

I 11 080

almanahu I

Sportul'78

I 11080

26 ianuarie 1918 —

26 ianuarie 1978

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
A ANIVERSAT
60 DE ANI DE VIAȚĂ
ȘI PESTE
45 DE ANI DE
ACTIVITATE REVOLUȚIONARĂ,
inchinați
luptei pentru libertatea
și prosperitatea
poporului român,
pentru
înflorirea
României socialiste !**

U
1 ANI 2022

**Urarea fierbinte a întregii țări
LA MULȚI ANI,
CU SĂNĂTATE
ȘI VIAȚĂ LUNGĂ,
FERICITĂ,
IUBITE TOVARĂȘ
NICOLAE CEAUȘESCU !**

28431

ELOGIU

Trebuia un destin
să poarte alte milioane de destine
spre marea izbîndă.

Trebuia o inimă
care să bată în ritmul istoriei

Trebuia un suflet
cuprins în toate sufletele românești.

Trebuia un ochi
să răzbată pînă la fruntea albastră
a libertății.

Trebuia un părinte,
un frate și un prieten

trebuia un dascăl
să ne poarte în goana anilor.

Trebuia un OM
— izvor de legendă —
să ne conducă spre marele destin
Comunismul.

Și omul acesta
se află printre noi
în cadența tumultuoasă a creșterii noastre.

Și omul acesta
ne învață trecerea prin viață
și tainele Columnei.

Noi
îi spunem simplu :
TOVARAȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Laurențiu SOLOMON

Membru al cenaclului literar
„Alex. Vlahuță” — Bîrlad

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

**Secretar general al Partidului Comunist Român
Președintele Republicii Socialiste România**

OMAGII EMOȚIONANTE DE PE CUPRINSUL ȚĂRII ȘI MERIDIANELE GLOBULUI

Cu neșărmurită dragoste și admirație, cu mândrie patriotică și cu profundă recunoștință, întregul nostru popor a sărbătorit pe secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață și a peste 45 de ani de activitate revoluționară.

Oamenii muncii din patria noastră, într-un singur glas, într-o atmosferă de mare entuziasm, au adus cu acest prilej un fierbinte omagiu celui mai iubit fiu al poporului român, exprimând tovarășului Nicolae Ceaușescu cele mai alese sentimente de profundă cinstire, admirație și stimă pentru neobosita și strălucita activitate pe care o desfășoară în fruntea partidului și statului, pentru inestimabila contribuție pe care și-o aduce, zi de zi, ceas de ceas, la făurirea destinului nou, socialist al României, la cauza progresului și civilizației epocii noastre.

Prin emoționantele manifestări ocazionate de această scumpă aniversare, comuniștii, toți cetățenii țării au adus omagiul lor fierbinte omului, revoluționarului, conducătorului iubit, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care reprezintă în conștiința țării un pilduitor exemplu de slujire, cu abnegație și neșărmurată credință comunistă, a partidului și poporului, a cauzei păcii și colaborării între națiuni. Întreaga țară afirmă azi cu recunoștință și mândrie că de numele și personalitatea luminoasă a tovarășului Nicolae Ceaușescu, de activitatea sa impresionantă, se leagă în mod indisolubil cea mai rodnică perioadă din istoria milenară a patriei, tot ce este mai frumos și mai cuceritor în grandioasa operă pe care o înfăptuim, afirmarea plenară a României socialiste în lume.

În șirul de manifestări prin care întregul nostru popor a cinstit acest memorabil eveniment, s-a înscris — ca o expresie a înaltei prețuirii pe care oamenii de știință, alături de întregul popor, o dau activității neobosite a tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului și statului, contribuției sale de excepțională valoare la progresul continuu al științei românești contemporane — conferirea titlurilor de doctor în științe politice și de doctor în economie, acordate de Academia „Ștefan Gheorghiu” și de Academia de Științe Economice.

În Sala Palatului Republicii a avut loc la 25 ianuarie o emoționantă festivitate prilejuită de aniversarea secretarului general al partidului. Cu această ocazie, întreaga asistență a ascultat cu vie emoție Mesajul adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Guvernul Republicii Socialiste România, acest Mesaj sintetizând gândurile și simțămintele de înaltă prețuire și stimă, de dragoste și admirație ale întregii națiuni.

Într-o atmosferă de mare în suflete a avut loc apoi ceremonia decorării tovarășului Nicolae Ceaușescu. În semn de înaltă apreciere, conducătorului partidului și statului i s-a conferit pentru a doua oară titlul de onoare suprem de „Erou al Republicii Socialiste România” și Ordinul „Victoriei Socialismului”.

În cadrul aceleiași festivități, tovarășului Nicolae Ceaușescu i-au fost prezentate mesajele de felicitare din partea reprezentanților comuniștilor din întreaga țară, ai ministerelor și celorlalte instituții centrale de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, ai puternicelor detașamente muncitorești din marile întreprinderi, combinate industriale și șantiere, ai țăranimii, ai creatorilor de bunuri spirituale, ai tinerei generații.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a rostit o amplă cuvîntare, urmărită cu vie atenție și mare emoție.

În ziua de 26 ianuarie, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Guvernul Republicii Socialiste România au oferit o masă tovarășească în onoarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, cu ocazia aniversării sale, sărbătoare scumpă inimilor noastre, trăită cu intensă bucurie și mândrie patriotică de întregul popor.

Cu prilejul celei de-a 60 aniversări a zilei sale de naștere, președintelui țării noastre i-au fost prezentate la Palatul Republicii felicitări de către șefii misiunilor diplomatice și reprezentanții unor organizații internaționale acreditate în țara noastră.

Ca ilustrare a marelui prestigiu al României socialiste și al președintelui său, pe adresa tovarășului Nicolae Ceaușescu au sosit telegrame de la șefi de state din întreaga lume, de la conducători de organizații politice, organisme internaționale, în care sînt elogiata calitățile de mare om de stat ale președintelui României.

De asemenea, ca o expresie a prețuirii deosebite de care se bucură personalitatea marcantă a conducătorului partidului și statului nostru, tovarășului Nicolae Ceaușescu i-au fost conferite cele mai înalte ordine ale unor țări socialiste prietene.

Aniversarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost sărbătorită de întregul popor român cu sentimentele și gândurile cele mai alese față de marele om politic și de stat care este secretarul general al partidului, președintele țării, cu înflăcărată dragoste, cu aleasă cinstire, devotament și adîncă recunoștință.

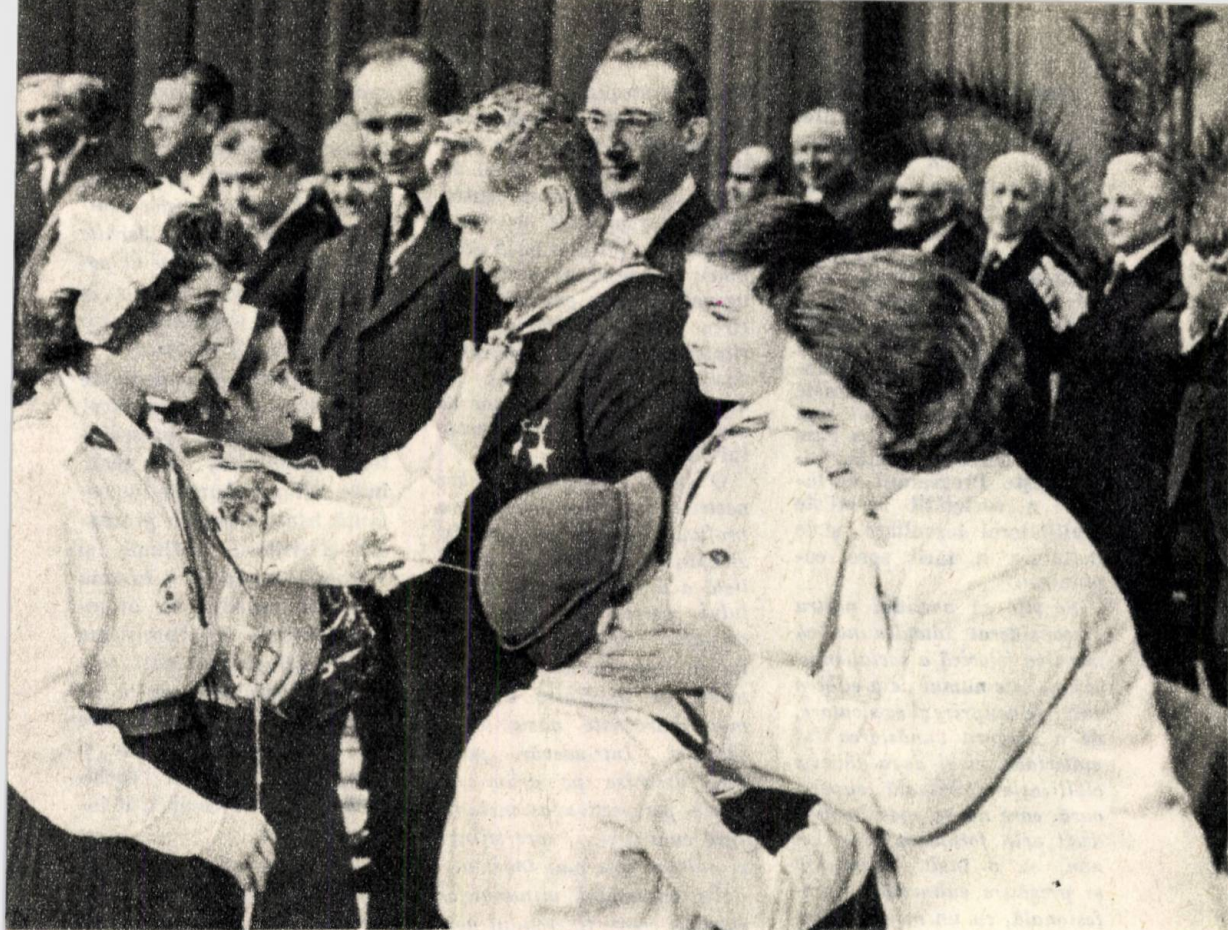
Cu încredere deplină în forțele clasei muncitoare, ale eroi-
cului și harnicului nostru popor, să pășim în noul an hotărîți să
dobîndim noi și tot mai mari succese în edificarea, sub conducerea
partidului, a societății socialiste multilateral dezvoltate, a comu-
nismului pe pămîntul României !

Fie ca anul ce vine să aducă victorii tot mai însemnate în
lupta popoarelor, a forțelor progresiste, antiimperialiste de pre-
tutindenți, pentru o politică nouă, de egalitate și respect între na-
țiuni, pentru prosperitate în întreaga lume, pentru triumful păcii,
destinderii și colaborării internaționale !

În aceste clipe sărbătorești, vă doresc dragi tovarăși și prie-
teni, bucurii și satisfacții cît mai mari în muncă și viață, împlinirea
tuturor dorințelor de mai bine, multă sănătate și fericire !

Vă adresez tuturor, din adîncul inimii, tradiționala urare
„LA MULȚI ANI !”.

(Din Mesajul de Anul Nou adresat de
tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** întregu-
lui popor, la 31 decembrie 1977)

PĂRINTE DRAG ȘI IUBIT AL TINERETULUI SPORTIV

Ne-am aflat, de curând, cu toții, inimă lângă inimă, în tregul popor, la o fericită cumpănă dintre ani. Am sărbătorit atunci, în noaptea Revelionului, încheierea aceluia an de excepție în istoria României, anul 1977 — cel al gloriosului centenar al cuceririi Independenței de stat a țării, cel al împlinirii a trei decenii de la proclamarea Republicii, anul celor mai

ample programe de dezvoltare din întreaga epocă a construcției socialiste în patria noastră strămoșească.

Am trecut, cu mândrie patriotică, în revistă mărețele succese obținute de harnicul nostru popor, sub conducerea partidului, în toate domeniile vieții politice, economice și social-culturale și ne-am îndreptat, din nou, cele mai sincere gânduri de dragoste

și recunoștință spre secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de al cărui nume și de a cărei activitate neobosită, pilduitoare sînt legate în modul cel mai direct toate aceste minunate împliniri socialiste pe care le cîntăm astăzi în vibrantele acorduri ale Imnului de Stat al Republicii Socialiste România: „Treie culori cunosc pe lume“...

„Tot ceea ce am realizat în acești doi ani, ca dealtfel în întreaga perioadă a socialismului, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Conferința Națională a Partidului Comunist Român — demonstrează forța creatoare și capacitatea clasei noastre muncitoare, a țărănimii muncitoare, a intelectualității muncitoare, a întregului nostru popor muncitor, care, stăpîn pe destinele sale, într-o unitate tot mai strînsă, sub conducerea Partidului Comunist Român, înfăptuiește Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare a țării spre comunism.“

Se știe că partidul nostru a considerat întotdeauna că menirea istorică a socialismului nu este numai de a elibera omul de asuprire și exploatare, de a asigura bunăstarea lui materială, ci și de a făuri o civilizație spirituală superioară, care nu se poate realiza decât prin formarea unui om nou, cu o înaltă conștiință și pregătire culturală și profesională, cu un moral înaintat.

Aflăm în această strălucită expresie a celui mai înalt umanism jelu suprem înscris pe drapelul partidului nostru, idealul cel mai de preț pentru care luptă, cu abnegație, devotament, consecvență și clarviziune Partidul Comunist Român, în frunte cu secretarul său general. Părinte iubit și îndrumător înțelept al întregului popor, tovarășul Nicolae Ceaușescu înconjoară cu prețuire și dragoste deosebită generațiile tinere, viitorul de aur al patriei socialiste. „Avem, tovarăș, un tineret minunat — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu — care urmează neabătut politica Partidului Comunist, un tineret la înălți-

mea înaintașilor săi. Tinerii știu că tot ceea ce înfăptuiesc partidul și guvernul este destinat să asigure un nivel de viață tot mai ridicat pentru întregul popor, să deschidă perspective tot mai largi afirmării tinerei generații în munca și lupta pentru înflorirea patriei, pentru prosperitatea și fericirea poporului român, liber și stăpîn pe destinele sale, constructor al socialismului și comunismului“...

O știm, o vedem cu ochii noștri — realitatea istorică cu profunde semnificații — că în România ortinduirea socialistă a deschis în fața tineretului perspective nelimitate de valorificare a entuziasmului și capacităților sale creatoare, de împlinire a celor mai îndrăznește năzuințe și idealuri. Într-adevăr, porți larg deschise pe drumurile vieții, perspectiva ascensiunii spre cunoașterea, spre știința și cultura cele mai înaintate.

În ansamblul minunatelor condiții create tineretului nostru se înscriu și măsurile prin care partidul, în întreaga sa existență, a acționat pentru transformarea educației fizice și sportului în activități de interes național, larg accesibile tuturor, izvoare de sănătate, vigoare, frumusețe fizică și morală și, în același timp, de afirmare a elementelor talentate în arena sportivă internațională.

Un atînt cu totul remarcabil l-a cunoscut mișcarea sportivă din România îndeosebi în ultimul deceniu, cînd milioanele de practicanți ai exercițiilor fizice, sportivi frunțași, toți slujitorii sportului românesc, însuflețiți de îndrumările secretarului general al partidului, onorați de marile răspunderi încredințate, și-au

sportit eforturile pentru îndeplinirea exemplară a orientărilor și prevederilor stabilite prin importante documente de partid, a prețioaselor indicații și a inițiativelor pornite de la cel mai iubit fiu al poporului, de la părintele și îndrumătorul tineretului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Sînt multe acele momente de neuit în care secretarul general al partidului, președintele Republicii, a găsit, între atîtea treburi de importanță istorică pentru prezentul și viitorul națiunii, și vremea și modul de a înarma mișcarea sportivă cu orientări clarvăzătoare și programe de excepțională valoare teoretică și practică, de a se înfili cu acei sportivi care au reprezentat cu cinste și demnitate România socialistă la marile competiții internaționale.

Din acest calendar viu al inimilor și conștiințelor noastre, vom încerca să evocăm cîteva momente înscrise cu litere de aur în noua istorie a sportului românesc, momente care vorbesc de la sine despre dragostea părintească și grija permanentă pe care secretarul general al partidului le poartă tineretului sportiv al țării.

28 februarie — 2 martie 1978. La inițiativa tovarășului Nicolae Ceaușescu, pe ordinea de zi a Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român este înscrisă și problema dezvoltării continue a educației fizice și sportului, cu acest prilej adoptîndu-se Hotărîrea care avea să stabilească sarcinile crescute în acest domeniu de activitate, cores-

1978 : tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu primesc felicitările sportivilor noștri fruntași, în frunte cu Nadia Comăneci, cu prilejul sărbătoririi președintelui Republicii

punzător noulor cerințe și condițiilor tot mai bune create pentru ca sportul, integrându-se organic în ansamblul muncii educative, să contribuie mai activ la formarea tinerei generații, la menținerea și întărirea sănătății, la asigurarea unor forme variate și atractive de recreare a maselor, la creșterea capacității lor de muncă.

Prin acest nou și deosebit de important document de partid au fost hotărâte măsuri eficiente în domeniul educației fizice și sportului de masă, al sportului școlar și universitar, al activității de performanță, pentru utilizarea judicioasă și dezvoltarea bazei materiale, pentru perfecționarea organizării și conducerii întregii activități sportive.

Ne amintim ecourile înflăcărâte, entuziaste pe care apariția acestui document de partid de maximă însemnătate pentru întreaga viață sportivă

a țării le-a prilejuit în rândurile tineretului sportiv, ale antrenorilor și altor specialiști, în rândul tuturor celor care activează pe câmpul educației fizice și sportului. După cum ne amintim că Hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din februarie-martie 1978 a prilejuit o angajare fermă pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite, succese mai mari, mai frumoase, în toate domeniile mișcării sportive din România.

2 aprilie 1974. În cadrul unei solemnități care a umplut de fericire inimile tuturor sportivilor prezenți, tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea: „Doresc ca în numele conducerii de partid și de stat, precum și în numele meu personal, să vă adresez tuturor cele mai calde felicitări pentru victoria strălucită pe care ați obținut-o la Berlin, cucărind pentru a

patra oară titlul de campioni mondiali la handbal"... Nespusă onoare și prețuire, grijă și dragoste de părinte. Fiecare dintre handbaliști a simțit inima bătându-i cu putere. Pe piepturile lor străluceau înalte ordine conferite prin Decret prezidențial. Încă o dovadă de apreciere, o răsplătă a muncii și abnegației, a dăruirii lor depline pentru ca în acel an, la cea mai mare întrecere a handbaliștilor lumii, să se înalțe pe cel mai înalt catarg drapelul scumpei noastre patrii.

În numele sportivilor a vorbit atunci căpitanul echipei campioane mondiale, Cristian Gașu, exprimând gândurile și sentimentele tuturor jucătorilor: „Dacă în memorabila finală am avut emoții, ele nu depășesc ca intensitate pe cele de astăzi, fiind, aici — în fața dumneavoastră — dorim să închinăm victoria noastră finală și titlul

de campioni ai lumii celor trei mari evenimente pe care le trăiește anul acesta întregul popor român — alegerea dumneavoastră în înalta funcție de președinte al Republicii Socialiste România, cea de a 80-a aniversare a eliberării României și cel de al XI-lea Congres al P.C.R.“

18—14 februarie 1975 — Conferința pe țară a mișcării sportive. În deschiderea lu-

eficiente pentru o mai puternică dezvoltare și afirmare multilaterală a sportului românesc. Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu participanților la Conferința pe țară a mișcării sportive s-a constituit într-un document de partid de excepțională însemnătate. Ideile, indicațiile și îndrumările secretarului general al partidului au cuprins toate dome-

contribuție tot mai mare la transpunerea cu succes în viață a hotărârilor Congresului al XI-lea, a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism, la ridicarea României pe culmi tot mai înalte de civilizație, bunăstare și progres. În cuvinte pline de înțelepciune și patriotism, de chemare vibrantă și înflăcă-

1968 : Felicitări marilor noastre atlete Viorica Viscopoleanu, campioană olimpică

crărilor, sutele de participanți ascultă cu emoție și nespusă bucurie Mesajul transmis de secretarul general al partidului, document de inestimabilă valoare, care a înflăcărât inimile tuturor, a mobilizat energiile și a determinat acțiuni practice, concrete și

niile de activitate, fiecare rînd, fiecare cuvînt reliefînd rolul important pe care conducerea partidului nostru l-a încredințat educației fizice și sportului, activității mișcării sportive pentru ca, împreună cu întregul nostru popor, sportivi patriei să-și aducă o

rată — în Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu se arată că mișcarea noastră sportivă și slujitorii ei trebuie să-și facă un titlu de onoare din a contribui, prin succesele pe care le obțin în confruntările internaționale, la păstrarea și sporirea

înaltului prestigiu de care România socialistă se bucură pe plan mondial, ca rezultat al realizărilor pe care le obține în dezvoltarea internă, a politicii de pace și colaborare pe care o promovează.

19 august 1976. În cadrul unei festivități a cărei amintire nu se va șterge niciodată din sufletul celor prezenți la cea mai mare sărbătoare și onoare a sportului românesc,

a participării sportivilor noștri la aceste întreceri de amploare cu totul deosebită.

În această atmosferă greu de descris în cuvinte, tovarășul Nicolae Ceaușescu a conferit înalte distincții sportivilor care au reprezentat cu cinste România la Jocurile Olimpice de la Montreal și a rostit o strălucită cuvântare, un cald îndemn adresat întregului tineret de a folosi minu-

și hotărârea sa acest titlu" — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu după ce tripla campioană olimpică, tânăra gimnastă Nadia Comăneci, primise titlul de „Erou al Municipiului Socialist” și Medalia de Aur „Secera și Cioceanul”. Felicitându-i, de asemenea, pe ceilalți sportivi care au obținut victorii și performanțe de prestigiu la Jocurile Olimpice de la Montreal — pe Teodora Ungureanu și celelalte gimnaste, pe caiacistul Vasile Dîba, pe handbaliști, boxeri, luptători și pe ceilalți membri ai lotului olimpic, secretarul general al partidului a arătat că sînt necesare, în continuare, eforturi, neconținute strădanii pentru perfecționarea măiestriei sportivilor fruntași, astfel încît la viitoare întreceri internaționale și îndeosebi la Jocurile Olimpice din 1980 reprezentanții sportului românesc să-și consolideze pozițiile cucerite, să obțină un număr mai mare de titluri și medalii.

Ne reamintim și cuvîntul de caldă mulțumire rostit atunci de Nadia Comăneci: „Sînt foarte emoționată. În concurs, emoția nu m-a învins niciodată. N-am fost emoționată nici atunci cînd am primit notele maxime. Atunci am simțit doar bucuria și mîndria victoriei. Dar acum simt și o mare emoție. Pentru că nici o medalie și nici un titlu din lume nu valorează cît distincția pe care ți-o acordă țara ta. Din mîna celui mai iubit fiu al României, părintele îndrăgit al tineretului patriei noastre, dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu...”

Despre sentimentele de bucurie, dragoste și recunoștință

1976 : Înaltă apreciere pentru gimnastul Dan Grecu

tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarăsa Elena Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat s-au întîlnit cu delegația sportivilor români participanți la Jocurile Olimpice de la Montreal, unde au obținut cel mai fructuos bilanț din întreaga istorie

natele condiții de muncă și viață pentru a se afirma în toate domeniile activității umane.

„Avem deci, începînd de astăzi, în rîndul Eroilor Municipiului Socialist o eroină tînără, dar care și-a cîștigat pe drept, prin munca, prin tenacitatea

pe care le poartă partidului, secretarului său general, au mai vorbit în acea neuitată zi de august, caiacistul Vasile Dița, handbalistul Cristian Gașu, luptătorul Gheorghe Berceanu, exprimând gîndurile tuturor olimpicilor participanți la festivitate, ale tuturor sportivilor României socialiste.

16 noiembrie 1976. Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. adoptă Programul privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la Jocurile Olimpice din 1980, elaborat din inițiativa și pe baza indicațiilor și orientărilor date de secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Programul, document de partid de o însemnătate cu totul deosebită, stabilind obiective pentru dezvoltarea sportului românesc la nivelul cerințelor actuale, transpune în viață și ideea exprimată de secretarul general al partidului la festivitatea conferirii unor înalte distincții sportivilor care au reprezentat cu cinste România la Jocurile Olimpice de la Montreal, aceea de a se organiza și competiții naționale, adevărate olimpiade care să se desfășoare la doi ani o dată, în așa fel încît să se

1976 Marea emoție a luptătorului Nicu Gingă

creeze o bază largă de competiții națională, de promovare a celor mai buni sportivi. Unul din principalele captole ale Programului prevede tocmal organizarea unei asemenea competiții sportive cu caracter național, „Daclada”, care la prima sa ediție a reunit la startul diferitelor întreceri și manifestări sportive de masă milioane de participanți, iar în acest an țși va desfășura finalele pe ramuri de sport.

Profund recunoscători pentru grija părintească pe care le-o poartă partidul, personal

tovarășul Nicolae Ceaușescu, sportivii patriei și-au înzecit eforturile în pregătire și dînd dovadă de abnegație, dăruire și fierbinte patriotism, au reușit de-a lungul anilor, îndeosebi în ultimul deceniu, să cîștige laurii victoriilor în cele mai importante întreceri internaționale. Să amintim doar că în acest deceniu /1967—1977/ „tricolorii” români au cucerit 58 de medalii, dintre care 11 de aur, la Jocurile Olimpice, 175, dintre care 41 de aur, la campionatele mondiale și 260, dintre care 56 de aur, la campionatele europene.

Deosebit de fructuos a fost și anul 1977, pe care sportul românesc l-a încheiat cu un bilanș bogat, strălucitor, cu victorii, titluri și medalii cucerite la campionatele mondiale și europene, precum și la Jocurile Mondiale Universitare /35 de medalii/.

Toate aceste succese, însoțite de gîndurile și sentimentele cele mai sincere și profunde de dragoste și recunoștință, sportivii patriei le dedică partidului, secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, angajîndu-se cu fermitate ca în noul an și în anii ce vor urma să ridice pe culmi și mai înalte prestigiul sportului românesc în lume.

Dan GĂRLEȘTEANU

Președintele NICOLAE CEAUȘESCU un mare iubitor, îndrumător și susținător al activității sportive

Două fotografii-document. Președintele României la vânătoare și la schi. Imagini ale odihnei active a tovarășului Nicolae Ceaușescu, dar și imagini ale unei vechi și recunoscute pasiuni pentru sport. O pasiune pentru care primul bărbat al României își mai găsește ore libere. Cînd? Cum?

Prin ce minune apar aceste „ferestre” într-o activitate extrem de bogată, cu o agendă zilnică de lucru uimitoare prin densitatea ei, o agendă de lucru care începe în zori și se termină noaptea?

Vedem și trăim un continuu eveniment politic creat de realitatea că biroul de lucru al președintelui nostru este patria, iar masa de lucru întreaga suprafață a țării. Muncă și iar muncă, muncă permanentă. „Este într-adevăr uluitor să vezi cînd mai poate ajunge să mănînce și cînd să bea, cînd să se destîndă și cînd să se odihnească” — scrie Menelaos Ludemis referindu-se la impresiunile din jurnal zilnic de activitate al președintelui României.

Cel mai muncitor om din România, bărbatul pentru care fiecare zi și ceas înseamnă activitate prodigioasă din care se nasc hotărîri de imensă răspundere, președintele Nicolae Ceaușescu găsește timp și pentru clipe de destîndere, și pentru sport, sportul fiind, probabil, unul din secretele rezistenței sale cu totul neobișnuite, al vitalității și tinereții sale pilduitoare pentru întregul nostru popor.

Iată de ce, de la începutul activității sale și pînă în prezent, tovarășul Nicolae Ceaușescu a susținut întotdeauna practicarea exercițiilor fizice și a sporturilor, acordînd de-a lungul anilor îndrumare și sprijin permanent pentru dezvoltarea mișcării sportive. În folosul întregului popor.

Ca și în toate celelalte domenii, și în sport tovarășul Nicolae Ceaușescu este pilda noastră vie.

Marius POPESCU

Cei mai buni sportivi români ai anului 1977

1. Nadia Comăneci

2. Ileana Silai

3. Alina Goreac

4. Ecaterina Stahl

5. Carmen Bunaciu

6. Teodora Ungureanu

7. Florența Mihai

8. Maria Cozma

9. Agafia Orlov și Nastasia Nichitov

10. Veronica Jugănar, Aneta Marin, Felicia Afrăsiloaie, Maria Moșneanu, Elena Glurcă

2. Nău Gîngă

1. Vasile Diba

3. Ivan Patzalchin

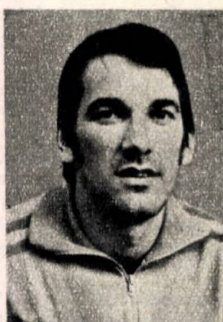
4. Ion Draica

5. Lipat Varabiev

6. Gh. Nica

7. Radu Voinea

8. Ion Păun

9. Corneliu Ion

10. Corneliu Marin

mîndria noastră !

1977 și-a încheiat supermaratonul său de 365 de ture. Cursa, pasionantă, dramatică uneori, ca de obicei de o frumusețe irepetabilă, v-a fost descrisă în extenso — la momentul potrivit — de cronicari. Și iată, sfatul lor s-a reunit, tradițional, pentru a-i desemna pe cei mai bravi sportivi români ai primului an din ciclul olimpic Montreal-Moscova, pentru a le acorda grațitudinea lor celor ce au dus trena acestei agitate curse.

N-a fost ușor. Discuțiile — veritabile dezbateri de forum — încercau, firește fără sortii de izbîndă, să înghesuie pe cele 10 locuri un număr dublu sau chiar triplu de sportivi. Cauza e simplă : în 1977 tricolorii au cucerit nu mai puțin de 125 de medalii la competițiile oficiale ale Europei

și ale lumii! Firească deci dilema, firească deci dificultatea ierarhizării, firești deci unele „contestații sentimentale“... Dar, să mărturisim, ne dorim întotdeauna asemenea momente de cumpănă. De aceea le dorim sportivilor noștri cât mai multe izbînzi în 1978!

15 fete și... 10 băieți

Un clasament al performențelor anului 1977, și nu numai al lui, nu poate începe decât cu steaua sportului românesc, cu **Nadia Comăneci**, și primul rapel nu este acela la palmaresul — incomplet, nu din vina ei — al „europenelor“ din acest an devenite, tocmai prin participarea Nadiei, veritabile „mondiale“. Piedestalul Nadiei Comăneci este clădit din har și sîrguință, din admirația continentelor, din contribuția ei la înfrumusețarea sportului frumuseții și grației. O recunoaștere mult mai consistentă și mai semnificativă decât aplauzele cucerite în acest an la concursurile și demonstrațiile din Europa, America Latină și S.U.A. o reprezintă — pentru Nadia și pentru noi — conferirea Medaliei Păcii a Națiunilor Unite de către Kurt Waldheim, secretarul general al O.N.U. Ideea de sport se înobilează și mesagerul ei strălucit nu întîmplător este un sportiv al României socialiste.

Dînd Cezarului ce este al lui, treapta a doua a podiumului a fost oferită unei atlete-exemplu — **Ileana Silai**, exemplu nu numai de longevitate (la 36 de ani este prima performență a lumii la 800 m și a treia la 1 500 m), ci și de sportivitate, de sîrguință și modestie. Un „Oscar al sportului“ i s-ar cuveni acestei minunate atlete, exemplu grăitor pentru generațiile tinere pe care le depășește tocmai pentru a le ridica stacheta exigenței. O adevărată Fanny Blakers-Koen a acestor ani, Ileana Silai întrușipează victoria muncii.

Alina Goreac, a treia în ordinea preferințelor ziaristilor sportivi, aparține altei generații de gimnaste decât a Nadiei, reprezentînd, de fapt, o treaptă a istoriei gimnasticii noastre feminine. Istorie care a început cu Berta Corbeanu. Am reținut zilele de august ale Universiadei, zilele acelor vesti în torent, zilele celor 12 medalii de aur, dintre care două — la individual compus și la paralele — au aparținut Alinei Goreac. O altă medalie de argint — și încă una — de bronz — i-au alcătuit un colan posibil de invidiat chiar și în lumea fetelor gimnasticii noastre.

Căpitan al echipei de floretă a României, clasată pe locul III la campionatele mondiale de la Buenos Aires, cîștigătoare a „Trofeului Jeanty“ la Paris și clasată pe locul IV în Cupa Mondială (un fel de „Mare Premiu F.I.L.T.“ al floretelor) — iată performanțele pe care Ecaterina Stahl le-a pus în balanța anului 1977. Ce-și dorește, la 31 de ani, Cati? Mai întîi al... doilea copil, pe care-l așteaptă în aprilie 1978, apoi un loc în echipa pentru J.O. de la Moscova 1980. Este oare puțin?

De multă vreme — cam de 11 ani dacă memoria nu ne înșală — o înotătoare n-a mai intrat în topul celor mai bune sportive ale României. Acum 11 ani realiza acest lucru Cristina Baia-

ben — medalie de bronz la „europene“. Și, coincidență (oare?), spre podiumul de premiere al campionatelor europene '77 **Carmen Bunaciu** a fost condusă la Jönköping de Cristina (care cunoștea... drumul), antrenarea sa. Într-un an, Carmen a îmbunătățit recordul la 200 m spate cu 5 secunde și se află la jumătatea drumului; mai are 5 secunde pînă la recordul lumii. La 16 ani orice este posibil.

În mod sigur, la **Teodora Ungureanu** a operat nu numai criteriul performanței și al valorii de moment, ci și cel al încrederii în viitorul foarte apropiat. Colega Nadiei a primit de la ziaristii sportivi un „cec în alb“ și sîntem siguri că Teodora îl va onora. Dealtfel, să fim drești, locul IV în Europa — care domină gimnastica lumii — nu este la îndemîna oricui. Și Teodora îl are.

Floreța Mihai — învingătoarea Virginiei Ruzici în singura lor întîlnire din acest an — accede în clasamentul anului pentru victoria sa (împreună cu... Ruzici) la J.M.U., pentru calificarea în finala de la Roland Garros și, mai ales, pentru intrarea sa în elita tenisului mondial. Și pentru că între cele două sportive și prietene diferența a fost minimă, succesul îl vor savura împreună...

Ierarhia se încheie (...gradat) cu un simplu — **Maria Cozma**, calac, un dublu — **Agafia Orlov** — **Nastasia Nichitov**, calac și un 4+1 — **Vereonica Jugănaru**, **Aneta Marin**, **Felicia Afrăsiloae**, **Maria Moșneanu** și **Elena Giurcă**, la canotaj, toate din... împărăția apelor. Fetele padelelor și vîslelor au cucerit la campionatele mondiale trei medalii de argint și rîvnesc acum — desigur, îndreptățit — la cele de aur.

Așa cum spuneam, alegerea celor 10 (de fapt 15) sportive și, mai ales, ierarhizarea lor a fost grea. Alte performențe ar fi avut și ele pretenția (poate și dreptul) de a figura în acest top. **Maria Alexandru** — sportivă cu o longevitate comparabilă cu a Ilenei Silai, dar cu un palmares mult mai bogat, **Natalia Mărășescu** — medalie de argint la J.M.U., componentele schifului de 4+1 rame — medalie de bronz la C.M., gimnasta **Anca Grigoraș**, **Maricica Pulcă** — atleta curselor superbe — și încă multe altele au contribuit prin talentul și sîrguința lor, prin performanțele obținute la întregirea unui bilanț ce-și amplifică valoarea prin perspectivele pe care le deschide.

Este evident că nu le-am uitat. Le felicităm și le dorim succese și mai mari, care să-i convingă pe „selecționeri“ de necesitatea includerii lor în 10-le anual.

În fine (dar nu în ultimul rînd) se cuvine o mențiune pentru echipa fetițelor gimnasticii noastre. Aflăte lîngă Nadia, aceste veritabile talente care se numesc **Emilia Eberle**, **Gabi Gheorghiu**,

Cristina Iu, Marilena Neacșu și Marilena Vlădăru au ajuns nu numai maestre, ci și concurențe de valoare în oricare întrecere de pe mapamond. Se dovedește astfel — și exemplul ar trebui să fie în atenția marilor mase a juniorilor noștri, a antrenorilor lor — că performanțele sînt accesibile la vîrste din ce în ce mai fragede, condiția esențială fiind munca.

* * *

Calacistul **Vasile Dîba** a dominat în anul 1977 sportul românesc prin dubla sa victorie la campionatele mondiale de la Pancearevo. Medalii de aur la calac 1—500 și calac 1—1 000 m vin de fapt să confirme victoria olimpică de la Montreal, să ne arate un sportiv în plină ascensiune, capabil să-și mărească aria probelor în care se dovedește invincibil. Modest și conștiincios, dublul campion mondial ne declara pe aeroportul Otopeni: „Mă bucură, desigur, succesele de la „mondiale”. Mai am însă mult de muncit pentru ca la Moscova să amplific victoria de la Montreal. Și voi munci!” În locul declarațiilor care să sublinieze dificultățile învinse în drumul spre cele două medalii de aur, în locul vorbelor care să aprindă artificii, în locul zîmbetului omului adulat, gînduri sobre, proiecte de muncă. Este, fără discuție, și aceasta o trăsătură de caracter a marelui campion.

„Hercule de buzunar”, **Nicu Gîngă**, al doilea la „europene” și la Universiadă, nu s-a lăsat pînă cînd nu s-a văzut pe treapta cea mai înaltă a podiumului la campionatul mondial, adică acolo de unde poate privi lumea cu semeție. Purtător al tradițiilor trîntei voinești, el a ajuns la o învidiată maturitate tehnică, la măiestrie, mijloace cu ajutorul cărora își poate obliga adversarii din cele patru zări să se încline. Dealtfel, **Nicu Gîngă** a confirmat la Göteborg nu numai talentul și pregătirea sa, ci și valoarea școlii românești de lupte greco-romane, școală care a dat — și nu va conțeni — nenumărați campioni olimpici, mondiali și europeni.

Bătrînul lup de mare **Ivan Patzaichin**, ajuns la vîrsta cînd aleargă după el reporterii să-l scrie viața în cărți, n-a lăsat „cîrma flotilei de aur”. Ba mai mult, a adus și el metal strălucitor, așa, ca să fie și mai prețioasă. Campion mondial la canoe 1—1 000 m și al treilea la canoe 1—10 000 m, **Ivan Patzaichin** își depune candidatura în continuare cu succes. Omul Deltei simte în fibra sa seva victoriilor și nu va ceda fără luptă.

Un alt reprezentant al luptelor — dar nu ultimul — ocupă un loc de frunte în ierarhia anului 1977: **Ion Draica**. Campion european de seniori la vîrsta junioratului, campion mondial universitar și al doilea la „mondiale” — la cat. 82 kg — **Draica** devine un copil minune. Încă junior (19 ani), el este cel mai tînăr campion de lupte al României și, fără îndoială, cea mai mare speranță pentru viitoarea ediție a Jocurilor Olimpice. Impunătoare sa alură, curajul dublat de stăpînirea sigură a arsenalului tehnico-tactic al marilor campioni, dorința sa de a munci pentru

perfecționare — iată atuurile care-i deschid drumul spre celebritate.

În acest carusel calac-canoe — lupte greco-romane, iată-l pe **Lipat Varabiev** — campion mondial la canoe 1—500 și al doilea la canoe 2—10 000 — al 5-lea în topul ziaristilor. La 27 de ani, sînguinciosul sportiv din sportul truditilor își vede visul împlinit. Gratițudinea condeierilor sportivi este pe deplin justificată.

Poate că rugbyul — campion european — ar fi meritat mai mult decît un loc 6 pentru căpitănul echipei sale reprezentative, **Gh. Nica**. Un clasament al echipelor l-ar fi adus în frunte, l-ar fi conferit, de fapt, ceea ce merită. S-a socotit însă dificil de constituit o ierarhie a team-urilor, cu reprezentative naționale și formații de club, soluția aleasă în extremis dorind să ofere compensații. Evident, rugbyul ne va putea mustra în 1978 prin performanțele sale.

Avînd aceiași parametri, situația handbalistului **Radu Voina** este totuși diferită. Deși figurează în top în calitate sa de căpitan al echipei naționale — campionă mondială universitară — și jucător la Steaua — cîștigătoare a C.C.E., el însuși merită aprecierea unanimă, fiind unul dintre cei mai buni handbaliști ai lumii. Conducător de joc abil, tehnician de mare finețe, jucător percutant, **Radu Voina** este un veritabil stilp al selecției naționale.

Locul VIII — **Ion Păun**, campion european la cat. 62 kg, campion mondial universitar și al treilea la C.M., iată un palmares comparabil cu al multor mari vedete, poate chiar mai bun decît al unora dintre sportivii aflați înaintea sa în ierarhie. În opțiuni s-a ținut seama și de „aglomerația” luptătorilor pe spațiul restrîns al celor 10 locuri. Oricum, **Ion Păun** merită să se afle printre laureați deopotrivă pentru trecutul, prezentul și viitorul său.

Ion Corneliu — campion european la pistol vitează — este urmașul unor mari campioni. Începutul l-a făcut — vă mai amintiți? — **Ștefan Petrescu** la Melbourne, urmînd **Tripsa**, **Roșca** et comp. Probă spectaculoasă, poate și de aceea atît de aglomerată, pistolul vitează solicită însumarea unor multiple calități, o pregătire non-stop de-a lungul întregului an.

Ariergarda o asigură — se putea altfel? — un scrimer. **Cornel Marin** este campion mondial universitar la sabie (individual și cu echipa) și medallat cu argint la „mondiale” (cu echipa).

Ca și la fete, candidații la cele 10 locuri rezervate băieților au fost mult mai numeroși. Au „căzut” **Dudu Georgescu** — în ciuda celor două „ghete de aur” — pentru că l-au... trădat tocmai cronicarii de fotbal; n-a avut loc nici boxerul **Teodor Dinu** și nici harnicul și talentatul gimnast **Dan Grecu**; lipsește un voleibalist — dintre cei cu „bronz” la „europenele” finlandeze, luptătorul **Constantin Alexandru** — campion european, halterofilul **Ion Buta** — „bronz” la „europene”, atleții **Paul Copu** și **Ilie Floreiu** — medaliați la J.M.U., lipsesc firește mulți dintre cei peste 100 de performeri ai țării în 1977.

Hristache NAUM

**PE UN
ITINERAR
CUPRINZÎND 10 ȚĂRI,
ÎN NUMEROASE
ÎNȚĂLNIRI OFICIALE
ȘI TURNEE
DEMONSTRATIVE**

Nadia Comăneci

JURNALUL DE CĂLĂTORIE AL MARII NOASTRE CAMPioane

În panoplia gimnasticii românești, anul 1977 a înscris noi remarcabile succese, strălucită confirmare a triumfului consemnat de cea de-a XXI-a ediție a Jocurilor Olimpice de la Montreal. La Praga și la Sofia, la Madrid, Barcelona, Ciudad de Mexico, Caracas, New York, Atena sau Londra, cele mai autorizate reprezentante ale gimnasticii noastre au încântat zeci și sute de mii de spectatori, prin exerciții a căror măiestrie și virtuozitate sînt bine cunoscute în întreaga lume. În capitala Cehoslovaciei, tripla campioană olimpică de la Montreal, marea noastră gimnastă Nadia Comăneci, a devenit pentru a doua oară consecutiv campioană absolută a Europei, dovedindu-și o dată în plus, în fața elitei europene, neta ei superioritate, iar la Jocurile Mondiale Universitare de la Sofia, gimnastica și-a adus o substanțială contribuție la zestre de puncte și medalii a delegației României, Alina

Goreac devenind dublă medaliată cu aur, iar Dan Grecu reconfirmându-și strălucit marea sa clasă la inele, cîștigînd pentru a doua oară (după Moscova, în 1973) titlul de campion mondial universitar la acest aparat.

Bineînțeles, cu cel mai mare interes a fost urmărită, zi de zi, de iubitorii sportului din țara noastră — și nu numai de ei — evoluția Nadiei Comăneci, scînteietoare stea a gimnasticii românești și mondiale, sportiva eroină a Jocurilor Olimpice din 1976, care — într-o manieră entuziasmantă — și-a apărut poziția de cea mai bună gimnastă a lumii de-a lungul întregului an competițional 1977, pretutindeni unde și-a etalat înalta ei măiestrie. Pe un itinerariu care a inclus zece țări — Franța, Anglia, Spania, Cehoslovacia Italia, R.F. Germania, Mexic, Venezuela, Grecia, Statele Unite ale Americii —, cu numeroase apariții în înțîniri oficiale sau în turnee demonstra-

nu putem merge oricum. Nu socotiți deplasarea aceasta ca un turneu de plăcere. Renumele școlii românești de gimnastică ne obligă mult. Trebuie să fim foarte bine pregătiți, pentru că toți ochii sînt pe noi. Și apoi, nu uitați că, la puțin timp după evoluțiile din Franța, urmează europenele de la Praga, unde avem de apărut pozițiile fruntașe obținute cu atîta trudă la Skien, în 1975, și la Montreal, în 1976». Iată de ce, primele luni ale anului au fost consacrate unor riguroase și meticuloase pregătiri. Ambianța în care s-au desfășurat, în decembrie 1976, campionatele republicane și „Cupa României” la Cluj-Napoca, atenția pe care ne-au arătat-o organele locale, au facilitat în mare măsură decizia ca o parte a antrenamentelor noastre să se desfășoare în orașul de pe Someș. Astfel că, aproape două luni am învățat, ne-am pregătit, am locuit la Cluj-Napoca. După un program extrem de riguros, orele zilei erau împărțite între cele două antrenamente de la sala C.S.M., activitățile de refacere și somn de la Hotelul Belvedere și, din cînd în cînd, se mai găsea puțin timp și pentru un film interesant sau pentru o lectură plăcută. Atît eu cît și Teodora, Mari-lena, Emilia, Gabi sau celelalte colege, acordam cea mai mare atenție noutăților pe care urmam să le introducem în exerciții. Cu toate doream ca, la prima noastră apariție publică din 1977, să putem oferi deja publicului noile elemente pe care le pregătisem. Pe mine mă

tive, Nadia Comăneci, gimnasta solicitată și dorită în fiecare țară, în fiecare colț al lumii, a adunat un noian de impresii și amintiri, mărturii edificatoare ale prestigiului de care se bucură sportul și gimnastica noastră pe plan mondial.

Dintr-un posibil jurnal-1977 al multiplei noastre campioane, Nadia Comăneci, am selecționat, special pentru cititorii Almanahului „SPORTUL”, cele mai interesante pagini.

„TOȚI OCHII SÎNT PE NOI, TREBUIE SĂ FIM BINE PREGĂTIȚI...”

„1977. An postolimpic, an cu numeroase turnee peste hotare și, mai presus de toate, an în care aveam misiunea să-mi apăr titlul de campioană absolută a Europei. În același timp, an de intense pregătiri, de învățare a unor noi elemente și exerciții, an de acumulări pe drumul mereu deschis al desăvîrșirii măiestriei.

Programul alcătuit pentru prima parte a anului prevedea, la mijlocul lunii aprilie, un turneu demonstrativ în Franța, țară care, ni se spusese, va organiza spre sfîrșitul lui 1978 campionatele mondiale, la Strasbourg. Antrenorii noștri ținuseră însă să precizeze: «În Franța

preocupa în cea mai mare măsură exercițiul nou la sol, la care gândisem și lucrasem mult. Va fi el bine primit oare de public, de specialiști?

Iată, însă, că reîntîlnirea cu Franța se apropie cu pași repezi. Nu prea mi-e teamă, pentru că îmi amintesc, cu mare satisfacție, de modul în care, în octombrie 1974, cucerisem publicul francez, în acea istorică (pentru mine) întîlnire cu Turîșceva. Acum eu eram vedeta iar spectatorii așteptau totul de la mine. Concursul nostru demonstrativ, de verificare, a avut loc la Orleans, în fața a peste 3 000 de spectatori. Am fost bucuroasă să constat că atît eu cît și colegile mele am fost primite cu multă căldură, cu deosebit interes. Contrar uzanțelor... clasice, eram aplaudate îndelung atît înainte de a începe exercițiile, cît și după aceea. Punctajul de 38,95 cu care am încheiat concursul nu era deloc rău. Între bucuria de a fi primit un 10 la paralele și tristețea celui 9,30 la bîrnă (Afurisitul ăsta de aparat! Repetasem de zeci de ori saltul grupat înapoi și credeam că-mi va reuși. Dar, din păcate, am ratat!) dominantă a fost nereușita de la bîrnă, pentru că se impunea să mă concentrez, spre a nu mai repeta greșeala...

INVITATĂ DE ONOARE LA „TURNEUL CAMPIOANELOR“

Din Franța ne-am îndreptat direct spre Londra, spre a participa la „Turneul campioanelor“, întrecere care — cu exact doi ani în urmă — îmi adusese primul mare succes internațional. Deoarece s-a hotărît ca prietena mea Teodora să evolueze în concursul oficial, organizatorii — cîstînd cartea mea de vizită — m-au invitat să particip la întrecere ca oaspete de onoare, urmînd să mi se acorde și mie note, ca tuturor celorlalte concurente, dar fără ca eu să figurez în clasamentul oficial. La Empire Pool, m-am bucurat, în primul rînd, de succesul meu — am

obținut, la fiecare aparat, cele mai ridicate note (9,70, 9,75, 9,85, 9,80) și, deci, cel mai bun punctaj la individual compus —, cît și de succesul repurtat de Teodora Ungureanu, care — în concursul oficial — a repetat victoria din 1976, devenind astfel doi ani la rînd cîștigătoare a acestui prestigios concurs rezervat campioanelor naționale. De data aceasta, bîrnă mi-a adus satisfacția celei mai mari note din concurs, dîndu-mi încredere că elementele noi introduse în exercițiu le voi putea executa corect, fără greșeli, chiar în primele întreceri oficiale.

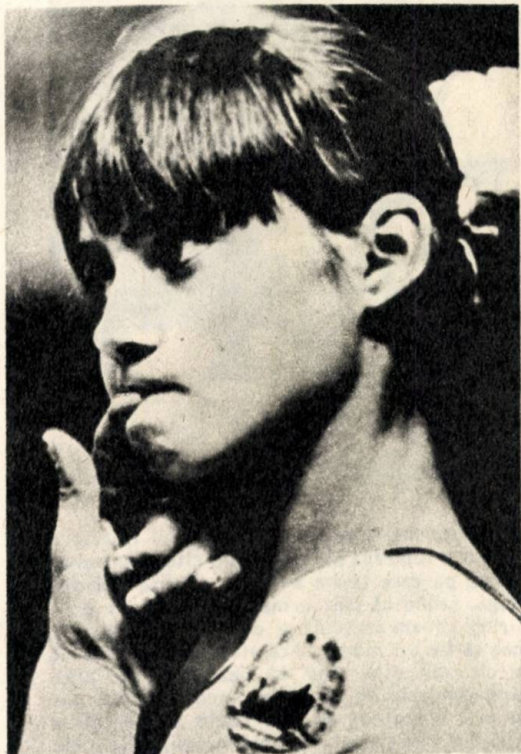
Am avut la Londra satisfacții deosebite și de altă natură. Într-o zi, la hotel, s-a prezentat delegației noastre d-na Marion Connock, ziaristă și scriitoare londoneză, care ne-a mărturisit intenția de a scrie o carte despre mine. Am fost rugată să accept să fac o vizită prin Capitala Angliei, pentru ca fotoreporterul Peter Moeller să immortalizeze cîteva „cadre“. La Turnul Londrei, la Westminster, la Tower Bridge, mi-am dat seama că publicul mă recunoaște chiar și în mijlocul masei de vizitatori, mulți dintre cei aflați odată cu noi la aceste monumente istorice rugîndu-mă să le dau autografe sau să ne fotografiem împreună. Cu multă părere de rău, n-am putut, desigur, răspunde favorabil tuturor solicitărilor.

M-A BUCURAT 10-LE TEODOREI LA SOL

... Peste puțin timp, la Cluj-Napoca, o nouă întrecere internațională, de data aceasta în cadrul celei de-a XX-a ediții, jubiliare, a Campionatelor internaționale ale României, competiție care-mi amintea de startul meu din 1973 cînd, la sala Floreasca din Capitală, într-o companie aleasă, reușeam să cîștig cinci medalii de aur, din tot atîtea posibile! Dar iată că de data aceasta participarea gimnastelor de peste hotare n-a mai fost la înălțime, astfel că disputa pentru primele locuri s-a dat între componentele lotului reprezentativ al țării noastre, cu deosebire între mine și Teodora Ungureanu. Arbitrele mi-au acordat nota maximă pentru exercițiul la paralele, dar trebuie să recunosc că m-a bucurat, în egală măsură, 10-le Teodorei la sol. Dublul ei salt înapoi a fost excelent, iar liniile acrobatice au fost atît de bine executate, încît sala a respirat ușurată abia la ultimele acorduri ale pianului. Eu m-am clasat prima, iar Teodora a doua, semn că, împreună, puteam să aspirăm la poziții frunțase și în alte concursuri internaționale.

ÎNȚÎLNIRE CU VIITOARELE... NADII

Iar primele dintre acestea au fost, în ordine cronologică, evoluțiile noastre din Spania, de la sfîrșitul lunii aprilie și începutul lunii mai. Am susținut întîlniri oficiale, turnee demostra-

tive, antrenamente publice la Barcelona, la Madrid și la Vittoria, toate desfășurate sub semnul unui mare interes de presă și public. La Barcelona, prima escală a periplului nostru spaniol, căldura spectatorilor s-a situat la polul opus frigului de afară, mulți dintre cei care doreau să ne vadă la lucru venind și la antrenamentele pe care le-am efectuat înaintea concursului. Ceea ce m-a impresionat cel mai mult a fost numărul mare de copii prezenți în permanență în jurul nostru. Ghidul, însă, ne-a dat și explicațiile de rigoare: „Știți, succesele gimnasticii românești la Jocurile Olimpice de la Montreal au avut un mare ecou și o imensă audiență la masa mare a iubitorilor de sport, astfel că foarte multe fete doresc acum să devină la fel ca... Nadia Comăneci”...

Concursul, dată fiind diferența valorică dintre echipa României și cea a Spaniei, nu a ridicat prea multe probleme în fața fetelor noastre. Peste 5 000 de spectatori, prezenți la Palatul sporturilor, au aplaudat îndelung înalta măiestrie a gimnastelor române. Mie mi-au ieșit perfect toate exercițiile, îndeosebi cele de la paralele și sol, pe care brigăzile internaționale de arbitraj le-au notat cu 10.

La Madrid, bagajul nostru de impresii s-a îmbogățit considerabil, deoarece aici am rămas mai multe zile, iar programul a cuprins — în afara antrenamentelor și a meciului cu echipa Spaniei — numeroase alte acțiuni, pe care în-

treaga noastră delegație le-a primit cu mult interes. Am fost, de pildă, invitați să participăm, ca spectatori firește, la o coridă. Potrivit unei tradiții locale a luptelor cu tauri, cel mai bun toreador din programul zilei mi-a oferit spre păstrare, pe timpul desfășurării disputelor, coiful său, semn că eram tratată astfel ca oaspete de onoare a acestei reuniuni. La sfârșitul luptelor, încheiate cu un deosebit succes pentru „toreadorul meu”, în aplauzele întregului stadion, i-am restituit coiful, cu satisfacția de a fi văzut, în premieră, un spectacol interesant, care — din câte mi-am dat seama — cere din partea toreadorilor o înaltă măiestrie, o prezență de spirit deosebită, o precizie extraordinară. Într-o altă zi, am fost invitați la Tablao de Flamenco, spectacol de cîntece și dansuri spaniole din Andaluzia, organizat special în cinstea echipei de gimnastică a României. O mare satisfacție ne-a produs, de asemenea, vizita de neuitat pe care am făcut-o în orașul Toledo, unde am fost oaspeții casei-muzeu a marelui pictor El Greco.

LAUREATĂ A REVISTEI „AS” ȘI A ACADEMIEI SPORTURILOR DIN FRANȚA

În ziua de 8 mai am fost invitată la redacția revistei „AS” din Madrid. În cadrul unei ceremonii festive, directorul acestei prestigioase publicații mi-a înmînat TROFEUL EXTRAORDINAR DE AUR AL REVISTEI „AS” care, de la instituirea sa, în urmă cu 10 ani, a mai fost decernat doar fotbalistului brazilian Pele și cosmonautului american Frank Borman, comandantul navei spațiale „Apollo 8”.

Cel de-al doilea meci oficial cu reprezentativa Spaniei s-a desfășurat, ca și primul, sub semnul superiorității nete a sportivelor noastre, dar de data aceasta, la Palatul sporturilor din Madrid, au venit să ne urmărească peste 12 000 de spectatori. Notele mele s-au situat foarte aproape de nivelul maxim (9,90 la sărituri, 9,95 la paralele, 9,90 la sol), doar birna dîndu-mi din nou oarecum de furcă (9,50).

Mi-a părut extrem de rău că programul intens de antrenamente și întâlniri din luna mai nu mi-a îngăduit să fiu prezentă, pe data de 5, la Paris la o ceremonie care, între altele, onora gimnastica românească. Oricum, în seara respectivă, mi-a făcut plăcere să aflu că, după sportivi de mare renume mondial ca Valeri Brumel, Jim Clark, Eddy Merckx, Pele, Mark Spitz și Tim Shaw, mi-a fost acordat și mie „MARELE PREMIU AL ACADEMIEI SPORTURILOR DIN FRANȚA”, distincție care recompensează cele mai înalte rezultate sportive obținute în lume, pe campionii de excepție. Întreaga noastră delegație s-a bucurat de acest nou trofeu care răsplătea, în fond, școala românească de gimnastică, sportul nostru, în general. Gazdele noastre m-au felicitat cu căldură, mi-au oferit buchete de flori.

Dar, gândurile mele, ale Teodorei, ale celorlalte colege și, cu siguranță, ale antrenorilor noștri, erau concentrate spre cel mai însemnat eveniment competițional al anului, campionatele europene de la Praga, examen extrem de important pentru mine, pentru gimnastica românească. Voi putea oare să-mi apăr titlul de lideră europeană absolută, cucerit atât de spectaculos la Skien, în mai 1975?

De la Madrid ne-am îndreptat direct spre capitala Cehoslovaciei, unde am ajuns în cursul după-amiezii. Am fost oarecum surprinsă să văd că, la aeroport, nu prea ne-a așteptat nimeni, dar aveam să mă obișnuiesc cu asemenea tratament, când am luat cunoștință și de alte măsuri și „indicații” care vizau direct delegația țării noastre. Deși am fost învățată să fiu indiferentă la ceea ce se întâmplă în jurul meu, să-mi concentrez toată atenția numai asupra concursului propriu-zis, de data aceasta au răzbătut totuși pînă la mine frământările delegației noastre. Oricum, știam deja că nu mă voi întrece în mod direct cu cele mai puternice adversare ale mele, care fuseseră plasate de niște sorți curioși într-o altă grupă, prima care intra în întrecere, în timp ce eu, într-o companie evident mai redusă ca valoare, concuram în grupa a doua. Dar aveam să aflu apoi că în ședința de instruire a arbitrelor se făcuse chiar recomandarea să nu se mai acorde nota 10 (cine alta dacă nu eu obținusem 7 asemenea note la Jocurile Olimpice de la Montreal?) și că se dăduseră și alte indicații care ne vizau direct pe noi, gimnastele românce, îndeosebi pe mine și pe Teodora.

Departa de a ne timora, de a ne intimidă, această atmosferă grea premergătoare startului ne-a ambiționat, ne-a îndrjrit, ne-a mobilizat pentru a ne depăși pe noi înșine, pentru a con-

cura chiar mai bine decît atunci cînd reușisem să uimim întreaga lume. În cele cîteva antrenamente pe care le-am avut în diferite săli din Praga, știind că sînt urmărită de sute de ochi curioși, m-am străduit ca din fiecare mișcare a mea să fac un model. Aceasta cu atît mai mult cu cît, din clipa cînd mă dezechipam și pînă părăseam sala de pregătire, eram filmată pas cu pas, aparat cu aparat. Toate acestea m-au introdus însă și mai puternic în obligațiile mele de concurs, m-au determinat să-mi înțeleg mai bine greaua misiune pe care o aveam. Pe ne-simțite, ziua concursului sosise.

SATISFACȚIE DEOSEBITĂ: PENTRU A DOUA OARĂ CAMPIONĂ ABSOLUTĂ A EUROPEI, CU PUNCTAJ RECORD

N-am urmărit prima grupă, deși, sinceră să fiu, m-ar fi interesat să le văd pe Nelli Kim, pe Mașa Filatova, sau pe Elena Muhina, pe care le consideram drept cele mai puternice adversare ale mele în lupta pentru supremația europeană. Doream mult s-o urmăresc și pe Teodora, cu programul ei îmbunătățit, deoarece o vedeam capabilă să obțină un mare rezultat. Dar, mai presus de toate, era dorința de a intra cît mai bine în starea specifică de concurs, pentru a fi la înălțime în fața celor peste 10 000 de spectatori veniți la „Palatul de iarnă” (așa se numea sala), care găzduia cea de-a XI-a ediție a campionatelor europene. La încheierea primei grupe, în frunte se aflau Muhina, Kim, Ungureanu, Filatova, eșalonate pe cîteva zecimi de punct. Îmi părea rău că Teodora nu se află mai sus, dar arbitrele s-au răfuit serios cu ea, mai ales la paralele, privînd-o de o medalie pe care prietena mea ar fi meritat-o cu prisosință.

Gîndurile îmi sînt însă întrerupte de semnalul care ne anunță că trebuie să intrăm în sala de concurs. N-aș vrea să descriu în detaliu evoluția mea în competiția propriu-zisă. Am citit în numeroase ziare opinii ale unor specialiști ce au urmărit atît Jocurile Olimpice din 1976 cît și Campionatele europene, care au declarat că, la Praga, am fost mai bună, că nivelul tehnic și virtuozitatea exercițiilor prezentate de mine s-a situat la o cotă valorică superioară. Cred că, în această privință, este semnificativ faptul că punctajul meu la individual compus este un punctaj record (39,30) în istoria de 20 de ani a campionatelor europene feminine (9,75 la sărituri, 9,80 la paralele, 9,90 la birnă, 9,85 la sol). Am încercat multiple satisfacții la sfîrșitul concursului general: repetasem performanța din 1975 și, deci, la fel ca Latîfina, Ceaslavska sau Turișceva, cîștigasem al doilea titlu de campioană absolută a continentului; reușisem — în condițiile unui arbitraj pîrtinitor, evident incorect față de gimnastele române, să tranșez din nou în favoarea mea disputa cu gimnastele sovietice, foarte puternice, foarte bine pregătite, spre a revanșa înfrîngerile suferite la Montreal; realizasem un punctaj record pentru europenele feminine. Întrecerile de la Praga mi-au adus însă și un mare regret: acela de a nu fi putut susține plîna la capăt lupta pentru supremația europeană,

deoarece în ziua a doua de concurs, la finalele pe aparate, după ce cîștigasem o medalie de aur (la paralele), una de argint (la sărituri) și obținusem nota 10 la birnă, ceea ce echivala, practic, cu o nouă medalie de aur, conducerea delegației noastre a hotărît retragerea mea și a Teodorei din concurs, în semn de protest față de numeroasele erori ale brigăzilor de arbitraj.

Cred că nu exagerez absolut cu nimic cînd afirm că, în condiții normale de concurs, aș fi putut să obțin în 1977 cel puțin tot atîtea trofee ca în 1975, la Skien, cînd am cucerit 4 medalii de aur și una de argint. Ce puteam face, oare? M-am întrecut la „europene”, de fapt, cu cele mai bune gimnaste ale lumii și le-am învins; n-am putut însă să mă lupt cu arbitrele. Bine ar fi ca asemenea situații să nu se mai repete niciodată în sălile de sport...

ÎNALTA APRECIERE A ZIARIȘTILOR SPORTIVI

După numai o zi de ședere în țară, m-am îndreptat spre mica stațiune italiană Milano-Marittima, dînd astfel curs invitației ce mi-a fost adresată de Congresul Asociației Internaționale a Presei Sportive, care-și desfășura lucrările în această localitate și care urma să-mi înmîneze trofeul cucerit în anul 1976. M-au însoțit atît Teodora Ungureanu, cît și celelalte colege, cu care trebuia să susținem și un spectacol demonstrativ la Bologna. Mai întîi, bineînțeles, a avut loc festivitatea de la Milano-Marittima. În cadrul unei solemnități speciale, președintele Comitetului Olimpic Italian, Giulio Onesti, mi-a înmînat Marele Premiu al A.I.P.S., atribuit pentru rezultatele mele din 1976. Trofeul reprezintă o ramură de măsline sculptată din metal aurit, simbol al păcii și prieteniei, și a fost oferit de Grecia, țara organizatoare a primelor Jocuri Olimpice moderne. Cei peste 100 de ziariști sportivi reprezentînd 46 de țări din 4 continente au făcut o călduroasă și entuziastă primire gimnastelor române, elogiîndu-ne măiestria și performanțele repurtate în mari confruntări internaționale. Demonstrația pe care echipa noastră a susținut-o, miercuri 17 mai, la Palatul sporturilor din Bologna, programată la concurență cu fotbalul, care oferea perspectiva unei atractive transmisii pe micul ecran, a dovedit încă o dată marea popularitate de care se bucură, pretutindeni în lume, gimnastica românească, cele mai autorizate exponente ale sale. A fost o seară de neuitat, atît pentru noi, care am simțit din plin marea căldură a publicului, cît și pentru spectatori, deopotrivă încîntați de evo-

luțiile noastre la aparate, ca și de momentele coregrafice pe care le-am prezentat.

MESAGERE ALE ROMÂNIEI SOCIALISTE

Încă de prin luna iulie aflasem că, în toamnă, vom efectua un turneu în Mexic, urmînd să susținem cîteva demonstrații în mai multe

City of Brooklyn
OHIO

October 14, 1977

Dear Miss Comaneci:

On behalf of the city administration and the entire Brooklyn community, I would like to welcome you to the United States of America.

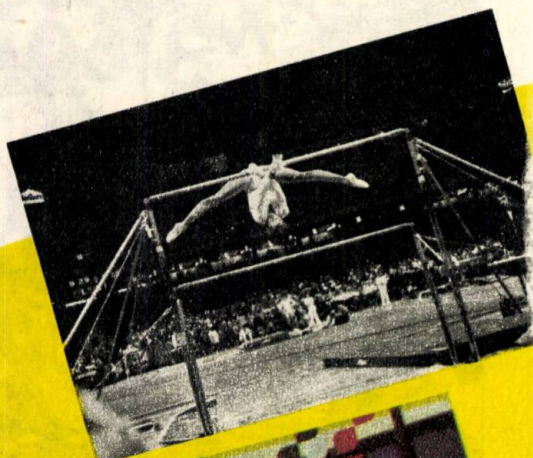
The skill and determination you demonstrated in the 1976 Olympic gymnastics competition are well respected throughout the city of Brooklyn. Your dedication and spirit of cooperation to international competition served not only as a model for promising American gymnasts but also for youthful athletes around the world. A word of world cooperation you are and for this I thank you.

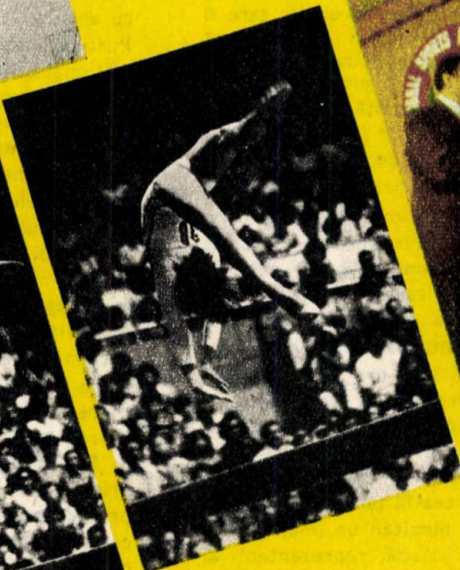
I hope you enjoy your visit to the United States.

Very truly yours,
CITY OF BROOKLYN, OHIO
John M. Coyne
John M. Coyne
Mayor

JMC/WH

orașe ale țării care a fost gazda Jocurilor Olimpice din 1968, anul în care eu făceam, în sala de sport a orașului meu natal, primii pași în gimnastică. Începusem deja să mă gîndesc: care să fie oare imaginea pe care o păstrează mexicanii despre gimnastică? Cea reprezentată de Vera Ceaslavska, Zinaida Voronina, Natalia Kucinskaia, Karin Janz sau Erika Zuchold, care străluciseră la întrecerile olimpice de la Ciudad de Mexico? Sau, poate, cea pe care o

Periplul Nadiei Comăneci în anul 1977 a fost bogat, entuziast, petrecut în Franța, Anglia, Spania, Cehoslovacia, Italia, Mexic, S.U.A. și, firește, România. Peste tot ovaționată, pentru că Nadia nu a purtat doar gloria Montrealului, ci a arătat sutelor de mii de spectatori și milioanele de telespectatori că ea continuă să fie cea mai bună gimnastă a lumii. Aplaudată și onorată de diplome și distincții, printre care „Trofeul Asociației Internaționale a Presei Sportive” acordat prin vot de ziaristii sportivi de pe toate cele 5 continente (fotografia ultimă din dreapta montajului fotografic reprezentând instantanee din voiajele Nadiei și ale colegelor ei).

oferiseră concursurile olimpice din 1976, transmise de la Montreal în întreaga lume prin intermediul micului ecran?

Iată însă că, la început de septembrie, plecăm spre Mexic, țară pe care întreaga noastră delegație o vizita pentru prima oară. Alături de mine se aflau Marilena Neacșu, Cristina Itu, Emilia Eberle, Gabi Gheorghiu, Marilena Vlădăreanu și Ofelia Iosub. Cu toate regretam absența lui Așchiuță (așa îi spunem noi Teodoriei), reținută acasă de o boală rebelă, care îi interzicea cu desăvîrșire efortul. Am susținut în timpul turneului 7 demonstrații, urmărite de zeci de mii de spectatori, am făcut interesante schimburi de experiență cu sportivele mexicane, am fost primite de înalte personalități ale țării gazdă, în semn de aleasă prețuire a sportului românesc, a patriei noastre.

Din prima pînă în ultima clipă a șederii noastre în această țară din America Centrală am simțit, cu un sentiment de înaltă mîndrie patriotică, prestigiul de care se bucură pretutindeni România, iar la concursurile oficiale, la demonstrațiile și la antrenamentele cu public, la întîlnirile cu oficialitățile mexicane, am fost martore ale înaltei aprecieri de care se bucură în Mexic președintele nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ne-am dat seama că vizita pe care a întreprins-o, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în această țară are în rîndurile întregului popor mexican un imens ecou. Oameni simpli de pe stradă, reprezentanți ai opiniei publice, s-au interesat de România, de conducătorul ei, iar noi, sportivele, am beneficiat de o primire excepțional de caldă datorită, în primul rînd, stimei și prețuirii de care se bucură în Mexic tovarășul Nicolae Ceaușescu, politica de pace și prietenie promovată consecvent de România socialistă.

Prima demonstrație a echipei noastre în Mexic a avut loc la 11 septembrie, în Palatul sporturilor din Ciudad de Mexico, în fața a 25 000 de spectatori, cifră rar întîlnită într-o sală de sport. Era de față, între numeroase personalități, și soția președintelui Mexicului, doamna Carmen Romano de Lopez Portillo, care mi-a făcut deosebita onoare de a-mi oferi următoarea dedicație: *«Nadiei Comăneci, cu mare apreciere și admirație»*. Programul nostru, transmis în direct de televiziunea mexicană, s-a bucurat, într-adevăr, de un succes deosebit. Toate fetele au lucrat cu multă dezinvoltură, cu îndrăzneală, în ciuda oboselii drumului lung. Cu greu am reușit să ne despărțim, aproape de miezul nopții, de un public extrem de generos și entuziast. În cadrul unei conferințe de presă organizată, imediat după terminarea demonstrației, la hotelul Camino Real, în prezența a

peste 100 de ziariști, cunoscuta pictoriță mexicană Marta Orozco mi-a elogiât măiestria și mi-a înmînat un tablou în ulei reprezentînd frumusețea gimnasticii, exprimată artistic.

Următoarea noastră escală — orașul Tijuana, capitala statului Baja California Norte. În sala arhiplină a Auditoriului municipal (peste 10 000 de spectatori), exercițiile noastre demonstrative la toate aparatele au fost primite cu aplauze la scenă deschisă. Guillermo Lopez Portillo, directorul general al Institutului Național al Sportului din Mexic, ne-a felicitat călduros pentru măiestria dovedită, exprîmînd grațitudinea tuturor iubitorilor de sport din Mexic pentru realizările deosebite ale sportului românesc. N-am putut refuza rugămintea ospitalierelor noastre gazde, astfel că, a doua zi, am mai oferit un spectacol demonstrativ publicului din Tijuana, care s-a bucurat de același mare succes. *«O noapte de armonie, frumusețe, muzică și tinerețe»* — nota a doua zi, pe multe coloane, *«Excelsior»*, cel mai mare cotidian mexican.

Ne-am înapoiat la Ciudad de Mexico, pentru a fi prezente în capitala țării cu prilejul sărbătorii naționale a Mexicului. La demonstrația de la Palatul sportului, desfășurată sub semnul prieteniei româno-mexicane, a fost prezent președintele Mexicului, Jose Lopez Portillo, cu soția, membri ai guvernului, șefi de misiuni diplomatice, alte înalte personalități. Era prezentă și delegația C.N.E.F.S., aflată în vizită în Mexic. Cu greu se poate reda ambianța extraordinară creată, entuziasmul publicului, primirea deosebit de călduroasă ce ne-a fost rezervată.

Am evoluat apoi la Guadalajara și la Monterrey, sub semnul aceleiași primiri prietenești, pentru ca la încheierea turneului să apărem din nou în fața publicului din Ciudad de Mexico, într-un spectacol de rămas bun, emoționant pentru noi prin melodiile populare „las golondrinas”, intonate de orchestre de mariachis, care înseamnă despărțire și exprimă, deopotrivă, bucurie și tristețe. Nu voi uita niciodată acea seară minunată.

Ultima escală a acestui lung turneu peste Ocean am făcut-o în capitala Venezuelei, orașul Caracas, unde am participat la trei spectacole demonstrative urmărite de peste 35 000 de spectatori, însuși președintele țării gazdă, Andres Perez, făcîndu-ne onoarea de a fi prezent la una din cele trei evoluții ale noastre. Ne-a fost dat să vedem, ca semn deosebit al dragostei cu care eram primite, spectatori care — neputînd intra în incintă — ne-au așteptat

La demonstrația din Ciudad de Mexico, președintele Mexicului, Lopez Portillo și soția sa.

aproape două ore la porțile sălii, pentru a ne vedea și felicita.

Am părăsit continentul latino-american cu marea satisfacție de a fi fost mesagere ale României socialiste, ale sportului românesc, de a fi întâlnit, pretutindeni, prieteni entuziaști ai patriei noastre, manifestând cel mai profund interes pentru gimnastica românească, pentru realizările mișcării sportive românești.

Cum era și firesc, la Atena — unde am venit direct din Venezuela —, la Campionatele balcanice, gimnastica românească s-a impus cu autoritate. La feminin, gimnastele române au câștigat toate locurile I, și am fost bucuroasă pentru faptul că mai tinăra mea colegă, Emilia Eberle, s-a impus la două aparate (sărituri și paralele), făcând astfel primii pași spre deplina afirmare în arena internațională.

TRAVERSAREA, PENTRU A DOUA OARĂ, A ATLANTICULUI

«Vă așteptăm de un... an!» — cu aceste cuvinte ne-au întâmpinat ziariștii, pe aeroportul Kennedy din New York, atunci când — joi 6 octombrie — am pășit pe pământul american. Într-adevăr, programul nostru de activități școlare, de pregătire sportivă, de activitate competițională nu ne-a îngăduit să dăm curs invitației de a vizita Statele Unite ale Americii, care ne fusese adresată imediat după Jocurile Olimpice de la Montreal. Dar, iată că, în sfârșit, ne prezentăm în fața publicului american, mare iubitor de gimnastică, mare admirator al școlii românești de gimnastică. Prima etapă a turneului — orașul Washington, demonstrația echipei noastre fiind programată la College Park de la Maryland University. Spectatori —

peste 10 000, între care și numeroase personalități oficiale. Evoluțiile gimnastelor române s-au bucurat de unanime aprecieri, ropute de aplauze însoțind exercițiile noastre la paralele, bîrnă, sol sau dansurile pe motive muzicale din folclorul nostru. Vizitele la Muzeul spațial al S.U.A., extrem de interesant prin numeroasele exponate de valoare pe care le prezintă, și la cimitirul unde este înmormîntat fostul președinte al S.U.A., John Fitzgerald Kennedy, au completat puținele ore pe care le-am petrecut la Washington.

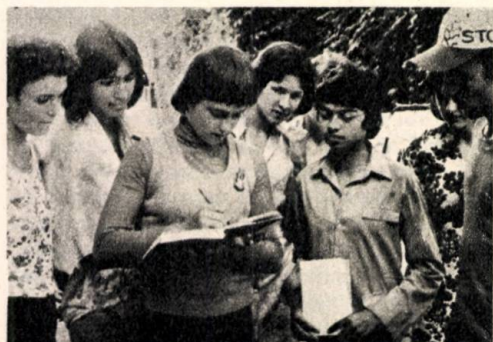
La Madison Square Garden din New York, unde a continuat turneul nostru, eu eram deja pentru a doua oară, deoarece înaintea Jocurilor Olimpice de la Montreal, în 1976, câștigasem aici «Cupa Americii». Fosta mare gimnastă a S.U.A., Cathy Rigby, medaliată cu argint la campionatele mondiale din 1970, de la Liubliana, acum pe post de reporteră T.V., m-a primit cu... tirul întrebărilor chiar de la prima noastră întâlnire, în marea sală newyorkeză. În cadrul interviului pe care mi l-a solicitat pentru N.B.C., Cathy a dorit ca discuția să aibă ca fond exercițiul meu la sol la Jocurile Olimpice. Iar de aici, prima întrebare a venit foarte firesc:

— La ce te gîndești, Nadia, urmărind acest exercițiu?

— Bineînțeles, mă gîndesc la greșelile pe care le-am făcut.

În continuare, am avut o discuție foarte interesantă cu teleredactorea americană care — mi s-a spus după aceea — a fost bine primită de cei care au urmărit interviul pe micul ecran.

Demonstrația în sine, — cuprinzînd exerciții la toate aparatele, precum și o suită de dansuri populare românești executate în acompaniamentul nemuritoarei Rapsodii a lui George Enescu — a evidențiat o dată în plus marea măiestrie a echipei de gimnastică a României. Bîrna mi-a ieșit excelent. Personal, am fost extrem de măgulită, deoarece pe o mare placardă purtată de un grup de tinere și tineri se scria cu litere foarte mari: «We love you, Nadia» (Noi te iubim, Nadia). O nouă dovadă a prețuirii de care mă bucur în întreaga lume mi-a fost oferită, spre marea satisfacție a întregii noastre delegații, de către celebrul fotbalist Pele. Printr-un mesager al său, idolul tuturor tinerilor fotbaliști de pe glob, Pele, mi-a trimis un medalion special, o fotografie, precum și un autograf. De asemenea, am fost felicitată călduros de către viceguvernatorul statului New York, care s-a fotografiat cu întreaga noastră delegație.

„NADIA, NADIA, NADIA“

Următorul stat vizitat, Louisiana. La New Orleans, cei 21 000 de spectatori prezenți la Superdom, au fost martorii meciului oficial dintre echipele reprezentative ale Statelor Unite ale Americii și României, cu exerciții liber alese. Ne-am bucurat de o primire extrem de caldă, atât din partea oficialităților, cât și a marelui public. După ce la birnă am fost notată cu 9,90, cei 21 000 de spectatori au sărit pur și simplu în picioare, aplaudind minute în șir. Din toate colțurile sălii se striga: «Nadia! Nadia! Nadia!». M-am clasat pe primul loc la individual compus cu 38,90, Emilia Eberle s-a situat pe locul secund (38,25) iar echipa noastră a câștigat, bineînțeles, disputa cu reprezentativa S.U.A.

Un avion special ne-a transportat apoi spre lumea de basm creată, în Florida, de Walt Disney, unde am petrecut câteva ore minunate printre... piraiți, cowboys, păpuși, animale ale junglei, iar apoi am fost oaspeți de onoare ai unui alt punct de mare interes, Sea-world. După ce am admirat o excepțională dresură de delfini, o balenă neagră ucigașă, în greutate de 7 tone, s-a ridicat semeață mulți metri deasupra apei pentru a o... săruta pe Gabi Gheorghiu, aflată pe un podium special, în așteptarea... înțînirii.

După evoluțiile de la Chicago, Cleveland și Hartford, localități în care am fost proclamată cetățeană de onoare a orașelor respective și mi s-a înmănat cheia de aur (ziua de 18 octombrie a fost decretată la Chicago, printr-o proclamație specială a primarului, «Ziua Nadiei Comăneci») am revenit la New York, unde am avut deosebita cinste de a fi primite de secretarul general al Organizației Națiunilor Unite,

Kurt Waldheim. În birourile sale de la etajul 38 al clădirii organizației mondiale, secretarul general al O.N.U. mi-a înmănat „Medalia Păcii a Națiunilor Unite“, în semn de înaltă prețuire a performanțelor pe care le-am repurtat la Jocurile Olimpice din 1976. Distinsa noastră gazdă s-a interesat de activitatea mea la școală și în sala de sport, de familia mea, arătând că are o mare admirație pentru gimnastica românească și pentru multipla campioană olimpică pe care aceasta a dat-o în iulie 1976.

Admirînd, de la mare înălțime, panorama marii metropole, ne-am luat, în acest fel, rămas bun de la America, care ne-a oferit noi și elocvente mărturii ale prestigiului internațional al gimnasticii noastre. Iar una dintre acestea o reprezintă, fără îndoială, și «TROFEUL PINCH» ce mi-a fost oferit de Agenția Associated Press, care m-a desemnat cea mai bună sportivă a lumii pe anul 1976...“.

Ultimele zile ale anului 1977 au găsit-o pe Nadia Comăneci, la fel ca în decembrie 1976, cînd s-au scris, de fapt, primele pagini ale acestui jurnal, din nou în febra pregătirilor, a antrenamentelor intense. Mai mult decît toți sportivii noștri, Nadia știe prea bine, din propria experiență și activitate sportivă desfășurată de-a lungul a 10 ani, că marile performanțe, medaliile cu strălucire aurie nu sînt posibile fără muncă neprecupețită, de cea mai pură calitate, fără o dăruire care nu trebuie să cunoască limite. O multiplă campioană olimpică, o dublă campioană absolută a Europei știe, de asemenea, să-și dozeze astfel antrenamentele, pregătirea și perfecționarea neîntreruptă a măiestriei încît, la momentul propus, să se afle în cea mai bună formă sportivă, aptă să abordeze cu deplin succes cele mai importante etape ale programului competițional.

Iar orele de muncă fără preget din această iarnă — consumate la Piatra Arsă, la Baia Mare sau la sala de gimnastică a Complexului „23 August“ din Capitală — nu sînt altceva decît primele trepte ale complexului proces de instruire care își propune să o ducă pe marea noastră sportivă care este Nadia Comăneci spre podiumul campionatelor mondiale de la Strasbourg, competiție care ar putea să întregască și să dea și mai mare strălucire strălucitorului palmares al gimnastei care întrușipează perfecțiunea, Nadia Comăneci.

Constantin MACOVEI

fred firea

vise montane

*Pe cînd cobor din vîrf de munte
În spre abisul alb din vale,
Îmi flutură aici, pe frunte,
Cununi de vise hibernale.*

*Din creste albe și golașe
Mă văd lansîndu-mă cu sete
În lungi slalomuri uriașe,
Deschise marilor vedete.*

*Mă văd zburînd ca o nălucă
Pe pîrtii încă neumblate,
Un uragan pornit să-și ducă
Spre vale, fulgerele toate,*

*Mă văd, cum, de pe trambuline,
Îmi smulg plutirea ireală,
În timp ce munții trec sub mine,
În admirație totală.*

*Mă văd cum ocolesc nămeții,
Razant, în goana mea nebună,
Și cerbii fug; și fug drumeții,
Ca de-o năpraznică furtună.*

*Aud cum brazii-ncet își cheamă
Puieții de sub promoroacă
Și cum le spun, albiți de teamă:
— Fugiți! Cu asta nu-i de joacă!...*

*Mă văd, în fine, la sosire,
Oprindu-mi fulgerul din schiuri,
Și-acoperit de strălucire,
Dînd trei sau patru interviuri.*

*Mă văd semnînd autografe
Frumoaselor ce-n schimb mi-oferă
Cununi de lauri și garoafe,
Aduse anume dintr-o seră.*

.....

*Aceste-vise defilează
Prin mintea mea, ca pe-un generic,
Pe cînd cobor avînd la bază
Un scăunel de teleferic...*

DACIADA

COROLAR AL ÎNTREGII ACTIVITĂȚI SPORTIVE DE MASĂ ȘI DE PERFORMANȚĂ

Inițiată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, și răspunzând cerințelor Programului privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și pregătirea sportivilor români în vederea participării la J.O. din 1980, aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R., cea mai mare competiție sportivă națională a primit un nume de legendă: „Daciada”. Daciada simbolizează deopotrivă glorioasele origini ale poporului român, bărbăția, vitejia și neînfricarea, dragostea față de glie, trăinică permanență în timp.

Ca fiecare din măsurile de importanță vitală concepute genial în cele mai diverse domenii ale vieții politice, economice și sociale de iubitul nostru conducător, ctitor de țară nouă, competiția sportivă națională „Daciada” s-a bucurat, încă de la declanșarea ei, de o adevărată entuziasă în rândul tuturor vîrstelor, de unde și denumirea de „competiție a tuturor”. De la șoimii patriei și pînă la oamenii cu ghiocel în tîmple, fiecare a găsit între numeroasele forme de manifestare a activităților de masă ale „Daciadei” una potrivită posibilităților și preferințelor sale, timpului liber

de care dispune. Entuziasmul prezent la startul fiecărei întreceri a fost, prin el însuși, o propagandă fertilă, care a atras noi și noi concurenți, mulți dintre ei devenind prieteni statornici ai exercițiului fizic, ai sportului, ceea ce constituie, după părerea noastră, una dintre cele mai mari realizări ale „Daciadei”.

„DACIADA” ȘI CELE MAI VALOROASE TRADIȚII SPORTIVE

Așa cum preciza, pe baza indicațiilor secretarului general al partidului, comunicatul șe-

dinței Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 8 august 1977, competiția sportivă națională „Daciada” dezvoltă pe un plan superior tradițiile valoroase ale sportului românesc. Cum s-a materializat această prețioasă calitate a „Daciadei”? Din numeroasele exemple, vom lua unul singur și anume duminicile cultural-sportive. Creație izvorâtă, cu ani în urmă, din mase, duminica cultural-sportivă a luat ființă pe meleagurile argeșene. Imbinând cîntecul și jocul popular cu întrecerea sportivă, asemenea „duminici” stîrneau interesul tineretului satelor, îndeosebi al școlarilor și a constituit o vreme una dintre cele mai eficace forme de atragere a maselor spre practicarea sportului. Din motive pe care nune propunem să le analizăm în acest articol, dar dintre care vom reține o anumită tendință, de acum 12—15 ani, de a căuta cu orice preț „noi forme și mijloace” de a angrena masele la sport și, implicit, de a renunța la unele din cele existente, duminicile cultural-sportive s-au rărit cu timpul și aproape au încetat să mai existe. Ei bine, „Daciada” a revitalizat această formă de manifestare înfrățită a culturii și sportului, i-a dat noi puteri și valențe, cu multiple efecte atît pe planul menținerii și întăririi sănătății și puterii de muncă, cît și pe planul educației, al culturalizării maselor. Deosebit de populare mai ales la sate, duminicile cultural-sportive, manifestări complexe, se bucură astăzi de noile condiții de trai, incomparabil mai bune decît cu ani în urmă, ale populației, de dezvoltarea dotării materiale a culturii și sportului, de cadre de specialitate mai numeroase și mai calificate, în ambele domenii, ca și de un cadru organizatoric cu mult mai puternic, reprezentat azi nu numai de organele și organizațiile sportive — între care consiliul comunal pentru educație fizică și sport, realizare a ultimilor ani —, ci și de participarea responsabilă a altor organe și organizații obștești investite de partid, prin lege, cu atribuții în domeniul sportului.

Pe pîrtia sîniutelor, la odihnă...

... și în concurs

Primii pași

Vom exemplifica toate acestea prin cele văzute de noi la Lehliu-sat, în județul Ialomița, fără pretenția de a prezenta un „model”, convinși că asemenea exemple au existat în numeroase alte comune. Am ales această manifestare pentru că e de dată mai recentă și a avut loc într-o zi când condițiile păreau potrivnice, zăpada și apoi ploaia și gerul, venite... pe nepusă masă, neavând darul să favorizeze întreceri sportive sub cerul liber, specifice deci anotimpului cald. Să adăugăm că „duminica cultural-sportivă” la care ne referim nu se ținea „în familie”, la ea participând brigăzi culturale și echipe sportive reprezentând 7 comune, unele la 50—60 de kilometri

depărtare. Ei bine, toate reprezentativele de comune au onorat invitația, n-a lipsit nimeni, n-a întârziat nimeni, singurii care se îngrijorau pentru reușita „duminicii cultural-sportive” fiind... reporterii. Ei nu aflaseră că, deși de dată relativ recentă, manifestarea își croise tradiție, fiind deja organizată — la asemenea proporții — prin rotație, de cîteva din cele 7 comune.

„DACIADA” — COMPETIȚIA TUTUROR VÎRSTELOR

Dacă frumusețea portului popular al brigăzilor artistice, cu specificul zonei, era de

așteptat, ca și asistența care umpluse pînă la refuz căminul cultural, dacă numărul și exuberanța copiilor și tinerilor de pe terenul de handbal al „școlii mari” sau de pe cel de fotbal erau familiare reporterului, ce s-a petrecut în întrecerea mai vîrstnicilor a fost cu totul inedit. Oameni în puterea vîrstei, unii aproape la 60 de ani, nu aveau să-și dispute înțietatea într-un meci de fotbal și cu atît mai puțin într-unul de handbal, chiar dacă nu lipsesc din fața televizoarelor cînd joacă echipa națională. Și nici nu aveau să se cațere pe stîlpu lustruit cu ceară de parchet — la cooperativă se găsește și acest articol — ci, avînd ei o mai veche „răfulă”, nelipsită în programul du-

minicilor lor cultural-sportive, se întreceau la trasul cu frînghia. Am scris în reportajul publicat la vremea potrivită și ne simțim obligați să revenim asupra acestei dispute bărbătești, aprigă și dreaptă, atât de înfocată, încât s-a soldat cu 3 otgoane rupte, de gîndeai că au fost întinse de două tractoare și nu de niște brațe omenești. Revenim asupra momentului nu numai pentru frumusețea lui, pentru pasiunea transmisă unei asistențe gata parcă să sară la cele două capete ale frînghiei, cît mai ales pentru că „Daciada” — competiția tuturor vîrstelor, cum i se mai spune pe drept cuvînt — a adus în arena întrecerilor sportive pe cei care, cu ani în urmă, stăteau

rezervați, cu o nejustificată „pu-doare a vîrstei”, deoparte, considerînd că „nu șade frumos” să se amestece ei, oameni în toată firea, în joaca celor tineri... Iată unul din marile atu-uri ale „Daciadei”.

„DACIADA” — ȘI FEMEIA

În activitatea sportivă de performanță, femeia s-a afirmat prin rezultate de excepție în palmaresul sportului românesc, în cele trei decenii care au trecut de la Eliberare. Se poate spune că, la Jocurile Olimpice, în pofida faptului că au fost mult mai puține decît bărbații, au obținut — poate cu una-două excepții — rezultate superioare, concretizate, cu precădere, în

medalii de aur. Gîndiți-vă la Iolanda Balaș, la Mihaela Penes, la Lia Manoliu sau Viorica Viscoșleanu, la micuța Nadia Comăneci, care aducea, ea singură, de la Montreal, trei medalii de aur! Gîndiți-vă la handbaliste — campioane mondiale, la jucătoarele de tenis de masă — campioane mondiale, la popicîdrese — campioane mondiale ș.a.

Dar în sportul de masă? Participarea elementului feminin a fost mai modestă, îndeosebi la sate, unde prejudecățile au hotărît o bună bucată de vreme că femeia măritată nu poate ieși din casă fără basma pe cap, iar o fată care apare îmbrăcată „numai” în costum de sport în vîzul lumii înfăp-

tuiește o mare și de neiertat greșeală. Sigur, realitățile zilelor noastre, îndeosebi ale ultimului deceniu, au schimbat structural fața lucrurilor. Emanciparea femeii, problemă în atenția partidului, temă nelipsită în cuvântările secretarului general al partidului — a devenit un fapt real în toate domeniile vieții noastre.

Cum era și firesc, mișcarea sportivă a fost angrenată și ea de partid în această acțiune cu adevărat revoluționară, de interes național, de echitate socială, „Daciada” fiind unul dintre mijloacele dovedite foarte eficace.

Și astfel, organele și organizațiile sportive, în strînsă colaborare cu organizațiile de femei, au reușit încă în primele luni de existență a mării competiții să antreneze din ce în ce mai activ femeia pe terenul de sport. Spre deosebire de trecutul apropiat, nu a mai mulțumit prezența elementului feminin în competițiile de masă, ștacheta exigențelor a crescut, organizându-se și mari manifestații sportive dedicate exclusiv femeii. Sub genericul „Daciadei”, a avut loc în multe județe — sub denumiri diferite dar sub același generic al Daciadei, „Festivalul sportului feminin”, în care s-au întrecut tinere muncitoare din întreprinderi, alături de tărânci cooperatoare, de eleve de la orașe și sate. Organizate de femei și pentru femei, aceste manifestații s-au bucurat de o participare bogată și valoroasă, constituind un succes al sportului maselor și o promisiune că în loturile naționale ale viitorilor ani vor fi mai multe tinere și, deci, mai multe medalii la marile întreceri internaționale.

Care dintre asemenea festivaluri ale sportului feminin a fost primul? Cel prahovean? Cel vrîncean? Cel maramureșan sau cel bihorean? E mai puțin important. Important e că femeia pășește tot mai viguros în arena sportivă, aducînd cu ea grația, gingășia și frumusețea, și luînd cu ea grația, frumusețea și vigoarea gestului sportiv.

Azi la volanul Kartului

Duminică cultural-sportivă în sat

Trei frînghii au rupt „Veteranii” în concursul de la Lehliu-sat

„DACIADA” — SUPT VIGUROS AL SĂNĂTĂ- TII ȘI PUTERII DE MUNCĂ

Un larg ecou a cunoscut și cunoaște „Daciada” în activitatea de educație fizică și sport a oamenilor muncii din industrie, ca și din toate celelalte ramuri ale economiei. Asociațiile sportive din întreprinderi, de pe șantierele construcției socialiste au în obiectivele „Daciadei” elemente concrete ale orientării și muncii lor practice, înțeleg tot mai bine rosturile practicării exercițiilor fizice și a sportului pentru menținerea și întărirea sănătății și puterii de muncă. Gimnastica la locul de producție este introdusă în tot mai multe unități, pe baza unor studii prealabile care țin seama de condiții și necesități. Programele de exerciții fizice vin să compenseze poziții de lucru, destind organismul și psihicul, având un evident și imediat efect tonic general, cu urmări favorabile asupra productivității și calității produselor. La „Clujana” sau „Someșul”, la întreprinderile de confecții din Oradea și Marghita, la „Tehnoton”-Iasi, la „Tricotaje-perdele” Pașcani — ca să dăm numai aceste exemple — gimnastica la locul de muncă a intrat în obișnuință. În ultima lună a anului trecut s-a generalizat practicarea gimnasticii în majoritatea centrelor teritoriale de calcul.

S-a îmbogățit și calendarul manifestărilor sportive de masă din întreprinderi și instituții. Pentru exemplificare vom lua de astă dată două asociații sportive muncitorești — etalon, pe cea de la I.R.E.M.O.A.S. București și de la Combinatul siderurgic Hunedoara, ale căror acțiuni au apărut frecvent în „Sportul”, nu pentru că reporterii ziarului ar fi avut anume preferințe pentru cele două asociații, ci pentru că frecvența și amploarea acțiunilor acestora au impus-o.

La I.R.E.M.O.A.S. comitetul de partid menține de mulți ani pe agenda priorităților activitatea sportivă a muncitorilor, la măsurile necesare și, prin

consiliul oamenilor muncii, prin sindicat, asigură cele de trebuință, se îngrijește ca asociația să facă o bună propagandă sportului, să sporească gradul de atractivitate al fiecărei manifestări sportive. Să reținem că la această întreprindere activitatea sportivă de masă a personalului muncitor este prevăzută în contractul colectiv de muncă.

Un program dens de întreceri între ateliere și secții sau pur și simplu între cei ce vin la teren, cu reguli simple, care să facă accesibil actul sportiv, meciuri demonstrative susținute de sportivi sau echipe fruntașe ale țării, care se amestecă apoi cu sportivii întreprinderii în dispute cu atât mai pasionante, conferințe sau simpozioane cu mari campioni, antrenori, medici, pedagogi sau alți specialiști renumiți, pe teme specifice sportului în întreprindere sau de interes sportiv general, simultane de șah și altele se organizează frecvent, cu o mare participare. Și, să nu uităm, în întreprindere lucrează și mulți navetiști! Vrednic de reamintat e și faptul că, dovedind și în această privință spirit muncitoresc, tovarășii de la I.R.E.M.O.A.S., care beneficiază de o bogată bază materială, de terenuri și spații pentru sport chiar lângă întreprindere, le pun cu dragoste la dispoziția celorlalte unități de pe respectiva platformă industrială a Capitalei. Ba, de cele mai multe ori, manifestările sportive de masă — crosuri, întreceri la alte probe atletice, ansambluri de gimnastică-fete, meciuri de fotbal, volei, baschet ș.a. — sînt organizate împreună cu alte întreprinderi, cu școli din zonă. Asociația „URBIS” (așa se numește) are sportivi și echipe care activează cu succes în diverse campionate (la box, volei, baschet, lupte etc.), condiția de bază fiind ca sportivii respectivi să muncească cu bune rezultate în producție.

Firește, am schițat numai principalele preocupări de la „URBIS”-I.R.E.M.O.A.S., dar și din aceasta se poate trage concluzia — credem — că avem în față o activitate spor-

tivă complexă, interesantă și elevată, pe măsura unei întreprinderi moderne și foarte aproape de cerințele actuale.

Din manifestările sportive ale asociației hunedorene „Construc-torul” am dori să reținem aici una, practică cu o insistență vrednică de laudă și anume „duminicile la iarbă verde”, pentru că îmbină drumeția cu practicarea unor ramuri de sport la locul de popas — îndeosebi lacul Cinciș — și pentru că se adresează nu numai personalului muncitor al întreprinderii, ci și familiilor acestora — copii, soții și adesea părinți — ceea ce e foarte bine.

Nu putem încheia această secvență înainte de a sublinia că în practica asociațiilor se înstăpânește studiul preferințelor oamenilor muncii. Astfel, dezvoltarea unor ramuri sportive și, legat de aceasta, asigurarea materială, se face ținându-se seama nu de opțiunile membrilor consiliilor asociațiilor, ci de cele ale beneficiarilor înșiși, oamenii muncii din întreprindere respectivă, ceea ce garantează succesul și eficacitatea activității sportive de masă.

„DACIADA” STIMU- LEAZĂ INIȚIATIVA CREATOARE

Regulamentul competiției naționale stabilește clar, între altele, formele și mijloacele principale menite să asigure îndeplinirea obiectivelor dezvoltării multilaterale a activității de educație fizică și sport la nivelul cerințelor actuale și de perspectivă, edițiile și etapele competiției. În același timp, regulamentul „Daciadei” oferă un larg cîmp de manifestare inițiativei maselor, organelor și organizațiilor sportive sau cu atribuții în domeniul sportului. Emulația stîrnită de „Daciada”, încă de la lansarea ei s-a concretizat în într-o serie de inițiative interesante vizînd, toate, deplinul și trainicul ei succes. Am reaminti în acest sens hotărîrea Consiliului județean pentru educație fizică

și sport Argeș de a pune o zi pe săptămână bazele sportive ale orașului Pitești cîte unei întreprinderi, prin rotație, ceea ce lărgeste considerabil aria de desfășurare a asociațiilor respective. Abia publicată în „Sportul”, inițiativa a fost îmbrățișată și de alte organe sportive similare, cum ar fi, de exemplu, C.J.E.F.S. Dolj. În județul Buzău a luat ființă o divizie sătească de tenis de masă pe timpul iernii, iar în județele Brăila și Galați divizii sătești de trîntă. Sintem convinși că exemplele nu vor rămîne singulare.

Crește în amploare amenajarea de terenuri sportive simple care, adăugate la obiectivele sportive moderne, de regulă polivalente, construite prin efortul statului, asigură posibilitatea unei tot mai largi și mai sistematice activități de masă. În această direcție se remarcă o preocupare tot mai activă a consiliilor populare de la orașe și sate și este clar că explicația constă nu numai în obligațiile prevăzute în lege, ci și în înțelegerea realității că educația fizică și sportul sînt componente ale vieții moderne, necesități obiective ale omului societății noastre socialiste.

Inițiative creatoare se manifestă și în organizarea unor acțiuni sportive destinate diferitelor profesii și vîrste, în condiții concrete de climă și relief, de nevoi și preferințe. Este de așteptat ca asemenea inițiative să vizeze și populația de vîrstă mai înaintată.

„DACIADA” — PUNTE ÎNTRE CANTITATE ȘI CALITATE

Amplă manifestare merită să asigure dezvoltarea intensă și multilaterală a educației fizice și sportului de masă, atragerea întregului tineret, a maselor largi de oameni ai muncii de la orașe și sate în practicarea sistematică a exer-

cițiilor fizice, sportului și turismului, în vederea creșterii unor generații sănătoase, bine dezvoltate fizic și intelectual, temeinic pregătite pentru muncă și apărarea patriei, „Daciada” contribuie deopotrivă la ridicarea nivelului general al activității sportive de performanță. Depistarea și pregătirea elementelor tinere înzestrate cu calități sportive și morale deosebite, capabile să asigure performanțe de nivel mondial, reprezentarea demnă a sportului românesc în arena sportivă internațională și creșterea continuă a prestigiului României socialiste în lume — iată obiective de mare importanță înscrise în regulamentul „Daciadei”. Așadar, potrivit concepției partidului nostru, marea competiție sportivă națională este atotcuprinzătoare exercitînd o influență activă în toate domeniile mișcării sportive, punte între cantitate și calitate. Această orientare are la temelie tocmai concepția științifică a partidului nostru privind legătura dialectică, obiectivă, dintre masă și performanță. Explicînd interdependența dintre activitatea de masă și cea de performanță, este suficient să aducem ca argument creșterea vertiginoasă a numărului fetițelor care au luat pur și simplu cu asalt sălile de gimnastică în urma succeselor extraordinare ale Nadiei Comăneci la Jocurile Olimpice și la campionatele europene.

În domeniul sportului de performanță „Daciada” constituie pentru toți sportivii un puternic imbold în îmbogățirea continuă a cunoștințelor profesionale și de cultură generală, formarea lor ca oameni bine pregătiți pentru muncă și viață, cu o înaltă ținută morală, paralel cu neîncetata perfecționare a măiestriei sportive, pusă în slujba reprezentării cu cinste a colectivului de muncă, asociației sau clubului sportiv, a localității și județului în care își desfășoară activitatea și a patriei. La întrece-

rile „Daciadei” nu este îngăduită participarea sportivilor sancționați pentru abateri de la normele eticii și echității socialiste, de la regulile vieții sportive sau cei suspendați din activitatea competițională, pe toată perioada suspendării.

În același timp, „Daciada” va spori aportul tuturor județelor și a ramurilor de sport la dezvoltarea performanței românești. Regulamentul prevede în această privință întreceri pe două categorii — juniori și seniori —, în ediții de vară și de iarnă, la o serie de sporturi importante, individuale și pe echipe, cu etape și din doi în doi ani, cu finală pe tard. Anul 1978 va înscrie în „Cartea de aur a Daciadei” numele primilor campioni. Aceasta cere din partea tuturor sportivilor și antrenorilor lor, asociațiilor, cluburilor și federațiilor eforturi deosebite, în stare să asigure ca în dreptul numerelor primilor campioni ai „Daciadei” să figureze performanțe de valoare, vrednice de marea competiție națională.

*
* *

Așa cum sublinia secretarul general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Conferința Națională a Partidului Comunist Român, anul 1978 este hotărîtor pentru îndeplinirea cu succes a istoricelor hotărîri ale Congresului al XI-lea al partidului, a planului de dezvoltare economico-socială pînă în 1980.

Însuflești de vibranta chemare de a transforma cantitatea într-o nouă calitate, slujitorii mișcării sportive se consideră mobilizați la înfăptuirea întocmai a sarcinilor ce le revin în acest domeniu de interes național, iar marea competiție sportivă „Daciada” va constitui principalul obiectiv, întrucît asigură dezvoltarea deopotrivă a sportului de masă și a celui de performanță.

Mircea COSTEA

ianuarie

1978

L	M	M	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

IANUARIE 1977

● 1 Sao Paolo, Chilianul Edmundo Warnke
Bravo câștigă tradiționalul cros de Anul Nou;

● 5 Gröningen, Mark Diessen (SUA) campion al lumii de juniori la șah; ● 9-16 România campioană mondială universitară la handbal; ● 12 Steaua-Forst Cantu 88-85, Sparta Praga-I.E.F.S. (f) 85-61 și C.S. Toulon-Rapid(f) 48-58 în competițiile europene de baschet; ● 16 București, Steaua-Plomien Sosnowiec 3-1, Dinamo-S.C. Leip-

zig, 3-0, Dinamo-Traktor Schwerin(f) 1-3 și Rapid-TSKA Sofia(f) 1-3 în competițiile continentale de volei; ● 19 Praga, Lasse Viren și Tatiana Kazankina câștigători ai „Pantofului de aur”; ● 19 Barcelona, Lui Anatoli Karpov i se înmînează „Oscar”-ul șahiștilor; ● 19 București, Steaua-Juventud 82-74 în Cupa cupelor la baschet; ● 19 Sofia, Akademik-I.E.F.S. 95-73 în C.C.E. (f) la baschet; ● 22-23 Larvik, Campionatele europene de patinaj viteză (m); ● 25 București, Steaua-Calpisa Alicante 22-19 în C.C.E. la handbal; ● 25-29 Helsinki, Campionatele continentale la patinaj artistic; ● 26 București, Steaua-Villeurbanne Lyon 65-59 în Cupa cupelor și Rapid-Spartak Moscova(f) 54-91 în „Cupa Liliana Ronchetti” la baschet; ● 27 Belgrad, Radnicki-Universitatea Timișoara(f) 18-11 în C.C.E. la handbal; ● 27 A luat ființă primul club de rugby din țară: R.C. Grivița Roșie; ● 27 București, I.E.F.S. — Geas Sesto San Giovanni(f) 70-66 în C.C.E. la baschet; ● 28 Sandro Munari, cu Lancia, câștigă al 45-lea raliu Monte Carlo; ● 29-30 St Moritz, Campionatele europene de bob două persoane.

L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

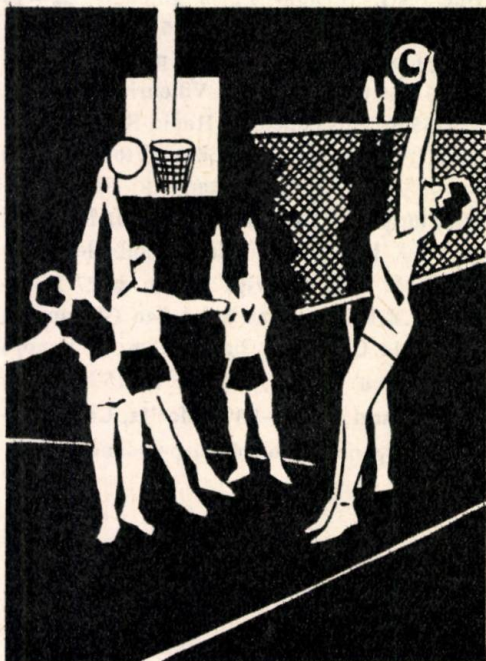
februarie

1978

FEBRUARIE 1977

● 1 Bordeaux, Franța-România 2-0 la fotbal; ● 3 Alicante, Calpisa-Steaua 20-18 în C.C.E. la handbal; ● 3-6 Fundata, Campionatele naționale de schi fond; ● 5-6 St. Moritz, Campionatele mondiale de bob (4); ● 9 Cantu, Forst-Steaua 99-77 în Cupa cupelor la baschet, Rapid-Toulon 92-72 în „Cupa Liliana Ronchetti”; ● 10 București, I.E.F.S.-Sparta Praga 83-87 în C.C.E. la baschet(f); ● 10 Timișoara, Universitatea Timișoara-Radnicki Belgrad 10-12 în C.C.E. la handbal (f); ● 10-13 Canbera, Campionatele mondiale de tir cu arcul; ● 12-13 Keystone, Campionatele mondiale de patinaj viteză (f); ● 12-13 Andorra, Campionatele europene de tir cu aer comprimat; Ilie Codrea-

nu-medalie de argint la pușcă; ● 12-13 București, Campionatele republicane de atletism indoor; ● 12-13 Königsee, Campionatele continentale de săniute; ● 12-13 Heereveen, Campionatele lumii la patinaj viteză(m); ● 13 Ancheta ziarului Sport Bratislava îl desemnează pe Stefan Birtalan cel mai bun handbalist din lume în 1976; ● 13 Izmir, Dinamo Moscova câștigă a 11-a oară C.C.E. la volei(f); ● 17 Sparta Praga cucerește C.C.E. la tenis de masă(m); ● 17-20 Vikersund, Campionatele mondiale de „zbor pe schi”; ● 17 București, I.E.F.S.-Akademik Sofia 83-89 în C.C.E. la baschet(f); ● 17 Badalona, Juventud-Steaua 100-77 în Cupa cupelor la baschet; ● 18 Aripile Sovietelor Moscova (7-0 și 2-3 cu Dukla Jihlava) câștigă C.C.E. la hochei; ● 18-20 Piekamäki, T.S.K.A. Moscova pe primul loc în C.C.E. la volei(m); Dinamo București-locul II; ● 19-20 Igls, Campionatele lumii la săniute; ● 22 Iskra Vorosilovgrad(f) și Radiotehnik Riga (m) cuceresc Cupa cupelor la volei; Steaua pe locul doi; ● 23-27 Vingrom, Campionatele mondiale de biatlon;

● 26-27 București, A 10-a ediție a „Cupei de cristal” la atletism; ● 23-27 Sinaia, Campionatele țării la schi alpin; ● 26-27 Alkmaar, Campionatele lumii la patinaj ale sprinterilor; ● 27 Sarajevo, Kishazy (Ungaria) și Orlovski (Cehoslovacia) pe primul loc în „Top 12” la tenis de masă.

martie

1978

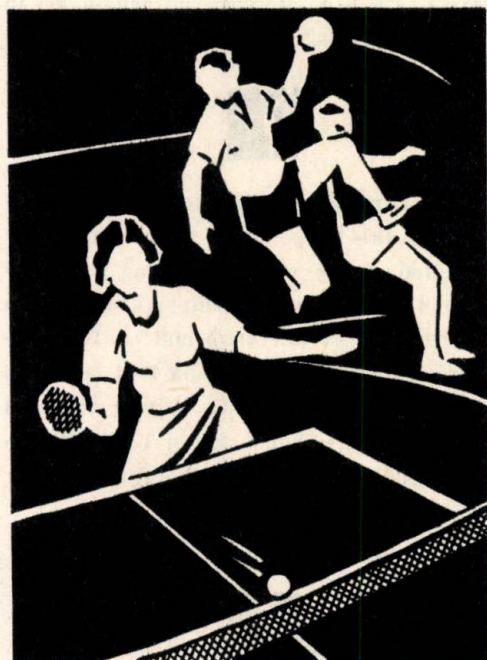
L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

MARTIE 1977

● 1-6 Tokio, Campionatele lumii ale „artiștilor gheții”; ● 12-13 San Sebastian, Campionatele continentale de atletism indoor; ● 13 Melun, În finala Cupei campionilor europeni la floretă bărbați C.E. Melun a întrecut pe Dinamo Minsk cu 9-6 ; ● 13 Tenismanii suedezi învingători în campionatul european indoor; ● 15 București, Echipa Dinamo din nou campioană a României la baschet; ● 17-20 Campionatele naționale la patinaj artistic; ● 19 „15”-le Franței câștigă (neînving) „Turneul celor 5 națiuni”

la rugby; ● 23 București, România-Turcia 4-0 la fotbal; ● 23 Suedezul Ingemar Stenmark și elvețianca Lise Marie Morerod pe primul loc în „Cupa mondială” la schi. Pe echipe trofeul a revenit Austriei; ● 24 Sao Paolo, Într-un meci amical, formația de polo a României a terminat la egalitate (7-7) cu campioana olimpică de la Montreal, echipa Ungariei; ● 26 Birmingham, Au început campionatele lumii la tenis de masă;

● 26 Brașov, Steaua-KFUM Fredericia 29-22 în primul meci din semifinalele C.C.E. la handbal; ● 27 Tripolis, Alergătorii români obțin 6 succese la „Crosul balcanic”; ● 27 Toledo, Învingând pe S.U.A. cu 8-2, formația Uniunii Sovietice de lupte libere câștigă „Cupa mondială”; ● 30 Forst Birra Cantu învinge pe Radnicki Belgrad cu 87-86 în finala Cupei cupelor la baschet; ● 31 Roma, Întrecând în finală pe Minior Pernik cu 97-54, baschetbalistele de la Spartak Moscova au intrat în posesia „Cupei Liliana Ronchetti.”

L	M	M	J	V	S	D
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

aprilie

1978

APRILIE 1977

● 1 Barcelona, T.T.T. Daugava Riga-U.C. Clermont-Ferrand 79-53 în finala C.C.E. la baschet(f); ● 1 Fredericia, KFUM-Steaua 19-19 și handbaliștii bucureșteni se califică în finala C.C.E.; ● 6 Genova, Jugoplastika Split-Alco Bologna 87-84 în finala „Cupei Korac” la baschet; ● 8 Belgrad, Maccabi Tel Aviv-Mobilgirgi Varese 78-77 în finala C.C.E. la baschet(m); ● 8-10 București, Sportivii români cuceresc 5 titluri de campioni balcanici la judo; ● 9-10 Gera, R.D.G.— U.R.S.S. 181-163 la înnot; ● 13 Dinamo campioană a țării la

volei(m); ● 17 F.C. Tauberbischofsheim-Steaua 8-3 în finala C.C.E. la spadă; ● 17 București, România-Spania 1-0 în preliminariile C.M. de fotbal; ● 17 Londra, Teodora Ungureanu învingătoare în „Turneul campioanelor” la gimnastică; ● 18-24 București, Tradiționala „Centură de aur” la box; ● 19 Dinamo București campioană națională la volei(f); ● 21 Viena, Încep întrecerile grupei A din campionatul mondial de hochei; ● 22-24 Cluj-Napoca, Campionatele internaționale de gimnastică ale României; ● 22 Sindelfingen, Steaua câștigă Cupa campioanelor europeni la handbal învingând în finală pe T.S.K.A. Moscova cu 21-20; ● 22 Budapesta, T.S.K.A. Moscova pe primul loc în finala C.C.E. la sabie (Steaua pe locul III);

● 24 Zaporozje, M.A.I. Moscova-S.C. Magdeburg 18-16 în finala Cupei cupelor la handbal(m); ● 26-29 Atena, Trăgătorii români — 9 titluri de campioni balcanici la probe de tir cu aer comprimat; ● 27 București, România-R.D. Germană 1-1 la fotbal; ● 30 Spartak Kiev-S.C. Leipzig 16-7 în finala C.C.E. la handbal(f) și T.S.C. Berlin-Spartak Baku 18-15 în finala Cupei cupelor la handbal(f).

mai

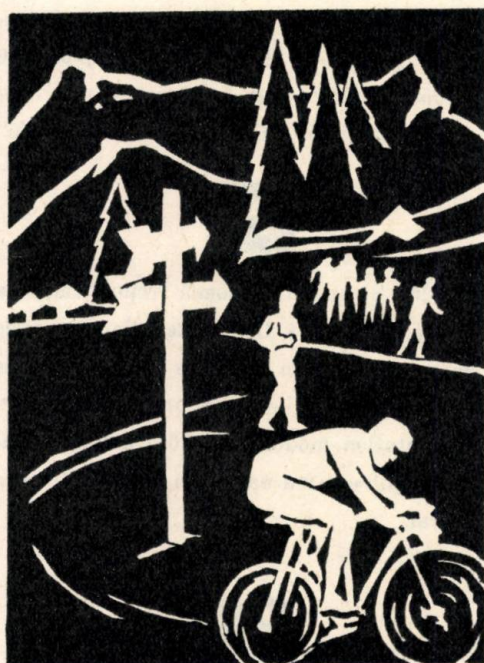
1978

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
	8	9	10	11	12	13
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

MAI 1977

● 1 București, România-Belgia 5-0 în „Cupa Davis” la tenis; ● 4 Torino, Juventus-Atletico Bilbao 1-0 în finala Cupei U.E.F.A. (prima mână); ● 6-7 Snagov, 10 titluri de campioni balcanici pentru caiacii și canoistii români; ● 6-8 București, România-Cehoslovacia 4-1 în „Cupa Davis”; ● 6-8 Atena, J.B. de lupte (tineret); ● 8 Zagreb Iugoslavia-România 0-2 în preliminariile C.M. de fotbal; ● 8-21 A XXX-a ediție a „Cursei Păcii” la ciclism; ● 11-15 Copenhaga, A 3-a Conferință sportivă europeană; ● 11-15 Ludwigshafen, C.E. de judo (Arpad Szabo și echipa României-medalii

de bronz); ● 11 Amsterdam, Hamburger S.V.-Anderlecht 2-0 în finala Cupei cupelor la fotbal; ● 13-15 Praga, Campionatele continentale la gimnastică(f). Nadia Comăneci — campioană absolută; ● 14 Göttingen, Eva Wilmas 4794 p la pentatlon, record mondial; ● 18 Atletico Bilbao-Juventus 2-1, dar echipa italiană intră în posesia Cupei U.E.F.A. la fotbal; ● 19-22 Cluj-Napoca, Cupa României la polo (România-Ungaria 6-6); ● 21-25 Adana, Voleibaliștii români campioni balcanici; ● 22 București, Natalia Mărășescu 4:23,8 pe o milă, record al lumii; ● 22-27 Zagreb, C.E. de popice juniori (Alexandru Tudor și echipa masculină a României-medalii de aur); ● 25 Roma, Liverpool-Borussia Mönchengladbach 3-1 în finala C.C.E. la fotbal; ● 26-29 Cluj-Napoca, Campionatele țării la haltere; ● 26-29 Bursa, Constantin Alexandru, Ion Păun, Ion Draica-medalii de aur, Nicu Gingă, Ștefan Rusu (argint), Mihai Boțilă, Victor Dolipschi (bronz) la C.E. de lupte greco-romane;

● 28 Halle, încep campionatele continentului la box (Teodor Dinu-medalie de argint, T. Tudor, C. Cuțov, V. Cicu, I. Gyorfi — bronz); ● 27 Steaua pentru a 16-a oară campioană la hochei; ● 28-29 Vilnius, Campionatele europene ale gimnaștilor; ● 29 Steaua și Universitatea Timișoara campioane ale țării la handbal.

L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

iunie
1978

IUNIE 1977

● Polonezul Janusz Peciak și echipa T.S.K.A. Moscova pe primul loc în Cupa campionilor europeni la pentatlon modern;

● 1 Zagreb, Dinamo-Sportul studențesc 3-1 în prima manșă a finalei Cupei balcanice intercluburi la fotbal; ● 5 Paris, Franța-România 9-6 la rugby; ● 4-5 București, Tradiționalele Campionate internaționale de

atletism ale României; ● 5 Paris, Mima Jausovec (Iugoslavia)-Florența Mihai 6-2, 6-7, 6-1 în finala turneului de simplu de la Roland Garros; ● 7 Trei decenii de activitate a sportivilor clubului Steaua București; ● 12 București, A 3-a victorie consecutivă: România-Anglia 4-1 în „Cupa Davis“ la tenis; ● 12 Dudu Georgescu (Dinamo București) cu 47 de goluri marcate (cifră record) câștigă pentru a doua oară „Gheata de aur“ oferită de publicația franceză „France football“ ● 13 Belgianul Michel Pollentier pe primul loc în „Giro d'Italia“; ● 15 București, Sportul studențesc-Dinamo Zagreb 3-2, dar fotbalistii iugoslavi au cucerit Cupa balcanică; ● 17-19 Blandford, Campionatele europene la skeet; ● 24 Baschetbaliștii sovietici cuceresc „Cupa intercontinentală“

● 26 Steaua campioană republicană la rugby; ● 26-28 Dorchester, Campionatele europene de talere (trap); ● 29 A 21-a ediție a Campionatelor internaționale ale României la pentatlon modern; ● 30 Dinamo București pentru a 9-a oară campioană a țării la fotbal.

iulie

1978

L	M	M	J	V	S	D
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

IULIE 1977

● 1 Dresda, Marlies Oelsner (RDG) 10,88 pe 100 m, record mondial ; ● 1 Helsinki, Samson Kimombwa (Kenya) 27:30,47 pe 10 000 m, record al lumii; ● 1-2 Regata internațională Snagov la canotaj; ● 1-3 București, Campionatele naționale de înot;

● 2 Virginia Wade și Bjorn Borg învingători la „Wimbledon 100“; ● 2-3 Varna, J.B. de talere; ● 2-3 Soci, U.R.S.S. — S.U.A.

207-171 la altetism; ● 3 București, Universitatea Craiova-Steaua 3-1 în finala Cupei României la fotbal; ● 3 Richmond, Vladimir Iașcenko (URSS) la 19 ani, 2,33 m la înălțime, record mondial; ● 6 Stockholm, Dick Quax (N. Zeelandă) 13:12,84 pe 5000 m, record mondial; ● 7-9 Regata internațională Snagov la caiac-canoe; ● 9-17 Sofia, C.M. de haltere juniori; ● 14-24 Buenos Aires, C.M. de scrimă (echipa României de sabie-medalie de argint, cea de floretă fete — bronz); ● 15-17 Ploiești, J.B. de ciclism;

● 17-27 București, J.M. ale surzilor; ● 20-31 Vichy, C.E. de tenis de masă juniori (două medalii de argint și două de bronz pentru sportivii noștri); ● 21-24 Sandanski, Balcaniada înotătorilor (echipa feminină a României pe primul loc); ● 21-24 Sofia, Iugoslavia campioană balcanică la polo; ● 22-24 Paris, Franța-România 3-2 în „Cupa Davis“ la tenis; ● 24 Francezul Bernard Thevenet câștigă al 64-lea „Tur al Franței“; ● 29 Start în Raliul Dunării; ● 30-31 București, Campionatele balcanice ale atletilor juniori. ● 30-31 Budapesta, Europa-America 18-12 la haltere.

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

august

1978

AUGUST 1977

● 1 Paris, Comitetul internațional pentru „Fair-play“ a acordat trofeul „Pierre de Coubertin“ scrimerului maghiar Jenő Kamuty;

● 3-8 Maribor, C.E. de tenis; ● 4 Vichy, Argentina câștigă „Cupa Galea“ la tenis; ● 4-7 Antalya, Irinel Pănulescu 8 titluri la J.B. de înot ale juniorilor; ● 5-14 Sabac, Campionatul european al voleibalistelor junioare; ● 5 Teheran, Iran-România 0-0 la fotbal; ● 5-7 Vichy, Campionatele con-

tinentale ale juniorilor la caiac-canoe; ● 6-14 C.E. de baschet junioare în Bulgaria; ● 13-14 Helsinki, Echipile R.D. Germane au câștigat „Cupa Europei“ la atletism; ● 14-21 Jönköping, Campionatele europene de natație (Carmen Bunaciu-medalie de bronz); ● 15 Rabat, România-Cehoslovacia 3-1 la fotbal; ● 16 A apărut regulamentul competiției sportive naționale Daciada; ●

● 17-28 Sofia, Intrecerile Universiadei (11 medalii de aur, 10 de argint și 14 de bronz pentru sportivii români); ● 19-21 Donetsk, C.E. de atletism juniori; ● 20 Începe al 61-lea campionat al României la rugby; ● 20-28 Amsterdam, Campionatele lumii la canotaj (echipajul feminin de 4 + 1 vîsle al României — medalie de argint, cel de 4 + 1 rame-bronz); ● 21 Start în al 60-lea campionat al țării la fotbal; ● 26 Berlinul occidental, Rosemarie Ackermann (R.D.G.) — prima femeie din lume care trece ștacheta înălțată la doi metri; ● 27-28 București, Campionatele țării la atletism; ● 27-28 Berlin, în cadrul meciului R.D.G.-S.U.A. (168-176) la înot: Brian Goodell (SUA) 3:51,56 la 400 m liber, Ulrike Tauber (RDG) 2:15,85 la 200 m mixt, Joe Bottom (SUA) 54,18 la 100 m delfin și Christiane Knacke (RDG) — prima femeie sub 60 de secunde — 59,78 la 100 m delfin, toate noi recorduri ale lumii; ● 30 La Sibiu au început J.B. de călărie.

septembrie

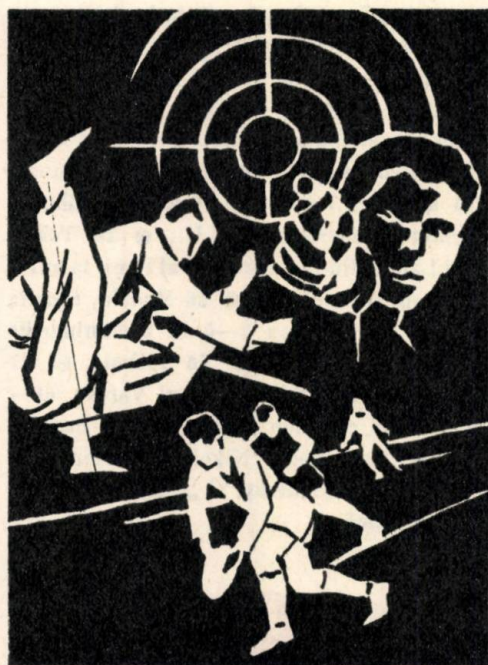
1978

L	M	M	J	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

SEPTEMBRIE 1977

● 1-4 București, Campionatele europene de tir (Corneliu Ion-medalie de aur la pistol viteză); ● 1-4 Pancearevo, C.M. de caiac-canoe (4 medalii de aur, 5 de argint și una de bronz pentru „flotila” românească); ● 2 București, Steaua-S.C. Berna 3-2 în C.C.E. la hochei; ● 3-4 Dusseldorf, Echipa Europei(f) și cea a R.D.G. (m) învingătoare în „Cupa mondială” la atletism; ● 3-4 Lenin-grad, U.R.S.S. - S.U.A. 132-212 la înot (Vladimir Salnikov 8:06, 40-record european la 800 m); ● 9-11 Ankara, Selecționata masculină a României campioană balcanică la atletism; ● 9 Chiavari, Italianul Marcello

Guarducci 51,25 — record al Europei la 100 m liber; ● 10 Snagov, Campionatele țării la canotaj; ● 10 Fürth, Kathy Schmidt (SUA) 69,32 m la sulită, record mondial; ● 10 New York, Chris Evert și Guillermo Vilas învingători la Forest Hills; ● 14 A.S.A. Tg. Mureș-A.E.K. Atena 1-0 și F.C. Barcelona-Steaua 5-1 în Cupa U.E.F.A.; ● 15 Dinamo București-Atletico Madrid 2-1 în C.C.E. și Olimpia Nicosia-Universitatea Craiova 1-6 în Cupa cupelor ● 16-25 Iugoslavia campioană europeană la baschet (m); ● 17 Pancearevo, J.B. la canotaj; ● 18-26 Stuttgart, Campionatele lumii la haltere; ● 21 București, România-Grecia 6-1 la fotbal; ● 22-25 Bursa, Balcaniada boxerilor; ● 23 Berna, S.C. Berna elimină (3-1) pe Steaua din C.C.E. la hochei; ● 26 București, încep campionatele țării la tenis; ● 25 Steaua intră în posesia Cupei României la atletism; ● 25 În Finlanda au început campionatele continentale la volei (echipa masculină a României pe locul III);

● 26 Belgianul Eddy Schepers câștigă Tour de l'Avenir; ● 28 Atletico Madrid-Dinamo București 2-0, Universitatea Craiova-Olimpia Nicosia 2-0, Steaua-F.C. Barcelona 1-3, A.E.K.-A.S.A. Tg. Mureș 3-0 în competițiile europene de fotbal (doar Universitatea Craiova continuă cursa); ● 29 încep C.E. de tir pentru senioare și juniori.

L	M	M	J	V	S	D
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

octombrie

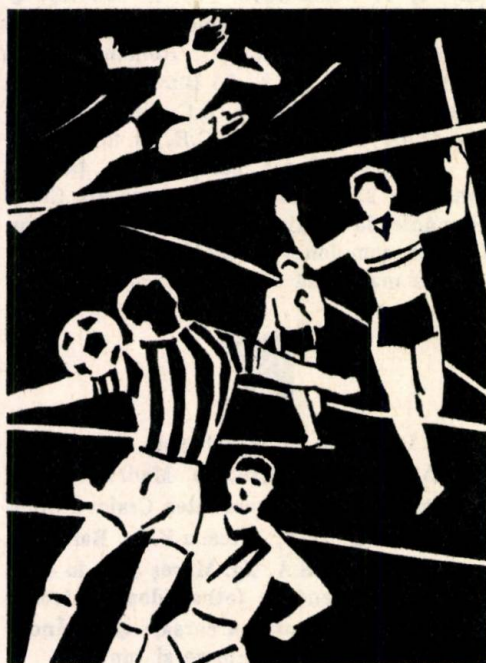
1978

OCTOMBRIE 1977

● 1-9 Albena, Echipa masculină a României campioană balcanică la şah; ● 2-6 San Antonio, Janusz Peciak și echipa Poloniei obțin titlurile mondiale la pentatlon modern;

● 7 București, Iugoslavia-campioană mondială la handbal junioare (handbalistele române pe locul III); ● 7-9 Brașov, Maria Alexandru și formația feminină a țării campioane balcanice la tenis de masă ● 9 Real Madrid învingătoare în „Cupa inter-

continentală“ intercluburi la baschet; ● 9-12 București, Campionatele republicane de tir; ● 10-16 București, S-au decernat titlurile de campioni ai României la box; ● 14 Lugano, Federale-Dinamo București, 96-99 în C.C.E. la baschet; ● 14-17 Göteborg, Nicu Gingă-aur, Ion Draica, Petre Dicu-argint și Ion Păun-bronz la campionatele mondiale de lupte greco-romane; ● 16-17 Baku, U.R.S.S.-Ungaria 6-5 și 4-6 în dubla întâlnire amicală de polo; ● 18 Steaua cucerește „Cupa României“ la hochei; ● 19 Moscova, Dinamo-Universitatea Craiova 2-0 în Cupa cupelor; ● 21-23 Lausanne, Campionatele mondiale de lupte libere (Vasile Pușcașu-medalie de bronz). ● 21 New York, Nadia Comăneci și echipa feminină de gimnastică a României primite de Kurt Waldheim, secretarul general al O.N.U.; ● 24 Tokio, Niki Lauda din nou campion al lumii la automobilism (formula I); ● 26 Madrid, Spania învinge România cu 2-0 în preliminariile campionatului mondial de fotbal; ● 27 București, Dinamo-Mobilgirgi Varese 68-80 în Cupa campionilor europeni la baschet (m); ● 30 Oviedo, Nikolai Andrianov și Maria Filatova laureați ai „Cupei mondiale“ la gimnastică.

noiembrie

1978

L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

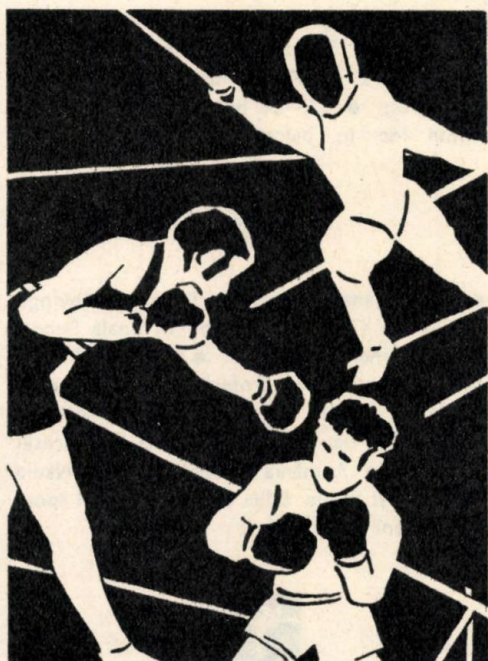
NOIEMBRIE 1977

● 1-6 Bacău, Iugoslavia pe primul loc în „Trofeul Carpați” la handbal(f); ● 2 Craiova, Universitatea-Dinamo Moscova 2-0 după prelungiri, dar studenții, ratând trei penalty-uri, sînt eliminați; ● 3 București, Dinamo-Federale Lugano 116-80 în C.C.E. la baschet; ● 5 Rancho Mirage, Chris Evert cîștigă „Turneul campioanelor” la tenis; ● 6 București, România-Polonia 38-21 în C.E. de rugby; ● 4-6 Berlin, C.E. de judo juni-ori; ● 9-15 Fukuoka, Japonia pe primul loc în „Cupa mondială” la volei(f); ● 12-13 București, Campionatele naționale de po-

pice; ● 13 București, România-Iugoslavia 4-6 și fotbalistii români pierd calificarea pentru turneul final al C.M.; ● 15-20 Baia Mare, R.D. Germană pe locul I în „Trofeul Carpați” la handbal(m); ● 16-20 Ankara, 5 titluri pentru scrimerii români la Balcaniadă; ● 17-20 Ankara, J.B. de haltere;

● 17 Rapid București pentru a 4-a oară campioană la polo; ● 17 Ankara D.S.I.-I.E.F.S. 63-96 în C.C.E. la baschet(f); ● 17-29 Tokio, Voleibaliștii sovietici. cîștigă „Cupa mondială”; ● 16 Rapid București-Slovan Bratislava 69-59 în „Cupa Liliana Ronchetti” și Spartak Lewski-Steaua 83-74 în Cupa cupelor la baschet; ● 19-20 Olo-mouc, Voința Tg. Mureș(f) pe locul I, Con-structorul Galați(m) — lo cul II în turneele finale ale C.C.E. la popice; ● 22 București, România-UR.S.S. 8-5(!) în Cupa Prietenia la hochei juni-ori; ● 23 Steaua-Spartak Lewski 107-55 și Slovan Bratislava-Rapid București 106-63 în competițiile europene de baschet; ● 24 I.E.F.S.-D.S.I. Ankara 112-43 în C.C.E. la baschet(f); ● 26 Reggio Calabria, Italia-România 10-10 în C.E. de rugby; ● 27 Dinamo București la al 27-lea titlu de campioană la lupte greco-romane; ● 30 Arad, C.S. Arad-D.S.C. Kaiserberg 5-3 în C.C.E. la tenis de masă (f); ● Alberto Juantorena și Rosemarie Ackermann desemnați sportivi nr. 1 ai anului de către ancheta I.S.K.

L	M	M	J	V	S	D
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

decembrie

1978

DECEMBRIE 1977

● 1 Guillermo Vilas, câștigător al Marelui premiu F.I.L.T. la tenis; ● 1 Londra, România—Anglia 10—1 la box; ● 2—4 Sydney, Australia—Italia 3—1 în finala „Cupei Davis”; ● 2—4 Milano, Ferencvaros Budapesta câștigă Cupa cupelor la polo; ● 4. A.S.A. Tg. Mureș, campioană de toamnă la fotbal; ● 4 Steaua pe primul loc în campionatul de halteră (echipe);

● 7 Liverpool (1—1 și 6—0 cu S.V. Hamburg) câștigă Supercupa europeană la fotbal; ● 8—11 Deva, Campionatele țării la gimnastică;

● 9 Handbalistele române s-au calificat în grupa A a campionatului mondial; ● 10 Clermont-Ferrand, Franța—România 9—6 la rugby;

● 11 Dinamo București campioană republicană la judo; ● 14 Coka, Proleter—C.S. Arad 5—2 în C.C.E. la tenis de masă (f); ● 16—18 Palermo, Canottieri Napoli își adjudecă C.C.E. la polo; ● 18 Baia Mare, Carmen Bunaciu 59,90, prima înotătoare română care parcurge 100 m în mai puțin de un minut; ● 18 Arad, Liana Mihut și Teodor Gheorghe, campioni de tenis de masă în cadrul Daciadei; ● 18 Salonic, Gimnasticii români au dominat întrecerile balcanice ale juniorilor; ● 17—21 Skopje, Balcaniada baschetbaliștilor: 1. Iugoslavia, 2. România;

● 21 În ancheta organizată de agenția bulgară de presă B.T.A., Vasile Dîba pe locul II în clasamentul celor mai buni sportivi din Balcani; ● 22 Elisabeta Polihroniade și Florin Gheorghiu, campioni la șah; ● 22 Moscova, Hocheiștii cehoslovaci pe primul loc în trofeul ziarului Izvestia; ● 22 Echipele de lupte greco-romane și libere ale T.S.K.A. Moscova învingătoare în C.C.E.; ● 22—24 Belgrad, Iugoslavia pe primul loc în balcaniada baschetbaliștilor;

● 22 Ljubljana, Ferencvaros Budapesta învinge cu 6—4 pe Canottieri Napoli în finala Supercupe continentale la polo; ● 27 Danezul Allan Simonsen laureat cu trofeul „Mingea de aur” oferită de revista franceză „France football”;

● Tradiționala anchetă a Asociației presei sportive din România a desemnat pe Nadia Comăneci și Vasile Dîba ca cei mai buni sportivi români ai anului.

Rezultatele obținute de sportivii români în arena internațională 1977

CAMPIONATE MONDIALE

Ramura de sport	MEDALII				Locuri IV-VI	Puncte
	Aur	Argint	Bronz	TOTAL		
Probe olimpice						
Calac-canoe	4	2	—	6	3	47
Canotaj	—	1	1	2	3	17
Haltere	—	—	—	—	1	2
Lupte greco-romane	1	2	1	4	3	26
Lupte libere	—	—	1	1	4	9,5
Pentatlon	—	—	—	—	—	—
Scrimă	—	1	1	2	2	14
TOTAL :						
	5	6	4	15	16	115,5
Probe neolimpice						
Calac-canoe	—	3	1	4	2	25
Haltere	—	—	1	1	—	4
Gimnastică	—	—	1	1	—	4
TOTAL :						
	—	3	3	6	2	33
TOTAL GENERAL :						
	5	9	7	21	18	148,5

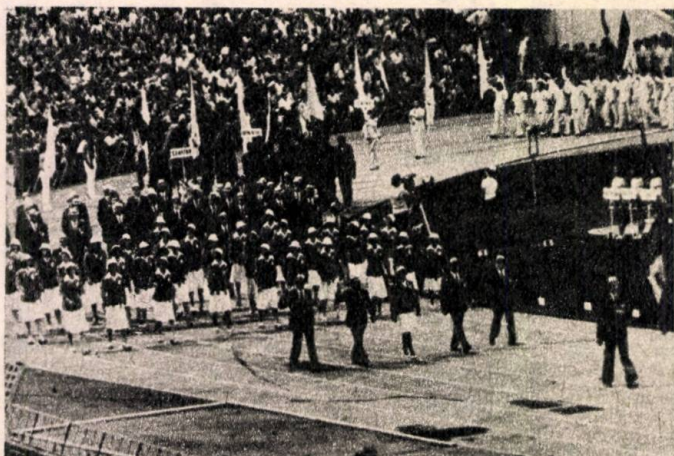
CAMPIONATE EUROPENE

Ramura de sport	MEDALII				Locuri IV-VI	Puncte
	Aur	Argint	Bronz	TOTAL		
Probe olimpice						
Box	—	1	5	6	—	22,5
Gimnastică	2	1	—	3	2	22,5
Haltere	—	—	—	—	1	2
Judo	—	—	1	1	2	3,5
Lupte greco-romane	3	2	2	7	2	43
Lupte libere	—	—	3	3	3	19
Natație-Înot	—	—	1	1	1	5
Natație-Sărituri	—	—	—	—	—	—
Natație-Polo	—	—	—	—	—	—
Baschet	—	—	—	—	—	—
Tir	1	1	—	2	—	12
Volei	—	—	1	1	1	5
TOTAL :	6	5	13	24	12	134,5
Probe neolimpice						
Haltere	—	—	1	1	1	5
Judo	—	—	1	1	—	3,5
Radioamatorism	—	4	1	5	2	26
Rugbi	1	—	—	1	—	7
Șah	—	—	—	—	1	3
Tir	—	1	1	2	4	19
TOTAL :	1	5	4	10	8	63,5
TOTAL GENERAL :	7	10	17	34	20	198

CENTRALIZATOR

Ramura de sport	MEDALII				Locuri IV-VI	Puncte
	Aur	Argint	Bronz	TOTAL		
C.M. seniori	5	9	7	21	18	148,5
C.M. juniori	—	—	1	1	3	11,5
C.M. universitare	12	10	14	36	24	235
C.E. seniori	7	10	17	34	20	198
C.E. juniori	2	6	8	16	15	106
Cupe Europene	2	4	2	8	2	46
TOTAL GENERAL :	28	39	49	116	82	745

Gaudeamus Igitur

Delegația studenților sportivi din România trece prin fața tribunei oficiale, în festivitatea de deschidere a Universiadei '77.

În sunetele lui „GAUDEAMUS IGITUR” este înălțat steagul Universiadelor.

În timp ce de pe înălțimile Vitoșei, care își estompează contururile, coboară lin negurile sure ale nopții de august, cerul Sofiei încărcat de lumini, trumpe în efemere străluciri multicolore ale artificilor trimise spre țări pentru cinstirea acestei mari sărbători sportive a tineretului studios din lumea întreagă. Și tot așa, pentru a marca acest splendid eveniment, în noaptea adâncă cu miros de flori, în înaltul uneia dintre tribunele stadionului Vasil Levski s-au aprins și luminează două flăcări, în două cupe urlașe. Ele simbolizează faptul că la un interval de 16 ani (1961 și 1977) capitala Bulgariei a fost de două ori gazdă a acestei sărbători, a acestei competiții sportive, exultând de tinerețe și entuziasm-Universiada. De fapt, pe „actul” său de naștere, redactat în anul 1922, la Paris, și purtând semnătura, între altele, a lui Jean Petitjean, „retranscris” în 1959, această competiție este numită ceva mai pompos: JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE DE VARĂ. O lume întreagă o cunoaște însă mai bine după apelativul UNIVERSIADĂ sau așa cum o dezmiardă ziaristii, acela de... MICA OLIMPIADĂ!

Competiția studenților s-a inspirat de la Jocurile Olimpice, Jean Petitjean fiind pentru Universiadă

Galeria studenților români în plină activitate...

ceea ce fusese pentru J. O. Ilustrul său conațional, Pierre de Coubertin, adică, deopotrivă: inima și creierul!

*
* *

În tribunele fremătind, peste 75 000 de spectatori se agită, aplaudă și flifle stegulețe multicolore în semn de salut pentru sportivii și oficialii Universiadei '77. Pe pista stadionului, într-o lungă coloană, care parcă nu se mai încheie, echipate în superbe costume, unul mai frumos ca celălalt (o adevărată risipă de fantezie și de bun gust) trec prin fața tribunelor delegațiile participante. Sînt din peste 80 de țări, din toate cele cinci continente, peste 4000 de sportivi și sportive-studenți și studenți. Lunga coloană este deschisă de delegația Australiei purtînd cu ea un uriaș cangur. Marsupialul, din plastic, este luat imediat la ochi de tirul concentrat al fotoreporterilor... Aplauze călduroase marchează și trecerea delegației Canadei. Amintirile ultimei ediții a Jocurilor Olimpice sînt încă vii în mintea și în inimile tuturor. Ori, cel mai mulți dintre spectatorii de azi (dacă nu chiar toți!) s-au aflat, cu un an în urmă, în marea familie a telespectatorilor olimpici. Canadienii aruncă spre tribune discuri zburătoare, albe și roșii, din plastic, așa numitele „frisbee”. Spectacolul este amuzant, în orice caz... Pe pistă trec acum sportivii din R. P. Chineză. După multă vreme ei sînt iarăși prezenți printre competitorii Universiadei. Dr. Primo Nebiolo, președintele Federației Internaționale a Sportului Universitar, a declarat: „Prezența Chinei este un motiv de satisfacție nu numai pentru mișcarea noastră ci pentru întreaga lume universitară”.

Și tot așa, delegație după delegație, pășesc în sunetele vioase ale marșului. Iată, acum: România, avîndu-l ca port-drapel pe voleibalistul Mircea Tutovan. Spectatorii sînt impresionați de cel aproape 200 de „tricolori”, de frumusețea și eleganța costumelor lor: fetele în taloare roșii, fuste și pălării albe, băieții în sacouri maro și pantaloni bej. Ca și la Jocurile Olimpice, în urmă cu un an, la Montreal, acum la Sofia delegația țării noastre face o foarte bună impresie...

*
* *

Președintele Consiliului de Stat al R. P. Bulgaria, tovarășul Todor Jivkov, declară deschisă a opta Universiadă. Întrecerile de la Sofia se vor desfășura sub generoasa lozincă „Sport, nauka, mir i družba”, adică: Sport, știință, pace și prietenie! Întreaga desfășurare a festivității de deschidere este plină de farmec și poezie, este înălțătoare prin nobilul mesaj de pace și prietenie transmis lumii întregi de aici, de la Sofia, devenită pentru aproape două săptămîni o adevărată capitală a sportului mondial studențesc.

În tribune se face liniște. O mare fanfară și un cor, al tribunelor, cu mil, cu zeci de mil de voci cîntă...

Gaudemus igitur,
Iuvenis dum sumus,
Post lucundam iuventutem,
Post molestam senectutem
Nos habebit humus

Spectacolul care completează deschiderea se încheie. Este aproape de miezul nopții. O boare ră-

coroasă se face simțită dinspre Vitoșa. Așadar, de mîine, timp de unsprezece zile, sportivii studenți din lumea întreagă vor lupta să-și dovedească măiestria, forța, buna pregătire, vor lupta să cîștige titlurile de campioni mondiali universitari. Apropo, chiar mîine vor fi decernate primele titluri din cele 112 care vor fi decernate la Universiada '77, în cadrul a opt ramuri sportive (atletism, baschet, gimnastică, lupte greco-romane și libere, natație — înot, polo, sărituri —, scrimă, tenis și volei).

În seara aceea, în tramvalul care străbătea Parcul Svobodata, mergînd spre „Park hotel Moskva”, ales ca centru al presei, reprezentanți ai „mas media” din cîteva zeci de țări aveau ca principal subiect de discuție întrecerile care vor începe mîine. Acolo în tramvalul 4 se făceau, la aceea oră tîrzie, primele pronosticuri. Și pentru că nu puteam face excepție, noi ziaristii români (Valeriu Mironescu-Scînteia, Gheorghe Minoiu-Radio, Gheorghe Novac-Viața studențească și subsemnatul) căutam să vedem pentru care dintre ai noștri se va cînta mai întîi „Gaudeamus Igitur”...

*
* *

Acest „Park hotel Moskva”, un edificiu nou, modern, înălțat chiar la liziera uriașului parc „Na Svobodata”, ne-a fost gazdă pe tot timpul șederii noastre la Sofia. Acolo se afla, cum am arătat, centrul de presă al Universiadelor, tot acolo locuiam și, evident, acolo mîncam. Deci, pentru noi ziaristii (și eram vreo cîteva sute) acest hotel era totul : redacție, birou de telex, centrală telefonică,

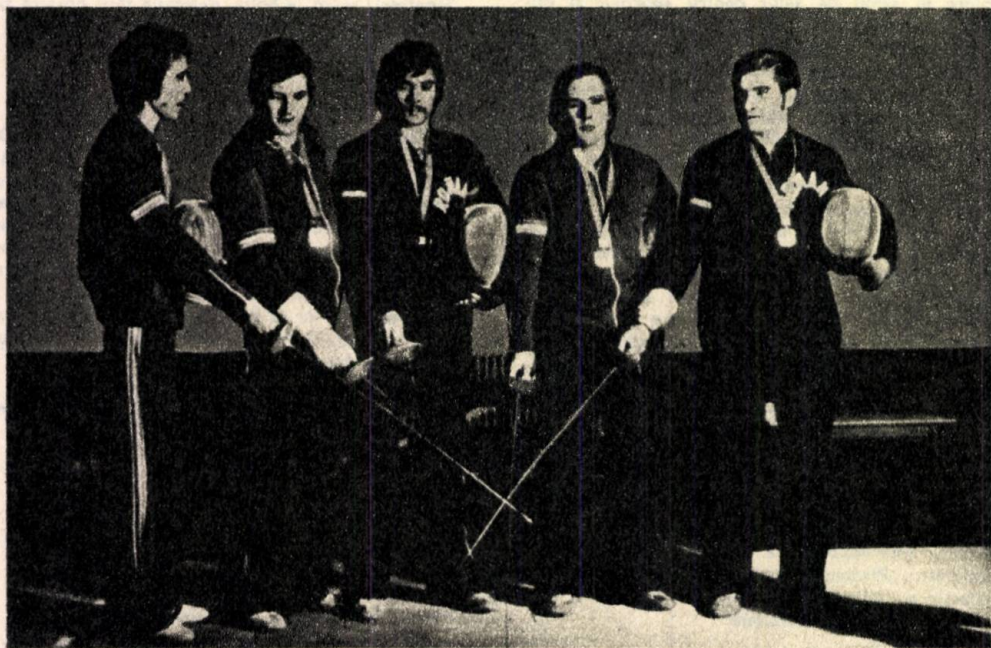
locuință etc. De aici aveam s-o pornim zilnic spre diferitele baze sportive, risipite pretutindeni prin Sofia, unele la distanțe de mulți kilometri, pentru a urmări evoluția sportivilor români și de acolo, repede înapoi la hotel pentru a nu pierde ora stabilită anterior pentru convorbirea cu redacția, de la București. Problema principală nu era atît această largă dispersare a bazelor sportive, cît faptul că simultan se aflau în întrecere, în locuri diferite, mai mulți sportivi de-ai noștri, mai multe echipe. În astfel de situații, ceea ce contează este pur și simplu, inspirația în a alege între gimnastică sau atletism, între tenis sau volei, baschet sau polo, etc. De fapt, aceeași problemă se află în fața oricărui alt ziarist, acreditat la astfel de competiții polisportive, cum sînt Jocurile Olimpice și Universiada. O aceeași problemă stă și în fața iubitorilor de sport, a spectatorilor !

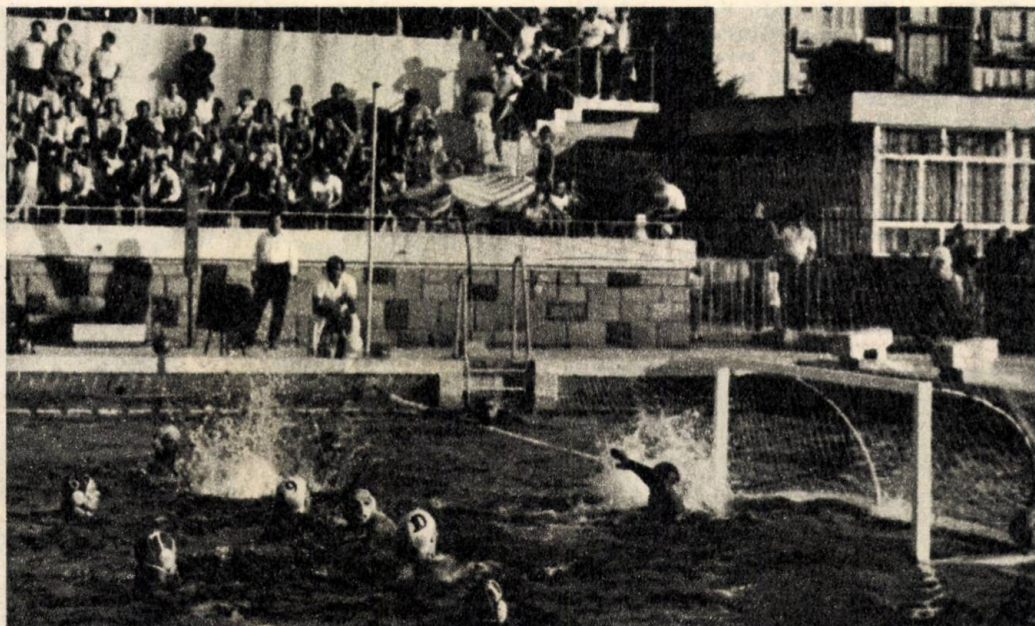
Ei bine, după ce am tot cercetat programul primei zile de competiții — 18 august — între baschet, scrimă, volei și gimnastică, am optat totuși pentru trei : de dimineață tururile preliminare din întrecerea floretiștilor, în sala Institutului de cultură fizică „Gheorghe Dimitrov”, în imediata vecinătate a orașelului studențesc „Hristo Botev”, acolo unde locuiesc toate delegațiile participante ; după amiaza, baschet și gimnastică.

Baschetbalistele noastre joacă, în compania sovieticelor, în sala de sub tribuna stadionului armatei, J.S.K.A.-Septemvrisko zname.

În mica, dar atît de cocheta sală din vecinătatea stadionului Levski, aveam să facem cunoștință, în acea zi, cu o admirabilă galerie românească, a cărei prezență — mereu, mereu activă,

Sabrerii-campioni mondiali universitari : Pantelimonescu, Irimiciuc, Mustăță, Pop și Marin (cîștigător și al competiției individuale).

Aspect din întâlnirea România-Italia, la capătul căreia poloștii noștri au cucerit medalia de aur.

niciodată obosită sau... răgușită, — avea să se identifice, în cele din urmă, cu strădanile sportivilor noștri de a se impune. Este vorba de un grup destul de numeros de studenți și studențe, din toate centrele universitare din țară, veniți în excursie prin B.T.T. Pentru unii dintre ei sportul însemna o mai veche cunoștință, dar pentru alții sportul de competiție a fost, până la Sofia, o mare necunoscută. Ei bine, acești tineri, cu un entuziasm de-a dreptul molipsitor, au cîntat și și-au încurajat colegii aflați în întrecere cu atîta energie încît, nu de puține ori, sportivii noștri au simțit imbolduri noi care le-au dat, fără exagerare, și aripi noi...

Din păcate galeria noastră și-a făcut debutul cu... stîngul, pentru că, oricît s-au agitat băieții, oricît au scandat și au cîntat, baschetbaliștele n-au putut depăși un anumit prag, în partida cu Uniunea Sovietică, din formația căreia au făcut parte mai multe jucătoare laureate la J.O. de la Montreal. Dominate de emoție, de o anumită stîngăcie — nu numai de redutabilele lor adversare — fetele noastre s-au văzut conduse, după șapte minute de joc, cu 26—0! Și ca să nu mai lungesc vorba, voi arăta că pînă la urmă, echipa sovietică a cîștigat clar, cu 94—50!

De la baschet, fuga la gimnastică. Pînă la Festivalul, sala care găzduiește competiția măștrilor gimnastici, e cale destul de lungă. Așa că, de aceea, am ajuns după ce începuse concursul echipelor din grupa a treia, din care fac parte formațiile României, S.U.A., R. P. Chineze, Bulgariei, Franței și U.R.S.S.

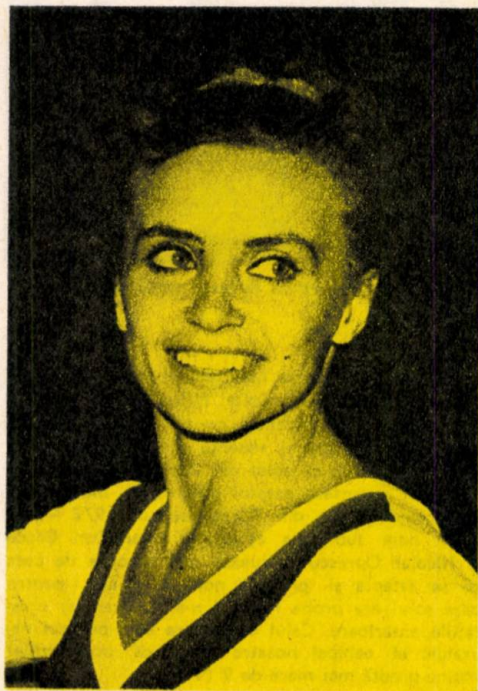
Echipa noastră este alcătuită din Dan Grecu, Kurt Szillier, Nicolae Oprescu și Sorin Cepoi, pa-

tru dintre cei care la Montreal obținuseră un meritoriu loc șase. Din păcate, Mihai Bory, unul dintre titulari s-a accidentat cu puțin timp înaintea plecării spre Sofia și absența lui se resimte. Băieții noștri încep cu solul dar intră cu destulă timiditate în atmosfera acestui concurs — Indiscutabil cel mai importat din întreg sezonul 1977 — și obțin note sub cota așteptată. Doar Dan Grecu și Nicolae Oprescu evoluează mai aproape de ceea ce se aștepta și primesc nota 9. Szillier, pentru care solul era proba favorită n-a mai repetat prestațiile anterioare. Calul cu mînera este punctul nevralgic al echipei noastre astfel că doar Szillier obține o notă mai mare de 9 (9.05).

Galeria noastră freamătă, încearcă ceva, dar sună ca o orchestră dezacordată și nesincronizată... Noroc că vin inelele! Aici sînt tari ai noștri. Într-adevăr, confirmîndu-și din plin clasa mondială, și onorîndu-și cartea de vizită de campion al lumii la acest atît de greu aparat, Dan Grecu are o evoluție aproape de limita perfecțiunii. Exercițiul său — notat cu 9,80! — este evident superior celor prezentate de ceilalți concurenți, printre care și proaspătul campion european Vladimir Markelov. Galeria aplaudă frenetic pentru Dan Grecu, dar și pentru Nicolae Oprescu care se comportă și el admirabil și primește nota 9,60. Sînt, de altfel, singurele satisfacții reale din acest concurs pe echipe, deoarece pînă la încheierea lui, evoluția gimnastilor români la sărituri, paralele și la bară n-a putut aduce vreo îmbunătățire a punctajului general al reprezentativei noastre, obligată astfel să se mulțumească cu locul șase.

Din fericire, gimnaștii români n-aveau să încheie evoluția lor așa, ci cum le stă bine, acolo sus pe... podium. Acest „happy and” avea însă să se petreacă două zile mai târziu, sub cupola aceleiași săli, Festivalna, umplută pînă la refuz de un mare număr de iubitori ai frumosului în mișcare, a exercițiului gimnic. Dar pînă atunci, permiteți să răsfoim caietul cu însemnări de la competiția feminină de gimnastică.

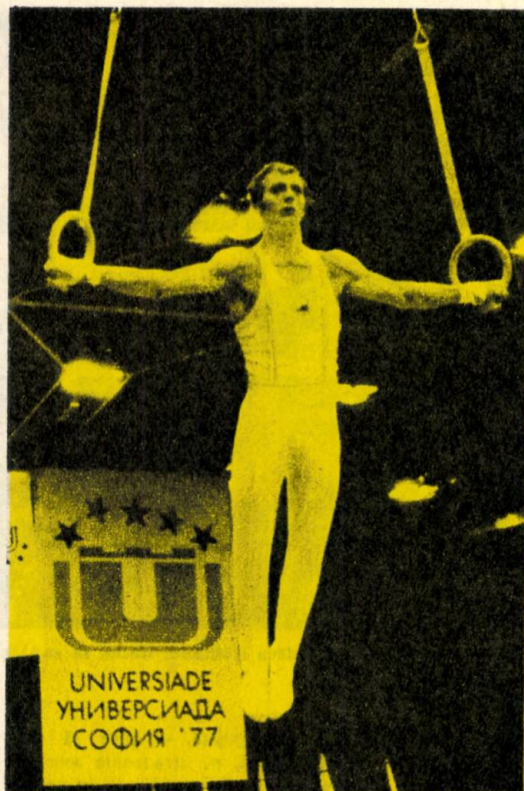
Școala românească de gimnastică care a strălucit prin exponențele sale cele mai reprezentative, Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu, la Jocurile Olimpice de la Montreal și în altele alte competiții care au precedat sau au succedat momentului olimpic '76, a avut și la Sofia, la Universiadă, un

ALINA GOREAC

nou prilej de a se manifesta. Alina Goreac, Anca Grigoras, Gabriela Trușcă și Rodica Sabău au demonstrat pe podiumul de la Festivalna un înalt nivel valoric, măiestrie și o bună pregătire. Exercițiile prezentate la Sofia (s-a concursat numai cu exerciții liber alese) au fost admirabil executate și s-au bucurat, la modul general, de o bună primire a spectatorilor (aplauze în torente!), ale ziariștilor (aprecieri elogioase, superlative!) și chiar ale brigăzilor de arbitre (note ridicate!). Dacă în ceea ce-l privește pe spectator și pe ziariști, aprecierile lor au avut doar o valoare sentimentală, mai mult simbolică, în schimb cele ale arbitrelor... Ei bine, aceste aprecieri n-au fost totuși, în toate cazurile, pe măsura faptelor reale!

Reprezentativa noastră făcea parte din grupa B împreună cu echipele Uniunii Sovietice, Ungariei și

DAN GRECU

Statelor Unite, celelalte formații (Bulgaria, Japonia, Cehoslovacia și Mexicul) alcătuind grupa A.

Ca și la concursul băieților, din ajun, am ajuns la Festivalna leocă de transpirație, venind, de data aceasta, de la tenis. Am ajuns cu puțin timp înainte ca echipele din „B” să-și înceapă evoluția. Mi-am luat locul în tribuna presei străduindu-mă să intru cît mai rapid în atmosferă. De partea cealaltă a sălii, galeria română își face simțită prezența și numele Alinei, Ancăi, Gabrielei și Rodicăi sînt scandate cu căldură. În acest timp fetele își fac încălzirea, sus, pe podium. Chiar în față se află juriul de apel, din care face parte și secretarul federației noastre de gimnastică, prof. Nicolae Vieru. El este cel care mă pune în temă cu ceea ce se întîmplase în grupa „A”. Formația studenților bulgare fusese notată cu un punctaj foarte mare (113 p), iar lidera sa, Nadia Șatarova, primise, de asemenea, un buchet de note foarte mari al căror total era de 38,25 p! „Știi ce înseamnă aceste note?” întrebă Nicu Vieru... Iată, la echipă, o medie de 37,66 p (nn. contau primele trei) și o medie de 9,56 p pe aparat pentru Șatarova, la individual!... Îmi dau seama că este vorba de punctaje care nu pot fi realizate chiar așa, bătînd din palme.

Fetele noastre nu se lasă însă deloc descurajate de handicapul cu care trebuie să se lupte, de la bun început, care, dimpotrivă, le ambiționează. Alina, Anca, Gabriela și Rodica fac apel pînă și la ultimele picături de energie, la toată voința, dîrzenia, la buna lor pregătire. Cvaretul nostru reușește, în final, să adune 113,65 puncte, care-l aduce locul doi (U.R.S.S. 114,20 p), deși după părerea noastră — și nu numai a noastră! — primul loc i s-ar fi cuvenit cel mai bine.

Dintre cele patru fete, Alina Goreac s-a prezentat admirabil. Grațioasă, dinamică, elegantă, tot timpul cu zîmbetul pe față, eleva antrenorului Nicolae Covaci, prezintă exerciții inspirate, cu multe elemente dificile, pe care le execută măiestru. Ob-

ANCA GRIGORAȘ

ține, ca și Șatarova, același punctaj: 38,25 p! Ea a fost notată astfel: 9,45 p la birnă, 9,40 p la sol, 9,55 p la sărituri și 9,80 p la paralele.

Un cuvînt de laudă pentru Anca Grigoraș care, deși accidentată la brațul stîng, nu numai că-și ascunde durerea, dar mai și zîmbește.

Îmi string în grabă caielele și alte hîrtii, le înghesui într-o sacose și fuga la „Levski”, la atletism. Astăzi, în noaptea, va alerga și Ilușă Floroiu, la 10 000 m. Șeful biroului de presă la atletism este un vechi amic, Eschua Almaleh, redactor la revista „Start”. Îmi oferă grijuliu rezultatele zilei și lista competitorilor la probele aflate în curs de desfășurare. Ochii fug pe hîrtia cursei de 10 000 m. Așadar, Italianul Fava, sovieticii Moiseev și Diumanazarov, polonezul Kopijarz sînt clișia dintre alergătorii ale căror nume îmi spun ceva. Dar lată că pe prima parte a cursei în frunte nu se află niciunul dintre aceștia, ci un alergător slăbuț, cu un tricou galben, pe care reușesc să deslușesc: Ethiopia. Îi întreb pe cei din jur ce știu despre acesta. Toți ridică din umeri. Ce-ar fi dacă?... Oare nu tot un etiopian, la fel de necunoscut ca și acesta, a reușit, cu cîteva săptămîni mai înainte, la Helsinki, să devină dintr-un alergător oarecare chiar recordmanul mondial al probei?

Dar povestea de la Helsinki nu seamănă cu cea de la Sofia pentru că aici, nici nu se ajunsese la

jumătatea distanței și necunoscutul nostru dispăruse în... necunoscut. Floroiu și Fava, dar și Moiseev duc „trena” în această cursă care, deși în noaptea, din cauza zăpușelii, se desfășoară în condiții grele. Finișul în trei dă cîștig de cauză lui Moiseev (29: 12,0) care-l întrece cu 7 zecimi de secundă pe Fava și cu 1,4 s pe Floroiu. În felul acesta Ilie Floroiu își aduce medalia de bronz ce-i este oferită de însăși președintele forului atlantic Internațional, Adriaan Paulen.

Fetele de la gimnastică-argint și Floroiu-bronz aduc delegației noastre studențești primele medalii. Ce va urma oare? Vom vedea mîine.

* * *

Mîine — era într-o sîmbătă — am luat din nou drumul Festivalului, destul de peste mîină față de poziția hotelului nostru, fapt pentru care se ajungea mai repede dacă o lual pe jos.

În concursul individual iau parte și trei dintre fetele noastre: Goreac (1—2 cu 38,25 p), Grigoraș (4 cu 37,90 p) și Sabău (8 cu 37,15 p). Concursul se anunță dificil chiar și pentru Alina Goreac, marea noastră speranță în această după-amiază, deoarece pînă una alta Șatarova îi este egală, iar sovieticele Bogdanova (38,10 p), Kireeva (37,80 p) și Glebova (37,60 p), ca și Grigoraș pot răsturna o situație ca aceasta, mai ales că, în privința arbitrajului, este și nițică loterie.

Alina nu lasă însă nici o speranță adversarelor sale. Acestea deși au o evoluție mai bună decît în concursul anterior, nu pot face altceva decît o schimbare de poziții, cu excepția primului loc care-i revine, absolut meritat, Alinei Goreac (76,65 p) cu 0,25 p mai mult decît a totalizat Glebova și cu 0,45 p mai mult decît Șatarova.

În centrul podiului, pe covorul de la „sol” este adus podiul Universiadei, pe prima treaptă a căruia urcă, plină de fericire, Alina Goreac. Din difuzoarele sălii se revărsă majestuos „Gaudeamus igitur”. Aplauze, ovaii pentru campioana noastră universitară, iar galeria, un fel de „cor” antic, deosebit de important în desfășurarea acțiunii, completează: „Trăiască România, trăiască tricolorul”... Pînă sus, sub cupola Festivalului, se înalță pe cîterg steagul României socialiste.

Ziua următoare, tot la gimnastică! Într-o rapidă în crucișare cu prietenul Gheorghe Zămbresțeanu, secretarul F.R.A.: ● „Ce faci”? ● Bine, la gimnastică! ● Ai „trădat” marea dragoste? Răspunsul nu l-am mai dat căci în crucișarea se terminase...

Așadar, pe același loc la masa presei, la Festivalina. Azi are loc concursul pe aparate, atît la fete, cît și la băieți. Alina s-a calificat la toate cele 4 aparate, Trușcă la paralele, Grigoraș la restul de trei, în timp ce la băieți, la inele, cum am mai spus, îi avem pe Dan Grecu și pe Nicolae Opreșcu.

Stăm, așadar, în tribună la Festivalina, cu ochii ațintîți spre podiul de concurs, dar gîndul fuge spre sala de scrimă, acolo unde sabrierii, care au trecut cu brio de preliminarii și de eliminările directe, au pe trei dintre ei (Irimieuc, Marin și Pop) calificați pentru finala de șase. Din cabina

sa, Gheorghe Minoiu mă întrebă „Ce-o fi la sabie?” Întrebare fără răspuns, ca și cea pe care o adresez, la rîndu-mi, unuia dintre conducătorii lotului nostru.

Bogdanova, o gimnastă slăbuță, dar plină de talent, asistată ca și celelalte sportive sovietice de fosta mare stea a gimnasticii Ludmila Turisceva, se impune la două aparate (sărituri și sol). Kireeva cîștigă la birnă, iar Goreac se arată în mare vervă la paralele, acolo unde cu 19,650 obține cel mai mare punctaj dintre toate campioanele actualei Universiade. La paralele, pe locul secund, Gabriela Trușcă. Deci, două steaguri românești, se înalță pentru succesul Alinei Goreac și al Gabrielei Trușcă. La rîndul său Grigoraș cîștigă un „argint” la birnă și un „bronz” la sărituri, iar Goreac își completează colecția de medalii cu un „bronz” la birnă. Bravo, fetelor! Dar un sincer bravo și antrenorilor Emilia Liță, Nicolae Covaci și Gheorghe Gorgoi care le-au pregătit pentru Universiadă.

Urmează o pauză scurtă, afară. Atmosfera este destinsă, veselă, iar fetele „zboară” spre cer azvîrlite de brațele puternice ale colegilor din „galerie”. Se fac, bineînțeles, fotografiile și, cineva strigă din ușa sălii că băieții și-au început încălzirea. La revedere, fetelor, hai la Dan și la Nichi.

Inelele sînt al treilea aparat de concurs. Cele dintîi fuseseră cîștigate de doi gimnaști reputați „olimpionici” japonezul Kajima la sol și ungurul Magyar la cal cu mîner. Este acum rîndul lui Grecu, la inele. Pumnii se strîng, fără vrere, pentru succesul lui. Odată cu galeria și eu: Hai, Dane! Campionul lumii se prezintă admirabil și cucerește primul loc (19,500 p) înaintea campionului european Markelov (19,350) și a lui Oprescu și Tihonov, care-și împart locul trel (19,300).

Chiar în momentul în care s-a terminat proba am și zbughit-o din sală. Mai rămăseseră nici 20 minute pînă la ora, convenită anterior, pentru convorbirea cu Bucureștii. Nam altă soluție decît un marș întins, așa ceva ca Paraschivescu și Baboie... Băieții de la sabie ce-or fi făcut?...

Jos, în holul cel mare al hotelului, pe perețele pe care sînt afișate — operativ — toate rezultatele întrecerilor, cercetez în fugă locul crimei. Încă nimic! Sînt de acum în întîrziere și nu știu nimic despre sabie... Și liftul ăsta nu mai vine odată. Iată, unul dintre ele a ajuns jos și spre el se năpustesc buluc mai mulți ziaristi, grăbiți, și ei, ca și mine. Repede în cameră. Formez numărul centralei hotelului. Operatoarea știe nițeluz românește. „Bucureștii încă n-a chemat!”. Răsuflu ușurat. Chem repede sediul delegației noastre în „orășelul studențesc”. Ofișorul de servicii nu știe nici el nimic, dar arde de nerăbdare să afle ce s-o fi întîmplat: „Trebuie să fi cîștigat unul dintre ei!”... Ce bine-ar fi! Uf și nici Octavian Vintilă, arbitru la scrimă, colaborator al radiodifuziunii noastre, nu dă nici el un semn de viață. Probabil că nu s-o fi terminat. Sigur, asta trebuie să fie. Mai încerc în „sat”. Tot nimic. Sună telefonul, e Minoiu, aflat cu cinci camere mai încolo, tot la șapte. Nici el nu știe nimic și așteaptă, dintr-o clipă în alta, legătura pentru ultima sa emisiune. Intră în cameră la mine colegul Novac. „Stai aici, răspunde la telefon. Eu fug pînă în hol, jos.” Am

fost foarte inspirat, căci m-am clocnit de confratele italian Vani Loriga, trimisul lui „Corriere dello sport” din Roma. Omul tocmai venea de la „scia-bola” și pînă să-și tragă puțin sufletul și să se apuce de lucru, își permite un scurt răgaz. Foarte drăguț, răgazul și-l sacrifică pentru mine, veciul lui prieten de atletism. „Ha vinto il vostro, Marin, secondo Arcidiacono e sul terzo posto, Irimiciuc. Bravo!”. Pentru moment mi-este suficient. „Grazie, Vani!” îl sărut pe frunte și repede sus, la telefonul care tocmai suna...

Ediția de mîine a „Sportului” este închinată zilei de 23 August, marea sărbătoare a Eliberării. Succesele sportivilor români la Sofia, și n-au fost deloc puține în aceste zile, se înșiruie pe salba realizărilor, ca un prinos de recunoștință pentru partidul iubit.

După patru zile de întreceri sportivii noștri au și realizat 4 medalii de aur, 3 de argint și 5 de bronz. (La trecuta Universiadă, cea de la Moscova, din 1973, bilanțul general al participării sportivilor noștri fusese de 4—7—8!)...

Comunic colegilor de acasă rezultatele și înțîmplările de simbătă și de astăzi, duminică. Ușa se deschide brusc și-și face apariția Octavian Vintilă cu pumnul sus: „Victorie!” Îmi pare rău că l-am desumflat puțin. „Știu: Marin, Arcidiacono”... Vintilă nu se dă însă bătut. Îmi cere receptorul și-i comunică lui Hristache Naum impresiile sale, de martor ocular. Cînd se încheie convorbirea telefonul este și el ud leocărc...

A fost o luptă extraordinară între cei șase finaliști: Angelo Arcidiacono (Italia), Imre Gedövary (Ungaria), Edward Korfanti (Polonia) și cei trei ai noștri, o luptă care n-a putut fi decisă decît printr-un baraj în patru. Dar dacă atunci, în seara aceea de 20 august, ora tirzie nu mi-a îngăduit să transmit ceea ce-mi spusese Vintilă, iată acum transcrierea asalturilor finalei, deși pentru a respecta adevărul, trebuie să spun că preliminarile și eliminările directe n-au fost, așa cum s-ar putea crede, simple formalități. O dovedește însuși faptul că este pentru prima oară, de foarte multă vreme, că nici un sabrer sovietic (despre valoarea lor nu mai e cazul să vorbim!) nu-și află loc în clasamentul unei competiții de anvergură.

Și iată asalturile în ordinea desfășurării lor: Irimiciuc-Marin 5—3, Arcidiacono-Gedövary 5—3, Pop-Irimiciuc 5—4, Arcidiacono-Korfanti 4—5, Marin-Pop 5—3, Gedövary-Korfanti 5—3, Arcidiacono-Irimiciuc 5—3, Gedövary-Marin 5—3, Arcidiacono-Pop 5—4, Marin-Korfanti 5—1, Irimiciuc-Gedövary 5—4, Korfanti-Pop 5—2 și Marin-Arcidiacono 5—2. Acestea a fost poze asaltul hotărîtor pentru stabilirea unei egalități între patru concurenți căci în cazul unei victorii a sabrerului italian, Arcidiacono ar fi devenit campion iar Marin s-ar fi clasat al cincilea.

Și a urmat barajul, într-o tensiune extraordinară: Marin-Irimiciuc 5—4 (după ce ultimul condusese cu 4—1!), Arcidiacono-Gedövary 5—1, Marin-Arcidiacono 5—1 (fără drept de apel), Irimiciuc-Gedövary 5—1, Arcidiacono-Irimiciuc 5—3 și Marin-Gedövary 5—4. Acest ultim asalt al barajului a avut și el o poveste cu multe emoții.

Pentru a câștiga competiția Marin avea nevoie să dea cel puțin 3 tușe, Gedövary a condus cu 2—0, a fost egalat, a condus și cu 3—2 dar a fost din nou egalat (Marin era acum campion universitar) apoi sabrerul nostru a preluat conducerea cu 4—3, egalitate la 4 și succesul său cu 5—4.

Pe Cornel Marin l-am văzut a doua zi, adică luni. A acceptat să mă însoțească la „Levski”, la atletism. În tramvai, mi-a mărturisit că încă nu-l vine să creadă că a putut câștiga un concurs atât de mare și atât de greu, mai ales după ce, în eliminările directe, avusese atâtea de furcă cu bulgarul Hristov (10—9) și cu sovieticul Nikișin (tot victorie la limită, 10—9). „Clipele cele mai frumoase vor fi la echipe, pentru că acolo sper să obțin cea de a doua medalie de aur!”

De data aceasta, la finala de sabie, am ținut cu tot dinadinsul să mă aflu în asistență. Pe plănșe, formațiile României și Ungariei. După locul trei la „mondialele” din 1975 și la Jocurile Olimpice din 1976 și locul doi la C.M. din acest an, de la Buenos Aires, poate că sabrierii noștri ar putea încheia victorioși o mare competiție. Evident, și faptul că avusesem trei finaliști în turneul individual oferea reprezentativei române prima șansă. Dar să nu zici niciodată hop, pînă nu sări șanțul! Eu fusesem unul dintre cei care — recunosc, cu mîna pe inimă! — spuseseam de mai multe ori: hop, chiar și aici, la Sofia!

Rar mi-a fost dat în activitatea mea să fi tremurat de emoție (mai abtîr ca cel mai înfocat susținător al unei echipe) ca la această finală de sabie. Și lată de ce: Mustață-Nagyhazi 1—0 (5—2), Pop-Nebalt 1—1 (3—5), Irimiciuc-Kocsis 2—1 (5—4, după ce fusese condus cu 4—1), Marin-Gedövary 3—1 (5—2), Mustață-Nebald 3—2 (4—5), Irimiciuc-Nagyhazi 3—3 (2—5), Pop-Gedövary 4—3 (5—3), Marin-Kocsis 5—3 (5—0), Irimiciuc-Nebald 5—4 (4—5, după ce a condus cu 3—1 și 4—2), Mustață-Gedövary 5—5 (2—5), Marin-Nagyhazi 6—5 (5—4), Pop-Kocsis 7—5 (5—3), Irimiciuc-Gedövary 8—5 (5—4 după ce fusese condus cu 2—4), Marin-Nebald 8—6 (4—5), Mustață-Kocsis 8—7 (0—5), Pop-Nagyhazi 9—7 (5—4; uff ce asalt! Să faci infarct, nu altceva: 0—2, 2—2, 2—4, 4—4 și, în sfîrșit, tușa aceea de aur a lui Ionică Pop!). Din cauza emoției pixul nu mai voia să scrie în calet rezultatul final și tot așa, nu mai reușeam să declanșez aparatul fotografic în momentul în care Dan Irimiciuc, căpitanul echipei își primea trofeul. Pentru liniștirea nervilor am pornit-o pe jos pînă aproape de „Park hotel Moskva”. Teribilă poate fi și scriema asta!...

*
* *

La Festivalina au dispărut, ca prin farmec, parafețele și caii, birna și inelele. A rămas doar podiul, în mijlocul sălii, pe care au fost așezate două saltele albastre, din plastic și galeria noastră, exact în același loc. Cu excepția componenților ei, parcă și spectatorii sînt alții. Sînt iubitorii luptelor și în Bulgaria numărul lor este extrem de

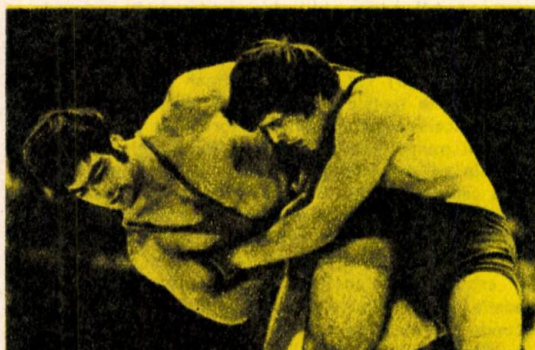
mare, sportul acesta, al celor puternici, bucurîndu-se în această țară de o popularitate extraordinară.

Voinicii noștri fac minuni și chiar dacă nu în toate cazurile faptele se desfășoară chiar cum am vrea noi cei de pe margine, victoriile se țin lanț. Cele mai multe înainte de limită. Doar puține sînt partidele pe care luptătorii noștri le duc pînă la limita celor 9 minute. Dar, ca în oricare altă competiție, mai sînt și înfrîngerii. Unele drepte, la adversari puternici, mai inspirați și mai atenți în anumite fracțiuni de secundă, altele din „neatenția” arbitrilor. Ștefan Rusu, de exemplu, a pierdut medalia de aur dintr-o greșeală comisă în ultimele secunde ale meciului său cu bulgarul Traikov, iar Nicu Gîngă a luptat mai slab în întîlnirea cu sovieticul Blaguidze, pe care, chiar anul acesta, îl învinse de două ori. De data aceasta însă a fost el cel învins. În sfîrșit, lui Petre Dicu, dintr-o grosolană greșeală de arbitraj, i s-a răpit, pur și simplu, medalia de aur, în partida cu iugoslavul Nisavici.

Am subliniat aceste „însuccese” (de fapt toți acești trei luptători au fost distinși cu medalii) pentru a scoate în evidență posibilitatea pe lingă care a trecut echipa noastră de greco-romane de a fi realizat un succes extraordinar, adică șase medalii de aur! În cele din urmă, chiar și așa, bilanțul luptătorilor români a fost excelent: 3 medalii de aur, 3 de argint și 2 de bronz. Deci opt luptători medaliați din cei zece care au participat.

Titluri de campioni mondiali universitari și medalii de aur au fost câștigate de Constantin Alexandru (cat. 48 kg), Ion Păun (cat. 62 kg) și Ion Draica (cat. 82 kg). Ceea ce mi se pare foarte interesant de subliniat este faptul că cei trei luptători sînt aceiași care, cu puțin timp mai înainte, la Bursa, în Turcia, câștigaseră titlurile de campioni ai continentului nostru. Ceilalți medaliați: Nicu Gîngă (cat. 52 kg), Ștefan Rusu (cat. 68 kg), Gheorghe Clobotaru (cat. 74 kg) și Nicolae Horinceanu (cat. 57 kg), Petre Dicu (cat. 90 kg).

Fiecare luptător s-a comportat bine, dar cel care, personal, m-a impresionat cel mai mult a fost tînărul constănțean Ion Draica, debutant — la vîrsta junioratului — în marea echipă a lui Ion Corneanu. Iată-l, pe saltea, în ultimul meci al categoriei cu bulgarul Ivanov, un luptător puternic, experimentat. Nu trec decît cîteva secunde de la începutul luptei și arbitrul îi dă un avertisment lui Draica, ceea ce înseamnă 0—1. Imediat însă egalitatea se restabilește, tot în urma unui avertisment. Draica încearcă să-și impună tactica și printr-o acțiune fulgerătoare izbutește o centurare laterală. Punctele sale cresc la 4—1. Urmează un avertisment, total gratuit, dat lui Draica, după care, profitînd de situație, Ivanov ajunge la 4—4. Luptătorul bulgar se agită, publicul strigă mereu „rouge — culoarea lui Draica — pasiv!” pentru a-l influența pe arbitru. Draica însă rezistă. „Bate Ionel, îmi spune micuțul Alexandru. Acum, în repriza a treia, nu va mai avea probleme. E foarte tare. Uitați-vă cum îl ține pe adversar,

Ion Drălea (în dreapta) campionul luptătorilor de greco-romane, la categoria 82 kg.

parcă l-a prins într-o menghină și când îi va da drumul, Ivanov se va mula”.

Am fost curios să văd cum o să se întâmple lucrurile, în continuare. Și zău, exact așa s-au petrecut! Drălea și-a sufocat, pur și simplu adversarul, care căuta salvarea într-o defensivă totală, fapt care, în cele din urmă, l-a și atras descalificarea...

*
* *

Cu 16 ani în urmă, la ediția din 1961 a Universiadei, m-am aflat, ca și acum, prezent la finala turneului feminin de dublu pe terenurile de tenis ale clubului Akademik. Atunci obținuseră satisfacția victoriei Julieta Namian-Boboc și regretata Mina Ilina, acum luptau pentru această satisfacție Virginia Ruzici și Florența Mihai. Adversare le sînt cehoslovacele Renata Tomanova și Yvona Brzakova. A fost un meci de o bună valoare, extrem de echilibrat și disputat realmente pînă la ultima minge.

Fetele noastre au condus cu 1—0, 2—1 și 3—2 dar de fiecare dată au fost egalate. A urmat o neașteptată inversare de scor 3—5. În această situație servește Brzakova și se ajunge la 40—15. Două mingi de set, Virginia și Florența nu se lasă însă depășite, revin cu hotărîre și cîștigă ghemul, apoi și pe următorul (la zero) astfel că scorul general a devenit 5—5. Ele obțin un break pe serviciul Renatei Tomanova și ghemul victorios pe serviciul Florenței: 7—5.

Împreună cu ceilalți români aflați în tribune am răsuflat ușurați. Credeam că ceea ce fusese greu, trecuse. Dar n-a fost așa, deoarece setul al doilea a fost parcă și mai rău: 2—0 pentru cuplul nostru, apoi 2—2, 2—3, 3—3, 3—4, 4—4, 4—5 (am avut noi 40—15), 5—5, 6—5, 6—6. Se intră în tie-break, cîștigat de fetele noastre (7—1) care și adjudecă astfel setul al doilea cu 7—6 și deci victoria finală.

*
* *

Pe „Levski”, într-un scurt interval de timp, sînt înregistrate două recorduri mondiale la atletism.

Ambele realizate de doi alergători cubanezi. La 110 m garduri Alejandra Casanas reușește — electric — un timp excepțional: 13,21 s iar la 800 m, Alberto Juanterena își întrece propriul record de la Montreal fiind cronometrat, la capătul unei veritabile demonstrații, în 1:43,4. Au fost desigur cele mai bune performanțe dintr-o competiție athletică în cadrul căreia au fost înregistrate numeroase recorduri mondiale universitare.

Una dintre vedetele competiției a fost și semi-fondista bulgară Tetka Petrova, dublă învingătoare. La 800 m (1:57,6) a învins-o pe campioana olimpică Tatiana Kazankina (1:58,6) iar la 1500 m a întrecut-o pe recordmana noastră Natalia Mărășescu. Cîteva cuvinte despre această din urmă probă, de care s-au legat multe dintre speranțele noastre, de evoluția cuplului Mărășescu—Pulcă, deținător, în acest an, al unor performanțe la foarte mare preț pe „piața” mondială. Cursa a fost condusă de englezoaica Tranter pînă la ultimul tur cînd, cu 300 m înaintea sosirii, Natalia a ținut impetuos asigurîndu-și rapid un avantaj de cîteva metri asupra urmăritoarelor sale. Cu avantaj a intrat și pe ultima linie dreaptă, cînd nimic nu mai părea că ar mai putea-o împiedeca să obțină „aurul” victoriei. Dar, chiar în apropierea liniei de sosire ea a fost ajunsă și întrecută, la limită, de tînăra Petrova. Pe locul trei a sosit Maricica Pulcă.

Competiția athletică ne-a oferit totuși destul de puține prilejuri de satisfacție, mai puține decît se sconta. Între acestea, poziția a doua la 3 000 m obstacole a lui Paul Copu, într-o companie foarte valoroasă (printre învinși săi s-a aflat și medaliatul cu argint de la J.O., campionul european Bronisław Malinowski) și rezultatul de 1:59,0 al Fiței Levin pe 800 m.

*
* *

Zilele, încărcate de emoție pentru fiecare evoluție a sportivilor noștri, se scurg tare repede, aproape pe nesimțite. Și lată că, tot așa, aproape pe nesimțite bilanțul participării studenților noștri sportivi crește de la o zi la alta: floretistele (Adriana Băciol, Mariana Bog, Magdalena Chazan, Marcela Meldevan, Viorica Turcan) se califică în finala competiției pe echipe; tot o medalie de argint cucerește și „mixtul” nostru la tenis (Virginia Ruzici—Dumitru Hărădău); luptătorii de libere (Gheorghe Bîrcu, Gigel Anghel, Ion Ivanov, Vasile Pușcasu și Ladislau Simon) au obținut medalii de bronz; ca și înotătoarea Anca Miclăuș.

*
* *

Sîmbătă 27 august. Ultima zi de întreceri a Universiadei. În bazinul „Spartak” poloștii mai au de luptat încă, din răspuțeri, ca să nu lase nefructificat prilejul obținerii unei performanțe deosebite, adică, ce mai, să cîștige turneul.

Obiectivul — locul I era îndrăzneț, desigur, dar nu imposibil de realizat, chiar dacă în competi-

ția „delfinilor” erau înscrise câteva formații cuprinzând unele somități ale poloului mondial. La Ungaria, de pildă, marea vedetă era chiar celebrul Farago, poate că jucătorul nr. 1 din lume, omul despre care se spune că poate „bate singur o echipă adversă”.

Sortii stabilesc ca reprezentativa noastră studențească să joace în grupa a III-a preliminară, alături de Uniunea Sovietică și de Japonia. Două victorii, cu 4—3 și, respectiv, 14—1 și ne calificăm în semifinale: România, U.R.S.S., Ungaria și S.U.A. O victorie la formația americană (8—6) și un rezultat egal (7—7) cu Ungaria asigură dreptul reprezentativei noastre să evolueze în turneul final de patru, alături de Ungaria, Iugoslavia și Italia.

Jucătorii noștri se comportă din ce în ce mai bine și după două partide foarte dîrz disputate au obținut realizarea visului lor de aur. Ei au înțrecut pe poloiștii iugoslavi cu 6—5 și, în ultimul meci, cel decisiv pentru șefia clasamentului, i-au învins și pe „azzuri” cu 4—2. Victorie! Cea mai frumoasă victorie din întreaga carieră sportivă a poloiștilor români, de fapt cel mai prețios rezultat din întreaga istorie a poloului din țara noastră. Bravo, băieți!...

În frunte cu **Florin Silăvei**, un adevărat înger păzitor al buturilor noastre și continuînd cu ceilalți, **Dinu Popescu**, **Adrian Schervan**, **Ilie Silăvei**, **Viorel Rus**, toți și-au făcut datoria și au luptat din răsputeri pentru acest admirabil succes, care înseamnă, de fapt, a zecea medalie de aur cu ce-lă acum, la Sofia.

N-am avut prea mult timp să fi savurat acest succes pentru că „lipindu-mă” de autobuzul B.T.T.-ului care ducea galeria noastră direct și rapid, spre sala Institutului de cultură fizică, la scrimă. Ultima probă a competiției de scrimă, a întregii Universiade '77, care mai rămăsese să-și desemneze cîștigătorul era cea de spadă pe echipe.

Inițial, ca să fim sinceri, formația spadasiilor noștri (**Liviu Angelescu**, **Costică Bărăgan**, **Constantin Dușu**, **Ion Popa** și **Octavian Zidaru**) nici nu era luată în discuție atunci cînd specialiștii scrimei încercau să repartizeze, pe diferitele combatante, șansele de cîștig la medalia de aur, la celelalte două medalii. S-a dovedit însă încă o dată, că un astfel de calcul poate fi infirmat atunci cînd un sportiv sau o echipă evoluează, conștient, la un nivel foarte înalt.

După o participare ștersă în turneul individual (nici unul dintre spadasiinii noștri n-a izbutit să promoveze turului trei!), în „sfeturile” competiției pe echipe s-au aflat pe planșe Ungaria, una dintre favoritele la titlu și România. Surpriză: ai noștri înclină de partea lor balanța succesului, obținînd victoria cu 8—6. În continuare, în semifinale, ei se întrec cu spadasiinii sovietici, marli favoriți ai probei.

Nu miră pe nimeni faptul că după primul tur scorul era favorabil sovieticilor (3—1). Băieții noștri egalează, dar imediat se văd din nou conduși cu 5—3. Din nou egalitate, apoi 6—5 pentru U.R.S.S. Se părea că din acest moment formația sovietică avea să se desprindă în cîștigătoare. Dar

Noul recordman al lumii la 110 mg, cubanezul Casanas.

n-a fost așa. Băieții noștri strîng pumnii pentru Costică Bărăgan care urcă pe planșă să-l înfrînească pe reputatul Lukomski. Acesta din urmă reușește, aproape fără efort 3—1. Îi mai sînt necesare doar două tușe pentru victoria sa și a echipei sale. Efortul avea să-l depună însă Bărăgan care reface handicapul și cîștigă asaltul cu 5—3. Ultima încercare îi revine lui Liviu Angelescu care-l învinge (5—4) pe Kazagian și astfel, cu scorul general de 8—6 reprezentativa română și-a cucerit dreptul — cine ar fi crezut? — de a evolua în finală cu echipa Franței, în componența căreia se află și cîștigătorul turneului individual, Riboud.

Ultimul act al competiției a prilejuit o splendidă demonstrație a spadasiilor români, în frunte cu **Ion Popa**, învingător în asalturile susținute în compania celor patru sportivi francezi. Au mai obținut puncte foarte prețioase: **Bărăgan** — 2, **Angelescu** și **Zidaru** câte 1. Un succes cu totul remarcabil al scrimerilor noștri, de fapt al sportului românesc. Galeria, ajunsă la capătul puterilor, exultă de fericire. Și în timp ce președintele F.I.S.U., dr. Primo Nebiolo îl invită pe generalul lt. **Marin Dragnea** să officieze la festivitatea de premiere și să înmîneze medaliile de aur (România), argint (Franța) și bronz (U.R.S.S.) Bvavii noștri studenți din galerie acompaniază, cu ultimele lor rămășițe de... voce:

Gaudeamus Igitur
Juvenes dum sumus

Vivant noster populus
Operosus, strenuus,
Vivat et Republica
Socialista, libera,
Vivat Romania!

Duminică, ultima zi a Universiadei '77. Astăzi nu mai au loc întreceri. Astăzi este programată doar festivitatea de închidere a acestei minunate competiții. Astăzi este prima zi în care comentariile și discuțiile se pot țese nestingherit. Este și ziua de rămas bun.

Dimineața, la „Park hotel Moskva”, holul este aproape pustiu. După încordarea și eforturile de atâtea zile oamenii pot dormi și ei acum mai mult. Dar nu prea mult, căci — ca la o comandă — holul se reanimă și discuțiile pornesc de la singurul „afiș” prezent astăzi pe avizier, clasamentul general — neoficial — pe națiuni :

1. U.R.S.S.	32 35 29 = 96
2. S.U.A.	19 11 13 = 43
3. Bulgaria	15 10 12 = 37
4. România	11 10 14 = 35
5. Japonia	5 5 1 = 11
6. Cehoslovacia	5 4 1 = 10

Potrivit acestui clasament au obținut medaliile sportive din 26 de țări.

★

★ ★

Universiada '77 a avut un nivel calitativ foarte ridicat, cel mai înalt în raport cu edițiile precedente ale acestei competiții mondiale a tineretului

studios. Avem marea bucurie să subliniem, și cu acest prilej, că sportivii români au realizat la Sofia un bilanț record. Este rezultatul direct al mobilizării sportivilor noștri fruntași, a întregului activ al mișcării sportive de către însușeștoarele sarcini și hotărârile cuprinse în Programul de dezvoltare a mișcării sportive din România, elaborat pe baza prețioaselor indicații ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

La Sofia, sportivii români au avut, în marea majoritate a cazurilor, o evoluție la înălțimea încrederii ce le-a fost acordată, ei fiind printre fruntași la mai toate ramurile înscrise în programul întrecerilor. Cele 35 de medaliile care le-au recompensat eforturile înseamnă o substanțială depășire a obiectivului pe care sportivii noștri și-l stabiliseră pentru Universiadă, acela de a obține un bilanț general care să întrecă prestațiile lor anterioare la J.M.U. Din acest punct de vedere, Sofia 1977 ca și Montrealul 1976 au reprezentat momente de culme ale sportului din România socialistă, momente care, firește, se cer a fi, cel puțin, reeditate în 1979, la Ciudad de Mexico și, respectiv, în 1980, la Moscova...

Romeo VILARA

Fotografiile Emil COJOCARU

BILANT ROMANESC LA UNIVERSIADĂ

SOFIA 1977

	Aur	Argint	Bronz	Total
1959 — Torino	2	1	2	5
1961 — Sofia	6	6	8	20
1963 — Porto Alegre	nu am participat			
1965 — Budapesta	3	4	4	11
1967 — Tokio	nu am participat			
1970 — Torino	—	4	2	6
1973 — Moscova	4	7	8	19
1977 — Sofia	11	10	14	35
	26	32	38	96

N.N. În 1977 România a câștigat și titlul de campioană mondială universitară la handbal, la competiția desfășurată în Polonia (în finala de la Varșovia, România — Iugoslavia 28—25).

• Din cele 34 de probe atletice ale Universiadei la 20 (11 la bărbați și 9 la femei) au fost înregistrate la Sofia noi recorduri mondiale universitare. Asemenea recorduri au fost realizate și la 18 (11 la bărbați și 7 la femei) din cele 22 de probe ale competiției de înot.

• La întrecerile de la Sofia au fost prezenți 4 389 de sportivi și sportive din 85 de țări. Aceste cifre depășesc sensibil „recordurile” anterioare, stabilite la Moscova în 1973: 2 703 participanți din 72 de țări. Este de reținut și amănuntul că la Jocurile Olimpice de la Montreal au concurat sportivi din 84 de țări!

Cele mai bune prestații la Universiadă le-au avut: **Ljubov Bodganova** (U.R.S.S.) — gimnastică: 3 medalii de aur (echipă, sărituri și sol) și 1 bronz (paralele), **Alina Goreac** (România) — gimnastică: 2 medalii de aur (individual compus și paralele), 1 argint (echipe) și 1 bronz (bîrnă), **Ludmila Kireeva** (U.R.S.S.) — gimnastică: 2 medalii de aur (echipă, bîrnă) și 1 argint (sol), **Totka Petrova** (Bulgaria) — atletism: 2 medalii de aur (800 m și 1500 m), **Renata**

Tomanova (Cehoslovacia) — tenis: 1 medalie de aur (dublu mixt) și 2 argint (simplicu și dublu femei), etc.

• Patru dintre campionii olimpici de la Montreal au obținut victorii și la Universiadă: atletii **Alberto Juantorena** (Cuba) la 800 m și **Jacek Wszola** (Polonia) la înălțime, gimnaștii **Zoltan Magyar** (Ungaria) la cal cu mînere, **Hiroshi Kajima** (Japonia) — component al echipei campioane la J.O. acum învingător la sol. Alți cinci campioni olimpici au fost însă învinși: **Tatiana Kazankina** (U.R.S.S.) la 800 m, **Tadeusz Slusarski** (Polonia) la prăjină, **Iuri Sedih** (U.R.S.S.) la ciocan, **Fabio Dal Zotto** (Italia) la floretă și **Ildiko Schwartzberger** (Ungaria) la floretă femei.

• Următoarele competiții mondiale ale studenților sportivi vor avea loc astfel: J.M.U. de vară la Ciudad de Mexico în 1979, J.M.U. de iarnă la Spindleruv Mlyn (Cehoslovacia) în 1978. Tot în 1978 campionatele mondiale universitare de judo și de fotbal vor avea loc în Brazilia și, respectiv, în Iran.

Două „ghete de aur“ și un alt DUDU GEORGESCU

1977... Dudu Georgescu, a doua „Gheată de aur“. Performanță remarcabilă, dat fiind faptul că doar doi fotbaliști au realizat „dubloul“ în istoria trofeului: Gerd Müller și Eusebio. Să recunoaștem că este o companie selectă, înaintașul nostru aflându-se alături de cei mai reprezentativi golgeteri europeni din ultimii 20 de ani, adică în perioada de după Just Fontaine, care deține și astăzi recordul de eficacitate într-un turneu final al Campionatului mondial.

Sigur că acest nou succes european al lui Dudu Georgescu ar fi fost primit cu mai mult entuziasm dacă anul nostru fotbalistic 1977 n-ar fi avut o toamnă atât de săracă, diametral opusă primăverii. În această situație, trofeul lui Dudu Georgescu este contestat de mulți, el fiind atribuit unei duble stări conjuncturale.

Această afirmație, chiar dacă poate fi explicată prin decepția pe care a provocat-o ne calificarea echipei naționale în turneul final din Argentina, nu are acoperire. Este adevărat, Dudu Georgescu a marcat o scădere de formă în a doua jumătate a anului, dar el nu este singurul „titular“ al acestui declin. Mai toți jucătorii echipei naționale n-au mai reeditat în sezonul de toamnă forma sportivă din primăvară, astfel încât reproșurile care i se aduc centrului înaintaș nu fac decât să ne amintească încă o dată că „trăsnetele cad pe piscuri“, ceea ce face ca reproșurile adresate lui Dudu Georgescu să fie și un compliment indirect.

Să lămurim puțin lucrurile. Trofeul „Gheată de aur“ (a doua sa ediție) a fost cucerit de înaintașul dinamovist în cadrul unei idei ofensive care avea în Dudu Georgescu un executor consacrat, iar în Lucescu un servent de prim rang. Prin plecarea lui Lucescu, Dudu Georgescu a acuzat o puternică „criză de oxigen“, deoarece întregul său joc avea să se schimbe, în măsură în care „focul de paie“ numit Țălnar (cel puțin deocamdată) n-a fost capabil să încălzească cuptorul, așa cum o făcuse altă dată Lucescu, mai ales în tovarășia lui Radu Nunweiller.

Dar această radicală schimbare tactică s-a produs nu numai la club. În cadrul echipei naționale au intervenit de asemenea o serie de modificări, nu atât ca idee de joc, cât în forma sportivă a extremelor. Așa se face că servanții lui Dudu la echipa națională, Crișan și Zamfir, n-au reușit să îndeplinească nici pe departe un minimum de normă care să asigure materia primă necesară unui golgeter avid de centrări și de angajări utile.

În ciuda acestor handicapuri obiective, pe care e greu să le contestăm, Dudu Georgescu și-a onorat deseori calitatea de golgeter, mai ales în primăvară, adică în cadrul ultimei sesiuni a examenului pentru „Gheată de aur“. Bineînțeles că reducerea eficacității sale după cucerirea trofeului nu poate fi pusă în sarcina unui sentiment de satisfacție care ar fi generat blazarea. Să ne amintim că la Zagreb, într-un moment în care a doua „gheată“ era asigurată, el a înscris un gol memorabil, în urma unui procedeu tehnic de clasă internațională, un gol care nu poate fi uitat chiar dacă stârnește amintiri nu tocmai plăcute în contextul întregului an fotbalistic. Mai mult decât atât, în „interludiul“ de vară, la Rabat, Dudu Georgescu a înscris alte două goluri în poarta echipei cehoslovace, în meciul câștigat de „tricolorii“ noștri cu 3-1 și care avea să fie, din păcate, un „cîntec de sirenă“ cu repercusiuni nu tocmai plăcute în sezonul de toamnă. În sfârșit, în meciul cel mai amar al anului — 4-6 cu Iugoslavia — Dudu Georgescu a reușit cel mai frumos gol al meciului, în urma unei sărituri „ca pe timpuri“, gol care ne-a făcut să regretăm și mai mult lipsa de altruism a extremelor pe parcursul întregului meci.

Așadar, Dudu Georgescu este deținătorul a două „ghete de aur“. O performanță admirabilă, dar care este, de pe acum, o mare povară pentru golgeterul Europei și al campionatului nostru. El este conștient de acest lucru, motiv pentru care ne face să sperăm că anul 1978 ne va prezenta „un alt Dudu Georgescu“, departe de stereotipul său, un Dudu care să sprinteze spectaculos pentru doborîrea recordului lui Oblemenco. Ți urăm succes!

Ioan CHIRILA

Competiția
fotbalistică
numărul 1
a anului 1978
TURNEUL FINAL
al C.M.
DIN ARGENTINA

UN PASIONANT DUEL AMERICA DE SUD- EUROPA

● Sistemul de desfășurare a întrecerilor ● Scurte prezentări ale celor 5 orașe și 6 stadioane gazdă ● Cupa Mondială de-a lungul anilor ● Drumul lung și aspru al calificării ● Tipare strimte pentru o competiție în expansiune

CAMPIONATUL

mondial

După 16 ani (de la ediția 1962, desfășurată în Chile), turneul final al Campionatului Mondial de fotbal revine pe continentul sud-american.

Și, pentru prima dată, în Argentina, țară în care fotbalul cunoaște o deosebită popularitate, țară recunoscută pentru producția sa de vedete mondiale ale balonului rotund (să ne amintim de Stabile, Di Stefano, Sivori, Ruben Bravo, Houseman...), țară pe care ziaristul francez Jean-Philippe Rettacker — cu o scuzabilă exagerare reportericească, pornită din admirația sa pentru pasiunea argentinienilor față de acest sport — o numea „regatul fotbalului, în care stadioanele de 50 000 de locuri apar, în Capitală, la fiecare colț, de stradă”...

De atâtea ori prezentă în turneele finale ale Cupei Mondiale (o dată chiar în finală), Argentina n-a reușit să câștige niciodată trofeul. Și fără îndoială acest gând — ca efortului organizatoric și financiar determinat de organizarea din 1978 să-i urmeze și satisfacția primei înscrieri pe lista deținătorilor Cupei — îi animă din plin pe selecționerul Menotti și pe jucătorii săi, decizi să fie ei cei care readuc trofeul suprem (pierdut de Brazilia la München), pe continentul sud-american...

De altfel, turneul final al acestei a XI-a ediții a C.M. pare, mai mult ca oricând, un duel fotbalistic Europa—America de Sud. Dacă europenii, cu R.F.G., Olanda, Italia, Spania, Ungaria, Polonia au, ca să zicem așa, avantajul numeric și deci merg „cu mai multe șanse”, sud-americanii au de partea lor „avantajul terenului”, al atmosferei favorabile, al faptului că — în afara țării gazdă — prezintă în concurs pe redutabila triplă campioană a lumii, Brazilia, cu excepționala sa rezervă de efective, precum și formația capabilă de orice surpriză a Perului.

Dar, rezultatul acestei confruntări AMSUD — Europa îl vom cunoaște în seara zilei de 25 iunie, după o întrecere lungă — și fără îndoială capabilă să furnizeze surprize — al cărei start se va da la Buenos Aires, în ziua pe 1 iunie, pe stadionul River Plata.

Până atunci, să consemnăm eforturile organizatorice ale A.F.A.-ei (Federația de fotbal argentiniană) și să dăm cuvântul președintelui F.I.F.A., Joao Havelange, care declara recent: „Argentinienii sînt pe punctul de a răspunde tuturor exigențelor competiției. Ei au făcut tot ce era prevăzut în privința stadioanelor, cazării, transporturilor, organizării mijloacelor de informare etc. Cele 6 stadioane desemnate a găzdui meciurile, în 5 orașe, sînt deplin corespunzătoare, deoarece 3 sînt complet noi (cele de la Mar del Plata, Cordoba și Mendoza) iar celelalte 3 au fost complet renovate (cele două din Buenos Aires, respectiv „River Plata” și „Velez Sarsfield” și cel din Rosario). În ceea ce privește succesul economic al turneului și acesta este asigurat, judecînd după locațiunea biletelor. Dacă în 1974 rețeta

totală a fost de 23,5 milioane de dolari, acum se contează pe aproximativ 35 de milioane, în care intră, în afara prețului biletelor de intrare, și rețelele publicitare și drepturile de televiziune”.

CUM SE DESFĂȘOARĂ „MUNDIAL“-UL

Turneul final păstrează, ca sistem de desfășurare, schema ultimului „Weltmeister — schaft”. Prin tragerea la sorți efectuată la Buenos Aires în ziua de 14 ianuarie, cele 16 echipe participante au fost repartizate în 4 grupe. În cadrul grupelor (fiecare avînd cîte un „cap de serie” dinainte fixat) echipele se întîlnesc fiecare cu fiecare.

Grupa I este programată pe stadionul River Plata din Buenos Aires și la Mar del Plata. Grupa a II-a, pe același stadion al Capitalei și în orașele Rosario și Cordoba. Grupa a III-a se va disputa pe stadionul Velez din Buenos Aires și în localitatea Mar del Plata iar meciurile grupei a IV-a vor avea loc la Cordoba și Mendoza.

Clasamentul se alcătuiește pe bază de puncte și golaveraj. Această fază constituie PRIMUL TUR sau „optimile de finală”.

Echipele ocupante ale primelor două locuri în clasamentele grupelor (deci, 8 în total) se califică pentru TURUL AL DOILEA sau „sferturile de finală”. Ele vor fi din nou repartizate în două grupe (A și B) a cîte 4 fiecare. Se joacă din nou sistem campionat, primele clasate în aceste două grupe calificîndu-se pentru finală iar cele de pe locurile secundare pentru „mica finală”, întrecerea pentru locurile 3—4.

Așa cum s-a anunțat, deținătoarea titlului, echipa R.F.G., va juca primul său meci din grupă în ziua de joi 1 iunie, cu Polonia, cu ocazia ceremoniei de deschidere a turneului final, la Buenos Aires. Următoarele jocuri din grupe vor fi programate în zilele de vineri 2, sîmbătă 3, marți 6, miercuri 7, sîmbătă 10 și duminică 11 iunie.

În cadrul turului al doilea, partidele sînt programate miercuri 14, duminică 18 și miercuri 21 iunie, grupa A la Buenos Aires și Cordoba, grupa B la Rosario și Mendoza.

Apoi sîmbătă 24 iunie, meciul pentru locul 3, iar duminică 25 iunie, finala, ambele pe cel mai mare stadion din Buenos Aires, cel al clubului River Plata.

ORAȘELE ȘI STADIOANELE LUI „ENTE AUTARQUICO MUNDIAL”

Argentina (țară care se întinde pe o suprafață de 2 795 000 km. pătrați, avînd 25 de milioane de locuitori) a desemnat ca teatre de desfășurare a turneului final cinci orașe: Buenos Aires, Cordoba, Mar del Plata, Mendoza și Rosario.

Iată cîteva amănunte în legătură cu aceste orașe și cu stadioanele lor:

ndial

78

din lume. Important centru politico-administrativ, industrial, comercial și cultural al țării este, în același timp, „inima fotbalului argentinian“, avînd șapte stadioane cu peste 50 000 de locuri fiecare.

Dintre acestea, cel mai mare este *River Plata*, construit în 1938 și supranumit „*Monumentalul*“. Are formă circulară, poate primi 85 000 de spectatori. Pînă la acordarea organizării turneului final al C.M. Argentinei, nu era complet terminat. Pentru evenimentul din iunie, a fost însă complet pus la punct (clmp de joc, tribune, instalații anexe, parcaje).

Cel de-al doilea stadion ales aparține clubului *Veles*. Aici joacă deobicei Argentina meciurile sale interțări. Pentru C.M. a fost

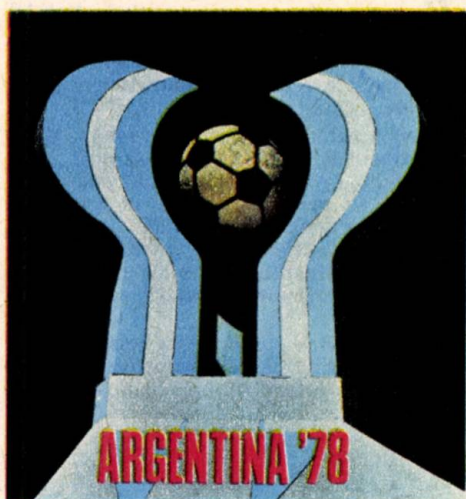

Marele stadion „River Plata“ din Buenos Aires

● **BUENOS AIRES.** Capitala Republicii Argentina se află pe malul lui Rio de la Plata, cel mai mare estuar din lume, comunicînd cu Atlanticul și despărțind Argentina de Uruguay. Are o suprafață de 3 647 km patrați și o populație (cu cartierele rezidențiale și industriale) de circa 9 milioane de locuitori. E un oraș fondat în 1536, distrus și reconstruit în 1580, totuși foarte modern, cu străzi desemnate geometric. Este traversat, pe mijloc, de „Avenida 9 de Julio“, cea mai largă stradă

complet renovat și va putea primi peste 50 000 de spectatori.

● **CORDOBA.** Este capitala celei mai mari provincii a Argentinei. Orașul este situat la 713 km de Buenos Aires, într-o zonă pitorească, cu multe păduri, riuri și lacuri. Zonei i se spune „Elveția argentiniană“, avînd și un frumos relief montan. Are 800 000 de locuitori. Mare centru universitar dar și comercial și turistic.

Emblema oficială a Turneului final al C.M. 1978

În 1977 s-au întâlnit la Buenos Aires echipa Argentinei și cea a R.F.G., deținătoarea titlului mondial. Au învins vest-germanii cu 3-1. În imagine, căpitani celor două echipe, Vogts și Bertoni.

Echipa Poloniei (medalie de bronz la München) speră într-o bună clasare și în Argentina.

● **MAR DEL PLATA.** Este cea mai mare stațiune balneară din America de Sud, având plaje interminabile și nenumărate hoteluri. A fost supranumită „Perla Atlanticului”. Se află la distanța de 407 km. de Buenos Aires. Populația orașului este de 350 000 dar în timpul sezonului de vară se dublează.

Stadionul de aici este complet nou, ridicându-se la 5 km. de centru, într-un parc sportiv complex.

Stadionul pe care se vor disputa meciurile este absolut nou, construit într-un frumos parc împădurit, la 16 km de centru. El va putea primi aproape 53 000 de spectatori.

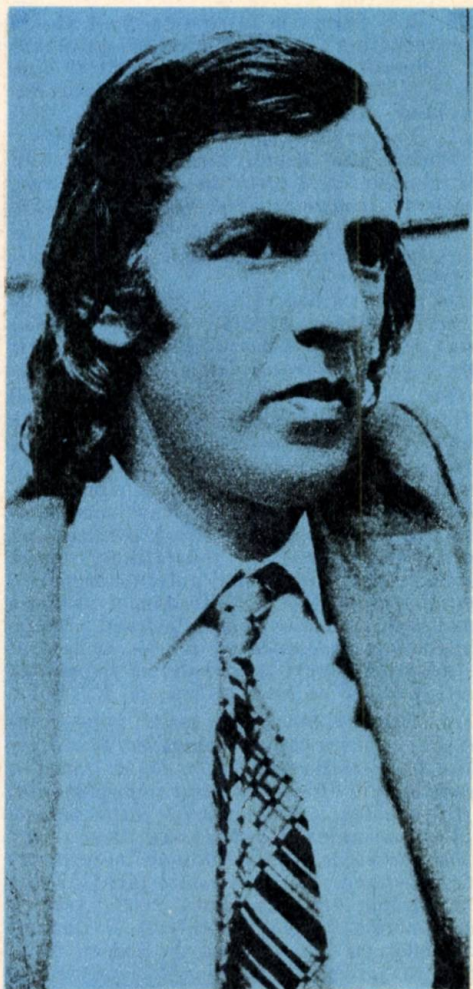
● **MENDOZA.** Este orașul cel mai vestic al țării, dintre cele alese ca sedii ale turneului final, fiind situat la poalele munților Anzi, aproape de frontiera cu Chile. În același timp, este și orașul cel mai îndepărtat de capitală, de care îl despart 1100 km. Are cea mai ridicată altitudine din cele 5 gazde ale „Mundialului”: 756 de metri. Înconjurată de vii, Mendoza este capitala vinului argentinian. Are 750 000 de locuitori.

Stadionul, construit special pentru acest eveniment, la 4 km de centru, este dominat de silueta Anzilor care se profilează nu la mare distanță. Poate primi 50 000 de spectatori.

● **ROSARIO.** Cel mai apropiat oraș de Buenos Aires (312 km) este al doilea al țării ca număr de locuitori, circa un milion. Fiind situat pe malul lui Rio Parana este cel mai mare port fluvial al Argentinei. Oraș cochet și vesel, semănat pretutindeni cu păduri și parcuri.

Stadionul său, „Rosario Central”, a fost complet transformat, instalația de nocturnă refăcută. Capacitate: aproape 50 000.

Antrenorul echipei țării gazdă, Cesar Luis Menotti

DE LA 13, LA 103 ȚĂRI PARTICIPANTE

Decizia de a se organiza, din patru în patru ani, un campionat mondial de fotbal a fost luată în mai 1929, cu ocazia Congresului F.I.F.A. de la Barcelona. Cu același prilej, forul de conducere al fotbalului mondial (în fruntea căruia se găsea Jules Rimet) a acordat țării care câștigase turneele olimpice de fotbal din 1924 și 1928, *Uruguay*, dreptul de a fi gazdă a ediției inaugurale, din 1930. Numărul țărilor participante a fost de 13, cel mai mic din istoria competiției. Finala, disputată pe marele stadion „Centenario” din Montevideo a opus două reprezentative sud-americane. *Uruguay și Argentina* și a fost câștigată de gazde cu 4-2 (1-2). Așadar, *prima echipă campioană a lumii este Uruguay*, cu celebrii săi jucători *Andrade, Gestido, Dorado, Iriarte, Cea, Ballesteros, Mascheroni, Nasazzi* etc.

Patru ani mai târziu, campionatul mondial se desfășoară în *Italia*. Numărul țărilor participante se ridică acum la 29. Finala competiției opune de data aceasta două formații europene, *Italia și Cehoslovacia*. După o finală pasionantă, cu prelungiri, *Italia*, câștigă la Roma, cu 2-1 (0-0, 1-1), prezentînd o formație cu celebrii ca *Orsi, Guaita, Meazza, Meni, Ferrari*.

Cea de-a treia ediție a C.M. a programat turneul final în 1938 în *Franța*. La această ediție s-au înscris 26 de țări. Titlul de campioană mondială revine din nou *Italiei*, care învinge în finală echipa *Ungariei* cu 4-2 (3-1). Din echipa care, pe Stade de Colombes din Paris, primește a doua oară consecutiv Cupa Jules Rimet fac parte, printre alții, *Olivieri, Foni, Rava, Biavati, Piola, Colaussi, Locatelli*, nume celebre ale fotbalului mondial.

Reprezentativa Uruguayului, prima campioană a lumii, în 1930

După o întrerupere de 12 ani (din cauza războiului) din nou pe continentul sud-american, la turneul final al ediției a IV, din 1950. Gazdă este de data aceasta *Brazilia*. Numărul țărilor participante: 28. În partida decisivă, mare decepție pe stadionul din Rio de Janeiro, unde țara gazdă pierde în fața *Uruguayului* cu 2—1 (0—0), în fața a 200 000 de spectatori! Celebrii *Schiaffino* și *Ghiggia* (alături de care mai joacă *Maspoli*, *Tejera*, *Gambetta*, *Andrade*, *Varela*) înscriu cele două goluri ale uruguayenilor, care egalează performanța Italiei (două titluri mondiale).

Cea de a V-a ediție (1954) angajează 36 de țări. De-acum înainte, numărul echipelor participante va fi într-o neîntreruptă creștere. Turneul final este organizat de *Elveția* iar în finala de la Berna *R.F. Germania* învinge *Ungaria* cu 3—2 (2—2), din echipa câștigătoare făcând parte frații *Fritz* și *Ottmar Walter*, *Rahn*, *Morlock*, *Turek*, *Eckel*, *Mai* etc.

În 1958, la a 6-a ediție, se înscriu 53 de țări. Turneul final se dispută în *Suedia*. În finală, la Stockholm, *Brazilia* (cu *Pele*, *Vava*, *Garrincha*, *Didi*, *Zagallos*, *Gilmar*, *Nilton* și *Djalma Santos*) învinge echipa țării gazdă cu 5—2 (2—1).

Tot *Brazilia* câștigă și titlul mondial, patru ani mai târziu, în 1962, când turneul final are loc în *Chile*. De data aceasta, la Santiago, adversara din finală a brazilienilor este echipa *Cehoslovaciei*. Rezultatul: 3—1 (1—1) pentru „unsprezecele” din care fac parte frații *Santos*, *Zito*, *Didi*, *Garrincha*, *Vava*, *Amarildo*, *Zagallos*, dar lipsește *Pele* care nu participă la finală, fiind accidentat. Numărul țărilor participante la această ediție: 57.

În 1966 (71 de țări înscrise) turneul final se dispută în *Anglia*. Pe stadionul *Wembley*, ultimul meci al turneului final oferă o pasionată dispută *Anglia*—*R.F.G.*, în care decizia în favoarea *Angliei* se ia după prelungiri 4—2 (1—1, 2—2). Frații *Bobby* și *Jackie Charlton*, *Banks*, *Moore*, *Ball*, *Hunt*, *Hurst*, *Peters*, *Stiles*, iată câteva din numele atît de cunoscute în fotbalul mondial pe care le întâlnim în echipa care aduce „patriei fotbalului” primul (și, pînă acum, singurul) titlu mondial.

Pe pămîntul mexican se dispută turneul final al ediției a IX-a la startul căreia s-au aliniat 73 de țări. În finala de pe stadionul *Azteca*, în fața a 105 000 spectatori, *Brazilia* învinge *Italia* cu 4—1 (1—1). Echipa lui *Pele*, *Jairzinho*, *Tostao*, *Gerson*, *Rivellino*, *Carlos Alberto*, *Clodoaldo* etc. realizează astfel cea de-a treia victorie în campionatul lumii și intră definitiv în posesia „Zeitei de aur”, trofeul executat de sculptorul francez *Abel Lefleur*.

Ediția a zecea a întrecerii supreme a fotbalului mondial a avut ca teatru de desfășurare a turneului său final tot o țară a „bătrînului continent”, *R. F. Germania*. Numărul țărilor participante ajunge la 97. Pe stadionul Olimpic de la München, în fi-

nală, *R.F. Germania* întrece cu 2—1 (1—1) reprezentativa Olandei. Din echipa antrenată de *Helmuth Schön* fac parte jucători bine cunoscuți în lume, la această oră încă: *Beckenbauer*, *Maier*, *Gerd Müller*, *Vogts*, *Oeverath*, *Breitner*, *Grabowski*, *Hoernes* etc.

Așadar, pînă acum, turneele finale s-au disputat astfel: 3 ediții în *America de Sud*, 1 ediție în *America de Nord*, 6 ediții în *Europa*.

Titlurile au revenit: de 3 ori *Braziliei*, de 2 ori *Italiei*, *R.F. Germania* și *Uruguayului*, o dată *Angliei*.

De notat că din cele 10 ediții, numai de 4 ori (*Uruguay*, *Italia*, *Anglia*, *R.F.G.*) titlul de campioană mondială a revenit țării care a găzduit turneul final.

Dar, dincolo de toate aceste detalii și cifre, ceea ce străbate ca un fir roșu istoria de 47 de ani a Campionatului lumii este ideea popularității lui crescînde. Cu cîtiva ani în urmă, cu ocazia unei vizite la București, președintele, *F.I.F.A.*, *Joao Havelange*, spunea într-o conferință de presă (evident, cu un ton de glumă...) că... federația în fruntea căreia se află este cel mai puternic organism mondial, după *O.N.U.*! Și adăuga: „Fiecare nouă țară care apare pe harta politică a lumii, cîștigîndu-și independența, are — la început — două preocupări principale: să fie admisă în *O.N.U.* și să se... afilieze la *F.I.F.A.*”

În orice caz, dincolo de „șarja” președintelui său, un lucru este cert: numărul țărilor incluse în federația internațională de fotbal a ajuns la 149, cifră cu adevărat impresionantă.

Din acestea, la preliminariile ediției actuale a *Campionatului Mondial* s-au înscris 106 și au participat 103, bătîndu-se toate recordurile genului. Cele mai multe țări (32) sînt din *Europa*; urmează *Africa* cu 26, *Asia* cu 18, *America de Nord*, *Centrală* și *Bazinul Caraibilor* cu 14, *America de Sud* cu 10 și *Oceania* cu 3.

Încă o dovadă a marii popularități a balonului rotund pe mapamond, a veritabilei „expansiuni mondiale” a fotbalului, cu corolarul activității sale, campionatul pentru titlul suprem.

PRELIMINARIILE, UN DRUM LUNG ȘI ASPRU

După cum se știe, regulamentul *F.I.F.A.* prevede că la turneul final al C.M. participă de drept echipa campioană a lumii „en titre” (în cazul nostru, reprezentativa *R.F.G.*) care trebuie să-și apere titlul, precum și (din rațiuni ușor de înțeles, propagandistice și financiare) formația țării organizatoare, în speță *Argentina*. Pentru celelalte 14 locuri în turneul final, se desfășoară întreceri preliminare, în zone continentale și pe grupe.

Și la a XI-a ediție, această primă fază (inaugurată la 28 martie 1976, cu meciul *Volta Superioară*—*Mauritania* 2—0, din grupa a

ARGENTINA - INGLATERRA

La 12 iunie 1977, echipele Argentinei și Angliei s-au întâlnit într-un meci amical pe stadionul Boca Juniors din Buenos Aires. Scor 1-1.

doua africană) a prilejuit întreceri lungi, pasionante și... pasionate, încheiate adesea cu surprize.

Să parcurgem retrospectiv drumul lung și aspru al preliminarilor, pentru a avea o imagine (desigur, la scară redusă) a emoțiilor și încordării din fiecare grupă.

Vom începe cu zona care a angrenat cel mai mare număr de echipe și care a dat și cel mai mare număr de calificate, cea europeană.

În grupa 1, echipa POLONIEI, deținătoare a titlului olimpic la J.O. din 1972 și a medaliilor de bronz ale „Weltmeisterschaft“-ului din 1974 (cînd a învins în jocul pentru locul 3 pe Brazilia) a terminat netînvinsă, acumulînd 11 puncte față de cele 9 ale principalei sale concurente, Portugalia, departe încă de gloria anilor lui Eusebio, Torres și Simoes.

În a doua grupă, întrecerea s-a rezumat practic la un duel ITALIA-Anglia, cîștigat la

limită de „squadra azzura“, grație golaverajului, numărul de puncte acumulate de „cei doi mari ai grupei“ fiind egal, 10. Așadar, a decis aici severitatea scorurilor realizate în dauna Finlandei și Luxemburgului. Astfel, după „Weltmeisterschaft“, Anglia este din nou absentă de la turneul final!

Clasamentul grupei a 3-a a fost decis de o mare surpriză, una din cele mai mari ale competiției: echipa R.D.Germane (singura care în turneul final al ediției anterioare înregistrase o victorie asupra campionilor mondiali, R.F.G., în grupă, cu 1-0, la Hamburg) a făcut un meci nul (1-1) pe teren propriu cu Turcia și acest punct pierdut a dus la calificarea AUSTRIEI. De notat că în meciurile lor directe, Austria și R.D.G. au terminat de două ori la egalitate, 1-1. În acest fel, austriecii, urmașii celebrului „Wunderteam“ al lui Sesta și Sindelar, revin — după 20 de ani — printre primii 16 din lume.

● Lovitura de început a meciurilor turneului final a fost fixată la ore diferite.

Partida de deschidere, cea pentru locul 3 și finala, de la ora 15.

Jocurile din grupe și din al doilea tur, de la 13,45 și de la 16,45.

Cele în care joacă Argentina, în nocturnă, de la ora 19,15.

Diferența de fus orar dintre România și Argentina este de 6 ore.

● Președintele Comisiei generale de organizare a C.M. 1978 este generalul Antonio Luis Merlo, iar al celei tehnico-sportive dr. Martin Benito Noel.

Vechea rivalitate dintre cele două țări vecine, OLANDA și Belgia, a fost nota dominantă a întrecerilor grupei a 4-a. Cele două victorii realizate de echipa lui Cruyff (vice-campionă mondială) în meciurile directe (2-0 și 1-0) au decis calificarea, mai ales că belgienii au mai pierdut un joc, cel cu Irlanda de Nord.

Ca și Austria, reprezentativa FRANTEI realizează un spectaculos „come back”, revenind după 12 ani în turneul final al C.M. Echipa antrenorului Hidalgo (fostul secund al lui Ștefan Covaci, în perioada când acesta s-a aflat la cîrma echipei „cocoșului galic”) s-a clasat pe locul I în grupa a 5-a. Învinsă de Irlanda cu 1-0, Franța a recuperat în dauna principalei sale concurențe, Bulgaria, prin victoria cu 3-1 de la Paris și egalul, 2-2 de la Sofia. Reprezentativa bulgară va fi absentă de la turneul final după 4 participări consecutive!

În grupa a 6-a, echipa SUEDEI s-a calificat relativ ușor, grație — în primul rînd — avansului luat „din plecare”: victoria cu 2-1, în deplasare asupra Elveției, care i-a adus cele două puncte ale calificării în dauna Norvegiei.

Tot o grupă de 3 echipe (a 7-a), a adus victoria finală a SCOȚIEI: 6 puncte față de cele 4 ale Cehoslovaciei, campioana Europei. „Arbitrul” duelului a fost Țara Galilor pe care scoțienii au întrecut-o de două ori.

● Centrul de presă principal va funcționa la Buenos Aires, în „Centrul cultural San Martin” de pe Avenida Corrientes.

● ENCOTEL (Întreprinderea națională de poștă și telegrafie argentiniană) a scos primele emisiuni filatelice consacrate C.M. 78.

● Au fost scoase două serii de monede comemorative ale turneului final. Una, cu 3 monede din aliaj de cupru — aluminu-nichel, de formă dodecagonală (20, 50 și 100 pesos), alta cu 3 monede de argint, de formă rotundă, cu valori de 1 000, 2 000 și 3 000 de pesos.

Grupa a 8-a, cea mai puternică din zona europeană, a adus calificarea SPANIEI, clasată înaintea României și Iugoslaviei. În această grupă, în care fiecare echipă a reușit cîte o victorie în deplasare (România la Zagreb, Iugoslavia la București, Spania la Belgrad!) a contat, pînă la urmă terenul propriu, unde spaniolii au cîștigat ambele meciuri, totalizînd astfel 6 puncte. Un amănunt interesant: în cele 4 meciuri, spaniolii au marcat doar 4 goluri, dintre care unul din penalty. Să vedem ce se va întîmpla în preliminariile Campionatului Europei, în care — prin jocul sorților — aceste 3 echipe au intrat din nou în aceeași grupă!

În fine, în grupa a 9-a europeană, pe locul prim s-a clasat UNGARIA. În „economia” grupei, a contat mult înfrîngerea suferită de ceaaltă concurență principală, echipa U.R.S.S., în fața formației cu a treia şansă, Grecia, echipa lui Lajos Baroti reușind meci egal cu același adversar în deplasare.

În zona Americii de Sud, după o serie de meciuri de subgrupe, s-au calificat Brazilia, Peru și Bolivia care au făcut un nou turneu în trei. BRAZILIA a cîștigat, fiind astfel singura echipă din lume prezentă la toate cele 11 ediții ale turneului final al C.M. Clasîndu-se pe locul doi, conform prevederilor regulamentului F.I.F.A., a obținut calificarea și PERU. Ultima clasată, Bolivia, a susținut un dublu meci de baraj cu Ungaria, dar n-a avut nici o șansă în fața formației clasate pe

locul I în grupa a 9-a europeană care a întrecut echipa sud-americană cu 6-0 și 3-2.

Un număr de 16 echipe s-au întrecut, în diverse etape, pentru locul atribuit Zonei Americii de Nord și Centrale. A învins finalmente, detașat, MEXICUL.

Din zona Africii, TUNISIA se califică într-un duel strîns cu Egiptul. Echipa tunisiană participă pentru prima dată la turneul final.

Tot o debutantă în turneul final este și IRAN, care în 1976 a reprezentat continentul asiatic la Jocurile Olimpice. În jocurile zonei respective, iranienii au terminat neînvinși, ceea ce probează progresele realizate de fotbalul acestei țări.

Dintre cele 6 echipe, care se vor întrece pe stadioanele argentine, jumătate (Polonia, Italia, Olanda, Suedia, Scoția, Brazilia, R.F.G și Argentina) au participat și la ediția precedentă.

DE PE ACUM, CU GÎNDUL LA 1982...

În timp ce echipele calificate pentru „Mundial”-ul argentinian își organizează riguros programul de pregătire pentru viitorul „iunie de foc” al fotbalului mondial, F.I.F.A. se preocupă de pe acum, de ediția următoare, a XII-a, a competiției care, după cum se știe, va fi organizată în Spania. Problema numărul 1 rămîne cea a numărului de echipe care vor participa la turneul final, chestiune mai veche pe agenda forului mondial.

Este vorba pe scurt, despre mărirea numărului de la 16 la 24.

În această privință, Joao Havelange nu rămîne insensibil la măsura deja luată de U.E.F.A., organizatoarea Campionatului continentului nostru, care a mărit numărul echipelor participante la turneul final de la 4 la 8.

Cu ani în urmă, după alegerea sa ca succesor al lui Stanley Rous, președintele Havelange a avansat ideea extinderii turneului final al C.M., ideea pe care n-a abandonat-o. Dimpotrivă, într-un recent interviu acordat ziaris-

GOLGETERII TURNEELOR FINALE

1930: Stabile (Argentina) 8 goluri.

1934: Nejedly (Cehoslovacia) 5 goluri.

1938: Leonidas (Brazilia) 7 goluri.

1950: Ademir (Brazilia) 7 goluri.

1954: Koesis (Ungaria) 11 goluri.

1958: Fontaine (Franța) 13 goluri.

1962: Albert (Ungaria), Ivanov (U.R.S.S.), Jerkovic (Iugoslavia), L. Sanchez (Chile), Garrincha și Vava (Brazilia) 6 goluri.

1966: Eusebio (Portugalia) 9 goluri.

1970: Gerd Müller (R.F.G.) 10 goluri.

1974: Lato (Polonia) 7 goluri.

tului francez Jacques Ferran, la Monaco, președintele F.I.F.A. spunea: „Lumea fotbalului s-a mărit într-adevăr, de la primul campionat mondial (1930), înclt a devenit aberant să nu îți seama de acest fenomen real și să susții continuarea formulei actuale, cu numai 16 finaliste. Pentru 1982, de exemplu, Spania are din plin posibilitatea de a găzdui un turneu final cu 24 de echipe. Am vorbit, în acest sens, cu președintele federației spaniole, Pablo Porta, care s-a arătat interesat de idee. Trebuie să recunoaștem că e păcat să nu participe la turneul final țări ca Anglia, U.R.S.S., Cehoslovacia și altele, eliminate pentru un punct sau chiar pentru golaveraj, cum a fost recent cazul. Dacă vom avea 24 de echipe în 1982, le-am putea repartiza astfel: câștigătoare din Argentina, țara organizatoare, 12 reprezentanți ale Europei, 3 din America de Sud, 2 din Africa, 2 din Asia, 2 din America de Nord și Centrală, 1 din Oceania. În acest fel, numărul echipelor slabe calificate ar fi mai mic, proporția lor s-ar reduce, de la 25% cît este actualmente, la numai 16%. Cred că este însuși interesul țărilor europene să lupte pentru o asemenea lărgire și acest punct de vedere îl voi expune chiar eu în Congresul U.E.F.A., care va avea loc în aprilie 1978 la Istanbul”.

Ulterior, în cercurile F.I.F.A., s-a vorbit nu de 24 ci de 20 de echipe participante la turneul final. Oricum însă, se menține ideea măririi cifrei actuale!

Așadar, perspective de creștere a interesului pentru turneul final al C.M. din 1982 și, desigur, pentru cel din 1986, din Columbia.

Dezvoltarea fotbalului mondial își cere drepturile, tînde să spargă tiparele turnate acum 48 de ani.

Radu URZICEANU

Doriți să petreceți zile de adevărată recreere, departe de zgomotul citadin ?

Doriți să vizitați monumente istorice și de artă de o inestimabilă valoare ?

Doriți să vă refaceți sănătatea într-una din stațiunile balneoclimatice ?

Dorințele dv. pot fi îndeplinite de Intreprinderea de Turism, Hoteluri și Restaurante București, prin filialele sale din Bd. 1848 nr. 4, Bd. Republicii nr. 4 și 68, Bd. N. Bălcescu nr. 35, Cal. Griviței nr. 140 și Cal. Dorobanți nr. 1—7.

REZULTATELE PRELIMINARIILOR

EDIȚIA a 11^a a C.M. de FOTBAL

În cursul zilei de joi 20 noiembrie 1975, la Ciudad de Guatemala a avut loc reuniunea comună a Comitetului executiv F.I.F.A. și Comitetului de organizare a C.M. 1978, prezidată de Joao Havelange, președintele forului fotbalistic mondial. Cu acest prilej s-a procedat la alcătuirea, după criteriile geografice, de valoare și, în al treilea rând, prin tragere la sorți, grupelor preliminare ale celei de a XI-a ediții a Campionatului mondial.

După ce s-a ajuns la un acord în privința repartizării celor 14 locuri (8 — Europa, 2 — America de Sud, 1 — America de Nord, Centrală și Bazinul Caraibilor, 1 — Asia și Oceania, 1 — Africa și 1 loc pentru învingătoarea meciului de baraj dintre câștigătoarea grupelor a 9-a europene și a treia clasată în turneul final al zonei America de Sud), două echipe fiind calificate de drept (campiona lumii — R.F. Germania și reprezentativa țării organizatoare a turneului final — Argentina),

s-a trecut la delimitarea zonelor geografice și — acolo unde a fost cazul — la alcătuirea unor grupe valorice (situația Europei) din care s-au format apoi, prin tragere la sorți, grupele preliminare. În cazul Europei, cele patru grupe de valoare, alcătuite de o comisie special desemnată, au fost următoarele: **Grupa A** — Olanda, Polonia, Italia, Iugoslavia, R.D. Germană, Scoția, Bulgaria, Suedia, U.R.S.S.; **Grupa B** — Belgia, Cehoslovacia, Anglia, Franța, Austria, Portugalia, Spania, Elveția, Ungaria; **Grupa C** — Danemarca, Finlanda, Grecia, Irlanda, Irlanda de Nord, Norvegia, România, Țara Galilor, Turcia; **Grupa D** — Cipru, Islanda, Luxemburg, Malta. Alcătuirea grupelor europene s-a făcut extrăgându-se câte un bilețel cu numele echipelor din fiecare urnă.

Iată, în continuare, toate rezultatele din calificări.

EUROPA

Învingătoarea fiecărei grupe se califică pentru turneul final, cu excepția câștigătoarei grupelor a IX-a.

Grupa I

23	V	1976:	Cipru-Danemarca	1-5	(1-3)
16	X	1976:	Portugalia-Polonia	0-2	(0-0)
27	X	1976:	Danemarca-Cipru	5-0	(0-0)
31	X	1976:	Polonia-Cipru	5-0	(3-0)
17	XI	1976:	Portugalia-Danemarca	1-0	(0-0)
5	XII	1976:	Cipru-Portugalia	1-2	(0-1)
1	V	1977:	Danemarca-Polonia	1-2	(0-1)
15	V	1977:	Cipru-Polonia	1-3	(1-2)
21	IX	1977:	Polonia-Danemarca	4-1	(2-0)
9	X	1977:	Danemarca-Portugalia	2-4	(1-2)
29	X	1977:	Polonia-Portugalia	1-1	(1-0)
16	XI	1977:	Portugalia-Cipru	4-0	(2-0)

1.	POLONIA	6	5	1	0	17	—	4	11
2.	Portugalia	6	4	1	1	12	—	6	9
3.	Danemarca	6	2	0	4	14	—	12	4
4.	Cipru	6	0	0	6	3	—	24	0

Grupa a II-a

13	VI	1976:	Finlanda-Anglia	1-4	(1-2)
22	IX	1976:	Finlanda-Luxemburg	7-1	(3-0)
13	X	1976:	Anglia-Finlanda	2-1	(1-0)
16	X	1976:	Luxemburg-Italia	1-4	(0-2)
17	XI	1976:	Italia-Anglia	2-0	(1-0)
30	III	1977:	Anglia-Luxemburg	5-0	(1-0)

26	V	1977:	Luxemburg-Finlanda	0-1	(0-0)
8	VI	1977:	Finlanda-Italia	0-3	(0-1)
12	X	1977:	Luxemburg-Anglia	0-2	(0-1)
15	X	1977:	Italia-Finlanda	6-1	(3-0)
16	XI	1977:	Anglia-Italia	2-0	(1-0)
3	XII	1977:	Italia-Luxemburg	3-0	(2-0)

1.	ITALIA	6	5	0	1	18	—	4	10
2.	Anglia	6	5	0	1	15	—	4	10
3.	Finlanda	6	2	0	4	11	—	16	4
4.	Luxemburg	6	0	0	6	2	—	22	0

Grupa a III-a

31	X	1976:	Turcia-Malta	4-0	(1-0)
17	XI	1976:	R.D. Germană-Turcia	1-1	(1-1)
5	XII	1976:	Malta-Austria	0-1	(0-0)
2	IV	1977:	Malta-R.D. Germană	0-1	(0-0)
17	IV	1977:	Austria-Turcia	1-0	(1-0)
30	IV	1977:	Austria-Malta	9-0	(5-0)
24	IX	1977:	Austria-R.D. Germană	1-1	(1-1)
12	X	1977:	R.D. Germană-Austria	1-1	(0-1)
29	X	1977:	R.D. Germană-Malta	9-0	(3-0)
30	X	1977:	Turcia-Austria	0-1	(0-0)
16	XI	1977:	Turcia-R.D. Germană	1-2	(0-1)
27	XI	1977:	Malta-Turcia	0-3	(0-2)

1.	AUSTRIA	6	4	2	0	14	—	2	10
2.	R.D. Germană	6	3	3	0	15	—	4	9
3.	Turcia	6	2	1	3	9	—	5	5
4.	Malta	6	0	0	6	0	—	27	0

Grupa a IV-a

5	IX 1976:	Islanda-Belgia	0-1	(0-1)
8	IX 1976:	Islanda-Olanda	0-1	(0-1)
13	X 1976:	Olanda-Irlanda de Nord	2-2	(0-1)
10	XI 1976:	Belgia-Irlanda de Nord	2-0	(1-0)
26	III 1977:	Belgia-Olanda	0-2	(0-1)
11	VI 1977:	Islanda-Irlanda de Nord	1-0	(1-0)
31	VIII 1977:	Olanda-Islanda	4-1	(3-0)
4	IX 1977:	Belgia-Islanda	4-0	(2-0)
21	IX 1977:	Irlanda de Nord-Islanda	2-0	(0-0)
12	X 1977:	Irlanda de Nord-Olanda	0-1	(0-0)
26	X 1977:	Olanda-Belgia	1-0	(1-0)
16	XI 1977:	Irlanda de Nord-Belgia	3-0	(1-0)

1. OLANDA	6	5	1	0	11—	3	11
2. Belgia	6	3	0	3	7—	6	6
3. Irlanda de Nord	6	2	1	3	7—	6	5
4. Islanda	6	1	0	5	2—	12	2

Grupa a V-a

9	X 1976:	Bulgaria-Franța	2-2	(1-2)
17	XI 1976:	Franța-Irlanda	2-0	(0-0)
30	III 1977:	Irlanda-Franța	1-0	(1-0)
1	VI 1977:	Bulgaria-Irlanda	2-1	(1-0)
12	X 1977:	Irlanda-Bulgaria	0-0	
16	XI 1977:	Franța-Bulgaria	3-1	(1-0)

1. FRANȚA	4	2	1	1	7—	4	5
2. Bulgaria	4	1	2	1	5—	6	4
3. Irlanda	4	1	1	2	2—	4	3

Grupa a VI-a

16	VI 1976:	Suedia-Norvegia	2-0	(2-0)
8	IX 1976:	Norvegia-Elveția	1-0	(0-0)
9	X 1976:	Elveția-Suedia	1-2	(1-1)
8	VI 1977:	Suedia-Elveția	2-1	(0-0)
7	IX 1977:	Norvegia-Suedia	2-1	(1-0)
30	X 1977:	Elveția-Norvegia	1-0	(1-0)

1. SUECIA	4	3	0	1	7—	4	6
2. Norvegia	4	2	0	2	3—	4	4
3. Elveția	4	1	0	3	3—	5	2

Grupa a VII-a

13	X 1976:	Cehoslovacia-Scotia	2-0	(0-0)
17	XI 1976:	Scotia-Tara Galilor	1-0	(1-0)
30	III 1977:	Tara Galilor-Cehoslovacia	3-0	(1-0)
21	IX 1977:	Scotia-Cehoslovacia	3-1	(2-0)
12	X 1977:	Tara Galilor-Scotia	0-2	(0-0)
16	XI 1977:	Cehoslovacia-Tara Galilor	1-0	(1-0)

1. SCOTIA	4	3	0	1	6—	3	6
2. Cehoslovacia	4	2	0	2	4—	6	4
3. Tara Galilor	4	1	0	3	3—	4	2

Grupa a VIII-a

10	X 1976:	Spania-Iugoslavia	1-0	(0-0)
16	IV 1977:	România-Spania	1-0	(1-0)
8	V 1977:	Iugoslavia-România	0-2	(0-2)
26	X 1977:	Spania-România	2-0	(0-0)
13	XI 1977:	România-Iugoslavia	4-6	(3-2)
30	XI 1977:	Iugoslavia-Spania	0-1	(0-0)

1. SPANIA	4	3	0	1	4—	1	6
2. România	4	2	0	2	7—	8	4
3. Iugoslavia	4	1	0	3	6—	8	2

Grupa a IX-a

9	X 1976:	Grecia-Ungaria	1-1	(0-0)
24	IV 1977:	U.R.S.S.-Grecia	2-0	(1-0)
30	IV 1977:	Ungaria-U.R.S.S.	2-1	(1-0)
10	V 1977:	Grecia-U.R.S.S.	1-0	(0-0)
18	V 1977:	U.R.S.S.-Ungaria	2-0	(2-0)
28	V 1977:	Ungaria-Grecia	3-0	(1-0)

1. Ungaria	4	2	1	1	6—	4	5
2. U.R.S.S.	4	2	0	2	5—	3	4
3. Grecia	4	1	1	2	2—	6	3

Ungaria s-a calificat pentru turneul final din Argentina în urma rezultatelor celor două partide disputate în compania reprezentativei Boliviei, a treia clasată în turneul final al zonei America de Sud:

29	X 1977:	Ungaria-Bolivia	6-0	(5-0)
30	XI 1977:	Bolivia-Ungaria	2-3	(1-2)

1. UNGARIA	2	2	0	0	9—	2	4
2. Bolivia	2	0	0	2	2—	9	0

AMERICA DE SUD

Cîștigătoarele celor trei grupe participă la turneul final al zonei; primele două clasate vor juca la competiția din Argentina, iar a treia întîlnește tur-retur cîștigătoarea grupei a IX-a europene.

Grupa I

20	II 1977:	Columbia-Brazilia	0-0	
24	II 1977:	Columbia-Paraguay	0-1	(0-1)
6	III 1977:	Paraguay-Columbia	1-1	(0-0)
9	III 1977:	Brazilia-Columbia	6-0	(4-0)
13	III 1977:	Paraguay-Brazilia	0-1	(0-0)
20	III 1977:	Brazilia-Paraguay	1-1	(1-0)

1. Brazilia	4	2	2	0	8—	1	6
2. Paraguay	4	1	2	1	3—	3	4
3. Columbia	4	0	2	2	1—	8	2

Grupa a II-a

9	II 1977:	Venezuela-Uruguay	1-1	(0-1)
27	II 1977:	Bolivia-Uruguay	1-0	(0-0)
6	III 1977:	Venezuela-Bolivia	1-3	(0-1)
13	III 1977:	Bolivia-Venezuela	2-0	(2-0)
17	III 1977:	Uruguay-Venezuela	2-0	(1-0)
27	III 1977:	Uruguay-Bolivia	2-2	(1-1)

1. Bolivia	4	3	1	0	8—	3	7
2. Uruguay	4	1	2	1	5—	4	4
3. Venezuela	4	0	1	3	2—	8	1

Grupa a III-a

20	II 1977:	Ecuador-Peru	1-1	(0-1)			
27	II 1977:	Ecuador-Chile	0-1	(0-1)			
6	III 1977:	Chile-Peru	1-1	(1-0)			
12	III 1977:	Peru-Ecuador	4-0	(1-0)			
20	III 1977:	Chile-Ecuador	3-0	(2-0)			
26	III 1977:	Peru-Chile	2-0	(0-0)			
1.	Peru	4	2	2	0	8—2	6
2.	Chile	4	2	1	1	5—3	5
3.	Ecuador	4	0	1	3	1—9	1

Turneul final al zonei

10	VII 1977:	Brazilia-Peru	1-0	(0-0)			
14	VII 1977:	Brazilia-Bolivia	8-0	(4-0)			
17	VII 1977:	Peru-Bolivia	5-0	(2-0)			
1.	BRAZILIA	2	2	0	0	9-0	4
2.	PERU	2	1	0	1	5-1	2
3.	Bolivia	2	0	0	2	0-13	0

Învinsă de Ungaria în amintitul meci de baraj, Bolivia nu va participa la turneul final din Argentina.

AMERICA DE NORD, CENTRALĂ ȘI BAZINUL CARAIBILOR

Primele două clasate din fiecare grupă se califică pentru turneul final al zonei, iar câștigătoarea acestui ultim turneu va fi prezentă la competiția din Argentina.

Grupa I (America de Nord)

24	IX 1976:	Canada-S.U.A.	1-1	(0-1)			
3	X 1976:	S.U.A.-Mexic	0-0				
10	X 1976:	Canada-Mexic	1-0	(1-0)			
15	X 1976:	Mexic-S.U.A.	3-0	(2-0)			
20	X 1976:	S.U.A.-Canada	2-0	(0-0)			
27	X 1976	Mexic -- Canada	0-0				
1.	Mexic	4	1	2	1	3—1	4
2/3.	Canada	4	1	2	1	2—3	4
2/3.	S.U.A.	4	1	2	1	3—4	4

Având o situație identică în clasament, reprezentativele Canadei și Statelor Unite au susținut un meci de baraj, pe teren neutru, la Port au Prince (Haiti):

24	XII 1976:	Canada-S.U.A.	3-0	(1-0)
1.	Mexic, 2. Canada.			

Grupa a II-a (America Centrală)

4	IV 1976:	Panama-Costa Rica	3-2	(0-1)
2	V 1976:	Panama-El Salvador	1-1	(0-1)
11	VII 1976:	Costa Rica-Panama	3-0	(1-0)
1	VIII 1976:	El Salvador-Panama	4-1	(2-0)
17	IX 1976:	Panama-Guatemala	2-4	(2-0)
26	IX 1976:	Guatemala-Panama	7-0	(3-0)
1	XII 1976:	El Salvador-Costa Rica	1-1	(1-0)
5	XII 1976:	Costa Rica-Guatemala	0-0	
8	XII 1976:	Guatemala-El Salvador	3-1	(2-1)
12	XII 1976:	Guatemala-Costa Rica	1-1	(0-0)
17	XII 1976:	Costa Rica-El Salvador	1-1	(1-0)
19	XII 1976:	El Salvador-Guatemala	2-0	(2-0)
1. Guatemala 6 3 1 2 15—6 8				
2. El Salvador 6 2 3 1 10—7 7				
3. Costa Rica 6 1 4 1 8—6 6				
4. Panama 6 1 1 4 7—21 3				

Grupa a III-a (Bazinul Caraibilor)

MECI PRELIMINAR:

2	IV 1976:	Rep. Dominicană-Haiti	0-3	(0-2)
17	IV 1976:	Haiti-Rep. Dominicană	3-0	(2-0)
		calificată: Haiti (6-0)		

TURUL I, SUBGRUPA 1:

4	VII 1976:	Guyana-Surinam	2-0	(1-0)
29	VIII 1976:	Surinam-Guyana	3-0	(2-0)
		calificată: Surinam (3-2)		

SUBGRUPA 2:

15	VIII 1976:	Barbados-Trinidad/Tobago	2-1	(0-0)
31	VIII 1976:	Trinidad/Tobago-Barbados	1-0	(0-0)
14	IX 1976:	Trinidad/Tobago-Barbados	3-1	(1-1)
		calificată: Trinidad/Tobago (5-3)		

SUBGRUPA 3:

31	VII 1976:	Antilele Olandeze-Haiti	1-2	(0-2)
14	VIII 1976:	Haiti-Antilele Olandeze	7-0	(4-0)
		calificată: Haiti (9-1)		

SUBGRUPA 4:

15	VIII 1976:	Jamaica-Cuba	1-3	(0-1)
29	VIII 1976:	Cuba-Jamaica	2-0	(0-1)
		calificată: Cuba (5-1)		

TURUL II, SUBGRUPA 1:

14	XI 1976:	Surinam-Trinidad/Tobago	1-1	(1-1)
5	XII 1976:	Trinidad/Tobago-Surinam	2-2	(1-1)
18	XII 1976:	Surinam-Trinidad/Tobago	3-2	(1-1)
		calificată: Surinam: (6-5)		

SUBGRUPA 2:

28	XI 1976:	Cuba-Haiti	1-1	(1-0)
11	XII 1976:	Haiti-Cuba	1-1	(0-0)
31	XII 1976:	Haiti-Cuba	2-0	(0-0)
		calificată: Haiti (4-2)		

Calificate pentru turneul final al zonei: Mexic, Canada (gr. I), Guatemala, El Salvador (gr. II), Surinam, Haiti (gr. III).

TURNEUL FINAL AL ZONEI

8	X 1977:	Guatemala-Surinam	3-2	(2-1)
8	X 1977:	Canada-El Salvador	1-2	(0-1)
9	X 1977:	Mexic-Haiti	4-1	(1-0)
12	X 1977:	Canada-Surinam	2-1	(1-1)
12	X 1977:	Mexic-El Salvador	3-1	(1-0)
12	X 1977:	Guatemala-Haiti	1-2	(0-1)
15	X 1977:	Mexic-Surinam	8-1	(3-1)
16	X 1977:	El Salvador-Haiti	0-1	(0-0)
16	X 1977:	Canada-Guatemala	2-1	(2-0)
19	X 1977:	Mexic-Guatemala	2-1	(1-0)
19	X 1977:	El Salvador-Surinam	3-2	(1-0)
19	X 1977:	Canada-Haiti	1-1	(0-0)
22	X 1977:	Mexic-Canada	3-1	(2-1)
23	X 1977:	Haiti-Surinam	1-0	(1-0)
23	X 1977:	Guatemala-El Salvador	2-2	(0-1)

1.	MEXIC	5	5	0	0	20—5	10
2.	Haiti	5	3	1	1	6—6	7
3.	El Salvador	5	2	1	2	8—9	5
4.	Canada	5	2	1	2	7—8	5
5.	Guatemala	5	1	1	3	8—10	3
6.	Surinam	5	0	0	5	6—17	0

ASIA

Cîştigătoarele celor patru grupe se califică în turneul final al zonei, la care se va adăuga şi cîştigătoarea zonei Oceania, pentru un loc la Cupa mondială din Argentina.

Grupa I

27	II 1977:	Singapore-Thailanda	2-0	(0-0)
28	II 1977:	Hong Kong-Indonezia	4-1	(0-1)
1	III 1977:	Malaysia-Thailanda	6-4	(4-1)
2	III 1977:	Hong Kong-Singapore	2-2	(1-1)
3	III 1977:	Indonezia-Malaysia	0-0	
5	III 1977:	Thailanda-Hong Kong	1-2	(0-1)
6	III 1977:	Singapore-Malaysia	1-0	(1-0)
7	III 1977:	Thailanda-Indonezia	3-2	(3-1)
8	III 1977:	Malaysia-Hong Kong	1-1	(0-1)
9	III 1977:	Indonezia-Singapore	4-0	(3-0)

1.	Hong Kong	4	2	2	0	9	5	6
2.	Singapore	4	2	1	1	5	6	5
3.	Malaysia	4	1	2	1	7	6	4
4.	Indonezia	4	1	1	2	7	7	3
5.	Thailanda	4	1	0	3	8	12	2

Finala turneului:

12 III 1977: Hong Kong—Singapore 1-0 (1-0)

Grupa a II-a

27	II 1977	Israel-Coreea de Sud	0-0	
6	III 1977	Israel-Japonia	2-0	(1-0)
10	III 1977	Japonia-Israel	0-2	(0-1)

20	III 1977	Coreea de Sud-Israel	3-1	(1-0)
26	III 1977:	Japonia-Coreea de Sud	0-0	
3	IV 1977:	Coreea de Sud-Japonia	1-0	(0-0)

1.	Coreea de Sud	4	2	2	0	4	1	6
2.	Israel	4	2	1	1	5	3	5
3.	Japonia	4	0	1	3	0	5	1

Grupa a III-a

12	XI 1976:	Arabia Saudită-Siria	2-0	(1-0)
26	XI 1976:	Siria-Arabia Saudită	2-1	(1-1)
7	I 1977:	Arabia Saudită-Iran	0-3	(0-1)
28	I 1977:	Siria-Iran	0-1	(0-1)
8	IV 1977:	Iran-Siria	2-0	neprez.
22	IV 1977:	Iran-Arabia Saudită	2-0	(1-0)

1.	Iran	4	4	0	0	8	0	8
2.	Arabia Saudită	4	1	0	3	3	7	2
3.	Siria	4	1	0	3	2	6	2

Grupa a IV-a

11	III 1977:	Bahrein-Kuweit	0-2	(0-2)
13	III 1977:	Bahrein-Qatar	0-2	(0-1)
15	III 1977:	Qatar-Kuweit	0-2	(0-1)
17	III 1977:	Bahrein-Kuweit	1-2	(0-1)
20	III 1977:	Bahrein-Qatar	3-0	(1-0)
22	III 1977:	Qatar-Kuweit	1-4	(0-3)

1.	Kuweit	4	4	0	0	10	2	8
2.	Bahrein	4	1	0	3	4	6	2
3.	Qatar	4	1	0	3	3	9	2

OCEANIA

13	III 1977:	Australia-Taivan	3-0	(2-0)
16	III 1977:	Taivan-Australia	1-2	(1-1)
20	III 1977:	Noua Zeelandă-Taivan	6-0	(4-0)
23	III 1977:	Taivan-Noua Zeelandă	0-6	(0-2)
27	III 1977:	Australia-Noua Zeelandă	3-1	(0-1)
30	III 1977:	Noua Zeelandă-Australia	1-1	(1-1)

1.	Australia	4	3	1	0	9	3	7
2.	Noua Zeelandă	4	2	1	1	14	4	5
3.	Taivan	4	0	0	4	1	17	0

Turneul final al zonei Asia-Oceania

19	VI 1977:	Hong Kong-Iran	0-2	(0-2)
26	VI 1977:	Hong Kong-Coreea de Sud	0-1	(0-0)
3	VII 1977:	Coreea de Sud-Iran	0-0	
10	VII 1977:	Australia-Hong Kong	3-0	(1-0)
14	VIII 1977:	Australia-Iran	0-1	(0-0)
27	VIII 1977:	Australia-Coreea de Sud	2-1	(0-1)
2	X 1977:	Hong Kong-Kuweit	1-3	(1-1)
9	X 1977:	Coreea de Sud-Kuweit	1-0	(0-0)

16	X 1977:	Australia-Kuweit	1-2	(1-1)
23	X 1977:	Coreea de Sud-Australia	0-0	
28	X 1977:	Iran-Kuweit	1-0	(0-0)
30	X 1977:	Hong Kong-Australia	2-5	(0-3)
5	XI 1977:	Kuweit-Coreea de Sud	2-2	(0-1)
11	XI 1977:	Iran-Coreea de Sud	2-2	(0-1)
12	XI 1977:	Kuweit-Hong Kong	4-0	(3-0)
18	XI 1977:	Iran-Hong Kong	3-0	(3-0)
19	XI 1977:	Kuweit-Australia	1-0	(0-0)
25	XI 1977:	Iran-Australia	1-0	(1-0)
3	XII 1977:	Kuweit-Iran	1-2	(1-0)
4	XII 1977:	Coreea de Sud-Hong Kong	5-2	(2-0)

1.	IRAN	8	6	2	0	12	3	14
2.	Coreea de Sud	8	3	4	1	12	8	10
3.	Kuweit	8	4	1	3	13	8	9
4.	Australia	8	3	1	4	11	8	7
5.	Hong Kong	8	0	0	8	5	26	0

AFRICA

Învîgătoarele din turul 1 s-au întîlnit între ele în ordinea subgrupelor (1 cu 2, 2 cu 3 etc); în aceeaşi ordine s-au întîlnit învîgătoarele. Echipele cîştigătoare în cele trei mari grupe A, B, C, au luat parte la turneul final al zonei.

Turneul final al zonei

25	IX 1977:	Tunisia-Nigeria	0-0	
8	X 1977:	Nigeria-R.A. Egipt	4-0	(1-0)
21	X 1977:	R.A. Egipt-Nigeria	3-1	(2-0)
12	XI 1977:	Nigeria-Tunisia	0-1	(0-0)
25	XI 1977:	R.A. Egipt-Tunisia	3-2	(1-0)
11	XII 1977:	Tunisia-R.A. Egipt	4-1	(2-0)

1.	TUNISIA	4	2	1	1	7	4	5
2.	R.A. Egipt	4	2	0	2	7	11	4
3.	Nigeria	4	1	1	2	5	4	3

PROGRAMUL TURNEULUI FINAL AL CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL DIN ARGENTINA

(1—25 Iunie 1978)

GRUPELE FINALE

GRUPA A (meciurile se vor disputa la Buenos Aires și Mar del Plata) : **Argentina, Ungaria, Franța, Italia.**

GRUPA B (Buenos Aires, Rosario, Cordoba) : **Polonia, R. F. Germania, Tunisia, Mexic.**

GRUPA C (Buenos Aires, Mar del Plata) : **Austria, Spania, Suedia, Brazilia.**

GRUPA D (Cordoba, Mendoza) : **Olanda, Iran, Peru, Scoția.**

PROGRAMUL MECIURILOR

TURUL I

JOI 1 Iunie

Gr. B. Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 21) :
R. F. GERMANIA—POLONIA.

VINERI 2 Iunie

Gr. A Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 1,15) :
UNGARIA—ARGENTINA.

Gr. A. Mar del Plata (ora 19,45) : FRANȚA—
ITALIA.

Gr. B. Rosario (ora 22,45) : TUNISIA—MEXIC.

SÂMBĂȚĂ 3 Iunie

Gr. C. Buenos Aires (Stad. Velez Sarsfield, ora
19,45) : SPANIA—AUSTRIA.

Gr. C. Mar del Plata (ora 19,45) : SUECIA—
BRAZILIA.

Gr. D. Cordoba (ora 22,45) : PERU—SCOTIA.

Gr. D. Mendoza (ora 22,45) : IRAN—OLANDA.

MĂRTI 6 Iunie

Gr. A Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 1,15) :
ARGENTINA—FRANȚA.

Gr. A. Mar del Plata (ora 19,45) : ITALIA—
UNGARIA.

Gr. B. Rosario (ora 22,45) : POLONIA—TUNI-
SIA.

Gr. B. Cordoba (ora 22,45) : MEXIC—R. F.
GERMANIA.

MIERCURI 7 Iunie

Gr. C. Buenos Aires (Stad. Velez Sarsfield, ora
19,45) : AUSTRIA—SUECIA.

Gr. C. Mar del Plata (ora 19,45) : BRAZILIA—
SPANIA.

Gr. D. Cordoba (ora 22,45) : SCOTIA—IRAN.

Gr. D. Mendoza (ora 22,45) : OLANDA—PERU.

SÂMBĂȚĂ 10 Iunie

Gr. A. Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 1,15) :
ITALIA—ARGENTINA.

Gr. A. Mar del Plata (ora 19,45) : FRANȚA—
UNGARIA.

Gr. B. Rosario (ora 22,45) : MEXIC—POLONIA.

Gr. B. Cordoba (ora 22,45) : TUNISIA—R. F.
GERMANIA.

DUMINICĂ 11 Iunie

Gr. C. Buenos Aires (Stad. Velez Sarsfield, ora
19,45) : SUECIA—SPANIA.

Gr. C. Mar del Plata (ora 19,45) : BRAZILIA—
AUSTRIA.

Gr. D. Cordoba (ora 22,45) : PERU—IRAN.

Gr. D. Mendoza (ora 20,45) : SCOTIA—OLANDA.

TURUL II

MIERCURI 14 Iunie

Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 19,45) : lo-
cul 2 din gr. B — locul 1 din gr. A

Rosario (ora 22,45) : 2A — 1B

Cordoba (ora 19,45) : 1C — 2D

Mendoza (ora 19,45) : 1D — 2C

DUMINICĂ 18 Iunie

Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 22,45) :
1A — 1C

Rosario (ora 19,45) : 1B — 1D

Cordoba (ora 22,45) : 2D — 2B

Mendoza (ora 22,45) : 2C — 2A

MIERCURI 21 Iunie

Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 19,45) :
2D — 1A

Rosario (ora 22,45) : 2C — 1B

Cordoba (ora 19,45) : 1C — 2B

Mendoza (ora 22,45) : 1D — 2A

SÂMBĂȚĂ 24 Iunie

Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 21) : ME-
CIUL PENTRU LOCURILE 3—4.

DUMINICĂ 25 Iunie

Buenos Aires (Stad. River Plate, ora 21) : FI-
NALA CELEI DE A 11-A EDIȚII A C. M. DE FOTBAL.

Ora indicată la fiecare meci reprezintă ora
Bucureștiului. Pentru a obține ora de începere a
partidelor în Argentina, trebuie scăzute 6 ore.

Odiscea fotbaliștilor „tricolori” în 1977 A TREIA TRAVERSARE A ATLANTICULUI —VIS NEÎMPLINIT...

Acum, când au trecut atâtea luni, cronicarul se simte dator să spună câteva cuvinte, neînfierbîntate, despre melancolica poveste a necalificării echipei de fotbal a României pentru turneul final din Argentina.

Așadar, să recapitulăm.

La început au fost sortii, care ne-au așezat într-o grupă cu Spania și Iugoslavia. Noi ne-am zis că ar fi putut să fie mai rău. Am socotit că atât Spania cît și Iugoslavia nu fac parte din categoria super-puterilor fotbalului european. E adevărat că Spania câștigase, cu numai doi ani în urmă, o grupă în campionatul european, chiar în dauna noastră, dar faptul că rezultatele directe din cadrul acelei grupe au fost două remize (1—1 la Madrid și 2—2 la București) era o oarecare compensație, deși în calculele comentatorilor echipa lui Kubala avea un avantaj. Pe de altă parte, cel de-al doilea adversar avea asupra „tricolorilor” noștri ascendentul unei alte calificări într-un turneu final al campionatului mondial (1953), dar și în acest caz exista o oarecare compensație, sugerată de echilibrul permanent al înlăturirilor fotbalistice româno-iugoslave, cu un tonic plus de palmares în favoarea fotbaliștilor noștri.

Într-un cuvînt, dacă un comentator european neutru ar fi fost întrebat asupra șanselor în această grupă, el ar fi spus — probabil — 1) Spania 35 la sută (luînd în considerație și elanul psihic al echipei peninsulare în perspectiva unui turneu final într-o țară de limbă spaniolă; 2) Iugoslavia 35 la sută (avînd în vedere amintirea unui meci de baraj câștigat — cu Spania — pentru trecuta ediție mondială, amintire „compensată” însă de dificultățile reale ale selecționarului iugoslav în omogenizarea unui lot mereu dispersat) și 3) România 30 la sută, deci cu numai 5 la sută în minus, ce urmare a premiselor de mai sus.

Primul joc al grupei a avut loc la Sevilla, (Spania-Iugoslavia) și s-a încheiat cu victoria dificilă a echipei gazdă, dominată în

majoritatea timpului de Iugoslavia și avantajată de unele erori de arbitraj. Un rezultat normal — s-a spus — ceea ce era într-adevăr așa, mai ales din punctul nostru de vedere.

La 16 aprilie, la București, în meciul cu Spania, echipa României se prezintă în următoarea componență:

Cristian — Cheran, Sameș (Grigore, min. 63), Sătmăreanu II, Vigu — Dumitru, Bălăni, Iordănescu — Crișan (Balaci, min. 73), D. Georgescu, Zamfir.

Rezultat, 1—0 pentru România, în urma unui autogol al lui Benito (min. 6), în urma unui joc în care echipa Spaniei a combinat mai mult, acest lucru reieșind cu atît mai pregnant cu cît spaniolii se aflau în deplasare.

Un rezultat normal, așteptat, logic — în economia grupe — chiar dacă atrăgea atenția asupra faptului că echipa noastră n-a reușit „să-și dea drumul”. Pentru a doua oară, după Sevilla, echipa în deplasare făcea un joc bun, ceea ce atrăgea atenția asupra echilibrului grupe, mergînd pînă la corectarea avantajului terenului.

Al treilea joc al grupei a fost programat la 8 mai, la Zagreb. Iugoslavia—România. Formația noastră a fost următoarea:

Cristian — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II, Vigu — Romilă, Bălăni, Iordănescu — Crișan (Balaci, min. 81), Dudu Georgescu, Zamfir.

Rezultatul? 2—0 pentru România. Un rezultat care, indiferent de unghiul din care l-am privi, reprezintă cel mai spectaculos succes de moment din istoria fotbalului românesc, care se situează deasupra celui 1—0 de la Lausanne (care a asigurat calificarea pentru Mexic) și chiar deasupra celui 2—1 cu Cehoslovacia, la Guadalajara, deoarece acest 2—0 a fost obținut pe terenul adversarului.

Pe neașteptate, șansele echipei României cresc în mod deosebit. Ele creează o stare euforică, de care nu vor putea fi scutiți nici jucătorii, cel puțin pînă în toamnă. Cele patru puncte deplasează atenția întregii Europe asupra șanselor echipei României, considerîndu-se că o victorie a fotbaliștilor români asupra Iugoslaviei, la București, ar fi normală, fie și numai la limită, în timp ce o victorie a spaniolilor, la Belgrad, ar fi mai puțin așteptată, chiar cu precedentul victoriei noastre. În aceste calcule se omite, însă, ordinea jocurilor, care ar fi putut face din echipa Iugoslaviei (în eventualitatea unei înfrîngerii la București) o echipă resemnată pentru Belgrad, în fața Spaniei.

Vara anului 1977 a redus din elanul pe care fotbaliștii noștri l-au avut în ianuarie, cînd au depus eforturi maxime în vederea unei pregătiri complexe, care avea să rodească, dealtfel, în cursul primăverii. Vara a fost, oarecum, un sezon de tranziție, cu un turneu „de întreținere a poftelor de joc” pe traseul

Teheran—Istanbul—Rabat. A mai venit și cea răsunătoare victorie asupra Cehoslovaciei (3—1, la Rabat), a mai venit și demonstrația de virtuozitate a lui Zamfir în cursul aceluși joc, într-un cuvânt, cîntecul sirenelor și-a făcut efectul, deși acest lucru n-a prea fost înregistrat. În fond, rămînea în picioare varianta remizei cu Spania la Madrid, rămînea în picioare pînă și varianta unei înfringeri la limită, cu convingerea că presupusa victorie asupra Iugoslaviei va decide în grupă.

Următorul joc al grupei se desfășoară la Madrid în ziua de 26 octombrie (Spania—România). Ștefan Covaci, consecvent cu sine însuși, aliniază echipa care, practic, învinsese Spania la București.

Cristian — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II, Vigu — Dumitru, Balaci, Bălăni — Crișan, Dudu Georgescu, Iordănescu. Doar Iordănescu îl înlocuiește pe Zamfir, accidentat. În minutul 64, Dinu avea să-l înlocuiască pe Balaci, epuizat de efort.

Rezultatul? 2—0 pentru echipa Spaniei. Scorul a fost deschis de Leal (min. 75) și majorat de Asensi (min. 83). Reamintim marcatorii, pentru a sublinia că echipei României i-au lipsit doar 15 minute de joc pentru ca ea să fie astăzi în situația de a se pregăti pentru turneul final din Argentina.

După acest rezultat, șansele se schimbă. Înaintea meciului de la Madrid, situația era următoarea:

1. România	2	2	0	0	3—0	4 p
2. Spania	2	1	0	1	1—1	2 p
3. Iugoslavia	2	0	0	2	0—3	0 p

După jocul de la Madrid, situația se modifică net:

1. Spania	3	2	0	1	3—1	4 p
2. România	3	2	0	1	3—2	4 p
3. Iugoslavia	2	0	0	2	0—3	0 p

O schimbare radicală, în care Spania devine lider datorită golului marcat de Asensi, cu 7 minute înainte de sfîrșit. Fără acest gol, primit copilărește, echipa noastră ar fi rămas lider, cu 3—1 golaveraj, urmată de Spania (2—1). Acest gol modifică considerabil configurația psihică a întregii grupe. „Tricolorii” încep să se îndoiască, spaniolii prind curaj, iar iugoslavii își dau seama că mai au o șansă, în eventualitatea cîștigării celor două meciuri pe care le mai au de susținut. Această modificare de raporturi psihice va avea efecte hotărîtoare asupra grupei. Jucătorii noștri încep să fie convinși că doar o victorie netă asupra Iugoslaviei (cel puțin la 2 goluri diferență) le poate asigura calificarea. Din această stare psihică se naște profilul tactic al meciului cu Iugoslavia (București, 13 noiembrie), care avea să fie decisiv.

Pentru 13 noiembrie, osatura echipei rămîne aceeași, exceptînd apariția lui Moraru în poartă, Cristian fiind înlocuit pentru vina de a fi primit cel puțin un gol parabil la Madrid:

Moraru — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II (min. 46 Dobráu), **Vigu — Dumitru** (min. 64 Romilă), **Bălăni, Iordănescu — Crișan, Dudu Georgescu, Zamfir.**

Desfășurarea meciului (6—4 pentru Iugoslavia) este încă vie în memoria cititorilor noștri. Să amintim că fotbalistii români au condus cu 1—0, au intrat în vestiar (la pauză) cu 3—2, dar, obsedați de propriile lor calcule, au jucat totul pe cartea calificării, refuzînd etapa victoriei directe. Această stare de nerăbdare, care respingea chinuitoarea așteptare a ultimului joc (Iugoslavia—Spania, la Belgrad) a fost hotărîtoare, ea depășind cu mult erorile tehnice sau chiar starea obiectivă a unui potențial fizic sub așteptări la ora meciului. Așa s-a irosit marea șansă a unei calificări care părea un fapt concret în seara de 8 mai, pentru a se compromite, teoretic, în minutul 83 al jocului de la Madrid. În ceea ce ne privește, rămînem la convingerea că destinul grupei a fost hotărît în acel minut 83. Facem această apreciere dincolo de considerațiile tehnico-tactice, pe baza căroră e greu să refuzi Spaniei atributul unei victorii meritate, finalmente, judecînd după evoluția plină de autoritate pe care echipierii lui Kubala au avut-o în ultimul meci, la Belgrad. După cum e greu să nu regretăm, totuși, faptul că „tricolorii” noștri au ratat posibilitatea de a traversa Atlanticul a treia oară, pentru C.M., după 1930 și 1970...

Și acum, să refacem puțin itinerariul regretelor noastre.

Ce anume a determinat necalificarea echipei României?

Exista teza nu lipsită de temei potrivit căreia pregătirea a fost mult mai bună la startul primăverii decît la startul toamnei. O teză care poate fi contestată cu mare greutate.

Există, apoi, teza că echipa României, care a adoptat un joc de contră și de angajament în campania de primăvară, n-a reușit să modifice registrul său tactic în perioada de toamnă, cînd se prezenta cu un avans psihologic cert.

Există, de asemenea, teza că fotbalistii români n-au respectat în campania de toamnă indicațiile tactice, care ar fi cerut un joc cu multe contraatacuri la Madrid și o elementară securitate în apărare la București.

Să facem puțin istorie...

La startul anului 1977, cronicarul acestor rînduri, în cadrul unui interviu cu Ștefan Covaci, ridică problema ideii de joc, pornind de la realitatea că fotbalistii români se simt, parcă, mai bine în cadrul unui ansamblu dominat de ceea ce s-a spus, cu exagerare, că ar fi temporizarea, pentru a valorifica disponibilitățile lor de fantezie, la momentul oportun, în cadrul unui joc în care solicitările nu sînt deosebit de frecvente. Cu prilejul aceluși interviu, Ștefan Covaci răspundea: „Angelo, pentru că la el te referi, a avut dreptate, dar eu trebuie să joc altfel, să luțese

jocul, chiar dacă viteza dezvoltată depășește uneori posibilitățile tehnice ale jucătorilor. Trebuie să privim înainte! Mai este și o altă problemă. Dată fiind lipsa de jucători tehnici, unii fotbaliști se simt ei înșiși tentați să joace mai repede, ca să-și ascundă lipsurile tehnice. Nu e nici un paradox în asta. Când greșești în viteză, ți se iartă. Vrînd-nevrînd, trebuie să ținem seama și de această tendință”.

Ștefan Covaci a considerat că șansele într-o grupă cu două echipe ceva mai bine cotate pot fi valorificate numai printr-un joc în care surpriza să modifice raportul de forțe și să acorde șanse mai multe fotbaliștilor noștri. Așa se face că s-au înregistrat minusuri la cursivitatea de ansamblu a jocului, minusuri care au apărut mai ales în perioada de toamnă. Nu e mai puțin adevărat, însă, că acei 2—0 de la Zagreb ar fi fost mai puțin probabil în cadrul unui joc mai elaborat, care ar fi convenit mai mult fotbaliștilor iugoslavi, egali, poate, tehnic, dar superiori ca gabarit.

Iubitorii fotbalului spun:

Angelo a obținut în 1969 o victorie la puncte în bătălia calificării.

Covaci a fost la un pas de o victorie prin k.o. după ce s-a convins că victoria la puncte nu este posibilă.

Aceste două adevăruri explică în mare măsură diferența de stil în jocul echipelor noastre naționale de-a lungul a două preliminarii pentru campionatul mondial. Dar morala care se impune este aceea că fotbalul nostru n-a înregistrat, de-a lungul a 8 ani, progresul necesar pentru câștigarea unei grupe cel puțin la fel de dificile ca și aceea cu Portugalia, Elveția și Grecia.

Angelo Niculescu a fost consecvent cu sine însuși, adoptînd o tactică de așteptare, pentru a valorifica disponibilitățile de fantezie ale unora dintre jucătorii săi, în cadrul unei echipe care s-a legat sufletește.

Ștefan Covaci a fost și el consecvent cu sine însuși, adoptînd tactica k.o.-ului, fiind la un pas de victorie cu o echipă care, în ciuda aparențelor, n-a reușit să se lege sufletește.

După această încercare de sinteză, să vă prezentăm un tabel al celor patru echipe naționale 1977, pentru ca și dv. să trageți concluziile necesare.

1—0 cu Spania <i>Cristian</i>	2—0 cu Iugoslavia —	0—2 cu Spania —	4—6 cu Iugoslavia <i>Moraru</i>
<i>Cheran</i> <i>Sameș</i> (<i>Grigore min. 63</i>) <i>Sătmăreanu II</i> <i>Vigu</i>	— — — —	— — — —	— — (<i>Dobru min. 46</i>) —
<i>Dumitru</i> <i>Bölöni</i> <i>Iordănescu</i>	<i>Romilă</i> — —	<i>Dumitru</i> <i>Balaci</i> (<i>Dinu min. 64</i>) <i>Bölöni</i>	<i>Dumitru</i> (<i>Romilă min. 64</i>) <i>Bölöni</i> <i>Iordănescu</i>
<i>Crișan</i> (<i>Balaci min. 73</i>) <i>D. Georgescu</i> <i>Zamfir</i>	— (<i>Balaci min. 81</i>) — —	— — <i>Iordănescu</i>	— — <i>Zamfir</i>

Acesta este „catalogul” anului 1977. Există o confirmare a unei consecvențe reale, în cadrul ideii de joc alese, care a fost la un pas de victorie, dar care nu a putut să acopere dificultățile de ansamblu ale echipei, manifestate prin lipsă de răbdare ofensivă (1—0 cu Spania), cedarea totală a mijlocului terenului (0—2 cu Spania) și dezechilibrul existent între compartimente (4—6 cu Iugoslavia), ca urmare a handicapului psihic enorm existent.

Echipa României pornește din nou la drum. Să sperăm că ea va servi cea mai potrivită idee de joc.

Va acorda oare această idee mai mult credit „tehnicității în lanț” de care s-a vorbit la un

recent curs și care a fost, de fapt, apanajul echipelor de acum 5—6 ani?

Va acorda, oare, această idee mai mult credit “exploziei”, care se potrivește mai bine cu temperamentul antrenorului principal?

Rămîne de văzut. Dar iubitorii fotbalului așteaptă, mai mult decît această confruntare de idei, apariția unor jucători noi, de valoare, capabili să servească mai multe registre tactice, deoarece, așa cum s-a spus de atîtea ori, tactica este, în marea majoritate a cazurilor, un mijloc de a contracara potențialul superior al adversarului.

Ioan CHIRILĂ

CAMPIOANA ȚĂRII '77 LA FOTBAL : DINAMO

DINAMO BUCUREȘTI a cucerit la sfârșitul campionatului 1976-1977 cel de-al 9-lea titlu de campioană. De la stînga la dreapta, sus : Ene, I. Szökö — antrenor, Roznai, Cheran, Ștefan, Eftimescu, I. Marin, Dinu, antrenorul I. Nunweiller, dr. M. Ciortea, antrenorul L. Nunweiller, Paul Moga din conducerea secției ; jos : Vrinceanu, Lucuș, Dudu Georgescu, Custov, I. Moldovan și Sorin Georgescu. Din imagine lipsesc cîțiva dintre jucătorii care au contribuit din plin la cîștigarea titlului : Dobru, G. Sandu, Sătmăreanu II, Ghiță, Al. Moldovan, Lucescu și Chitaru.

CIȘTIGĂTOAREA CUPEI '77 : „U” CRAIOVA

Clupe fericite în viața UNIVERSITĂȚII CRAIOVA, cîștigătoare a „Cupei României”, ediția 1976-77. De la stînga la dreapta, sus : Purcaru, Purima, I. Impușcătoiu — magazinerul echipei, Berneanu, Florea Radu din conducerea clubului, Beldeanu, dr. V. Frînculescu, Cămătaru, Tîlhoi, Cîrțu, prof. C. Stroe din conducerea clubului, Boldici, Marcu ; jos : I. Dobrițoiu din conducerea echipei, masorul A. Tîcu, Geolgău, Crișan, Balact, Negriță, antrenorul C. Deliu, Ștefănescu, Donose, Ticleanu. Din fotografie lipsesc jucătorii Lung, I. Constantinescu, Călin, Tărălungă, Pițurcă, Irimescu, Ciobanu și Buică.

Foto : Dragoș NEAGU

CLASAMENTUL GENERAL AL EDIȚIEI 1976—1977 A CAMPIONATULUI DIVIZIEI A LA FOTBAL

LOC	E C H I P A		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	MECIURI					GOLA- VERAJ	P ₂	LOC
																					J	C	E	P ₁	P ₂			
1	DINAMO BUCUREȘTI	T R		5-2- 2-2	2-1- 1-1	0-0 5-1	3-1- 2-2	1-3 2-0	1-1 7-1	0-0 1-0	0-3 4-1	2-1- 1-0	4-1- 2-2	7-0- 3-3	1-1 5-0	2-0 2-0	4-0- 1-2	3-1- 0-1	1-2 4-1	2-0 4-0	34	20	9	5	84-34	49	1	
2	STEUA BUCUREȘTI	T R	2-5 2-2		2-0 3-2	0-2 5-0	1-2 3-1	1-2 2-2	1-0 1-0	2-1 1-1	2-1 2-0	1-2 3-0	6-1 1-2	5-0 0-5	3-1 3-1	3-0 1-2	1-0 1-0	0-2 4-1	1-1 2-0	1-1 6-1	34	20	5	9	72-41	45	2	
3	UNIVERSITATEA CRAIOVA	T R	1-2 1-1	0-2 2-3		1-1 0-3	0-1 2-0	0-1 1-0	1-1 1-0	1-1 2-1	1-1 2-0	2-1 3-0	3-1 2-2	3-1 0-4	2-3 1-1	2-0 0-1	3-2 0-0	3-0 5-0	5-1 3-1	1-1 3-1	34	16	9	9	54-36	41	3	
4	A.S.ARMATA TG. MUREȘ	T R	0-0 1-5	2-0 0-5	1-1 3-0		0-4 5-2	3-1 0-1	1-0 0-2	1-0 2-2	0-1 2-0	0-1 2-0	2-0 1-0	1-2 1-0	0-1 2-2	0-1 3-1	0-2 6-1	1-0 4-0	4-1 3-0		34	16	5	13	50-40	37	4	
5	JIUL PETROȘANI	T R	1-3 2-2	2-1 1-3	1-0 0-2	4-0 2-5		4-0 0-3	0-0 0-0	2-1 2-0	2-1 1-2	2-0 2-0	0-2 6-3	2-3 1-2	1-0 1-1	1-4 2-2	0-3 5-0	0-1 2-1	1-0 4-2		34	16	5	13	57-49	37	5	
6	POLITEHNICA TIMIȘOARA	T R	3-1 0-2	2-1 2-2	1-0 0-1	1-3 1-0	0-4 3-0		0-1 0-0	2-1 1-2	0-1 2-0	2-2 3-0	2-1 0-0	2-2 1-2	0-1 2-3	1-0 1-0	1-0 1-2	3-1 1-2	2-0 3-2		34	16	4	14	44-37	36	6	
7	SP. STUDENTESC BUCUREȘTI	T R	1-1 1-7	0-1 0-1	1-1 0-1	0-1 2-0	0-0 0-0	1-0 0-0		3-1 1-3	3-0 2-1	1-0 0-2	0-2 1-0	0-2 3-2	1-0 1-0	0-0 2-2	1-1 1-1	4-0 0-1	3-0 0-1		34	13	9	12	34-34	35	7	
8	POLITEHNICA IASI	T R	0-0 0-1	1-2 1-1	0-1 1-2	0-1 2-0	1-2 2-1	1-3 3-1		0-0 4-1	3-0 0-0	2-0 0-2	3-3 4-2	1-1 1-1	4-0 0-1	3-0 1-1	1-0 0-0	0-1 1-0	0-1 2-0		34	12	9	13	43-33	33	8	
9	F.C. BIHOR ORADEA	T R	3-0 1-4	1-2 0-2	1-1 0-2	1-0 2-2	1-2 0-2	0-3 1-2	0-0 1-4		2-2 2-0	3-3 1-0	1-2 3-1	3-0 0-1	1-1 1-0	2-1 1-4	0-2 2-0	1-2 4-2	3-3 3-2		34	13	7	14	48-53	33	9	
10	SPORT CLUB BACAU	T R	1-2 0-1	2-1 0-3	1-2 0-3	1-0 0-0	0-2 2-1	1-0 0-3	0-1 2-0	0-3 0-0	2-2 0-2		0-2 1-0	0-0 1-0	1-2 3-1	0-0 2-2	1-2 1-0	3-0 1-0	2-4 2-1	5-0 0-0		34	13	7	14	34-39	33	10
11	F.C. ARGES PITEȘTI	T R	1-4 2-2	1-6 2-1	1-3 2-2	0-2 0-1	2-0 0-0	2-2 0-1	0-2 0-1	3-3 2-0	2-0 0-1		1-3 2-1	2-1 2-1	1-1 1-1	2-0 2-1	1-0 0-0	3-3 0-1	1-0 0-1		34	12	9	13	40-47	33	11	
12	U. T. ARAD	T R	0-7 3-3	0-5 5-0	1-3 4-0	2-1 0-2	3-2 3-6	1-2 2-1	2-0 2-3	3-3 2-4	2-1 1-3	0-0 0-1	3-1 1-2		1-0 0-3	1-1 1-1	0-3 3-0	1-0 1-2	2-2 3-1		34	13	7	14	56-64	33	12	
13	F.C.MUNCITORESC REȘITA	T R	1-1 0-5	1-3 1-3	3-2 1-1	0-1 2-1	1-0 2-1	1-0 3-2	0-3 0-1	2-1 1-0	2-1 1-3	1-2 0-2	0-1 1-2		1-6 2-1	2-0 0-5	1-1 0-0	4-1 1-2	1-1 1-3		34	13	6	15	43-55	32	13	
14	CORVINUL HUNEDOARA	T R	0-2 0-2	0-3 2-1	0-2 1-0	1-0 2-2	1-1 2-2	1-0 0-1	0-1 1-0	0-4 1-0	1-1 0-1	0-0 2-2	1-1 1-1	1-1 1-2	6-1 1-2	1-4 2-1	2-0 0-0	0-2 0-1	1-0 2-0		34	10	11	13	32-40	31	14	
15	F. C. CONSTANTA	T R	0-4 2-1	0-1 0-1	2-3 0-0	1-0 1-3	4-1 0-2	0-1 2-1	0-0 2-2	0-3 1-1	1-2 4-1	0-2 0-1	3-0 1-2	0-2 0-3	4-1 5-0		1-3 2-1	0-0 0-1	2-0 3-1		34	12	6	16	43-45	30	15	
16	RAPID BUCUREȘTI	T R	1-3 1-0	2-0 1-4	0-3 0-0	3-0 1-6	0-3 0-5	1-3 2-1	1-1 1-1	0-1 0-0	2-0 0-2	0-3 0-1	0-1 0-0	1-1 2-1	0-2 0-0	3-1 1-0		3-3 6-0	3-2 0-1		34	11	8	15	38-49	30	16	
17	PROGRESUL BUCUREȘTI	T R	2-1 1-4	1-1 0-2	1-5 0-5	0-1 0-4	1-0 1-2	0-2 0-1	0-4 1-0	1-0 0-1	2-1 2-4	4-2 1-2	3-3 1-0	2-2 0-2	1-4 2-1	2-0 1-0	0-0 0-6	3-3 2-3	2-1 2-1		34	11	5	18	37-69	27	17	
18	F.C.MUNCITORESC GALAȚI	T R	0-2 0-4	1-1 1-6	1-1 1-3	1-4 0-3	0-1 2-4	0-3 2-3	0-3 1-0	1-0 0-2	3-3 2-3	0-5 0-0	0-1 1-0	1-1 1-3	1-4 3-1	0-1 0-1	0-2 1-3	2-3 1-0	3-2 1-2		34	6	5	23	31-75	17	18	

Legendă: T=tur; R=retur; J=jucate; C=câștigate; E=egale; P₁=pierdute; P₂=puncte realizate

• după cifre indică rezultat pe teren propriu.

PELE

NUME DE LEGENDĂ: un fotbalist, un om!

Niciodată nu va mai fi văzut Pele pe un teren de fotbal. Fără el fotbalul și-a pierdut din strălucire, împărăția sa care cuprinde 142 de țări și popoare — aproape întreaga lume — a rămas mai săracă. La 1 octombrie 1977, în fața a 78 000 de spectatori aflați pe Giant's Stadium din New York, „regele fotbalului” și-a luat adio de la spectatori, de la meciuri. A fost o zi de excepție pentru un sportiv și un om de excepție. Pele care purta, firește, tricoul alb-verde al lui Cosmos, l-a schimbat la pauză cu cel complet alb al lui Santos, fostul său club. Tablouri luminoase, festivități deosebite, discurs al sărbătoritului încheiat în lacrimi — iată, pe scurt, filmul acelei zile de neuitat pentru celebrul purtător al tricoului cu nr. 10. Dealtfel, și Santos, ca și Cosmos, au anunțat că în echipele lor nimeni nu va mai purta de aci încolo tricoul cu nr. 10. El a fost numai al lui Pele.

Este greu, foarte greu ca în doar câteva file de reportaj să prezinți cariera ieșită din comun a acestui jucător unic și om deosebit, al cărui nume aproape că a de-

venit sinonim cu sportul pe care l-a reprezentat.

Dar mai bine să-i dăm cuvîntul să-și povestească singur reperele unei vieți închinată fotbalului și omeniei, dragostei față de semenii săi:

● La ce am gîndit cînd am părăsit stadionul lui New York Cosmos după ultimul meu meci? M-am gîndit că am întors pagina cea mai importantă din viața mea. Am fost trist, foarte trist. Ziua cea mai emoționantă este ziua în care te oprești și nu mai joci fotbal. Totuși mă consolează faptul că m-am oprit din propria mea voință. Nimeni nu m-a obligat. Sînt jucători care nu mai joacă pentru că au fost accidentați, alții care continuă să joace pînă cînd li se spune: „lasă-ne”! Ceea ce n-a fost cazul cu mine. Nu mai joc pentru că singur am decis astfel.

● Cum aș putea rezuma cariera mea de fotbalist? Aș începe firește, cu primele „meciuri” de fotbal jucate acasă, la Tres Coraços, în statul Minas Gerais din Brazilia, împreună cu copiii de vîrsta mea și aș continua cu Waldemar De Bri-

to, primul meu antrenor de la echipa Bauru A.C. Dar adevărata mea viață de fotbalist începe cu ziua de 7 septembrie 1956 când am semnat contractul de profesionist la F.C. Santos. Ultimul meci, la 1 octombrie 1977. Deci 21 de ani jucător, timp în care am disputat 1 363 de meciuri și am marcat 1 281 de goluri. Primul, în poarta echipei Corinthians Santo Andre, ultimul contra lui F.C. Santos, în ultimul joc al carierei mele. Împreună cu coechipierii mei brazilieni am cucerit de trei ori campionatul lumii, aducând în Brazilia „Cupa Jules Rimet”, am fost de 11 ori golgeterul campionatului statului Sao Paulo. Am jucat în 88 de țări, am întâlnit doi papi, cinci împărați și 108 șefi de stat... Dar toate acestea nu sînt atît de importante pe cît este viața, oamenii și dragostea cu care aceștia m-au înconjurat de-a lungul activității mele. Dealtfel, fotbalul mi-a permis să intru în contact cu oameni din toate straturile societății, din toate țările, să le las tuturor un mesaj de pace și de dragoste. Trebuie ca oamenii să învețe să privească în jurul lor, să-i intereseze ce fac ceilalți, ce fac copiii. Eu cred că dragostea, prietenia sînt singurele lucruri importante din viață. Acest mesaj sper să-l las în urma mea.

● De ce am spus la sfîrșitul cuvintelor mele, pe Giant's Stadium, cuvîntul „Love” (dragoste)? Pentru că oamenii care veneau să-mi aducă omagiul lor trebuiau să știe că în viața mea fotbalul și dragostea pentru ceilalți nu au fost nici un moment despărțite.

● Tatăl meu a fost fotbalist profesionist și el, dar n-a cunoscut niciodată gloria. La ce am gîndit oferindu-i tricoul meu cu nr. 10 purtat la Cosmos? M-am gîndit la viața ingrată a multor fotbaliști profesioniști în epoca în care mi-am început activitatea. Tata cîștiga mai nimic după fiecare meci. M-am mai gîndit la mama, la ochii ei în lacrimi atunci cînd i-am spus că voi încerca și eu aventura de profesionist,

dar și la mîndria pe care am simțit-o atunci cînd i-am adus primul salariu...

● De unde vine porecla de Pele? Nici eu nu știu exact. Părinții îmi ziceau, acasă, „Dico”. Chiar de la naștere. Supra-numele de Pele a apărut mult mai tîrziu. Cred că datorită locului unde jucam împreună cu copiii de vîrsta mea, pe terenuri improvizate, numite „peladas”. Marcam multe goluri și îmi făcusem o bună reputație în cartier. Și atunci de ce nu s-ar putea spune că Pele vine de la „peladas”?

● Cea mai frumoasă amintire? N-am fost rănit grav decît de două ori de-a lungul carierei mele. Tot ceea ce rămîne, deci, nu sînt decît amintiri frumoase ale meciurilor de fotbal disputate în lumea întreagă. Preferința mea se îndreaptă, totuși, spre Cupa mondială, disputată în

Despărțire de terenul drag

Simbol al aprecierii unanime a lumii fotbalului

Oferind tatălui său ultimul tricou de fotbalist

1970, în Mexic. Și apoi a fost acel meci de adio, de la 26 octombrie 1974, disputat pe stadionul Maracana, plin pînă la culme, acel gol nr. 1 000 înscris la 19 noiembrie 1969 în poarta lui Vasco da Gama și, pentru a încheia, titlul de campion al Statelor Unite cucerit în 1977 cu Cosmos. Perioada cea mai tristă, aceea care a urmat turneului final al C.M. din 1966. De două ori adversarii au încercat să mă scoată din fotbal, lovindu-mă destul de rău. Am înțeles, atunci cînd am părăsit terenul, lovit, că fotbalul era în schimbare și timp de mai multe luni am fost descurajat.

● Da, am fost citat ca exemplu de comportare pe teren de toți și peste tot. Am avut însă și eu gesturi de violență pe gazon. Cu toate că mi-am petrecut o mare parte din carieră încercînd să-i fac pe alții să înțeleagă ce înseamnă a evita o lovitură în adversar, totuși de două ori m-am răzbunat și eu. În 1965, atunci cînd îmi puneam deja întrebări asupra viitorului fotbalului, am reacționat violent la loviturile vest-germanului Giessmann și ar-

gentinianului Messiano. Nu regret ceea ce am făcut, nu m-am scuzat ca un ipocrit.

● De ce n-am vrut să particip la C.M. din 1974? Și datorită celor spuse mai înainte. Violența, jocul dur, tot ceea ce europenii numesc „realismul jocului de fotbal” au constituit motivele care m-au făcut să renunț la participare. Eram tot timpul în „atenția” fundașilor adversi; Tostao — pe jumătate fără vedere datorită șocurilor repetate cu aceiași fundași adversi; unde era fotbalul în toate acestea? Apoi, au mai fost și rațiuni familiale și profesionale pentru că în epoca aceea aveam numeroase preocupări extrasportive. Sînt conștient de tot ceea ce se întîmplă în jurul meu, dar mai înainte de orice sînt jucător de fotbal. Acaparat încă de la vîrsta de 16 ani de viața... nebună a fotbalului, n-am reflectat la fel ca alți tineri asupra tuturor problemelor politice. Cred însă că prin atitudinea mea am servit cauza claselor populare. Nu fac nici o diferență între regi sau împărați și spectatorii cei mai umili care vin la stadion. Mă comport cu toți de aceeași manieră.

● Ce simt în momentul cînd mingea pătrunde în plasă? Am marcat 1 281 de goluri. Mi-a plăcut să fiu învingător, adică să înscriu de cît mai multe ori. Asta și pentru faptul că momentul culminant al oricărui meci e acela în care mingea se oprește în fundul plasei. Spectatorii își manifestă bucuria, iar în mine simt o adevărată explozie. Și „lovesc” aerul cu pumnul. Este un obicei pe care l-am căpătat în 1957. Fusesem fluierat și huiduit pe un teren de spectatori care voiau să mă demoralizeze. După ce am marcat, m-am întors spre tribune și am „lovit” aerul cu pumnul. Și de atunci mereu, ori de cîte ori înscriu cîte un gol.

● Cel mai bun jucător lîngă care am evoluat? Nu e greu de răspuns. În 1966, după C.M. din Anglia, am decis să nu mai particip la campionatele mondiale. Totuși, în 1969, am acceptat să revin asupra hotărîrili mele pentru a disputa eliminatoarele. Jucam în centrul atacului; împreună cu Tostao. În șase meciuri echipa noastră a înscris 28 de goluri, dintre care Tostao — zece, iar eu — cinci. A urmat turneul final din Mexic, pe care l-am cîștigat.

Numele: Edson Arantes do Nascimento, zis Pele.

Data nașterii: 23 octombrie 1940.

Situația familială: căsătorit cu Rosemary Cholbo. Doi copii: Cristina și Edson.

Cariera fotbalistică: 1953—1956, la Bauru A.C.; 1956—1974, la F.C. Santos; 1975—1977 la New York Cosmos.

Palmares:

3 cupe ale lumii (1958, 1962, 1970).

2 cupe intercontinentale (1962, 1963).

2 cupe ale campionilor Americii de Sud (1961, 1962)

1 Cupa Braziliei (1968)

8 campionate ale statului Sao Paulo (1958, 1960, 1961, 1962, 1964, 1967, 1968, 1974).

5 turnee ale orașului Sao Paulo (1959, 1961, 1963, 1964, 1966)

De 11 ori golgeterul campionatului statului Sao Paulo (între 1957—1966, și în 1974).

1 dată campion al Statelor Unite (1977)
1363 meciuri disputate.

1281 goluri marcate.

De-a lungul prodigioasei sale cariere de 21 de ani, Pele a marcat 1 281 de goluri. Cele mai multe, în 1959: 127; apoi, 110 în 1961, 101 în 1965, 87 în 1958 etc. Iată datele și echipele contra cărora a înscris golurile sale jalon:

7.IX.1956	—	Corinthians Santo Andre	1
31.VII.1958	—	Comercial Ribeirao	100
13.VI.1959	—	Niedersachsen (R.F.G.)	200
19.V.1960	—	Standard Liège	300
26.VI.1961	—	F.C. Karlsruhe (R.F.G.)	400
2.IX.1962	—	F.C. Sao Paulo	500
28.VIII.1963	—	Botafogo Sao Paulo	600

14.V.1965	—	Corinthians Bello Horizonte	700
4.VII.1966	—	A.I.K. Stockholm	800
21.VI.1968	—	S.S.C. Napoli	900
11.XI.1969	—	Vasco da Gama	1 000
20.II.1972	—	Saprissa (Costa Rica)	1 100
9.I.1974	—	Palestra Sao Bernardo	1 200
22.IX.1974	—	Guarani (Brazilia)	1 220
11.VII.1976	—	Philadelphia Atoms	1 250
1.X.1977	—	F.C. Santos	1 281

Tostao era partenerul ideal și e păcat că a trebuit să-și întrerupă cariera pentru acel accident la ochi.

● Golul nr. 1 000? Atmosfera a fost fascinantă. Efervescența a început din ziua în care l-am marcat pe cel de al 995-lea. Din acel moment, toți fotografi erau masați în spatele plasei adversarilor lui F.C. Santos. Golul nr. 1 000 l-am marcat pe Maracana, la 19 noiembrie 1969. Mai întâi am șutat în bara transversală, mingea s-a lovit de un adversar și a intrat în poartă. Deci, autogol. Cîteva minute mai târziu am fost faultat în suprafața de pedeapsă, am executat penaltyul și am marcat. Deci golul meu nr. 1 000 a fost din lovitură de la 11 m. Meciul a trebuit să fie întrerupt o jumătate de oră, timp în care am făcut turul stadionului îmbrăcat într-un tricou pe care era scrisă cifra 1 000. Și apoi, timp de săptămîni, recepții pe marile stadioane din Brazilia.

● Da, am un fiu, pe care îl cheamă ca și pe mine, Edson. Nu știu dacă va juca și el fotbal. În orice caz el va fi acela care va hotări. Dacă tatăl meu, avînd exemplul său personal, mi-ar fi interzis să joc, ce s-ar fi întîmplat?

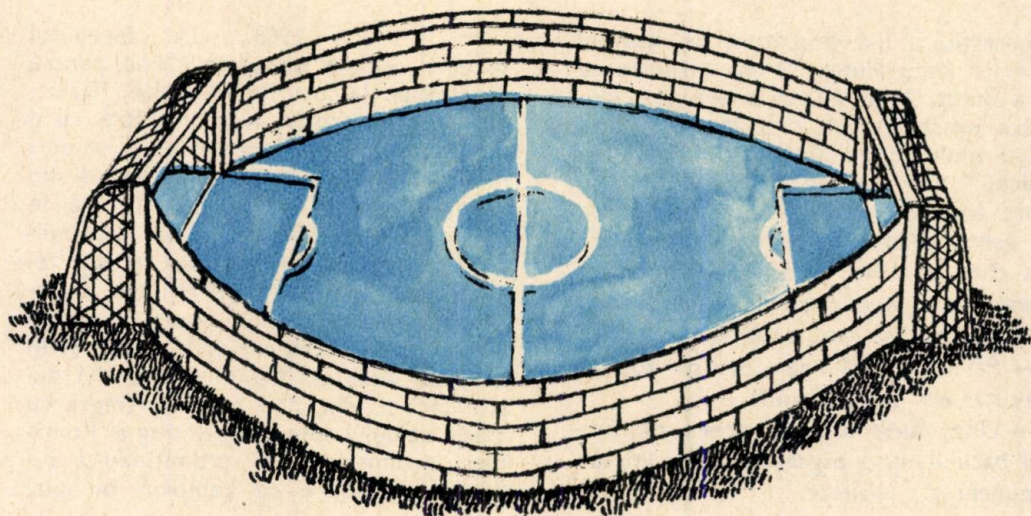
● De ce am semnat la 9 iunie 1975 contractul cu Cosmos? De ce am acceptat

să revin în fotbal după ce renunșasem la el? Pentru că ceea ce mi se propunea era de-a dreptul original: era vorba mai înainte de orice de a lansa fotbalul-soccer în singura țară care l-a rezistat. Cînd am sosit în S.U.A., totul era de făcut. Nu erau terenuri, nu erau conducători, nu erau doctori.

Și pentru a schimba toate acestea, s-a făcut apel la mine. Și cred că am contribuit la o mai rapidă dezvoltare a acestui joc în S.U.A. Progresele sînt foarte rapide și în cîțiva ani va trebui să se țină seama de soccerul nord-american. Observatorii nu vîd în clipa de față decît fotbalul profesionist american, dar trebuie să se știe că în acest moment se creează sute de cluburi amatoare care vor constitui foarte curînd coloana vertebrală a fotbalului din această țară.

● În final, ce pot să le spun tinerilor fotbaliști americani decît să iubească fotbalul, pentru că șansa poate surîde la un moment dat oricîruia dintre ei. Cu toate că plec din fotbal, rămîn totuși cu sufletul în mijlocul lui. Îl iubesc prea mult. Astăzi eu am murit puțin, dar viața continuă.

T. ALEXANDRU

Soluție contra... tragerii de timp

Din
volumul

„EL ESTE PATZAICHIN“

în pregătire la Editura Sport-Turism

1967... Era în ziua de 16 martie cînd Ivan Patzaichin, fiu de pescar de la Mila 23, a văzut pentru prima oară

— Păi ce rost are să vîslesc dacă barca asta nu se poate mișca din loc? doar e prionită, după cîte văd!...

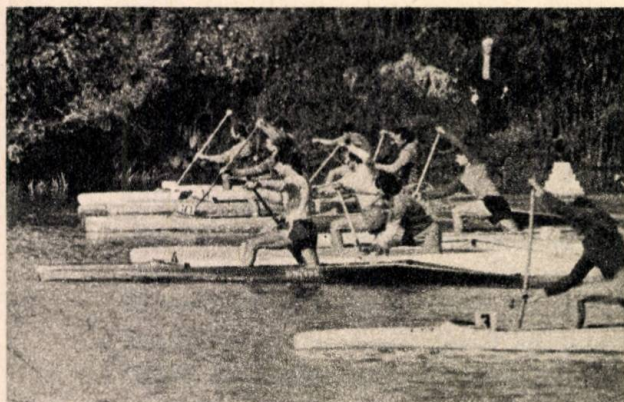
— Aici o să înveți cum se vîslește.

— Dar ce, credeți că nu știu să vîslesc?!

— Știu că știi, dar una e vîslitul în lot-ca ta, de-acasă, și alta e să mergi cu cano-
ea.

— Am înțeles; e musai să stau în ge-nunchi? Nu pot să mă așez, că am mai mult spor?!...

IVAN PATZAICHIN, 10

La start...

Antrenorul emerit Radu Huțan și trei dintre elevii săi, campioni mondiali în 1977: VASILE DÎBA, IVAN PATZAICHIN și IVAN VARABIEV.

Bucureștiul... L-a văzut atunci pe tovarășul antrenor Radu Huțan. Prima întîlnire cu el a durat, însă, numai cîteva secunde. Adică exact atît cît trebuia ca Ivan să spună timid „Bună ziua, eu sînt Ivan Patzaichin”, iar profesorul Huțan să-l măsoare scurt din ochi și să bombăne ceva de genul „Văd eu ce-i de capul tău!”. L-a dat pe mîna lui Simion Ismailciuc. Acesta l-a luat deoparte și l-a întrebat:

— Ce vrei să faci, caiac sau canoe?

— Păi canoe, că nea Covaliov tot cu bărcuța aia merge, nu?!

— Uite, du-te la canoarea aceea, din fundul bacului, ia o pagae, stai așa, într-un genunchi și vîslește.

1968... La începutul toamnei, „flotila” a sosit în Mexic, pentru a participa la Jocurile Olimpice. Tlaloc, zeul aztec al ploilor, îi întîmpinase cu o pleacăciune, ceea ce însemna că-și va opri fiicele, lăsînd soarelui drum deschis din vîrfurile muntelui Anahuacului și pînă în oglinda strălucitoare a lacului Xochimilco, unde aveau să se întrecă cei mai renumiți caiaciști și canoiști ai lumii. În atmosfera satului olimpic, Ivan se simțea foarte bine. Privea curios în stînga și în dreapta; făcea cunoștință cu sportivi din alte țări și, din cînd în cînd, trăgea cu coada ochiului spre steagul drag al României, promițîndu-i și promițîndu-și cel puțin o medalie de campion olimpic.

Pentru prima finală olimpică din viața lui Ivan Patzaichin, care avea pe atunci doar 18 ani și ceva, să-i dau cuvîntul chiar „eroului”:

„Cînd m-am aliniat la start, simțeam că mă apasă pe umeri o greutate teribilă, ba parcă m-am și scuturat ca să scap de ea. Era, practic, primul meu mare concurs și doream enorm să cîștig. Am auzit comanda plecării ca prin vis și m-am năpustit nebunește înainte, cu toată forța. ...La jumătatea cursei aveam un avans

fracțiune de secundă. Numai o fracțiune, dar suficient pentru a permite adversarilor mei, aflați în plin finis, să atace puternic, să mă depășească. Îmi amintesc cum m-a cuprins disperarea. Pămîntul se învîrtea cu mine și mai știu că am ajuns la linia de sosire foarte tîrziu, deși mi se păruse atît de aproape cu numai cîteva momente mai devreme. Nea Radu împreună cu doctorul Artenescu m-au scos mai mult cu forța din barcă și m-au dus la vestiar. Îmi spuneau că nu-i nimic, dar

ANI ÎNTR-O CANOE...

Un „echipaj” inedit: VICOL și IVAN PATZAICHIN

Cei trei Patzaichin: Ivan, bunicul Perfil și tatăl Vicol

incredibil și toată lumea (inclusiv eu) credea că victoria nu-mi mai poate scăpa. Dar avantajul și forțele mele au început să scadă treptat-treptat, așa încît la intrarea în ultima sută de metri mai conduceam „doar” cu o barcă. Asta însemna, însă, foarte mult și, deși simțeam că îmi crapă pieptul, tot mai credeam în victorie. În fața tribunei mi s-a întîmplat, însă, ceva inexplicabil. Urletele spectatorilor, strigătele în toate limbile pămîntului și aplauzele zgomotoase mi-au distras atenția. A mai venit și o rafală de vînt din stînga care m-a clătinat o clipă și, colac peste pupăză, am mai întors și capul să văd unde-mi sînt adversarii. Toate astea, adunate la un loc, m-au făcut să mă... opresc o

eu știam ce înseamnă asta, știam că tata și-a îngropat capul în mîini și e gata să arunce televizorul în Dunăre. Îl făcusem de rîs!”

...După circa o jumătate de oră, Patzaichin și Covaliov au ieșit pe apă. Am spus Patzaichin și Covaliov, nu Covaliov și Patzaichin pentru că, moralicește, cel care domina echipajul în aceste momente pline de tensiune de dinaintea finalei era tocmai învinsul Ivan Patzaichin! Scăpase de emoții și lopăta fluierînd o melodie de pe la el, din Delta. Molipsit, Covaliov a început să fluiera și el și, tot fluierînd, au ajuns la start, unde erau priviți cu stupefacție de toți finaliștii. Pe culoarul 3, lîngă băieții noștri, reprezentanții Unga-

riei — Wichmann și Petrikovicz își dădeau coate și se gîndeau, probabil, că e vorba de o tactică psihologică treaba asta cu fluieratul înainte de start!... Pînă la jumătatea cursei, Covaliov și Patzaichin luaseră un avans de o lungime de barcă dar, văzîndu-se devansați periculos de mult, canoiștii din Ungaria au forțat ritmul. Covaliov l-a întrebat pe Ivan fără să întoarcă privirea:

— Mai poți?

— Hai acum! i-a răspuns Ivan, după care a rîs o dată, zgomotos, cine știe de ce... Au ridicat și ei cadența, dar atît de mult, încît principalii lor adversari au renunțat la ideea medaliei de aur. Pentru ei era prea mult; nu puteau rezista acestor băieți imposibili, care se lansau de la jumătatea cursei de parcă abia atunci ar fi luat startul. Canoea României a trecut linia de sosire cu un avans net, care le-a permis lui Ivan și lui Serghei să lopăteze lejer pe ultimii 30 de metri. Erau campioni olimpici!... Vicol Patzaichin, tatăl lui Ivan, putea să iasă mîndru la pescuit. Fiul său nu-l făcuse de rușine!

1969. Era în dimineața plecării la Campionatele europene de la Moscova. Acele ceasornicului arătau ora 5 cînd telefonul a sunat prelung în garsoniera lui Ivan Patzaichin, trezîndu-l din somnul plin de vise frumoase.

— Cine e? a întrebat el somnoros.

— Alo, eu sînt Vania tată! Iartă-mă că te trezesc. Știu că azi plecați la „europene”. Am vrut să-ți urez noroc, băiatul tati! Să nu te lași, să-i bați măr pe toți! Nu uita că o Românie întreagă se uită la tine, că toți te privim la televizor! Să-mi aduci și mie să văd cum e medalia aia de campion european! Să știi că duminică, cînd sînt finalele, nu mă duc la pescuit; o să-ți țin pumnii în fața televizorului!

— Mulțumesc tată! N-ai grijă. Las pe mine că știu eu ce-am de făcut. Iar medalia de campion o să ți-o dau cadou, s-o pui acolo, sub fanionul românesc din dormitor! La revedere și mulțumesc pentru telefon. Sărut-o și pe mama...

Acomodarea cu pista de la Himki n-a fost prea simplă. Vîntul crea porțiuni de calm plat în unele locuri de sub mal, în

vreme ce în larg erau valuri mari. Depindea de culoarul pe care ți-l hărăzesc traugerile la sorți. Preliminariile l-au arătat pe Patzaichin într-o formă excelentă, el calificîndu-se fără probleme în ambele finale. Profesorul Huțan s-a răzgîndit, însă, în ultima clipă, nemailăsîndu-l pe Ivan să participe la finala de simplu:

— Vreau să fiu sigur de titlul la dublu! Un cuplu de campion olimpici n-are voie să piardă la „europene”, așa că, Vania dragă, treci la... odihnă!

Lui Ivan i-a rămas un gust amar la gîndul că nea Radu l-a oprit din drumul spre titlul european tocmai cînd era mai sigur că-l va cîștiga, dar nu după mult timp, Patzaichin avea să-și dea seama că profesorul Huțan simțise că finala de dublu va fi „pe viață și pe moarte”. Și așa a fost, toate echipajele urmărind numai și numai victoria. Cu acest gînd plecaseră și Covaliov cu Patzaichin și sovieticii Dribas și Kaliagin și... al doilea echipaj românesc, Manea-Calabiciov.

Pînă la 900 de metri, Calabiciov și Manea au reușit să se mențină în coasta lui Patzaichin, adică la mai puțin de o jumătate de barcă în spate, dar cînd Covaliov a strigat, ca de obicei, „Hai!”, canoea încununată cu laurii olimpici mexicani a demarat scurt, ca o lișită urmărită de

pericol, sprintînd uimitor de ușor spre linia de sosire. Campionii olimpici erau, de-acum, și campioni ai Europei, dar lui Ivan îi ieșise sufletul și înțelegea în clipele de după finală de ce îl oprise nea Radu să mai ia startul și la simplu. Cu siguranță că n-ar mai fi rezistat la această veritabilă cursă de... papuci zburători!

1970. Lacul Bagsvaerd, din apropierea capitalei Danemarcei, i-a plăcut mult lui Patzaichin. Semăna cu Ligheanca lui din Deltă și avea, cu siguranță, mult pește în adîncurile sale. Apa era limpede, iar ierburile se unduiau dedesubt, oferind un fascinant balet subacvatic.

E ziua finalelor. Ivan Patzaichin și Serghei Covaliov sînt încă în vestiar unde doctorul Artenescu împreună cu ajutorul său, profesorul Florea Traian, le fac un masaj reconfortant. Antrenorul Huțan le dă ultimele indicații:

— Să fiți cu ochii pe Wichmann. E în formă; iar Petrikovicz mi se pare și el

foarte bine pregătit. Nu trebuie, însă, să vă speriați nici un moment! faceți-vă cursa voastră obișnuită și veți cîștiga. Totul e să nu-i lăsați să se depărteze. Înțeles?

— Înțeles! au răspuns într-un glas Ivan și Serghei, după care au plecat la ponton.

În dreapta și-au făcut apariția cei doi canoiști din Ungaria. Wichmann l-a salutat pe Ivan și i-a spus:

— Ai văzut că avem timp mai bun decît voi în serii. O să cîștigăm!

— Nu contează nici timpul din serii și nici timpul de acum! a răspuns Patzaichin. Cine cîștigă finala o să fie campion mondial!...

...Finala a fost, ca de obicei, dură; se lopăta puternic, fără menajamente, nimeni neavînd curajul să privească afară din barcă, în dreapta sau în stînga. Patzaichin își dorea acest titlu ca orice mare campion în al cărui palmares se află un titlu olimpic, unul european rămînînd să se mai adauge unul mondial!

Cînd românii au declanșat finişul, toți adversarii lor aveau răsufierea tăiată și brațele grele. Băieții de la Mila 23 n-au forțat prea mult, ci numai atît cît să se desprindă din pluton și să treacă linia de sosire cu un avans de peste două secunde. Erau campioni mondiali!

1971. E anul Campionatelor Mondiale de la Belgrad. Lacul Ada Ciganlija era complet necunoscut băieților noștri, inclusiv lui Patzaichin, care simțea că apa este „grea”, în orice caz mai „grea” decît cea a Snagovului. Totuși, Ivan și Serghei se aliniază optimiști la startul eliminatoriilor. Era în 26 august. Tragerile la sorți făcuseră ca încă din această primă fază a întrecerii să se confrunte exact cu principalii lor adversari, Wichmann și Petrikovicz, care cîștigă seria, e drept în condițiile în care băieții Deltei s-au decis să nu forțeze la locul întîi pentru a-și menaja forțele. Finala va dovedi, însă, că de această dată canoiștii din Ungaria sînt mai buni, ei obținînd titlul mondial, în timp Ivan și Serghei se văd nevoiți să se mulțumească doar cu „argintul”. Patzaichin mai are,

totuși, șansa probei de simplu-500 m, în care își promite să lupte până la ultima picătură de energie. A fost, într-adevăr, una dintre cele mai frumoase finale din istoria acestor întreceri. Trei mari campioni, românul Patzaichin, vest-germanul Lewe și ungurul Wichmann oferind o dispută cum numai rareori se poate vedea. În final, însă, Patzaichin va ocupa doar locul III, titlul de campion al lumii revenindu-i lui Detlef Lewe. Primii trei clasafii sosiseră într-o secundă!

1972. Jocurile Olimpice de la München l-au obsedat pe Ivan Patzaichin un an întreg și l-au determinat să muncească mai dîr și mai serios ca niciodată. Antrenorul Octav Mercurean, care răspunde de pregătirea canoiștilor, l-a înscris și în proba de simplu, ca și în cea de dublu, fiind sigur că Ivan va rezista. În seriile probei de simplu, Patzaichin se află pe punctul de a fi eliminat din competiție. Din cauză că i s-a rupt pagaea după circa 50 de metri de la start, a ajuns la linia de sosire cu mult mai tîrziu decît ceilalți concurenți, iar juriul l-a crezut abandonat. Din fericire, fiul pescarului Vicol Patzaichin nu abandonase și va reuși (în recalificări) să obțină prezența în finala de simplu.

Iată clipa marelui start. Lewe, pe teren propriu, considerat cel mai sigur campion olimpic al gazdelor, zîmbește compatrioților săi. Wichmann e stăpîn pe el, ca întotdeauna, și pare sigur de victorie. Patzaichin e puțin nervos, îl caută din ochi pe profesorul Mercurean și-l zărește lîngă microbuzul din care urmăresc antrenorii întrecerea. Profesorul ridică, dreapta, în care ține cronometrul. Asta înseamnă: „Să-ți faci cursa!”... Profesorul Mercurean privește spre tabela electronică. S-au scurs 250 de metri, iar timpul lui Patzaichin este cel planificat: 1:01,0. Lewe se află undeva, în fața, talonat de Wichmann, dar asta nu contează. La 500 de metri tabela electronică va confirma ritmul de metronom al lui Patzaichin (2:02,0), care trece în poziția a doua. La 750 m tribunele sînt în picioare. Nimănu-i vine să creadă că Ironizatul din prima zi are acum un avans de aproape

2 bărci, iar timpul confirmă implacabil: 3:03,0! Ultimii 250 de metri nu mai au istoric, Ivan Patzaichin mergînd lejer spre titlul de campion olimpic. El nu se va opri, însă, aici, cucerind încă o medalie, de argint, în proba de dublu, împreună cu Serghei Covaliov, la capătul unei curse care a necesitat nu mai puțin de o jumătate de oră pentru dezvoltarea foto-finișului!

1973. Finlanda i-a plăcut întotdeauna lui Patzaichin. Poate și de aceea cîștiga aici, de mulți ani, toate probele în care lua startul la tradiționala „Regată Tampere”. Și în acest an el a venit la Campionatele mondiale cu gîndul să-și întregască palmaresul strălucitor cu încă un titlu de campion al lumii; ba poate chiar cu două, pentru că a concurat și la simplu — 500 m și la simplu — 1000 m. Planurile sale n-au fost departe de a se realiza pe deplin, Ivan Patzaichin reușind să cucerească titlul suprem în proba de 1000 m, în timp ce la 500 m a sosit pe locul III, obținînd medalia de bronz.

1974. Reîntîlnirea cu orașul Jocurilor Olimpice din 1968, ca și cu lacul Xochimilco, care-i adusese prima mare satisfacție. O viroză serioasă îl va aduce pe punctul de a nu mai concura, dar cu eforturi supraomenești, admirabilul sportiv care este Ivan Patzaichin nu renunță la nici una dintre cele TREI probe în care era înscris și se luptă vitejește pentru culorile țării. Cu o temperatură de 39 de grade, el reușește ceea ce n-ar fi crezut nimeni, adică să urce pe podium în toate cele trei probe, obținînd de fiecare dată medalia de bronz!

1975. Afectat de insuccesul din anul precedent, Patzaichin își concentrează atenția asupra probei lui favorite, de Canoe 1—1000 m, gîndindu-se, totodată, că la Campionatele mondiale programate pe lacul Ada Ciganlija vîntul îi este mereu potrivnic, bătînd din stînga. Lucrurile se vor adevăra, reprezentantul nostru avînd de luptat nu numai cu adversarii săi valoroși, ci și cu... vîntul. În aceste condiții, el reușește, totuși, să

cucerească medalia de argint în proba de 1000 m.

1976. Este anul Jocurilor Olimpice de la Montreal. Patzaichin s-a pregătit mai sîrguincios ca de obicei, gîndindu-se — la fel ca toată lumea — că are posibilitatea să devină campion olimpic a treia oară consecutiv. Vîntul de stînga îi va juca, însă, din nou un renghii, Patzaichin sosind abia pe locul V în proba care-i adusese ani de-a rîndul o strălucită consacrare internațională. El ratează cursa și la canoe simplu 500 m, toată lumea considerîndu-l de-acum prea bătrîn pentru a mai putea face față unor competiții de mare anvergură. Și, totuși, Ivan Patzaichin nu și-a spus ultimul cuvînt! El va reveni, dovedind tuturor că a rămas în continuare unul dintre cei mai mari sportivi ai României...

1977. Fiica lui Ivan Patzaichin, Ivona, are doar cîteva luni. Peapele lacului Pancearevo, din apropierea Sofiei, tatăl ei își joacă ultima carte a carierei sportive. Nimeni nu știe că și-a promis să se retragă din activitatea sportivă dacă va rata și de această dată medalia de aur. Și, mai e ceva: anul acesta s-au împlinit 10 primăveri din acel martie 1967 de cînd a făcut cunoștință cu canoa. 10

ani de succese, 10 ani de muncă fără egal. Trebuiau onorați cu o medalie de aur, cu încă una, așa că fiul de pescar și-a dedicat toate orele de odihnă și de liniște muncii, muncii aspre pe care o fac ei, caiaciștii și canoiștii la bac, în sala de forță, pe schiurile de fond, în crosurile interminabile și, firește, în bărci, pe apele deseori învolburate ale Snagovului. După finala probei de canoe simplu — 1000 m de la Pancearevo, cîștigată de românul Ivan Patzaichin, camerele de luat vederi ale Televiziunii bulgare au avut, timp de mai multe minute, un singur obiectiv — statuia frumoasă a canoistului care se depărta spre hangarul de bărci, lopătînd lejer, în poziția sa incomodă, pe un genunchi. Această statuie era a lui Ivan Patzaichin, sportivul admirabil despre care colegul său Vasile Dîba spunea după aceea că, dacă ar fi sculptor, l-ar turna în bronz pentru a aduce un elogiu muncii...

Ivan Patzaichin, sportivul din al cărui palmares nu lipsesc medalii de campion olimpic, de campion mondial, de campion european, de campion balcanic și de campion al României își continuă cursa sa spre Jocurile Olimpice de la Moscova. Va avea atunci 30 de ani și jumătate, adică vîrsta ideală pentru un... campion olimpic!

Horla ALEXANDRESCU

CE ESTE RINGO?

De ce este nevoie pentru introducerea unui sport nou? De o idee bună și de un bun propagandist... Conform acestei optici, ringo a pornit pe drumul de „cucerire” a lumii. Primul Campionat mondial s-a organizat la Varșovia, inventatorul și propagatorul acestui sport fiind **Wladzmierrz Strzyzewski**, fostul component al selecției de spadă.

De fapt ce este ringo?
Se practică pe un teren de

mărimea celui de volei, se utilizează o verigă de cauciuc cu diametrul de 17 și cu un stativ de 224 cm, pe care se poate monta o plasă; participă cîțiva jucători (jocul se desfășoară în felul următor: veriga va trebui aruncată pe deasupra plasei, jucătorul advers fiind obligat s-o prindă și s-o arunce înapoi; dacă veriga va ajunge pe pămînt, punctul îl va obține adversarul. Punctajul se face ca și la tenis de masă.

Excelentul spadasin de odinioară care a participat ca ziarist la J.O. de la Mexic, a prezentat ringo la Casa Albă din Washington și la palatul UNESCO din Paris, joc care asigură o excelentă mișcare a practicanților săi.

Pe lîngă faptul că la Varșovia a avut loc primul campionat mondial de ringo, s-a constatat că el este și jocul preferat al școlărilor polonezi. Dezvoltă nu numai îndemnarea, ci și viteza, și oricine are posibilitatea să-și satisfacă dorința de mișcare.

EXCURSII, EXCURSII !

Valea Oltului ; Nordul Moldovei ;
zona Maramureșului ; Valea Pra-
hovei ; Semenic și Muntele Mic

Zone turistice
de mare atracție

pentru

- toate virstele
- toate preferințele
- toate anotimpurile

- Spații moderne de cazare și masă ; posibilități de practicare a sporturilor de iarnă și de închiriere a materialelor necesare ; instalații de agrement (transport pe cablu, jocuri mecanice, programe de discotecă etc.) ; drumeții montane la cabane ; excursii la tradiționalele sărbători folclorice din aceste zone.
- Preferințele dv pot fi satisfăcute pe loc, adresindu-vă la sediile Oficiilor Județene de turism sau la agențiile, filialele și punctele lor de valorificare.

PUBLITURISM

ÎN FRUNTEA CELOR MAI BUNI SPORTIVI DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

TOTKA PETROVA (214)

BULGARIA

1. TOTKA PETROVA — atletism
2. NIKOLA DINEV — lupte
3. PETAR POPANGHELOV — schi
4. DIMITER IANAKIEV, TEODOR MRANKOV, STEFAN STOIKOV — canotaj (2+1)
5. NATAȘA IANAKIEVA, MARIA MINCEVA, VELITSKA MINCEVA și ROSA BOIANOVA — caiac (4)

CEHOSLOVACIA

1. VITEZSLAV MACHA — lupte
2. MILOSLAV ROLKO — înot
3. JAN și JINDRICH POSPISIL — ciclo-bal
4. VLADIMIR VACKAR și MIROSLAV VYMAZAL — ciclism
5. PETR SODOMKA — slalom nautic

R. D. GERMANĂ

Bărbați

1. ROLF BEILSCHMIDT — atletism
2. EUGEN RAY — atletism
3. JOCHEN DANNEBERG — sărituri pe schiuri

Femei

1. ROSEMARIE ACKERMANN — atletism
2. MARLIES OELSNER — atletism
3. ANNETT POTZSCH — patinaj artistic

IUGOSLAVIA

1. SABAN SEIDI — lupte
2. DRAZEN DALIPAGICI — baschet
3. MINA JAUSOVEC — tenis
4. BORUT PETRICI — înot
5. SVETLANA KITICI — handbal

POLONIA

1. JANUSZ PECIAK — pentatlon modern
2. IRENA SZEWINSKA — atletism
3. WLADISLAW KOZAKIEWICZ — atletism
4. HENRYK SREDNICKI — box
5. GRZEGORZ LATO — fotbal

UNGARIA

Bărbați

1. PAL GEREVICH — scrimă
2. LASZLO RECZI — lupte
3. ZOLTAN VERRASZTO — înot

Femei

1. MARIANA AMBRUS — canotaj
2. ILDIKO TORDASI — scrimă
3. MARTA EGERVARI — gimnastică

U.R.S.S.

1. VLADIMIR IASCENKO — atletism
2. VASILI ALEKSEEV — haltere
3. IRINA DERIUGHINA — gimnastică ritmică
4. NIKOLAI ANDRIANOV — gimnastică
5. IRINA RODNINA-ALEKSANDR ZAIJEV — patinaj artistic.

la malul
mării,

Pe munte,

în excursie sau în locuința dv,
televizorul portabil SPORT
funcționează ireproșabil.
Caracteristici de construcție și funcționare :
— receptor multicanal
— diagonala ecranului este de 31 cm
— tensiunea de alimentare —
110/220 V, curent alternativ
sau 12 V curent continuu
(preluat de la acumulatorul autoturismului)
— antenă proprie telescopică, rabatabilă
și mufă pentru conectare și antena exterioară
— selector de canale
cu comutare electronică a benzilor

SPORTUL — PENTRU
SĂNĂTATE.

Televizorul portabil SPORT
pentru relaxarea
și informarea
dumneavoastră

Prețul televizorului portabil SPORT este de 2870 lei.
Poate fi cumpărat și cu plata în 24 de rate, avansul
minim fiind numai de 431 lei, iar rata de 105 lei/lună.
În toate magazinele și raioanele specializate ale
COMERȚULUI DE STAT puteți să vă procurați televi-
zorul portabil SPORT !

NICOLAE NEDEF:
(antrenor al echipei naționale)

Ca și Năstase, GAȚU a sfărîmat canoanele, uimind lumea cu jocul său scînteietor

— Scrieți o carte despre Gațu! Nu mă mir. Aș putea să vă spun și eu o carte despre el... În fine... Adresîndu-vă unui tehnician, nu vă așteptați, bănuiesc, să vă povestesc viața lui cu floricele. În consecință, am să vă vorbesc despre Cristian așa cum mi l-am notat eu în carnetul de antrenor, sau în minte...

— Care credeți că este trăsătura dominantă a sportivului de excepție Gațu?

— Vedeți, dumneavoastră ați spus-o, nu eu. Sportivul de excepție Gațu. Așa este. Și așa fiind, vă rog să mă credeți că mai ales în ce-l privește pe Cristian n-aș putea să-i găsesc o singură trăsătură dominantă. Pentru că are vreo două-trei. Și toate la „clasa” excepțional.

Voi începe cu tehnica. Tehnica lui Gațu n-a putut și nu poate fi pusă în canoane. De ce? Pentru că Gațu n-a imitat pe nimeni și nici nu poate fi imitat de nimeni. Ca și toată lumea, nutresc o mare admirație pentru Năstase, fiind puternic impresionat de explozia de fantezie pe care o etalează celebrul nostru jucător de tenis, care la aproape fiecare partidă face și reușește lucruri pe care nu le-a mai făcut niciodată. Cu Gațu, lucrurile sînt cam la fel. L-am văzut în zeci de meciuri producînd noutăți în jocul său, lucruri pe care nu i le mai remarcasem niciodată. Această aptitudine a avut, vă închipuiți, și efecte-problemă pentru noi, pentru tehnicieni, cărora evoluția neprevăzută a lui Gațu ne crea serioase

dificultăți de punere a ei într-un sistem, de încadrare stabilă într-un stil precis de joc. Pe de altă parte, inventivitatea permanentă a lui Gațu, conducător de joc al echipei naționale, a avut ca efect nemijlocit faptul că, de la meci la meci, evoluția reprezentativei noastre se prezenta cu destule noutăți, cu destule date noi. Asta datorită în primul rînd lui Gațu, conducătorul și catalizatorul jocului nostru. Era acest lucru un avantaj? Imens. Am să vă dau un exemplu. După cum se știe, în preajma marilor competiții internaționale, campionate mondiale, olimpiade, cupa campionilor europeni, se practică așa-zisul „spionaj sportiv”. Echipele puternice își trimit tehnicienii spre a studia din timp jocul celor mai redutabile adver-

sare, punctele lor forte, punctele lor mai slabe, și, în funcție de ele, își pregătesc tacticile de joc pentru partidele care urmează. În acest scop, se fac sute de metri și chiar kilometri de filme, care se studiază apoi, cu grijă și amănunțit, de către echipele interesate. Noi, campioni mondiali, am avut deseori „privilegiul” de a fi filmați și apoi studiați cu lupa, cum se zice. Astfel, înaintea campionatelor mondiale din R.D. Germană, tehnicienii ai viitoarelor noastre gazde ne-au filmat meciuri la rînd și ore în șir, spre a ne ghici jocul. Rezultatul? După studierea a kilometri de film, antrenorul echipei R.D. Germane, Hans Seiler, a ajuns la următoarea concluzie: „Ne pierderi timpul de pomană. Jocul românilor este de fiecare dată altul și nu seamănă de la meci la meci!”

Și experimentatul antrenor Hans Seiler avea perfectă dreptate. Jocul nostru era de fiecare dată deosebit și-ți pierdeai timpul studiind 10 variante, noi venind cu a 11-a, apoi cu a 12-a, a 13-a etc. În fine, ca să revenim la jocul-surpriză al lui Gațu, trebuie să spun că pînă la urmă am mers pe ideea prevederii... surprizelor lui Gațu, în sensul că noi îi ceream să îndeplinească anumite sarcini de joc, pe lângă care el își făcea și „numărul” sau „numerele” sale, de cele mai multe ori în beneficiul real al echipei. Așa se face că nu o dată „nebulia” lui Gațu (sau uneori a lui Gruia) — așa-l ziceau cei care nu înțelegeau decît a doua zi

că nebunia aceea avea un grăunte de geniu — răsturna în favoarea noastră cursul jocului, determinînd un fericit moment psihologic în avantajul echipei.

După cum știe o lume întreagă, Gațu n-are un fizic ideal pentru handbal. E departe, chiar, de tiparul

strălucită inteligență de joc, probată în toate momentele-cheie ale partidelor, cînd Gațu înțelegea — înaintea tuturor jucătorilor, iar uneori, mărturisesc, chiar și a noastră, a antrenorilor, care urmăream evoluția meciurilor de pe margine — perfect care este singura so-

Cornel Penu și Cristian Gațu, doi mari prieteni

cerut pentru practicarea acestui joc la nivelul marii performanțe. Ei bine, fizicul lui „de șahist” — cum îl luau în glumă prietenii lui câteodată — a fost larg compensat de două atuuri mari. În primul rînd, de o

luție și singura șansă de a obține cîștig de cauză. Fi-rește, prin formația sa intelectuală, de inginer constructor, Gațu era o minte foarte organizată, dar, vă rog să mă credeți, am vă-zut mulți jucători ingineri

și doctori și ce vreți, dar sportiv care să aibă acea acuitate de înțelegere într-un minut, în câteva secunde, a ceea ce este absolut necesar și obligatoriu ca să salvezi o situație, s-o întarce, s-o câștigi, un asemenea sportiv ca Gațu n-am mai văzut.

În al doilea rând, un atu care face de multe ori mai mult decât zece trăsături tehnice: competitivitatea. Avea și are acest Gațu un spirit de competitivitate uimitor, care, credeți-mă, nu exagerez cu nici o iotă, ne-a lăsat câteodată și pe noi, antrenorii, paf. Și am să vă argumentez. S-a întâmplat nu o dată ca în timpul unor turnee, la un meci sau altul, Gațu să se accidenteze, ieșind într-un picior de pe teren, sau cu brațul plin de vinătăi, mă rog, fărîmat, „făcut bucăți”, de-ți era mai mare mila de el. În astfel de situații, medicul echipei, noi, antrenorii, eram, de obicei, de părere să-l menajăm pe Gațu în meciul următor, să căutăm cu toții să se refacă cât mai bine pentru a doua partidă, sau a treia. Vorbe în vînt. Hotărîri zadarnice. Dacă meciul următor accidentării lui era un derby, sau, oricum, un joc important pentru echipa noastră, pe Gațu era imposibil să-l convingi să nu intre pe teren. Dacă era lovit, rănit, își scotea pansamentele. Dacă era bolnav și avea chiar și 38 de grade, înghițea un pumn de medicamente, făcea injecții, se ruga de doctor pînă-l omora cu pisăloga și tot intra pe teren.

Să nu-l oprești pe Gațu să joace, asta știu toți antrenorii!

Gațu, cu excepționala-i personalitate de mare sportiv, era născut să fie titular!

Vedeți, în cariera mea am întîlnit uneori jucători care în situații foarte grele, de mare răspundere, căutau să se fofileze, să „se dea morți”, cum se spune în jargon sportiv, pentru o jultură, văicărindu-se că au întînderi și tot felul de leziuni invizibile. Ei bine, Gațu accidentat cu diplomă, vorba aceea, murea să joace și se ruga, uneori cu lacrimi în ochi, să-l lăsăm să intre în teren!

Ăsta era Cristian!

De aceea și „mergeam pe mîna lui”. Știam că în orice meci și în orice împrejurare Gațu dă totu din el pentru victoria echipei României.

Vorbind despre psihicul său de învingător și de luptător exemplar, am să vă povestesc o întîmplare care mie, la timpul ei, mi s-a părut hazlie, dar care are un simbură valoros și pe deplin edificator în ordinea de idei amintită. Ne aflam în Franța, la un turneu, și în zilele de pauză băieții își mai ocupau timpul cu diferite jocuri distractive, spre a se destinde. Gațu, mare iubitor de tenis, joc pe care-l practică binișor, își găsește un partener ocazional de întrecere, pe antrenorul francez Serge Galé, care în prima zi l-a bătut măr pe Cristian. Roșu ca un rac de ciudă, Gațu l-a provocat pe Galé pentru a doua zi dimineața, n-a

dormit toată noaptea, iar la ora 6, cînd tot lotul dormea dîs la hotel, spiridușul nostru era gata echipat pe terenul de tenis, unde antrenorul francez, foarte fair și înțelegînd starea de spirit a campionului nostru, s-a prezentat cu punctualitate la rendez-vous-ul revanșei.

Ajunghind aici, aș vrea să vă spun, ca un fel de concluzie, că strălucitul conducător de joc Gațu a fost mai mult decât un sportiv exemplar, a fost pentru echipă, pentru lot, pentru handbalul nostru o adevărată stare de spirit. Starea de spirit Gațu! Ea însemnînd luptă pentru victorie dusă, cu o dăruire pînă la abnegație, însemnînd o competitivitate cum n-am mai întîlnit, însemnînd spirit de sacrificiu, însemnînd onoare fără nici o pată în lupta pentru afirmarea culorilor României în întreaga lume a sportului.

În loc de încheiere, o ultimă amintire dintr-un sac fără fund. Eram cu lotul reprezentativ la Cluj-Napoca, pregătindu-ne pentru Campionatele mondiale din R.D. Germană. Acolo, în orașul de pe Someș, se afla internat și prețuitul gazetar Petre Gațu, tatăl lui Cristian, care-și trăia ultimele săptămîni ale vieții, lovit fiind de o boală necrutătoare. Cristian, vă închipuiți, era foarte zdruncinat sufletește, nici nu apuca să se antreneze, toată ziua era la doctori, la spital, în căutare de medicamente, etc. Pentru ca Nea Petrică să nu-și dea seama ce se petrece cu băiatul său, Cris-

tian se ducea în camera lui de spital îmbrăcat în trening, mințindu-l că a venit de la antrenament, sau că urmează să se ducă la antrenament. În realitate, Gațu nu s-a pregătit deloc, n-avea cum — omeneste — să se pregătească pentru acele campionate. Și totuși în R. D. Germană — unde lotul nostru a plecat la câteva zile după moartea tatălui său — Gațu a fost cel mai bun conducător de joc,

a evoluat excelent, a jucat cu toată puterea sufletului său mare, iar în finala de la Berlin primul gol pentru România l-a înscris el. „Golul acesta, mi-a spus atunci Gațu, l-am marcat pentru tatal”

I-am mulțumit cu lacrimi în ochi.

Așa cum îi mulțumesc și acum.

Îți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru handbalul românesc, dragă Cristiane!

În primul rînd, să stabilim cu precizie datele problemei.

Care erau aceste date?

Întîi și întîi, T.S.K.A. Moscova venea la Sindelfingen cu laurii olimpici, majoritatea componentilor ei fiind membri ai reprezentativei aliniate la Montreal. Băieții erau siguri pe ei, pentru că alcătuiau un lot foarte puternic, ceea ce îi făcea să fie foarte optimiști.

Cum ne prezentam noi? Dezumflați după Montreal, nimeni nu credea serios în Steaua. Handicapul ar fi fost insurmontabil dacă am fi fost și noi, jucătorii, copleșiți de prea demonstrată lipsă a noastră de șansă. Problema era ca prin zidul de pesimism și de ceață să reușim să descoperim o lumină de speranță, un fir de nădejde de care să ne agățăm ca niște paianjeni.

Și am început să săpăm în ceață... Ne-am dus din vreme în R.F. Germania, în ideea de a ne pregăti în fața publicului finalei. Am susținut chiar o serie de meciuri amicale și demonstrative. Urmarea? În fiecare zi apăreau în ziare fotografiile și reportaje „pozitive”, elogiase, despre jocul nostru și despre fiecare component al Stelei.

Adunîndu-se însă meciurile și antrenamentele și fotografiile și reportajele și toată tevatura de circumstanță, a apărut la un moment dat un element nou și periculos la care nu ne așteptam. Băieții au început să-și piardă răbdarea. Vroiau să termine o dată și cu finala asta pe care o jucăm în mintea noastră de vreo două-trei

Cristian Gațu:

ultima mea mare finală

După ce ne-a... scăpat medalia olimpică de aur și la München și la Montreal, în Canada fiind în primul rînd victimele unui nefericit „complex de superioritate” care ne-a anesteziat simțul pericolului, deși cealaltă finalistă era puternica echipă a Uniunii Sovietice, nespuse de încredători deci în capacitatea noastră de a cîștiga finala (și rezultatul se știe), fată-ne în aprilie 1977 în fața unor adversari pe care de la Montreal i-am tot visat...

Cu cine ne-a fost dat să ajungem față în față în finala Cupei campionilor europeni? Tocmai cu campioniile sovietice, cu T.S.K.A. Moscova, rezervorul nr. 1 al echipei campioane olimpice!!!

Mare bucurie, dar și mari griji!

Nu știu dacă din zece oa-

meni întîlniți doi credeau în șansele noastre!

În fine, „gata bătuți de-a-casă”, ne-am urcat în avion și ne-am oprit la Sindelfingen, orașel frumos din apropiere de Stuttgart. Aici urma să „participăm la victoria T.S.K.A.-ului”, după expresia unor simpatizanți ai noștri care ne-au condus la Otopeni cu toată înțelegerea și compasiunea omenească pe care oricine putea să le-o citească ușor în priviri.

Că noi, jucătorii, gîndeam altfel, că în inima noastră era cu totul altceva, nu-i greu de dedus, deși vă mărturisesc că tristul „concert pentru înmormîntare și orchestră” pe care-l auzisem peste tot în jurul nostru ne muiașe într-o oarecare măsură balamalele sufletului.

Ce era de făcut? — ne întrebam cu toții.

săptămîni... Să iasă cum o fi, albă sau neagră, dar să se termine o dată cu cîmărul ăsta. De T.S.K.A. vorbeam dimineața, la amiază, după-amiază, seara și pe deasupra o visam și noaptea.

În sfîrșit, cu o zi înainte de finală, iată-ne în autobuzul care ne ducea la Sindelfingen, pentru o acomodare cu sala unde urma să aibă loc marea finală.

Mă uitam în autobuz la coechipierii mei și-am încercat să ghicesc în spatele chipurilor lor ca de ceară starea de spirit a fiecăruia.

Munteanu avea în urma lui o finală pierdută în R.F. Germania. Cu Gummersbach. „Atunci m-am trezit cu adevărat abia după meci. În timpul jocului parcă eram amorțit și nu mai puteam reacționa. Întindeam mîinile, întindeam picioarele, dar nu ajungeam niciodată la minge. De data asta fac un duș înainte de joc ca să mă trezesc definitiv”.

Voina, cu judecata lui de ardelean țepăn care-și închipuie că toată viața e o suită de probleme de matematică pe care omul chibzuit și valoros le rezolvă, iar cel de factura greierului le încurcă, Voina filozofa în sinea lui, dar și pentru „beneficiul” public. „Sînt mai mari și mai solizi ca noi, ne-au bătut unde ne-a durut mai tare, la Olimpiadă, își închipuie că le-am luat frica și că o să ne topim cînd o să-i vedem apărînd pe teren. Șansa noastră e să-i atacăm din toate părțile, să-i amețim cu mișcarea noastră și să le marcăm cîteva goluri înain-

te de a se dezmetici și de a înțelege ce se întîmplă pe teren. Dacă... furăm startul, nu ne mai ajung pînă la sfîrșitul finalei”.

Spre surpriza mea, cel mai senin dintre toți și atît de optimist de parcă atunci ar fi picat de pe lună era Birtalan. Glumea și zîmbea într-una de parcă era băut... Nu m-am putut opri și l-am întrebat: „Ce-ai făcut, Bibi, ai luat una mică? O berică bavarică? Hai, spune tu adevărul! Tu parcă te-ai duce la nuntă!”

„Habar n-aveți voi ce știe băiatul! — ni s-a adresat tuturor, neașteptat de retoric, Birtalan. Meciul ăsta îl simt în vîrful degetelor — și ne-a arătat tuturor mîna sa de uriaș. De aici vor pleca mîine multe șuturi pe care Tomin nici nu le va vedea. Uitați-vă azi la mîna asta, că mîine n-o să mai aveți cînd, or să se repeadă toți fotoreporterii din lume la mine și n-o să mai apucați momentul!” (parcă a avut gura aurită Bibi, dragul și excepționalul nostru Bibi).

Optimismul contagios al lui Birtalan l-a dezmoțit pe Tudosie, care a ajuns și el la concluzia că „e păcat că nu se televizează meciul și la noi. Săracul tata și-a mai cumpărat un televizor la Craiova, că primul cam făcea figuri, și uite-așa, cu două televizoare în casă, n-o să-l poată vedea pe fi-su campion european!”

Mai retras ca de obicei, Cezar Drăgăniță, melancolic și trist, mi-a șoptit la ureche: „pe mine, Cristinele, n-o să mă mai vadă mama campion, cum n-o să te mai vadă nici pe tine tatăl tău.

S-au dus bătrînii, săracii. O să trebuiască să luptăm și să învingem pentru încrederea pe care au avut-o în noi, pentru necazurile pe care li le-am făcut cît au trăit și pentru datoriile pe care nu ni le-am putut niciodată plăti față de ei”.

Simțindu-ne pulsul cam „amestecat”, colonelul Drăgănescu, comandantul clubului, a venit cu o idee care ne-a descătușat din ghemul fără capăt al gîndurilor. „Măi băieți, ce-ar fi să-i dăm drumul la marșul nostru, că parcă am merge la înmormîntare, nu la luptă”. Și dintr-odată autobuzul nostru parcă s-a înfipt mai hotărît pe șosea, în acordurile marșului Steaua:

„Ca stelele din cîer vom
străluci
Și cea mai bună echipă
tu vei fi
Dar pentru asta noi te
ajutăm
Fugim, sărim și de pămînt
ne dăm!”

În sfîrșit, iată-ne la sală, pe cîmpul de bătălie de a doua zi. Prima surpriză! Înaintea noastră, antrenîndu-se de zor, adversarii noștri, T.S.K.A. Moscova! Aproape că am făcut alergie. Ne-au luat-o înainte, ne-am zis. Și la antrenament ne-au luat-o înainte! Am început să ne echipăm, încet, meticuloasă, de parcă atunci urma să jucăm marea finală. Nimeni nu scotea un cuvînt. Toți vorbeam... în noi. Și sovieticii au terminat antrenamentul și am intrat noi în teren. La început am făcut un ușor meci de fotbal de încălzire. Apoi ne-am pus pe treabă în toată regula. An-

trenament, antrenament, dar jucam cu o sete și șutam la poartă cu atîta forță și convingere că bubuia sala ca la o tragere cu tunul.

Demonstrația nu era gratuită, deoarece în tribunele sălii luaseră loc handbaliștii sovietici, dornici să ne urmărească la repetiția generală. Și am vrut să le lăsăm o impresie cît mai profundă asupra forței noastre și mai ales asupra hotărîrii de care eram animați pentru finala de a doua zi. Fără să exagerez, cred că prima finală am jucat-o la acel antrenament, cînd ne-a ieșit totul ca pe note. Angajări zburătoare a' șuterilor, bombe din orice poziție, goluri ca în filme...

În fine, a sosit și finala adevărată. Mult așteptată finală a campionilor dintre campioni! Peste 5000 de spectatori au aplaudat frenetic intrarea noastră în sală, spectatori care ne-au susținut cu frenезie pînă la ultimul fluier al arbitrului. Deci campania noastră „de alianță” cu acest public excelent cunoscător al handbalului și-a arătat roadele.

Cum a fost meciul propriu-zis?

Am atacat în trombă de la început! Fără studiu, fără tatonare, fără minute de analiză a adversarului! Ne-am aruncat din prima secundă „peste ei”, cum se spune în limbaj sportiv, și-am marcat goluri după goluri.

Ce a ieșit?

Pînă să se dăm seama că handbaliștii moscoviți, în minutul 20 al partidei era 14—7 pentru noi!!!

Spectatorilor nu le venea să creadă ce văd, adversarilor nu le venea să creadă

ce pătesc, iar nouă nu ne venea să credem ce le facem!

Birtalan zbura peste tot terenul și trăgea ca din tun, înnebunindu-l pe bietul portar Tomin, care sărea diu bară în bară, dar nu se lipea de nici una din rachetele lui Bibi. Pe lîngă Birtalan, jucau ca la carte Voina și Drăgăniță, care judecau perfect evoluția tactică a echipei noastre și spărgeau frontul apărării adverse pe acolo pe unde băieții de la T.S.K.A.

Moscova se așteptau mai puțin. Nu mai pun la socoteală golurile lui Radu și Cezar, care cădeau exact atunci cînd nu se aștepta nimeni, cînd toată lumea se gîndea că va fi angajat, o dată în plus, Birtalan. Pînă la sfîrșitul reprizei scorul a ajuns 14—9, jocul nostru din prima parte a meciului fiind — vă juri! — demn de orice antologie a handbalului. A fost o adevărată demonstrație de virtuozitate, de

Cupa campionilor europeni a aterizat la Otopeni. În prim-plan, antrenorul Cornel Oțelea și capitanul echipei Steaua, Cristian Gașu

extraordinară putere de luptă, de forță morală, de reușită a unor „numere” aplaudate de spectatori în pișcări, cu pălării și fulare aruncate în aer.

Echipa cu cea mai mică șansă — opinie convergentă a majorității specialiștilor și a ziarelor și a agențiilor — reușea să producă un joc de mare surpriză, soldat cu o primă repriză neașteptată de nimeni.

„Românii au fost fantastici!” îi auzeam pe spectatori comentând în timp ce noi ne duceam la vestiar, la pauză.

Firește, în timpul pauzei eram cu toții mulțumiți că ne ieșise jocul și, deși nici unul dintre noi n-a spus-o, nutream cu toții convingerea că finala și cupa nu ne mai pot scăpa. Cu 5 goluri diferență ne simțeam în stare să rezistăm și în fața unei combineate mondiale.

Și a venit reprimă a doua.

Și T.S.K.A. a început să joace din ce în ce mai metodic, cu atât mai mult cu cât nu mai avea ce pierde, avea numai de câștigat. Așa că băieții și-au dat drumul la joc. Surprinși la început de cuminența și calmul echipei moscovite, care își vedea de treabă ca și cum ea ar fi fost în avantaj, sau, oricum, „cap la cap cu noi”, n-am găsit, o vreme, continuarea cea mai firească și mai logică. În loc să ne refacem schemele cu răbdare și precizie, acordând atenția cuvenită apărării, am început să evoluăm individualist, încercând să încheiem conturile jocului fiecare în felul lui. Și cum și portarul Tomin a reușit câteva parade excepționale, am

început să ne enervăm încetul cu încetul. Și iată că nouă a început să ni se încurce totul, iar adversarii noștri a început să le iasă totul...

Ce a urmat?

A urmat ceea ce nimeni nu mai bănuia.

În minutul 44, scorul a devenit egal: 15—15!!!

Cine a făcut sport vreodată în viața lui știe ce se întâmplă în asemenea situații. Echipa care „vine din urmă” și egalează nu mai poate fi, în general, oprită și-și continuă marșul irezistibil spre victorie. Asta în vreme ce echipa egalată nu mai are aer, nu-și dă seama ce se întâmplă cu ea, înoată pe uscat și de obicei nu mai reușește să lege nimic ca lumea.

Din punct de vedere al moralului, după 15—15 mergeam către o înfrângere citită...

Nimeni nu mai găsea o soluție pentru a stăvili atacurile tăvălug ale campioanei Uniunii Sovietice. În acele minute eram pe banca rezervelor când, din teren, Radu Voina a început să-mi facă semne cu mâna...

(În acest moment, autorul îi dă cuvântul excelențului coechipier al lui Cristian Gațu, Radu Voina).

— Eram în mijlocul terenului, mă uitam la colegii mei și-mi dădeam seama că nu mă mai puteam înțelege cu nimeni. Toți erau luați de apă, toți jucau, alergau, se zbăteau din instinct, nimeni însă nu mai raționa limpede, spre deosebire de handbaliștii de la T.S.K.A. care gîndeau fiecare mișcare, jucînd

un adevărat șah cu noi pe tot terenul. Rămîne — mi-am zis — o singură eventuală scăpare. Un singur om mai poate opri alunecarea noastră pe toboganul înfrîngerii. Gațu. El era singurul care putea să-i „ametească” câteva clipe pe adversarii noștri prin înșurubările numai de el știute, el mai putea să ne dea oxigenul de care aveam nevoie pentru a mai sprinta, o dată, decisiv, spre victorie. M-am uitat la banca rezervelor. Cristian simțea ce se întâmplă cu noi. Era negru de supărare. L-am făcut un semn. Apoi încă unul. Să intre neapărat în teren! Și a intrat. Și Bibi-Birtalan, „omul lui”, care joacă parcă vrăjit când e Cristian lîngă el, a marcat imediat un gol „psihologic”, de mare importanță pentru înclinarea balanței în favoarea noastră. Am început apoi să „ameti” mîngea, s-o „dichisim” și s-o „lustruim”, în regia lui Cristian, câteva minute handbaliștii moscoviți n-au mai apucat să pună mîna pe ea, și a început... victoria. Cu 7 minute înainte de final, am luat un nou avantaj, de data aceasta decisiv: 20—18. Nu mai puteam fi înfrîinți. La fluierul final al arbitrilor, scorul a fost de 21—20 pentru Steaua!

Cristian Gațu: Așa am câștigat, în condiții de mare dramatism, ultima mare finală din viața mea. O finală în care nu credeam aproape nimeni...

Marius POPESCU

* Fragmente din cartea *Conducător de joc Gațu*, în curs de apariție la Editura Militară.

BĂIATUL DE CIOCOLATĂ Lucian Popescu

ROMÂNIA BOX

Născut 12 ianuarie 1912

CAMPION PROFESIONIST AL EUROPEI LA
CATEGORIILE MUSCĂ (1930), COCOȘ (1931)
ȘI PANĂ (1939).

În blîndețea unei toamne am avut prilejul să-l însoțesc pe tînărul nostru coleg Giuliano Orlando, care a bătut drumul de la Milano pînă la București pentru a-l cunoaște pe Lucian Popescu, considerat a fi încă numele cel mai reprezentativ din istoria boxului românesc. N-a fost nevoie de interpret, cum îmi imaginasem: omul de azi, cu părul alb ca neaua, vorbea într-o franceză impecabilă despre băiatul smead de altădată cu părul ca pana corbului. Ba, mi s-a părut chiar că cel pe care uneori

îl considerăm taciturn în însingurarea lui conversa franțuzește cu voluptate, cu limba dezghețată pornită într-un torent de amintiri de nestăvilit. Trebuie să înțelegem și să-i iertăm lui Lucian Popescu această slăbiciune, căci viața sa prea e marcată de cariera de boxer, de numeroasele turnee în țări străine, de anii parizieni, de antrehamentele din sala Berlitz, cu panamezul Al Brown („perla neagră”) în ring și cu șansonetistul Maurice Chevalier sprijinit de corzi (cum se vede într-o celebră foto-

grafie). Acum, redactorul revistei italiene „Boxe Ring” ascultă povestea întîlnirilor dramatice cu Pasquolino Bernasconi sau salutările transmise prietenului Gino Bondavalli, care-l invită la Reggio Emilia.

Omul cu părul nins de ani, cu mers liniștit, legănat, cu gesturi potolite, aproape timide, cu vocea domoală, omul pe care ne-am obișnuit să-l vedem în ring, acolo unde-i stă bine aprigului luptător cu mînuși, n-a fost totdeauna așa. Prima imagine de care ne

amintim este aceea a „băiatului de ciocolată” (cum, inspirat, i-a zis George Mihalache în titlul unei gustate biografii). Apoi, prin file de jurnal îngălbenite, prin cărți (destul de rare), dar mai ales prin albumele de amintiri, apar imaginile unor arene, de-a lungul și de-a latul Europei, ba chiar și dincolo de Canalul Mîneei, imagini cu băiatul brunet, plin de nerv și vitalitate, care purta cel mai românesc dintre numele românești.

De obicei se spune — o viață dedicată boxului. Ei bine, Lucian Popescu declară cu brutalitate:

— Cred că sînt singurul om din România care nu am făcut altceva decît box!

La 15 ani (în 1927) urcă pentru prima oară în ring, îl învinge pe Nelu Oprescu, cîștigă apoi încă 14 meciuri la amatori, dar părăsește definitiv uniforma de licean. Azi, adaugă:

— Singurul regret pe care îl am în viață este că nu am învățat mai mult.

În 1929, la 17 ani, părăsește și „hermina albă” — atît de bizar numitul simbol al amatorismului în box — devenind pugilist profesionist. Un singur an i-a fost suficient pentru a se arăta capabil — cînd abia-i mijiseră tuleiele — de a înfrunta elita europea-

nă. La 18 ani reușește marea performanță de a-l învinge prin abandon în repriza a 10-a pe francezul Kid Oliva, devenind campion continental la categoria muscă și inaugurînd seria ulterioară în care se însușează trei titluri europene la trei categorii diferite — miracol sportiv ce n-a stat la îndemîna prea multor boxeri. Peste un singur an, crescînd în greutate, Lucian Popescu trece la categoria superioară (cocoș) și obține, cu o naturaleță parcă incontestabilă, al doilea titlu de campion european, învingînd la puncte, după 15 runduri, pe spaniolul Carlos Flix.

Aureolat cu două coroane continentale, Lucian Popescu intră în angrenajul impersonal al turneeelor. Colindă Europa, din cețoasa Scoție pînă în înșorita Italie, de la Barcelona pînă la Bruxelles, mînat nu de ambiții sportive, ci de necesitatea de a cîștiga bani, după legea bunului profesionist. Învinge de cele mai multe ori, dar nu e scutit și de înfrîngeri. În răstimpuri, mai vine pe acasă, să se odihnească și să dea satisfacție претенdenților la titlurile sale de campion național. Apoi din nou la drum, în căutarea contractelor, a meciurilor și a banilor.

De pe vremea primilor gladiatori moderni, boxerii anglo-saxoni, cu sau fără mănuși, care și primeau răsplata în pungi de piele, a rămas porecla de „bursă” dată cîștigurilor obținute de pugiliști. Ei bine, bursa cea mai mănoasă ce i s-a oferit vreodată lui Lucian Popescu a fost cea de la meciul cu Jackie Brown la Manchester, datorită căreia tatăl și totodată managerul său a putut cumpăra căsuța părintească din strada Cezar Bolliac nr. 35, din București, în care stă și astăzi.

Lucian Popescu realizează la 8 ani după ultimul titlu cucerit (1939) — un comeback impetuos și senzațional, demn de marele campion care a fost. Specialiștii îl credeau epuizat. Ei au uitat însă caracterul cu totul excepțional al acestui boxer lipsit de vicii și ferit de patimi. Ei au uitat anecdota, deloc inventată, potrivit căreia proaspătul campion european, în seara victoriei sale, lipsea de la banchetul festiv, pentru a nu-și strica obiceiul de a fi în paș de la ora 21. Astfel educat — și de altfel deloc uzat la 27 de ani — Lucian Popescu atacă titlul deținut de belgianul Phil Dolhem, îl învinge clar la puncte pe acesta și devine pentru a treia oară campion continental, de astă dată la ca-

tegoria până. Trecînd cu succes prin mai multe categorii, bucureşteanul dovedeşte o valoare excepţională intrinsecă şi nu una de circumstanţă, determinată eventual de slăbiciunile accidentale ale campionilor de categorie. Lucrul acesta s-a petrecut şi în ţară, unde Lucian Popescu a fost campion naţional la patru categorii, de la muscă la uşoară, adică la jumătate din totalul categoriilor cunoscute pe atunci.

Înfruntînd cerbicia şi vînjoşenia tineretului de pe continent, nu într-o singură categorie, nu în două, ci în trei categorii de greutate şi nu într-un an-doi, ci într-o perioadă de zece ani, el a devenit unul dintre cei mai prodigioşi boxeri ai palmareselor europene. Dacă ne gîndim bine, asemenea ispravă n-a mai reuşit decît marele Georges Carpentier...

Cine cercetează istoria sportului românesc între cele două războaie şi încearcă să citeze cele cîteva nume care s-au distins în acea epocă, va începe probabil cu Lucian Popescu. El a fost prototipul talentului sportiv românesc din acea vreme, iar pentru cei mai vechi din lumea boxului — modelul pistonului de stînga.

Îl poţi crede cînd, cu vorba catifelată, declară, într-un bilanţ sentimental:

— Am înfruntat pe ringurile continentului zeci şi zeci de adversari. Unii mai tari, alţii mai puţin tari. Am dat şi am primit sute şi sute de lovituri. Am luptat cu adversari corecţi şi incorecţi. Am înfruntat arbitri părtinitori şi mulţimi orgolioase care nu admiteau ca favoritul lor să fie înfrînt. Toate acestea s-au dus, acum, pe apa învolburată a amintirii. Nu am uitat şi nu voi uita niciodată cîtă mîndrie adunaseam în inimă atunci cînd dăruiam ţării mele — în trei rînduri — titlul european.

Ultima oară a urcat în ring în 1946, la Braşov. Ce va fi simţit în acele clipe?

— Nimic deosebit — spune astăzi. Aveam elevi încă de atunci şi ştiam că voi rămîne un antrenor mereu, mereu cu mînuşile de box în mîini.

În sala (ce astăzi nu mai există) din fosta stradă bucureşteană Ion Vidu, apoi la Craiova, sau mai în urmă în modesta sală din parcul sportiv Progresul, Lucian Popescu îşi pune treningul şi-şi instruieste învăţăceii, le arată poziţia corectă a pumnului în timpul loviturii, le demonstrează eficacitatea celebrului său piston de stînga, insistă asu-

pra activităţii în lupta de aproape şi face, la 60 de ani, sărituri la coardă greu imitabile de către foarte tinerii săi elevi. Cei mai silitori dintre aceştia şi-au onorat maestrul, încercînd să-i perpetueze faima prin propriile lor performanţe. S-au pregătit sub îngrijirile lui Lucian Popescu mai mulţi campioni naţionali: Puiu, Niculescu, Negrea, Zaharia, Schiopu. Fireşte că încununaarea carierei sale de pedagog Lucian Popescu o consideră — mai ales prin similitudinea de situaţie cu propriul său palmares pugilistic — performanţa lui Aurel Dumitrescu, devenit campion european la categoria cocoş, în 1969, la Bucureşti.

Iată cum povesteşte el însuşi episodul:

— Înainte a finalei cu francezul Aldo Cosentino, „Păsărilă”, cum îl poreclisem pe Aurel Dumitrescu, se arăta emoţionat cum nu-l văzusem niciodată pînă în seara aceea. I-am destăinuit că eu nu am avut emoţii la meciul cu Kid Oliva, dar fără îndoială că nu spuneam adevărul. Voiam însă să-l încurajez cu orice preţ, chiar cu preţul unei minciuni. M-a întrebat atunci:

— Ce fac dacă mă bate tocmai acum, în finală?

— Rămînem tot prieteni, Aurică — l-am liniştit eu.

Și-o să învingem la ediția viitoare. Așa l-am spus, dar el probabil că nu avea răbdare să mai aștepte doi ani, așa că și-a luat inima în dinți, l-a învins pe francez și a devenit campion european. Ca și mine, cu aproape 40 de ani în urmă...

Impulsurile tinereții au biruit și de astă dată. Iar Lucian Popescu le cunoaște valoarea:

— Sînt mîndru că am reușit în tentativele tinereții mele și sînt la fel de fericit cînd, azi, alți tineri

duc mai departe ștafeta biruințelor românești. Astea sînt poate vorbe mari, dar mie nu mi-e teamă de ele. Îmi dau seama că truda mea n-a fost zadarnică și că am avut și eu rostul meu pe acest binecuvîntat pămînt românesc.

E acum la vîrsta pensionării, dar nu vrea să părăsească lumea boxului, singura pe care o cunoaște, singura care i-a adus satisfacții. Pentru fetița lui, Luciana, nu vrea să aban-

doneze. Îl îndreptățește în nădejdi o excelentă condiție fizică.

Mă uit la bărbatul acestuia, viguros, în plină maturitate, și-mi vine greu să-l văd alături de primul său adversar. Nelu Oprescu, vînzătorul de baloane din „Viețile interzise” ale lui Mihai Stoian. Lucian Popescu nu rămîne, cum se spune, ci este o figură legendară a sportului românesc, pe care trecerea anilor nu a alterat-o.

PRIMA PE CIOMOLUNGMA

PAN TO

**R. P. CHINEZĂ
ALPINISM
Născută în 1938**

**Prima femeie din lume care a
cucerit vîrfurile Everest pe versantul
nordic.**

În Anul internațional al femeii, 1975, o alpinistă din R.P. Chineză a adus cea mai frumoasă ofrandă „zeiței-mamă a pămîntului” — cum numește legenda muntele Ciomolungma. Pe acest cel mai înalt

vîrf al globului a reușit să ajungă, în ziua de 27 mai, Pan To — o tibetană de 37 de ani, mamă a trei copii, pe care am cunoscut-o în timpul unei scurte escale, făcută de ea pe aeroportul internațional Otopeni.

Pan To a fost șef-adjunct al expediției chineze care a reușit să escaladeze vîrfurile Everest pe fața nordică. Grupul era format din 7 femei și 33 de bărbați. Pînă la înălțimea de 8.600 m au urcat 3 femei și 17 bărbați.

Asaltul final a fost dat de 9 alpiști, printre care — singura femeie — Pan To, căreia i-a revenit cîntecul de a înălța pe îngusta suprafață a vîrfului catargul înalt de 3 metri cu stindardul țării sale. Tot ea s-a supus unui interesant experiment științific: pe

platoul îngust al vârfului Everest, a acceptat să stea culcată, pe calota de gheață, timp de 6—7 minute, pentru a i se face electrocardiograma printr-un sistem telemetric.

Cum arată prima femeie care a cucerit Everestul pe versantul nordic? Când am întâlnit-o, într-unul din saloanele oficiale de la Otopeni (făcea parte dintr-o delegație a Comisiei pentru cultură fizică și sport din R.P. Chineză), când am cercetat-o cu privirea — uimiți de performanța ei — primele observații au fost: o persoană robustă (1,65 m și 69 kg), cu ochii codați limpezi și un surâs blând luminându-i fața arsă de soare...

Deci aceasta e femeia care a înfruntat semeția de gheață, capcanele și primejdiile Himalaiei. Te-ai aștepta să vezi o ființă aspră și întâlnești o surprinzătoare delicatețe, care se aliază bine cu modestia comportamentului. Sub bluza albă de mătase și sobra tunică albastruie se află, desigur, acele trăsături ferme de caracter, acele comori de voință și energie, care au îngăduit și ușurat extraordinara performanță a unei femei, biruința pe care doar povestea — monotonă și totuși pasionantă, ca toate poveștile alpine — o poate dezvălui cu întreaga ei aureolă eroică.

... Cartierul general al expediției a fost instalat la mănăstirea Rongbuk, ea însăși situată la 5 000 m înălțime, pe versantul nordic al celui mai înalt masiv muntos din lume. Pornind de aici au fost stabilite primele trei tabere, la 5 500 m, la 6 000 m și la 6 500 m. În caravană se află alpiști aparținând diferitelor naționalități conlocuitoare: tibetani, han, huei, coreeni și ovenke. Până la înălțimi neatinse înainte urcă, purtând poveri de 40 kg, cârdu de iaci mînat de foștii șerbi Jampa și Padma.

La 21 martie 1975 o echipă compusă din 30 de antrenori și din tineri alpiști părăsește tabăra a 3-a cu sarcina de-a croi drum spre brîna nordică. Sînt echipați cu

scări metalice, corzi de nylon, piolete, jaloane și corturi. Instalarea celei de a 4-a tabere a necesitat o zi și jumătate, timp în care au fost fixate scările de trecere peste crevasele de gheață; s-au săpat trepte pe pantă și au fost fixate corzi de sprijin. Aici, la cea de a 4-a tabără, au fost transportate peste 100 de tuburi de oxigen și 20 de corturi, precum și pitoane pentru gheață, recipiente de gaz metan și aparate de filmat.

După trei marșuri de aclimatizare, pînă spre mijlocul lunii aprilie, a fost stabilită a 5-a tabără la 7 600 m, unde s-au concentrat tot echipamentul și proviziile necesare pentru escaladă.

La 24 și 26 aprilie, două echipe de șoc părăsesc cartierul general. Cîtor greutăți vor trebui să le facă față? Cine știe? Călătoria cea mai lungă — spune o veche zicătoare chineză — începe tot cu un pas. Ambele echipe sînt surprinse de furtuni de zăpadă de gradul 10 pe scara intensității, ceea ce determină întoarcerea lor la bază. Abia la 2 mai timpul se ameliorează și cele două echipe de șoc pornesc din nou la escaladarea vârfului.

La 4 și 5 mai, 40 de alpiști (printre care 7 femei) reușesc să stabilească o tabără la 8 200 m, iar 20 dintre ei (printre care 3 femei) mai găsesc puterea să urce pînă la 8 600 m, încropind o tabără de asalt. Potrivit planului întocmit de conducerea expediției, ei urmau să înceapă ascensiunea vârfului Ciomolungma la data de 6 mai.

La data hotărîită, însă, o furtună puternică împiedică echipele să părăsească tabăra. Tentativele de ieșire din corturi sînt sortite eșecului de un vînt care bate cu o nemaipomenită intensitate. După 13 zile petrecute la mare altitudine, alpiștii sînt foarte obosiți, rezervele de oxigen, de hrană și de combustibil încep să fie insu-

ficiente, ceea ce determină retragerea echipelor la cartierul general al expediției.

Prognoza meteorologică e mai bună pentru ultima decadă a lunii mai. Legumele și fructele proaspete, aduse cu avionul de la Pekin, refac considerabil puterile alpiștilor. La 17 și 18 mai 3 femei și 17 bărbați formează două noi grupe sub conducerea lui Sodnam Norbu (un tibetan de 29 de ani) și a lui Pan To, numită conducător adjunct al expediției.

La 25 mai, cele două grupe ating înălțimea de 8 500 m, unde stabilesc o tabără destinată popasului dinaintea asaltului final. Mult prea obosiți pentru a putea continua ascensiunea, 9 alpiști (printre care 2 femei) se întorc la bază. Cei nouă alpiști rămași sînt împărțiți în două grupe de șoc în vederea escaladei finale. Primul grup de șoc este alcătuit din Sodnam Norbu, Darphuntso, Kunga Pasan și Tsering Tobghal, iar al doilea din: Pan To, Lotso, Hu Sen-fu, Sandrub și Ngopo Kyen.

În zorii zilei de 27 mai, parcă a dispărut obișnuita perdea de nori formată din zăpada spulberată de vînt pe deasupra vîrfului Ciomolungma.

— Era deci vreme frumoasă, Pan To?

— Cînd ai un țel frumos, orice zi e frumoasă...

Intensitatea vîntului a scăzut cu 3—4 grade. Vremea se arată mai avantajoasă ca oricînd prin aceste locuri. Au ieșit din corturi încă înainte de a se face ziuă. Pentru a fierbe apa la un reșou cu gaz le-a trebuit mai mult de o oră. Purtînd cu ei steagul roșu împodobit cu cele cinci stele, un aparat metalic pentru măsurători trigonometrice, cîteva aparate de filmat și inhalatoare de oxigen, alpiștii au început urcușul exact la ora 6.

De fapt creasta se află doar la 500 de metri de tabăra de asalt. Dar la o asemenea altitudine ești obligat aproape la fiecare pas să respiri profund de vreo zece ori, sprijinindu-te în piolet. Micul grup, avîndu-l în frunte ca deschizător de drum pe Sodnam Norbu, iar ca încheietor pe curajoasa Pan To, înaintează cu greu. Se fac popasuri tot mai dese. Pe la ora 9,30 se iscă un vînt puternic; rafale de zăpadă biciuiesc pe cățărători; fiecare pas înainte pe panta de gheață, tare și alunecoasă, presupune un efort imens. Către ora 12,30 alpiștii ajung la aproximativ 50 de metri de vîrf. În fața lor se înalță aproape vertical un perete de gheață. Sodnam Norbu sapă treptă și încearcă să escaladeze peretele. Totul pare în zadar. Pînă la urmă alpiștii reușesc o înaintare transversală care-i aduce la 30 de metri de vîrf. Către ora 13 ei se află în fața unei pante de gheață vâlurite.

După ce timp de peste o oră au trebuit să înainteze în condiții foarte grele, la ora 14,30 cei nouă alpiști ating triumfal vîrf. Ciomolungma, care e lat de numai 1 metru și lung de aproximativ 10 metri. În numele echipei, Hu Sen-fu transmite prin radio știrea cartierului general. În ciuda oboselii, alpiștii îndeplinesc misiunile ce li s-au încredințat. Ei înfig un pilon metalic roșu înalt de trei metri pe care flutură drapelul roșu cu cele cinci stele, fotografiază, filmează vîrf. Alții colectează mostre de rocă, de gheață și de zăpadă sau fac măsurători privind stratul de zăpadă care acoperă creasta. Pentru testarea eficacității unui sistem telemetric de examinare electrocardiografică, Pan To se întinde pe creasta înzăpezită a vîrfului. Cei nouă alpiști rămîn aici timp de 70

de minute, fără ca vreunul să fi folosit oxigen.

În aceeași zi, la ora 21, ei se întorc teferi la tabăra de asalt. Examenele medicale ulterioare au atestat starea de sănătate excelentă a celor nouă alpinisti.

— Deci așa a fost, Pan To?

— Așa a fost.

— Ce vi s-a părut cel mai greu în cursul expediției?

— Lipsa de oxigen, complexitatea geografică a ținutului străbătut, efortul fizic.

— Ce spune soțul dumneavoastră de performanța realizată?

— Ten Kia-șan (așa-i spune soțului) a urcat și el cu noi pînă la tabăra a cincea, la 7 600 m, așa că știe ce înseamnă o ascensiune de acest fel.

— Cum au suportat escalada celelalte femei?

— Deși unele erau debutante într-o asemenea expediție, s-au comportat bine. Ele au fost selecționate din rîndul mai multor candidate. După antrenamente asidue, știau că nu e ușor, dar că e cu putință.

— Cum vă simțiți după succesul obținut?

— Sînt mulțumită de ceea ce am înfăptuit. Sînt mai ales mulțumită că o fostă șerbă

— da, da, eu sînt aceea — a ajuns să cucerească vîrfurile cel mai înalt al lumii. Dar meritul nu este al meu, ci în primul rînd al eroilor fără nume care au pregătit ascensiunea. Acolo sus, pe vîrf, m-am gîndit la ei și am simțit și am știut că fără ei nu se putea, că fără ei n-aș fi ajuns acolo...

Îlmaciul, pe care l-am necăjit cu atîtea întrebări nu obosise. Dar difuzoarele de pe aeroport anunțau plecarea avionului.

— La revedere, Pan To!

Victor BĂNCIULESCU

(Din volumul „Am dat mîna cu ei...”
apărut în editura Sport-Turism, 1977)

ANTRENAMENTE CONVENȚIONALE ACUM PERIMATE

Lumea modernă nu se poate dispensa de calculatoarele electronice. Savanții, medicii, inventatorii le utilizează curent, ele devenind prezentă obișnuită și în lumea sportului. Atît antrenorii cît și sportivii recunosc utilitatea lor în pregătirea pentru marile competiții. Desigur însă că a avea la dispoziție un computer nu înseamnă neapărat că ai obținut rezultate superioare, dar un bun atlet găsindu-și în calculator un prieten poate aspira la locuri fruntașe. Dacă mașinile de calculat pot aduce o interesantă contribuție la evoluția unui sportiv, ele nu sînt însă niște profeti infailibili deoarece omul este — spre deosebire de mașină — capabil de cele mai neașteptate performanțe.

Renumitul savant austriac Ludwig Prokop socotește că rezultatele sportive actuale sînt încă departe de posibilitățile fizice ale atleților. El crede că, din generație în generație, oamenii devin mai dezvoltati, decît înaintașii lor. Aceste procese sînt în momentul de față, în plină expansiune. Savantul Heinz Teußer din R.D. Germană, în colaborare cu specialistul bulgar Stefan Zekov, au stabilit pe bază de prognoze rezultatele viitoare a minischemă a rezultatelor calculului. Astfel, el socotește că în ajunul anului 2 000 bărbații vor trece stacheta înălțată la 2,40 m, iar femeile vor sări 2,10 m. De asemenea, săritura în lungime femei va depăși 7 m, bărbații vor arunca discul la 80 m, ciocanul la 90 m, iar sulița dincolo de 100 m.

După părerea lui Zekov numărul stadioanelor acoperite va crește neîncetat dînd posibilitatea atletismului să-și desfășoare probele de-a lungul întregului an. Aceasta va deschide uriașe posibilități performanței sportive. Același specialist crede că rezultatele halterofililor se vor îmbunătăți în cursul acestui ultim sfert de veac cu 10—15 kg, la fiecare categorie.

Părerile sînt împărțite, căci ziaristul Eric Lamier de la „l'Equipe” crede că în viitor performanțele atleților se vor îmbunătăți nu datorită procesului de dezvoltare fizică și antrenamentelor ci datorită stimulatoarelor, alții decît steroizii anabolici. Putem cita astfel antrenamentul izotermic, care constă din masaje cu impulsuri de curent electric de joasă tensiune și electrostimularea mușchilor. Asemenea metode au fost preluate de sportivi din antrenamentul cosmonauților. Ele dau rezultate excelente în creșterea forței musculare, fără a avea acțiune nocivă asupra stării sănătății celui ce le utilizează. Practica arată că 20 minute de antrenament izotonic echivalează cu două ore de antrenament fizic convențional.

Îată că de la computer am ajuns la izotron. E limpede deci că fără ajutorul științei nu putem aspira la mult rîvnitele medalii.

Versuri de TUDOR GEORGE

Increderea

Increderea
pe care mi-o acorzi
E pentru mine
Aer
— ştii tu bine! —
E gestul prietenesc
— propus în corzi —
Ce pe boxer în ringuri îl susţine!
E jertfa temerarului rugbist,
Coleg de club, care placat se lasă,
Pentru ca, mai departe, să insist
Cu ncrederea cu care-mi dă o pasă!
E o ncredere ca de cosmonaut
În zborul meu, când timpul invers număr,
Şi-n clipa-n care aripi mi-au crescut
E gestul ferm, cu care-mi başi pe umăr!
Stafeta prietenescului tău gest
Topeşte-n cale orice Everest!

SUBLIME TORŢE VII, PE STADION!

E-n totul scris: nimic să nu rămâie!
Statornic nu-i nimic din cele sînt,
Din grîiele curbate la pămînt,
Or să tresalte, miine, alte grîie!
Cad frunzele spre toamnă, rînd pe rînd,
Dar sub belşugul care stă s-apuie,
Alţi muguri cresc cu tinere gurguie
Şi alte seve forfotă-n străfund...
E-un cîntec vechi,
iar vîntul-manifest
Prin crengi,
prin plete-l şutură-n arcuşe...
Ci, din vigoarea cîntului acest,
Sălia-vor alte mlade, jucăuse!
Alţi arbori zburători or să se-nfrunte,
Cînd fi-voi oîni
şi-am să-i mîngii pe frunte!...

Metaforă la un placaj

Din pampas, năpastindu-se gazela,
O hăituie dihanii iuţi, de pradă
Şi culturi larg deschise, în acoladă,
O urmăreşte, să-i sfişie cîntrela!
Spre junglă — răzleţită de cireadă —
Disimulînd, în salt, infernu-acela,
Aprinsul trunchi şi-nspumegă
dantela,
Lianele o-ncurcă şi o-nnoadă!
Prin stuful, cu năzările fente,
În slalom spăimîntat
lampala sare,
Pe cînd pîtonul cu priviri ardente,
Din arc destins,
se năruie, sălbatic,
Rotindu-i, straşnic, laţul la
picioare...
Placajul prompt
la fel e de dramatic!

FOTBALIȘTII GEMENI KREMERS ȘI ENIGMA LOR

Celebritatea gemenilor Kremers egalează în sportul vest-german pe aceea dobândită de surorile Kessler, compatriotoarele lor, în lumea cîntului și dansului. În echipa Schalke 04 unde activează cei doi frați, ei pot fi deosebiți numai de spectatori, deoarece Erwin joacă extremă stîngă, iar Helmut apărător central, prin urmare poartă numere diferite. La antrenamente lipsiți de numere, antrenorii îi încurcă regulat, pe stradă nimeni nu-i deosebește și confuziile create de extraordinara asemănare exterioară se țin lanț. Ca temperamente însă, cei doi gemeni sînt diametral opuși, fundașul este calm și stăpînit, iar atacantul plin de nervi și puțin dispus la ascultare, conflictele sale cu arbitrii lipsindu-l chiar de locul în echipa campioană mondială. Helmut e nevoit deseori să alerge peste tot terenul spre a-l potoli pe Erwin, prea temperamentul său frate.

Ambii au debutat la vîrsta de 18 ani, locuiesc pe aceeași stradă sînt căsătorii și au cîte o fițiță în vîrstă de 3 ani. Frații Kremers constituie însă din punct de vedere medical un adevărat fenomen ei depășind cu mult situația cu-

noscută dintre gemeni, de a fi sensibili la necazurile și durerile fiecăruia. Îndată ce unul din ei se îmbolnăvește, celălalt începe să aibă simptome asemănătoare. Cînd Erwin și-a fracturat mîna, Helmut a încetat să joace suferind mari dureri în mîna dreaptă. La un meci cu Borussia Mönchengladbach atacantul, Erwin a fost lovit și a început să șchiopăteze. Peste o jumătate de oră Helmut a părăsit terenul tîrînd piciorul, deși nu

fusese lovit. În 1975 Helmut și-a traumatizat călcîiul și medicii au fost nevoiți să-l opereze și pe Erwin, al cărui tendon achilian se umflase și îi producea dureri, deși nu-l lovise nimeni. O asemenea sincronizare traumatică nu a mai fost întîlnită în stadiul gemenilor și medicii nu i-au găsit pînă acum explicația. Cum cei doi gemeni Kremers au numai 26 de ani, rămîne timp ca enigma lor să fie dezlegată.

ZECE ANI DE „TRIM” ÎN NORVEGIA

„7 000 de norvegieni au dispărut fără urmă!” Acest titlu din presa norvegiană nu se referea la o nenorocire, ci a fost o parafrază jurnalistică pentru faptul că mii de norvegieni au reușit să slăbească, să nu mai fie obezi prin practicarea unei activități sportive și printr-o hrană adecvată, sănătoasă.

Începînd din 1967, se propagă în această țară nordică ideea sportului popular, prin „mișcarea Trim” (activitate polisportivă). „Comitetul Trim”, care a fost constituit acum 10 ani, s-a putut bucura, cu ocazia jubileului, de multe realizări. S-au putut constata însă și o serie de lipsuri care stau în calea țelului propus, „Sportul — problema fiecăruia!” În orice caz, se observă că masa celor care practică un sport în timpul lor liber crește continuu de cîțiva ani. Și pentru a oferi un exemplu, numărul cetățenilor din grupele de orientare turistică a crescut între anii 1965—1973 de 9 ori. Dacă se apreciază iarna — 1977 (a durat pînă în aprilie), șirurile aproape interminabile de rucsacuri văzute în această perioadă pe piste alpine și de schi este de înțeles că și în aceste discipline a crescut considerabil numărul participanților. Și vara piste de alergare în parcuri și zonele amenajate pentru activități sportive sînt foarte populate. Toate acestea sînt în primul rînd meritul activiștilor „Trimului”; nu există astăzi aproape nici o asociație sportivă din cadrul Comitetului pentru educație fizică din Norvegia care să nu ofere un program propriu, special de „Trim” populației.

Pentru toate programele de „Trim” există stimulenți exteriori. Aceștia sînt, printre altele, diploma generală a „Trim” și medaliile de performanță. La înot există 8 trepte. Condiția pentru prima treaptă o constituie înotul pe 25 m fără cronometrare.

Pentru „Marele cal de mare” trebuie să se parcurgă 25 x 200 m, să se posede certificatul de salvator și să se înoate 100 m contra cronometru. Federația de ciclism are în program continuu „un concurs de ciclism pentru fiecare” cu traseul Trondheim—Oslo (și invers). La acest concurs, participanții trebuie să parcurgă zece de kilometri prin munți, cu 3 înopțări, în 48 de ore. Asociația de badminton a luat startul la 24 iunie 1976 printr-un concurs original cu Suedia, care a durat pînă pe 10 august. Cu această ocazie se apreciază doar numărul participanților — ce țară prezintă în această perioadă mai mulți sportivi amatori la badminton.

În ciuda acestor inițiative pline de speranțe și a rezultatelor bune, a hotărîrilor oficiale ale parlamentului și anunțurilor sume de bani primite din partea orașelor și comunelor, s-au putut înregistra și unele părți negative. Se consideră că factorul principal de frînare a sportului de masă este comercializarea sa intensă. Aceasta împiedică deseori și activitatea instructorilor din unele asociații sportive. De aceea, într-un apel către organizațiile sportive apare următoarea deviză: „Lărgiți sfera de activitate sportivă, căci numai cine se angajează întru totul, poate impulsiona și pe alții!”

Problema cea mai dificilă pentru organizații „Trimului” o reprezintă subvențiile trimise de la economia națională, care nu se varsă în casele sportului popular, ca în cele ale unor discipline de elită. Unul dintre „mecena” sportului, directorul Jan Thorbjørnsen, exprimă aceasta pe șleau: „Desigur că noi cei ce reprezentăm economia nu facem nici un act de binefacere pentru sport. Dacă investim bani din întreprinderile noastre în sport, atunci o facem cu intenția netă de a și obține ceva pentru banii noștri. Și aceasta înseamnă pentru noi, în primul rînd, reclamă pentru produsele noastre”. Repercusiunile: federația de fotbal obține subvenții de mai bine de 1 milion de coroane pe an, dar le poate folosi doar pentru un scop fixat, pentru divizia I. Echipele sînt obligate să poarte pe tricourile lor numele firmelor, așa cum au fost hotărîte de federație și șefii comerciali. Nici federația de schi nu are de ce să se plîngă din punct de vedere financiar, la prima vedere. Însă ea obține bani doar pentru întreținerea și antrenamentul vîrfurilor sportive (cîteodată mai rămîne și ceva pentru sportul de masă), dacă aceștia folosesc aparatele și echipamentele firmelor donatoare.

La un sondaj al populației, 72% dintre oameni au cerut „contribuții pentru sport din mijloacele financiare oficiale”, pentru ca opinia publică să poată dispune de utilizarea lor.

CLASAMENTE EUROPENE

Prezentăm, în paginile următoare, clasamentele pe 1977 ale campionatelor din Europa. Am notat cu (1) locul ocupat de echipa campioană anterioară, iar cu (P) formațiile promovate, pentru a se putea mai ușor urmări evoluția lor.

ANGLIA

1. F.C. Liverpool (1)	42	23	11	8	62-33	57
2. Manchester City	42	21	14	7	60-34	56
3. Ipswich Town	42	22	8	12	66-39	52
4. Aston Villa	42	22	7	13	75-49	51
5. Newcastle United	42	18	13	11	64-49	49
6. Manchester United	42	18	11	13	71-62	47
7. West Bromwich Albion (P)	42	16	13	13	62-56	45
8. Arsenal Londra	42	16	11	15	64-59	43
9. Everton Liverpool	42	14	14	14	62-64	42
10. Leeds United	42	15	12	15	48-51	42
11. Leicester City	42	12	18	12	47-60	42
12. Middlesbrough	42	14	13	15	40-45	41
13. Birmingham City	42	13	12	17	63-61	38
14. Queen's Park Rangers	42	13	12	17	46-51	38
15. Derby County	42	9	19	14	50-55	37
16. Norwich City	42	14	9	19	47-64	37
17. West Ham United	42	11	14	17	46-65	36
18. Bristol City (P)	42	11	13	18	38-48	35
19. Coventry City	42	10	15	17	48-59	35

20. Sunderland (P) 42 11 12 19 46-54 34
21. Stoke City 42 10 14 18 28-51 34
22. Tottenham Hotspur 42 12 9 21 48-72 33
(Golaverajul se calculează prin scădere)

Golgeter: McDonald (Arsenal) — 24 goluri
Promovate în camp. 1977—78: Wolverhampton Wanderers, Chelsea Londra, Nottingham Forest.

Retrogradate: Sunderland, Stoke City, Tottenham Hotspur.

Finala Cupei: Manchester City — F.C. Liverpool 2—1 (0—0)

AUSTRIA

1. S.W. Innsbruck	36	21	11	4	51-22	53
2. Rapid Viena	36	18	11	7	72-39	47
3. Austria Viena (1)	36	19	7	10	72-44	45
4. Linzer A.S.K.	36	12	11	13	47-48	35
5. Voest Linz	36	10	14	12	46-47	34
6. Admira Viena	36	11	12	13	43-52	34
7. F.C. Viena (P)	36	9	13	14	34-40	31

8. Grazer A.K.	36	9	12	15	35-62	30
9. Sturm Graz	36	9	10	17	40-55	28

10. Austria Salzburg 36 9 5 22 34-64 23
(Campionatul se dispută în patru tururi)

Golgeter: Krankl (Rapid Viena) — 32 goluri
Promovată în camp. 1977—78: Wiener Sportklub

Retrogradată: Austria Salzburg

Finala Cupei: Austria Viena—Wiener Sportklub 1—0 și 3—0.

BELGIA

1. F.C. Bruges (1)	34	23	6	5	72-30	52
2. R.S.C. Anderlecht	34	21	6	7	74-37	48
3. Standard Liège	34	18	9	7	51-26	45
4. R.W.D. Molenbeek	34	18	8	8	62-37	44
5. Lokeren	34	15	8	11	53-39	38
6. Waregem	34	14	7	13	46-39	35
7. Antwerp	34	13	9	12	43-49	35
8. Cercle Bruges	34	12	11	11	58-53	35
9. Beerschot	34	11	13	10	58-51	35
10. Lierse	34	14	6	14	47-50	34
11. Winterslag (P)	34	12	8	14	44-45	32
12. Courtrai (P)	34	11	10	13	42-47	32
13. Beveren	34	11	9	14	35-43	31
14. Beringen	34	8	10	16	40-57	26
15. F.C. Liège	34	10	5	19	39-79	25
16. S.C. Charleroi	34	8	9	17	30-50	25

17. F.C. Malinois 34 6 8 20 38-67 20
18. A.S. Ostende 34 6 8 20 39-72 20

Golgeter: Van der Elst (R.S.C. Anderlecht) — 21 goluri

Promovate în camp. 1977—78: F.C. Boom, A.A. La Louvière.

Retrogradate: F.C. Malinois, A.S. Ostende

Finala Cupei: F.C. Bruges—R.S.C. Anderlecht 4—3.

BULGARIA

1. Leyski Spartak Sofia	30	17	9	4	73-34	43
2. T.S.K.A. Sofia (1)	30	14	11	5	45-27	39
3. Marek Stanke						

Dimitrov (P)	30	15	8	7	43-28	38
4. Slavia Sofia	30	14	9	7	52-36	37
5. Botev Vrața	30	12	7	11	31-35	31
6. Pirin Blagoevgrad	30	11	9	10	26-30	31
7. Lokomotiv Sofia	30	9	12	9	42-40	30
8. Lokomotiv Plovdiv	30	10	10	10	32-31	30
9. Beroe Stara Zagora	30	10	9	11	38-51	29
10. Sliven	30	10	8	12	41-46	28
11. Trakia Plovdiv	30	7	13	10	36-40	27
12. Akademik Sofia	30	7	12	11	25-30	26
13. Akademik Svišov (P)	30	9	8	13	32-45	26
14. J.S.K. Spartak Varna	30	7	10	13	37-42	24

15. Minior Pernik	30	7	9	14	34-43	23
16. Dunav Ruse	30	5	8	17	22-51	18

Golțeter: Panov (Levski Spartak Sofia) — 20 goluri

Promovate în camp. 1977—78: Cerno More Varna, Cernomoreț Burgas

Retrograde: Minior Pernik, Dunav Ruse

Finala Cupei: Levski Spartak Sofia-Lokomotiv Sofia 2—1

CEHOSLOVACIA

1. Dukla Praga	30	18	6	6	61-33	42
2. Inter Bratislava	30	16	6	8	55-33	38
3. Slavia Praga	30	13	10	7	53-36	36
4. Zbrojovka Brno	30	13	9	8	49-40	35
5. Lokomotiv Kosice	30	16	1	13	60-59	33
6. Skoda Plzen	30	11	9	10	40-37	31
7. Banik Ostrava (1)	30	11	8	11	36-33	30
8. Slovan Bratislava	30	12	5	13	44-38	29
9. Bohemians Praga	30	8	13	9	32-34	29
10. Z.V.L. Zilina	30	10	9	11	40-43	29
11. T.J. Trencin	30	10	9	11	41-48	29
12. Union Teplice	30	11	6	13	45-46	28
13. Sparta Praga (P)	30	11	6	13	40-44	28
14. Spartak Trnava	30	9	8	13	26-47	26

15. Frydek-Mistek (P)	30	8	7	15	35-48	23
16. V.S.S. Kosice	30	5	4	21	35-70	14

Golțeter: Jazsa (Lokomotiv Kosice) — 18 goluri

Promovate în camp. 1977—78: Tatran Presov, Dukla Banska-Bystrica.

Retrograde: Frydek-Mistek, V.S.S. Kosice

Finala Cupei: Lokomotiv Kosice-Union Teplice 2—1

DANEMARCA

1. Odense B.K.	30	19	9	2	66-27	47
2. B. 1903 Copenhagen (1)	30	15	9	6	61-41	39
3. Esbjerg B.K.	30	12	10	8	47-35	34
4. Vejle B.K.	30	13	8	9	57-46	34
5. B. 1901 Nykøbing	30	12	10	8	51-42	34
6. Kastrup B.K.	30	14	6	10	45-36	34
7. K.B. Copenhagen	30	12	8	10	60-52	32
8. Køge B.K.	30	13	3	14	56-46	29
9. A.G.F. Aarhus (P)	30	11	7	12	45-46	29
10. Randers Freja	30	13	3	14	47-68	29
11. Frem Copenhagen	30	10	7	13	45-55	27

12. I.K. Fredrikshavn (P)	30	9	7	14	40-59	25
13. B. 1893 Copenhagen	30	8	8	14	47-59	24

14. Aalborg B.K.	30	6	10	14	33-43	22
15. B. 1909 Odense (P)	30	8	5	17	44-65	21
16. Holbaek B.K.	30	8	3	19	41-65	19

Retrograde: Aalborg B.K., B. 1909 Odense, Holbaek B.K.

(Campionatul se dispută sistem primăvară-toamnă)

Finala Cupei: Vejle B.K. — B. 1909 Odense 2—1

ELVEȚIA

Campionatul s-a disputat după o formulă deosebită. Astfel, mai întâi, 12 echipe au jucat tur-retur; primele șase din clasament au alcătuit grupa A, iar ultimele șase, grupa B, ce au mai jucat două tururi. În clasamentele finale ale celor două grupe s-a ținut seama și de punctajul inițial.

Grupa A	
1. F.C. Basel	10 5 2 3 19-16 (12 p.) 29
2. Servette Geneva	10 5 1 4 16-14 (11 p.) 23
3. F.C. Zürich (1)	10 5 4 4 24-18 (11 p.) 23
4. Grasshoppers Zürich	10 5 2 3 15-10 (12 p.) 23
5. Xamax Neuchatel	10 3 1 6 14-48 (7 p.) 21
6. Young Boys Berna	10 3 1 6 12-24 (7 p.) 20

Fiind la egalitate de puncte (29), primele două echipe au jucat între ele pentru titlul de campioană: F.C. Basel-Servette Geneva 2—1.

Grupa B	
7. Lausanne Sports	10 7 3 0 24-7 (17 p.) 28
8. Chenois Geneva	10 5 4 1 24-13 (14 p.) 24
9. F.C. Sion	10 5 0 5 18-17 (10 p.) 19
10. F.C. St. Gallen	10 3 2 5 18-19 (8 p.) 16

11. F.C. Winterthur	10 3 3 4 11-14 (9 p.) 13
12. A.C. Bellinzona (P)	10 0 2 8 7-32 (2 p.) 6

Golțeter: Cuccinota (F.C. Zürich) — 28 goluri

Promovate în camp. 1977—78: Etoile Carouge, Young Fellows Zürich

Retrograde: F.C. Winterthur, A.C. Bellinzona

Finala Cupei: Young Boys Berna — St. Gallen 1—0.

FINLANDA

1. Haka Valkenkoski	22	15	3	4	43-15	33
2. Kuopio Palloseura (1)	22	12	2	8	40-35	26
3. T.P.S. Turku	22	10	5	7	43-25	25
4. Oulu P.S.	22	9	6	7	27-24	24
5. Reipas Lahti	22	8	7	7	27-22	23
6. Kokkolan Palloveikot	22	10	3	9	32-28	23
7. H.J.K. Helsinki	22	9	5	8	27-25	23
8. Kiffen Helsinki (P)	22	8	6	8	37-29	22
9. Mikkeli Pallokissat	22	8	5	9	24-24	21
10. Oulu T.P. (P)	22	9	3	10	24-34	21

11. Mikkeli M.P.	22	6	3	13	22-40	15
12. Vaasa P.S.	22	2	4	16	18-63	8

Golțeter: Paatelainen (Haka) — 20 goluri

Promovate în camp. 1978: K.P.T. Kuopio, Pyrkiva Turku

(Campionatul se dispută sistem primăvară-toamnă)

Retrograde: Mikkeli M.P., Vaasa P.S.

Finala Cupei: Reipas Lahti — Ilves Tampere 2—0

FRANȚA

1. F.C. Nantes	38	25	8	5	80-40	58
2. Racing Lens	38	19	11	8	73-53	49
3. S.E.C. Bastia	38	20	7	11	82-53	47

4. A.S. Nancy	88	18	9	11	78-53	45
5. A.S. St. Etienne (1)	38	17	11	10	55-36	45
6. Olympique Lyon	38	17	10	11	54-47	44
7. O.G.C. Nisa	38	19	6	13	60-54	44
8. F.C. Metz	38	17	9	12	67-54	43
9. Paris St. Germain	38	17	8	13	65-55	42
10. Girondins Bordeaux	38	15	8	15	66-57	38
11. Stade de Reims	38	12	12	14	53-60	36
12. Olympique Marsilia	38	14	8	16	48-63	36
13. Olympique Nîmes	38	12	10	16	45-56	34
14. F.C. Sochaux	38	12	10	16	44-56	34
15. T.A.F. Troyes	38	13	7	18	41-59	33
16. Stade Laval (P)	38	11	10	17	46-62	32
17. U.S.V.A. Valenciennes	38	9	13	16	41-56	31

18. S.C.O. Angers (P)	38	8	11	19	44-65	27
19. Olympique S.C. Lille	38	7	7	24	40-67	21
20. Stade Rennes (P)	38	6	9	23	43-79	21

Golgeter: Bianchi (Reims) — 28 goluri
Promovate in camp. 1977-78: R.C. Strasbourg, S.A. Monaco, F.C. Rouen

Retrograde: S.C.O. Angers, O.L. Lille, Stade Rennes

Finala Cupei: A.S. St. Etienne-Stade de Reims 2-1

GRECIA

1. Panathinaikos Atena	34	23	8	3	70-20	54
2. Olympiakos Pireu	34	23	6	5	70-27	52
3. P.A.O.K. Salonic (1)	34	24	10	3	63-27	52
4. A.E.K. Atena	34	24	3	7	63-29	51
5. Aris Salonic	34	17	8	9	58-34	42
6. O.F. Iraklion (P)	34	14	5	15	57-51	33
7. Kavala (P)	34	11	10	13	34-38	32
8. Ethnikos Pireu	34	13	5	16	47-47	34
9. Panonios Atena	34	10	11	13	35-35	34
10. Kastoria	34	12	7	15	32-45	31
11. Iannina	34	10	9	15	47-54	29
12. Pierikos Katharini	34	11	5	18	44-61	27
13. Iraklis Salonic	34	10	7	17	32-47	27
14. Panseirikos Atena	34	9	8	17	35-56	26
15. Panachaiki Partas	34	11	4	19	36-62	26
16. Apollon Atena	34	9	8	17	29-54	26
17. Panetolikos Agrinion	34	9	8	17	25-51	26
18. Atromitos Atena	34	6	4	24	28-68	14

Golgeter: Inzoglou (Ethnikos) — 22 goluri
Promovate in camp. 1977-78: Verria, Algaleo Atena
Retrograde: Panetolikos Agrinion, Atromitos Atena

Echipa Atromitos Atena a fost sancționată cu scăderea a două puncte.

Finala Cupei: Panathinaikos Atena — P.A.O.K. Salonic 2-1

IRLANDA

1. Sligo Rovers	26	18	3	5	48-20	39
2. Bohemians Dublin	26	17	4	5	50-29	38
3. Drogheda	26	12	10	4	56-34	34
4. F.C. Waterford	26	12	9	5	42-28	33
5. F.C. Dundalk (1)	26	12	5	9	51-42	29
6. St. Patrick Athletic	26	9	10	7	30-27	28
7. Shelbourne Dublin	26	10	8	8	39-40	28
8. Finn Harps	26	9	8	9	40-45	26
9. Cork Celtic	26	10	5	11	48-44	25
10. Athlone Town	26	8	7	11	42-46	23
11. Shamrock Rovers	26	7	3	16	26-46	17
12. F.C. Limerick	26	5	6	15	29-47	16
13. Albion Rovers	26	5	6	15	21-42	16
14. Home Farm	26	4	4	18	22-55	12

Golgeter: Wallace (F.C. Waterford) — 16 goluri
Promovate in camp. 1977-78: Galway, Thurles
 Nu a retrogradat nici o echipă
Finala Cupei: F.C. Dundalk — F.C. Limerick 2-0

IRLANDA DE NORD

1. Glentoran Belfast	22	17	2	3	50-19	36
2. Glenavon Belfast	22	14	3	5	40-25	31
3. Linfield Belfast	22	12	4	6	39-21	28
4. Larne	22	12	3	7	42-33	27
5. F.C. Coleraine	22	12	3	7	40-29	27
6. Crusaders Belfast (1)	22	9	5	8	39-33	23
7. Ards Newton	22	10	4	11	34-29	21
8. F.C. Portadown	22	8	2	12	36-37	18
9. Ballymena United	22	5	5	12	20-34	15
10. Distillery	22	5	5	12	25-44	15
11. Bangor City	22	4	5	13	23-43	13
12. Cliftonville	22	4	2	16	20-51	10

Golgeter: Feeney (Glentoran) — 15 goluri
 Nu a promovat și nu a retrogradat nici o echipă.
Finala Cupei: F.C. Coleraine — Linfield Belfast 4-1

ITALIA

1. Juventus Torino	30	23	5	2	50-20	51
2. A.C. Torino (1)	30	21	8	1	51-14	50
3. A.C. Fiorentina	30	12	11	7	38-32	35
4. Internazionale Milano	30	10	13	7	34-27	33
5. Lazio Roma	30	10	11	9	34-28	31
6. A.C. Perugia	30	9	11	10	32-28	29
7. S.S.C. Napoli	30	9	11	10	38-38	29
8. A.S. Roma	30	9	10	11	27-33	28
9. A.C. Verona	30	7	14	9	27-33	28
10. A.C. Milan	30	5	17	8	30-33	27
11. F.C. Genova (P)	30	9	9	12	32-35	27
12. F.C. Bologna	30	8	11	11	24-31	27
13. U.S. Foggia (P)	30	10	6	14	34-39	26
14. Sampdoria Genova	30	6	12	12	28-42	24
15. U.S. Catanzaro (P)	30	7	7	16	26-43	21
16. A.C. Cesena	30	3	8	19	22-48	14

Golgeter: Graziani (A.C. Torino) — 21 goluri
Promovate in camp. 1977-78: Lanerossi Vicenza, Atalanta Bergamo, Pescara.

Retrograde: Sampdoria Genova, U.S. Catanzaro, A.C. Cesena

Finala Cupei: A.C. Milan-Internazionale Milano 2-0

IUGOSLAVIA

1. Steaua Roșie Belgrad	34	20	10	4	67-37	50
2. Dinamo Zagreb	34	15	11	8	52-36	41
3. Sloboda Tuzla	34	14	11	9	43-32	39
4. Partizan Belgrad (1)	34	14	11	9	37-31	39
5. Rijeka F.K.	34	13	10	11	43-29	36
6. Borac Banja Luka	34	14	8	12	53-43	36
7. Radnicki Niš	34	13	8	13	40-43	34
8. Hajduk Split	34	12	9	13	41-35	33
9. Buducnost Titograd	34	11	11	12	44-47	33
10. N.K. Zagreb (P)	34	12	8	14	48-48	32
11. Velez Mostar	34	11	10	13	46-48	32
12. Olimpik Ljubljana	34	10	12	12	36-42	32
13. Celik Zenica	34	11	9	14	33-38	31

14. Vojvodina									
Novi Sad	34	8	14	12	40-50	30			
15. O.F.K. Belgrad	34	9	12	13	39-51	30			
16. F.K. Sarajevo	34	10	8	16	40-55	28			
17. Napredak Krusevac									
(P)	34	10	8	16	38-55	28			
18. Zelezniciar									
Sarajevo	34	8	10	16	33-53	26			
Golgeter: Filipovici (Steaua Rosie) — 22 goluri									
Promovate in camp. 1977—78: Trepcia Kosovo									
Mitrivica, F.K. Osijek									
Retrograde: Napredak Krusevac, Zelezniciar									
Sarajevo									
Finala Cupei: Hajduk Split-Buducnost Titograd									
2—0									

LUXEMBURG

1. Jeunesse d'Esch (1)	22	16	2	4	42-21	34			
2. Progres Niederkorn	22	15	2	5	50-31	32			
3. Red Boys									
Differdange	22	11	5	6	45-34	27			
4. Stade Dudelange	22	11	2	9	46-34	24			
5. Rodange Chiers	22	9	4	9	25-27	22			
6. Avenir Beggen	22	8	6	8	34-40	22			
7. U.S. Rumelange	22	7	7	8	29-28	21			
8. Alliance Dudelange	22	8	4	10	30-33	20			
9. Etzella Ettelbruck	22	6	8	8	40-46	20			
10. C.S. Grevenmacher (P)	22	8	2	12	33-44	18			
11. Aris Bonnevoie	22	5	4	13	26-41	14			
12. Red Black									
Pfaffenthal (P)	22	5	4	13	31-53	14			
Golgeter: Hopp (Progres Niederkorn) — 49 goluri									
Promovate in camp. 1977—78: Spora Luxemburg,									
Union Luxemburg									
Retrograde: Aris Bonnevoie, Red Black Pfaffenthal									
Finala Cupei: Progres Niederkorn — Red Boys									
Differdange 4—4 și 3—1									

MALTA

1. Floriana La Valletta	18	15	3	0	53-12	33			
2. Sliema Wanderers	18	10	7	1	34-14	27			
3. F.C. La Valletta	18	10	5	3	43-19	25			
4. Hibernians La									
Valletta	18	9	5	4	34-23	23			
5. Hamrun	18	6	3	9	24-20	15			
6. Vittoriosa	18	5	4	9	19-35	14			
7. St. Georges	18	4	6	8	20-42	14			
8. Zebbug	18	5	3	10	20-27	13			
9. Msida St. Josephs	18	4	5	9	23-36	13			
10. Senglea	18	0	3	15	14-51	3			
Golgeter: R. Xuereb (Floriana) — 16 goluri									

NORVEGIA

1. Lilleström S.K. (1)	22	16	4	2	42-11	36			
2. Bodo Glimt (P)	22	10	8	4	38-24	28			
3. Molde S.K.	22	12	3	7	34-26	27			
4. Start Kristiansand	22	9	7	6	37-30	25			
5. Viking Stavanger	22	9	5	8	41-34	23			
6. Brann Bergen	22	8	6	8	40-35	22			
7. Valerengen Oslo (P)	22	8	4	10	37-37	20			
8. Bryne Stavanger	22	6	8	8	36-36	20			
9. Moss (P)	22	7	6	9	28-39	20			
10. Hamar Kamraterna	22	6	6	10	37-42	18			
11. Mjondalen Drammen	22	7	4	11	17-32	18			
12. Rosenberg									
Trondheim	22	1	5	16	17-48	7			
Golgeter: Jacobsen (Hamar Kamraterna) — 18 goluri									
Retrograde: Hamar Kamraterna, Mjondalen Drammen, Rosenberg Trondheim									
(Campionatul se disputa sistem primavară-toamnă)									
Finala Cupei: Lilleström S.K. — Bodo Glimt 1—0									

OLANDA

1. Ajax Amsterdam	34	23	6	5	62-26	52			
2. P.S.V. Eindhoven									
(1)	34	20	7	7	64-31	47			
3. A.Z. 67 Alkmaar	34	19	8	7	75-29	46			
4. Feyenoord									
Rotterdam	34	16	12	6	65-35	44			
5. Roda Kerkrade	34	17	8	9	53-35	42			
6. F.C. Utrecht	34	16	6	12	59-66	38			
7. Sparta Rotterdam	34	12	12	10	52-47	36			
8. N.A.C. Breda	34	11	12	11	41-53	34			
9. Twente Enschede	34	12	9	13	52-40	33			
10. F.C. Den Haag	34	10	12	12	50-42	32			
11. Go Ahead									
Deventer	34	10	11	13	43-63	31			
12. S.S.V. Haarlem (P)	34	11	7	16	35-47	29			
13. V.V.V. Venlo (P)	34	8	11	15	37-60	27			
14. Telstar Velsen	34	7	12	15	35-57	26			
15. F.C. Amsterdam	34	7	11	16	41-58	25			
16. N.E.C. Nijmegen	34	6	12	16	41-54	24			
17. E.E.V. Eindhoven	34	6	12	16	28-68	24			
18. De Graafschap	34	6	10	18	29-56	22			
Golgeter: Geels (Ajax) — 34 goluri									
Promovate in camp. 1977—78: Vitesse,									
P.E.C. Zwolle									
Retrograde: E.E.V. Eindhoven, De Graafschap									
Finala Cupei: Twente Enschede-P.E.C. Zwolle									
3—0									

POLONIA

1. Slask Wroclaw	30	17	7	6	38-32	41			
2. Widzew Lodz	30	14	10	6	46-31	38			
3. Gornik Zabrze	30	15	7	8	44-32	37			
4. Stal Mielec (1)	30	14	8	8	42-30	36			
5. Zagłębie Sosnowiec	30	12	11	7	40-28	35			
6. Pogon Szczecin	30	14	7	9	38-44	35			
7. L.K.S. Lodz	30	12	9	9	35-29	33			
8. Legia Varsovia	30	12	6	12	40-38	30			
9. Szombierki Bytom	30	11	5	14	34-35	27			
10. Wisla Cracovia	30	9	9	12	32-33	27			
11. Arka Gdynia (P)	30	10	7	13	27-32	27			
12. Odra Opole (P)	30	8	10	12	36-39	26			
13. Ruch Chorzow	30	8	10	12	30-40	26			
14. Lech Poznan	30	9	5	16	37-48	23			
15. G.K.S. Tychy	30	5	11	14	33-41	21			
16. R.O.W. Rybnik	30	5	8	17	29-46	18			
Golgeter: Mazur (Zagłębie) — 17 goluri									
Promovate in camp. 1977—78: Polonia Bytom,									
Zawisza Bydgoszcz									
Retrograde: G.K.S. Tychy, R.O.W. Rybnik									
Finala Cupei: Zagłębie Sosnowiec — Polonia Bytom									
1—0									

PORTUGALIA

1. Benfica Lisabona (1)	30	23	5	2	67-24	54			
2. Sporting Lisabona	30	17	8	5	59-26	42			
3. F.C. Porto	30	18	5	7	72-27	41			
4. Boavista Porto	30	13	8	9	41-33	34			
5. Academico Coimbra	30	14	6	10	29-25	32			
6. Vitoria Setubal	30	13	6	11	47-47	32			
7. Varzim (P)	30	10	11	9	36-36	31			
8. F.C. Braga	30	10	9	11	36-36	29			
9. Vitoria Guimaraes	30	10	6	14	39-38	26			
10. Belenenses	30	7	12	11	29-40	26			
11. Estoril Praia	30	6	13	11	26-36	25			
12. Portimonense (P)	30	8	9	13	34-46	25			
13. Leixoes Porto	30	4	15	11	15-31	23			
14. Montijo (P)	30	7	9	14	30-47	23			

15. Beira Mar	30	7	9	14	33-57	23
16. Atletico Lisabona	30	3	9	18	23-68	15
Golgeter: Gomes (F.C. Porto) — 26 goluri						
Promovate in camp. 1977-78: Espinho, Maritimo, Riopele, Feirense.						
Retrograde: Leixoes Porto, Montijo, Beira Mar, Atletico Lisabona						
Finala Cupei: F.C. Porto — F.C. Braga 1-0						

R. D. GERMANĂ

1. Dynamo Dresda (1)	26	16	6	4	66-27	38
2. F.C. Magdeburg	26	14	6	6	47-28	34
3. F.C. Carl Zeiss Jena	26	14	5	7	45-31	33
4. Dynamo Berlin	26	14	4	8	43-27	32
5. Lokomotive Leipzig	26	10	9	7	40-29	29
6. Rot-Weiss Erfurt	26	8	9	9	27-35	25
7. Chemie Halle	26	7	10	9	34-39	24
8. Sachsenring Zwickau	26	7	8	11	32-34	22
9. F.C. Karl Marx Stadt	26	10	2	14	35-39	22
10. Wismut Aue	26	6	10	10	27-45	22
11. Union Berlin (P)	26	7	7	12	30-42	21
12. Vorwärts Frankfurt/Oder	26	9	3	14	23-36	21
13. Stahl Riesa	26	8	5	13	29-48	21
14. Hansa Rostock (P)	26	6	8	12	24-42	20
Golgeter: Streich (F.C. Magdeburg) — 17 goluri						
Promovate in camp. 1977-78: Chemie Böhlen, Wismut Gera						
Retrograde: Stahl Riesa, Hansa Rostock						
Finala Cupei: Dynamo Dresda-Lokomotive Leipzig 3-2						

R. F. GERMANIA

1. Borussia Mönchengladbach	34	17	10	7	58-34	44
2. Schalke 04 Gelsenkirchen	34	17	9	8	77-52	43
3. Eintracht Braunschweig	34	15	13	6	56-38	43
4. Eintracht Frankfurt/Main	34	17	8	9	86-57	42
5. F.C. Köln	34	17	6	11	88-61	40
6. S.V. Hamburg	34	14	10	10	67-56	38
7. Bayern München	34	14	9	11	74-65	37
8. Borussia Dortmund (P)	34	12	10	12	73-64	34
9. M.S.V. Duisburg	34	11	12	11	60-51	34
10. Hertha	34	13	8	13	55-54	34
11. Werder Bremen	34	13	7	14	51-59	33
12. Fortuna Düsseldorf	34	11	9	14	52-54	31
13. F.C. Kaiserslautern	34	12	5	17	53-59	29
14. F.C. Saarbrücken (P)	34	12	5	17	43-55	29
15. V.f.L. Bochum	34	11	7	16	47-62	29
16. S.C. Karlsruhe	34	9	10	15	53-75	28
17. Tennis Borussia (P)	34	6	10	18	47-85	22
18. Rot-Weiss Essen	34	7	8	19	49-103	22
Golgeter: D. Müller (F.C. Köln) — 34 goluri						
Promovate in camp. 1977-78: F.C.St. Pauli, V.f.B. Stuttgart, München 1860						

Retrograde: S.C. Karlsruhe, Tennis Borussia, Rot-Weiss Essen

Finala Cupei: F.C. Köln-Hertha 1-1 și 1-0

ROMÂNIA

1. Dinamo București	34	20	9	5	84-34	49
2. Steaua București(1)	34	20	5	9	72-41	45
3. Universitatea Craiova	34	16	9	9	54-36	41
4. A.S.A. Tg. Mureș	34	16	5	13	50-40	37
5. Jiul Petroșani	34	16	5	13	57-49	37
6. Politehnica Timișoara	34	16	4	14	44-37	36
7. Sp. studentesc București	34	13	9	12	34-34	35
8. Politehnica Iași	34	12	9	13	43-33	33
9. F.C. Bihor Oradea	34	13	7	14	48-52	33
10. S.C. Bacău	34	13	7	14	34-39	33
11. F.C. Argeș Pitești	34	12	9	13	40-47	33
12. U.T. Arad	34	13	7	14	56-64	33
13. F.C.M. Reșița	34	13	6	15	43-55	32
14. Corvinul Hunedoara (P)	34	10	11	13	32-40	31
15. F.C. Constanța	34	12	6	16	43-45	30
16. Rapid București	34	11	8	15	38-49	30
17. Progresul Buc. (P)	34	11	5	18	37-69	27
18. F.C.M. Galați (P)	34	6	5	23	31-75	17
Golgeter: Dudu Georgescu (Dinamo București) — 47 goluri						
Promovate in camp. 1977-78: Petrolul Ploiești, C.S. Tîrgoviște, Olimpia Satu Mare						
Retrograde: Rapid București, Progresul București, F.C.M. Galați						
Finala Cupei: Universitatea Craiova — Steaua București 2-1						

SCOȚIA

1. Celtic Glasgow	36	23	9	4	79-39	55
2. Glasgow Rangers(1)	36	18	10	8	62-37	46
3. F.C. Aberdeen	36	16	11	9	56-42	43
4. Dundee United	36	16	9	11	54-45	41
5. Partick Thistle (P)	36	11	13	12	40-44	35
6. Hibernian Edinburgh	36	8	18	10	34-35	34
7. F.C. Motherwell	36	10	12	14	57-60	32
8. Ayr United	36	11	8	17	44-68	30
9. Hearts of Midlothian	36	7	13	16	49-66	27
10. F.C. Kilmarnock(P)	36	4	9	23	32-71	17
(Campionatul a avut patru tururi)						
Golgeter: Pettigrew (F.C. Motherwell) — 20 goluri						
Promovate in camp. 1977-78: Clydebank, St. Mirren						
Retrograde: Hearts of Midlothian, F.C. Kilmarnock						
Finala Cupei: Celtic Glasgow-Glasgow Rangers 1-0						

SPANIA

1. Atletico Madrid	34	19	8	7	62-33	46
2. C.F. Barcelona	34	18	9	7	69-34	45

3. Athletic Bilbao	34	15	8	11	55-45	38
4. U.D. Las Palmas	34	15	6	13	56-51	36
5. Betis Sevilla	34	15	6	13	42-42	36
6. Espanol Barcelona	34	14	8	12	61-60	36
7. C.F. Valencia	34	13	10	11	52-46	36
8. Real Sociedad	34	13	8	13	54-40	34
9. Real Madrid (1)	34	12	10	12	57-54	34
10. Sevilla	34	11	12	11	31-39	34
11. Elche	34	11	11	12	45-47	33
12. Salamanca	34	13	6	15	30-34	32
13. Hercules Alicante	34	11	10	13	35-41	32
14. Burgos (P)	34	14	4	16	46-50	32
15. Santander	34	12	7	15	41-62	31

16. Real Zaragoza	34	10	10	14	41-50	30
17. Celta Vigo (P)	34	9	11	14	22-40	29
18. C.F. Malaga (P)	34	6	6	22	27-60	18

Golgeter: Kempes (C.F. Valencia) — 24 goluri
Promovate in camp. 1977—78: Rayo Vallecano, Sporting Gijon, Cadiz

Retrograde: Real Zaragoza, Celta Vigo, C.F. Malaga

Finala Cupei: Betis Sevilla-Athletic Bilbao 1—1, 2—2 și 11—9 la penaltyuri

SUEDIA

1. Malmö F.F.	26	15	8	3	41-19	38
2. Elfsborg Borås	26	10	14	5	37-23	31
3. Kalmar F.F.	26	12	7	7	37-30	31
4. I.F.K. Norrköping	26	11	9	6	42-36	31
5. Landskrona Boys	26	12	5	9	43-34	29
6. I.F.K. Göteborg (P)	26	9	9	8	48-49	27
7. Hammarby I.F.	26	10	6	10	28-37	26
8. Halmstad B.K. (1)	26	8	9	9	39-33	25
9. Östers Växjö	26	8	9	9	31-25	25
10. Djurgården Stockholm	26	7	10	9	34-37	24
11. A.I.K. Stockholm	26	5	13	8	31-37	23
12. Örebro S.K.	26	6	10	10	30-35	22

13. I.F.K. Sundsvall	26	5	10	11	32-43	20
14. Derby Linköping (P)	26	3	6	17	48-53	12

Golgeter: Backe (Halmstad B.K.) — 20 goluri
Retrograde: I.F.K. Sundsvall, Derby Linköping (Campionatul se desfășoară sistem primăvară-toamnă)

Finala Cupei: Öster Växjö-Hammarby I.F. 1—0

TURCIA

1. Trabzonspor (1)	30	18	7	5	41-12	43
2. Fenerbahçe Istanbul	30	12	15	3	31-17	39
3. Altay Izmir	30	11	13	6	31-22	35
4. Beşiktaş Istanbul	30	13	7	10	36-25	33
5. Galatasaray Istanbul	30	10	13	7	36-26	33
6. Bursaspor	30	10	11	9	34-30	31
7. İdman Yurdu Mersin (P)	30	9	13	8	25-26	31
8. Boluspor	30	9	13	8	32-34	31
9. Eskişehirspor	30	10	10	10	25-26	30
10. Samsunspor (P)	30	8	12	10	19-22	28
11. Orduspor	30	8	12	10	22-27	28
12. Adanademirspor	30	6	14	10	20-32	26
13. Zonguldakspor	30	11	4	15	21-35	26
14. Adanaspor	30	8	9	13	30-40	25

15. Göztepe Izmir	30	8	9	13	21-31	25
16. Giresunspor	30	3	10	17	18-38	16

Golgeter: Necmi (Trabzonspor) — 18 goluri
Promovate in camp. 1977—78: Ankaragücü, Diyarbakırsport

Retrograde: Göztepe Izmir, Giresunspor

Finala Cupei: Trabzonspor — Beşiktaş Istanbul 1—0 și 0—0

UNGARIA

1. Vasas Budapesta	34	25	3	6	100-45	53
2. Újpesti Dozsa Budapesta	34	22	6	6	88-47	50
3. Ferencváros Budapesta (1)	34	18	11	5	78-42	47
4. Honvéd Budapesta	34	19	8	7	62-43	46
5. Haladás	34	14	8	12	53-49	36
6. Videoton Szekesfehervar	34	14	7	13	60-46	35
7. Rába ETO	34	15	5	14	51-46	35
8. M.T.K.-V.M. Budapesta	34	15	5	14	56-53	35
9. Tatatbanya	34	15	3	16	58-56	33
10. Diosgyöri V.T.K.	34	13	6	15	40-52	32
11. T.E. Zalaegerszeg	34	12	7	15	47-47	31
12. E.O.L. Szeged	34	11	8	15	39-64	30
13. Előre Sp. Bekescsaba	34	9	10	15	40-57	28
14. Kaposvári Rakoczi	34	9	9	16	39-45	27
15. Dunajváros (P)	34	9	9	16	37-60	27
16. Csepel Budapesta	34	8	10	16	45-59	26

17. B.T.C. Salgotarjan	34	10	5	19	42-77	25
18. A.C. Dorog (P)	34	5	6	23	28-75	16

Golgeter: Váradi (Vasas Budapesta) — 36 goluri
Promovate in camp. 1977—78: M.S.C. Pecs, M.A.V. Előre Szekesfehervar

Retrograde: B.T.C. Salgotarjan, A.C. Dorog
Finala Cupei: Diosgyöri V.T.K. — Vasas Budapesta 1—0

U.R.S.S.

1. Dinamo Kiev (1)	30	14	15	1	51-12	43
2. Dinamo Tbilisi	30	13	13	4	43-26	39
3. Torpedo Moscova	30	12	12	6	29-22	36
4. Dinamo Moscova	30	9	17	4	34-20	35
5. Sahtior Donețk	30	9	16	5	32-25	34
6. Lokomotiv Moscova	30	9	14	7	27-25	32
7. Cernomoreț Odesa	30	11	8	11	33-41	30
8. Kairat Alma Ata (P)	30	6	17	7	26-31	29
9. Zaria Vorosilovgrad	30	8	12	10	30-25	28
10. Zenit Leningrad	30	8	12	10	32-32	28
11. Dnepr Dnepropetrovsk	30	9	9	12	24-31	27
12. Neftci Baku (P)	30	5	17	8	25-34	27
13. T.S.K.A. Moscova	30	5	17	8	28-39	27

14. Karpatî Lvov	30	6	14	10	26-30	26
15. Ararat Erevan	30	7	12	11	27-33	26
16. Aripile Sovietelor Kuibisev	30	2	7	21	18-59	11

Golgeter: Blohin (Dinamo Kiev) — 17 goluri
Promovate in camp. 1978: Jalghiris Kaunas, Kuban Krasnodar, S.K.A. Odesa

Retrograde: Karpatî Lvov, Ararat Erevan, Aripile Sovietelor Kuibisev
(Campionatul se organizează sistem primăvară-toamnă)

Finala Cupei: Dinamo Moscova — Torpedo Moscova 1—0

Meciurile internaționale ale ROMÂNIEI în 1977

284. ROMÂNIA-TURCIA 4-0 (1-0).
București, 23 martie. Meci în cadrul Cupei balcanice (ed. X), disputat pe Stadionul Steaua; 25 000 spectatori. **Au marcat:** 1-0 Dudu Georgescu (min. 23), 2-0 Dumitru (min. 62), 3-0 Vigu (min. 75), 4-0 Iordănescu (min. 83).

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Iordache—Cheran, Sătmăreanu II, Sameș, Vigu—Dumitru, Bălăni (min. 79 Balaci), Iordănescu—Troi, Dudu Georgescu, C. Zamfir.

TURCIA (antr. Metin Turek): Senol—Turgay, Fetih, Erol, Alpaslan—Kemal I (min. 68 Bekir), Necati, Isa (min. 35 Sedat) — Ali Kemal, Necmi, Cemil.

Arbitru: Panayotis Koliropoulos (Grecia).

285. ROMÂNIA-SPANIA 1-0 (1-0).
București, 16 aprilie. Meci în preliminariile C.M. 1978, disputat pe Stadionul Steaua; 20 000 spectatori. **Au marcat:** 1-0 Benito (min. 6) — autogol.

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Cristian — Cheran, Sătmăreanu II, Sameș (min. 62 Grigore), Vigu—Dumitru, Bălăni, Iordănescu—Crișan (min. 77 Balaci), Dudu Georgescu, C. Zamfir.

SPANIA (antr. Ladislau Kubala, Gustavo Biosca): Miguel Angel—Capon, Benito, Pirri, Camacho — Villar, Leal, Assensi — Juanito, Cano, Churruca.

Arbitru: John Gordon (Scoția).

286. ROMÂNIA-R.D. GERMANĂ 1-1 (1-1).

București, 27 aprilie. Meci amical, disputat pe Stadionul Steaua; 17 000 spectatori.

Au marcat: 0-1 Kurbjuweit (min. 31), 1-1 Dumitru (min. 39).

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Cristian — Cheran, Mehedințu, Sătmăreanu II, Vigu — Balaci, Bălăni, Dumitru (min. 46 Romilă II) — Troi (min. 46 Crișan), Dudu Georgescu, Lucescu.

R.D. GERMANĂ (antr. Georg Buschner): Croy — Kische, Dörner, Weise, Kurbjuweit — Schnuphase, Weber, J. Müller — Haffner (min. 51 Schade), Streich (min. 83 Hoffmann), Riediger (min. 72 Sachse).

Arbitru: Sanchez Ibanez (Spania).

287. IUGOSLAVIA-ROMÂNIA 0-2 (0-2).
Zagreb, 8 mai. Meci în preliminariile C.M. 1978, disputat pe stadionul Maksimir; 60 000 spectatori. **Au marcat:** 0-1 Dudu Georgescu (min. 37), 0-2 Iordănescu (min. 44).

IUGOSLAVIA (antr. Ivo Toplak, Milos Milutinović): Katalinici — Buljan (min. 46 Savici), Katalinski, Peruzović, Muzinici — Oblak, Jerković, Surjak — Popivoda, Bajević (min. 46 Filipović), Geacici.

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Cristian — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II, Vigu — Romilă II, Bălăni, Iordănescu — Crișan (min. 81 Balaci), Dudu Georgescu, C. Zamfir.

Arbitru: Menahem Ashkenazi (Israel).

288. IRAN-ROMÂNIA 0-0
Teheran, 5 august. Meci amical, disputat pe Stadionul Aryamehr; 65 000 spectatori.

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Moraru — Cheran, Sătmăreanu II, Sameș, Vigu — Dumitru, Bălăni (min. 68 Romilă II), Iordănescu — Crișan (min. 65 Balaci), Dudu Georgescu, C. Zamfir (min. 82 Nedelcu II).

289. ROMÂNIA-CEHOSLOVACIA 3-1 (2-1).

Rabat (Maroc), 14 august. Meci în cadrul „Cupei Mohammed al V-lea”, disputat pe stadionul F.U.S.; 12 000 spectatori. **Au marcat:** 1-0 Dudu Georgescu (min. 10), 1-1 Nehoda (min. 30), 2-1 Dudu Georgescu (min. 35 — penalty), 3-1 Iordănescu (min. 85).

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Moraru — Cheran, Sameș (min. 70 C. Ștefănescu), Sătmăreanu II,

Vigu — Dumitru, Bălăni (min. 80 Romilă II), Iordănescu — Crișan (min. 65 Balaci), Dudu Georgescu, C. Zamfir.

CEHOSLOVACIA (antr. Václav Jezek): Hruska — Paurik, Jurkemik, Dvorak, Gögh (min. 46 Pivarnik) — Kozak, Polak, Moder — Masny (min. 80 Jozsa), Nehoda, Gallis.

Arbitru: M. Larache (Maroc).

290. ROMÂNIA-GRECIA 6-1 (4-1).

București, 21 septembrie. Meci amical, disputat pe Stadionul Steaua; 18 000 spectatori. **Au marcat:** 1-0 Dumitru (min. 7), 2-0 Bălăni (min. 22), 2-1 Karavitis (min. 29), 3-1 Dumitru (min. 32), 4-1 Bălăni (min. 42), 5-1 Dumitru (min. 77), 6-1 Dudu Georgescu (min. 80).

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Moraru (min. 78 Cristian) — Cheran, Sătmăreanu II, Sameș, Vigu — Dumitru, Bălăni (min. 83 Balaci), Romilă II — Crișan (min. 46 Troi), Dudu Georgescu (min. 83 Peniu), C. Zamfir (min. 46 Crișan).

GRECIA (antr. Alkis Panagoulis, Alekos Sofianidis): Steryoudas — Pallas, Ravousis (min. 46 Pellios), Karavitis, Iosifidis — Livathinos (min. 46 Paraschos; min. 77 Papaioannou II), Delikaris, Kypastas — Anastopoulos, Galakos, Mavros (min. 64 Orfanos).

Arbitru: René Vigliani (Franța).

291. SPANIA-ROMÂNIA 2-0 (0-0).

Madrid, 26 octombrie. Meci în preliminariile C.M. 1978, disputat pe Stadionul „Vicente Calderon”, 50 000 spectatori. **Au marcat:** 1-0 Leal (min. 75), 2-0 Ruben Cano (min. 83).

SPANIA (antr. Ladislau Kubala, Gustavo Biosca): Arconada — Benites (min. 86 Marcellino), Pirri, Migueli, Camacho — Leal, Asensi, Churruca (min. 56 Sarustegui) — Juanito, Ruben Cano, Dani.

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Cristian — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II, Vigu — Dumitru, Balaci (min. 64 Dinu), Bălăni — Crișan, Dudu Georgescu, Iordănescu (min. 86 Romilă II).

Arbitru: Robert Würtz (Franța).

292. ROMÂNIA-IUGOSLAVIA 4-6 (3-2).

București, 13 noiembrie. Meci în preliminariile C.M. 1978, disputat pe Stadionul Steaua; 30 000 spectatori. **Au marcat:** 1-0 Vigu (min. 2), 1-1 Susici (min. 14), 1-2 Muzinici (min. 18), 2-2 Iordănescu (min. 40), 3-2 Bălăni (min. 43), 3-3 Susici (min. 51), 3-4 Susici (min. 62), 4-4 Dudu Georgescu (min. 67),

4-5 Trifunovici (min. 79), 4-6 Filipovici (min. 84).

ROMÂNIA (antr. Ștefan Covaci, Const. Cernăianu): Moraru — Cheran, Sameș, Sătmăreanu II (min. 46 Dobru), Vigu — Dumitru (min. 64 Romilă II), Bălăni, Iordănescu — Crișan, Dudu Georgescu, C. Zamfir.

IUGOSLAVIA (antr. Marko Valok): Borota — Boljat, Stojković, Hatunici, Muzinici — Trifunovici, Nikolić (min. 64 Zajec), Surjak — Zungul (min. 80 Vukotić), Filipovici, Susici.

Arbitru: Alfred Delcourt (Belgia).

★

BILANȚ PE 1977: 9 5 2 2 21-11

BILANȚ GENERAL: 292 122 70 100 517-480

★

Cele 21 de goluri realizate anul trecut de naționala României se datoresc următorilor jucători:

6 goluri — Dudu Georgescu (1 penalty)
5 goluri — Dumitru
4 goluri — Iordănescu
3 goluri — Bălăni
2 goluri — Vigu
1 autogol — Benito (Spania)

★

În 1977, în reprezentativa tricoloră au evoluat 25 de jucători de la 10 echipe:

STEUA: Iordache (1 meci), Sameș (8), Vigu (9), Dumitru (8), Iordănescu (7), Troi (4), C. Zamfir (7), Moraru (4), Anghelini (1).

DINAMO: Cheran (9), Sătmăreanu II (8), Dudu Georgescu (9), Lucescu (1), Dinu (1), Dobru (1).

A.S. ARMATA: Bălăni (9).

UNIVERSITATEA CRAIOVA: Balaci (8), Crișan (8), C. Ștefănescu (1).

F.C. ARGEȘ: Cristian (5).

SPORTUL STUDENȚESC: Grigore (1).

POLITEHNICA TIMIȘOARA: Mehedințu (1).

POLITEHNICA IAȘI: Romilă II (7).

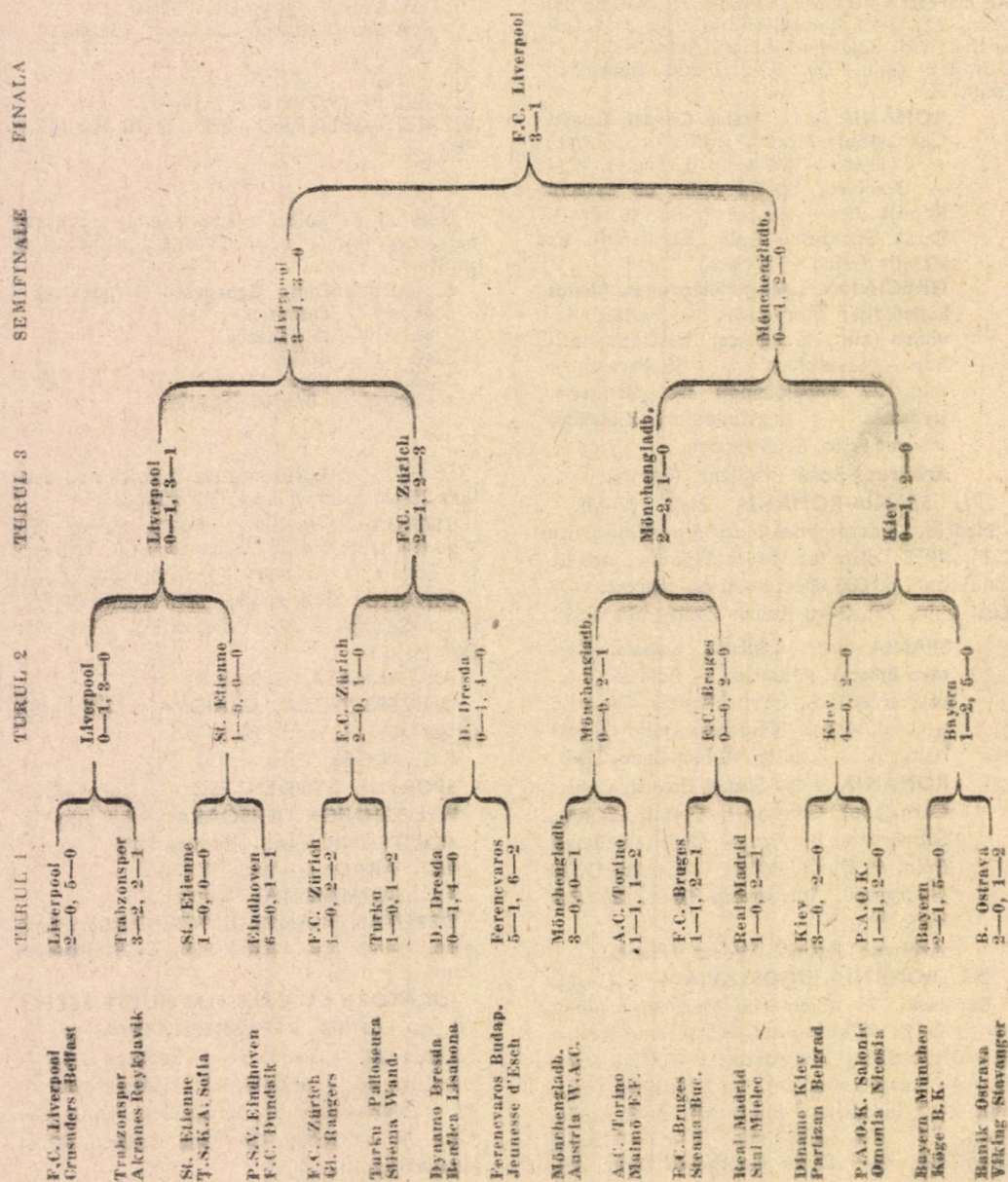
U.T. ARAD: Nedelcu II (1).

F.C. CONSTANȚA: Peniu (1).

DEBUTANȚII ANULUI 1977: Cristian, Grigore, Mehedințu, Nedelcu II, C. Ștefănescu, Peniu.

JUCĂTORII CU CELE MAI MULTE SELECȚII ÎN ECHIPA REPREZENTATIVĂ: 67 — Lucescu, 66 — Dinu, 54 — Răducanu, 53 — Dumitru, 48 — Bodola, 44 — Sătmăreanu II, 43 — Nunweiller VI, Iordănescu, 42 — Gh. Albu, 41 — Dobay, Dan Coe, Dobrin, 40 — Nunweiller III.

Cupa CAMPIONILOR EUROPENI

● **CÎȘTIGĂTOARELE DE PÎNĂ ACUM:**
 1955—56, Real Madrid; 1956—57, Real Madrid; 1957—58, Real Madrid; 1958—59, Real Madrid; 1959—60, Real Madrid; 1960—61, Benfica Lisabona; 1961—62, Benfica Lisabona; 1962—63, A.C. Milan; 1963—64, Internazionale Milano; 1964—65, Internazionale Milano; 1965—66, Real Madrid; 1966—67, Celtic Glasgow; 1967—68, Manchester United; 1968—69, A.C. Milan; 1969—70, Feyenoord Rotterdam; 1970—71, Ajax Amsterdam; 1971—72, Ajax Amsterdam; 1972—73, Ajax Amsterdam; 1973—74, Bayern München; 1974—75, Bayern München; 1975—76, Bayern München; 1976—77, F.C. Liverpool.
 Ediția 1976—77

● **PARTICIPANTE:** F.C. Liverpool (Anglia), Austria Viena (Austria), F.C. Bruges (Belgia), T.S.K.A. Sofia (Bulgaria), Banik Ostrava (Cehoslovacia), Omonia Nicosia (Cipru), Køge B.K. Copenhagen (Danemarca), F.C. Zürich (Elveția), Turku Palloseura (Finlanda), Saint Etienne (Franța), Dynamo Dresda (R.D. Germană), Bayern München-deținătoarea trofeului, Borussia Mönchengladbach-campioana (R.F. Germania), P.A.O.K. Salonic (Grecia), F.C. Dundalk (Irlanda), Crusaders Belfast (Irlanda de Nord), I.A. Akranes Reykjavik (Islanda), A.C. Torino (Italia), Partizan Belgrad (Iugoslavia), Jeunesse d'Esch (Luxemburg), Sliema Wanderers La Valletta (Malta), Viking Stavanger (Norvegia), P.S.V. Eindhoven (Olanda), Stal Mielec (Polonia), Benfica Lisabona (Portugalia), Steaua București (România), Glasgow Rangers (Scoția), Real Madrid (Spania), Malmö F.F. (Suedia), Trabzonspor (Turcia), Ferencvaros Budapesta (Ungaria), Dinamo Kiev (U.R.S.S.).

FINALA (Roma, 25 mai 1977):

F.C. LIVERPOOL — BORUSSIA MÖNCHENGLADBACH 3—1 (1—0)

Stadionul Olimpic; 70 000 spectatori; au marcat: Mc Dermott (min. 28), Smith (min. 65), Neal (min. 80); Simonsen (min. 51).

F.C. LIVERPOOL (antr. Bob Paisley): Clemence—Neal, Hughes, Smith, Jones, Callaghan, Case, Kennedy, Keegan, Heighway, McDermott.

BORUSSIA (antr. Udo Lattek): Kneib—Vogts, Klinkhammer, Wittkamp, Schaefer, Bonhof, Wimmer (min. 25 Kulik), Stielike (min. 80 Hannes), Simonsen, Wohlers, Heynckes.

Arbitru: Robert Würtz (Franța).

Meciurile reprezentantei noastre

● **Turul 1, manșa 1 (15 sept. 1976):**
F.C. BRUGES-STEUA BUCUREȘTI 2—1 (0—0)

Stadionul Olympia: 25 000 spectatori.

Au marcat: 1—0 Davies (min. 51 — penalty), 1—1 Troi (min. 60), 2—1 Verheecke (min. 83).

F.C. BRUGES (antr. Ernst Happel): Jensen — Bastinjs, De Cubber, Leekens, Denae-ghele — Cools, Vandereycken, Courant — Davies, Lambert, Lefevre (min. 74 Verheecke).

STEUA (antr. Em. Jenei, C. Creiniceanu): Iordache — Anghelini, Fl. Marin, Sameș, Vigu — Dumitru, Agiu, Iordănescu — Ion Ion, Troi, M. Răducănu.

Arbitru: Walter Eschweiler (R.F. Germania).

● **Turul 2, manșa 2 (29 sept. 1976):**
STEUA BUCUREȘTI — F.C. BRUGES 1—1 (1—0)

Stadionul Steaua: 10 000 spectatori.

Au marcat: 1—0 Vigu (min. 25), 1—1 Lambert (min. 71).

STEUA (antr. Em. Jenei, C. Creiniceanu): Iordache — Anghelini, Fl. Marin, Sameș, Vigu — Dumitru (min. 77 Agiu), Ion Ion (min. 72 M. Răducănu), Stoica — Troi, Iordănescu, C. Zamfir.

F.C. BRUGES (antr. Ernst Happel): Jensen — Bastinjs, Krieger (min. 46 Lefevre), Leekens, Volders — Cools, De Cubber, Courant, Vandereycken — Lambert, Verheecke (min. 60 Davies).

Arbitru: Orhan Cebe (Turcia).

CUPA CUPELOR

124

	TURUL 1	TURUL 2	TURUL 3	SEMIFINALA	FINALA						
R.S.C. Anderlecht Roda Kerkrade	Anderlecht 3—2, 2—1	Anderlecht 5—1, 5—1	Anderlecht 2—0, 4—2	Anderlecht 0—1, 2—0	S.V. Hamburg 2—0						
Galatasaray A.E.K. Atena	Galatasaray 1—1, 2—1										
Southampton O.L. Marsilla	Southampton 1—2, 4—0	Southampton 5—2, 4—1									
Carrick Rangers A. Bonnevoie	Carrick Rang. 3—1, 1—2										
S.S.C. Napoli Bodoe Glimt	Napoli 1—0, 2—0	Napoli 1—1, 2—0									
Apoel Nicosia Iraklis Salonis	Apoel 2—0, 0—0	Napoli 0—0, 2—0									
Slask Wroclaw Floriana la Valletta	Wroclaw 2—0, 4—1					Wroclaw 3—0, 1—0					
Bohemians Dublin Esbjerg B.K.	Bohemians 1—0, 2—1										
S.V. Hamburg Keflavik I.F.	Hamburg 1—1, 3—0	Hamburg 4—2, 4—1	Hamburg 1—1, 4—0								
Hearts Midloth. Lokomot. Leipzig	Hearts 5—1, 0—2										
M.T.K. Budapesta Sparta Praga	M.T.K. 3—1, 1—1	M.T.K. 4—1, 1—0		Hamburg 4—3, 3—0							
Dinamo Tbilisi Cardiff City	Dinamo 3—0, 0—1										
Atletico Madrid Rapid Viena	Atletico 1—1, 2—1	Atletico 1—0, 2—1	Atletico 1—2, 2—0								
Hajduk Split Lierse S.V.	Hajduk 3—0, 0—1										
Levski Spartak Lahti Reipas	Levski Sp. 7—1, 2—2	Levski Spartak 1—3, 2—0									
Boavista Porto C.S.U. Galati	Boavista 2—0, 3—2										

● **CÎȘTIGĂTOARELE DE PÎNĂ ACUM:**
 1960—61, A.C. Fiorentina; 1961—62, Atlético Madrid; 1962—63, Tottenham Hotspur Londra; 1963—64, Sporting Lisabona; 1964—65, West Ham United Londra; 1965—66, Borussia Dortmund; 1966—67, Bayern München; 1967—68, A.C. Milan; 1968—69, Slovan Bratislava; 1969—70, Manchester City; 1970—71, Chelsea Londra; 1971—72, Glasgow Rangers; 1972—73, A.C. Milan; 1973—74, F.C. Magdeburg; 1974—75, Dinamo Kiev; 1975—76, R.S.C. Anderlecht Bruxelles; 1976—77, S.V. Hamburg.

Ediția 1976 — 77

● **PARTICIPANTE:** F.C. Southampton (Anglia), Rapid Viena (Austria), R.S.C. Anderlecht Bruxelles-deținătoarea trofeului, S.V. Lierse-finalista cupei naționale (Belgia), Levski Spartak Sofia (Bulgaria), Sparta Praga (Cehoslovacia), Apoel Nicosia (Cipru), Esbjerg B.K. (Danemarca), Servette Geneva (Elveția), Reipas Lahti (Finlanda), Olympique Marsilia (Franța), Lokomotive Leipzig (R.D. Germană), S.V. Hamburg (R.F. Germania), Iraklis Salonie (Grecia), Bohemians Dublin (Irlanda), Carrick Rangers (Irlanda de Nord), Keflavik I.F. (Islanda), S.S.C. Napoli (Italia), Hajduk Split (Iugoslavia), Aris Bonnevoie (Luxemburg), Floriana La Valletta (Malta), Bodo Glimt (Norvegia), Roda F.C. Kerkrade (Olanda), Slask Wroclaw (Polonia), Boavista Porto (Portugalia), C.S.U. Galați (România), Heart of Midlothian Edinburg (Scoția), Atlético Madrid (Spania), A.I.K. Stockholm (Suedia), Galatasaray Istanbul (Turcia), Cardiff City (Țara Galilor), M.T.K. Budapesta (Ungaria), Dinamo Tbilisi (U.R.S.S.).

MECI PRELIMINAR: Cardiff City-Servette Geneva 1—0 și 1—2; calificată Cardiff City, datorită golului marcat în deplasare.

FINALA (Amsterdam, 11 mai 1977)

S.V. HAMBURG — R.S.C. ANDERLECHT
 2—0 (0—0)

Stadionul Olimpic; 65 000 spectatori; au marcat: Volkert (min. 78 — penalty), Magath (min. 90).

S.V. HAMBURG (antr. Kuno Klotzer): Kargus — Kaltz, Ripp, Nogly, Hidiën, Memering, Magath, Reiman, Steffenhagen, Keller, Volkert.

R.S.C. ANDERLECHT (antr. Raymond Goethals): Ruiter — van Binst, Broos, Vandendaele, Thissen, Dockx (min. 80 van Poucke), Vanderelst, Coeck, Ressel, Haan, Rensenbrink.

Arbitru: Patrick Partridge (Anglia).

Meciurile reprezentantei noastre

● **Turul 1, manșa 1 (15 sept. 1976):**

C.S.U. GALAȚI — BOAVISTA PORTO
 2—3 (0—2)

Stadionul „Dunărea”; 12 000 spectatori.

Au marcat: 0—1 Olteanu (min. 17 — autogol), 0—2 Albertino (min. 35), 1—2 Marinescu (min. 48), 2—2 Cramer (min. 53), 2—3 Mané (min. 67).

C.S.U. (antr. Ion Zaharia): Tănase — Pasquale, Olteanu, Marta, Șarpe — Păunescu, Dobre (min. 46 Băjenaru), Georgescu — Cotigă (min. 78 Ustabacief), Marinescu, Cramer.

BOAVISTA (antr. Mario Wilson): Botelho — Trindade (min. 75 Celso) — M. Joao, Artur, Amaral — Barbosa, Fr. Mario (min. 63 Carolino), Albertino, Nogueira — Mané, Salvador.

Arbitru: Costas Xanthoulis (Cipru).

● **Turul 1, manșa 2 (29 sept. 1976):**

BOAVISTA PORTO — C.S.U. GALAȚI
 2—0 (2—0)

Stadionul „Bessa Boavista”; 8 000 spectatori.
 A marcat: Mané (min. 7,42).

BOAVISTA (antr. Mario Wilson): Botelho — Alberto, Carolino, Artur, Amaral — Barbosa, Fr. Mario, Albertino — Mané, Celso, Nogueira.

C.S.U. (antr. Ion Zaharia): Chiriazic — Pasquale, Olteanu, Enache, Șarpe — Păunescu, Băjenaru, Georgescu (min. 46 Dobre), Angelescu — Cramer, Marinescu.

Arbitru: John Hunting (Anglia).

	TURUL 2	TURUL 3	TURUL 4	SEMIFINALE	FINALA						
Athletic Bilbao F.C. Basel	Athletic 1—1, 3—1	Athletic 4—1, 4—3	Athletic 2—1, 2—2	Athletic 1—1, 0—0	Juventus Torino 1—0, 1—2						
A.C. Milan Akademik Sofia	A.C. Milan 3—1, 2—0										
C.F. Barcelona S.K. Lokeren	C.F. Barcelona 2—0, 1—2	C.F. Barcelona 3—0, 5—1									
Göster Växjö F.C. Hibernian	Göster Växjö 0—2, 4—1										
R.D.W. Molenbeek Wisla Cracovia	Molenbeek 1—1, 5—4	Molenbeek 1—0, 1—1	Molenbeek 0—0, 2—1								
Schalke 04 Sp. studențesc Buc.	Schalke 04 1—0, 4—0										
Feyenoord Rotterdam F.C. Kaiserslautern	Feyenoord 2—2, 5—0	Feyenoord 1—0, 2—0									
Espanol Barcelona Eintr. Braunschweig	Espanol 2—0, 1—2										
Juventus Torino Manchester United	Juventus 0—1, 4—0	Juventus 3—0, 0—1	Juventus 3—1, 1—0	Juventus 1—0, 1—2							
Šachtior Donezk Honvéd Budapest	Šachtior 3—0, 3—2										
F.C. Magdeburg Dinamo Zagreb	Magdeburg 2—0, 2—2	Magdeburg 5—0, 0—1									
Videoton S.W. Innsbruck	Videoton 1—1, 1—0										
A.E.K. Atena Derby County	A.E.K. Atena 2—0, 3—2	A.E.K. Atena 2—0, 1—3	A.E.K. Atena 0—3, 4—2								
Steaua Roșie Belg. Austria Salzburg	Steaua Roșie 1—2, 1—0										
Queen's Park Slovan Bratisl.	Queen's Park 3—3, 5—2	Queen's Park 3—0, 1—4									
F.C. Köln Grasshoppers	F.C. Köln 2—0, 3—2										

CUPA UEFA.

● **CIȘTIGĂTOARELE DE PINĂ ACUM:** Cupa orașelor țiguri — 1957—58, Barcelona: 1958—60, Barcelona: 1960—61, Roma: 1961—62, Valencia: 1962—63, Valencia: 1963—64, Real Zaragoza: 1964—65, Ferencváros Budapesta: 1965—66, C.F. Barcelona: 1966—67, Dinamo Zagreb: 1967—68, Leeds United: 1968—69, Newcastle United: Cupa europeană a țigurilor — 1969—70, Arsenal Londra: 1970—71, Leeds United: Cupa U.E.F.A. — 1971—72, Tottenham Hotspur Londra: 1972—73, F.C. Liverpool: 1973—74, Feyenoord Rotterdam: 1974—75, Borussia Mönchengladbach: 1975—76, F.C. Liverpool: 1976—77, Juventus Torino.

Ediția 1976—77

● **PARTICIPANTE:** Queen's Park Rangers, Derby County, Manchester United, Manchester City (Anglia), S.W. Innsbruck, Austria Salzburg (Austria), R.D.W. Molenbeek, S.K. Lokeren (Belgia), Akademik Sofia, Lokomotiv Plovdiv (Bulgaria), Slovan Bratislava, Slavia Praga (Cehoslovacia), Paralimni Famagusta (Cipru), Naestved I.F., Holbaek I.F. (Danemarca), F.C. Basel, Grasshoppers Zürich (Elveția), Kuopio Palloseura (Finlanda), F.C. Sochaux, O.G.C. Nisa (Franța), Dynamo Berlin, F.C. Magdeburg (R.D. Germană), F.C. Köln, Eintracht Braunschweig, Schalke 04 Gelsenkirchen, F.C. Kaiserslautern (R.F. Germania), A.E.K. Atena, Olympiakos Pireu (Grecia), Finn Harps Dublin (Irlanda), Glentoran Belfast (Irlanda de Nord), Fram Reykjavik (Islanda), Juventus Torino, A.C. Milan, A.C. Cesena, Internazionale Milano (Italia), Dinamo Zagreb, Steaua Roșie Belgrad (Iugoslavia), Red Boys Differdange (Luxemburg), Hibernian Paola (Malta), Brann Bergen, Start Kristiansand (Norvegia), Feyenoord Rotterdam, Ajax Amsterdam (Olanda), G.K.S. Tychy, Wisla Cracovia (Polonia), Belenenses Lisabona, F.C. Porto (Portugalia), Dinamo București, A.S.A. Tg. Mureș, Sportul studențesc București (România), Celtic Glasgow, Hibernian Edinburg (Scoția), C.F. Barcelona, Espanol Barcelona, Athletic Bilbao (Spania), Öster Växjö, Djurgarden Stockholm (Suedia), Fenerbahce Istanbul, Adanaspor (Turcia), Ujpesti Dozsa Budapesta, Videoton Szekesfehervar, Honved Budapesta (Ungaria), Sahfior Donetsk, Dinamo Moscova (U.R.S.S.).

● REZULTATELE TURULUI 1:

F.C. Köln — G.K.S. Tychy 2-0, 1-1; Sahfior Donetsk — Dynamo Berlin 3-0, 1-1; Naestved I.F. — R.W.D. Molenbeek 0-3, 0-4; Kuopio Palloseura — Östers Växjö 3-2, 0-2; Feyenoord Rotterdam — Djurgarden Stockholm 3-0, 1-2; Glentoran Belfast — F.C. Basel 3-2, 0-3; Fram Reykjavik — Slovan Bratislava 0-3, 0-5; Queen's Park Rangers — Brann Bergen 4-0, 7-0; Celtic Glasgow — Wisla Cracovia 2-2, 0-2; Derby County — Finn Harps Dublin 12-0, 4-1; S.W. Innsbruck — Start Kristiansand 2-1, 5-0; Eintracht Braunschweig — Holbaek I.F. 7-0, 0-1; Ajax Amsterdam — Manchester United 1-0, 0-2; Belenenses Lisabona — C.F. Barcelona 2-2, 2-3; Hibernian Edinburg — F.C. Sochaux 1-0, 0-0; Red Boys Differdange — S.K. Lokeren 0-3, 1-3; Manchester City — Juventus Torino 1-0, 0-2;

F.C. Porto-Schalke 04 Gelsenkirchen 2-2, 2-3; Espanol Barcelona — O.G.C. Nisa 3-1, 1-2; Grasshoppers Zürich — Hibernian Paola 7-0, 2-0; Ujpesti Dozsa Budapesta — Athletic Bilbao 1-0, 0-5; Dinamo București — A.C. Milan 0-0, 1-2; Paralimni Famagusta — F.C. Kaiserslautern 1-3, 0-8; Slavia Praga — Akademik Sofia 2-0, 0-3; F.C. Magdeburg — A.C. Cesena 3-0, 1-3; A.E.K. Atena — Dinamo Moscova 2-0, 1-2; Fenerbahce Istanbul — Videoton Szekesfehervar 2-1, 0-4; A.S. Armata Tg. Mureș — Dinamo Zagreb 0-1, 0-3; Internazionale Milano — Honved Budapesta 0-1, 1-1; Lokomotiv Plovdiv — Steaua Roșie Belgrad 2-1, 1-4; Austria Salzburg — Adanaspor 5-0, 0-2; Sportul studențesc București — Olympiakos Pireu 3-0, 1-2.

FINALA

● **Manșa 1 (Torino, 4 mai 1977):**

JUVENTUS — ATHLETIC BILBAO 1-0 (1-0)
Stadionul Comunal: 71 000 spectatori; a marcat: Tardelli (min. 14).

JUVENTUS (antr. Luigi Radice): Zoff — Cuccureddu, Morini, Scirea, Gentile, Causio, Furino, Benetti, Tardelli, Boninsegna (min. 39 Gori), Bettiga.

ATHLETIC (antr. Kodo Aguirre): Iribar — Omaederra, Guisasaola, Escalaza, Villar, Golcochea, Dani, Churrua, Irureta, Rojo II, Rojo I.

Arbitru: Charles Corver (Olanda)

● **Manșa 2 (Bilbao, 18 mai 1977):**

ATHLETIC — JUVENTUS TORINO 2-1 (1-1)
Stadionul Athletic: 40 000 spectatori; au marcat: Bettiga (min. 6); Irureta (min. 11), Carlos (min. 79).

Athletic (antr. Kodo Aguirre): Iribar — Lasa (min. 65 Carlos), Guisasaola, Escalaza, Alesanco, Villar, Dani, Irureta, Amorofru, Churrua, Rojo I.

JUVENTUS (antr. Luigi Radice): Zoff — Cuccureddu, Gentile, Furino, Morini, Scirea, Tardelli, Causio, Boninsegna, Benetti, Bettiga.

Arbitru: Erich Linemayr (Austria).

Meciurile reprezentantelor noastre

Turul 1, manșa 1 (15 sept. 1976)

● **SPORTUL STUDENȚESC BUCUREȘTI — OLYMPIAKOS PIREU 3-0 (1-0)**

Stadionul „23 August”: 13 000 spectatori.

Au marcat: 1-0 Grosu (min. 38), 2-0 O. Ionescu (min. 75), 3-0 O. Ionescu (min. 81).

SP. STUDENȚESC (antr. A. Nienlescu, I. Voica): Răducanu — Tănăsescu, Ciugarin, Grigore, Manea — Cassai, O. Ionescu, Rădulescu (min. 87 Munteanu) — Grosu, Marica (min. 86 Cazan), Vlad.

OLYMPIAKOS (antr. Lee Shannon): Kelesidis — Gaitatzis, Sinetopoulos, Siokos, Angelis — Karavitis (min. 85 Kritikopoulos), Kirastas, Aidinou (min. 46 Vasilopoulos) — Galakos, Delikaris, Davourlis.

Arbitru: André Pavre (Elveția).

● **DINAMO BUCUREȘTI — A.C. MILAN 0-0**
Stadionul Dinamo: 20 000 spectatori.

DINAMO (antr. Ion și Lică Nunweiller): Ștefan — Cheran, Sătmăreanu II, G. Sandu, I. Marin — Al. Moldovan, Dobrău (min. 68 Roznai), Custov — Lucescu (min. 46 Chitaru), Dudu Georgescu, Vranceanu.

A.C. MILAN (antr. E. Marchiolo): Albertosi — Sabadini, Bet, Turone, Anguiletti — Capello, Morini (min. 57 Collovatti), Boldini — Gorin, Calloni, Bigon.

Arbitru: Klaus Ohmsen (R.F. Germania).

● **A.S. ARMATA TG. MUREȘ — DINAMO ZAGREB 0-1 (0-0)**

Stadionul „23 August” din Tg. Mureș: 20 000 spectatori.

A marcat: 0-1 Jurisici (min. 65).

A.S. ARMATA (antr. T. Bone, Șt. Brassay): Solyom — Gligore, Unchiș, Ispir, Onușan — Varodi, Pislaru, Bălăni — Fazekas (min. 81 Marton), Fancici (min. 46 N. Naghi), Both II.

DINAMO (antr. Mirko Bazile): Stincici — Deveci, Miljkovici, Bogdan, Jovicevici — Huljici, Tuksa, Kranjčear (min. 71 Brucici) — Bonici, Jurisici, Mustedanagici.

Arbitru: Panayotis Marinos (Grecia).

Manșa 2 (29 sept. 1976)

● **OLYMPIAKOS PIREU — SPORTUL STUDENȚESC BUCUREȘTI 2-1 (0-1)**

Stadionul Karaiskakis din Atena: 40 000 spectatori.

Au marcat: 0-1 Răducanu (min. 30 — penalty), 1-1 Galakos (min. 50), 2-1 Karavitis (min. 53 — penalty).

OLYMPIAKOS (antr. Lee Shannon): Kelesidis — Vasilopoulos, Sinetopoulos, Siokos, Gaitatzis (min. 46 Angelis) — Karavitis (min. 60 Aidinou), Kirastas, Delikaris — Kritikopoulos, Galakos, Davourlis.

SP. STUDENȚESC (antr. A. Niculescu, I. Voica): Răducanu — Tănăsescu, Ciugarin, Grigore, Manea — Cassai, Cazan, Rădulescu (min. 84 Marica) — Grosu (min. 71 Munteanu), O. Ionescu, Vlad.

Arbitru: Thomas Reynolds (Țara Galilor).

● **DINAMO ZAGREB — A.S. ARMATA TG. MUREȘ 3-0 (1-0)**

Stadionul Maksimir: 20 000 spectatori.

Au marcat: 1-0 Senzen (min. 28), 2-0 Bogdan (min. 65), 3-0 Jurisici (min. 78).

DINAMO (antr. Mirko Bazile): Stincici — Huljici, Miljkovici, Bogdan, Jovicevici — Bedi

(min. 67 Deveci), Janjanin, Kranjčear — Senzen, Jurisici, Mustedanagici (min. 60 Bonici).

A.S. ARMATA (antr. T. Bone, Șt. Brassay): Solyom — Gligore, Unchiș, Ispir, Onușan — Bălăni, Pislaru, Hajnal (min. 69 Varodi) — Marton, N. Naghi (min. 79 Fancici), Fazekas.

Arbitru: Martin Horbas (Cehoslovacia).

● **A.C. MILAN — DINAMO BUCUREȘTI 2-1 (1-1)**
Stadionul San Siro: 60 000 spectatori.

Au marcat: 0-1 Sătmăreanu II (min. 9), 1-1 Calloni (min. 26), 2-1 Silva (min. 74).

A.C. MILAN (antr. E. Marchiolo): Albertosi — Morini (min. 59 Sabadini), Bet, Turone, Collovatti — Rivera, Capello, Biasiolo, Maldera — Calloni, Bigon (min. 59 Silva).

DINAMO (antr. Ion și Lică Nunweiller): Ștefan — Cheran, G. Sandu, Sătmăreanu II, Lucuță — Dobrău, Dudu Georgescu, Custov — Al. Moldovan, Roznai, Vranceanu (min. 72 I. Moldovan).

Arbitru: John Paterson (Scoția).

Datorită ploii și a terenului desfundat, partida a fost amnată cu o zi și s-a disputat la 30 septembrie.

Turul 2, manșa 1 (20 octombrie 1976)

● **SPORTUL STUDENȚESC BUCUREȘTI — SCHALKE 04 GELSENKIRCHEN 0-1 (0-0)**

Stadionul Republicii: 8 000 spectatori.

A marcat: 0-1 K. Fischer (min. 58)

SP. STUDENȚESC (antr. A. Niculescu, I. Voica): Răducanu — Tănăsescu, Cazan, Grigore, Manea — Munteanu (min. 87 Cătoi), Cassai — Grosu (min. 70 Mihai Marian), Marica, O. Ionescu, Vlad.

SCHALKE 04 (antr. Friedel Rausch): Marici — Thiele (min. 67 H. Kremer), Fichtel, Sobieray, Rüssmann — Lutkebohmert, Abamezik, Oblak — Bonghardt (min. 88 Gede), K. Fischer, Dubski.

Arbitru: Dogan Babacan (Turcia).

● **SCHALKE 04 GELSENKIRCHEN — SPORTUL STUDENȚESC BUCUREȘTI 4-0 (3-0)**
Parkstadion, 40 000 spectatori.

Au marcat: 1-0 Bonghardt (min. 3), 2-0 K. Fischer (min. 15), 3-0 K. Fischer (min. 24), 4-0 Bonghardt (min. 80).

SCHALKE 04 (antr. Friedel Rausch): Marici — Thiele, Fichtel, Rüssmann, Sobieray — Lutkebohmert, Abamezik, Oblak — Bonghardt, K. Fischer, E. Kremer.

SP. STUDENȚESC (antr. A. Niculescu, I. Voica): Răducanu — Tănăsescu, Ciugarin, Grigore, Manea — Cassai, O. Ionescu, Rădulescu — Petreanu, Grosu, Vlad.

Arbitru: Pavel Kazakov (U.R.S.S.).

PENTRU MUNTE, PENTRU SPORT COSTUMAȚIE DIN ...TRICOT

De ce neapărat din tricot?

„Pentru că tricotelul, confecționat din bumbac în diverse amestecuri, este materia primă din care sînt confecționate tricotatele noastre. Peste 600 de sortimente de tricotate, lenjerie, unel și imprimată, hanorace, treninguri, tricouri pentru sport, articole pentru nou născuți și diferite alte produse – iată, într-o frază, bogata gamă de articole însoțite de cunoscuta emblemă a întreprinderii noastre”, ne informa inginerul Traian Dominte, directorul ÎNTEPRINDERII DE TRICOTAJE „ZIMBRUL” din Suceava.

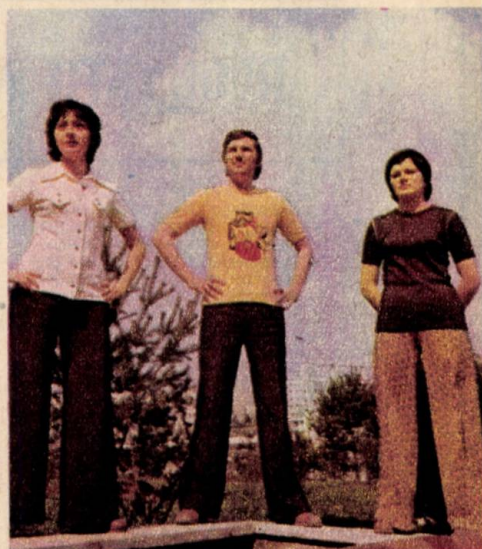
A fost deajuns să vizităm expoziția întreprinderii sucevene, pentru a ne convinge total că aici între frumusețe și calitate este un acord perfect, atelierul de creație al întreprinderii nefăcînd economie la... Imaginație, numărul modelelor proiectate și re-proiectate în acest an, atîngînd aproape 200 articole pentru femei, bărbați și copii.

Prezența la diferite manifestări economice interne și externe a produselor semnate „ZIMBRUL”-Suceava a creat implicit o excelentă carte de vizită acestora, autoritatea firmei fiind astăzi unanim recunoscută în țară și în peste 20 de țări ale lumii.

Oricum, în afara acestor rînduri și a imaginilor care le însoțesc, cea mai bună confirmare o reprezintă proba palpabilă, adică contactul cu produsul.

Iată de ce vă sugerăm ca slalomul să-l încercați numai pe pîrtia de schi. Pentru a găsi un produs al sus-numitei întreprinderi, nu e nevoie, orice magazin de specialitate vi-l oferă imediat.

E.C.

În anul 1977 rugbyul românesc a înregistrat marea performanță de a câștiga campionatul european după o frumoasă serie de victorii dintre care cea mai strălucită a fost aceea cu marea echipă a Franței obținută la București.

Redăm în această pagină traseul C.E. 1976—77 cu o fază din meciul cu Franța și fotografia campionilor Europei după meciul final cu Italia.

RUGBYȘTII NOȘTRI CAMPIONII EUROPEI

17 octombrie — 1976, Nowy Dwor, ROMÂNIA—POLONIA 38—8 (9—8) — Bucos-Ianusevici, Nica, Varga, Constantin (min. 53 Motrescu) — Alexandru, Suciu — Murariu, Dărăban, Achim — Pinte, M. Ionescu — Băcioiu, Munteanu, Dinu.

Au marcat: Dărăban (2 încerc.), Murariu, Varga, Motrescu (încerc.), Bucos (l.p. 2 tr.), Alexandru (3 l.p.c.), Nica (tr.); respectiv C. Jagielniak și Milart (încerc.). A arbitrat Anatoli Lapeluk (Franța).

14 noiembrie — 1976, București, Giulești, ROMÂNIA—FRANȚA 15—12 (0—9) — Bucos — Ianusevici, Nica, Varga, Motrescu — Alexandru, Paraschiv — Stoica, Dărăban, Murariu — M. Ionescu, Pinte — Băcioiu, Ortelecan, Dinu.

Au marcat: Paraschiv, Murariu, Alexandru (încerc.), Bucos (l.p.); respectiv Bastiat (încerc.), Aguirre (2 l.p., tr.). A condus J.C. Kelleher (Țara Galilor).

17 noiembrie — 1976, București, Parcul Copilului, ROMÂNIA—MAROC 89—0 (89—0) — Bucos — Ianusevici, Nica, Varga, Motrescu — Alexandru, Paraschiv — Stoica, Dărăban, Murariu — Mușat (min. 55 Achim), Pinte — Băcioiu, Munteanu, Dinu.

Au marcat: Motrescu, Stoica (3 încerc.), Bucos (2 încerc., 2 tr.), Murariu (2 încerc.), Alexandru (încerc., tr., l.p.c.), Nica (încerc., 6 tr.), Mușat, Pinte, Ianusevici, Munteanu (încerc.). Arbitru: Michel Messan (Franța).

23 aprilie — 1977, Barcelona, ROMÂNIA—SPANIA 22—12 (9—0) — Bucos — Ianusevici, Nica, Varga, Motrescu — Alexandru, Paraschiv — Stoica, Dărăban, Murariu — Pinte, Dumitru — Bucan, Ortelecan, Dinu. Au marcat: Motrescu, Bucan (încerc.), Bucos (3 l.p., tr.), Alexandru (l.p.c.); respectiv Moriche (2 l.p., tr.),

Cristin (în cerc.). A condus: Gilbert Chevrier (Franța).

1 mai — 1977, București, Giulești, ROMÂNIA—ITALIA 69—0 (25—0) — Bucos — Constantin, Nica, Varga, Motrescu — Alexandru, Paraschiv (min. 32 Suciu) — Stoica, Dărăban, Murariu — Pinte, M. Ionescu — Băcioiu, Ortelecan, Dinu.

Au marcat: Motrescu (4 încerc.), Stoica, Constantin (2 încerc.), Alexandru (încerc., l.p.c.), Nica (încerc., 4 tr.), Dărăban, Ortelecan (încerc.), Bucos (5 tr.). Arbitru: Roger Quintenton (Anglia).

MOSCOWA 80

MOSCOWA PREGĂTEȘTE OLIMPIADA '80

REPORTAJ DE LA FAȚA LOCULUI

Olimpiada de la Moscova, din luna iulie 1980, este încă departe, însă interesul pentru participare și obținere de medalii este, de pe acum, enorm. Se așteaptă ca cea de-a XXI-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară să fie un corolar al olimpiadelor moderne.

Reporterul ziarului „Sportul”, IOAN CHIRILĂ, vă transmite impresiile sale de la fața locului.

După un periplu post-belic de-a dreptul orbital, care începe la Londra (1948) și se continuă la Helsinki (1952), ajungând pentru prima oară în emisfera australă (Melbourne, 1956), Jocurile Olimpice poposesc în „cetatea eternă” (1960), realizează apoi un veritabil salt spre Extremul Orient (Tokio, 1964), traversează Pacificul, spre Mexic (1968), revin în Europa, pentru a patra oară (München 1972) și se întorc pe continentul american (Montreal 1976).

La 19 iulie 1980, pe stadionul V. I. Lenin din Moscova, va avea loc festivitatea de deschidere a celei de-a XXII-a ediții a Jocurilor Olimpice. Sportivii sovietici, care au debutat relativ recent la Jocurile Olimpice (Helsinki 1952), cuceresc astfel dreptul de onoare de a fi gazda Olimpiadei anului 1980.

Ce așteaptă lumea sportului de la această nouă ediție a Jocurilor Olimpice, care, ca toate cele precedente, anunță noi recorduri de amploare? Bineînțeles că sportivii din lumea întreagă doresc o nouă cavalcadă a recordurilor. Ei visează un 2,37 la înălțime, în patria lui Iasenko, deși statisticienii sînt sceptici atunci cînd e vorba despre saltul peste ștachetă (inclusiv prăjină), avînd în vedere durata neobișnuită a acestei întreceri, care se întinde uneori pe 4—5 sau chiar 6 ore. Ei visează o bulversare totală a aritmeticii recordurilor la natație, bazîndu-se pe creșterea aproape neverosimilă a orelor de antrenament pe care copiii sportului mondial reușesc să le conșacre în lupta dură cu vîltoarele bazinelor. Ei visează nume mereu noi, conștienți de faptul că olimpiadele (aceste sinonime ale recordurilor) își devorează idolii într-o singură ediție, vremea lui Perry O'Brien sau a Liei Manoliu, se spune, fiind de domeniul amintirilor.

Olimpiada de la Moscova, cea mai nordică dintre toate olimpiadele verii (exceptînd-o pe cea de la Helsinki), se apropie... Împovărată de fastul deosebit al olimpiadei canadiene, care, pentru mulți, a fost Olimpiada Nadiei Comăneci. Va reuși Nadia Comăneci să înfrunte acest al doilea obstacol, după ce, la Montreal, Ludmila Turîșceva și Olga Korbuc nu au reușit să reediteze succesele de la München? În orice caz, iubitorii de sport din țara noastră speră că „fetița de la Montreal” va reuși, în compania Teodorei Ungureanu, să infirmе meteorismul olimpic din ultima vreme.

La ora la care apar aceste rînduri, Olimpiada de la Moscova aparține constructorilor, care se luptă cu gerurile Septentrionului, pentru a oferi celor 12 000 de sportivi olimpici săli și instalații cît mai moderne, inclusiv aerul condiționat care să răcorească tartanul înscins al unei clime în care saltul de la —30° la +30° intră în firescul oscilațiilor continentale.

Olimpiada de la Moscova își cerne orele și secunde, convinsă că va doborî toate recordurile. Sportivii din lumea întreagă așteaptă cu interes întrecerile din patria lui Brumel și Alekseev, care a dăruit istoriei sportului atîtea și atîtea recorduri mondiale.

A DOUA TINERETE A BĂTRÎNULUI LUJNIKI

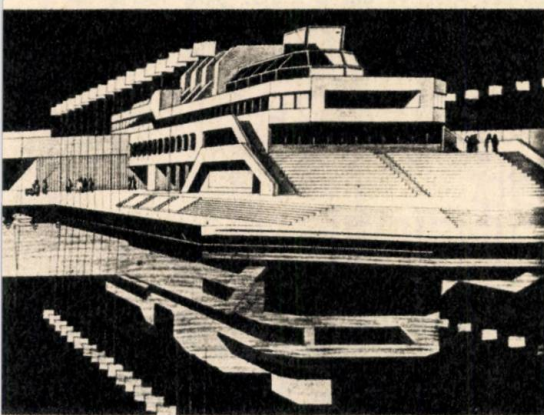
Iubitorul de sport sau turistul posibil la Jocurile Olimpice de la Moscova își pune, în mod firesc, întrebarea: cum ne vom descurca în acest oraș imens, cu un diametru de 60 km, cu o populație stabilă de 8 milioane de oameni și cu o constantă de un milion de oameni flotanți zilnic, în perioadele obișnuite, care se va dubla, desigur, în iulie 1980?

Se pare că temerile nu sînt îndreptățite. Iată, de pildă, o mică schiță de turist olimpic spre stadionul V. I. Lenin, Lujniki, care va fi nucleul olimpic la Moscova 1980. Să presupunem că ne aflăm pe prospectul Karl Marx, în plin centrul Moscovei, la un pas de Kremlin. Cum se ajunge la Lujniki? Destul de simplu. Se coboară în stația de metro Karl Marx, se așteaptă trenul, foarte punctual, dealtfel, deoarece circulă cu o viteză de 80 km/oră, motiv pentru care conductorii, deosebit de solicitați din punct de vedere nervos, se odihnesc în mod obligatoriu, la fiecare 2 ore, timp de jumătate de oră; deci, intrăm în tren, străbatem o primă distanță pînă la stația Arbatskaia, urmează Smolenskaia, Parcul de cultură, Frunze, după care, în stația Sportivnaia, revenim la suprafață. De aici și pînă la stadion e un drum de aproximativ 12—13 minute, prin imensul parc Lujniki.

Ce va reprezenta Complexul V. I. Lenin în 1980? Cele 140 de instalații sportive ale

Președintele C.I.O., lordul Killanin, în vizită la Moscova, studiază, împreună cu organizatorii, machetele și amplasamentele viitoarelor construcții

complexului urmează un singur cuvânt de ordine: modernizarea, pentru a putea primi, în condiții dintre cele mai bune, 150 000 de sportivi și spectatori: motiv pentru care complexul de la Lujniki este în momentul de față, un vast șantier, ca acum 20 de ani. Printre altele, se înalță noi pavilioane, se amenajează noi terenuri de antrenament (inclusiv podiumuri), se ameliorează radical sistemul de comunicații. Spațiile de sub tribună suferă modificări totale, specialiștii susținând că toți cei care au vizitat Lujniki cu ani în urmă nu-l vor mai recunoaște din acest punct de vedere. În cadrul complexului se amenajează noi săli de sport, localuri anexe, inclusiv filiale ale centrului de presă și ale sistemului de gestiune automatizată Olimpiada '80.

Deși modernizarea radicală este cuvântul de ordine, directorul Complexului, Nikolai Borovkov, este obsedat de calitatea gazonului. Ca un bătrîn expert horticol ce este, el este convins că nici un covor din lume nu poate înlocui gazonul natural. Acesta este și motivul pentru care gazonul stadionului Lujniki se supune refacerii, încă de pe acum, în etape de lucru bine stabilite. Să notăm, între altele, că totul trebuie să fie gata în primăvara anului 1979, deoarece Spartachiada popoarelor, programată cu un an înaintea J.O., are ca scop verificarea absolută a tuturor variantelor posibile pentru desfășurarea Olimpiadei. Să mai notăm faptul că firma ungară „Electro-impex”, furnizoare oficială a tabelor electronice pentru J.O. de la Moscova, a și intrat în activitate.

Deoarece înșiruirea tuturor modificărilor pe care le va comporta Complexul Lujniki este dificilă, să menționăm doar faptul că „mica arenă” a complexului va deveni un Palat al sporturilor, cu 10 000 de spectatori, el cuprinzând, între altele, două săli de încălzire (36×18 m) și o clădire anexă de... trei etaje. Să mai amintim că piscina în aer liber (50×22) nu va fi acoperită. În schimb se lucrează la lărgirea și modernizarea bazinului de sărituri în apă, dimensiunile lui proiectate (33 m lungime) întrevăzînd și posibilitatea desfășurării unor partide de polo pe apă, în viitor.

Dar, baza sportivă care atrage cel mai mult atenția prin originalitatea sa arhitectonică — este vorba de o bază complet nouă, care va fi amplasată pe locul actualelor terenuri de tenis — se numește „Crabul” sau „Broasca țestoasă de aur”. Autorii proiectului au decis să includă în această sală instalații de antrenament și concurs pentru 12 discipline, cu tribune pentru 4 000 de spectatori. Se prevede ca în 1980, în această sală să se organi-

zeze, printre altele, turneul de volei. Ceea ce atrage la sala „omnisport” de la Lujniki sînt cele 28 de picioare „de broască”, cîntărind cîte 75 de tone fiecare. Între aceste picioare se vor întinde membranele uriaşului glasswand care va înconjura o suprafaţă de 100×100 m, cu o înălţime de 25 de metri. Constructorii din Moscova sînt de părere că sala de la Lujniki va întregi minunat bătrînul complex sportiv care întinereste în perspectiva Jocurilor Olimpice.

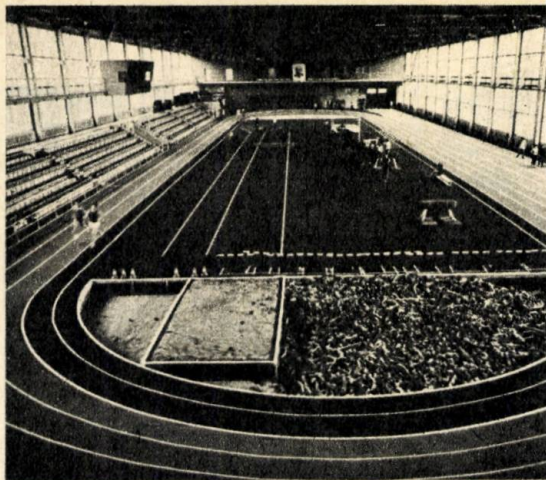
DE LA NEW ORLEANS LA PROSPEKT MIRA

Încheind această excursie sumară la Lujniki, să încercăm un nou itinerar, în partea opusă. Dacă drumul spre Lujniki este spre sud-vestul Moscovei (raportat la centrul său), noul itinerar, spre Prospektul păcii (Prospekt Mira) este în sens opus. Dealtfel, dacă reîntărm în staţia de metro Sportivnaia, unde am urcat spre Lujniki, putem ajunge în zona noului nucleu sportiv de pe Prospekt Mira, fără tranzbordare, coborînd, după 8 staţii, la Komsomolskaia. Cu alte cuvinte, dacă din centru pînă la Lujniki sînt 5 staţii (a căror parcurgere durează cel mult 15 minute), din acelaş centru şi pînă la Prospekt Mira sînt doar 3, spre nord-est, deci mai puţin de 15 minute.

Ce vom găsi în acest nou nucleu sportiv? Este vorba în primul rînd de marele stadion acoperit care se construieşte în această zonă a Moscovei. Olimpiada a impus construirea unui astfel de stadion polivalent. Constructorii din Moscova caută soluţii moderne, care să depăşească — în curgerea firească a anilor — soluţiile celor patru stadioane acoperite din S.U.A. — New Orleans, Houston, Seattle şi... Moscow (statul Idaho) şi pentru a reuni un număr maxim de ramuri de sport într-un singur complex unic. Ei au decis să adauge stadionului o piscină acoperită, cu două bazine, în jurul căreia se vor putea aduna cîte 10 000 spectatori.

Dar să revenim la stadionul acoperit. Edificiul propriu-zis se întinde pe 3 ha. Mai mult, podiumul care leagă stadionul de piscina acoperită ocupă 6,4 ha. Forma eliptică a edificiului (diametre 224 şi 183,3 m), precum şi înălţimea (40 m) sînt determinate de dispunerea tribunelor de-a lungul axului longitudinal al arenei.

În cursul Jocurilor Olimpice 1980, arena acestui stadion de 127×91 m va fi echipată cu un parchet de lemn pentru baschet

şi cu o estradă pentru box. Să menţionăm de asemenea faptul că arena poate fi prevăzută cu mai multe tipuri de... teren. Se poate derula un covor sintetic de tipul „astroturf”, care imită gazonul. Se poate instala o pistă de atletism, de tipul recortan. În sfîrşit, pentru prima oară în practica mondială, arena poate deveni un patinoar artificial de 112×72 m.

Cele 20 ha afectate zonei sportive olimpice de pe Prospektul păcii se află într-o uriaşă zonă verde care urcă spre nordul oraşului. Construirea noului complex sportiv va pune un punct final realizării, în acest loc, a unui centru socio-cultural care se va întinde pe sute de hectare.

Constructorii din Moscova accelerează lucrările stadionului acoperit de 35 000 locuri. Ei au în aceste zile concurenţa constructorilor din Leningrad, care realizează un stadion acoperit similar, de 25 000 locuri. În intenţia constructorilor de la Leningrad se află realizarea unui stadion mai frumos decît cel de pe Prospekt Mira, astfel încît organizatorii Olimpiadei, impresionaţi de acest efort, să transfere o grupă preliminară de volei în oraşul de pe malul Nevei, căruia i-au fost oferite, deocamdată, doar unele jocuri de fotbal. Lumea sportivă din U.R.S.S. pare foarte interesată de acest inedit duel al constructorilor.

FLUTURELE DE ARGINT

Nu putem încheia această foarte rapidă (şi, sperăm, sugestivă) trecere în revistă a bazelor sportive fără să amintim de cartierul Krîlatskoe, unde vor fi dispuse standurile de tir cu arcul, circuitul rutier pentru ciclism

și mai ales velodromul acoperit. Proiectul pentru velodrom a fost creat în atelierul nr. 4 al Institutului de cercetări din Moscova pentru proiecte de instalații culturale și sportive. Juriul concursului național pentru construcții olimpice a oferit premiul I colectivului care a elaborat acest proiect. Velodromul, cu o formă determinată de elipsa pistei și a tribunelor, va avea un ax mare de 168 m și un ax mic de 138. La elaborarea proiectului s-a luat în considerație experiența competițiilor internaționale. Lungimea pistei este de 333,333 m, iar lățimea de 9 m. Porțiunile în linie dreaptă sînt înclinate cu 11 grade. Virajele sînt relevate la 42 de grade. Acești parametri sînt foarte practici pentru diferite forme de competiții pe pistă, de la urmărire pînă la sprint. Suprafața de teren din interior va fi acoperită cu un covor sintetic care imită gazonul natural. Două tribune funcționale cu cîte 3 000 locuri vor fi situate în ambele laturi ale pistei. Bineînțeles că instalația de aer condiționat va asigura temperatura și umiditatea ideală. Structura acoperișului acestui velodrom este deosebit de originală: 2 membrane metalice, de forma unui fluture imens. Complexul va fi gata în anul 1979, pentru a permite cicliștilor să se antreneze cu cel puțin un an înainte de Jocurile Olimpice. Acest complex sportiv se bucură de toată atenția. În momentul de față, între stația de metro terminală „Molodiojnaia” și terenul velodromului există mai multe linii speciale de autobuz. Se prevede prelungirea liniei de metrou pînă în zona Complexului.

PE COVORUL FERMECAT AL CIFRELOR

După această călătorie în spațiu, vă invităm într-o mică excursie în timp, pentru a încerca să privim, cu ochii de astăzi, Jocurile Olimpice 1980. În acest scop, vă propunem un stop cadru realizat de cercetătorul suedez Renstrand. Comparînd recordurile Jocurilor Olimpice de-a lungul a 12 ani, el „a stabilit procentajul de creștere a performanțelor mondiale în unele probe de atletism”. Apoi, aceste rezultate i-au servit drept bază în vederea prezicerii recor-

durilor anului 1980. Bineînțeles că Renstrand a avut la dispoziție calculatoarele cele mai moderne.

Iată acum tabelul Renstrand.

Probe	Roma 1960	Recorduri mondiale 1970	Previziuni pentru 1980
100 m	10,2	9,9	9,7
200 m	20,5	19,8	19,6
400 m	44,9	43,8	42,5
800 m	1,46,3	1,44,3	1,42,1
1 500 m	3,35,6	3,33,1	3,25,6
5 000 m	13,43,4	13,16,6	12,56,8
10 000 m	28,32,3	27,39,4	26,49,6
110 m garduri	13,8	13,2	13,0
400 m garduri	49,3	48,1	46,7
3 000 m			
obstacole	8,34,2	8,22,2	8,14,0
înălțime	2,16 m	2,28 m	2,41 m
lungime	8,12 m	8,90 m	9,75 m
triplu salt	16,81 m	17,39 m	18,26 m
prăjină	4,70 m	5,49 m	6,14 m
greutate	19,68 m	21,78 m	24,61 m
ciocan	67,10 m	75,48 m	79,40 m
disc	59,18 m	68,40 m	79,90 m
suliță	84,64 m	92,70 m	98,70 m

Tabelul lui Renstrand este de domeniul fantasticului, pentru unii. Cu toate acestea, orice obiecție este un act de temeritate, deoarece și noi ne-am gîndit deseori că faimosul 1,91 m al Iolandeî Balas va rezista secolului, pentru ca, în cele din urmă, el să ajungă, astăzi, în puterea junioarelor.

Obiecția principală (și, oricum, fondată) este aceea în legătură cu săritura în lungime, probă în care fenomenalul salt de 8,90 al lui Bob Beamon a obligat computerul să urce cota pînă la 9,75 m, ceea ce este, practic, imposibil. Dealtfel, comentatorul sovietic Aleksandr Kiknaze este de părere că un asemenea salt presupune capacitatea de a alerga 100 m cu 7,8 zecimi de secundă mai rapid decît cei mai mari sprinteri din zilele noastre, ceea ce este greu de conceput. În al doilea rînd, e greu de prevăzut un 6,14 m la prăjină, afară de cazul că fibra de sticlă, adevăratul propulsor al recordului la această probă, va face noi minuni, pentru a-i minimaliza, în continuare, pe cei mai mari performeri ai probei, Cornelius Warmerdam (prăjină de bambus) și Bob Guttowski (prăjină de metal).

Desigur că tabelul de mai sus prezintă și alte semne de întrebare, printre care acel 24,61 m la greutate (cifră greu previzibilă). În sfîrșit, iubitorii de fotbal, dacă ar fi să dea crezare calculatoarelor lui Renstrand, vor putea asista la un zbor de suliță care să înceapă la una din porțile de fotbal și să se încheie în fața celeilalte.

Oricum, aceste calcule, care par de domeniul fantasticului, ne vor oferi, mai devreme sau mai târziu, dezlegări în care, nu de puține ori, calculatorul va avea dreptate.

Dar, despre asta, după 3 august 1980, data de încheiere a Olimpiadei de la Moscova.

MASA MARE A PRESEI

Și acum, un scurt popas la marea masă a presei olimpice.

La sfârșitul anului 1975, comisia de presă a C.I.O. a indicat cotele maxime pentru acreditarea reprezentanților presei scrise și vorbite (inclusiv asistenții lor), precum și pentru acreditarea reporterilor foto, a operatorilor de cinematograf. Cifrele comisiei de presă se află la baza proiectului de acreditare a presei, elaborat de comisia de organizare a Olimpiadei '80.

Se prevede că cea de a XXII-a ediție a Jocurilor Olimpice va fi „acoperită” de 3 100 de ziariști pentru presa scrisă, 800 — presa vorbită, 400 de fotoreporterii și 100 de operatori de cinema. În afara acestora vor lucra mai multe mii de tehnicieni de televiziune și radio.

Față de jocurile din 1972, numărul ziariștilor presei scrise înregistrează o creștere de 700, iar față de Montreal — o creștere de 200. Fotoreporterii și operatorii vor fi în limita prevăzută de C.I.O. (aproximativ ca la Montreal și la München). Comentatorii de radio și televiziune vor fi 800 (mai puțini ca la München, dar ceva mai mulți ca la Montreal). Astfel, reprezentanții presei pentru Moscova '80 nu vor fi mai puțin numeroși decât în edițiile precedente.

Lojele rezervate ziariștilor se vor afla în toate arenele olimpice din Moscova, precum și la Tallin, Leningrad, Kiev și Minsk, conținându-se pe aproximativ 7 400 de locuri, dintre care aproximativ 2 500 vor fi prevăzute cu mese, inclusiv telefonul la cerere. Fiecare stadion olimpic va avea un subcentru de presă.

Pe bulevardul Zubovski din Moscova-a început construirea unei mari clădiri a Agenției de presă Novosti, a Uniunii ziariștilor din U.R.S.S. și a Departamentului de presă al Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. În această mare clădire se va afla, pe timpul Olimpiadei, principalul centru de presă.

Mascota Olimpiadei de la Moscova: ursulețul Mișka

T.V.-ul ACEST SATELIT ORBITAL AL OLIMPIADEI

Cîteva cuvinte despre marile probleme ale televiziunii, care va asigura transmiterea Olimpiadei pe tot globul.

Așa cum afirmă **Henrikas Juskevicius**, vicepreședintele Comisiei de televiziune și radio din cadrul Comitetului de organizare a Olimpiadei '80, pentru servirea J.O. '80 se construiește un complex de radio și televiziune special în apropierea actualului centru de televiziune de la Ostankino. În această nouă clădire vor fi instalate 21 de studiouri de televiziune și 70 de radio. După cum s-a anunțat, numeroase companii de televiziune din întreaga lume au făcut demersuri pentru a obține drepturi exclusive de retransmitere a emisiunilor de radio și televiziune de la Moscova spre țările lor. După cum se știe, asemenea contracte au fost semnate de compa-

nile N.B.C. (S.U.A.) și Asahi Broadcasting Co. și Comitetul de stat pentru televiziune din U.R.S.S. Se cunoaște de asemenea faptul că industria sovietică de specialitate cooperează cu industria franceză și că această cooperare a început în momentul în care Franța și U.R.S.S. au adoptat sistemul comun de televiziune în culori SECAM.

La Montreal, unde televiziunea americană avea un acord special cu Comitetul de organizare, din cele 116 camere plasate în stadion, operatorii americani manevrau 9.

Dansează maia plisetkaia

Pentru a compara — afirmă Henrikas Juskevicius — în funcție de contractul încheiat între Comitetul de organizare „Olimpiada '80” și Comitetul pentru televiziune și radio al Companiei americane N.B.C., aceasta din urmă va dispune în timpul Jocurilor de la Moscova de un număr de camere electronice proprii mai mare decât în toate edițiile olimpice precedente. În ceea ce privește imaginea internațională pe care Comitetul de stat o va transmite tuturor companiilor de televiziune din lume, conform tradiției, ea nu va rezerva nici un loc special sportivilor dintr-o țară sau alta, ci va prezenta în mod obiectiv toate competițiile, învingătorii, momentele cele mai interesante ale Jocurilor.

Visul tuturor edițiilor Jocurilor Olimpice este de a realiza vestita simbioză antică în care sportul se înfrățește cu arta. Acest vis a rămas, de cele mai multe ori, doar ...vis, deoarece febra tot mai mare a Olimpiadelor n-a mai lăsat prea mult loc artei. Chiar și Olimpiada de la München, care promitea mari ansambluri artistice din întreaga lume, n-a putut să ofere un minimum artistic sportivilor, deoarece Jocurile intraseră ferm pe calea electronizării și automatizării. Se pare că Olimpiada '80 vrea să realizeze armonia între sport și artă. Se vorbește despre un program cultural eşalonat pe 16 luni. Bineînțeles, însă, că momentul de vîrf al armoniei sport-artă se va afla în perioada Jocurilor.

În orice caz, sportivii care vor cuceri dreptul de a participa la Jocurile Olimpice de la Moscova vor avea prilejul de a îmbina real-

mente, sportul cu arta. Din acest punct de vedere, după experiențele Olimpiadelor de la München și Montreal, se contează pe o creștere masivă a interesului față de problemele artei. În legătură cu aceasta, Jocurile de la Moscova vor să se apropie sau să depășească armonia sport-artă pe care a atins-o ediția olimpică de la Roma (1960).

La Moscova, la Leningrad, la Kiev sau la Tallin, sportivii din întreaga lume se vor afla deseori în fața unor subiecte pe cît de celebre, pe atît de inedite. Vizitarea Kremlinului și a vestitelor sale biserici, cu icoanele aproape milenare, reprezintă un moment de artă cu totul ieșit din comun. Sportivii, oamenii presei și toți turiștii vor avea — se spune — ne-numărate prilejuri de îmbinare a sportului cu arta, o vizită la Muzeul Tretyakov, oricît de scurtă, va oferi privirilor spectacolul captivant al unei retrospectivă a capodoperelor, începînd cu icoanele lui Andrei Rubliov și sfîrșind cu galeria unor pictori celebri ca Surikov, Repin, Kramskoi.

Revenind la Kremlin, sportivii victorioși sau învinși vor putea vizita marea Sală a Armelor, parcurgînd un mileniu de istorie, care începe cu armurile soldaților lui Iuri Dolgoruki, pentru a oferi apoi privirilor tronul de aur și nestemate al lui Boris Godunov, evanghelierele care amintesc, prin imensitatea efortului artistic încorporat, de porțile florentine ale lui Ghiberti, ca să nu mai vorbim despre vestimentele în aur și perle ale vechilor episcopi, tot atîtea pilde ale măiestriei artistice a omului simplu, creatorul tuturor acestor comori ale frumusului.

Astăzi, la Moscova, biletele pentru „Bolșoi Teatr” se vînd cu o lună sau două înainte, fie că mari artiști cîntă „Nunta lui Figaro” sau dansează Maia Plisetkaia. Olimpiada de la Moscova vrea să dăruiască sportivilor cît mai multe prilejuri de a lega sportul de artă, indiferent dacă această simbioză se va realiza la „Bolșoi”, la Muzeul Pușkin, la Casa memorială Tolstol sau sub cupolele de la Vasili Blajenti.

La Moscova, la Leningrad, ca și în orașele turistice ale vechii istorii rusești, ca Vladimir sau Suzdal, obiective turistice de pe acum vizate, Jocurile Olimpice 1980 par decise să realizeze de atîtea ori promisa armonie dintre sport și artă.

În așteptarea soarelui de primăvară, nenumărații constructori ai Moscovei olimpice lucrează acum interioarele, dar se simte la tot pasul că eforturile lor vor ca Jocurile Mesteacănului să depășească prin amploare pe cele ale Arțarului canadian.

IOAN CHIRILĂ

PROGRAMUL JOCURILOR OLIMPICE 1980

19	Sâmbătă		●																									
20	Duminică				●	●	●			●		●	●	●	●	●			●	●	●			●		●		
21	Luni				●	●	●				●	●	●	●	●	●			●	●	●			●		●	●	
22	Marți				●	●	●		●		●	●	●	●	●	●			●	●	●			●		●	●	
23	Miercuri				●	●	●		●		●	●	●	●	●	●			●	●	●			●		●	●	
24	Joi			●	●	●	●		●		●	●	●	●	●	●			●	●	●			●		●	●	
25	Vineri			●	●	●	●		●		●	●	●		●	●				●			●	●		●		
26	Sâmbătă			●	●	●	●		●		●		●	●	●	●				●			●	●		●		
27	Duminică			●	●	●	●				●	●		●	●	●	●	●		●			●			●	●	
28	Luni			●		●	●			●	●	●		●	●	●	●	●		●						●	●	
29	Marți					●	●				●	●		●	●	●	●	●		●			●			●	●	
30	Miercuri			●		●	●	●			●			●		●	●	●					●		●	●		
31	Joi			●			●	●			●					●	●	●					●		●	●		
1	Vineri			●				●				●				●	●						●		●	●		
2	Sâmbătă					●	●					●					●								●			
3	Duminică																						●					●

Camil Petrescu

și

foot-ball

În anul 1937

Romancierul, poetul și eseistul CAMIL PETRESCU conducea revista "FOOT-BALL". El lupta pentru "deprinderea jocului curat în sport, artă, literatură, viața socială."

La 14 octombrie 1937 apărea în București numărul 1 al unei noi publicații, intitulată FOOT-BALL, cu specificarea: "Revistă săptămânală pentru deprinderea 'jocului curat' în sport, artă, literatură, viața socială". Director: N. Grămătic. Pseudonimul cunoscut al scriitorului Camil Petrescu (așa semnase ceva mai înainte cronicile sportive din „Gazeta de seară”)

Ca prim articol explicativ, N. Grămătic pune în fruntea revistei următoarele rânduri:

„O lucrare de alt soi decât preocupările sportive ne-a împiedicat de pe la sfârșitul lui iunie de a scrie sportiv.”

De atunci multe s-au întâmplat, firește, și e prea târziu să mai facem aici un bilanț al acestor împrejurări. Va trebui să ne reluăm rîndul în front, la pas cu colegii ceilalți.”

În acest articol, Camil Petrescu critica aspru pe oficialii de la F.R.F.A., „care n-au putut soluționa o problemă destul de gîinșă ca aceea a retrogradării echipelor Unirea Tricolor și Crișana”...

Scriitorul analiza apoi cu multă competență jocul lui Bodola, Barakti, Bindea și Covaci, ca și al echipelor „Sportul studentesc”, „Gloria”, „AMEFA”, „RIPENSIA” și „Chinezul”.

Trecînd la alte sporturi, Camil Petrescu ținea să releve, în special, succesele călăreților români la concursurile internaționale.

Directorul revistei, sub o altă semnătură, — Ion Răscăală, — făcea și o succintă trecere în revistă a evenimentelor sportive internaționale, dovedind o perfectă cunoaștere a fotbalului european, dar și o mare obiectivitate în judecarea șanselor României în preliminariile Campionatului mondial.

În celelalte numere ale revistei ce o conducea, N. Grămătic (Camil Petrescu) a publicat multe articole judicioase asupra meciurilor divizionare din etapele respective, neevitînd să atace și prețul exagerat al biletelor de intrare pe stadionul „Venus” (92 lei o „tribună”!). Scriitorul dădea sugestii binevenite și pentru selecția jucătorilor reprezentativei secundă a țării în viitoarea înfrîntare cu Ungaria B, argumentînd că

revistă săptămînală pentru deprinderea jocului curat în sport, artă, literatură, viața socială

ORGAN DE ADMINISTRATIE /
STR. CAMPANIANU 34, BUCURESTI

Director N. GRAMATIC

Joi 21 Octombrie 1937

Comentarii

de N. GRAMATIC

Divizionare

Echipa divizionară de „Duminică” n-a confirmat lipsa de interes a publicului pentru campionat, nu înia și pentru fotbalul în sine. Căci la un meci între echipe „disproportionate”, cu același drept, Venus și Universitatea a atras un număr respectabil de spectatori, care mai

înveșteră și surpriza să pălăsească, pe la 12-13 ore, tribuna, 72 de lei pentru o locuință. Au plătit, pentru că pot birui o echipă, dar au dat și alte motive de primărie la timpul jocului.

Ceare am prelevat în jumătate meciul n-a fost înțeles, însoțim: „Pup” în jurul cu undă ne experimentăm și fără cunoașterea, Bindea, și mai ales Bodola. Divizionare, cu toate că „meciul” reprezintă o înfrîntare. Cum Divizionare, înfrîntare nu sunt înfrîntări și înfrîntare, Venus și Universitatea, cîndădă gîinșă.

Petrescu, care de atunci călă

greșii și nu a câștigat decât datorită elasticității adversarilor. Tre

Petrescu

coment din fruntea ecupă au juca în fața prezentei Bindea, Bodola și Petrescu. Dar se mai joacă la noi cu adversarii înfrîntări de experimentăm, cum sunt cei pe care trebuie să-i învingă adversarii în câmpul? Trebuie să știm de-ante că acesta singur au câștigat meciul, înfrîntări, celălalt, poate cu excepția portului, și

lar Juventus a câștigat la Bregenz, confirmând starea de mulțumire de a câștiga în deplasare.

Chiar și la urma la scor la Bregenz Bindea Thorjurg este un fel de Bindea... înfrîntări în fața lui Venus și Răscăală, ori a fundelor belgici, devine „spina” pentru funduri de mîna două.

Care se se întâmplă cu sportul studentesc ne desolăm... înfrîntări studenți au pierdut meciurile pe teren propriu și acum se pînă înfrîntări și pe cele de pe teren străin. Dar atunci cum vor scăpa de revușcă?

Din meciul de sîmbătă în care înfrîntarea rapidă n-a plăcut destul de mult, vom citim excelențele ampe alături de Bindea și C.F.R. Ni se pare ciudat că n-a prea fost înfrîntări, de-contrari (deci care nu se amestecă în mod inapropiat) pentru că mai multă înfrîntare a sîmbătă, Covaci, tot de la Olimpia C.F.R. B.

Ungaria B—România B

„e mult mai periculos un joc cu mîinii, decât cu titularii”. În „notele” bogate din numărul 2 al revistei, Camil Petrescu, tot sub semnătura Ion Răscăală, ținea să arate că scopul revistei „Foot-ball” nu este acela de-a oferi cititorilor „informații la zi”, ci de-a face un examen critic săptămînal, de recapitulări expozitive, de propuneri precise. Ea (revista) stă la dispoziția celor care se interesează în deosebi de calitatea jocului, de directivele mișcării sportive.”

Directorul publicației „Foot-ball” considera de a să datorie de-a reproduce și din celelalte ziare de mare tiraj sau cu profil sportiv aprecierile făcute asupra „calității jocului” din meciurile disputate și, în special, cel al „mîinilor învinși de selecționata B a Ungariei, la 3 goluri diferență”.

Camil Petrescu afirma, pe această linie, că echipa noastră „n-a avut un mentor tactic”, adăugînd: „fără un asemenea factor, o echipă este cu 30% sub posibilitățile normale”.

Scrisul acestui neobișnuit de sever comentator exprima, totuși, încredere puternică în viitorul fotbalului românesc.

Dar, temperamentul de luptător îl făcea pe Camil Petrescu să nu neglijeze nici nota ascutit polemică, așa cum reiese din articolul „Faliamentul foot-balului” (nr. 5 al revistei) în care „Federația română de fotbal” din acel timp era numită: „Federația picioarelor române pentru jocul cu mingea”. „Picioarele sînt — spunea

N. Grămătic — exclusiv meditative, fără a putea găsi soluțiile cele mai potrivite nici în ceea ce privește formula de campionat (12 sau 14 echipe), nici în problema susținerii financiare a cluburilor, în care „Federația, în loc să dregă ceva, a făcut-o de oale”.

Concluzia atacurilor virulente ale lui Camil Petrescu consta în următoarele rînduri:

„Se impune, deci, ca fără înfrîntări să se retragă picioarele deliberative din sala de consiliu a Federației și să apară capetele. Iar capetele să ia deciziunea curajoasă care se impune cu o tragică necesitate.”

Consecvent crezului înscris pe frontispiciul revistei — „jocul curat în sport, artă, literatură, viața socială”, Camil Petrescu ataca, fără ezitare, și problemele de etică în toate aceste sectoare de activitate, susținînd campanii necruțătoare și punînd pe picior de egalitate sportul cu toate celelalte manifestări de cultură.

Comentatorul și exegetul sportiv Camil Petrescu, păturs de un adînc simț de responsabilitate, dublat și de o înaltă conștiință profesională, n-a putut fi pe placul anumitor cercuri din deceniul al 4-lea al veacului nostru, care, realizînd „coaliția tăcerii” în jurul revistei „FOOT-BALL”, l-au obligat pe directorul ei să pună capăt publicației, ajunsă abia la al 7-lea număr, cu ultima apariție la 27 noiembrie 1937.

TOMA NĂSTASE-CRÎNGURI

VIZITAȚI MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM, unde veți găsi un sortiment bogat de mărfuri!

La magazinele universale și complexele comerciale ale cooperativelor de consum, din toată țara sînt amenajate raioane speciale care dispun de o gamă variată de articole cultural-sportive :

rachete de tenis, mingi de fotbal, handbal, tenis, ceasuri de mînă și deșteptătoare, hanorace, treninguri, teniși, bocanci, precum și alte articole necesare practicării sportului.

Tot la aceste magazine găsiți și o gamă largă de instrumente muzicale.

În anul 1977 judo-ul românesc a pășit, după câțiva ani de căutări și, implicit, de muncă, pe drumul afirmării internaționale. Cele două prețioase medalii de bronz, cucerite la Campionatele europene din R.F. Germania de către echipa României și, la individual, de sportivul Arpad Szabo dovedesc în mod elocvent afirmația noastră, la fel ca și succesele realizate în Campionatele balcanice și în Campionatele internaționale ale României.

Între succesele Judo-ului românesc din anul 1977 se mai numără una, deloc neglijabilă,

PRIMUL ANTRENOR ROMÂN ABSOLVENT AL ACADEMIEI EUROPENE DE JUDO

care vine să completeze tabloul afirmării acestui sport tânăr în țara noastră pe plan internațional. Este vorba despre prezența antrenorului Ilie Gheorghe, de la Clubul sportiv școlar Energia București la Academia Europeană de Judo, al cărui sediu se află la Roma, în cadrul Centrului de pregătire olimpic al Italiei.

Amănunte despre această Academie am solicitat chiar de la antrenorul Ilie Gheorghe:

Antrenorul ILIE GHEORGHE — de gardă la drapelul Academiei Europene de Judo

— Vă rugăm, pentru început, să ne spuneți cum se fac înscrierile la cursurile Academiei Europene de Judo?

— În primul rând este nevoie de o invitație din parte profesorilor care predau la catedrele Academiei și care, asistând la diferite competiții internaționale, efectuează un fel de preselecție printre antrenori. Apoi, sînt trimise invitații nominale pe adresa federațiilor naționale de specialitate, care — în funcție de capacitatea și perspectivele respectivului antrenor — își dau sau nu asentimentul.

— Ce durată au cursurile și ce cuprind ele?

— Cursurile durează 4 luni, la cel la care am participat eu fiind prezenți alți 15 tehnicieni din Spania, Portugalia, S.U.A., Haiti și câteva țări africane. Programul cuprinde lecții zilnice și dimineața și după-amiaza, în prima parte a zilei efectuându-se minimum 4 ore de activitate practică, în sala de judo, în vreme ce după-amiaza au loc cursuri teoretice de metodică judo-ului, precum și de fiziologie, anatomie, cardiologie, pedagogie, psihologie sportivă și biochimie. Profesori de specialitate predau, apoi, tehnici din karate, aikido și kendo.

— Înseamnă că, practic, un absolvent primește mai multe diplome?...

— Firește. Eu am primit diploma de purtător al centurii negre 3 Dan (U.E.J.), diploma de maestru de judo, diploma de profesor de judo și diploma de purtător al centurii negre 1 Dan pentru karate.

— Ce diferență este între diploma de maestru de judo și cea de profesor în aceeași disciplină?

— Prima se referă la cunoștințele teoretice pe care le are absolventul, la dreptul său de a fi prezent în literatura de specialitate cu diferite materiale sau lucrări; cea de a doua, de profesor, dă dreptul absolventului să predea efectiv judo-ul, adică să inițieze sportivi și să-i pregătească pentru orice nivel competițional. În fine, ca să mă refer și la centura neagră, ea reflectă stadiul practic atins de absolvent, adică posibilitățile sale efective de a evolua pe tatami.

— Cum se desfășurau cursurile?

— În primul rînd trebuie să specific că totul decurgea după o disciplină spartană. Nu se admiteau nici un fel de absențe de la cursuri, nici un fel de abateri. Absolut toți cursanții aveau un regim de internat, în sensul că programul era același pentru toată lumea, inclu-

Cursanții, echipați în tradiționalele kimonouri, înaintea unei noi lecții practice

siv deșteptarea (la ora 7), gimnastica de înviorare, masa etc. În plus, se făcea de gardă la drapelul Academiei, întocmai ca la... armată. La fiecare materie în parte se susțineau examene, care erau obligatoriu de promovat, cei care nu reușeau fiind trimiși acasă (dar asemenea cazuri nu au fost). Totul era atât de bine planificat și atât de riguros respectat pentru că într-un timp relativ scurt trebuia parcursă și asimilată o mare cantitate de cunoștințe. Numai în judo, spre exemplu, s-au prelucrat toate tehnicile fundamentale (Go-KYU) — și sînt peste 118 —, ca și diferite forme de KATA.

— Cu ce s-a încheiat acest curs?

— Cu o lucrare de diplomă în toată regula, tema mea fiind „Inițierea în judo a copiilor între 8 și 10 ani și perfecționarea calităților fizice ale sportivilor de performanță”. Vreau să subliniez că, în cadrul prelegerilor din timpul cursurilor, cînd se dezbăteau ultimele noutăți apărute în judo-ul internațional, școlile europene de judo și, mai ales, cele din U.R.S.S., Polonia și Cehoslovacia au fost foarte apreciate pentru atenția acordată pregătirii fizice generale și speciale. Dealtfel, cred că judo-ul românesc a reușit să se afirme pe plan internațional tocmai interesului sporit pe care federația noastră îl acordă în ultima vreme acestui important capitol al pregătirii.

— Ce personalități au predat la catedrele Academiei Europene de Judo?

— Pe primul plan trebuie să-i situez pe cei doi profesori de judo, italianul Franco Giraldi, posesor al centurii negre 5 Dan, și japonezul Masami Matsushita, care are, de asemenea, centură neagră 5 Dan. Alături de ei i-aș remarca pe profesorul de karate, Augusto Basile, care este director tehnic al Uniunii Europene de Karate, pe directorul cursului nostru, Maurizio Genolini (vicepreședinte al U.E.J.), ca și pe președintele Academiei, Augusto Ceracchini.

— V-ați întors de cîteva luni. Ați reușit să traduceți în practică cele învățate la Academia Europeană de Judo?

— Eu cred că da, dar — scuzîndu-mă pentru lipsa de modestie — cred că dovada cea mai elocventă este aceea că mi s-a acordat încrederea de a conduce lotul reprezentativ de seniori al României. Acest lucru mă onorează și mă obligă în același timp, așa că rămîne să dovedesc împreună cu ceilalți colegi ai mei și, firește, cu sportivii că judo-ul românesc se află pe drumul cel bun, pe drumul ascendent către Jocurile Olimpice din 1980!

HORIA ALEXANDRESCU

NIKI LAUDA

Noua față a lui Niki Lauda, operă a chirurgiei estetice

Teletoto: A.P.—AGERPRES

**pilotul care a
cîștigat
prima manșă
a duelului
cu moartea**

A trecut mai bine de un an de cînd rubricile de sport ale ziarelor relatau despre teribilul accident suferit de automobilistul austriac Niki Lauda, aproape ars de viu sub sfîrșimăturile

calciate ale unei „Ferrari” ce se izbise de un parapet în locul numit „Ex-Mühle”, în timp ce gonia cu 225 km pe oră pe circuitul de la Nürburgring, angajată în disputa pentru titlul mondial cu mașina „McLaren” a englezului Hunt. Prezența de spirit dovedită de concurentul italian Arturo Merzario, care a frînat la timp pentru a alerza să-l scoată din flăcări pe Lauda, a fost desigur hotărîtoare în acele momente de panică. A urmat o luptă dramatică pentru salvarea automobilistului accidentat, trei zile între viață și moarte, cînd șansele păreau a fi minime (torace zdrobit, pleurele pîrjolite de gaze, capul scalpat pe jumătate), iar agenția „France Presse”, promptă și operativă, transmitea date biografice, ca o prevestire funestă. Un canonic din Mannheim venise cu împărtășania la patul muribundului. Toți erau consternați, numai el, Lauda, nu-și pierduse speranța, spunîndu-și în gînd, după cum va mărturisi mai tîrziu: „Aștia vor să mă îngroape prea repede și eu am o poftă nebună să trăiesc”. Spre deosebire de automobilistul dintr-un roman al lui Erich-Maria Remarque, parcă sceptic și resemnat, Lauda, călît din copilărie prin muncă și exercițiu fizic, fire optimistă, încrezător în forța omului de a învinge adversitățile, n-a vrut să accepte ceea ce unii numesc „sentința destinului” și printr-un uriaș efort de voință a înfrînt suferința și moartea, astfel că, la numai cinci săptămîni după drama de pe Nürburgring, se afla din nou pe circuit la volanul unei „Ferrari”, cu un chip ce e drept, straniu, un obraz care nu mai era al lui, o mască semănînd cu un vechi pergament, confecționată într-o clinică din pielea unui donator voluntar. Aparent, un alt Lauda, dar în fond același bărbat temerar, cu reflexe intacte, gata să se bată pentru a fi primul, deși nimeni nu mai credea că ar mai putea cîștiga curse. Coincidența a făcut ca tot pe un circuit vest-german, exact la un an după accident, la Hockenheim, Niki Lauda să reînnoade firul victoriilor, cîștigînd un „Grand Prix” cu 208 km pe oră, spulberînd pe toți așii de azi al volanului, cu o siguranță și o măiestrie ce i-au făcut pe specialiști să-l numească „pilotul-computer”.

Lauda, campionul mondial din 1975 și 1977 nu este singurul sportiv care revine în arena marli performanțe, după o accidentare de mare gravitate. Să ne amintim doar că Fausto Coppi a cîștigat Turul ciclist al Franței în 1952, de abia vindecînd după o fractură a oaselor bazinului; Valeri Brumel a stat doi ani prin spitale cu triplă fractură a piciorului de bătaie, dar a revenit în concursuri sărînd la campionatele

unionale; schiorul francez Etienne Chapaz, rînit de explozia unei mine, lipsit de vedere și fără un picior, mai participă și acum la întreceri de slalom pe pîrtia din Courchevel, iar aviatorul nostru, comandor Gh. Bănciulescu, a continuat să piloteze cu proteze la ambele picioare. Exemple ar fi multe, ceea ce dovedește că sportul este o școală a curajului și abnegației, dacă mai era nevoie de demonstrat acest lucru.

În automobilism, formula 1 reprezintă o competiție extrem de dificilă, cu mari riscuri pentru piloți, lansați pe circuite primejdioase cu medii orare nebunești, pe fondul acerbei concurențe dintre firme, ai căror patroni cer mereu victorii, exploatînd la maximum acest spectacol căutat și popularitatea vedetelor sale, urmărind profituri cît mai mari și cu orice preț. „Piloții de curse trăiesc sub o permanentă amenințare cu moartea, plătînd pentru fiecare fracțiune de secundă necontrolată” — spunea Maurice Trintignant, un vechi „F. 1”, unchiul cunoscutului actor francez (și el automobilist, dar de formula IV.) Recent, ziarul „l'Equipe” se vedea nevoit să denunțe rapacitatea fabricanților, a proprietarilor de mărci, care, în ultimul timp, nemulțumiți doar cu reclama, au acaparat însăși organizarea curselor, impunînd circuite, tarife, prețuri, cote, astfel că la Hockenheim, de pildă (100 000 de spectatori) concurenții, mecanicii, comisia sportivă au primit laolaltă mai puțin de 15 la sută din încasări, în vreme ce măsurile de securitate pe trasee, protejarea sportivilor sînt complet neglijate. În anii de după război, cîteva sute de piloți și-au pierdut viața în curse: Ascari, Castelletti, von Trips, Jim Clark, Behra, Musso, Collins, Rodriguez fiind doar cîteva nume de pe o lungă listă îndoliată. Și atunci, se vor întreba mulți, de ce mai aleargă Lauda, pentru acest „salariu al groazei”, pentru a spori dividendele lui Enzo Ferrari și Brabham? Poate din acel generos orgoliu al marilor sportivi, sau ca să se regăsească pe sine, volanul fiind pentru el condiția unei existențe autentice, ori ca să învingă demonul fricii, să nu fie singur, părăsit, uitat de cei care-l voiau mareu în prim-plan sub flashurile actualității. Sau poate pentru fiecare din acestea aleargă la Silverstone și Zandvoort, la Anderstorp și Interlagos, pretutindeni unde sînt „Grand-prix”-uri automobilistul care a cîștigat prima manșă a duelului cu moartea, pilotul de formula 1 Niki Lauda fost la „scuderia” Ferrari.

Ilie GOGA

Cine va ajunge primul la 200? Dar la 400?

Ce reprezintă aceste două cifre? La prima vedere, răspunsul ar fi simplu: este vorba de cele două probe clasice ale atletismului, iar întrebarea constituie punctul de plecare într-un concurs de selecție pentru desemnarea celor mai buni în probele respective. Și, totuși, cele două cifre — viitoare recorduri! — aparțin (mai exact, vor aparține) altei discipline sportive, și anume fotbalului. Deoarece, cu toate că este un joc sportiv, fotbalul își are și el recordurile lui. Mergând și mai în profunzime, vom consemna faptul că, deși acest sport reprezintă interesele unui colectiv, o echipă, întâlnim și recorduri individuale. Nu vom aminti de recorduri stabilite într-un anume sezon, iar ulterior ele au fost îmbunătățite, ci ne vom referi la acele recorduri pentru care un fotbalist își închină o întreagă carieră: să aibă o longevitate sportivă, materializată în cât mai multe meciuri în Divizia A și să etaleze o eficacitate cât mai mare. Aceste două recorduri sînt deținute în prezent de **ION OBLEMENCO**, golgeterul absolut al Diviziei A, cu 170 de goluri, și respectiv **MIHAI ADAM**, cu 354 de meciuri la activ pe prima scenă a fotbalului. Dacă din punct de vedere al „vechimii” (un an și, respectiv, doi ani) cele două recorduri se deosebesc, ele au însă și un punct comun: se află în pericol! Mai mult ca

sigur, în această primăvară ele vor fi egalate și chiar depășite. Cei mai îndreptățiți în a stabili noi recorduri sînt **Dudu Georgescu** care, cu cele două „Ghete de aur”, a făcut salturi spectaculoase, ajungînd în prezent la 156 de goluri, și **Antonescu**, pentru care ultima etapă a turului actualului campionat a însemnat cel de-al 339-lea meci în prima divizie. În tentativa lor, Dudu Georgescu și Antonescu nu vor fi însă scutiți de emoții deoarece **Dumitrache**, **Dobrin**, **Vigu**, **Radu Nunweiler** și, de ce nu?, **Oblemenco** (cu condiția ca F.C.M. Galați, actuala lui echipă, să revină în Divizia A) vor avea și ei un cuvînt de spus. Din aceste pasionante „dueluri” vor rezulta, în viitorul apropiat, cifrele de care aminteam la început: 200 și, respectiv, 400.

Iată și cele două clasamente:

În fruntea golgeterilor Diviziei A se află **Oblemenco** cu 170 de goluri. Îl urmează: **Adam 160**, **Ozon 157**, **D. Georgescu 156**, **Gh. Constantin 149**, **M. Dridea 142**, **Dumitrache 132**, **Dobay 130**, **Vaczi 125**, **N. Naghi 118**, **Ene II 116**, **Fl. Voinea 115**, **Bodola**

114, **I. Ionescu 107**, **Ene I 103**, **Baratki 100**. Sub granița celor 100 de goluri (jucători în activitate): **Iordănescu 95**, **Neagu 94**, **Dobrin 92**, **Broșovschi 91**, **Năstase 82**, **Dembrovski 80**, **Tătaru 71**, **Kun II și Domide 69**, **M. Sandu 66**, **Mulțescu 64**, **Ghergheli 63**, **Radu II 60**, **Lucescu 59**, **D. Marcu 53** etc.

Primul loc în clasamentul prezențelor este ocupat de **Adam**, cu 354 de meciuri în prima divizie. Urmează: **Antonescu 339**, **R. Cîmpeanu 328**, **Lereter 327**, **Dobrin 326**, **Deleanu 325**, **Vigu 323**, **R. Nunweiler și Birău 319**, **I. Jenei 315**, **M. Constantinescu 307**, **Anca și Sătmăreanu I 306**, **Pescaru 301**, **N. Naghi și Domide 300**, **Pahonțu și Dinu 298**, **Pojoni 295**, **Greabu 294**, **Năsturescu 290**, **C. Olteanu 288**, **Kapaș 287**, **Axente 286**, **N. Răducanu 283**, **Pop 280**, **I. Nunweiler 279**, **Dembrovski 276**, **Tr. Georgescu 275**, **Petschovschi și Broșovschi 274**, **E. Jenei și M. Dridea 273**, **Bone și Oblemenco 272**, **Ozon 270**, **Apolzan și Strimbeanu 269**, **Badea 267**, **Lucescu 266**, **Tănase și Motroc 263**, **C. Popa 261**, **Codreanu 258**, **Cojereanu și Rakcsi 257**, **Vătafu și M. Ionescu 256**, **Neagu 254**, **Ivan II 253**, **Koszka 252**, **Dumitru 250**. Pînă la această „cotă” figurează 52 de jucători, cei mai mulți — cîte 9 — evoluînd sub culorile formațiilor U.T.A. și Rapid.

Iată cum arată o echipă alcătuită din jucători cu cele mai multe prezențe în primul eșalon:

M. Constantinescu (307)

Birău (319) Antonescu (339) Lereter (327) R. Cîmpeanu (328)
Pescaru (301) Anca (306) Dobrin (326)
Năsturescu (290) Adam (354) R. Nunweiler (319)

A. VASILESCU

LAKE PLACID

J.O. DE IARNĂ
1980

Acolo vor lupeca nălucile albe...

Pentru a treia oară, de la startul luat în 1924, la Chamonix, Olimpiada sporturilor de iarnă va trece Atlanticul, pentru a poposi pe continentul american. Și pentru a doua oară, gazdă îi va fi mica localitate (care nu aspiră încă la rangul de oraș, ci își spune cu oarecare emfază „village” — sat) purtând un nume cel puțin ciudat: Lake Placid. De fapt, numele unuia din cele trei lacuri — Placid, Mirror și Saranac — care înconjoară această așezare, de numai câteva sute de case, bine ascunsă în depresiunea munților Appalache, din nordul statului New York. Foarte aproape se află granița cu Canada și de fapt cel mai apropiat centru urban important este chiar Montrealul, la numai două ore cu

mașina. Din Manhattan, centrul metropolei new-yorkeze, s-ar face dublul acestui timp. Dar Lake Placid contează totuși ca unul din „plăminii” imensului oraș, punct de atracție pentru cei dornici de relaxare și aer proaspăt, nu numai în timpul iernii, ci și în tot cursul anului. Aci, plăcerile luncușului pe pistele de gheață și zăpadă, odată venită primăvara, fac loc vîslitului pe apa lacurilor, înotului și jocurilor de plajă, ca și laborioaselor partide de golf, pe pajiștile proaspete din margine de păduri.

Altitudinea munților vecini nu este impresionantă, cel mai înalt fiind vîrfurile Whiteface, cu cei 1 485 metri ai săi. Iar pentru Lake Placid însăși, cifra este modestă, de numai 568 metri. Administrativ, localitatea depinde de orașul North Elba, mai exact o zonă de parcuri și centre de agrement denumite astfel, cu indicativul general de Park District. Punct pierdut pe harta Statelor Unite, deși — paradoxal — se află în vecinătatea imediată a unor mari aglomerări citadine.

Aci s-a disputat, în 1932, a doua ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă, la „premiera” lor nord-americană. Următoarea escală pe noul continent s-a produs mai aproape de zilele noastre, în 1960. Atunci, a opta „Olimpiadă albă” a fost găzduită de îndepărtata vale a „femeii indiene,” în Munții Stîncoși — pitoreasca Squaw Valley. Așadar, după aproape jumătate de secol, Jocurile revin la punctul unde au cunoscut prima „aventură” transoceanică.

Desemnarea stațiunii Lake Placid ca loc de disputare a celei de-a XIII-a ediții s-a făcut într-un context cu totul aparte. Era imediat după eșecul Denver-ului, din Colorado, care obținuse organizarea J.O. din anul 1976, dar se retrăgea spectaculos din cauza unor dificultăți financiare, lăsînd Innsbruck-ului austriac șansa de a improviza o nouă ediție europeană „de rezervă.” Comitetul Olimpic al S.U.A. n-a mai vrut să-și ia riscul unui nou insucces administrativ și a pus în fața celor ce cereau dreptul de organizare, două condiții prealabile de bază:

a. un referendum favorabil al cetățenilor din localitate, asupra oportunității găzduirii competiției;

b. garanții că toate problemele organizatorice și de investigații au suportul financiar al forurilor locale, statale sau federale.

Lake Placid a îndeplinit cu brio condițiile, într-un mod cît se poate de convingător. Referendumul adresat locuitorilor săi, la 16 octombrie 1973, s-a bucurat de o participare numerică fără precedent în istoria tuturor sondajelor de opinii întreprinse în North Elba Park District. Iar rezultatul său a fost net în favoarea organizării Olimpiadei 1980. Lake Placid a

spus cu mândrie: da! Astfel că forurile superioare n-au avut decât să ratifice voința exprimată a localnicilor. Mașina procedurală s-a pus în funcțiune, de la prima treaptă pînă la cea mai de sus, Comitetul Internațional Olimpic. Și, ca urmare, micului „sat” new-yorkez i-a fost acordată marea cinste de a organiza viitoarea ediție a supremei întreceri de iarnă.

Cît privește sprijinul financiar și acesta pare să fie pe deplin asigurat. Numai cel pus la dispoziție de guvernul federal se ridică la impresionanta cifră de 50 milioane dolari, iar totalul investițiilor (cu contribuția statului New York și a bugetului local) urcă spre 90 de milioane! Ceea ce pare să fie, de pe acum, un record olimpic în materie.

Într-adevăr, organizatorii viitoarei Olimpiade de iarnă și-au propus lucruri mari, capabile să țină pasul cu anvergura excepțională a celei de vară, de la Moscova, care va avea în capitala sovietică o gazdă cu uriașe posibilități. Dacă „supraviețui-

XIII OLYMPIC WINTER

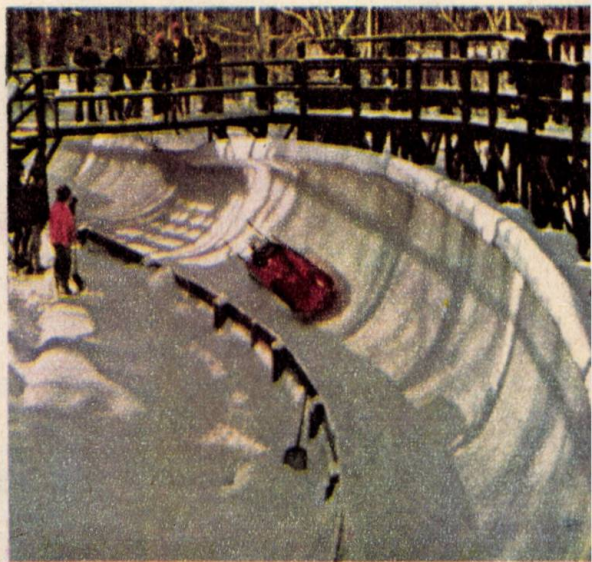
GAMES · LAKE PLACID · 1980

tori” ai Jocurilor din 1932 vor lua din nou drumul spre locurile unde s-a dat atunci lupta pentru medaliile cu stelute de gheață gravate în aur, argint și bronz, ei ar avea surpriza de a nu recunoaște mai nimic din cele ce au fost odinioară. E drept, Whiteface și Mt. Van Hoevenberg, cele două principale vîrfuri de munte care străjuiesc localitatea, nu s-au clintit din loc, sînt tot acolo... La fel, cele trei lacuri cu apă cristalină de munte. Dar construcțiile și amena-

● Aceasta era Sonja Henie „zina” gheții și a filmului.

● Un bolid coboară pe celebra pîrtie de la Mt. Hoevenberg, lăsînd în urmă unul din periculoasele sale viraje.

jărilor făcute pentru practicarea sporturilor de iarnă au o față nouă și și-o vor mai înnoi considerabil, până la viitoarele starturi olimpice, de peste doi ani.

Să începem cu pîrtia de bob, care face, într-un fel, celebritatea stațiunii. Situată la 9 km de centrul lui Lake Placid Village, este singura pîrtie competițională, pentru această disciplină, nu numai din S.U.A., ci și de pe întreg continentul nord-american. În cei peste 40 de ani de existență (a fost inaugurată în 1931), traseul ei a suferit mai multe modificări, în acord cu cerințele tehnicii moderne de conducere a bobului și prevederile regulamentului internațional. Unele viraje, criticate ca fiind foarte periculoase, au fost total refăcute. S-a schimbat și suprafața de lunecare. Tronsonul final de o milă (aprox. 1608 m) dispune actualmente de un sistem de răcire artificială, dar se preconizează extinderea lui pe întreg traseul. Aceasta va elimina principala critică adusă primei Olimpiade desfășurate aci, care a stat la discreția unor neprielnice condiții atmosferice. Atunci, dezghețul și lipsa de zăpadă au luat proporții dramatice, pentru boberi și schiori trebuind să fie transportată gheața și zăpada în sute de camioane.

Paralel cu pîrtia de bob se va construi și cea de sanie. Practica concursurilor internaționale a demonstrat că ele trebuie să funcționeze separat, dar — în cazul de față — proximitatea lor va permite utilizarea aceleași instalații de refrigerare. Tot comune vor fi și încăpătoarele tribune de la marea curbă în zig-zag, precedînd tronsonul final și cele de la linia de finiș. Un larg parc de mașini va facilita accesul spectatorilor, descinzînd direct pe autostrada nr. 73, care vine de la New York. Mt. Van Hoevenberg a fost gazda campionatelor mondiale de bob din 1949, 1961 și 1969. O carte de vizită care recomandă suficient.

Tot la adăpost de capriciile vremii vor fi și patinatorii. O nouă pistă artificială de 400 m va fi pusă la dispoziția viteziștilor și trebuie menționat că aceasta este singura construcție de acest gen din estul S.U.A., cealaltă fiind la vest de Mississippi, în stațiunea West Allis (statul Wisconsin). De 3 patinoare acoperite vor beneficia „artiștii gheții,” două dintre ele fiind de pe acum în funcțiune. 8 500 de spectatori vor putea urmări, din tribunele noului patinoar Field House, întrecerile olimpice de patinaj artistic, ca și cele ale turneului de hochei pe gheață.

● Panoramic al șantierului unde se construiește noua pistă de gheață pentru întrecerile de patinaj viteză.

În sfârșit, tot printre „premierele” anunțate la Lake Placid se remarcă o frumoasă trambulină de 90 m, în complexul de la Intervale, așezat în imediata apropiere a centrului sașii. Aci, zburătorii pe schiuri își vor demonstra întreaga lor artă în sălărirea săriturilor la mare distanță. La Intervale se află și cealaltă trambulină, cea „mică,” de 70 m, unde își vor disputa înfruntarea competitorii de la combinata nordică. Amândouă, cu tribune în formă de potcoavă, bine luminate de soarele amiezii. Pentru ceilalți schiori, cei ai probelor alpine, care nu se deslășesc de pîrtie decât pentru a scurta calea în fulgerătoarelor lor coborîri, ca și pentru campionii marilor distanțe de fond, modernizările sînt și ele considerabile, dar constau mai ales în tehnica de amenajare a traseului prin procedee mecanice. Muntele Whiteface, la 19 km de centrul localității, va fi gazda întrecerilor alpine și iată numele pîrtilor pentru cele trei specialități: coborîre — „Cloudspin” (lungime 3108 m, diferență de nivel 895 m); slalom uriaș — „Thruway” (1190 m, 457 m); slalom special — „Wilderness,” „MacKenzie” și „Mountain Run” (toate trei de aprox. 466 m, 200 m).

Iată, acesta este, descris în puține cuvinte, cadrul de desfășurare al viitoarei „Olimpiade albe,” care ne va capta atenția către îndepărtatul Lake Placid. Pentru cei dintre noi, mai vechi iubitori ai sportului, acest nume amintește de primele afirmări ale lui Alexandru Papană și ale echipajului său de boberi-aviatori, care — în 1932 — au atras privirea întregii lumi asupra sportului românesc. Deși recordman al pîrtiei în încercări, o mare neșansă l-a privat atunci pe pionierul român al bobului de satisfacția unei victorii, el trebuind să se mulțumească doar cu locul 4. A mai fost aceea primă Olimpiadă americană legată de amintirea superbeii apariții în concurs a unei autentice „zîne a gheții,” incomparabila Sonja Henie, ca și de zborurile pe schiuri — azi depreciate oarecum de performanțele campionilor moderni ai trambulinei — ale unui alt cutezător coborît din munții Norvegiei, neuitatul Birger Ruud. Dar Olimpiada aceea a rămas departe în urmă. Cea viitoare își va avea desigur campioni tot atît de admirați, cucerindu-ne aplauzele și simpatia.

„AMERICANII — PE GÎNDURI”

Jocurile Olimpice de la Montreal, care s-au terminat cu victoria triumfală a sportivilor din țările socialiste; au obligat conducerea sportivă din S.U.A. să reconsidere situația în sportul amator american.

Directorul executiv al Comitetului olimpic din S.U.A. (C.O.A.) F. Miller a declarat că sistemul de selecție și pregătire al sportivilor, utilizat în țările socialiste, permite depistarea cît mai devreme a sportivilor capabili, efectuarea unor antrenamente multilaterale, orientate spre aprofundarea procedurilor tehnice și tactice și, de asemenea, intensificarea pregătirii fizice.

Cu toate că pînă la Jocurile Olimpice de la Moscova mai rămîn peste 2 ani, conducătorii sportului amator din S.U.A. se gîndesc astăzi cu seriozitate la reabilitarea prestigiului de altă dată. În cadrul centrului special de antrenament creat în primăvara anului 1977 la Squaw Valley (California) sportivii americani cu cele mai mari perspective au început deja antrenamentele, utilizînd ultimele realizări ale științei și medicinei sportive.

Tabăra națională de antrenament la altitudine la Squaw Valley, în munții Sierra Nevada (2 000 m) răspunde dorinței oficialităților americane de a organiza, ca și țările socialiste, centre la altitudine. Această tabără americană va centraliza și dezvolta cunoștințele medico-sportive. Ea va adăposti, de asemenea, un centru-pilot de natație, fapt care arată dorința americanilor de a reacționa la ascen-

siunea crescîndă a națiunilor din estul Europei. Această grijă este cu atît mai semnificativă cu cît în natație americanii domină încă confortabil, așa cum au demonstrat rezultatele și întîlnirile cu înotătorii din R.D.G. și U.R.S.S.

Mai mulți excelenți înotători americani, de 17 ani și mai puțin au fost la Squaw Valley vara trecută timp de 15 zile. Ei s-au antrenat sub conducerea lui Frank Keere, Terru Carlisle, Dick Jockums și Bob Davis. S-au reliefat numele lui **Bonnie Glasgow**, **Rob Long**, **Allison Grant**, **Betsy Rapp**, toți campioni ai S.U.A. în această iarnă, precum și **Cynthia Woodhead**, **Evi Kksenkranius** și **Renee Laravie** a căror notorietate crește.

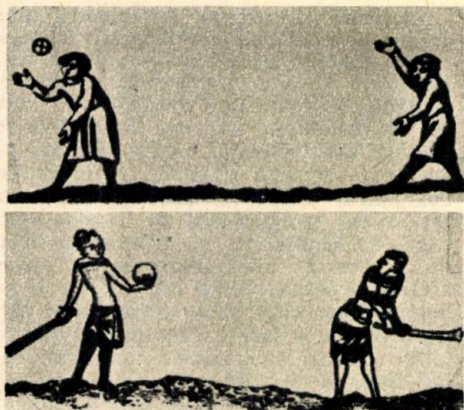
Antrenamentele la 2 000 m altitudine au fost pe ansamblu resimțite favorabil: după două zile înotătorii au afirmat că senzațiile lor au fost aproape aceleași de la nivelul mării.

Au fost efectuate pe loc teste medicale de către profesori universitari. Laboratorul de fiziologie și de exerciții beneficiază continuu de echipamente foarte importante, astfel că în anul 1978 acesta va fi cel mai bine echipat din lume.

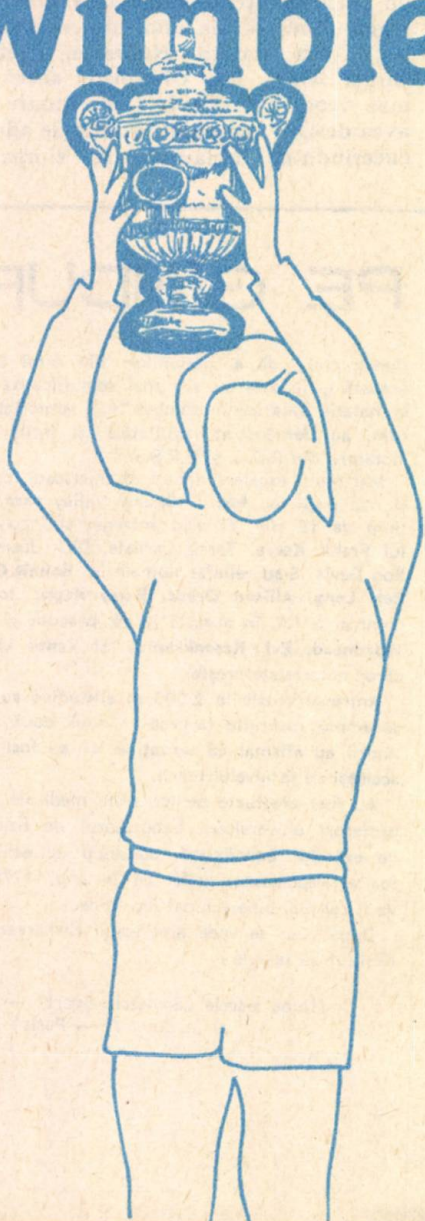
După cum se vede americanii demarează relativ tîrziu, însă repede!

(După ziarele „Sovietchi Sport” — Moscova și „L'Équipe” — Paris)

Tenisul înainte și după Wimbledon

Jocuri cu mingea, precursoare ale tenisului, în gravuri din secolul XIII.

Wimbledon... O pajiște verde din împrejurimile Londrei. De aceste locuri, istoria cufundată în neguri a Britaniei leagă amintiri străvechi. Aici, în pragul întiiului nostru mileniu, romanii lui Iuliu Cezar își așezau una din primele tabere de la care au pornit în cucerirea insulei. Mai târziu (anul 568 e.n.), tot aici s-au războit oștile regelui Gawlin al saxonilor cu cele ale rivalului său englez Ethelbert de Kent. Pe la sfârșitul secolului XVIII, locul războinicilor de altă dată este luat de combatanți ocazionali, perechile de duci și lorzi care-și spălau petele onoarei în dueluri. Celebru a rămas schimbul de focuri dintre ducele de Wellington (învingătorul lui Napoleon) și mai obscurul Winchelsea, rămas neînsuflit pe gazonul ce avea să-și capete mai târziu o altfel de glorie. Și tot aici, cu mai pașnice intenții a venit amiralul Nelson pentru a-și clădi un cuib al dragostelor sale cu frumoasa lady Hamilton. Verdele cîmpiei, umbrat de frunzișul des al stejarilor, a atras cu vremea tot mai mulți locuitori ai noii metropole londoneze, în căutare de destindere și aer proaspăt. Sportul, această nouă „modă” intrată de timpuriu în viața insularilor, și-a găsit la Wimbledon lăcaș stabil. Tirul (cu arma sau arcu), golful, cricketul, cro-

● Pe o verde pajiște, acum 100 de ani ● Acolo s-au dat alte lupte odinioară ● Iuliu Cezar a fost la Wimbledon... ● „Poveste de dragoste” cu lordul Nelson și Lady Hamilton ●

quetul au poposit aici de prin 1850. S-au format primele cluburi sportive. Unul dintre ele, așezat în marginea șleaului care poartă și azi numele de Worple Road, era cel al pasionaților unui complicat joc de bile și crose ce figura pe inscripția de la intrare: „All England Croquet Club“. De la acesta pornește scurta noastră incursiune într-o istorie sportivă bogată în evenimente.

Moda vine, moda trece. După un sfert de secol de înflorire, croquetul dădea vizibil înapoi. Finanțele clubului din Wimbledon erau precare și trebuia făcut ceva pentru a subsista. Atunci, unul din membrii săi marcanți, onorabilul Henry Jones, avu o inspirație strălucită. El propuse celorlalți membri să adopte printre activitățile grupării lor și cea a unui sport nou intrat în gustul publicului englez, tenisul. Propunerea a fost adoptată, titlatura s-a schimbat în „All England Croquet and Lawn Tennis Club“. Era în anul 1876. În cel următor, același H. Jones luă o nouă inițiativă originală: instituirea unui concurs pentru iubitorii de tenis, în locul partidelor izolate de până atunci. Să fie ales

Pe la 1630, parizienii se pasionau pentru „jeu de paume“, din care provine direct tenisul de azi.

cel mai bun dintre mai mulți jucători! Așa se face că într-o zi de iulie a anului 1877 competitorii primului turneu de la Wimbledon au ieșit, cu rachete și mingi, pe teren. Tenisul își semna actul de maturitate și primul său concurs oficial vedea lumina zilei. De atunci, an de an, cu întreruperi cauzate numai de cele două războaie mondiale, Wimbledonul își deschide porțile în fiecare vară pentru turneul ajuns astăzi centenar.

O tradiție britanică, una din cele multe legate de pionieratul în sport. Și totuși... Se cuvine precizat că tenisul nu este cunoscut de puțin o „invenție“ exclusivă a englezilor, ci doar transpunerea în ipostaze moderne a unui joc foarte vechi. Lawn-tennis, adică tenisul de cîmp, în forma sa actuală, este într-adevăr o creație insulară. Ea a fost însă rodul unei evoluții îndelungate la care și-au dat contribuția popoare din alte părți ale lumii. În primul rînd — așa cum arată cercetările istoriografice — cele latine. Dacă jocurile atletice erau practicate mai cu seamă de eleni, iar cele cavaleresti de către neamurile germanice, jocurile cu mingea mică (în familia cărora se include tenisul) au fost, la originea lor, caracteristice civilizației latine. Aria de răspîndire a mingii, în antichitate, cuprindea îndeosebi zona Mediteranei și cea a regiunilor dunărene. La început, în aceste jocuri primitive, mingea era lovită cu palma goală, de unde numele „jocul cu palma“ (Jeu de paume, în franceză). Dar cum această minge, puțin elastică și dură, era greu de manevrat în acest mod, s-a ajuns curînd la folosirea unei mînuși protectoare. De aci, pînă la adoptarea unui instrument „de bătaie“ n-a fost decît un singur pas și forma clasică a celui faimos „jeu de paume“, atît de răspîndit în Franța medievală, ni-l prezintă jucat cu o rachetă specială (de dimensiuni mai mici decît cea de astăzi, în tenis). În alte jocuri cu mingea mică, aceasta era acționată cu ajutorul unui baston. Așa s-a născut „pelota“, atît de răspîndită în Europa meridională, soră bună cu oîna noastră, a românilor. Iată cum o atentă analiză istoriografică poate duce la alăturări surprinzătoare.

Jocul cu mingea și racheta, cizelat și adus la un adevărat rafinament în mediul francez, a fost „importat“ în Anglia abia prin secolul XV. Adoptat de curte și nobilime, el avea să ajungă divertismentul preferat al unei serii întregi de suverani britanici, după ce fusese cel al regilor Franței. Trebuie precizat că era vorba de un joc tipic de sală, sau al unor terenuri împrejmuite cu zid înalt, curți de castele și mînăstiri. Poate părea paradoxal, dar tenisul „indoor“ este anterior celui în

● Vin rachetele ! ● Onorabilul H. Jones are o idee ingenioasă ● Tenisul n-a fost inventat în Anglia ! ● Un joc izvorît din geniul latin ● Pelota, raquet, oîna... ● Mai întîi a fost indoor-ul ● Mingile de cauciuc zboară mai repede ● Între Oxford și Cambridge ● Dol sportsmani prieteni

aer liber. Încercări de a-l scoate dintre zidurile sălilor s-au făcut simultan, de ambele părți ale Canalului Mîneei. Ele ne-au dus însă la rezultate apreciabile și acel „jeu de la longue paume” sau corespondentele sale engleze „racket” și „field-tennis” erau, de fapt, denaturări ale jocului în sine. Motivul era simplu: mingea, grea și rigidă, nu putea fi ușor manevrată pe terenurile de pămînt sau cu iarbă. Tenisul (în accepțiunea modernă) aștepta, într-adevăr, să fie „inventat” sau — mai exact — să profite de o invenție epocală, cea a cauciucului. Aceasta s-a produs în veacul al XIX-lea și pe la mijlocul lui primele mingi de tenis confecționate din cauciuc își arătau convingător avantajele, putînd fi folosite afară, pe iarbă pajiștilor. Așa a apărut „tenisul de cîmp”.

Englezii au, e drept, meritul perfecționării străvechului joc. În insulă au loc primele activități de tenis în aer liber și un inedit meci al rachetelor reprezentînd universitățile rivale Oxford și Cambridge este menționat în anul 1859. Cu un an mai înainte, doi sportsmeni prieteni, maiorul Harry Gem și comerciantul J.B. Perera, un portughez stabilit în Anglia, „marchează” primul teren de tenis la Edgbaston, lângă Birmingham. Tot ei fondează, în vara lui 1872, un „club de tenis” la Leamington (care ființează și pînă astăzi) și susțin o partidă inaugurală, urmărită de un public tot mai mult interesat de ceea ce se pretinde a fi un nou sport. Ameliorări tehnice notabile și chiar un „brevet de invenție” i-au fost aduse de către un alt ofițer britanic, maiorul Walter Clopton Wingfield, care în 1874 începe fabricarea în serie a echipamentului (rachete, mingi, plasă) necesare practicării jocului, sub numele sofisticat de „Sphairistike”. Cercetătorii istoriei sportului par să fi acordat mai mult credit lui Wingfield, considerîndu-l îndeobște ca „părintele” tenisului. În realitate, atît el cît și predecesorii săi apropiați n-au fost decît simple verigi într-un proces de perfecționare a acestei discipline sportive, care s-a impus ca atare doar în acel an 1877, de la care pornește cu adevărat tenisul modern. Iar locul său de start a fost, evident, numai la Wimbledon.

Acolo, pe gazonul ce găzduise altă dată duelurile cu săbii și pistoale, tenisul și-a făcut prima apariție oficială. Ea a fost precedată de pregătiri laborioase. Trebuiau adoptate noi reguli de joc, căci cele de pînă atunci nu mai corespundeau dezvoltării sale actuale.

Nicolae Mișu, între doi iluștri adversari, americani W. Tilden și F. Hunter. Pe această fotografie „Big Bill” scria următoarea dedicație campionului român: „Geniului descoperitor al demivoleului, aceste gânduri prietenești...”

Existau trei încercări de codificare a regulilor, întreprinse pe rînd de H.Gem (1872), W.C. Wingfield (1874) și gruparea Marylebone Cricket-Club. Ultima, cea mai „la zi” (adoptată în noiembrie 1874), a căpătat și preferința organizatorilor primului turneu de la Wimbledon. De fapt, regulile „M.C.C.” au suferit modificări substanțiale, cum ar fi, de pildă, fixarea dimensiunilor terenului la 23,77 x 8,23 m, rămase în vigoare și azi. Fileul era coborît de la 1,22 m la 0,99 m la centru (azi — 0,91 m), dar un serviciu „net” se considera valabil. S-a reintrodus punctajul tradițional francez (de la „jeu de paume”, de 15—30—40) pe care Gem și Wingfield îl înlocuiseră cu puncte-unități. În fine, comitetul de organizare s-a îngrijit și pentru dotarea turneului cu un premiu. Problema rezolvată de un organ de presă, ceea ce prefigura strînsa alianță existentă azi între tenis și cuvîntul tipărit. J.H. Walsh, redactorul șef al revistei „The Field”, luă asupra sa sarcina răsplătirii învingătorului printr-un trofeu demn de acesta și aduse la Wimbledon o frumoasă cupă în valoare de 25 guinee. Sumă ce poate părea azi ridicolă, în comparație cu uriașul fond de premii care este vîrsat, în zilele noastre, pentru întrecerile așilor rachetei.

Astfel, totul fu pus la punct pentru ca tenisul și primul său turneu să-și poată lua startul. El a avut loc într-o limpede după-amiază de 9 iulie 1877, la început de săptămînă. Întrecerea avea să dureze pînă joi 12 iulie inclusiv, în prag de finală. Urma o pauză

● Leamington, cel mai „bătrîn” club de tenis ● Inventatori sau... importatori? ● „Sphairistike” ● Cum s-au născut regulile de joc ● Un redactor-șef care iubea tenisul ● Start în primul turneu din istorie ● 220 de spectatori la vernisaj

Acesta este „bascul zburător”, marele Jean Borotra.

de două zile, vineri și sâmbătă, pentru ca publicul să se poată deplasa pe terenul de la „Lords” unde avea loc tradiționalul meci de cricket între colegiile Eton și Harrow. Duminică, firește, nu se juca. Astfel că finala a fost programată pentru luni 16 iulie. Ea n-a adus prea multe satisfacții gazdelor, cu excepția poate a celor financiare (220 de spectatori au fost prezenți, plătind câte 1 shilling intrarea, ceea ce pe atunci se considera un succes). Pe plan afectiv, pentru cei de la Wimbledon, prima finală a lăsat un gust amar. Reprezentantul lor, W.C. Marshall, considerat cel mai bun jucător al clubului, a fost umilit cu o grea înfrângere, oarecum surprinzătoare, suferită în fața unui neofit în tenisul de câmp, un anume Spencer W. Gore, care se remarcase mai mult în cricket și racket. Nu prea cunosător al elaboratelor lovituri de la linia de fund, el se prevalase de o bună rezistență fizică, alergând mereu în față, unde lovea mingea direct din zbor, uneori chiar înainte ca aceasta să fi trecut

fileul. Amănunt care a făcut obiectul unei schimbări de regulament, la edițiile următoare). Deocamdată, însă, Gore era învingător, la scorul foarte net de 6-1, 6-2, 6-4. Și mai neplăcut pentru decii clubului a fost că noul campion și-a permis să le persifleze zelul, într-un interviu apărut în „The Field” care ar fi sunat cam așa:

Reporterul: Sînteți campionul unui nou sport. Ce părere aveți despre perspectivele sale?

Campionul: Mi se pare destul de monoton, în comparație cu marile noastre sporturi, cricketul sau canotajul...

Rep.: Ce spuneți despre regulile sale?

Camp.: Nu-mi mai vorbiți de ele! Sînt confuze și arbitrii fac greșeli aproape la fiecare minge. O adevărată nenorocire.

Rep.: Ni s-a părut că aveți o lovitură de serviciu foarte eficace. Cum o realizați?

Camp.: Foarte simplu. Îmi suflec bine mîneca și lovesc mingea cît mai de jos (n.n. pe atunci nu se cunoștea lovitura „de sus”), pentru a-i da o traiectorie razantă. Dar, recunosc, m-au ajutat și dimensiunile exagerat de mari ale careului de serviciu, care dă mult avantaj jucătorului servent. Exagerat de mult.

Rep.: Ați cîștigat multe puncte din volé. Este un procedeu tehnic important?

Camp.: Firește că este. N-ai nevoie să aștepti mingea pe fundul terenului și să te deplasezi lateral după ea, din moment ce poți lua calea cea mai scurtă. Fileul e prea jos și va fi moartea sigură a tenisului...

Curios, cum multe din problemele abordate de campionul de acum o sută de ani rămîn valabile și astăzi. Dar scepticismul domnului Gore nu s-a arătat fondat, în general, căci următoarele ediții ale turneului au cunoscut un succes mereu crescînd, iar tenisul însuși a urcat continuu în rîndul preferințelor publicului sportiv. Dacă la prima ediție au fost doar 22 de competitori la start, în 1880 numărul lor creștea la 60, pentru ca în primele turnee postbelice, din cauza prea numeroaselor înscrieri, organizatorii să fie obligați (din 1923) să recurgă la tururi preliminare, în scopul fixării numărului la 128, așa cum este și actualmente admis.

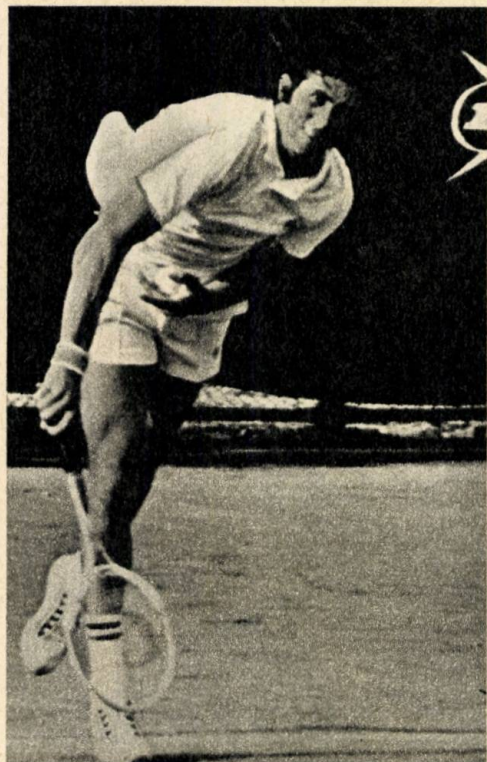
Numeroși sînt campionii acelor ani de început care ar merita menționați. Așa a fost P.F. Hadow, care la a doua ediție a găsit antidotul pentru vleurile lui Gore. Acesta își apăra titlul în challenge-round (regula calificării directe a deținătorului în finală a funcționat pînă în anul 1922), dar Hadow

- Învingătorul de la Wimbledon nu știa tenis... ● Greșelile de arbitraj fac parte din tradiție ● Cînd concurenții sînt prea mulți ● Prezicerile d-lui Gore nu s-au adeverit ● „St. Léger” Gould deportat în Insula Diavolului ● Două familii de campioni : Renshaw și Doherty

a reușit să-l învingă, trimițând de nenumărate ori mingea înalt peste el, spre fundul terenului. Așa a fost inventat „lobul”, eficace lovitură decisivă. Sau ar trebui amintit autorul primului „event” din istoria Wimbledonului, realizat de J.T. Hartley, învingător consecutiv în 1879—80. Hartley era un preot din Yorkshire, care trebuia să plece acasă la sfârșitul săptămânii, pentru a oficia serviciul religios de duminică, întorcându-se luni la finală. În prima dintre cele două câștigate, adversar i-a fost faimosul V. „St. Leger” Gould, care ulterior avea să fie condamnat pentru omucidere și deportat pe Insula Diavolului, unde a decedat în 1908.

Poate că primii adevărați campioni ai tenisului au fost cei de la schimbarea de veac și coincidența face ca ei să fie două perechi de frați. Mai întâi William și Ernest Renshaw, iar apoi Reggie și Laurie Doherty. Cu toții au colecționat o importantă recoltă de titluri pe gazonul tot mai mult înconjurat de spectatori. Frații Renshaw, care erau gemeni, veneau de la Leamington, adevăratul loc de baștină — după unele opinii — al tenisului englez. Numele lor figurează azi pe trofeul transmisibil care este oferit anual învingătorului probei de simplu masculin. Iar în memoria celor doi Doherty, adevărate glorii ale sportului cu racheta, una din porțile de intrare la Wimbledon le poartă numele.

Supremația insulară a fost pentru prima oară înghițită de un tenisman de „dincolo de mări”, australianul Norman Brookes, în 1907. Iar pentru tenisul american, „breșa” a făcut-o californianul Maurice Mc-Loughlin, supranumit „Cometa”, primul jucător despre care se spune că a știut să-și valori-

fică pe deplin forța serviciilor. După primul război, scnteierile jocului lui „Big Bill” Tilden — pe care mulți îl consideră și azi drept cel mai mare jucător al tuturor timpurilor — apoi asaltul victorios al bravilor „mușchetari” Jean Borotra, Henri Cochet, Rene Lacoste și „Toto” Brugnon, care au

Imagine de la Wimbledon, iulie 1977 : câțiva dintre foștii campioni defilează, braț la braț, la deschidere — Tony Trabert, Henri Cochet, Chris Evert, Jack Kramer, Arthur Ashe, Evonne Goolagong, Stan Smith.

● Primii campioni de dincolo de mări ● Cel 3 mușchetari al tenisului erau și ei 4... ● Apariția unei „comete” ● Cursa americano-australiană ● Cum a început tenisul românesc ● Cu Nicolae Mișu la Paris și Monte Carlo ● Primii tenismeni români intră pe poarta Wimbledonului

Pentru a-l vedea jucînd
pe Ilie Năstase (stînga),
spectatoarele engleze dau
luptă la intrarea în tri-
bună (dreapta).

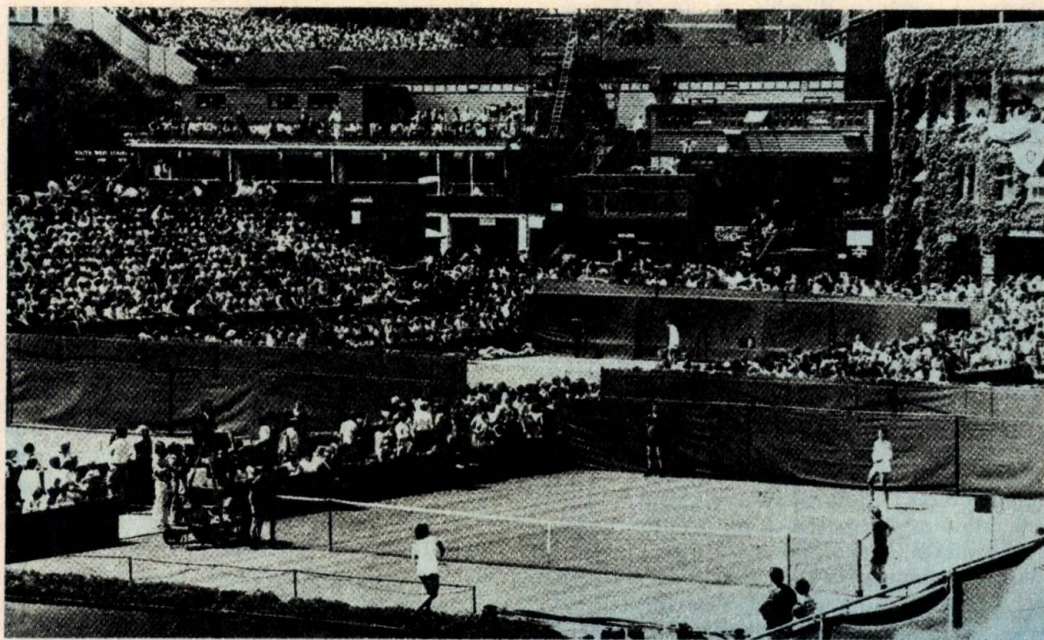

readus Franței gloria sportului ei preferat,
în fine reconsiderarea tenisului britanic prin
cele 3 titluri cucerite consecutiv de Fred
Perry, jucătorul „cu ochi de vultur și plămîni
de cal pur-sînge”, au fost probabil momentele
memorabile. Ca în anii mai apropiați nouă,
să asistăm la o pasionantă cursă americano-
australiană, din team-urile cărora au fost
desemnați cei mai mulți dintre iluștri campio-
ni moderni.

Dar înainte de a vorbi și despre
aceștia, este necesară o scurtă întoarcere pe
răbojul vremii, către alte starturi, mai fami-
liare nouă.

Pe la 1898, atunci cînd Wimbledonul abia
își aniversase primul sfert de veac, luau
ființă cluburi de tenis și în țara noastră. Două
orase își revendică pionieratul în acest sport,
Bucureștiul și Galațiul. În Capitală, prima

Vedere panoramică a terenurilor de la Wimbledon, într-o „zi de vîrf”.

● Lauri pentru Ilie și bruna Rosemary ● Cea mai frumoasă finală și cel
mai aplaudat învins ● Smith volează cu... lemnul ● Ilie Năstase Story
● Dispută între real și ireal ● Clubul celor fără Wimbledon

grupare a tenismanilor s-a numit, respectînd ortografia originală — „Raqueta“, iar în vechiul port dunărean, numele îi era „Galatz Tennis Club“. Este posibil ca inițiatorii acestor grupări să fi fost cetățeni străini, funcționari ai unor societăți comerciale, sau diplomați. Cîrînd, ele au început însă să fie frecventate cu precădere de către localnici, în special de tineri care se întorceau de la studii în străinătate, unde deprinseseră noul sport. În 1911 au loc primele campionate naționale, iar la sfîrșitul războiului (1919) tenismanii români își fac debutul în întreceri internaționale participînd la Jocurile Interaliatate, pe stadionul „Pershing“ din Paris. Au apărut atunci sub culorile României, jucătorii N. Mișu, M. Stern, H. Eremia și S. Lecca. Primul dintre aceste nume este demn de reținut. El aparține unui remarcabil campion, care a făcut epocă în tenisul românesc. Nicolae Mișu s-a remarcat chiar în acel an, prin cîștigarea marelui turneu de la Monte Carlo, prefigurînd victoriile de mai tîrziu ale Magdei Berescu-Rurac și ale lui Ilie Năstase, pe aceleași terenuri luminate de soarele Rivierei. Tot Nicolae Mișu a fost și primul participant român la Wimbledon, dar fără succes deosebit. Gazonul londonez nu i-a fost atît de prielnic ca zgura monegască sau cea pariziană, căci la St. Cloud — peste alți doi ani — avea să înscrie o performanță de răsunet: semifinală în campionatul mondial, adversar al marelui Tilden și învins doar de acesta.

De-a lungul anilor, alți tenismani români și-au făcut apariții remarcate pe terenurile engleze. Așa au fost C. Tănăsescu, M. Bădin, dar mai ales Caralulis și Schmidt, cei doi echipieri ai noștri, care într-un aprig meci Anglia-România pentru „Cupa Davis“ au cedat greu (2—3) pe „centralul“ de la Harrogate, în 1938. La Wimbledon, însă, cel dinții încununat de succes a fost tot Ilie Năstase. La ediția din 1970 a prestigiosului turneu, Iliuță al nostru, pus pe șotii mai mult ca oricînd, creează perturbații pe tabloul probei de dublu mixt, unde juca alături de o tînără californiană, bruna Rosemary Casals. Amîndoi, strunindu-și tirul rachetelor, elimină în al doilea tur o pereche de celebrități, Billie

Jean King—Bob Hewit (5—7, 8—6, 6—2), pentru ca mai tîrziu, ajungînd în semifinale, să lase în urmă alte două nume cu rezonanță, australienii Evonne Goolagong și Fred Stolle (6—2, 6—2). În finală, Ilie Năstase și Rosemary Casals întîlnesc perechea sovietică Aleksandr Metreveli—Olga Morozova și o întrec și pe aceasta: 6—3, 4—6, 9—7. Pentru prima oară, un nume românesc era înscris în palmaresul prestigios al Wimbledonului. Ar trebui menționat că pe alt „podium“ al acestei ediții au urcat chiar doi români: același Ilie Năstase și „dascălul“ său în tenis, Ion Țiriac. Aceștia (după ce cîștigaseră lauri la Roland Garros, în același an) erau semifinaliști ai probei de dublu masculin, învinși de cuplul faimoșilor Ken Rosewall și Fred Stolle, după o partidă uriașă (4—6, 6—3, 8—10, 6—0, 3—6!).

Anul 1972. Ilie Năstase repetă succesul de la dublu mixt (tot cu Rosemary Casals, învingători cu 6—4, 6—4 în finală contra perechii Kim Warwick—Evonne Goolagong). Dar într-un context cu totul deosebit. A fost anul celei mai frumoase finale de la Wimbledon, iar Ilie — deși învins — „eroul“ ei răsplătit cu aplauze. Așa spun martorii oculari ai partidei care a desemnat pe cîștigătorul probei de simplu, așa certifică specialiștii și memorialiștii. Campion n-a fost el, primul român ajuns atît de sus în ierarhia tenisului, ci adversarul său atît de redutabil care i-a stat de atîtea ori în cale, americanul Stan Smith. Dar lui Ilie Năstase, în principal, i-au revenit meritele unui spectacol sportiv la înălțime, lui i s-au adresat simpatia tribunelor și aprecierile presei. Cronica celui meci de neuitat a fost scrisă și rescrisă de zeci de ori. Ne vom opri acum asupra unui singur moment, cel crucial, în care Ilie Năstase se afla la un pas de victorie. 4—4 în setul decisiv și 0—30 pe serviciul lui Smith... „Uriașul“ din California părea epuizat, după aproape 3 ore de luptă acerbă, epică, superbă. Aci, la un „passing shot“ al lui Năstase, care trebuia normal să se arate decisiv, adversarul său a mai găsit un rest de puteri cu care s-a întins la fileu după minge. Un vole obișnuit ar fi fost oricum inefficient, căci

● „Micul“ Rosewall pierde 4 finale ! ● Parada fostelor glorii ● Lui Jimmy Connors nu-i plac aniversările ● Borg — ultimul deținător al „Cupei Renshaw“ ● Dar Wimbledonul continuă...

Năstase domina toată poziția frontală a terenului. Dar iată — ca într-un vis rău... — mingea se lovește „în extremis” de lemnul rachetei americanului, ia un efect lateral uluitor și „moare” la câțiva centimetri dincolo de fileu, în terenul lui Năstase, rămas pironit pe loc și căutând să înțeleagă ce se întâmplase. 15—30 în loc de 0—40, care ar fi încheiat, practic, partida în favoarea sa... Apoi, recăstigându-și elanul, Smith pune din nou stăpânire pe joc în fața unui adversar descumpănit. Au mai fost schimburi îndrăgite de mingi, momente de paroxism, dar Stan Smith, cu adevărat uriaș în acest joc, sau poate mai norocos, a rezistat pînă la ultimul punct. Ilie Năstase pierde cu 6—4, 3—6, 3—6, 6—4, 5—7 cea mai mare partidă din cariera sa.

Iată ce scria Aurel Neagu în prima pagină a ziarului „Sportul”, a doua zi după această finală: „În ultimele secvențe ale acestui fantastic spectacol, cine n-a avut oare senzația că jocul de tenis a trecut dincolo de limitele posibilului, că asistă la o dispută dintre real și ireal...” Iar dacă dorim un citat din presa britanică, vom reproduce un singur rînd din comentariul lui Peter Wilson din „Daily Mail”: „Un asemenea joc nu trebuia să aibe decît doi cîștigători!” Ceea ce, din păcate, nu se poate în tenis. După finală, „Daily Mirror” apărea cu un supliment de 24 pagini în culori, intitulat „The Ilie Năstase Story”. Ca să nu mai vorbim despre nenumăratele pagini speciale dedicate lui în alte ziare și reviste, de pe întreg globul. Niciodată, un învins la Wimbledon n-a fost atît de „sărbătorit”, atît de iubit.

Ilie Năstase n-a primit cravata onorifică a campionilor, oferită tradițional de „All England L.T.C.”, dar poate foarte bine să ia loc printre membrii cei mai de vază ai „clubului celor fără Wimbledon”, dacă acesta s-ar înființa vreodată. Ar sta alături de alți învinși celebri, ca Gottfried von Cramm, Jack Bromwich, Pancho Gonzales și „micul” Ken Rosewall, ultimul de 4 ori încercîndu-și zadarnic șansa în finală (1954—56—70—74).

Cei care au reușit, campionii oficiali, sau aproape toți dintre aceștia (fiindcă mulți nu mai sînt printre cei vii), au defilat braț la braț, pe aceeași iarbă verde a bălăliilor lor trecute, în ziua de 20 iunie 1977, cînd s-a deschis ediția centenară a Wimbledonului. Au primit încă o dată salutul de aplauze al tribunelor, cei care altă dată le încîntaseră prin jocul lor scînteietor și aprig. Erau acolo un mănunchi de oameni încărungiți de ani, abia putînd ține pasul de defilare cu ceilalți mai de curînd ieșiți din rîndurile competitorilor sau actuali participanți la întreceri. N-a vrut să se prezinte la paradă Jimmy Connors, preferînd să se antreneze cu Ilie Năstase pe un teren lateral, la aceeași oră.

Poate, un gest prea aspru adresat etichetei exagerate a sportivilor britanici, care-și serbau însă atunci un jubileu drag. Aceeași s-au arătat fătîș satisfăcuți cînd „rebelul” Jimmy a fost înghințat în finală, de către Borg, suedezul cu plumb în mingile sale de la linia de fund. Pentru a doua oară consecutiv, Björn Borg a fost răsplătit cu prețioasa „Cupă Renshaw”, care nu rămîne cîștigătorului, ci îi este numai prezentată la festivitatea de premiere, în fața camerelor de televiziune și a aparatelor fotografice. Momentul rămîne însă imortalizat, pentru toți cei ce adună amintiri din sport.

Cu această ultimă memorabilă finală, din vara anului ce a trecut, încheiem prezenta „retrospectivă Wimbledon”. Așa ar arăta, scrisă în puține cuvinte, istoria centenară a celui mai vechi dintre turneele de tenis și preistoria sa, poate milenară. La care se vor adăuga, în viitor, alte fapte de seamă, nume de învingători și învinși, neprețuite aduceri aminte pentru toți pasionații acestui sport atît de răspîndit și îndrăgit.

Radu VOIA

Björn Borg, la a doua sa victorie în supremul turneu.

COMPLEX „CINA”

— din Constanța, str. Ștefan cel Mare nr. 48
Braserie — linie de autoservire. Local intim,
cadru ambiant. Preparate culinare accesibile
ca preț.

RESTAURANTUL „ZORILE”

— din Constanța, str. Ștefan cel Mare nr. 2
Apelați cu încredere la serviciile acestei uni-
tăți, care vă oferă specialități culinare de-
osebite, muzică, antren.

ÎNȚEPRINDEREA COMERCIALĂ DE STAT PENTRU ALIMENTAȚIE PUBLICĂ CONSTANȚA Str. Ștefan cel Mare nr. 66

CRAMA „PELICAN” I — Situată
în Constanța, Piața Ovidiu. O
zi în patru anotimpuri.
O surpriză pentru cei ce vizi-
tează litoralul Mării Negre.
Specialități culinare. Băuturi
alese.

METALUL — Condiție a progresului economiei

DEȘEURILE ȘI ALTE RESURSE SECUNDARE — constituie resursă economică pentru obținerea de metal nou.

RECUPERAREA ȘI VALORIFICAREA integrală a metalului din resursele secundare ale economiei (casări, deșeuri de fabricație, alte materiale secundare) constituie ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ.

Unitățile economice, instituțiile, organizațiile cooperatiste și obștești sînt obligate prin Decretul 106/1975, să asigure strîngerea, sortarea, depozitarea, gospodărirea, predarea și, respectiv, valorificarea deșeurilor metalice rezultate din activitatea proprie.

CENTRALA DE PRELUCRARE ȘI COLECTAREA DEȘEURILOR METALICE BUCUREȘTI preia și prelucrază deșeurile metalice prin rețeaua unităților sale.

Principalele unități răspund la apel telefonic la următoarele numere :

București (centrala) 15.22.45 ; 15.07.11 ;
București (Berceni) 83.65.82 ; Bucu-
rești (Depozitul de colectare) 41.37.47 ;
41.12.89 ; Teleorman (Alexandria)
1.20.94 ; Brașov 3.26.17 ; 2.17.94 ; Co-
vasna (Sf. Gheorghe) 1.27.90 ; Har-
ghita (Miercurea Ciuc) 1.19.68 ; Mureș
(Tg. Mureș) 1.50.65 ; 1.14.04 ; Caraș-Se-
verin (Caransebeș) 1.30.52 ; 1.25.42 ;
Reșița 3.12.29 ; Dolj (Craiova) 4.28.58 ;
Gorj (Tg. Jiu) 1.29.70 ; Olt (Slatina)
1.33.25 ; Timiș (Timișoara) 2.30.74 ; Cluj-
Napoca 3.09.29 ; 1.41.65 ; Bistrița-Năsăud
(Bistrița) 1.15.37 ; Bihor (Oradea)
2.18.16 ; 2.24.03 ; Maramureș (Baia
Mare) 1.22.99 ; Satu Mare 3.04.00 ;
Sălaj (Zalău) 1.16.39 ; Galați 1.65.16 ;
1.29.06 ; Vrancea (Focșani) 1.35.15 ;
Brăila 1.32.17 ; 1.27.77 ; Buzău 1.45.84 ;
Constanța 6.20.93 ; 6.01.35 ; Tulcea
(Cataloi) 26 ; Ialomița (Slobozia)
1.19.42 ; Iași 1.44.49 ; 3.02.23 ; Bacău
1.31.48 ; 1.50.10 ; Suceava 1.61.37 ; 128
1.28.38 ; Botoșani 1.48.46 ; Neamț
(Piatra Neamț) 1.34.21 ; Vaslui 1.26.32 ;
Prahova (Ploiești) 1.41.49 ; 2.31.83 ; Ar-
geș (Pitești) 3.04.87 ; Dimbovița (Tirgo-
viște) 1.16.53 ; Titu 94 ; Simeria 6.01.80 ;
Hunedoara 1.25.52 ; Alba (Alba Iulia)
1.33.55 ; Sebeș 3.22.19 ; Sibiu 3.28.19 ;
Arad 3.42.98 ; Vâlcea (Rimnicu Vâlcea)
1.34.27.

**Predătorii de deșeuri metalice și de alte mate-
riale metalice pot obține VENITURI IMPORTANTE
suplimentare, dacă predarea are loc pe sortimente.**

VIITORUL GAZDELOR JOCURILOR OLIMPICE

Mișcarea olimpică este confruntată în ultimul timp cu numegoase probleme, una dintre cele mai importante, aflată mereu în prim plan pe agenda dezbaterilor, fiind cea a organizării și găzduirii Jocurilor. La ultima sesiune a Academiei olimpice, un membru al C.I.O., marcant mai ales prin trecutul său sportiv: Maurice Herzog, cuceritorul Annapurnei, în premieră mondială la 8000m, a susținut cu multă căldură o mai veche propunere greacă, și anume aceea de a stabili străvechea Olimpie din Peloponez ca loc permanent de desfășurare a Jocurilor Olimpice moderne de vară. Ideea readucerii Jocurilor Olimpice la matcă, în țara care le-a dat naștere, în acel fermecător loc dintre râul Alfeios și muntele Cronion se bazează pe ideea că, în epoca noastră, atât de frenetică și supertehnizată, o reîntoarcere în Olimpia ar fi o utilă lecție de clasicism

și de umanism. Parcă ne imaginăm în peisajul fabulos al Eliadei, stadioane monumentale cu scări de marmură, spectaculoase palestre și săli cu frontoane dorice, un sat olimpic cu dormitoare asemenea Pritaneului antic, campioni peripatetici evocând nu numai isprăvi din arenă sar și pe Platon și Herodot, olimpici victorioși încununăți cu lauri la templul lui Zeus, mulțimei imense grăbindu-se spre această Meccă a sportului, venind din toate cardinalele, la fiecare patru ani, nu numai să aplaude întreceri și recorduri dar și să admire vestigiile a ceea ce a fost cu 2000 de ani în urmă Olimpia, operele de artă ce se păstrează în muzeele sale.

Iată însă că din alt colț al planetei noastre, din Mexic, se lansează o propunere total opusă, o propunere îndrăzneată care se încadrează perfect mersului istoriei vie-

ții din Evul pe care-l trăim. Un ziarist mexican, pasionat de sport, sugerează descentralizarea Jocurilor Olimpice în sensul disputării (bineînțeles în același an olimpic și respectînd ciclul cvadrienal) a fiecărei ramuri sportive în alt oraș de pe mapamond, de pildă: atletismul la Helsinki, ciclismul la Paris, înotul la Los Angeles, gimnastica la București, canotajul la Moscova, boxul la Accra, înotul la Sydney, luptele la Roma, fotbalul la Montevideo etc. Prin intermediul unei rețele satelit, desfășurarea întrecerilor ar urma să fie transmisă la televiziune în întreaga lume, iar rezultatele colectate de un centru olimpic unic și apoi difuzate presei scrise și vorbite din toate țările. Ar fi o Olimpiadă peste tot. „Urbi et orbi” o Olimpiadă ce ar putea face din fiecare oraș, chiar și din cel cu posibilități materiale mai reduse o „cetate olimpică”, transformînd anul olimpic într-un uriaș festival al sportului, aducînd pretutindeni odată cu flacăra simbolică aprinsă pe altarele Altisului, cu voioșia și farmecul întrecerilor spiritul de concordie și fraternitate, ramura de măslin a prieteniei și păcii.

Două viziuni diferite asupra Olimpiadelor, prima utopică, a doua mai realistă, anticipînd veacul ce vine, amîndouă însă invitînd la reflecție pe cei ce se preocupă de fenomenul sportiv și de mișcarea olimpică.

50 DE ANI DE LA LANSAREA ÎNITIAIVEI JOCURILOR BALCANICE

Cînd în 1928 cu ocazia Jocurilor Olimpice de la Amsterdam, conducătorii atletismului elen propuneau celorlalte țări din Balcani organizarea unui concurs de atletism nu bănuiau succesul și longevitatea acestei inițiative.

Ideea lansată la Amsterdam acum o jumătate de secol s-a dovedit a corespunde sub toate aspectele atletismului din acest colț al Europei.

Dacă la început Grecia, țară în care atletismul se bucură de o tradiție, și-a asumat mai mulți ani în șir rolul de gazdă, întrecerea a cunoscut

aceiași succes și în celelalte capitale iar astăzi jocurile Balcanice constituie o manifestare care și-a înscris numele cu litere mari în calendarul athletic european.

Jocurile Balcanice constituie în afara unei competiții sportive o ocazie fericită de a întări legăturile de prietenie între tineretul din sud-estul Europei.

Drumul parcurs din 1930, anul primei ediții oficiale, și pînă în prezent a fost lung și plin de satisfacții atît pentru federația elenă — promotora acestor jocuri cît și pentru parteneri iar în 1980 cînd se va sărbători jumătate de secol a atletismului balcanic, făcîia Balcaniei va porni de la vechiul stadion Everoff străbătînd Atena și poposind la Pireu unde într-un cadru festiv se va comemora cei 50 de ani de existență ai atletismului balcanic.

Pînă atunci să încercăm a prezenta în cifre situația comparativă a atletismului din Balcani din 1930 cu cea din 1977 cu ocazia ultimei ediții a J.B.

Camil MORTUN — profesor

Tablou comparativ al rezultatelor Jocurilor Balcanice de atletism:

Proba	1930	1977
100 m	11.0	10.19
200 m	22.7	21.25
400 m	52.0	45.86
800 m	2 :02,8	1 :49,83
1500 m	4 :18,0	3 :48,72
5000 m	16:19,2	14:13,22
10 000 m	34:01,2	29:20,31
Maraton	3 h 14:04,6	2 h:22,55
110 m.g.	15.1	14.22
300 m.g.	56.6	50.79
4 x 100 m	44.0	40.47
4 x 400 m	3:35,8	3:07,98
Lungime	6.88	7.68
Înălțime	1.80	2.12
Prăjină	3.86	5.30
Triplusalt	14.31	16.69
Greutate	14.31	19.88
Disc	42.57	60,52
Suliță	63.41	78.84
Ciocan	37.98	72.61

DUPE **OLIMPIADA DE LA MONTREAL,** **BENEFICII MULTIPLE**

Cele 980 de locuințe ale satului olimpic nu vor mai sta neocupate. S-a hotărît ca la etajul inferior al celor două „piramide” să fie repartizate 490 apartamente pentru pensionari; celelalte pot fi închiriate de oricine. Pentru pensionari, chiriile vor fi calculate în funcție de veniturile acestora, dar se pare că pentru celelalte apartamente chiriile sînt destul de ridicate; se crede însă că datorită frumuseții așezării se vor găsi amatori.

Guvernul de la Quebec tot nu a decis încă terminarea turnului de pe stadionul olimpic. Există trei posibilități:

1) Totul să rămînă în starea actuală, deci nu se va mai cheltui nici un cent pentru cel mai scump stadion din lume.

2) Turnul va fi construit cu structură din oțel, ceea ce ar fi mult mai ieftin decît terminarea structurii originale din beton.

3) Turnul va fi terminat și va rămîne la înălțimea la care se află la ora actuală, iar stadionul va fi acoperit (inițial se pusese problema construirii unui acoperiș mobil).

Pentru fiecare variantă există argumente pro și contra. Așa, de exemplu, dacă se acceptă varianta 1, ar însemna să rămînă

totul în stadiul în care se află la ora actuală. Desigur, în acest caz nu s-ar mai cheltui nimic, dar înseamnă că stadionul ar deveni inutilizabil pentru cel puțin 3—5 luni, din cauza iernilor aspre, aceasta presupunînd că s-ar pierde mult, dat fiind că pentru meciurile de fotbal sau de baseball se plătesc chiriile importante. În situația prezentată, materialele cumpărate pentru acoperiș (în valoare de 20 milioane dolari) ar rămîne neutilizate. Pînă în balanță toate acestea s-ar putea să se adopte varianta cu acoperirea stadionului.

Încetul cu încetul, Comitetul de organizare își încheie activitatea. S-au citit cu mult interes bilanțurile financiare ale J.O. Nesocotind miliardul cheltuit de orașul Montreal pentru construcții, se pare că Olimpiada a adus oarecare câștiguri. Încasările au fost evaluate la 380 milioane dolari. Izvorul principal de venituri l-a constituit loteria. Se planificase 32,5 milioane dolari și s-au încasat 235 milioane dolari, s-au efectuat mai multe trageri decît au fost planificate inițial. 90 milioane dolari s-au încasat din vânzarea timbrelor și a monezelor olimpice.

O informație interesantă: în cele două săptămîni de desfășurare a J.O., 101 391 persoane au contribuit sub o formă sau alta la buna desfășurare a marilor întîlniri. Dintre aceștia: 29 554 concurenți, însoțitori, trimiși speciali, ziariști, reporteri de televiziune și tehnicieni; 49 206 persoane au lucrat în Comitetul de organizare; în sfîrșit 22 631 persoane au reprezentat organele de securitate.

Jean Edmond, directorul sportiv al orașului Montreal, a arătat presei că influența Olimpiadei a fost enormă pentru viitoarea dezvoltare a sportului canadian. Numărul amatorilor de sport a crescut în ultimul an cu 20—25 %. Cu cinci ani în urmă, se organizau concursuri la 9—10 discipline sportive, cu participanți în număr de aproximativ 50 000; în anul trecut, numărul concurenților a depășit cifra de 200 000, iar sporturile și probele au ajuns la 40.

Pot fi enumerate și alte influențe pe care le-au avut J.O. asupra dezvoltării sportului canadian. Dacă la concursurile atletice organizate la Montreal la începutul anilor '60, spectatorii aproape că nu existau, acum, la campionatele regionale, vin mai multe mii de persoane.

În România, prima emisiune dedicată campionatelor mondiale de fotbal a apărut în anul 1966, cu prilejul finalilor desfășurate în Anglia. Este formată din șase mărci și o colită care are ca element grafic trofeul „Cupa Jules Rimet” (Între timp câștigată definitiv de Brazilia), jucători de fotbal și inscripționări „World championship-England-1966”, „Campeonatul mondial de fotbal Anglia—1966”. Emisiunea a fost completată de trei plicuri „prima zi” cu desene reprezentând faze de fotbal și obliterate cu o ștampilă specială. Poșta română a emis și șase întreguri poștale, cu mărci fixe figurative de 55 de bani, reprezentînd „Cupa Jules-Rimet”.

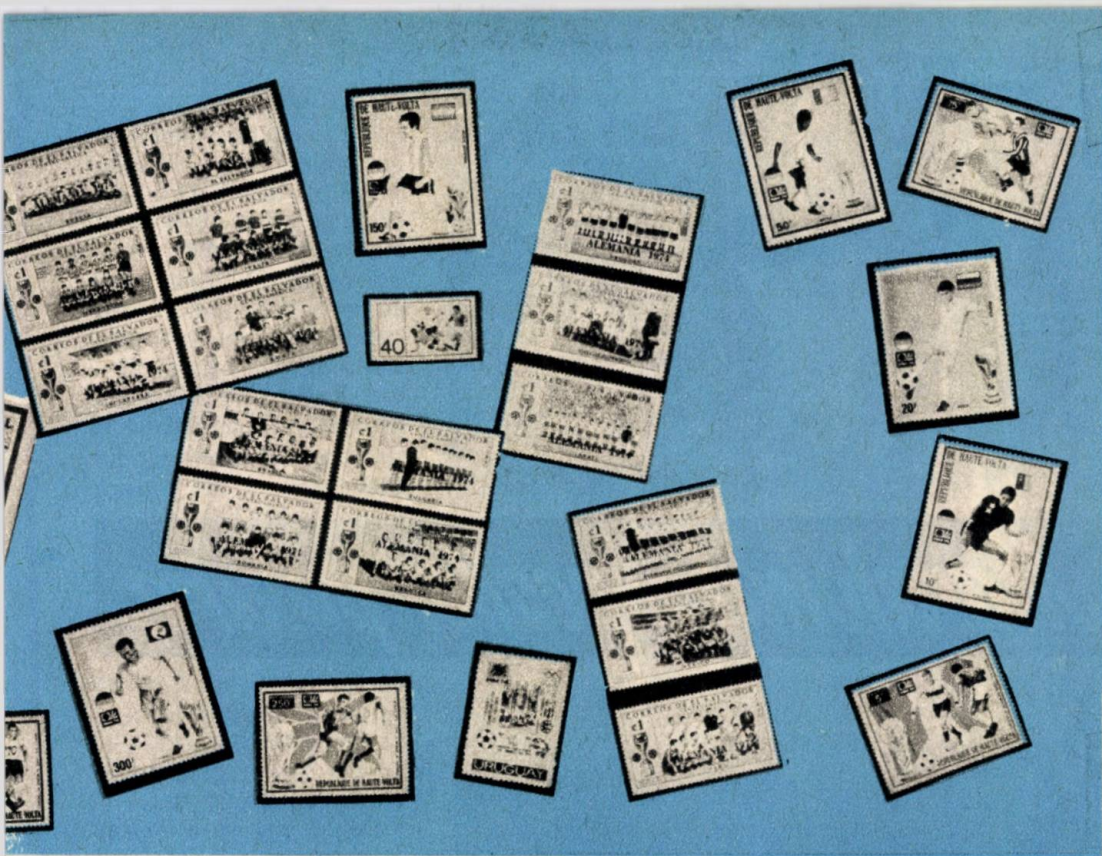
În filatelia sportivă, un loc aparte îl ocupă cele 5 întreguri poștale cu marca fixă figurativă de 55 de bani, reprezentînd un fotbalist în acțiune. Este interesant de reținut că pentru unul din cele cinci întreguri poștale se repetă imaginile de pe celelalte plicuri, în dimensiuni reduse. Acest campionat mondial de fotbal a prilejuit emiterea de către statul Salvador a unei serii de mărci formată din 16 valori, avînd ca imagine echipele finaliste.

Numărul administrațiilor poștale care au emis mărci cu prilejul Campionatului mondial de la München — („Weltmeisterschaft“) 1974 a atins o cifră record: 60! În afară de țara gazdă, patrimoniul filateliei sportive mondiale a fost îmbogățit cu mărci sau alte piese filatelice din următoarele țări: Ajman, Afar și Issa, Albania, Argentina, Antigua, Austria, Australia, Barbuda, Bolivia, Brazilia, Bulgaria, Burundi, Chile, Insulele Cook, Campucia, Camerun, Congo (Brazzaville), Dahomey, Republica Dominicană, Ecuador, Eynhalow, Finlanda, Fujeira, Gabon, Ghana, Grenada, Grenada-Grenadinea, Guineea Ecuatorială, Guatemala, Haiti, Isô (Suedia), Italia, Iugoslavia, Liberia, Lichtenstein, Madagascar, Insulele Maldive, Mali, Manama, Maroc, Mauritania, Nicaragua, Niger, Oman, Olanda, Paraguay, Polonia, România, Rwanda, Salvador, Senegal, Sharjah, Staffa, Togo, Ciad, Uruguay, Volta-Superioară, Republica Yemen și Zair.

Cum e și firesc, cele mai interesante, mai variate și mai numeroase piese filatelice au apărut în țara care a găzduit campionatul mondial — ediția 1974, Republica Federală Germania. Au fost puse în circulație două mărci în valoare de 30 și 40 pfeningi și două ștampile „prima zi“ care reproduc pe „Tip și Tap“, mascotele campionatului mondial. Cele două ștampile se deosebesc în principal prin aceea că, la prima, cuvântul „**BONN 1**“ e flancat de două puncte, iar la a doua de două romburi. Literatura de specialitate reține că au fost obliterate circa 240 000 plicuri „prima zi“. Țara gazdă a excelat prin punerea în circulație a ștampilelor ocazionale. Au fost aplicate, în diferite localități din R.F.G., nu mai puțin de 30 de ștampile ocazionale figurative. Elementul grafic cel mai des întâlnit pe aceste ștampile este emblema turneului final. O să enumerăm câteva. Ștampilele ovale emise la centrele de presă din „Dortmund 1“, „Düsseldorf 21“, „Frankfurt am Main 1“, „Gelsenkirchen 1“, „Hamburg 36“, „Hanover 1“ și „München 2“. Există și o ștampilă ocazională „München 2“, având în centru desenul stilizat al cupei puse în joc. Frumoase ștampile ocazionale figurative — cu element grafic principal un jucător de fotbal — au fost emise la Hamburg, cu prilejul expoziției „Fotbalul pe mărci poștale“ și la Essen, cu prilejul expoziției de filatelie tematică. Și Congresului F.I.F.A., ținut la Frankfurt am Main la 11 iunie 1974, i-a fost dedicată o ștampilă ocazională. Mai menționăm două ștampile ocazionale figurative emise la München de Federația de fotbal a R.F.G., cât și la Frankfurt am Main, ea având o grafică deosebit de frumoasă. În localitățile Stuttgart, Murhardt și Gelsenkirchen au fost puse în circulație ștampile tip flamă, având ca element grafic de bază emblema campionatului mondial.

Acestui motiv material filatelic emis de țara gazdă i se mai adaugă unsprezece întreguri poștale, dintre care una, emisă la Frankfurt am Main este o ilustrată. Un capitol aparte în

celebri (emisiune apărută în anul 1973, cu emblema turneului final). Sînt reproduși pe mărci și colite Zamora (Spania), Carter (Anglia), Piola (Italia), Ghiggia (Italia), Rahn (R.F.G.), Fontaine (Franța), Iașin (U.R.S.S.), Eusebio (Portugalia) și Pél  (Brazilia). Colița reproduce o fază de joc între Riva (Italia) și Piazza (Brazilia). A cincea emisiune dedicată de aceeași țară Campionatelor mondiale de fotbal de la München reproduce figurile lui Beckenbauer (R.F.G.), Riva (Italia), H ness (R.F.G.), Ayala (Argentina), Müller (R.F.G.), Tresor (Franța), Best (Anglia), Asensi (Spania) și Cruyff (Olanda). Prima coliță a seriei reproduce figura lui Mayer (R.F.G.) și Amancio (Spania), iar a doua pe Zoff (Italia) și Netzer (R.F.G.). Un lucru ieșit din comun în filatelie: statul brazilian a aplicat stampila „prima zi” (același desen) pe o coliță dedicată turneului final, în 32 de localități: Aracaju, Bauru, Belem, Belo Horizonte, Brasilia, Campanha, Campo Grande, Cuiaba, Curitiba, Florianopolis, Fortaleza, Goiania, Joao Pessoa, Juiz de Fora, Maceio, Manaus Natal, Niterol, Noroeste, Porto Alegre, Recife, Riberiario Preto, Rio de Janeiro, Salvador, Santa Maria, Sao Luiz, Sao Paulo, Sido Rio Preto, Terezina, Uberaga, Vitoria.

Descrierea a două emisiuni din Volta Superoară va încheia această sumară trecere în revistă a emisiunilor dedicate campionatului mondial de fotbal de la München. Prima emisiune, apărută în ianuarie 1974, reproduce în

acțiuni de joc pe Rivera (Italia), P   (Brazilia), Gento (Spania), Bereta (Franța) și Best (Anglia). Pe coliță poate fi văzut Beckenbauer (R.F.G.). A doua emisiune, apărută la 19 martie 1974, reproduce în acțiune — pe N. Dongo (Camerun), Kolev (Bulgaria), Keita (Mali), Brindisi (Argentina), Kembo (Zair), iar cele două colițe pe Streich (R.D.G.) și pe Cruyff (Olanda).

Viitoarea confruntare fotbalistică, Argentina — 1978, va fi desigur un prilej de îmbogățire a filateliei sportive cu noi și tot mai variate piese filatelice. Recomandăm colecționarilor de mărci filatelice cu temă sportivă atenție la plicurile circulare cu obliterări speciale sau ocazionale, cu obliterări aerofilatelice sau francaturi mecanice care, după cum bine se știe, sînt tot mai greu de procurat după consumarea turneului final.

IOSIF MICU
A.I.J.P.

țurile Uniunii împreună cu schiori din Elveția, R.F.G. și Austria. La ultima ediție au trimis observatori Franța și România.

Programul cuprinde curse de mare fond pe schiuri, ștafetă și slalom, în orașele Uiuta și Murmansk, sărituri de la trambulina din Kirovsk, patinaj artistic la stadionul ghețurilor din Olenogorsk, un mare

Maratonul zăpezilor polare

Cîndva Jack London numise peisajul zăpezilor polare „Marea tăcere albă”, pentru strania senzație de pustiu și singurătate ce-l cuprinde pe cel ce se încumetă să le străbată. Acum lucrurile s-au schimbat cu desăvîrșire datorită mijloacelor tehnice puse la îndemînă de civilizația vremii noastre. Exploatări de tot felul se implantează în luciul virginal al tundrei, mari mase de populație se stabilesc dincolo de cercul polar, într-un cli-

mat aspru, dar deosebit de sănătos. Sportul nu întîrzie a-și face apariția. Dacă pe partea canadiană eschimoșii se întrec în curse de rachete și gonesc atelajele cu cîini, în nordul european există curse de schiuri ce și-au cîștigat tradiție și renume. Una din acestea este aceea desfășurată în 4 orașe sovietice Murmansk, Apatita, Kirovsk și Olenogorsk. Ea se află la cea de a 43-a ediție și la ea participă concurenți din toate col-

Turneu de hochei și probe de patinaj viteză și biatlon. La ele participă elita schiului din țara organizatoare ca și din străinătate.

De cel mai mare interes se bucură marile întreceri ale echipajelor trase de reni. Populația locală, laponii, ciukcii, nenții, participă din plin la aceste sărbători ale sportului, prilej rar de manifestări folclorice și de prezentare a splendide costume confecționate din blănuri scumpe și cusături artistice. Cursele atelajelor individuale feminine se desfășoară pe distanța de 1600 m, iar cele masculine numai pe 1200 m. Se ating viteze ce depășesc pe cele realizate de trăpașii hipodromurilor, iar sâniile împodobite și costumația participanților fac din aceste atît de îndepărtate manifestații sportive un spectacol de neuitat.

În clișeu : (sus) concurenții se adună la start ; (jos) concurenții forțează finșul

Scrimă

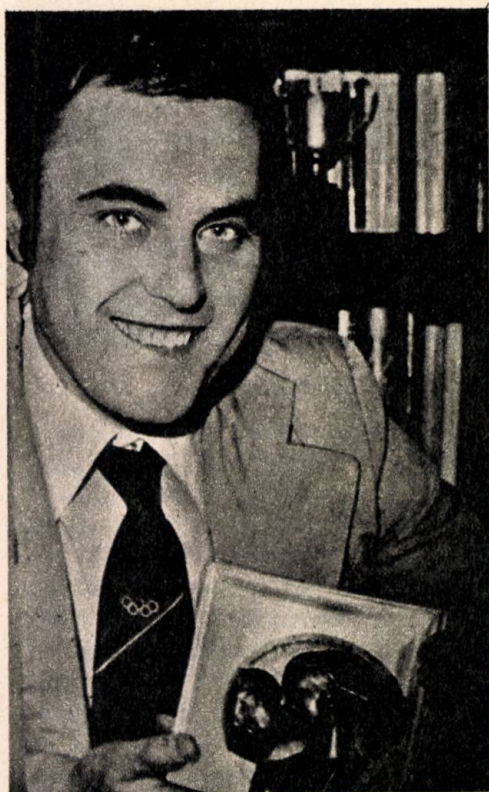
Învingător pe planșele sportivității...

Sfârșit de aprilie, început de primăvară budapestană. Marele complex sportiv Nepstadion. Azurul cerului, transparența aerului, glasurile copiilor, ca un clinchet de clopoței, de pe terenul de atletism, te cheamă afară din sala Olimpia unde cei mai buni sabrieri ai continentului își dispută „Cupa Europei.” Lumina plină a soarelui și verdele crud al ierbii fac o concurență irezistibilă neonului și galbenului de frunză veștedă al planșelor. Aștept cu nerăbdare încheierea semifinalelor pentru ca în pauza de pînă la finala de seară să împac „capra cu varza”, adică scrima cu fotbalul, pe stadionul din incinta aceluiași complex urmînd a se disputa unul din cuplajele interbudapestane de mare atracție, Ujpesti Dozsa—M.T.K. și Vasas—Ferencváros. Ca niște copii care abia au așteptat soneria recreației, cei aflați în sală își string „ghiozdanele” în grabă (sacii cu arme și echipament, mapele cu foile de concurs) și irump pe ușile larg deschise. Sfârșit de aprilie, început de primăvară.

Pe aleile asfaltate care înconjoară ca un brîu silueta masivă a celebrei arene de fotbal Nepstadion, zăresc, în șuvoiul de oameni ce se scurge spre „gurile” tribunelor, o siluetă familiară de care abia mă despărțisem. Doctorul *Jenő Kamuti*, floretistul care în ultimul

deceniu s-a numărat cu regularitate printre protagoniștii marilor competiții, Campionatele mondiale și Jocurile Olimpice, dar care n-a putut gusta niciodată în proba individuală din cupa învingătorului. 4 medalii, din care 3 de argint, dar niciuna de aur! Să fi fost pentru primul floretist al Ungariei o compensație dobîndirea „Cupei Mondiale” (primul loc în clasamentul probei) în anul 1973? Cert este că acel an a fost considerat de Kamuti ca apogeu al carierei sale, astfel încît (sfătuit și de prietenii săi) s-a hotărît să se retragă din sportul de performanță. Nu din scrimă, căci chirurgul Kamuti, după ce fusese numit prim asistent al profesorului său, fusese ales și membru al comisiei medicale a Federației Internaționale de Scrimă. Iată însă că la ediția budapestană a Campionatelor Mondiale (1975), Jenő Kamuti a revenit pe planșă. De ce acest senzațional „come-back” la 38 de ani? „Vreau să mă retrag definitiv de pe planșă odată cu încheierea Olimpiadei de la Montreal '76, în amintirea primei mele medalii la o mare competiție, cea de argint, obținută tot la Montreal, cu ocazia campionatelor mondiale din 1967” — ne-a spus atunci Jenő Kamuti.

Și iată-i acum, la un an după Montreal '76, silueta cunoscută, mă-

Kamuti și trofeul câștigat

runtă, ușor rotunjită, legănându-se în mers. Un marș forțat și-l ajung. Ne zîmbim (abia ne despărțisem la sală), mergem alături cîtva timp tăcuți apoi curiozitatea profesională sparge tăcerea:

— Tot la meci?

— Da, vă miră?

— Oarecum, nu vă cunoșteam interesul pentru balonul rotund...

— E mai mult decît un simplu interes, am iubit în copilărie mai mult fotbalul decît scrima. Dar cum mama mea, văzîndu-i pe planșă pe bătrînii Gerevich și Kovacs (tații actualilor sabrieri) a găsit scrima un sport frumos și a hotărît, înaintea nașterii mele, că dacă voi fi... băiat, scrimă voi practica, n-am putut să-i ies din cuvînt... Dar dv, tot la meci?

— Da, vă miră?

— Oarecum, nu vă cunoșteam interesul pentru balonul rotund...

— E mai mult decît un simplu interes, sînt și comentator de fotbal...

— Sîntem, deci, pe aceeași cracă, a zîmbit cu toată fața rubicondă Kamuti. Ce-ați zice să stăm alături în tribună? m-a întrebat el amabil.

La cuplajul interbudapestan am văzut împreună o duzină de goluri, ceea ce, probabil, ne-a deschis și apetitul discuției. Care, totuși, compensatoriu, s-a referit mai mult la scrimă. Jenő Kamuti este tipul omului care este oricînd gata să dea uitării eșecurile, amintirile neplăcute, pentru a reține lucrurile frumoase. „Deși n-am crezut niciodată în invincibilitatea vreunui adversar, de fiecare dată s-a găsit în marile confruntări unul mai bun ca mine! Dar cum în scrimă trebuie să știi să pierzi cu demnitate, chiar și atunci cînd arbitrul inversează tușa decisivă — cum mi s-a întîmplat mie în disputa pentru titlul olimpic la München, în asaltul cu polonezul Woyda — am preferat să-mi „grefez“ în memorie numai amintirile luminoase ale carierei sportive. Am peste tot în lumea scrimei prieteni și oriunde mă duc găsesc pe cineva drag, de care mă leagă ceva uman. Restul, inclusiv rezultatele, nu mai contează acum.“ Ascultîndu-l pe Kamuti în tribuna presei de la Nepstadion, mi-am amintit cu cîtă considerație a fost înconjurat la Balcaniada de la Atena 1976 (unde se afla împreună cu soția sa, medic alergolog), nu numai în calitatea sa de arbitru internațional.

Întrebîndu-l care-i sînt preferințele în arma pe care a slujit-o două decenii, floreta, ne-a răspuns că întotdeauna a apreciat trăgătorii „clasici“, tehnicieni ca Noël, Romankov, Magnan, Stankovici. Firesc, știind că și Kamuti se încadrează în această filiație a scrimei clasice. De aceea nu m-am mirat cînd

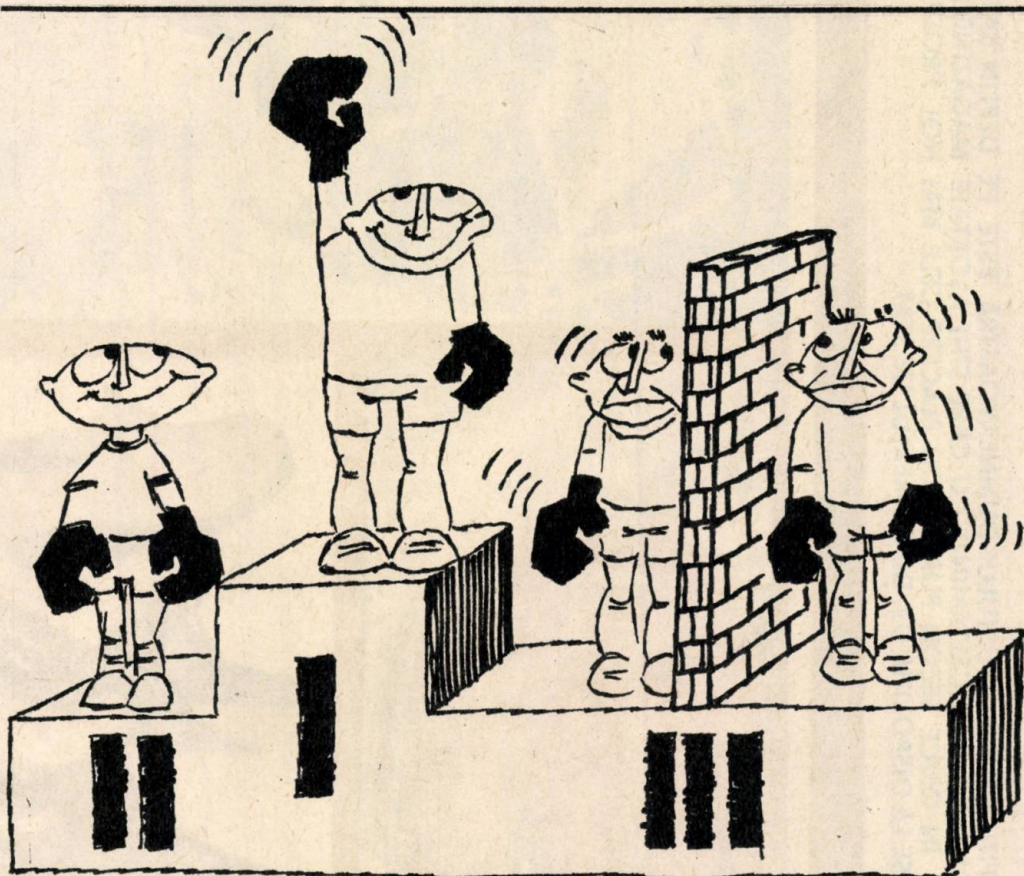
a adăugat că floreta românească actuală are un asemenea reprezentant în persoana tânărului Petru Kuki, dar care, după părerea lui „*va trebui să dobândească mai multă siguranță în exprimare pentru a culege roadele ce le merită ca talent și tehnică. Și siguranța vine din muncă.*”

Ne-am despărțit la sală în forfota dinaintea finalei sabrerilor. În septembrie 1977, la Paris, la sediul U.N.E.S.C.O., în cadrul tradiționalei ceremonii unde se decearnă *Trofeul Internațional Fair Play Pierre de Coubertin*, după ce Jean Borotra a evocat acțiunea în favoarea eticii sportive, Jenő Kamuti a primit noul trofeu al sportivității, o medalie sculptată de fran-

cezul Jean Ipoustegui. După decernare, Jenő Kamuti declara: „*Acest trofeu compensează, cred, decepțiile pe care le-am avut în decursul carierei mele sportive. În orice caz, aici, la Paris, totul a început și totul s-a sfârșit: în 1957 am aniversat ziua mea de naștere odată cu dobândirea titlului mondial pe echipe, iar acum, cu trei zile înaintea aniversării, după două decenii de scrimă, am primit această înaltă distincție. Sînt fericit.*”

Marele învins pe planșele scrimei, Jenő Kamuti a ieșit învingător pe planșele sportivității.

Paul SLĂVESCU

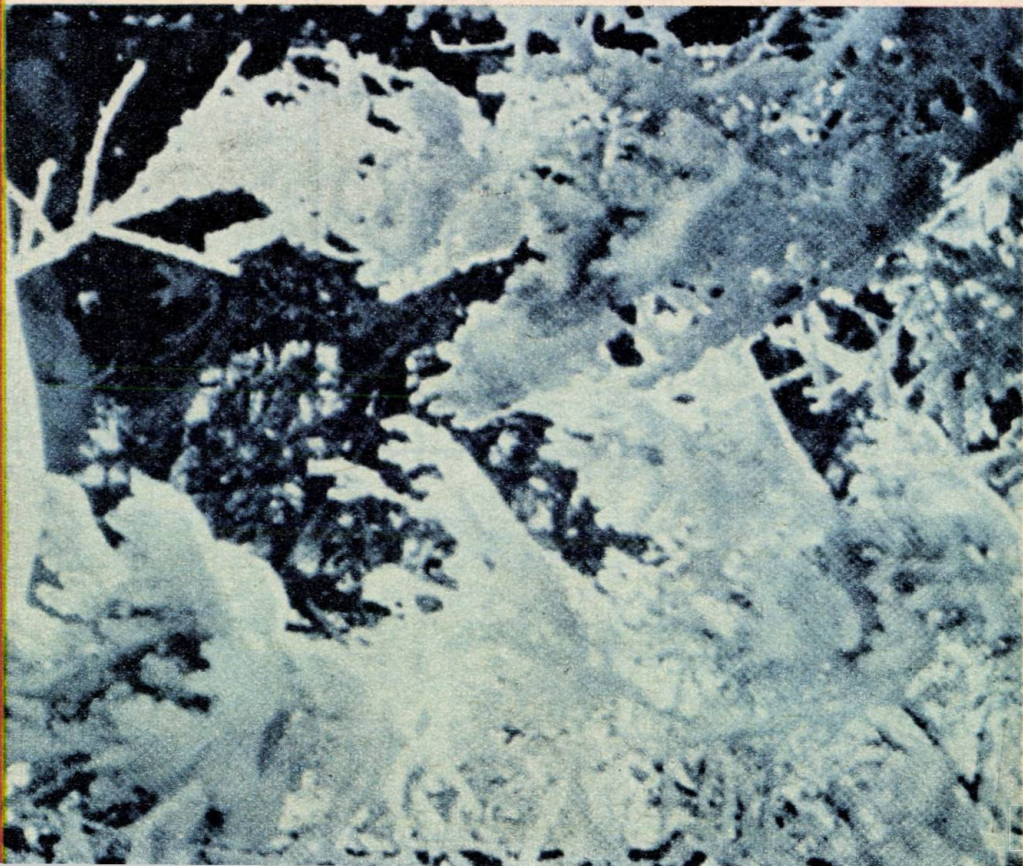

Soluție pentru... învinșii din semifinale

Sînteți în pas cu moda?

RAFINAMENTUL GUSTULUI DUMNEAVOASTRĂ ESTE PE DEPLIN SATISFĂCUT DE DIVERSITATEA MODELELOR DE CONFECTII ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE CU CARE SÎNT ASORTATE MAGAZINELE COMERȚULUI INTERIOR.

ÎN ORICE SEZON PURTAȚI CU PLĂCERE CELE MAI NOI PRODUSE DE ÎMBRĂCĂMINTE ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE PUSE LA DISPOZIȚIA DV. DE COMERȚUL DE STAT.

PRONOSPORT

PRONOSPORT

Sistemul care oferă mari câștiguri celor care anticipează pe buletinele lor rezultatele meciurilor incluse în concurs.

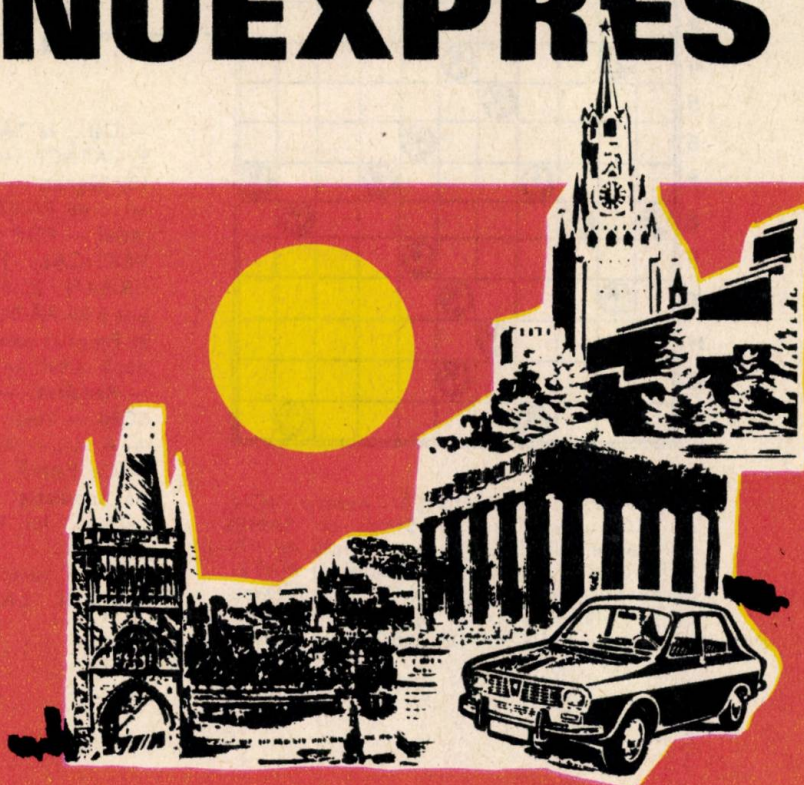
Simbătă, ultima zi pentru depunerea buletinelor

PRONOEXPRES

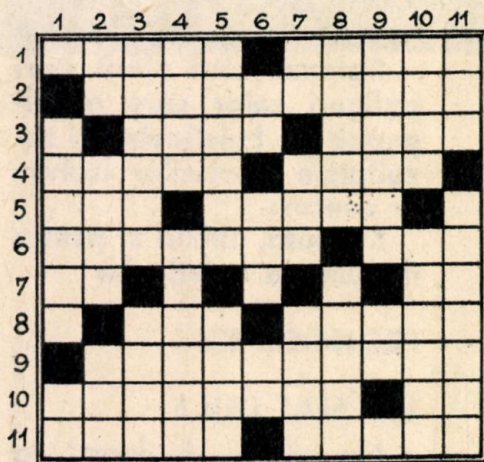
UN SFAT UTIL !

Nu uitați să jucați la Pronoexpres, sistemul care vă oferă posibilitatea de a obține autoturisme, excursii și premii în bani.

PRONOEXPRES

Pe locuri... gata...

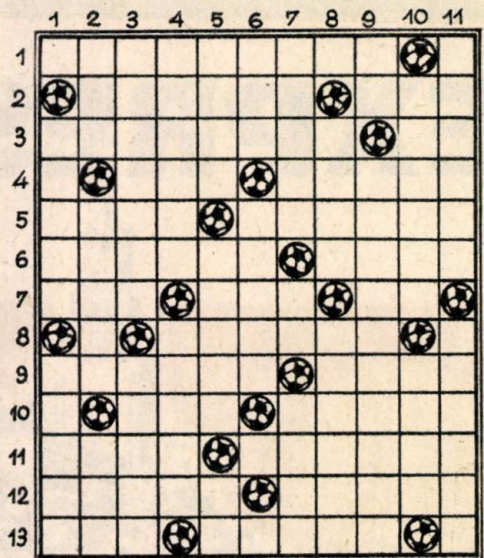

ORIZONTAL: 1) Deține recordul la greutate. — Pistă. 2) Sare la înălțime. 3) Serii la sută — Acțiune a aruncătorilor de ciocan. 4) Campioane la greutate. — Grecul de la meridian! 5) Obstacol vechi. — A arunca greutatea. 6) Recordman mondial la înălțime. — Tot... la greutate! 7) Aruncător egiptean... de sulite (ist.) — Notă înainte de sol. 8) Primele trei la disc! — Aleargă la marș. 9) Record la sută (trei cuv.). 10) Desprinderi de la sol — La viteză! 11) Plecare în cursă — A înlătura obstacolele.

VERTICAL: 1) Greutăți. — Desiși! 2) „Rapidul” pe locurile II și III! — La intrarea în Bavaria! — La volei și la tenis. 3. Alergătoare cu presanță. — Duce. 4) Cultură chineză. — Care roiește. 5) Luate la înălțime... în balon. — Săritură în înălțime. 6) Element de legătură — Campioni, la înălțime. — Virf de lance! 7) Fuga la început! — În mijlocul țintei — Aleargă pe pistă... la trap. 8) Prins în plasă. — Fără activitate. 9) Picior. — Două din săriturii! 10) Aceste. — Vine de la înălțime. 11) Nu merge. — Are stil.

Cuvinte rare: IANE, DIS, BAVA, ROTOR, INT, NACELE, GIONAT

Ion Șușelescu

ORIZONTAL: 1) IONIȚĂ pentru ION. 2) TROI...ENE! (sing.) — Strâns de SAMEȘ mai de demult. 3) Acțiune susținută de RIȘ- NIȚĂ (pl.) — RADU, la jumătate! 4) MATEI, în centru! — Pasiune a lui NĂSTASE. 5) Depo- zit MARIN. — BALACII 6) Cei Mare pentru ȘTEFAN. — MUNTEANU. 7) ROȘU. — COPII.

Galeria fotbalistilor

— Cal... la TĂTARU! 8) Fragmente succesive. 9) ARACI. — ȘTEFAN ȘI CHERAN (pl.). 10) Regret. — Urias. 11) ROȘU deschis (pl.)... — ... de PANĂ! 12) Inter. — Pe NIȚĂ! 13) La rație! — POP as! (pl.).

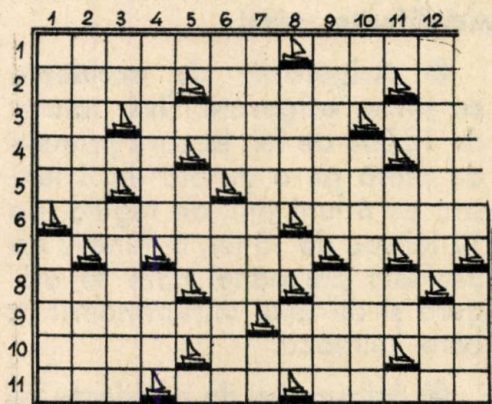
VERTICAL: 1) Exemplu. — Luptător ca și CRIȘAN. 2) Fata de la „DINAMO”! — Acți- une a lui RĂDUCANU. — Turism la RONTEA! 3) Pregătit pentru PANĂ. — A spune. 4). Luat după altul. — ZAMFIR. 5) Frate mai mare. — Rezultat. — La chei! 6) Echipa lui BROȘOV- SCHI — Vești. 7) La distanțe de trei trepte. — A vui. — Arcaș legendar. 8) O zi în urmă. — Cu PANĂ. 9) Verb fără conținut! — Indice de populație. 10) Se prezintă ROȘU. — Din „echipa” lui ROȘU. 12) GROSU — VIGU... ROȘU!!

Cuvinte rare: NEMETE, DANA, IȚAN, HARACI, LATOC, TELL

Ion Șușelescu

Sporturi nautice

ORIZONTAL: 1. Echipament pentru înnotători (pl.) — Polo...pe apă. 2. Pusă în ramă. — A se mișca în valuri. — Elan final! 3. Două la o lopată! — Au obligații — La canoel 4. Vîsle. — Conducător scit din Dobrogea. — La bord!

5. Teșite! — A intra la apă. — Alianță militară. 6. Salvat de portar. — Prevăzut cu armături. 7. Sport pe apă. 8. Pregătește săriturile de la trambulină. — Primii pași la trambulină. — A se odihni. 9. Cunoscuți în lume la caiac canoe. — Gloanțe. 10. Moral. — Stil la înnot. — Primele litere. 11. În Animal — Bazin gol. — Barcă cu alt cap!

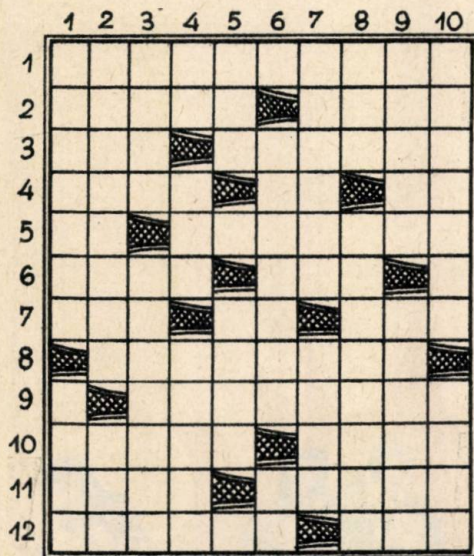
VERTICAL: 1. Polo, înnot, canotaj (sing.) — Bazinul la polo. 2. Vîslă. — Lopeții! 3. Gust particular. — Dezvoltat la înnotători. 4. Vîsla caiaciștilor. — Jumătate de nacelă! 5. La săriturii! 6. Traseu. — În apele Atlanticului. 7. Sare în apă. — Pană. 8. Conductă...cu apă. — Plumb. 9. Intrată la apă. — Navă de transport. 10. La caiac! — Salt de la trambulină. 11. Necum! — La rame! 12. Sportul ambarcațiilor. — Ambarcație de antrenament. 13. Respectat — Medaliat cu aur la Olimpiada de la Montreal.

Ion Șușelesc

Volei

ORIZONTAL: (ÎN ATAC) 1. Au întreprins acțiuni de atac supranumerice. (ist.) 2. A efectua atacuri neregulate. — Persia. 3. Servea și primea. — Cu serviciul în mînă. (pl.). 4. „Atac” cu schimbare în zona 2! — Negajie. — Set neînceput! 5. Atac pe centru! — Trăgători... la țintă. 6. Viteaz în centru! — La roată! 7. Zeul vînturilor — Trăgători în final! — Bun de joc. 8. Retorică. 9. Se apără și atacă... la Steaua. 10. Atacă în zbor. — La abonament! 11. Poftim de două ori! — STEAUA. 12. Servește la șters. — În Viena!

VERTICAL: (ÎN APĂRARE) 1. Greșeală la „rotație” (zona 1) — Poziție înaltă. 2. Jucător în apărare. — Exceptional...în apărare! 3. Pînă... pe mare — A scoate de la serviciu pentru greșeli repetate. 4. Duble în „apă — rare”! — Constanța (abr.) — Scos în apărare... puternic. 5. Mal răsturnat! — Roată mică. 6. Elemente noi — Se dublează în apărare! 7. Greșeală la primire. — Plin de ițe. 8. Opt la serviciul... — ... și trei în atac! 9. Apărător moldovean (PETRU) — Blocaj. 10. Are experiență. — Apărat de... atacuri.

Cuvinte rare: TAL, ITEA, OAT, EOL, ONAM, NANA, IEN, LAM, IȚOS, IMUN

ÎN ATAC Marcel Ruscus

ÎN APĂRARE Ion Șușelesc

Administrația Asigurărilor de Stat aduce la cunoștința celor interesați că pot contracta asigurarea de accidente — la alegere — într-una din cele 4 variante, fiecare din acestea prezentînd caracteristici diferite, astfel :

● **Asigurarea de accidente cu sume asigurate fixe, totale,** de 15.000 de lei, la care primele de plată pe o durată de 3 luni sau de 6 luni sînt, de regulă, de 12 lei sau de 15 lei, în funcție de profesia persoanei care se asigură și de felul întreprinderii în care lucrează.

● **Asigurarea de accidente cu sume asigurate convenite,** la care primele de plată sînt, în funcție de aceleași criterii, de regulă, între 1,60 lei și 4 lei pe an, pentru fiecare 1.000 de lei sumă asigurată și se pot achita și în rate.

● **Asigurarea familială de accidente,** care cuprinde soții, precum și copiii, indiferent de numărul lor, în vîrstă de la 5 ani la 16 ani, la sume asigurate totale de 15.000 de lei pentru fiecare persoană.

Prima de plată, pe o durată de 3 luni, este de 25 lei, pentru toate persoanele cuprinse în asigurare.

Candidatura unică pentru organizarea Jocurilor Olimpice de vară din 1984, aceea a orașului american Los Angeles, pune cu maximă seriozitate problema penuriei de ofertanți. Această situație justifică măsura luată de C.I.O. la ultima sa sesiune de la Praga, vara trecută, când a acceptat o derogare de la una din regulile de bază și anume aceea că Jocurile se acordă unui oraș, permițând ca de acum înainte să poată candida — nu o țară, cum au propus unii — ci o „localitate cu regiunea înconjurătoare.” (Împrejurarea aceasta a încurajat

unele candidaturi pentru Olimpiada albă din 1984 din partea unor orașe aproape de șes, care se sprijină pe „împrejurimi” — uneori pînă la cîteva sute de kilometri! — cu calități montane...).

Agencia de presă sportivă S.I.D. die Düsseldorf face — abordînd această temă — o trecere în revistă a orașelor care, de-a lungul celor aproape 100 de ani de olimpism, și-au depus candidatura, cu sau fără succes, la organizarea Jocurilor. În ordine alfabetică, de la Alexandria egipteană pînă la Viena, 41 de orașe ale lumii din toate continentele au încercat să obțină investitura de gazde ale Jocurilor de vară. Numai 17 au și reușit în tentative lor, dar nu întotdeauna fără emoții și de la prima încercare. Astfel, Los Angeles, pentru cele două reușite (J.O. 1932 și — foarte probabil — 1984)

și-a încercat șansa de 7 ori! Tot de 7 ori a candidat orașul american Detroit, fără a primi vreodată votul majoritar al membrilor C.I.O. De cîte 6 ori, fără succes, au candidat orașele Buenos Aires și Budapesta. Metropolei canadiene Montreal i-au fost necesare 5 tentative pentru a obține în fine Jocurile din 1976.

Aceste exerciții statistice ascund în fond îngrijorarea privitoare la lipsa actuală de ofertanți pe care o evocăm la începutul rîndurilor de față. Parcă pentru a încuraja potențialii candidați și a le deschide apetitul, însăși publicația oficială a C.I.O., „Revue olympique” din Lausanne publică în penultimul său număr (119) un tablou sinoptic din

care reiese capacitatea organizatorică a marilor orașe din lume. Intenția a fost de a afla, dintr-o singură privire, care ar fi localitățile care posedă instalațiile necesare desfășurării Jocurilor de vară în condiții satisfăcătoare. Firește, lista nu e exhaustivă și nici lipsită de imperfecțiuni. Din Europa sînt evocate 28 de orașe din 21 de țări. Dintre acestea, doar 3 (Moscova, München și Roma) sînt menționate ca avînd toate bazele sportive necesare fînerii întrecerilor la cele 20 de ramuri olimpice principale (plus pentatlonul modern, inclus indirect).

Celorlalte le lipsesc două sau mai multe (pînă la 12 — Atena sau 9 — Oslo) din instalațiile cerute. Interesant ni s-a părut faptul că Bucureștiul, prin numărul mare de baze sportive, este considerat a fi aproape propice pentru găzduirea Jocurilor Olimpice de vară, apreciere care confirmă implicit faima de bun organizator și gazdă ospitalieră de întreceri internaționale de anvergură a capitalei României. Tabelul arată Bucureștiul descoperit doar la cîteva ramuri sportive (canotaj, ciclism, echitație, hochei pe iarbă, judo și tir cu arcul). Dacă punem deoparte sporturile mai puțin practicate la noi (hochei pe iarbă sau tir cu arcul), care nici nu cer cine știe ce instalații, precum și judo-ul, pentru care orice sală mare este adecvată, am putea conchide că o pistă (ca-

nal) de apă, un velodrom olimpic și un complex hîpic ar fi suficiente pentru a face din București — cel puțin pe planul bazei materiale — o demnă și posibilă capitală olimpică!

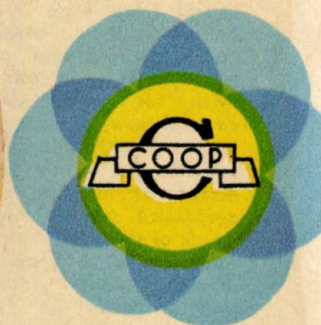
Victor BĂNCIULESCU

• CANBERRA (Agerpres). —

Două orașe australiene: Melbourne și Sydney și-au anunțat intenția de a candida la organizarea J.O. de vară din anul 1988. Melbourne a mai găzduit Olimpiada în anul 1956, astfel că șanse mai mari de a fi ales de către Comitetul Internațional Olimpic le are Sydneyul.

ÎNGRIJORĂTOARE PENURIE DE CANDIDAȚI LA ORGANIZAREA J.O. DE VARĂ!

„Revue olympique”: „București,
printre gazdele posibile”

Unitățile de prestări servicii și de producție ale cooperăției de consum realizează o gamă largă de bunuri de consum și articole de artizanat și artă populară din: lemn, ceramică, sticlă metalizată, cusături și țesături naționale, covoare românești, cojoace-pieptare, fier forjat, împletituri din răchită și pale, precum și alte articole de artizanat.

SPORTUL ROMANESC LA ÎNCEPUTUL VEACULUI

Episoade culese și comentate din presa vremii

de Ion MUNTEANU

Originile sportului românesc trebuie căutate în vânătoare și în călărie: ambele izvorâte din două necesități rămase multă vreme primordiale: asigurarea hranei și deplasarea cât mai rapidă de la un loc la altul. Când aceste nevoi au fost depășite, s-a trecut, firesc, la competiții, cel mai iscusit vânător și cel mai rapid călăreț fiind sărbătoriți, stimați și admirați. De-a lungul anilor românii și-au creat sporturile lor proprii și, paralel, le-au adoptat pe cele mai răspândite venite de peste hotare. Călușul, bunăoară — joc și sport în același timp — ne este cunoscut încă de pe vremea lui Mihai Viteazul, iar oina ne vine din cele mai îndepărtate timpuri, ca joc național.

Care ne erau sporturile preferate la începutul secolului nostru? Vom consemna numai câteva — pe cele în arhivele cărora găsim ilustrații elocvente, demne de readus în atenția cititorilor.

Prima societate vânătoarească temeinic organizată o aflăm la București — înființată în noiembrie 1870, cu scopul, menționat în statute: „de a dobândi terenuri de vânătoare pe care vinatul — cu osebire câprioarele, mistreții și potirnicile — să fie păstrat și înmulțit; de a da ocrotire vînatului în anumite epoci ale anului; de a se obține interzicerea vînatului altfel decît cu prepelecări, copoi și bătăi”.

Societatea a întocmit și un regulament — cel dintîi cunoscut la noi — privind îndeletnicirile vînatărilor. Aprobate de oficialități și pus în aplicare, acest regulament menționa, între altele, amenziile „ce vor fi îndurate de încăleătorii timpului de vînat”: 15 lei pentru un cocoș, 10 lei pentru un iepure, 2 lei pentru o prepeliță. Necesarul opreliști erau binevenite la vremea aceea de braconaj deslănțuit și inițiativa instituirii lor se datorează întemeietorilor societății, generali: Ion Florescu, N. Goleșcu și I. Cornescu, doctorul Kalinderu, Ion Ghica, Lascăr Catargiu și alții.

În anul 1893 s-a creat în București o nouă societate vânătoarească, mai puternică, avînd 200 de membri. La începutul veacului nostru — în 1901, existau socie-

tăți de vînători aproape în toate județele țării, iar în 1994 s-a constituit prima uniune a lor. În fotografie: un grup de vînători, 1893. Primul din stînga, pe scaun: dr. Victor Babeș.

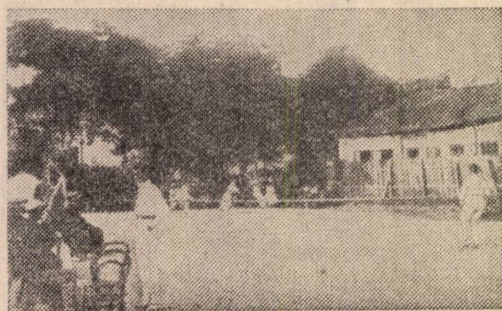

Bunicii noștri cunoșteau trei jocuri cu mingea: ticul, poarea și oina. Fiind cel mai răspândit dintre aceste jocuri, oina a ajuns cu vremea disciplină sportivă cu regulament și cu program de întreceri anuale. Cel ce i-a dat atenția cuvenită și a introdus-o în școli a fost Spiru Haret — în anul 1898, când era ministru al instrucțiunii publice. Profesorii bucureșteni D. Ionescu și M. Velescu, în regulamentul pe care l-au întocmit atunci precizau: „Terenul de oină va fi lung de 100 de metri și lat de 40—60 de metri. Mingea va fi din piele și va avea 10—12 cm diametru. Bătul de bătut va fi lung cam de 50—70 de cm. Jocul se face de către 18 pînă la 30 de copii, împărțiți în două echipe“. În iunie 1898 noul joc oficializat a intrat în competiții, organizându-se în grădina Cismigiu primul campionat, la care au participat 108 jucători din 18 școli. Campioni au fost declarați elevii Liceului Șincal din București (în fotografie). În anii următori campionatele au continuat cu mai mare amploare, astfel încît în 1901 numărul jucătorilor angajați în întreceri a fost de peste două sute.

Mențiuni despre existența patinajului la București, pe lacul Cismigiu, găsim în presa Capitalei încă de la 1860, iar primul document oficial ne vorbește, în 1879, de concesionarea gheții din Cismigiu: „Jumătate urmînd a fi pentru patinaj și jumătate pentru tăiere și depozitare, ca să se acopere nevoile de vară ale orașului.“ Un alt contract, încheiat în 1895, menționează darea în folosință, pe lacul Cismigiu, a unui „pavilion de patinaj, mare, cu șapte uși, șase ferestre obișnuite și alte douăsprezece uși mai mici.“ Cine intra atunci pe gheața lacului, cu patinele, plătea concesionarului un leu, iar privitorii, care se deslătau urmărind mai ales căderile, plăteau numai 50 de bani.

Primul concurs de patinaj ni-l descrie presa la 22 ianuarie 1883, cînd 13 „maestri“ s-au întrecut „la alergări, la figuri și la vîierea drapelului.“

După 1900 aceste concursuri au devenit tradiționale, fiind organizate în fiecare an.

În albumul jubiliar al Liceului Internat din Iași se află prima atestare privitoare la tenis — în 1898. Elevii acestui liceu jucau cu multă sîrguință „lawn-tenis.“ În 1899 aflăm de constituirea asociației *Galați-Tenis-Club*, „pentru facilitarea jocului de tenis și a patinagiului.“ O altă asociație — *Racheta* — se înființează la București, în 1900, cu 42 de membri (între care și 13 femei), președinte fiind ales doctorul N. Minovici. Apoi, în 1908, se înjghebează *Tenis-Clubul-Român* și *Doherty-Club*. Acestea își vor disputa marelui campionat din 1908 — primul organizat la noi. A cîștigat *Tenis-Club*, „datorită, mai ales, marelui jucător M. Iconomu.“

Femeile au adoptat bicicleta, la noi, în anul 1892. Ne-o spune cronicarul sportiv al revistei „Amicul progresului român”: „Chiar da-

mele, scuturind jugul prejudecăților, s-au urcat pe bicicletă.” Mai târziu — în aprilie 1896 aflăm de „marea excursie biciclistă pertina-

mente numai de femei, organizată de Turing Clubul Român, de la București până la Ciorogirla.” În competiții cicliste, bucurăsele au apărut pentru prima dată la 1 iulie 1897, pe velodromul la de Rondul II (la Șosea). Au concurat atunci pe tandemuri trei fete, spre marea desfătare a publicului amator de noutăți. Și pentru că sportul feminin cerea de pe atunci o modă a sa, croitoresele s-au grăbit să decreteze — în 1897 — costumul cuvenit biciclistelor: „Chiu-lotă neagră, largă sus și strinsă sub genunchi cu un gumilastic; ghetе galbene, cu șireturi până la jumătatea pulpei, așa ca să nu rămână descoperiți ciorapii mai sus de două degete, deci să se vadă foarte puțin; bluză albă, cu minci lungi, închisă la gât” — așa cum vedem în desenul alăturat.

În acest costum au practicat ciclismul bunicile noastre până în anii primului război mondial.

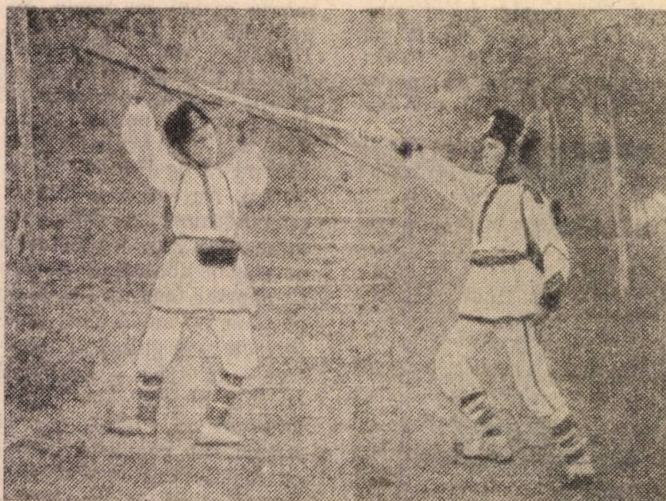
Automobilisții români s-au aflat printre cei dinți performeri din lume. George Valentin Bibescu, spre exemplu, face, în 1901, una dintre primele curse europene: Geneva-București, cu media orară de 25 de km — record mondial pentru atunci. Acesta a fost începutul turismului automobilistic european. Patru ani mai târziu — în 1905 — românii inaugurează și turismul automobilistic intercontinental. George Valentin Bibescu, Leon Leonida și Mihai Ferekide, însoțiți de două femei — Martha Bibescu și Maria Ferekide — fac cel mai îndrăzneț voiaj al timpului, parcurgând, cu trei automobile, distanța Galați-Ispahan (fosta capitală a Persi-

În fotografie: MERCEDESUL condus de George Valentin Bibescu, la trecerea prin Caucaz.

ei), în decurs de 70 de zile. Scriitorul francez Claude Anet, care i-a însoțit pe bravii noștri automobilisți, a scris

o carte despre acest raid, calificându-l: „prima excursie automobilistică intercontinentală din lume.”

Ziarele din Capitală scriau, în 1905: „În ziua de 8 mai s-a văzut cum pe platoul Cotrocenilor, două companii de școlari, care frecventează cursurile primare rurale, au executat, înaintea unei mari asistențe, diferite exerciții de istețime, îndemînare și purtare a armelor.“ Era vorba de frumoasa demonstrație realizată de „curcănașii” sau „puii de dorobanți”, cum li se mai spunea, veniți din satele județului Ilfov ca să-și arate măiestria sportivă învățată odată cu citirea și scrisul limbii române. Formațiunile acestea fuseseră întemeiate de ofițerul Ioan Cristescu, din Regimentul 4 Ilfov nr. 21. Ele se compuneau din școlari în vîrstă de 10—13 ani, iar instrucțiunea pe care o primeau avea scopul de a le dezvolta dragostea pentru armata apărătoare de neam și patrie și, în același timp, pentru sport. Programul instrucțiunii prevedea: minuirea armelor, alergări, gimnastică, sărituri, canotaj, marșuri. Un început oarecum similar fusese făcut în 1879, de doctorul Carol Davila.

Printre marii călători români se înscrie, la începutul veacului, și o femeie: Otilia Cosmuță, pictoriță și publicistă. Ea traversează China, în 1901 și apoi se stabilește, în 1902, în Japonia, pentru o perioadă de mai multe luni. Celor care nu vor găsi uimitoare această călătorie, le reamintim că pe vremea aceea ruta Europa-Asia-Japonia se realiza în aproape o sută de zile și constituia, mai ales pentru o femeie, un act de mare cutezanță. Otilia Cosmuță, soția lui Cornel Cosmuță, funcționar de poștă din Carei, abia împlinise treizeci de ani cînd s-a aventurat în marea călătorie cu scopul de a studia pictura din China și din Japonia.

1 mai 1910. La Școala de aviație de la Cotroceni se inaugurează zborurile de agrement pentru public. Cu această ocazie o femeie își înscrie numele în istoria aviației românești, adjudecându-și titlul de prima zburătoare de la noi și, în același timp, din Europa răsăriteană. Aceasta a fost

Yvonne Cămărășescu, soția cunoscutului sportiv automobilist Jean Cămărășescu. „Agrementul“ la care a participat îndrăzneța femeie a fost un zbor de 12 minute, pe o distanță de 10 km, cu un biplan FARMAN. Cinci luni mai târziu — la 10 septembrie 1910,

Yvonne Cămărășescu avea să bată și recordul mondial feminin de zbor, călătorind, tot cu un FARMAN, pe distanța Ploiești-Chitila — 54 de km, la înălțimea de 600 de metri. Vechiul record aparținuse unei franțuzoaice, cu numai 30 de km distanță de zbor.

În anul 1911, căpitanul Ion N. Păun a realizat una dintre marile performanțe ale timpului, parcurgând distanța București-Paris (3550 de km), călare, în 58 de zile. După un antrenament de câteva săptămâni, bravul ofițer și-a început marea călătorie la 24 aprilie 1911. Cităm din procesul verbal încheiat de reprezentanții Ministerului de Război: „Căpitanul Ion N. Păun a pornit la ora 7

dimineata, călare, spre Paris, pe iapa Nonnius, în etate de 9 ani, jumătate sînge, de proveniență Rădăuți. Greutatea purtată: 59 de kg călărețul și 22 de kg sauă cu coburgii plini — total 81 de kg. Iapa este însoțită de o minză, de 2 ani, care poartă și ea în spate un împachetaj cu două samare pline cu bagajele ofițerului — total 38 de kg. Minza merge alături

de iapă, legată cu o coardă lungă de 2 metri”.

Ruta parcursă de acest cîrut echipaj a fost: București-Pitești-Craiova-Orșova-Budapesta; apoi prin: Tirol, Innsbruck, Elveția, Franța. Învîingînd toate greutățile întîmpinate, călărețul a ajuns la Paris la 23 iunie, realizînd astfel o medie de 62 de km pe zi — record absolut pentru timpul acela la o astfel de probă.

Echipa COLENTINA — 1912

„Foot-ballul este un joc emi-
namente englezesc. El a început
să fie practicat și la noi. În ulti-
mele duminici au avut loc la
Șosea regulat lupte de foot-ball.
Principiile generale ale acestui
joc, care contribuie mult la dez-
voltarea mușchilor, sînt: două
partide se luptă, una ca să între cu

o minge mare, de piele, umflată
cu aer comprimat (sic!) în ținta
celeilalte; alta ca să împiedece
intrarea mingii. Mingea nu poate
fi lovită decît sau numai cu picioa-
rele sau numai cu brațul (sic!). În
anumite momente se admite și
lovirea mingii cu capul.” Am
extras aceste fraze din revista

„Minerva literară și ilustrată”
(15 noiembrie 1909), care explică
cititorilor săi ce este fotbalul, în
acel început modest. Dar după
trecerea a doi ani și jumătate —
în martie 1912 — Capitala știa
bine ce este jocul acesta englezesc;
avea două echipe temeinic orga-
nizate, *Olimpia* și *Colentina*. La
întîlnirile dintre ele, pentru Cupa
Capitalei, asistau totdeauna „zeci
de spectatori, în afară de rudele
jucătorilor.”

Un fel de fotbal se juca totuși
la noi încă din 1907. Întîia men-
țiune referitoare la acest joc o
găsim în ziarul „Viitorul,” (Bu-
curești, 9 decembrie 1907) — o
notă explicativă sub o fotografie
în care se văd patru jucători cu
mîinile întinse în sus după o
minge ovală: „Jocul de foot-ball
care a fost introdus și la noi de
cîtăva vreme.”

Echipa OLIMPIA — 1912

Aviația romantică

În fața TAROM-ului, cerce-
tind foarte atent vitrina multico-
lor și variat ornată, într-o haină
de piele neagră, cu aceeași stă-
tură dreaptă și cu privirile tot
agere de sub sprincenele stu-
foase și îmbinate vulturoase,
l-am întâlnit într-o dimineață
de toamnă trzie pe temerară
pilot Nicolae Cristescu — nenea
Nae — care în urmă cu 52 de
ani, — primea, în anul 1925, bre-
vetul de la Școala de pilotaj din
Tecuci.

Traversind strada, ne-am in-
stalat pe o bancă în grădina
Ateneului, depășind atitea și atitea
amintiri, întrerupte din când
în când de jocul copiilor gălăgi-
oși ce zburdau printre razele
soarelui cald de toamnă; ei după
mingea lor, iar noi urezî prin
filtrul ochelarilor, pe săgețile
de foc, pînă către dîra albă
lăsată pe albastrul cerului de
un turbo-reactor, înscind parcă
inițialele H.C. (ale lui Henri Coan-
dă) savantul român care a ză-
misit primul principiul acestor
aparate.

— Ce spui Nae de păsările
astea moderne?

— Nici nu gîndeam în urmă
cu peste 50 de ani că poate fi
vreodată ceva mai bun decît
BUCKER JUNG-MASTER-ul pe
care zburam noi la școală.

— Despre ce școală vorbești?
— Am fost instructor de zbor
la prima școală de aviație sporti-
vă „Mircea Cantacuzino”, la
Școala de aviație sportivă
ARPA-Cîlcești și la Școala de
aviație sportivă a Aeroclubului
Prahova — de la Strejnic —
Ploiești, formînd peste 150 de
aviatori sportivi și avînd printre
elevi și pe tinăra și curajoasă
Zoe Botez-Cristea, una dintre
primele femei cu brevet de pi-
lot sportiv.

— În afara acestor școli ai
mai zburat?

— Bineînțeles. De-a lungul
anilor am fost pilot de transport
public, instructor de zbor pe
avioanele de transport greu
JUNKERS 52, pilot de încercare
de avioane, comandant de regi-
ment de aviație și comandant de
aeroport civil, străbătînd văzdu-
hul timp de 28 de ani și 6 luni
(inclusiv școala), zburînd 6.000
de ore și totalizînd 20.089
de aterizări fără nici un fel
de accident de aviație, date
care au fost socotite atunci
drept „performanțe” pentru vre-
mea aviației romantice de acum

Instructorul de zbor NAE CRISTESCU cu elevii Școlii de aviație sporti-
vă de la Strejnic-Ploiești (1938) avînd în dreapta sa pe aviatorez
ZOE BOTEZ, în fața aparatului BUNK-JUNG-MANN

jumătate de secol, așa cum o nu-
meam noi pentru pasiunea și
dăruirea cu care munceam.

— Lăsînd modestia la o par-
te, amîntește-ți te rog ce per-
formanțe ai atins ca instructor
de aviație sportivă?

...Nenea Nae își adună sprin-
cenele, privi pe sub ele cîteva
clipe și după ce aruncă unui
puști mingea ce se rostogolea
la picioarele noastre, ridică din
arcada stîngă — gest carac-
teristic încă din tinerețe în mo-
mente de concentrare — și
îmi răspunse:

— Nu le pot numi performanțe,
ci doar evoluții îndrăznețe, de
spectacol, făcute la diferite mi-
tinguri de aviație. Îmi amîn-
tesc deci cu plăcere și multă
emoție de anul 1935 cînd am
executat pe un avion S.E.T.
JAGUAR, un zbor de 30' la
înlțimea de 5.800 m fără mască
de oxigen, știut fiind că masca
de oxigen se punea obligatoriu
de la 4.000 m; de asemenea în
1939 am executat în cadrul
Aeroclubului Prahova un zbor
pe spate pe distanța Ploiești-
Buzău-Ploiești cu un aparat
BUCKER JUNG-MASTER și
tot în același an am realizat 68
de „lupînguri” fără pauză!

— După cum vîd, te asculta
aeroplanul!

— Da, este adevărat că stă-
pineam comenziile cu precizie,
ajutîndu-mă în toată activitatea
mea de pilot și viața cu adevă-
rat sportivă pe care am dus-o
și fără de care nu puteam atinge
așa numitele „performanțe” de
care vorbeam.

— Sînt sigur că pentru o'ast-
fel de activitate bogată și cu
realizări deosebite ai fost apre-
ciat și răsplătit.

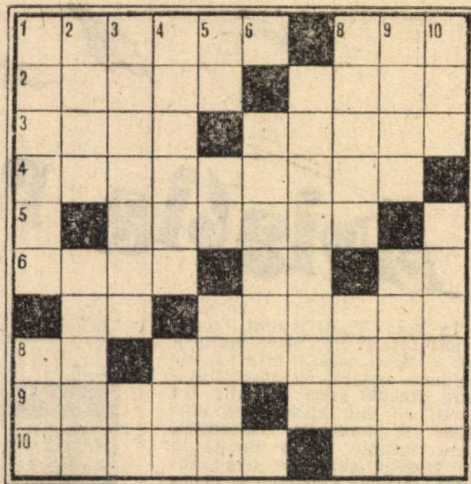
— Da! Este adevărat. Am
fost răsplătit cu o serie de di-
plome, plachete și cupe, în fru-
nta cărora stau la loc de cinste
ordinul „Virtutea Aeronautică
de pace”, fiind pilotul cu cele
mai multe ore de zbor în 1939,
precum și cele două ordine
„Steaua Republicii Socialiste
România” pentru fapte de arme
săvîrșite în războiul contra Ger-
maniei naziste; bineînțeles că
toate acestea sînt îmbrăcate în
cea mai frumoasă amintire a
vieții mele — pe care o trăiesc
destul de dens la cei 72 de ani ai
mei — aceea de ostaș care și-a
slujit cu devotament și dragoste
țara!

Puîn DUMITRESCU

Sport și turism

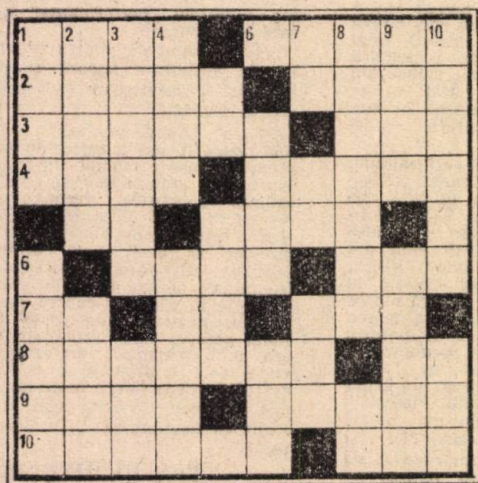
ORIZONTAL: 1) Un peisaj desprins din Carpați — Popas cu îmbietoare rezonanțe istorice. 2) Stațiune balneoclimaterică cu regim permanent din Bărăgan, în apropierea lacului cu același nume — Mens... în corpore sano... 3) În limbaj turistic e un fel de... pe-aici ți-e drumul! — Supus unui „vino-neoace” al naturii. 4) Colțuri de țară trimise pe adresa celor dragi (sing.). 5) Cetatea de foc de la poalele Semenicului. 6) Vîrf în Munții Rodnei (2280 m) — Notă muzicală de la... Capul Midia! — În partea stîngă a Ceahlăului! 7) La ieșirea din Mizil! — Un fel de aură a unui vîrf de munte (dim.). 8) Ovidiu cel mic! — Starturi sportive sau... la început de drum! 9) Punct de orientare în mijlocul naturii — Pămîntul dintre ape. 10) Cușma strălucitoare a... Omului — Dinșii de colo.

VERTICAL: 1) Privitori la... Marea Neagră! — Cereală. 2) Vîrf în Bucegi (2 507 m) și cabană cu același nume — Cremă nelipsită de pe plajă. 3) Într-un cadru deosebit de pitoresc... — Vitamină. 4) Drumul propus spre parcurgere — După intrarea în Rupea! 5) Marea și iar marea!... — Peste! —

Un alt punct de orientare (aflat după soare, mușchi etc.). 6) Persoană care fixează încărcătura pe o navă sau pe un avion. 7) Localități balneoclimaterice, de odihnă sau de agrement... 8) Prietena nedespărțită a turistului... — Se asumă într-o ascensiune periculoasă. 9) Ana... și încă una! — O altă prietenă de drum... 10) Recordul înfumatului la... prăjină! — Desisuri.

TUR-RETUR fantezie

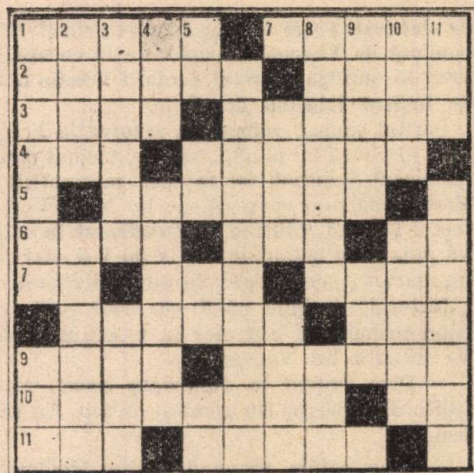

ORIZONTAL (de la stînga la dreapta): 1) Se dă la poartă — Gustul înfringerii (fem.). 2) Lucrează la sol — Cîine din Delta. 3) Drum cu indicator — Mamă (arh.). 4) A cerceta — Întrecut de ceilalți. 5) Colț din natură — A da. 6) Schimb în natură — Tot de la Iași. 7) Camee! — Tur-retur fotbalistic — La balon! 8) Pline de viață — Cu efect! 9) Echipă de fotbal italiană — Berbec. 10) Pus la... motocicletă — A la turca, bre.

VERTICAL (de la dreapta la stînga): 1) „Concurează” la bronz! — A căuta. 2) Greutăți, nu glumă — Povestit. 3) Prietenul lui Maupassant — Naționalitatea conlocuitoare. 4) Greutatea măgarului — Înaintare. 5) Electrode pozitiv — 1978. 6) Întreg (reg.) — Casa turistului. 7) Nă e bună — Poftim — În temă! 8) Fier — Pinză rară. 9) Plasă de pescuit — Zeul dragostei la romani. 10) Conducător de joc (fig.) — Presată.

VERTICAL (de sus în jos și de jos în sus): LA FELI

Toma Michinici

Din nou la meci

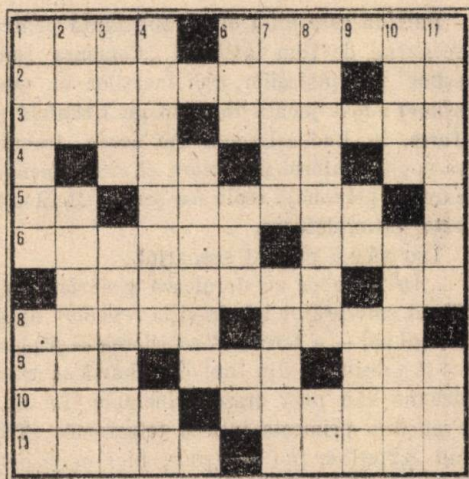
ORIZONTAL: 1) A trecut „iute“ din A în B — Fluierul... 2) Se aduc învingătorilor — Cîntecul celor mici. 3) Nici un gol pe tabela de marcaj — Vechi fotbalist român. 4) Răsarit — Apărător... la bară! 5) Cavalerii fluierului. 6) Relache între două campionate — Orgă de buzunar — Deasupra. 7) Începe atacul! — Echipă bucureșteană din categoria „Onoare“ — Dormitor moldovean. 8) Un șut respins de portar — A apare în teren (reg.). 9) Oglinda cifrică a partidei — Numele a doi fotbaliști. 10) Atleti... la înălțime — Ușier! 11) Prefix pentru morală — Extreme.

VERTICAL: 1) Jucătorii nr. 12, 13, 14... (sing.) — Sud-sud-est. 2) Selecționat în reprezentativă — Luat cu asalt. 3) Omul nr. 1 al echipei — Îi simți pe propria piele. 6) Întreprinderea de gospodărire orășenească (abr.) — Șuturi trase în... gol! 5) Indemn la hipodrom — Prima și a doua categorie de fotbal — Înscrie în cursă! — Centrată de pe dreapta! 6) Cel care a înscris mai multe goluri. 7) Mai nimic — Duri, nu glumă! 8) A marca un gol — Un om. 9) Înfringeri în limbaj de suporter. Nume feminin. 10) Sport acvatic — Numărul apărătorilor într-un sistem modern. 11) Localitate în Anglia — Întîlniri fotbalistice.

FENTE

ORIZONTAL: 1) Instalație textilă — Dorește ceva cu ardoare. 2) Avocat — Peste. 3) Schimburi în procesul muncii — Un curs oarecare (dim.). 4) A... opta pe scurt! — Bine! — Nord-est. 5) Cap de rind! — Un coș mai aparte. 6) Respiro aero-naval — Harfă. 7) Îndeplinește o funcție cu formă în lege — Caiet! 8) Mai marele aezilor — Adevărat la Madrid. 9) Din lunga timpului cărare... — Poftă de joacă la copii (mold.) — Masculinul de la... focă! 10) Parte dintr-un articol — Nu prea e întreagă la minte! 11) Ca în palmă — Portunelte.

VERTICAL: 1) Nerealizare într-un domeniu oarecare — Alt coș! 2) Personaj al lui Titus Popovici — O poveste... 3) ...și a povesti — E tare pe velodrom! 4) Amar... la suflet! — D. 5) Cavități. 6) Anul trecut (abr.) — Zgomot al respirației — Nota scriitorului. 7) Și ninge și plouă — Wilhelm Tell. 8) Dare... la gunoi — Real! 9) Rază — Arbust. 10) E liber (engl.) — Stâlpi de susținere. 11) Munte rămas fără... vîrf — Drumuri, drumuri...

Sever Noran,
autor de romane de aventuri,
a ținut să ne dovedească,
în scenariul de mai jos,
că multe dintre partidele de șah
pot fi transpuse în filme polițiste.
Condiția?
Partidele să fie interesante
iar cel care face transpunerea să aibă...
imaginație.

• Comoara Șah-așilor •

(Scenariul șahist-polițist, într-un act,
care respectă unitatea de acțiune, de
timp și de spațiu — petrecându-se pe
tabla de șah, în timpul regulamentar
de joc. Nu se poate înțelege decât
mutind piesele!)

Partida care mi-a oferit substanța pentru
scenariul de film intitulat „Comoara șah-
așilor“ (nu maișilor, nici incașilor ci șah-
așilor) a fost jucată în 1925 de Grünfeld și
Torre, la Baden-Baden. De aceea, trebuie
să spun, conform uzanțelor, că orice asemă-
nare cu personaje reale (ca șeriful McCloud)
este întâmplătoare.

Dar să vă prezint scenariul.

...În timp ce se derulează genericul, Mc
Cloud este arătat luându-și la revedere de la
colegii săi — a terminat reciclarea — și plea-
că în orașul său din Idaho. Pe hartă se arată
drumul său prin orașe principale. La San
Francisco primește însă o telegramă: „Tri-
bul Șah-așilor (nu incașilor, nici maișilor)
este amenințat de niște aventurieri. O bandă

de olandezi (Torre a jucat apărarea olandeză)
condusă de Vancock („cook“ de la cocaină)
vrea să smulgă secretul comorii acestui trib
de indieni folosind drogurile.“

Șeriful ajunge repede în rezervația aces-
tora (il vom găsi la g8, ...călare, tocmai când
olandezul Vancock își începe... mașinațiile).
Trebuie să mai spun că, de la New York,
fostul său șef, Clifford și Broadhorst (acesta
va juca rolul nebunului de la f8) vor sosi cu
un martor (regele negru) în tabăra indienilor.
„Martorul“ trebuie păzit cu orice preț, el
fiind principalul acuzator în procesul ce se
va intenta lui Vancock.

— Deși sîntem la dumneata acasă, zice
Clifford, doresc să fiu ascultat de toți. Eu voi
conduce!

— Bine, șefule, răspunde șeriful McCloud.
Cu o condiție: aici indienii mă recunosc doar
pe mine. Dacă vrei să te asculte, îmbracă-te
în haina... vrăjitorului tribului. O să pari
femeie, dar ... vei fi ascultat! (Clifford va juca
rolul damei negre).

Clifford acceptă mormăind, tocmai când
Vancock își începe mașinațiile. Trimite un
cercetaș înainte — o iscoadă care cunoaște
terenul (1.d4) McCloud trimite și el un cer-
cetaș, dar mai cu prudență (1...e6). Bandiții
vor să transporte „marfa“ (cocaina) peste
munte cu catirii, de aceea îi scoate din grajd
(2.Cf3). McCloud trimite un alt cercetaș în
direcția unde a auzit zgomot de copite (2...f5).
Vancock deschide poarta nebunului — un
toxicoman folosit la cărat sacii (3.g3) iar șe-
riful, nerăbdător ca totdeauna, intră în ac-
țiune (3...Cf6). Nebunul toxicoman începe
înmintarea (4.Ng2) în timp ce încă un indian
se strecură printre tufișuri (4...d5).

— Vreau să supraveghez chiar eu încăr-
carea, zise Vancock (5.0—0).

— Broadhurst te rog să urci pe colină
(5...Nd6), cere McCloud prietenului său, să
vezi ce se petrece dincolo de „Valea cu șerpi“
(pe care urmau să treacă bandiții).

— Un cercetaș în față, ca să elibereze dru-
mul prin „Valea cu șerpi“! ordonă căpetenia
bandiților (6.c4). McCloud trimite un cer-
cetaș (6...c6).

Vancock are o iubită, Violetta, pe care
McCloud o cunoaște și căreia i-a făcut cîndva
curte. Dar fata a căzut în „patima albă“
și a intrat în bandă.

— Violetta, ieși în față și ajută la deschi-
derea drumului prin vale (se arată diagonala
nebunului alb) (7.Dc2).

— Ascundeți martorul! cere McCloud (7...0-0).

Șeful bandiților se hotărăște să organizeze o digresiune, ca șeriful să creadă că încărcarea „mărfii” se face în cu totul altă parte. Deschise deci poarta celuiilalt nebun — un mexican tuciuriu — (8.b3). Șeriful dorește însă s-o vadă pe Violetta. Îi era dor de ea. De aceea înaintează în văzul tuturor (8...Ce4).

— Ce face aiuritul ăsta? Iar începe cu aventuri amoroase? se strimbă Clifford.

Vancook continuă digresiunea (9.Nb2) McCloud cere indienilor un călăreț în ajutor (9...Cd7).

— Poteca din vale e liberă! strigă Vancook. Să înainteze catirii! (10.Ce5).

Clifford spumegă de furie. Văzînd că McCloud e cu ochii la Violetta, se hotărăște să intre el însuși în acțiune (10...Df6) și să captureze transportul de droguri.

— N-o să facă nimic infumuratul ăsta de Clifford! zice șeful bandei. Încercătura e bine păzită. Pină una-alta, să-l prind viu pe McCloud. El știe, desigur, secretul comorii. Atac! (11.f3).

Șeriful ridică din umeri, nepăsător. Cere călărețului indian să se năpustească asupra catirului cu droguri (11...C:e5) dar acesta își pierde viața (12. d:e5!).

— Poftim, în ce ne-a băgat McCloud! se oțărăște Clifford. Eu și Broadhurst sintem în priză! (vezi diagrama No.1) McCloud — la fell! Trebuie să acționez. Broad... atacă la e5!

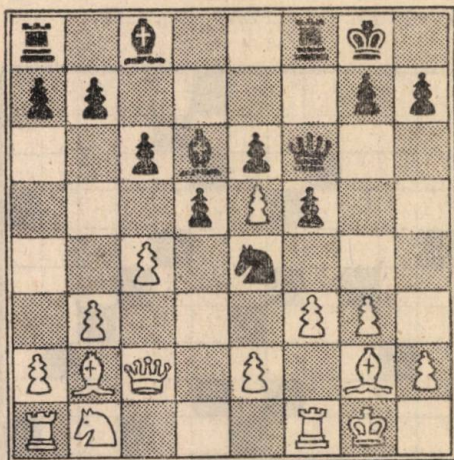

DIAGRAMA 1

Șeriful știe că această acțiune l-ar costa pe Clifford, care, îmbrăcat în haine de vrăjitor, părea o femeie bătrână. De aceea îi oferă

niște gumă de mestecat — cum numai șah-așii au — și Clifford... ațipește și visează mutările următoare (13.N:e5! D:e5. 14.f:e4 „ah, am terminat-o cu McCloud, din vina lui”. Eu iau tura D:a1 dar... Cc3 și Clifford este făcut prizonier!). Se trezește lac de sudoare.

McCloud zîmbește și-i spune nazal:

— Șefule... Las pe mine! Brod, atacă-l pe Vancook (12...Nc5+). Șeful bandei se ascunde (13. Rh1). Dar șeriful acționează magistral.

— Șefule! Mă bag în vizuina bandiților. Trebuie să acționezi în doi timpi și să-l prinzi pe... Van-cocaină ăsta în 3 mișcări. (vezi diagrama No. 2). Să nu-i dai răgaz să mă... interogheze. Am pornit (13...C:g3+)

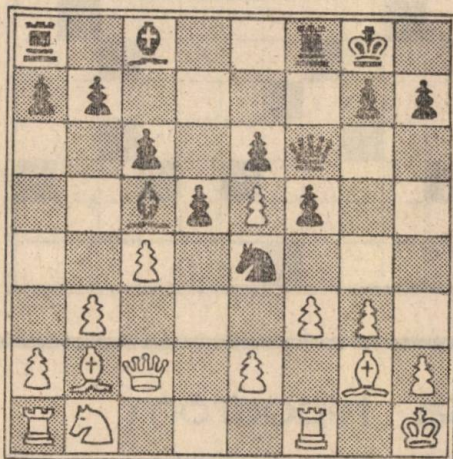

DIAGRAMA 2

Banditul de la h2 îl capturează (14.h:g3).

— Te duc la șef, zise el.

— N-o să ai timp; răspunse șeriful.

Clifford înțelese, în sfîrșit, planul. Îl atacă pe Vancook (14...Dh6+). Intervenția nebunului drogat devine inutilă (15.Nh3, D:h3 mat!).

— Am învins! strigă Clifford, umflîndu-se în penele de... vrăjitor. Datorită mie! Am acționat ca un adevărat... vrăjitor indian!

Filmul se sfîrșește: personajele rămîn încremenite de... uimire (Stop-cadru!).

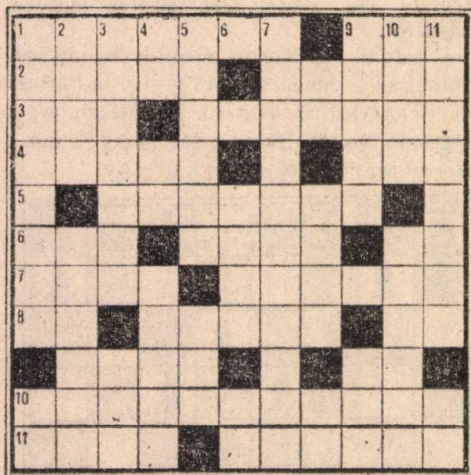
— Ai dreptate, șefule, spune McCloud, în clipa în care se aude glasul Violettei:

— Tu ești vrăjitor, McCloud!

Șeriful face cu ochiul și încremenește și el (Stop cadru, pe care se derulează lista actorilor).

Sever NORAN

Jocuri și jocuri

ORIZONTAL: 1) Sportivi în timpul liber — Profund... lirici! 2) Locul întrecerilor — Dă din colț în colț... la șah. 3) O „repriză” jucată pe scenă — A lua... în bătaie de joc (fig.). 4) Se întrec în curse... de rasă! — Localitate în Japonia. 5) Tinăra formație... cu joc de scenă (condusă de... Fugarul). 6) Pe locurile 2, 3, 4 la înot! — Harfă — Cal dobrogean. 7) La sabie — Pusă la cale. 8) Din timp! — Călcată în picioare la unele jocuri! — Culesel 9) Părintele fabulei — Notă muzicală. 10) Pregătire sportivă. 11) Înscriș în raliu (să se facă... lumină!) — Sportivi.

VERTICAL: 1) Sportivi din linia de atac — În afară! 2) Joc/sportiv pe echipe — Jucătorii în limbaj specific. 3) Joacă... în pielea altora — A fi în poartă. 4) Primele în tenis! — Nichel — Mens sana în corpore sano... 5) Zîna apelor — Localitate în Suedia. 6) Copil — Neal 7) Jucat... la sală! 8) E... de două ori! — Țintă în deșert — Mele! 9) Autorul „Casei cu păpuși” — Zînă. 10) Nume feminin anglo-saxon — Bărbat cu greutate! 11) Atacant — În acest stil!

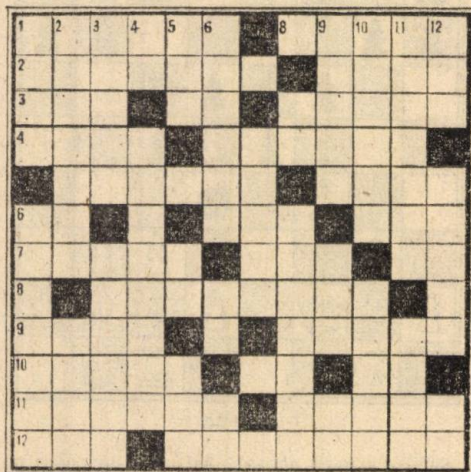
Dicționar: EHI, OPE, FEE, RUTH.

La hipodrom

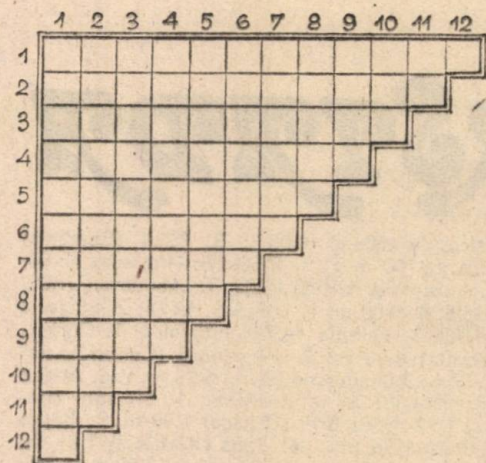
ORIZONTAL: 1) Calul... — ...de dar... 2) ...nu se caută (la dinți!) — A se înrudi. 3) Curelușă de piele — Cai fără potcoavă! — Trecut peste un obstacol. 4) Teavă de echipament pentru înaripatul din basm — Merg la trap... 5) Schimbări de direcție — Port în golful Corint. 6) Cal fără coadă! — Catir (reg.) — Tras pe nări. 7) Cavaleristul de altădată — Prefix ecvestru — Una, alta!... 8) Sint soldați și călăreți... 9) Dă bilete la hipodrom — ...D'Arc, eroină franceză. 10) Vorbe bune cu... Boian! — 1978 — Teo! 11) Vechi unelte agricole trase de cai — Ca un cal breaz. 12) A bate pasul pe loc — La pas, la trap, la galop...

VERTICAL: 1) Nici cal, nici măgar... — Mai multe curse. 2) Un cal... cu temperament — Ogorul din urma hergheliilor de cai putere. 3) Cultivatori de in — De periat în temă... 4) Cap de măgar! — Cai, cai, cai... 5) Friu în țara lui Liliput — În scară! — Și celelalte (abr.). 6) Balustradă a... carului — Cal dobrogean — Steaua lui! 7) Ca de lemn. 8) Stă pe cal — Pur singe (fem.)! 9)...arab (pl.) — Rocada mare la șah — la trap! 10) Un timp oarecare — Națiuni.

11) Povestea unui cal... de cursă! — Ner (poet.). 12) Vuiet (pop.) — Materie primă pentru un călăreț leningrădean — Cutel! Dicționar: ITEA, IPO, UIT.

Toma MICHINICI

Triunghi sportiv

1. Zonă neacoperită
2. Extremă
3. Acoperit cu streșină.
4. Mișcată.
5. Sudări luate de la cap.
6. Șefi la marină.
7. Din două elemente (pl.).
8. Provoci.
9. Susținător...acasă.
10. Echipa din Arad.
11. La intrarea în teren.
12. Doi în atac și trei în apărare!

Ion ȘUȘELESCU

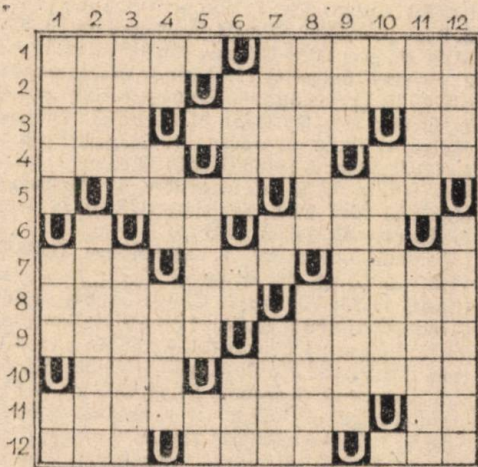
Succese românești la universiadă

ORIZONTAL: 1. Probă în care scrierii români au obținut un răsunător succes la Sofia, prin sportivii Bărăgan, Duțu, Popa, Zidaru și Angelescu. — A obținut, alături de Florența Mihai, medalia de aur la tenis, în proba de dublu. 2. Sport în care sportivii români au urcat pentru prima dată pe podiumul cel mai înalt, la Universiada de la Sofia. — A avut o importantă contribuție la obținerea medaliei de aur la proba de spadă pe echipe. 3. La hipism! — A obținut, alături de colegele sale Trușcă, Grigoraș și Goreac, locul II pe echipe la gimnastică. — La Corneanu la centrul 4. La bătaie! — După zig. — Decaltru. 5. Numele mic al gimnastei Grigoraș, care a cucerit medalia de argint la birnă. — Strigare. 6. Alfa și omega. — Sport în care Anca Miclăuș a obținut medalia de bronz la 100 m delfin. 7. Înotător retrograd. — Component al echipei de sabie, clasată pe locul I la Sofia. — PSI 8. Indicat. — Sport în care sportivele României au excelat obținând o medalie de aur și una de argint. 9. A contribuit la obținerea locului I la sabie pe echipe, alături de Pop, Irimiciuc, Mustață, și a cucerit medalia de aur la individual. — Loc pentru puști. 10. Numele mic al lui Grecu, locul I la inele. — A obținut medalia de bronz la lupte libere, ca și colegii săi Simon, Ivanov, Anghel, Bircu. 11. A obținut medalia de argint la proba de 1 500 m — Tesel 12. În compania lui Puică! — A rata — Bazine mici.

VERTICAL: 1. Component al echipei de polo. — Ramură. — Maricica Puică. 2. Component al echipei de spadă. — A obținut, alături

de Ruzici, locul II la dublu-mixt. 3. Numele mic al mării gimnaste Goreac, care a obținut două medalii de aur la Sofia. — Drumuri. 4. Notă. — Nume feminin. — Idem. 5. La... Puică! — Sesiune! 6. Punct de plecare în sport. — Ultimii doi la înot! — Cap de pește! 7. Bară răsucită! — La triplu! — Tînăr reprezentant al luptelor clasice, care alături de colegii săi Alexandru, Păun, Draica (I), Gingă, Ciobotaru (II) și Dicu (III) au obținut un strălucit succes la Sofia. 8. Furtună puternică. — Sacoșă. 9. Desigur. — Reprezentant al poloștilor români, care alături de Rus, Nastasiu, Răducanu, Slăvei, Spînu, Mirea au obținut locul I la Sofia. 10. La Grigoraș! — Utilă portarului la polo. 11. Pistă. — Odihnă de după prînz. 12. Proba care i-a adus lui Dan Grecu marile satisfacții (sing.). — A se lămuri.

Marcel RUSESCU și Ion ȘUȘELESCU

UNIVERSITATEA

19—28 AUGUST 1977—SOFIA
ATLETISM

100 m: 1. Leonard (Cuba) 10,08; 2. Petrov (Bulgaria) 10,19; 3. Lara (Cuba) 10,31; 200 m: 1. Edwards (SUA) 20,46; 2. Leonard (Cuba) 20,64; 3. Snoddy (SUA) 21,17; 400 m: 1. Brijdenbach (Belgia) 45,18; 2. Smith (SUA) 45,34; 3. Podlas (SUA) 45,36; 800 m: 1. Juantorena (Cuba) 1:43,4 RM; 2. Savic (Iugoslavia) 1:45,6; 3. Marajo (Franța) 1:45,9; 1500 m: 1. Plachi (Cehoslovacia) 3:40,2; 2. Kearns (M. Britanie) 3:40,9; 3. Morseli (Algeria) 3:41,0; 5000 m: 1. Selik (URSS) 13:44,6; 2. Kowol (Polonia) 13:45,1; 3. Moiseev (URSS) 13:45,6; ...6. Flo-roiu (România) 13:56,0; 10 000 m: 1. Moiseev (URSS) 29:12,0; 2. Fava (Italia) 29:12,7; 3. Flo-roiu (România) 29:13,4; 110 m g: 1. Casanas (Cuba) 13,21 RM; 2. Pusty (Polonia) 13,53; 3. Kulebaikin (URSS) 13,55; 400 m g: 1. Andrews (SUA) 49,52; 2. Schonberger (RDG) 49,55; 3. Ziegler (RFG) 49,72; 3000 m obstacole: 1. Karst (RFG) 8:25,9; 2. Copu (România) 8:28,8; 3. Addison (SUA) 8:29,4; 4×100 m: 1. U.R.S.S. 38,75; 2. Italia 39,15; 3. S.U.A. 39,17; 4×400 m: 1. S.U.A. 3:01,2; 2. Polonia 3:01,5; 3. R.F. Germania 3:06,3; Înălțime: 1. Wszola (Polonia) 2,22 m; 2. Poaniewa (Franța) 2,19 m; 3. Grigoriev (URSS) 2,19 m; triplu-salt: 1. Piskulin (URSS) 17,30 m; 2. Livers (SUA) 16,96 m; 3. Banks (SUA) 16,94 m; lungime: 1. Stekic (Iugoslavia) 7,97 m; 2. Cybulski (Polonia) 7,95 m; 3. Giralt (Cuba) 7,92 m; prăjină: 1. Kozakiewicz (Polonia) 5,55 m; 2. Slusarski (Polonia) 5,50 m; 3. Trofimenko (URSS) 5,50 m; disc: 1. Viknor (URSS) 64,14 m; 2. Raev (URSS) 62,42 m; 3. Warnemunde (RDG) 61,98 m; greutate: 1. Stoiev (Bulgaria) 19,55 m; 2. Hristov (Bulgaria) 19,44 m; 3. Warnemunde (RDG) 18,22 m; suliță: 1. Eršov (URSS) 81,60 m; 2. Ottley (M. Britanie) 81,14 m; 3. Djonev (Bulgaria) 79,76 m; ciocan: 1. Dulgerov (Bulgaria) 73,50 m; 2. Sedih (URSS) 72,42 m; 3. Kozlov (URSS) 72,40 m; decatlon: 1. Zielbauer (Austria) 8097 p; 2. Kacianov (URSS) 7975 p; 3. Petrov (Bulgaria) 7949 p; Feminin — 100 m: 1. Storojkova (URSS) 11,21; 2. Lynch (M. Britanie) 11,22; 3. Chivas (Cuba) 11,23; 200 m: 1. Chivas (Cuba) 23,08; 2. Sidorova (URSS) 23,09; 3. Lynch (M. Britanie) 23,23; 400 m: 1. Bryant (SUA) 52,10; 2. Sokolova (URSS) 52,15; 3. Castillo (Cuba) 52,95; ...8. Diaconuc (România) 54,44; 800 m: 1. Petrova (Bulgaria) 1:57,6; 2. Kazankina (URSS) 1:58,6; 3. Zlateva (URSS) 1:58,9; 4. Lovin (România) 1:59,0; 5. Tăriță (România) 2:00,3; 1500 m: 1. Petrova (Bulgaria) 4:05,7; 2. Mără-

șescu (România) 4:05,8; 3. Puică (România) 4:06,4; 100 m g: 1. Rabsztyń (Polonia) 12,86; 2. Anisimova (URSS) 13,03; 3. Lebedeva (URSS) 13,05; 4×100 m: 1. U.R.S.S. 43,16; 2. Bulgaria 44,30; 3. Polonia 44,79; lungime: 1. Curtet; (Franța) 6,38 m; 2. Nygrinova (Cehoslovacia) 6,35 m; 3. Anderson (SUA) 6,35 m; ...6. Anton (România) 6,24 m; înălțime: 1. Simeoni (Italia) 1,92 m; 2. Brill (Canada) 1,90 m; 3. Bojko (URSS) 1,86 m; ...6. Popa (România) 1,81 m; greutate: 1. Stoianova (Bulgaria) 19,98 m; 2. Isaeva (URSS) 19,56 m; 3. Kurrscheidt (RDG) 19,29 m; ...6. Loghin (România) 18,02 m; 7. Groapă (România) 17,05 m; disc: 1. Vergova (Bulgaria) 66,34 m; 2. Melnikova (URSS) 61,78 m; 3. Bahcevanova (Bulgaria) 61,08 m; suliță: 1. Jakubovici (URSS) 61,42 m; 2. Vanceva (Bulgaria) 61,12 m; 3. Vagasi (Ungaria) 61,12 m; ...5. Zörgö (România) 56,70 m; pentatlon: 1. Dimitrova (Bulgaria) 4630 p; 2. Frederick (SUA) 4625 p; 3. Smirnova (URSS) 4521 p.

GINMATICĂ

Echipe (m): 1. U.R.S.S. 171,60 p; 2. Japonia 170,15 p; 3. R.P. Chineză 169,20 p; ...6. România 164,65 p; echipe (f): 1. U.R.S.S. 114,20 p; 2. România 113,65 p; 3. Bulgaria 113,00 p; Individual (m): 1. Kajiyama (Japonia) 115,05 p; 2. Markelov (URSS) 114,50 p; 3. Tihonov (URSS) 114,25 p; individual (f): 1. Goreac (România) 76,65 p; 2. Glebova (URSS) 76,40 p; 3. Satarova (URSS) 76,25 p; ...5. Grigoraș (România) 75,65 p; Aparate (m). Sol: 1. Kajiyama (Japonia) 19,200 p; 2. Li Yuh-shin (R.P. Chineză) 19,100 p; 3—5. Keranov (Bulgaria), Tihonov (URSS) și Tkacev (URSS) 19,050 p; cal cu mînere: 1. Magyar (Ungaria) 19,600 p; 2. Tihonov (URSS) 19,150 p; 3. Kajiyama (Japonia) 19,100 p; inele: 1. Grecu (România) 19,500 p; 2. Markelov, (URSS) 19,350 p. 3—4. Tihonov (URSS) și Oprescu (România) 19,300 p; sărituri: 1. Markelov (URSS) 19,250 p; 2. Ditiatin (URSS) 19,200 p; 3. Li Yuh-shin (R.P. Chineză) 19,175 p; paralele: 1. Tkacev (URSS) 19,250 p; 2. Kajiyama (Japonia) 19,200 p; 3. Tsai Huang-tsun (R.P. Chineză) 19,050 p; bară fixă: 1. Goto (Japonia) 19,550 p; 2—3. Markelov (URSS) și Kajiyama (Japonia) 19,400 p; Aparate (f). Paralele inegale: 1. Goreac (România) 19,650 p; 2. Trușcă (România) 19,400 p; 3. Bogdanova (URSS) 19,350 p; sărituri: 1. Bogdanova (URSS) 19,175 p; 2. Satarova (URSS) 18,850 p; 3. Grigoraș (România) 18,800 p; bîrnă: 1. Kireeva (URSS) 19,400 p; 2. Grigoraș (România) 19,200 p; 3. Goreac (România) 19,050 p; sol: 1. Bogdanova (URSS)

19,150 p; 2—3. Satarova (URSS) și Kireeva (URSS) 19,050 p; 4. Goreac (România) 18,900 p; 5. Grigoraș (România) 18,750 p.

BASCHET

Turneul masculin: 1. S.U.A. ; 2. U.R.S.S.; 3. Cehoslovacia; Turneul feminin: 1. U.R.S.S. 2. S.U.A.; 3. Bulgaria; ...7. România.

VOLEI

Turneul masculin: 1. Bulgaria; 2. Cehoslovacia; 3. R.P.D. Coreeană; ...5. România; Turneul feminin: 1. U.R.S.S.; 2. Cuba; 3. Bulgaria; ...7. România.

LUPTE GRECO-ROMANE

48 kg: 1. Alexandru (România); 2. Bozin (URSS); 3. Hristov (Bulgaria); 52 kg: 1. Blagidze (URSS); 2. Gingă (România); 3. Karadag (Turcia); 57 kg: 1. Milev (Bulgaria); 2. Pogodin (URSS); 3. Horniceanu (România); 62 kg: 1. Păun (România); 2. Frgic (Iugoslavia); 3. Dusembiev (Bulgaria); 68 kg: 1. Trajkov (Bulgaria); 2. Rusu (România); 3. Sopron (Polonia); 74 kg: 1. Sopov (Bulgaria); 2. Ciobotaru (România); 3. Baranov (URSS); 82 kg: 1. Draica (România); 2. Ivanov (Bulgaria); 3. Abhazava (URSS); 90 kg: 1. Avdișev (URSS); 2. Nisavic (Iugoslavia); 3. Dicu (România); 100 kg: 1. Petkov (Bulgaria); 2. Saladze (URSS); 3. Bodo (Ungaria); 4. Savin (România); +100 kg: 1. Tomov (Bulgaria); 2. Maisuradze (URSS); 3. Zigner (SUA); 4. Dolipschi (România).

LUPTE LIBERE

48 kg: 1. Fujusawa (Japonia); 2. Stoianov (Bulgaria); 3. Ehtaivan (R.P. Mongolă); 52 kg: 1. Shimitzu (Japonia); 2. Dmitriev (URSS); 3. Barcu (România); 57 kg: 1. Bogdasarian (URSS); 2. Sato (Japonia); 3. Waezi (Iran); 62 kg: 1. Doukov (Bulgaria); 2. Taga (Japonia); 3. Gigel Anghel (România); 68 kg: 1. Ojdouov (R.P. Mongolă); 2. Petrenko (URSS); 3. Seibi (Iugoslavia); 74 kg: 1. Schalles (SUA); 2. Abdulmuslimov (URSS); 3. Davaajav (R.P. Mongolă); 82 kg: 1. Douvcin (R.P. Mongolă); 2. Fatikov (URSS); 3. Abilov (Bulgaria); ...5. Tigănuș (România); 90 kg: 1. Ahmedov (Bulgaria); 2. Ortsuev (URSS); 3. Ivanov (România); 100 kg: 1. Mahumedov (URSS); 2. Petkov (Bulgaria); 3. Pușcașu (România); +100 kg: 1. Khasimikov (URSS); 2. Gercev (Bulgaria); 3. Simon (România).

SCRIMĂ

Floretă (m): 1. Ruziev (URSS); 2. Haerter (RDG); 3. Romankov (URSS); floretă (f): 1. Racz (Cehoslovacia); 2. Hanisch (RFG); 3. Schwarzenberger (Ungaria); sabie: 1. Marin (România); 2. Arcidiacono (Italia); 3. Irimiciuc (România); ...6. Pop (România); spadă: 1. Riboud (Franța); 2. Lutowski (URSS); 3. Suchanecki (Elveția); floretă echipe (m): 1. U.R.S.S.; 2. Polonia; 3. Italia; ...5. România; floretă echipe (f): 1. U.R.S.S.; 2. România; 3. Franța; sabie: 1. România; 2. Ungaria; 3. U.R.S.S.; spadă: 1. România; 2. Franța; 3. U.R.S.S.

TENIS

individual (f): 1. Kroșina (URSS); 2. Tomanova (Cehoslovacia); 3. Biriukova (URSS); 4. Ruzici (România); dublu (f): 1. Ruzici-Mihai (România); 2. Tomanova-Brzakova (Cehoslovacia); 3. Kroșina-Biriukova (URSS); individual (m): 1. Smid (Cehoslovacia); 2. Taroczy (Ungaria); 3. Borisov (URSS); dublu (m): 1. Slozil-Smid (Cehoslovacia); 2. Emmrich-John (RDG); 3. B. Pampulov-M. Pampulov (Bulgaria); dublu mixt: 1. Tomanova-Slozil (Cehoslovacia); 2. Ruzici-Hărădău (România); 3. Biriukova-Ahmerov (URSS).

NATAȚIE

Înot (m) — 100 m liber: 1. Ebuna (SUA) 52,05; 2. Coan (SUA) 52,12; 3. Steinbach (RFG) 52,27; 400 m liber: 1. Hannula (SUA) 4:02,17; 2. Mikeev (URSS) 4:03,78; 3. Kuspelev (URSS) 4:03,93; 1500 m liber: 1. Weston (SUA) 15:46,94; 2. Kuspelev (URSS) 15:59,80; 3. Ditzler (SUA) 16:10,86; 100 m spate: 1. Arantes (Brazilia) 58,45; 2. Ballard (SUA) 58,75; 3. Verraszto (Ungaria) 58,79; 200 m spate: 1. Verraszto (Ungaria) 2:05,60; 2. Hardcastle (SUA) 2:06,52; 3. Ballard (SUA) 2:07,67; 100 m bras: 1. Smith (Canada) 1:05,17; 2. Goodhew (M. Britanie) 1:06,04; 3. Lalle (Italia) 1:06,34; 200 m bras: 1. Smith (Canada) 2:23,43; 2. Dementiev (URSS) 2:24,10; 3. Kudis (URSS) 2:24,73; 100 m delfin: 1. Currington (SUA) 55,58; 2. Thompson (Canada) 57,05; 3. Van Buren (Canada) 57,12; 200 m delfin: 1. Kraus (RFG) 2:02,81; 2. Avtusenko (URSS) 2:03,73; 3. Rogers (Canada) 2:05,24; 400 m mixt: 1. Hargitay (Ungaria) 4:32,91; 2. Verraszto (Ungaria) 4:34,19; 3. Ritchie (Canada) 4:35,30; 4×100 m mixt: 1. S.U.A. 3:51,67; 2. Canada 3:53,67; 3. U.R.S.S. 3:54,34; 4×100 m liber: 1. S.U.A. 3:31,49; 2. R.F.G. 3:31,75; 3. U.R.S.S. 3:33,24; 4×200 m liber: 1. S.U.A. 7:41,20; 2. U.R.S.S. 7:41,55; 3. R.F.G. 7:48,27;

Înot (f) — 100 m liber: 1. Meuw (RFG) 57,80; 2. Hinderaker (SUA) 58,93; 3. Harrel (SUA) 59,03; 400 m liber: 1. Glasgow (SUA) 4:16,50; 2. McKinnon (Canada) 4:24,04; 3. Weinberg (SUA) 4:27,75; 100 m spate: 1. Studenikova (URSS) 1:06,68; 2. McCulvi (SUA) 1:07,23; 3. Rusanova (URSS) 1:08,54; ...8. E. Puel (România) 1:12,02; 100 m bras: 1. Stuart (Canada) 1:15,60; 2. Tasnady (SUA) 1:16,66; 3. Skolafczyk (Polonia) 1:16,83; ...8. Hoțescu (România) 1:19,44; 200 m bras: 1. Gagnon (Canada) 2:43,72; 2. Merklinger (Canada) 2:44,60; 3. Tasnady (SUA) 2:44,69; ...8. Hoțescu (România) 2:52,88; 100 m delfin: 1. Hinderaker (SUA) 1:03,63; 2. Beckmann (RFG) 1:03,84; 3. A. Miclăuș (România) 1:04,61; 200 m mixt: 1. Glasgow (SUA) 2:20,76; 2. Franks (SUA) 2:23,62; 3. Balla (Canada) 2:27,22; ...6. A. Miclăuș (România) 2:30,62; 4×100 m mixt: 1. S.U.A. 4:23,86; 2. U.R.S.S. 4:28,36; 3. R.F.G. 4:31,55; ...5. România 4:34,01; 4×100 m liber: 1. S.U.A. 3:53,70; 2. Canada

4:01,02; 3. R.F.G. 4:03,23; ...8. România 4:25,33.

Sărituri, Trambulină (m): 1. Bulatov (URSS) 768,28 p; 2. Ruiz (Cuba) 757,53 p; 3. Kosenkov (URSS) 754,99 p; platformă (f): 1. Kalinina (URSS) 404,53 p; 2. Vaitheovskaia (URSS) 380,76 p; 3. Wenstein (SUA) 361,65 p; trambulină(f): 1. Kalinina (URSS) 652,81 p; 2. Ponomareva (URSS) 649,98 p; 3. Nutter (Canada) 628,87 p; platformă (m): 1. Vosler (SUA) 835,66 p; 2.

Troșin (URSS) 770,16 p; 3. Bungum (SUA) 753,96 p; ...7. Bagiu (România) 657,10 p;

Polo: 1. România; 2. Ungaria; 3. Italia

* *

Handbal (m): 1. România; 2. Iugoslavia; 3. Polonia

Șah: 1. U.R.S.S.; 2. Cuba; 3. Anglia

CAMPIONATE MONDIALE

TIR CU ARCUL

9—12.02. — CANBERA

Masculin: 1. Richard McKinney (SUA) 2501 p; 2. Takashi Kamei (Japonia) 2480 p; 3. Lenardo Denardi (Italia) 2480 p;

Echipe: 1. S.U.A. 7444 p; 2. Italia 7342 p; 3. Japonia 7333 p.

Feminin: 1. Luann Ryon (SUA) 2515 p; 2. Jadwiga Wilejto (Polonia) 2456 p; 3. Irene Daubenspeck (RFG) 2450 p;

Echipe: 1. S.U.A. 7379 p; 2. U.R.S.S. 7094 p; 3. Australia 6936 p.

HOCHEI (bandy)

23—30.01 — OSLO

1. U.R.S.S.; 2. Suedia; 3. Finlanda.

BOB

29—30.01 — St. MORITZ

Două persoane: 1. Hans Hildebrand-Heinz Meier (Elveția II) 4:51,68; 2. Fritz Ludi-Hansjorg Trachsel (Elveția I) 4:52,43; 3. Stefan Gaisreiter-Manfred Schumann (RFG I) 4:52,78

CICLOCROS

30.01 — HANOVRA

Amatori: 1. Robert Vermeyre (Belgia) 56,12; 2. Eckehardt Feichreber (RFG) la 26 sec; 3. Wojtek Cervinek (Cehoslovacia) a.t.;

Profesioniști: 1. Albert Zeifel (Elveția) 1h 04,15; 2. Peter Frischknecht (Elveția) 1h 06,20; 3. Eric de Vlaeminck (Belgia) 1h 06,50.

BOB

5—6.02. — St. MORITZ

4 persoane: 1. R.D. Germană I (Meinhard Nehmer, Bernard Gerneshausen, Jurgen Gerhardt, Raimund Bethge) 4:42,42; 2. Elveția II (Erich Schärer, Ueli Bächli, Ruedi Martin, Sepp Benz) 4:42,96; 3. R.F.G. II (Jakob Resch, Herbert Berg, Fritz Ohlwarter, Walter Barfuss) 4:43,53.

PATINAJ VITEZĂ (m)

12—13.02. — HEERENVEEN

500 m: 1. Eric Heyden (SUA) 38,80; 2. Gaetan Boucher (Canada) 39,16; 3. Kaj Arne Stenshemmet (Norvegia) 39,17;

5000 m: 1. Hans Van-Helden (Olanda) 7:06,40; 2. Sten Stensen (Norvegia) 7:08,81; 3. Serghei Marciuk (URSS) 7:10,23;

1500 m: 1. Amund Sjøebrend (Norvegia) 2:01,16; 2. Jan Egil Storholt (Norvegia) 2:01,26; 3. Eric Heyden (SUA) 2:01,66;

10 000 m: 1. Sten Stensen 14:48,76; 2. Serghei Marciuk 14:56,38; 3. Eric Heyden 14:59,02.

Poliatlion: 1. Eric Heyden (SUA) 167,831 p; 2. Jan Egil Storholt (Norvegia) 168,003 p; 3. Sten Stensen (Norvegia) 168,196 p.

PATINAJ VITEZĂ (f)

11—12.02. — KEYSTONE

500m: 1. Vera Brindzei (URSS) 51,70; 2. Halonen (Finlanda) 42,21; 3. Elisabeth Heyden (SUA) 42,50;

1500 m: 1. Galina Stepanskaia (URSS) 2:11,8; 2. Sylvia Burka (Canada) 2:12,01; 3. Vera Brindzei 2:12,43;

1000 m: 1. Vera Brindzei 1:25,27; 2. Sylvia Burka 1:25,67; 3. Galina Nikitina (URSS) 1:25,91;

3000 m: 1. Galina Stepanskaia (URSS) 4:46,45; 2. Elisabeth Heyden 4:48,43; 3. Galina Nikitina (URSS) 4:48,49;

Poliatlion: 1. Vera Brindzei (URSS) 177,085 p; 2. Galina Stepanskaia (URSS) 178,297 p; 3. Galina Nikitina (URSS) 178,623 p.

SCHI (sărituri)

18—20.02 — VIKERSUND

1. Walter Steiner (Elveția) 564,5 p; 2. Toni Innauer (Austria) 547 p; 3. Henry Glass (RDG) 541,5 p.

SĂNIUȚE

19—20.02 — IGLS

Masculin: 1. Hans Rinn (RDG) 3: 29,03; 2. Horst Muller (RDG) 3:30,83; 3. Anton Winkler (RFG) 3:30,99;

Feminin: 1. Margit Schumann (RDG) 2:52,05; 2. Vera Susulia (URSS) 2:53,14; 3. Margit Graf (Austria) 2:53,36;

Perechi: 1. Hans Rinn-Norbert Hahn (RDG) 1:26,82; 2. Bruner-Gschnitzer (Italia) 1:26,93; 3. Brandner-Schwarm (RFG) 1:27,07.

BIATLON

23—27.02. — LILLEHAMMER

- 20 km: 1. Heikki Ikola (Finlanda) 1h.10:51 (1); 2. Sigleif Johansen (Norvegia) 1h.11:16(2); 3. Aleksandr Tihonov (URSS) 1h.11:18 (4); ...15. Gheorghe Gîrnîță (România) 1h.14:38(2).
10 km: Aleksandr Tihonov (URSS) 32:47,8(1); 2. Nikolai Kruglov (URSS) 33:45,1(1); 3. Aleksandr Usakov (URSS) 34:12,4(1); ... 22. Gheorghe Gîrnîță (România) 36:15,3(3);
4 x 7,5 km: 1. U.R.S.S. 1h.48:10,8(0); 2. Finlanda 1h.49:55,9 (2); 3. R.D. Germană 1h.50:52,5(2).

PATINAJ (sprinter)

26—27.02. — ALKMAAR

- Masculin — 500 m: 1. Peter Muller (SUA) 39,64; 2. Eric Heyden (SUA) 39,68; 3. Oloph Granath (Suedia) 39,65; 1000 m: 1. Eric Heyden 1:19,34; 2. Kaj Arne Stenshemmet (Norvegia) 1:19,58; 3. Jos Valentijn (Olanda) 1:19,75;
Feminin — 500 m: 1. Kim Kostrom (SUA) 44,67; 2. Leah Poulos (SUA) 44,75; 3. Sylvia Burka (Canada) 44,90; 1000 m: 1. Sylvia Burka 1:28,20; 3. Vera Brindzei (URSS) 1:30,00; 3. Van der Lende (Olanda) 1:30,20.
Masculin — 500 m: 1. Evgheni Kulikov (URSS) 38,52; 2. Engelstad (Norvegia) 38,93; 3. Oloph Granath 38,95; 1000 m: 1. Eric Heyden 1:17,59; 2. Peter Muller 1:18,32; 3. Kaj Arne Stenshemmet 1:18,39;
Feminin — 500 m: 1. Vera Brindzei 43,65; 2. Sylvia Burka 43,86; 3. Leah Poulos 43,94; 1000 m: 1. Sylvia Burka 1:27,91; 2. Vera Brindzei 1:29,48; 3. Leah Poulos 1:29,71.
Poliatlon — masculin: 1. Eric Heyden (SUA) 157,455 p; 2. Peter Muller (SUA) 157,925 p; 3. Evgheni Kulikov (URSS) 158,960 p
Feminin: 1. Sylvia Burka (Canada) 177,115 p; 2. Leah Poulos (SUA) 179,545 p; 3. Kaitske Pijlman (Olanda) 180,495 p.

PATINAJ ARTISTIC

1—5.03. — TOKYO

- Perechi: 1. Irina Rodnina-Aleksandr Zaitsev (URSS) 140,50 p; 2. Irina Vorobieva — Aleksandr Vlasov (URSS) 135,65 p; 3. Tai Babilonia-Randy Gardner (SUA) 135,65 p;
Feminin: 1. Linda Fratianne (SUA) 189,26 p; 2. Anett Poetzsch (RDG) 185,18 p; 3. Dagmar Lurz (RFG) 182,48 p;
Masculin: 1. Vladimir Kovalev (URSS) 188,04 p; 2. Jan Hofmann (RDG) 186,96 p; 3. Minoru Sano (Japonia) 185,10 p;
Dans: 1. Irina Moiseeva-Andreï Minenkov (URSS) 207,82 p; 2. Janet Thompson-Warren Maxwell (Anglia) 201,66 p; 3. Natalia Liniciuk — Ghenadi Karponosov (URSS) 199,92 p.

HOCHEI

- Grupa A: 1. Cehoslovacia; 2. Suedia; 3. U.R.S.S.; ... 8. România
Grupa B: 1. R.D. Germană; 2. Polonia; 3. Japonia;
Grupa C: 1. Italia; 2. Danemarca; 3. Bulgaria

TENIS DE MASĂ

26.03—5.04 — BIRMINGHAM

- Echipe (f): 1. R.P. Chineză; 2. Coreea de Sud; 3. R.P.D. Coreeană; ...13. România;
Echipe (m): 1. R.P. Chineză; 2. Japonia; 3. Suedia; ... 13. România;
Simplu (f): 1. Pak Yung Sun (R.P.D. Coreeană); 2. Chang Li (R.P. Chineză); 3—4. Ke Hsin-ai (R.P. Chineză) și Chang Te yin (R.P. Chineză);
Simplu (b): 1. Mitsuro Kohno (Japonia); 2. Kuo Yao-hua (R.P. Chineză); 3—4. Liang Ke-liang (R.P. Chineză) și Huan Lian (R.P. Chineză);
Dublu (f): 1. Pak Yong Ok (R.P.D. Coreeană), Yang Yin (R.P. Chineză); 2. Chu Hsian-yun, Wei Li-Chieh (R.P. Chineză); 3—4. Chang Li, Ke Hsin-ai (R.P. Chineză) și Kim Son Ok, Lee Ki Wan (Coreea de Sud);
Dublu (b): 1. Li Cen shih, Liang Ke-liang (R.P. Chineză); 2. Huan Lian, Lu Yuan-sheng (R.P. Chineză); 3—4. S. Bengtsson, K. Johansson (Suedia) și A. Stipanici, D. Surbek (Jugoslavia);
Dublu mixt: 1. Claude Bergeret, Jacques Secretin (Franța); 2. Sachiko Yokota, Tojio Tasaka (Japonia); 3—4. Li Chen-shih, Yen Kuei-i (R.P. Chineză) și Lee Sang Kuk, Lee Ki Wo (Coreea de Sud).

SCRIMA

14—24.07 — BUENOS AIRES

- Floretă (m): 1. Aleksandr Romankov (URSS); 2. Harald Hein (RFG); 3. Carlo Montano (Italia); Petru Kuki (România) eliminat în primele tururi;
Sabie: 1. Pal Gerevich (Ungaria); 2. Vladimir Nazlimov (URSS); 3. Angelo Arcidiacono (Italia); I. Pop, C. Marin, Al. Niică, M. Mustăță, D. Irimiciuc (toți România) eliminați în primele tururi;
Spadă: 1. Johan Harmenberg (Suedia); 2. Rolf Edling (Suedia); 3. Patrice Gaille (Elveția); N. Iorgu, L. Angelescu, O. Zidaru, I. Popă (toți România) eliminați în primele tururi;
Floretă (f): 1. Valentina Sidorova (URSS); 2. Elena Belova (URSS); 3. Ildiko Tordassy (Ungaria); 4. Ecaterina Stahl (România); Suzana Ardeleanu, Magdalena Chezan, Marcela Moldovan (România) eliminate în primele tururi;
Floretă echipe (m): 1. R.F. Germania (Behr, Bach, Reichert, Hein); 2. Italia (Borella, Dal, Zotto, Montano, Coletti); 3. U.R.S.S. (Romankov, Rusiev, Smirnov, Isakov);
Sabie echipe: 1. U.R.S.S. (Burtev, Nazlimov, Nikitin, Bajenov); 2. România (D. Irimiciuc, I. Pop, C. Marin, Al. Niică, M. Mustăță); 3. Ungaria (Gedovary, Hammang, Gerevich, Marot);
Spadă echipe: 1. Suedia (Jacobsson, S. Bogstrom, Edling, Harmenberg); 2. Elveția (Kauter, Giger, Suchanecki, Gaille); 3. U.R.S.S. (Lukomski, Abusahmetov, Karagian, Dusok); ...5. România;
Floretă echipe (f): 1. U.R.S.S. (Sidorova, Nikonova, Belova, Kniazeva); 2. R.F. Germania (Hanisch, Qertel, Kirchs, Rutz); 3. România (E. Stahl, S. Ardeleanu, M. Chezan, M. Moldovan).

CANOTAJ

20-28.08. — AMSTERDAM

Feminin. Simplu: 1. Scheiblich (RDG) 3:34,41; 2. Velinova (Bulgaria) 3:36,31; 3. Ambrus (Ungaria) 3:37,27;

2 vîsle: 1. Zobelt-Borschmann (RDG) 3:16,83; 2. Iordanova-Otsetova (Bulgaria) 3:20,04; 3. Hills-Hansen (SUA) 3:22,48;

2 f.c.: 1. Noack-Dahne (RDG) 3:27,89; 2. Dierdorp-Abma (Olanda) 3:30,54; 3. Antoft-Craig (Canada) 3:32,29; 4. M. Predescu-A. Chertic (România) 3:33,54;

4+1 vîsle: 1. R.D. Germană 3:10,11; 2. România (Veronica Jugănar, Aneta Marin, Felicia Afrăsiloaia, Maria Moșneagu+Elena Giurcă) 3:12,55; 3. Bulgaria 3:16,21;

4+1 rame: 1. R.D. Germană 3:20,59; 2. U.R.S.S. 3:23,14; 3. România (Elena Avram, Florica Petcu, Georgeta Mașka, Florica Zamfir+Elena Giurcă) 3:25,29;

8+1: 1. R.D. Germană 3:00,23; 2. U.R.S.S. 3:02,37; 3. Canada 3:05,72; 4. România 3:05,91; **Masculin. Simplu:** 1. Dreifke (RDG) 7:12,22; 2. Karppinen (Finlanda) 7:15,53; 3. Dovgan (URSS) 7:20,23;

2 vîsle: 1. Baillieu-Hart (Anglia) 6:42,83; 2. Schmied-Reich (RDG) 6:44,70; 3. Korsikov-Sciorni (URSS) 6:45,93;

2 f.c.: 1. Eliseev-Kulagin (URSS) 7:06,19; 2. Roberts-Clark (Anglia) 7:09,63; 3. Rodewald-Kraus (RDG) 7:13,56; ... 10. Simion-Gal (România) 7:25,09;

2+1: 1. Bulgaria 7:21,72; 2. R.D. Germană 7:24,60; 3. Cehoslovacia 7:28,72; ... 5. G. Bularda-P. Ceapura + L. Lovrensch (România) 7:32,21;

4 rame: 1. R.D. Germană 6:13,73; 2. Noua Zeelandă 6:19,14; 3. Cehoslovacia 6:21,10; ... 11. România 6:33,92;

4 vîsle f.c.: 1. R.D. Germană 5:57,44; 2. Cehoslovacia 6:01,37; 3. Bulgaria 6:04,43;

4+1 rame: 1. R.D. Germană 6:39,16; 2. R.F. Germania 6:41,76; 3. Bulgaria 6:49,63;

8+1: 1. R.D. Germană 5:45,36; 2. U.R.S.S. 5:50,71; 3. R.F. Germania 5:52,83.

CICLISM

24.08 — 4.09 — SAN CRISTOBAL (VENEZUELA)

Amatori. Viteză: 1. Hans Jurgen Geschke (RDG) 11,31; 2. H. Raasch (RDG); 3. N. Esslich (RDG);

Urmărire individuală: 1. Norbert Durpisch (RDG) 4:42,84; 2. Unterwalder (RDG) 4:48,18; 3. Gisiger (Elveția);

Semifond cu antrenament mecanic: 1. Gabi Mineboo (Olanda) 50 km în 44:35,7; 2. Caldentery (Spania) la 45 m; 3. Podlesch (RFG) la 270 m;

Semifond cu adițiune de puncte: 1. Constant Tourne (Belgia) 50 km în 1 h 02:03 — 29 p; 2. Faltyn (Polonia) 21 p; 3. Makarov (URSS) 14 p;

Tandem: 1. Vladimir Vackar-Miroslav Vymazal (Cehoslovacia); 2. Sement-Voronin (URSS); 3. Gewiss-Schäffner (RFG);

Urmărire echipe: 1. R.D. Germană 4:41,34;

2. R.F. Germania 4:49,09; 3. Elveția; 1000 m cu start de pe loc: 1. Lothar Thomas (RDG) 1:04,85; 2. Schumacher (RFG) 1:06,94; 3. Ledermann (Elveția) 1:07,07;

Viteză (f): 1. Galina Tareva (URSS); 2. Sue Novarra (SUA); 3. Zajickova (Cehoslovacia); **Urmărire (f):** 1. Vera Kuznetova (URSS) 4:01,85; 2. Riemersma (Olanda) 4:08,47; 3. Strong (Canada);

Fond contracronometru 100 km: 1. URSS (Cioplighin, Kaminski, Pikuus, Suhanov) 2h.10:39; 2. Italia (Bernardi, Pellegrini, Da Roos, Parrini) la 2:28 sec; 3. Polonia (Lang, Mytnik, Nowicki, Szozda) la 2:50;

Profesioniști. Viteză: 1. Koichi Nakano (Japonia) 11,02; 2. Y. Sugata (Japonia); 3. Nicholson (Australia);

Urmărire: 1. Gregor Braun (RFG) 6:00,78; 2. Knudsen (Norvegia) 6:06,78; 3. Heffernan (Anglia);

Semifond cu antrenament mecanic: 1. Cees Stamm (Olanda) 66,265 km în o oră; 2. Peffgen (RFG) la 75 m; 3. Algeri (Italia) la un tur și 220 m;

Fond: 1. Francesco Moser (Italia) 255 km în 6h.36:24; 2. Dietrich Thurau (RFG) a.t.; 3. Franco Bitosi (Italia) la 1:19.

CAIAC-CANOE

1—4.09. — PANCEAREVO

K1 500 m: 1. Vasile Dîba (România) 1:46,62; 2. Sledziwski (Polonia) 1:47,13; 3. Sztanity (Ungaria) 1:48,41;

K2 500 m: 1. R.D.G. (Olbricht-Mattern) 1:37,58; 2. U.R.S.S. 1:37,72; 3. Ungaria 1:38,25;

K4 500 m: 1. Polonia 1:26,71; 2. România (I. Dragulschi, B. Borbandi, M. Zafiu, V. Simiocenco) 1:28,49; 3. Spania 1:29,46;

C1 500 m: 1. Lipat Varabiev (România) 1:57,70; 2. Eicke (RFG) 1:58,13; 3. Soroka (URSS) 1:58,28;

C2 500 m: 1. Ungaria (Foltan-Vaskuty) 1:45,16; 2. Canada 1:45,63; 3. U.R.S.S. 1:45,80; 4. România 1:47,30;

K1 500 m (f): 1. Gúdrun Dittmar (RDG) 2:04,20; 2. Maria Cozma (România) 2:04,72; 3. Tatiana Korșunova (URSS) 2:06,30;

K2 500 m(f): 1. R.D.G. (Rossiger-Fischer) 1:50,91; 2. România (A. Orlov — N. Nichitov) 1:52,63; 3. Bulgaria (Geseva-Hristova) 1:53,53;

K4 500 m(f): 1. Bulgaria 1:37,80; 2. R.D. Germană 1:37,92; 3. U.R.S.S. 1:38,09; 4. România 1:38,89;

K1 1000 m: 1. Vasile Dîba (România) 3:53,90; 2. Rudiger Helm (RDG) 3:56,00; 3. Oreste Perri (Italia) 3:56,50;

K2 1000 m: 1. Ungaria (Bako-Szabo) 3:31,31; 2. R.D.G. (Olbricht — Mattern) 3:32,81; 3. U.R.S.S. (Nagorni — Romanovski) 3:35,34;

... 9. România (Eșeanu — Vartolomeu) 3:40,85;

K4 1000 m: 1. Polonia 3:07,32; 2. U.R.S.S. 3:08,94; 3. Spania 3:09,29; 4. România 3:09,70;

C1 1000 m: 1. Ivan Patzaichin (România) 4:12,56; 2. S. Antipov (URSS) 4:14,00; 3. Tamas Buday (Ungaria) 4:14,60;

C2 1000 m: 1. U.R.S.S. (Iurcenko-Lobanov) 3:46,68; 2. Ungaria 3:49,66; 3. Polonia 3:50,21;

4. România (Marcov — Munteanu) 3:51,51;
K1 10 000 m: 1. Oreste Perri (Italia) 43:30,39;

2. Stepanenko (URSS) și Fabian (Ungaria) 43:30,93;

K2 10 000 m: 1. U.R.S.S. (Surkas — Korolkov) 39:20,7; 2. România (C. Macarencu — N. Ticu) 39:28,9; 3. Polonia 39:36,6;

K4 10 000 m: 1. U.R.S.S. 35:23,10; 2. Ungaria 35:54,45; 3. Polonia 36:07,60; 4. România 37:18,11;

C1 10 000 m: Tamas Wichman (Ungaria) 46:32,88; 2. Iurcenko (URSS) 46:35,81; 3. I. Patzaichin (România) 47:25,94

C2 10 000 m: 1. U.R.S.S. (Petrenko — Lobanov) 42:56,15; 2. România (L. Varabiev — P. Cozlov) 42:59,11; 3. Ungaria 43:23,94

HALTERE

18—26.09. — STUTTGART

Muscă: 1. Aleksandr Voronin (URSS) 247,5 kg; 2. Kőszegy (Ungaria) 235 kg; 3. Casamayor (Cuba) 230 kg;

Cocoș: 1. Jiro Hosotani (Japonia) 252,5 kg; 2. Gh. Todorov (Bulgaria) 247,5 kg; 3. Cen Man-lin (R.P. Chineză) 245 kg;

Pană: 1. Nikolai Kolesnikov (URSS) 280 kg; 2. Rusev (Bulgaria) 277,5 kg; 3. Cziura (Polonia) 270 kg; ...5. I. Buta (România) 260 kg; 11. M. Grigoraș (România) 245 kg;

Ușoară: 1. Roberto Urrutia (Cuba) 315 kg; 2. Pevznev (URSS) 302,5 kg; 3. Kaczmarek (Polonia) 297,5 kg; ...12. Al. Kiss (România) 280 kg; 13. V. Docu (România) 277,5 kg;

Semimijlocie: 1. Iuri Vartanian (URSS) 345 kg; 2. P. Wenzel (RDG) 337,5 kg; 3. G. Schliwka (RDG) 330 kg;

Mijlocie: 1. Ghenadi Besonov (URSS) 352,5 kg; 2. Peter Bacsko (Ungaria) 345 kg; 3. P. Rabczewski (Polonia) 337,5 kg;

Semigrea: 1. Serghei Poltoratki (URSS) 375 kg; 2. R. Milser (RFG) 370 kg; 3. Al. Blanco (Cuba) 355 kg;

Grea: 1. Anatoli Kozlov (URSS) 367,5 kg; 2. Losch (RDG) 367,5 kg; 3. Broillet (Elveția) 365 kg;

Grea-ușoară: 1. Valentin Hristov (Bulgaria) 405 kg; 2. Zaitsev (URSS) 395 kg; 3. Ciezki (RDG) 390 kg;

Supergrea: 1. Vasili Alekseev (URSS) 430 kg; 2. A. Enalдиеv (URSS) 422,5 kg; 3. J. Heusser (RDG) 420 kg.

LUPTE GRECO-ROMANE

14—17.10. — GÖTEBORG

48 kg: 1. Aleksandr Sumakov (URSS); 2. T. Iordanov (Bulgaria); 3. T. Iordanov (Bulgaria);

52 kg: 1. Nicu Gingă (România); 2. K. Fatku-lin (URSS); 3. M. Shirani (Iran);

57 kg: 1. Pertti Ukkola (Finlanda); 2. F. Mustafin (URSS); 3. I. Frgici (Iugoslavia); ...

61 kg: 1. Dulică (România);

62 kg: 1. Lajos Reczi (Ungaria); 2. K. Lipien (Polonia); 3. I. Păun (România);

68 kg: 1. Hans Wehling (RDG); 2. L. Skjöld (Suedia); 3. N. Dirnov (Bulgaria); ...5. Șt. Rusu (România);

74 kg: 1. Vitezslav Macha (Cehoslovacia); 2. I. Sopov (Bulgaria); 3. F. Kocsis (Ungaria);

82 kg: 1. Vladimir Cebokarov (URSS); 2. Ion Draica (România); 3. M. Petkovici (Iugoslavia);

90 kg: 1. Frank Andersson (Suedia); 2. P. Dicu (România); 3. S. Nikolov (Bulgaria);

100 kg: 1. Nikolai Balboșin (URSS); 2. R. Nemisevici (Iugoslavia); 3. G. Petkov (Bulgaria); ...5. I. Savin (România);

+ 100 kg: 1. Nicola Dinev (Bulgaria); 2. Al. Kolcinski (URSS); 3. A. Robertson (Suedia)

LUPTE LIBERE

20—23.10. — LAUSANNE

48 kg: 1. Anatoli Beloglazov (URSS); 2. N. Fujisawa (Japonia); 3. Kiung Kim (Coreea de Sud); ...5. Gh. Rașovan (România);

52 kg: 1. Yuji Takada (Japonia); 2. J. Stecyk (Polonia); 3. H. Reich (RDG);

57 kg: 1. Tadashi Sasaki (Japonia); 2. V. Alekseev (URSS); 3. J. Reinwand (SUA);

62 kg: 1. Vladimir Iudin (URSS); 2. J. Humphrey (SUA); 3. M. Dukov (Bulgaria);

68 kg: 1. Pavel Pineghin (URSS); 2. S. Saben (Iugoslavia); 3. Z. Oidov (R.P. Mongolă); ...6. L. Sandor (România);

74 kg: 1. Stanley Dziedzic (SUA); 2. M. Barezgar (Iran); 3. A. Nanev (Bulgaria); ...6. E. Cristea (România);

82 kg: 1. Adolf Seger (RFG); 2. M. Aracilov (URSS); 3. I. Kovacs (Ungaria);

90 kg: 1. Anatoli Prokopciuk (URSS); 2. U. Neupert (RDG); 3. S. Lutviev (Bulgaria); ...5. I. Ivanov (România);

100 kg: 1. Aslanbek Bisultanov (URSS); 2. H. Büttner (RDG); 3. V. Pușcașu (România);

+ 100 kg: 1. Soslan Andiev (URSS); 2. M. Ghercev (Bulgaria); 3. J. Balla (Ungaria).

PENTATLON MODERN

2—6.10. — SAN ANTONIO (SUA)

Individual: 1. Janusz Peciak (Polonia) 5484 p; 2. Pavel Lednev (URSS) 5401 p; 3. Slavomir Rotkiewicz (Polonia) 5352 p; ...20. D. Spîrlea (România) 5099 p;

Echipe: 1. Polonia 16 029 p; 2. U.R.S.S. 16 027 p; 3. Ungaria 15 644 p.

Feminin: 1. Virginia Swift (SUA) 4660 p; 2. Kathy Taylor (Anglia) 4595 p; 3. Roswitha Kirsch (R.F.G.) 4372 p.

CAMPIONATE MONDIALE DE TINERET ȘI JUNIORI

HOCHEI (tineret)

1. U.R.S.S.; 2. Canada; 3. Cehoslovacia

BIATLON (juniori)

23 — 27.02 — LILLEHAMMER

10 km: 1. Serghei Levinski (URSS) 35:21,0;
2. Odd Lirhus (Norvegia) 35:26,3; 3. Aleksei
Ulin (URSS) 35:34,1;
3 x 7,5 km: 1. Norvegia 1h. 27:39,9(3);
2. U.R.S.S. 1h.28:04,2(4); 3. Finlanda 1h.28:17,9
(6)

ȘAH (JUNIORI)

1. Mark Diessen (SUA); 2. Lubomir Ftacnik
(Cehoslovacia); ... 18. Ovidiu Foișor (România)

SCHI-FOND (juniori)

17 — 20.02 — SAINT CROIX

15 km: 1. Ivan Lebanov (Bulgaria) 48:55,66;
2. Anatoli Ivanov (URSS) 49:35,60; 3. Leonid
Oliușin (URSS) 50:02,37;
5 km: 1. Brigitte Schreiber (RDG) 18:56,95;
2. Liubov Zikova (URSS) 18:58,94; 3. Nadejda
Smakova (URSS) 19:01,31;
Combinată nordică: 1. Gunther Schmieder
(RDG) 429,914 p; 2. Feodor Kolcin (URSS)
427,800 p; 3. Uwe Dotzauer (RDG) 422,764 p;
3 x 10 km(b): 1. U.R.S.S.: 1h.50: 43,59;
2. R.D. Germană 1h.51:11,47; 3. Finlanda 1h.
54:35,53;
3 x 5 km(f): 1. R.D. Germană 1h. 05:21,71;
2. R.F. Germania 1h.06:45,66; 3. Norvegia
1h.07:13,47.

PATINAJ VITEZĂ (juniori)

19 — 20.02. — INZEL

Feminin — 500 m: 1. Kim Kostrom (SUA)
43,87; 2. C. Bruner (Elveția) 44,26; 3. P. Dur-
nin (Canada) 44,26;
1500 m: 1. Elisabeth Heyden (SUA) 2:20,60;
2. Eva Jensen (Norvegia) 2:21,54; 3. Kim Kos-
trom 2:21,75;
1000 m: 1. Kim Kostrom 1:26,74; 2. Elisabeth
Heyden 1:29,12; 3. S. Brunner (Canada) 1:29,14;
3000 m: 1. Elisabeth Heyden 4:58,69; 2. Kim
Kostrom 5:00,20; 3. Eva Jensen 5:03,05.
Poliatlon: 1. Kim Kostrom (SUA) 184,523 p;
2. Elisabeth Heyden (SUA) 184,523 p; 3. Eva
Jensen (Norvegia) 185,807 p.
Măsculin — poliatlon: 1. Eric Heyden (SUA)
168,716 p; 2. Jan Junnell (Suedia) 170,881 p;
3. Van der Duim (Olanda) 171,757 p.

SCRIMA (tineret)

7 — 10.04. — VIENA

Floretă (m): 1. Vladimir Lapički (URSS);
2. Andrea Borela (Italia); 3. Mathias Gay (RFG);

Florin Nicolae, Sorin Roca, George Oancea (toți
România) eliminați în primele tururi;

Floretă (f): 1. Christine Fekete (Franța);
2. Ana Dmitrienko (URSS); 3. Brigitte Latrille
(Franța); Adriana Băcioi, Marta Griga, Felicia
Truț (toate România) eliminate în primele tururi;

Sabie: 1. Husein Ismailov (URSS); 2. Elbrus
Baianov (URSS); 3. Ildus Samsudinov (URSS);
Florin Păunescu, Emilian Nuță, Constantin
Ilief (toți România) eliminați în primele tururi;

Spadă: 1. Niels Bjorn Koppang (Norvegia);
2. Manfred Beckman (REG); 3. Aleksandr Moiaiev
(URSS); Ion Nițulescu, Teodor Bălănescu, Mihai
Popa (toți România) eliminați în primele tururi.

HANDBAL (tineret)

11 — 20.04. — S UEDIA

1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. Iugoslavia ... 11. Ro-
mânia.

HANDBAL (junioare)

30.09 — 7.10 ROMÂNIA

1. Iugoslavia; 2. U.R.S.S.; 3. România.

CICLISM (juniori)

10 — 14.07 — VIENA

Viteză: 1. Lutz Heschlich (RDG); 2. Serghel
Kopilov (URSS); 3. Detlef Uibel (RDG);

1000 m cu start de pe loc: 1. Rainer Honisch
(RDG) 1:06,54; 2. Miroslav Junec (Cehoslova-
cia) 1:07,08; 3. Heinz Isler (Elveția) 1:07,60;

Urmărire individuală: 1. Hans Joachim Pohl
(RDG); 2. Thomas Schnelle (RDG); 3. Sumarokov
(URSS);

Urmărire echipe: 1. R.D. Germană 4:23,67;
2. R.F. Germania 4:28,31; 3. U.R.S.S. 4:30,72;

Semifond cu adițiune de puncte: 1. Miroslav
Junec (Cehoslovacia) 37:49,37 — 42 p; 2. Leit-
loff (RFG) 37 p; 3. Peiper (Austria) 32 p;

Fond individual: 1. Ronny Van Holten (Belgia)
126 km în 3h.17:22; 2. N. Carlsson (Suedia)
la 1:23,; 3. Edwin Menzi (Elveția) a.t.;

Fond echipe: 1. R.D. Germană 70 km în 1h.
31:16; 2. U.R.S.S. la 56 sec; 3. Italia la 1:41.

HALTERE (juniori)

9 — 17.07 — SOFIA

Muscă (52 kg): 1. Ferenc Hornyak (Ungaria)
217,5 kg; 2. Jan Matura (Polonia) 210 kg;
3. Kazusito Manabe (Japonia) 205 kg; ... 5. Ion
Bălăș (România) 197,5 kg;

Cocoș (56 kg): 1. Oleg Karaïandi (URSS)
242,5 kg; 2. Daniel Nunez (Cuba) 240 kg;
3. Vladimir Starkov (URSS) 235 kg; ... 7. Cristian

Matees (România) 220kg; 8. Mircea Tull (România) 215 kg;

Pană (60 kg): 1. Joachim Kunz (RDG) 262,6 kg; 2. Ștefan Dimitrov (Bulgaria) 260 kg; 3. Naško Bozev (Bulgaria) 252,5 kg; 4. Eugen Chivu (România) 247,5 kg;

Ușoară (67,5 kg): 1. Vladimir Mihalev (URSS) 290 kg; 2. Ștefan Petrov (Bulgaria) 287,5 kg; 3. Ianko Rusev (Bulgaria) 285 kg; ... 5. Serghei Klimov (România) 280 kg;

Semimijlocie (75 kg): 1. Daniel Zajac (Cuba) 330 kg; 2. Valeri Talaev (URSS) 312,5 kg; 3. Julio Echenique (Cuba) 307,5 kg; ... 10. Tiberiu Kiskalo (România) 265 kg;

Mijlocie (82,5 kg): 1. Nikolai Gruzdev (URSS) 337,5 kg; 2. Hristo Belciovski (Bulgaria) 320 kg; 3. Harald Georg (RDG) 307,5 kg.

Semigrea (90 kg): 1. Pavel Silkin (URSS) 360 kg; 2. Detlev Jähnel (RDG) 335 kg; 3. Ahn Young Ji (Coreea de Sud) 330 kg; ... 8. Ilie Vasile (România) 282,5 kg;

Grea (100 kg): 1. Serghei Arakelov (URSS) 380 kg; 2. Viktor Sota (URSS) 350 kg; 3. Rene Wissuwa (RDG) 330 kg;

Grea-ușoară (110 kg): 1. Ghenadi Klimenciukov (URSS) 357,5 kg; 2. Francesco Mendez (Cuba) 332,5 kg; 3. Ulrich Merkel (RDG) 322,5 kg;

Supergrea (+100 kg): 1. Rumen Milcev (Bulgaria) 320 kg; 2. Istvan Reti (Ungaria) 315 kg; 3. Hännel Winkler (RDG) 307,5 kg.

FOTBAL (juniori)

1. U.R.S.S.; 2. Mexic; 3. Brazilia.

CUPA MONDIALĂ

SCHI

Masculin: 1. Ingemar Stenmark (Suedia) 339 p; 2. Klaus Heidegger (Austria) 250 p; 3. Franz Klammer (Austria) 203 p;

Feminin: 1. Lise Marie Morerod (Elveția) 319 p; 2. Annemarie Moser-Pröll (Austria) 246 p; 3. Monika Kaserer (Austria) 196 p;

Echipe: 1. Austria 1998 p; 2. Elveția 1186 p; 3. Italia 703 p.

LUPTE LIBERE

1. U.R.S.S.; 2. S.U.A.

LUPTE GRECO-ROMANE (juniori)

1. U.R.S.S.

LUPTE LIBERE (juniori)

1. U.R.S.S.

ATLETISM

3—4.09 — DUSSELDORF

Masculin — 100 m: 1. Steve Williams (SUA) 10,13; 2. Eugen Ray (RDG) 10,15; 3. Silvio Leonard (America) 10,19; 200 m: 1. Clancy Edwards (SUA) 20,17; 2. Pietro Menea (Europa) 20,17; 3. Silvio Leonard 20,30; 400 m: 1. Alberto Juantorena (Am) 45,36; 2. Volker Beck (RDG) 45,50; 3. Robert Taylor (SUA) 45,57; 800 m: 1. Alberto Juantorena 1:44,0; 2. Mike Boyt (Africa) 1:44,1; 3. Willi Wulbeck (RFG) 1:45,5; 1500 m: 1. Steven Overt (Europa) 3:34,5; 2. Thomas Wessinghage (RFG) 3:36,0; 3. Jurgen Straub (RDG) 3:37,5; 5 000 m: 1. Miruts Yifter (Africa) 13:13,8; 2. Marty Liquori (SUA) 13:15,1; 3. Da-

vid Fitzimons (Australia) 13:17,4; 10 000 m: 1. Miruts Yifter 28:32,3; 2. Jorg Peter (RDG) 28:34,0; 3. Jos Hermens (Europa) 28:35,0; 110 m g: 1. Thomas Munkelt (RDG) 13,41; 2. Alejandro Casanas (Am) 13,50; 3. Charles Foster (SUA) 13,51; 400 m g: 1. Edwin Moses (SUA) 47,58; 2. Volker Beck (RDG) 48,83; 3. Harald Schmid (RFG) 48,85; 3000 m obstacole: 1. Michael Karst (RFG) 8:21,6; 2. Eshetu Tura (Af) 8:22,5; 3. Georges Malley (SUA) 8:25,2; 4 x 100 m: 1. S.U.A. 38,03 RM; 2. R.D.G. 38,57; 3. America 38,66; 4 x 400 m: 1. R.F.G. 3:01,3; 2. Europa 3:02,5; 3. America 3:02,7; Înălțime: 1. Rolf Beilschmidt (RDG) 2,30 m; 2. Dwight Stones (SUA) 2,27 m; 3. Jacek Wszola (Eur) 2,24 m; triplusalt: Joao Carlos de Oliveira (Am) 16,68 m; 2. Anatoli Piskulin (Eur) 16,61 m; 3. Klaus Hufnagel (RDG) 16,43 m; prăjină: 1. Mike Tully (SUA) 5,60 m; 2. Wladislaw Kozakiewicz (Polonia) 5,55 m; 3. Axel Weber (RDG) 5,30 m; lungime: 1. Arnie Robinson (SUA) 8,19 m; 2. Hans Baumgartner (RFG) 7,96 m; 3. Charlton Ehizuelen (Afr) 7,89 m; greutate: 1. Udo Beyer (RDG) 21,74 m; 2. Reijo Stahlberg (Eur) 20,46 m; 3. Ralf Reichenbach (RFG) 19,97 m; disc: 1. Volfgang Schmid (RDG) 67,14 m; 2. Mac Wilkins (SUA) 66,64 m; 3. Hein Direk Neu (RFG) 62,64 m; ciocan: 1. Karl Hans Riehm (RFG) 75,64 m; 2. Jochen Sachse (RDG) 75,40 m; 3. Peter Farmer (Aus) 73,92; suliță: 1. Michael Wessing (RFG) 87,46 m; 2. Wolfgang Hanisch (RDG) 84,28 m; 3. Miklos Nemeth (Eur) 80,82 m;

Feminin — 100 m: 1. Marlies Oelsner (RDG) 11,16; 2. Sonia Lannaman (Eur) 11,26; 3. Silvia Chivas (Am) 11,34; 200 m: 1. Irena Szewinska

(Eur) 22,72; 2. Bärbel Eckert (RDG) 23,02 m;
 3. Tatiana Prorocenka (URSS) 23,26; 400 m: 1. Irena Szewinska 49,52; 2. Maritta Koch (RDG) 49,76; 3. Marina Sidorova (URSS) 51,29; 800 m: 1. Tonka Petrova (Eur) 1:59,2; 2. Christine Liebetrau (RDG) 1:59,5; 3. Svetlana Stirkina (URSS) 1:59,7; 1500 m: 1. Tatiana Kazankina (URSS) 4:12,7; 2. Francis Lutz-Larrieu (SUA) 4:13,0; 3. Ulrike Bruns (RDG) 4:13,1; 4. Natalia Mărășescu (Eur) 4:13,1; 3000 m: 1. Grete Waitz (Eur) 8:43,5; 2. Ludmila Bragina (URSS) 8:46,3; 3. Jane Merrill (SUA) 8:46,6; 100 m g: 1. Grazyna Rabsztyń (Eur) 12,70; 2. Johana Klier (RDG) 12,86; 3. Liubov Nikitenko (URSS) 12,87; 4 x 100 m: 1. Europa 42,51; 2. RDG. 42,65; 3. U.R.S.S. 42,91; 4 x 400 m: 1. R.D.G. 3:24,0; 2. Europa 3:25,8; 3. U.R.S.S. 3:27,0; înătime: 1. Rosemarie Ackermann (RDG) 1,98 m; 2. Sara Simeoni (Eur) 1,92 m; 3. Debbie Brill (Am) 1,89 m; lungime: Lynette Jacenko (Aus) 6,54 m; 2. Jarmila Nygrynova (Eur) 6,48 m; 3. Tatiana Skaciko (URSS) 6,48 m; suliță: 1. Ruth Fuchs (RDG) 62,36 m; 2. Nadejda Jakubovici (URSS) 62,02 m; 3. Theresa Sanderson (Eur) 60,30 m; greutate: 1. Ilona Slupianek (RDG) 20,93 m; 2. Helena Fiebingrova (Eur) 20,63 m; 3. Svetlana Krascsevskaja (URSS) 20,39 m; disc: 1. Faina Melnik (URSS) 68,10 m; 2. Argentina Menis (Eur) 63,38 m; 3. Sabine Engel (RDG) 63,12 m;
 Masculin: 1. R.D. Germană 127 p; 2. S.U.A. 120 p; 3. R.F.G. 112 p.
 Feminin: 1. Europa 107 p; 2. R.D.G. 102 p; 3. U.R.S.S. 89 p.

VOLEI (juniori)

Feminin: 1. U.R.S.S.; 2. R.D. Germană; 3. R. P. Chineză

Masculin: 1. U.R.S.S.; 2. Japonia; 3. Cuba

BASCHET

Cupa Intercontinentală: 1. U.R.S.S.; 2. S.U.A.; 3. Italia;

Cupa Intercontinentală (cluburi): 1. Real Madrid; 2. Maccabi Tel Aviv; 3. Mobilgirgi Varese.

CAMPIONATELE EUROPENE

PATINAJ VITEZĂ (m)

22—23.01. — LARVIK

500 m: 1. Jan Egil Storholt (Norvegia) 39,54; 2. Kaj Arne Stenshemmet (Norvegia) 39,88; 3. Vladimir Lobanov (URSS) 39,89;

5000 m: 1. Jan Egil Storholt 7:23,36; 2. Sten Stensen (Norvegia) 7:26,02; 3. Piet Kleine (Olanda) 7:26,05;

1500 m: 1. Kaj Arne Stenshemmet 1:59,87; 2. Amund Sjoebrend (Norvegia) 2:00,23; 3. Jan Egil Storholt 2:00,48; 10000 m: 1. Amund Sjoebrend 15:03,78; 2. Sten Stensen 15:06,15; 3. Piet Kleine 15:08,1;

GIMNASTICĂ

29—30.10. — OVIEDO

Masculin: 1. Nikolai Andrianov (URSS) 57,45p; 2. Vladimir Markelov (URSS) 57,40p; 3. Aleksandr Tkacev (URSS) 57,35 p;

Feminin: 1. Maria Filatova (URSS) 38,95 p; 2. Steffi Kräker (RDG) 38,45 p; 3. -Natalia Sapoșnikova (URSS) 38,20 p; ...7. Anca Grigoraș (România) 37,75 p.

Masculin — sol: 1. N. Andrianov (URSS) 19,25 p; 2. Al. Tkacev (URSS) 19,00 p; 3. Vl. Markelov (URSS) 18,95 p;

Cal cu minere: 1. Vl. Markelov 19,50p; 2. Nikolay (RDG) 19,50 p; 3. Al. Tkacev 19,15 p;

Inele: 1. N. Andrianov 19,70 p; 2. Vl. Markelov 19,55 p; 3. Al. Tkacev 19,45 p;

Sărituri: 1. Vl. Markelov 19,15 p; 2. N. Andrianov 19,05 p; 3. Brückner (R.D.G.) 18,95 p;

Paralele: 1. N. Andrianov 19,20 p; 2. Al. Tkacev 19,15 p; 3. Kato (Japonia) 19,10 p;

Bară: 1. Vl. Markelov, Al. Tkacev și E. Gienger (RFG) 19,60 p;

Feminin — sărituri: 1. N. Sapoșnikova (URSS) 19,45 p; 2. Maria Filatova (URSS) 19,35 p;

3. Marta Egervary (Ungaria) 19,05 p;

Paralele: 1. Elena Muhina (URSS) 19,60 p; 2. M. Filatova 19,45 p; 3. St. Kräker (RDG) 19,40 p;

Bîrnă: 1. El. Muhina 19,30 p; 2. St. Kräker 19,00 p; 3. A. Grigoraș (România) 18,85 p;

Sol: 1. M. Filatova 19,70 p; 2. St. Kräker, 19,25 p și V. Cerna (Cehoslovacia) 19,25 p.

VOLEI

9 — 15.11 — FUKUOKA

1. Japonia; 2. Cuba; 3. Coreea de Sud;

VOLEI (m)

17 — 29.11 — TOKIO.

1. U.R.S.S.; 2. Japonia; 3. Cuba.

TENIS

Cupa Davis: Australia — Italia 3—1

Poliatlon: 1. Jan Egil Storholt (Norvegia) 169,932 p; 2. Kaj Arne Stenshemmet (Norvegia) 170,377 p; 3. Amund Sjoebrend (Norvegia) 170,912 p.

PATINAJ ARTISTIC

25—29.01. — HELSINKI

Perechi: 1. Irina Rodnina-Aleksandr Zaitsev (URSS) 141,08/9 p; 2. Irina Vorobieva-Aleksandr Vlasov (URSS) 136,74/19 p; 3. Marina Cerkasova-Sergei Sakhray (URSS) 133,97/28 p;

Masculin: 1. Jan Hoffmann (RDG) 189,2/10 p; 2. Vladimir Kovalev (URSS) 186,98/19 p; 3. Robin Coussins (Marea Britanie) 183,22/27 p;

Feminin: 1. Anett Poetzsch (RDG) 189,78/9 p; 2. Dagmar Lurz (RFG) 183,22/23 p; 3. Susanna Driano (Italia) 182,30/27 p;
Dans: 1. Irina Moiseeva-Andrei Minenkov (URSS) 206,44/9 p; 2. Krystina Regoczi-Andras Sallay (Ungaria) 201,14/25 p; 3. Natalia Liniciuk-Ghenadi Karponosov (URSS) 200,32/25,5 p;

SĂNIUȚE

12—13.02. — KÖNIGSEE

Feminin: 1. Elisabeth Demleitner (RFG) 3:15,89; 2. Margit Schumann (RDG) 3:16,44; 3. Margit Graf (Austria) 3:17,30;
Masculin: 1. Anton Winkler (RFG) 3:22,45; 2. Hans Rinn (RDG) 3:23,56; 3. Karl Brunner (Italia) 3:23,97;
Perechi: 1. Hans Brandner-Balthasar Schwarm (RFG) 1:38,39; 2. Hans Rinn-Norbert Hahn (RDG) 1:38,48; 3. Stefan Holzhammer-Rudi Grosswang (RFG) 1:38,88.

TIR (cu aer comprimat)

12—13.02. — ANDORRA

Pușcă 10 m seniori: 1. S. Teinbruck (RDG) 386 p; 2. Ilfö Codreanu (România) 384 p; 3. I. Nielson (Suedia) 382 p;
Echipe: 1. Polonia 1 520 p; 2. Suedia 1 504 p; 3. Finlanda 1 503 p.
Seniorare: 1. Elisabeth Bals (RFG) 386 p; 2. Marlies Kanthak (RDG) 385 p; 3. Nadia Krilova (URSS) 385 p; ... 14—15. Mariana Feodor (România) și Dumitru Matei (România) 374 p; 17. Eva Olah (România) 372 p;
Echipe: 1. R.D. Germană 1146 p; 2. U.R.S.S. 1 143 p; 3. R.F. Germania 1 123 p;
Pistol 10 m seniori: 1. Harold Vollmar (RDG) 386 p; 2. R. Dollinger (Austria) 386 p; 3. I. Petrov (URSS) 386 p;
Echipe: 1. R.D. Germană 1 539 p;
Seniorare: 1. G. Korzun (URSS) 381 p; 2. E. Manchon (Franța) 379 p; 3. Z. Simonian (URSS) 377 p; ... 8. Anisoara Matei (România) 370 p; 11. Ana Ciobanu (România) 365 p; 14. Maria Haba (România) 362 p;
Echipe: 1. U.R.S.S. 1 123 p; 2. Suedia 1 100 p; 3. R.F. Germania 1 098 p; 4. România 1 097 p.

ATLETISM (sală)

12—13.03. — SAN SEBASTIAN

Masculin — 60 m; 1. Valeri Borzov (URSS) 6,59; 2. Christer Garpenborg (Suedia) 6,60; 3. Marian Voronin (Polonia) 6,67; 400 m; 1. Alfons Brijdenbach (Belgia) 46,53; 2. Francis Demarthon (Franța) 47,11; 3. Marian Gesicki (Polonia) 47,21; 800 m; 1. Sebastian Coe (M. Britanie) 1:46,5; 2. Erwin Gohlke (RDG) 1:47,2; 3. Rolf Gysin (Elveția) 1:47,6; 1 500 m; 1. Jurgen Straub (RDG) 3:46,5; 2. Paul-Heinz Wellmann (RFG) 3:46,6; 3. Janos Zeman (Ungaria) 3:46,6; 3000 m; 1. Karl Fleschen (RFG) 7:57,7; 2. Pekka Paivarinta (Finlanda) 7:59,3; 3. Markus Ryffel (Elveția) 8:00,3; 60 m g; 1. Thomas Munkelt (RDG) 7,62; 2. Viktor Miasnikov (URSS) 7,79; 3. Aarto Bryggare (Finlanda) 7,79; înălțime: 1. Jacek Wszola (Polonia) 2,25 m; 2. Rolf Beilschmidt (RDG) 2,22 m; 3. Ruud Wielart (Olanda) 2,22 m; prăjină: 1. Wladyslaw Kozakiewicz (Polonia) 5,51 m; 2. Antti Kalliomäki (Finlanda) 5,30 m; 3. Mariusz Klimczyk (Polonia) 5,20 m; lungime: 1. Hans Baumgartner (RFG) 7,96 m; 2. Lutz Franke (RDG) 7,89 m; 3. Laszlo Szalma (Ungaria) 7,78 m; triplu: 1. Viktor Saneev (URSS) 16,65 m; 2. Jaak Uudmae (URSS) 16,46 m; 3. Bernard Lamitie (Franța) 16,45 m; greutate: 1. Hreinn Halldorsson (Islanda) 20,59 m; 2. Geoff Capes (M. Britanie) 20,46 m; 3. Wladyslaw Komar (Polonia) 20,17 m;
Feminin — 60 m; 1. Marlies Oelsner (RDG) 7,17; 2. Ludmila Storožkova (URSS) 7,24; 3. Rita Bottiglieri (Italia) 7,34; 400 m; 1. Marita Koch (RDG) 51,14; 2. Verona Elder (M. Britanie) 52,75; 3. Jelica Pavlicic (Iugoslavia) 53,49; 800 m; 1. Jane Colebrook (M. Britanie) 2:01,1; 2. Tonka Petrova (Bulgaria) 2:01,2; 3. Elizabetha Katolik (Polonia) 2:01,3; 1 500 m; 1. Mary Stewart (M. Britanie) 4:09,4; 2. Vesela Jazinska (Bulgaria) 4:10,0; 3. Rumiana Ceavdarova (Bulgaria) 4:11,3; 60 m g; 1. Liubov Nikitenko (URSS) 8,29; 2. Zofia Filip (Polonia) 8,34; 3. Rita Bottiglieri (Italia) 8,39; înălțime: 1. Sara Simeoni (Italia) 1,92 m; 2. Brigitte Holzapfel (RFG) 1,89 m; 3. Edit Samuel (Ungaria) 1,86 m; lungime: 1. Jarmila Nygrynova (Cehoslovacia) 6,63 m; 2. Ildiko Erdelyi-Szabo (Ungaria) 6,55 m; 3. Heidemarie Wycisk (RDG) 6,40 m; greutate: 1. Helena Fibingerova (Cehoslovacia) 21,42 m; 2. Ilona Slupianek (RDG) 21,12 m; 3. Eva Wilms (RFG) 20,87 m.

TENIS (indoor)

1. Suedia; 2. R.F. Germania.

SAH

14—23.04. — MOSCOVA

1. U.R.S.S. 41,5 p; 2. Ungaria 31 p; 3. Iugoslavia 30 p; 4. România 29 p.

RUGBY.

1. România; 2. Franța; 3. Spania.

JUDO

11—15.05. — LUDWIGSHAFEN

60 kg: 1. Evgheni Pogorelov (URSS); 2. G. Lebaupin (Franța); 3—4. Arpad Szabo (România) și R. Arndt (RDG);
65 kg: 1. Yves Delvingt (Franța); 2. Szabo (Ungaria); 3—4. T. Reissmann (RDG) și W. Biedron (Suedia); 5. C. Nicolae (România);
71 kg: 1. Vladimir Nevzorov (URSS); 2. M. Talaj (Polonia); 3—4. G. Krüger (RDG) și N. Adams (Anglia);
78 kg: 1. Adam Adamczyk (Polonia); 2. H. Heinke (RDG); 3—4. B. Tchoubayan (Franța) și F. Marhenke (RFG);
86 kg: 1. Alexei Volosov (URSS); 2. I. Rotlisberger (Suedia); 3—4. Z. Belavski (Polonia) și D. Uici (RDG);
95 kg: 1. D. Lorenz (RDG); 2. R. Van der Walle (Belgia); 3—4. A. Schnabel (RFG) și P. Radburn (Anglia);
+95 kg: 1. Jean Luc Rouge (Franța); 2. D. Nijaradze (URSS); 3—4. P. Adelar (Olanda) și V. Zuckschwerdt (RDG);
Open: 1. Angelo Parisi (Franța); 2. V. Zuckschwerdt (RDG); 3—4. R. Van der Walle (Belgia) și S. Ciociasvili (URSS);
Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. Franța; 3—4. România și R.D. Germană.

GIMNASTICA (f)

13.—15.05. — PRAGA

Individual compus: 1. Nadia Comăneci (România) 39,30 p; 2. Elena Muhina (URSS) 38,95 p; 3. Nelli Kim (URSS) 38,85 p; 4. Teodora Ungureanu (România) 38,70 p;
Sărituri: 1. Nelli Kim (URSS) 19,525 p; 2. Nadia Comăneci (România) 19,500 p; 3. Elena Muhina (URSS) 19,450 p; ... 8. Teodora Ungureanu (România) 18,800 p;
Paralele inegale: 1. Nadia Comăneci și Elena Muhina 19,650 p; 3. Steffi Kräker (RDG) 19,600 p; ... 7. Teodora Ungureanu 19,250 p;
Birnă: 1. Elena Muhina 19,400 p; 2. Nelli Kim 19,350 p; 3. Maria Filatova (URSS) 19,250 p;
Sol: 1. Elena Muhina și Maria Filatova 19,700 p; 3. Nelli Kim 19,550 p.

GIMNASTICA (m)

28—29.05 — VILNIUS

Individual compus: 1. Vladimir Markelov (URSS) 57,80 p; 2. Aleksandr Tkacev (URSS) 57,25 p; 3. Vladimir Tihonov (URSS) 56,85 p; ... 11. Dan Grecu (România) 56,55 p; 13. Kurt Szillier (România) 55,35 p; 25. Mihai Borș (România) 53,75 p;
Sol: 1. Al. Tkacev 19,30 p; 2. Vl. Markelov 19,15 p; 3. Vl. Tihonov 19,10 p;
Cal cu mîner: 1. Zoltan Magyar (Ungaria) 19,80 p; 2. Michael Nikolay (RDG) 19,55 p; 3. Vl. Markelov 19,35 p; Inele: 1. Vl. Markelov 19,60 p; 2. Al. Tkacev 19,40 p; 3. Vl. Tihonov 19,15 p;
Sărituri: 1. Ralph Bärtel (RDG) și Jiri Tabak (Cehoslovacia) 19,275 p; 3. Vl. Markelov 19,050 p;
Paralele: 1. Vl. Tihonov 19,10 p; 2. R. Bärtel și Eberhard Gienger (RFG) 18,90 p;
Bară: 1. Stoian Delcev (Bulgaria) 19,35 p; 2. Al. Tkacev și Vl. Markelov 19,25 p; ... 5. Dan Grecu 19,05 p

LUPTE GRECO-ROMANE

26—29.05 — BURSA

48 kg: 1. Constantin Alexandru (România); 2. Anatoli Bosin (URSS); 3. Wieslaw Kucinski (Polonia);
52 kg: 1. Lajos Recz (Ungaria); 2. Nicu Gingă (România); 3. Kamil Fatkulin (URSS);
57 kg: 1. Pertti Ukolla (Finlanda); 2. Farhat Mustafin (URSS); 3. Mihai Boșilă (România);

62 kg: 1. Ion Păun (România); 2. Nelson Davidian (URSS);
 3. Lajos Reczi (Ungaria);
 68 kg: 1. Suren Nalbadian (URSS); 2. Ștefan Rusu (România); 3. Erol Mutlu (Turcia);
 74 kg: 1. Vitezslav Macha (Cehoslovacia); 2. Peter Göpfert (RDG); 3. Janko Sopov (Bulgaria); ... 5. Gheorghe Ciobotaru (România);
 82 kg: 1. Ion Draica (România); 2. Savo Hristov (Bulgaria);
 3. Anatoii Nazarenko (URSS);
 90 kg: 1. Csaba Hegedus (Ungaria); 2. Frank Andersson (Suedia); 3. Airapat Minosian (URSS);
 100 kg: 1. Nikolai Balboșin (URSS); 2. Gheorghe Petkov (Bulgaria); 3. Andrzej Skrzydlewski (Polonia); ... 5. Ion Savin (România);
 100 kg: 1. Nikola Dinev (Bulgaria); 2. Aleksandr Kelcinski (URSS); 3. Viktor Dolipschi (România).

LUPTE LIBERE

30.05. — 1.06. — BURSA

48 kg: 1. Stoian Stoianov (Bulgaria); 2. S. Kornilav (URSS); 3. Gh. Rașovan (România);
 52 kg: 1. Helmuth Reich (RDG); 2. A. Ivanov (URSS); 3. W. Stocyk (Polonia);
 57 kg: 1. Viktor Alexeev (URSS); 2. M. Selmanov (Bulgaria); 3. S. Gökdoğan (Turcia); 4. P. Brinduşan (România);
 62 kg: 1. Vladimir Iumin (URSS); 2. M. Dukov (Bulgaria); 3. L. Sandor (România);
 68 kg: 1. Seydi Saban (Iugoslavia); 2. M. Sary (Turcia); 3. I. Gaidarbekov (URSS);
 74 kg: 1. Petr Marta (URSS); 2. R. Karabaciak (Turcia); 3. E. Cristian (România);
 82 kg: 1. Ismail Abilov (Bulgaria); 2. H. Zangiev (URSS); 3. J. Gorski (Polonia);
 90 kg: 1. Anatoli Prokopciuc (URSS); 2. L. Ahmedov (Bulgaria); 3. J. Temiz (Turcia);
 100 kg: 1. Aslam Bisultanov (URSS); 2. M. Güçlü (Turcia); 3. H. Buttner (R.D.G.); ... 6. V. Pușcașu (România);
 100 kg: 1. Vladimir Parșukov (URSS); 2. M. Racev (Bulgaria); 3. P. Drozda (Cehoslovacia); ... 5. L. Simon (România).

BOX

28.05. — 5.06. — HALLE

Semimuscă: 1. Henryk Srednicki (Polonia); 2. G. Ghiorghev (Bulgaria); 3—4. Kluiuv (URSS) și Sutcliffe (Anglia);
 Muscă: 1. Leszek Blazynski (Polonia); 2. V. Tkacenko (URSS); 3—4. Eroglu (Turcia) și Kamburov (Bulgaria);
 Cocos: 1. Ștefan Förster (RDG); 2. T. Dinu (România);
 3—4. König (RFG) și Pehlivanov (Bulgaria);
 Până: 1. Richard Nowakowski (RDG); 2. R. Gotfryd (Polonia); 3—4. T. Tudor (România) și Ribakov (URSS);
 Semiușoară: 1. Ace Rusevski (Iugoslavia); 2. C. Zornow (RDG); 3—4. Kerzazi (Franța) și Weller (RFG);
 Ușoară: 1. Bogdan Gajda (Polonia); 2. U. Beyer (RDG); 3—4. C. Cutoș (România) și Bogujevici (Iugoslavia);
 Semimijlocie: 1. Valeri Limasov (URSS); 2. K. Krüger (RDG); 3—4. V. Cicu (România) și Jankov (Bulgaria);
 Mijlocie-mică: 1. Viktor Savchenko (URSS); 2. M. Intlekofer (RFG); 3—4. Marjamaa (Finlanda) și Rybicki (Polonia);
 Mijlocie: 1. Leonid Sapoșnikov (URSS); 2. B. Witenburg (RDG); 3—4. Zacek (Cehoslovacia) și Anghelov (Bulgaria);
 Semigrea: 1. David Kvaciadze (URSS); 2. O. Sachse (RDG); 3—4. I. Gyorfi (România) și Pellikainen (Finlanda);
 Grea: 1. Evgheni Gorstkov (URSS); 2. J. Fanghanel (RDG); 3. Suvandijev (Bulgaria);

TIR (skeet)

13—25.06 — BLANDFORD

Seniori: 1. Alik Aliiev (URSS) 198 p; 2—3. Josef Panacek (Cehoslovacia) și Ari Westergaard (Finlanda) 197 p;
 Echipe: 1. U.R.S.S. 578 p; 2. Cehoslovacia 578 p; 3. Polonia 576 p;
 Juniori: 1. M. Rossetti (Franța) 147 p; 2. Murton (Anglia) 144 p; 3. V. Kondrats (URSS) 142 p; ... 12. Ioniță (România) 140 p; 18. Toman (România) 137 p; 29. Alexandru (România) 129 p;
 Echipe: 1. R.D. Germană 284 p; 2. Suedia 280 p; 3. Franța 279 p;
 Feminin: 1. Gurevici (URSS) 144 p; 2. Hitrowska (Polonia) 141 p; 3. Hansberg (Italia) 140 p;
 Echipe: 1. U.R.S.S. 274 p; 2. R.F. Germania 268 p; 3. Polonia 256 p.

TIR (trap)

13—25.06 — DORCHESTER

Seniori: 1. Aleksandr Asanov (URSS) 195 p; 2—3. D. Hopen (RDG) și E. Vallduvi (Spania) 195 p;
 Echipe: 1. U.R.S.S. 571 p; 2. R.D. Germană 568 p; 3. Spania 565 p;
 Juniori: 1. Cioni (Italia) 144 p; 2. Bladas (Spania) 144 p; 3. Bodo (Ungaria) 141 p;
 Echipe: 1. Ungaria 274 p; 2. Italia 273 p; 3. U.R.S.S. 272 p;
 Feminin: 1. Gerasina (URSS) 138 p; 2. Klekova (URSS) 138 p; 3. Tuskina (URSS) 134 p;
 Echipe: 1. U.R.S.S. 277 p; 2. Franța 254 p; 3. Spania 242 p.

TENIS

3—8.08. — MARIBOR

Simplu (m): 1. Aleksandr Metreveli (URSS); 2. Teimuraz Kakulia (URSS); 3—4. D. Sturdza (Elveția) și Borisov (URSS);
 Simplu (f): 1. Marina Kroșina (URSS); 2. Elena Granaturova (URSS); 3—4. Olga Morozova și Elena Biriukova (ambele URSS);
 Dublu (f): 1. Marina Kroșina-Olga Morozova (URSS); 2. Elena Granaturova-Elena Biriukova (URSS); 3—4. Floranța Mihai (România) — Mima Jausovec (Iugoslavia) și Mărsikova — Tomanova (Cehoslovacia);
 Dublu (m): 1. Aleksandr Metreveli — Teimuraz Kakulia (URSS); 2. Barany — Szöke (Ungaria);
 Dublu mixt: 1. Bozidar Pampulov (Bulgaria) — Mima Jausovec (Iugoslavia); 2. Aleksandr Metreveli — Olga Morozova (URSS)

NATAȚIE

14—21.08. — JONKOPING

ÎNOT. Masculin — 100 m liber: 1. Peter Nocke (RFG) 51,55; 2. Vladimir Bure (URSS) 52,02; 3. Marcello Guarducci (Italia) 52,11; 200 m liber: 1. Peter Nocke (RFG) 1:51,72; 2. Andrei Krilov (URSS) 1:51,77; 3. Marcello Guarducci (Italia) 1:52,35; 400 m liber: 1. Serghei Rusin (URSS) 3:54,83; 2. Frank Wennmann (RFG) 3:55,47; 3. Frank Pfütze (RDG) 3:56,46; 1500 m liber: 1. Vladimir Salnikov (URSS) 15:16,45; 2. Valentin Parinov (URSS) 15:30,05; 3. Borut Petric (Iugoslavia) 15:30,74; 100 m spate: 1. Miloslav Rolko (Cehoslovacia) 58,35; 2. Zoltan Verraszto (Ungaria) 58,48; 3. Klaus Steinbach (RFG) 58,60; 200 m spate: 1. Zoltan Verraszto (Ungaria) 2:03,88; 2. Miloslav Rolko (Cehoslovacia) 2:05,07; 3. Jan Thorell (Suedia) 2:05,22; 100 m bras: 1. Gerald Märken (RFG) 62,86 RM; 2. Giorgio Lalle (Italia) 63,81; 3. Walter Kusch (RFG) 64,17; 200 m bras: 1. Gerald Morken (RFG) 2:16,78; 2. Arsen Miskarov (URSS) 2:18,24; 3. Walter Kusch (RFG) 2:21,05; 100 m delfin: 1. Roger Pyttel (RDG) 55,49; 2. Pär Arvidsson (Suedia) 55,58; 3. John Mills (M. Bri) anie) 55,98; 200 m delfin: 1. Michael Kraus (RFG) 2:00,40; 2. Roger Pyttel (RDG) 2:00,55; 3. Pär Arvidsson (Suedia) 2:01,37; 200 m mixt: 1. Andras Hargitay (Ungaria) 2:06,82; 2. Andrei Smirnov (URSS) 2:07,26; 3. Aleksandr Sidorenko (URSS) 2:08,80; 400 m mixt: 1. Serghei Fesenko (URSS) 4:26,83; 2. Andrei Smirnov (URSS) 4:28,81; 3. Csaba Sos (Ungaria) 4:29,24; 4 x 100 m liber: 1. R.F.G. 3:26,57; 2. Italia 3:28,58; 3. U.R.S.S. 3:28,91; 4 x 200 m liber: 1. U.R.S.S. 7:28,21; 2. R.F.G. 7:33,28; 3. R.D.G. 7:36,94; 4 x 100 m mixt: 1. R.F.G. 3:51,27; 2. M. Britanie 3:54,13; 3. U.R.S.S. 3:54,37;
 Feminin — 100 m liber: 1. Barbara Krause (RDG) 56,55; 2. Enith Brigitha (Olanda) 57,09; 3. Petra Priemer (RDG) 57,20; 200 m liber: 1. Petra Thümer (RDG) 2:00,29; 2. Barbara Krause (RDG) 2:01,40; 3. Annelies Maas (Olanda) 2:01,76; 400 m liber: 1. Petra Thümer (RDG) 4:08,91 RM; 2. Annelies Maas (Olanda) 4:09,40; 3. Barbara Krause (RDG) 4:14,39; 800 m liber: 1. Petra Thümer (RDG) 8:38,32; 2. Annelies Maas (Olanda) 8:39,33; 3. Marina Altmann (RDG) 8:52,94; 100 m spate: 1. Birgit Treiber (RDG) 62,63; 2. Ulrike Richter (RDG) 63,87; 3. Kaire Indrikson (URSS) 65,25; ... 6. Carmen Bunaci (România) 1:05,88; 200 m spate: 1. Birgit Treiber (RDG) 2:13,10; 2. Ulrike Richter (RDG) 2:16,67; 3. Carmen Bunaci (România) 2:17,98; 100 m bras: 1. Iulia Bogdanova (URSS) 1:11,89; 2. Carola Nitschke (RDG) 1:13,12; 3. Ramona Reinke (RDG) 1:13,76; 200 m bras: 1. Iulia Bogdanova (URSS) 2:35,04; 2. Suzanne Nielsson (Danemarca) 2:35,34; 3. Eva-Marie Håkansson (Suedia) 2:38,05; 100 m delfin: 1. Andrea Pollack (RDG) 60,61; 2. Christiane Knacke (RDG) 60,71; 3. Ineke Ran (Olanda) 63,40; 200 m delfin: 1. Anett Fiebig (RDG) 2:12,77; 2. Andrea Pollack (RDG) 2:15,14; 3. Sue Jenner (M. Britanie) 2:15,45; 200 m mixt: 1. Ulrike Tauber

(RDG) 2:15,95 RM; 2. Sabine Kähle (RDG) 2:17,79; 3. Olga Klevakina (URSS) 2:19,35; ...8. Mihaela Costea (România) 2:25,66; 400 m mixt: 1. Ulrike Tauber (RDG) 4:45,22; 2. Sabine Kähle (RDG) 4:50,70; 3. Sharon Davies (M. Britanie) 4:54,95; 4 x 100 m liber: 1. R.D.G. 3:49,52; 2. Olanda 3:52,95; 3. M. Britanie 3:55,77; ...8. România 4:06,47; 4 x 100 m mixt: 1. R.D.G. 4:14,35; 2. U.R.S.S. 4:18,12; 3. R.F.G. 4:19,05; ...8. România 4:30,42.

SĂRIȚURI. Trambulină (m): 1. Falk Hoffmann (RDG) 592,20 p; 2. Giorgio Cagnotto (Italia) 572,70 p; 3. Aleksandr Kosenkov (URSS) 536,67 p; platformă (m): 1. Vladimir Aleinik (URSS) 542,31 p; 2. David Ambarzumian (URSS) 541,35 p; 3. Falk Hoffmann (RDG) 532,11 p; trambulină (f): 1. Christa Köhler (RDG) 444,30 p; 2. Beate Rothe (RDG) 418,35 p; 3. Irina Kalinina (URSS) 411,15 p; platformă (f): 1. Margit Schöpe (RDG) 363,00 p; 2. Elena Vaitehovskaia (URSS) 359,19 p; 3. Irina Kalinina (URSS) 347,46 p.

INOT SINCRONIC. Individual: 1. Jackie Cox (M. Britanie) 157,63 p; 2. Marijke Engelen (Olanda) 143,30 p; 3. Renate Baur (Elveția) 140,42 p; perechi: 1. Jackie Cox-Andrea Holland (M. Britanie) 153,91 p; 2. Marijke Engelen-Helma Gluvers (Olanda) 144,24 p; 3. Renate Baur-Liselotte Meyer (Elveția) 136,03 p; echipe: 1. Olanda 150,32p; 2. M. Britanie 149,77 p; 3. Elveția 136,03 p.

POLO. 1. Ungaria; 2. Iugoslavia; 3. Italia; ...7. România.

TIR

1—4.09. — BUCUREȘTI

Pistol liber: 1. O. Gunnerson (Suedia) 571 p; 2. Lue-av. Giușcă (România) 570 p; 3. K. Windisch (RDG) 569 p; Echipe: 1. R.D. Germană 2261 p; 2. U.R.S.S. 2240 p; 3. România 2239 p.

Pușcă liberă 60 foc, culcat: 1. Wiesław Andruk (Polonia) 596 p; 2. U. Lind (RFG) 595 p; 3. H. Stenvang (Norvegia) 595 p.

Echipe: 1. Norvegia 2365 p; 2. Suedia 2362 p; 3. R.F.G. 2359 p.

Pistol viteză: 1. Corneliu Ion (România) 598 p; 2. H. Weisenburger (RFG) 595 p; 3. G. Mantelli (Italia) 595 p; ...9. M. Stan (România) 593 p; 37. V. Atanasiu (România) 586 p; 53. D. Iuga (România) 581 p.

1. R.F. Germană 2364 p; 2. Italia 2362 p; 3. Suedia 2361 p; 4. România 2358 p.

Pușcă liberă 3x40 foc: 1. U. Lind (RFG) 1161 p; 2. M.D. Cooper (Anglia) 1160 p; 3. G. Lucikov (URSS) 1158 p; ...12. R. Nicolescu (România) 1144 p; 21. I. Codreanu (România) 1137 p; 22. I. Trăscăveanu (România) 1136 p; 71. M. Oniciu (România) 1084 p.

Echipe: 1. R.F. Germană 4590 p; 2. U.R.S.S. 4569 p; 3. R.D.G. 4558 p; ...13. România 4501 p.

Poz. genunchi: 1. G. Lucikov (URSS) 391 p; 2. U. Lind (RFG) 389 p; 3. V. Vlasov (URSS) 388 p; ...7. I. Codreanu 387 p; 27. R. Nicolescu 382 p; 47. I. Trăscăveanu 378 p.

Echipe: 1. U.R.S.S. 1542; p. 2. R.F.G. 1538 p; 3. Ungaria 1537 p.

Poz. picioare: 1. D.M. Cooper (Anglia) 378 p; 2. Kovarik (Cehoslovacia) 376 p; 3. S. Johanson (Suedia) 374 p; ...12. R. Nicolescu 367 p; 14. I. Trăscăveanu 366 p; 42. I. Codreanu 357 p.

Echipe: 1. R.F. Germană 1474 p; 2. R.D.G. 1470 p; 3. U.R.S.S. 1456 p.

Pistol calibru mare: 1. V. Hurt (Cehoslovacia) 594 p; 2. H. Hromada (Cehoslovacia) 592. 3. L. Riiniki (Finlanda) 588 p; ...10. L. Giușcă (România) 584 p; 13. C. Ion (România) 582 p; 18. V. Atanasiu (România) 579 p; 34. A. Gered (România) 572 p.

Echipe: 1. Cehoslovacia 2339 p; 2. Finlanda 2331 p; 3. U.R.S.S. 2329 p; 4. România 2317 p.

Mistretă alergător: 1. T. Pfeffer (RDG) 574 p; 2. A. Kediarov (URSS) 571 p; 3. A. Ivanov (URSS) 555 p.

Echipe: 1. U.R.S.S. 1513 p; 2. Norvegia 1492 p; 3. Italia 1485 p.

BASCHET

16—25.09. — BELGIA

1. Iugoslavia; 2. U.R.S.S.; 3. Cehoslovacia.

TIR (f)

29.09. — 2.10. — ROMA

Pistol standard: 1. Galina Korrin (URSS) 592 p; 2. L. Beidina (URSS) 585 p; 3. A. Karabolli (Albania) 584 p; Echipe: 1. U.R.S.S. 1747 p; 2. Suedia 1719 p; 3. Polonia 1719 p; 4. România 1702 p.

Pușcă standard 60 foc, culcat: 1. Marlies Kanthak (RDG) 595 p; 2. Elen Becker (RFG) 595 p; 3. A. Trivis (Anglia) 594 p; ...6. Dumitru Matei (România) 593 p; 32. Niculina Iosif (România) 585 p; 36. Georgeta Chiosac (România) 584 p; Echipe: 1. R.F.G. 1771 p; 2. R.D.G. 1770 p; 3. Bulgaria 1769 p; ...9. România 1763 p.

Pușcă standard 3x20 foc: 1. Marlies Kanthak (RDG) 582 p; 2. Valentină Makarova (URSS) 578 p; 3. Anxa Pelova (Bulgaria) 574 p; ...14. Niculina Iosif (România) 565 p; 26. Dumitru Matei (România) 559 p; 31. Georgeta Chiosac (România) 556 p.

Echipe: 1. R.D. Germană 1727 p; 2. U.R.S.S. 1717 p; 3. Polonia 1695 p; ...6. România 1680 p.

VOLEI

25.09. — 2.10. — FINLANDA

Masculin: 1. U.R.S.S.; 2. Polonia; 3. România;
Feminin: 1. U.R.S.S.; 2. R.D. Germană; 3. Ungaria;
...6. România.

CAMPIONATE EUROPENE DE TINERET ȘI JUNIORI

BOB (juniori)

12—13.02. — CERVINIA

Două persoane: 1. Haller — Kindinger (RFG) 4:56,51;
2. Marazzo — Egitton (Italia) 4:57,68;

SCHI (juniori)

1—7.03. — KRANJSKA GORA

Coborîre (m): 1. Roland Lutz (Elveția) 1:52,63; 2. Josef Rattensperber (Austria) 1:53,45; 3. Sepp Wildgruber (RFG) 1:53,72;

Coborîre (f): 1. Annemarie Bischofberger (Elveția) 58,69; 2. Maria Schlechter (Austria) 59,29; 3. Monika Bader (RFG) și Heidi Wiesler (RFG) 59,51;

Slalom special (f): 1. Jana Soltysova (Cehoslovacia) 1:51,66; 2. Olga Charvatova (Cehoslovacia) 1:51,76; 3. Heidi Wiesler (RFG) 1:55,20;

Slalom special (m): 1. Boris Sirel (Iugoslavia) 3:23,90; 2. Wolfram Ortner (Austria) 3:25,02; 3. David (Italia) 3:25,55;
Slalom uriaș (m): 1. Petar Papangelov (Bulgaria) 92,25;

2. Wolfram Ortner (Austria) 93,67; 3. Jacobson (Suedia) 96,28;

Slalom uriaș (f): 1. Wanda Bieler (Italia) 76,83; 2. Marianne Zechmeister (RFG) 77,62; 3. Zemanova (Cehoslovacia) 77,95.

TIR (cu aer comprimat) — juniori

12—13.02. — ANDORRA

Pușcă 10 m: 1. K. Hillenbrand (RFG) 387 p; 2. Suss (RFG) 387 p; 3. Wolfram (RDG) 380 p;

Echipe: 1. R.F. Germană 1148 p; 2. Iugoslavia 1113 p;

3. Norvegia 1105 p;

Pistol 10 m: 1. Franc Peternel (Iugoslavia) 381 p; 2. Mesemann (RFG) 380 p; 3. Romanowski (Polonia) 380 p;

Echipe: 1. Polonia 1135 p; 2. R.D. Germană 1111 p; 3. R.F. Germană 1104 p.

POPICE (juniori)

22—27.05. — ZAGREB

Echipe (m): 1. România 5297 p; 2. Iugoslavia 5224 p; 3. R.F. Germană 5210 p;

Echipe (f): 1. R.F. Germania 2471 p; 2. România 2466 p; 3. Iugoslavia 2419 p;
 Perechi (m): 1. Sacci-Nagy (Ungaria) 1796 p; 2. Al. Tudor-Al. Naszodi (România) 1776 p; 3. Gh. Scholtes — C. Marin (România) 1766 p;
 Perechi (f): 1. Gabrielle Berghold — Renatte Holle (RFG) 855 p; 2. Elena Vasile — Ildiko Szasz (România) 846 p; 3. Maria Iosif — Nichifor — Olimpia Dragu (România) 845 p;
 Individual (m): 1. Alexandru Tudor (România) 2753 p; 2. H. Heider (RFG) 2677 p; 3. G. Titter (RFG) 2675 p; 5. Ilie Hosi (România) 2669 p; 6. Gh. Scholtes (România) 2652 p;
 Individual (f): 1. Gabrielle Berghold (RFG) 1319 p; 2. Petra Kandier (RFG) 1290 p; 3. Renate Holle (RFG) 1267 p; 4. Olimpia Dragu (România) 1258 p; 5. Maria Iosif — Nichifor (România) 1255 p.

TENIS (juniori)

3—8.08 — MARIBOR

Simplu (m): 1. Ivan Lendl (Cehoslovacia); 2. Miroslav Lacek (Cehoslovacia);
 Simplu (f): 1. Elena Elisenco (URSS); 2. Marina Tkacenko (URSS);
 Dublu mixt: 1. I. Lendl — H. Strachonova (Cehoslovacia).

HOCHEI (juniori)

Grupa A: 1. Suedia. 2. Cehoslovacia; 3. U.R.S.S.;
 Grupa B: 1. Norvegia; 2. Iugoslavia; 3. Danemarca.

TENIS DE MASĂ (juniori)

23—31.07. — VICHY

Junioare I — Simplu: 1. B. Vrieskop (Olanda); 2. V. Popova (URSS); 3—4. E. Ferenczi (România); și Evstifeeva (URSS);
 Dublu: 1. Antonian — Popova (URSS); 2. Harnvall — Lindblad (Suedia); 3—4. Ferenczi (România) — E. Olah (Ungaria) și Sedlmayr — Olschewski (RFG);
 Echipe: 1. Ungaria; 2. Suedia; 3. U.R.S.S.; ... 5. România.
 Junioare II — Simplu: 1. Leszek Kucharski (Polonia); 2. Istvan Franck (Iugoslavia); 3—4. K. Piechaczek (Cehoslovacia) și J. Pansky (Cehoslovacia);
 Dublu: 1. Bengtsson-Franklin (Suedia); 2. Amplatz-Polkorny (Austria); 3—4. Peters-Schirmeister (RFG) și Carlsson-Cronquist (Suedia);
 Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. Suedia; 3. Cehoslovacia; ... 9. România;
 Dublu mixt: 1. Putilovski-Antonian (URSS); 2. Hasanov (Bulgaria) — Szabo (Ungaria); 3—4. Franck-Perucin (Iugoslavia) și Pansky-Hermanova (Cehoslovacia);
 Junioare III — Simplu: 1. Narina Antonian (URSS); 2. Crinela Sava (România); 3—4. Anita Zaharian (URSS) și Ildiko Bolvary (Ungaria);
 Echipe: 1. U.R.S.S.; 2. România (Crinela Sava, Nela Stoinea); 3. Cehoslovacia; 4. Ungaria;
 Junioare IV — Simplu: 1. Kent Christensen (Suedia); 2. Jose Pales (Spania); 3—4. N. Azarenko (URSS) și T. Aleksandridis (Grecia);
 Echipe: 1. Cehoslovacia; 2. U.R.S.S.; 3. R.F. Germania

BASCHET (juniori II)

1. Turcia; 2. Iugoslavia; 3. U.R.S.S.

BASCHET (junioare)

1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. Polonia; ... 6. România.

VOLEI (juniori)

1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. R.D. Germană.

VOLEI (junioare)

1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. R.D. Germană; ... 9. România.

CAIAC-CANOE (juniori)

5—7.08. — VICHY

K1 500 m: 1. Talnikov (URSS) 1:43,39; 2. Hempel (RDG) 1:44,93; 3. Ostrovski (Polonia) 1:46,07;
 K2 500 m: 1. U.R.S.S. (Bondarenko-Sinkarenko) 1:34,12; 2. Spania (Delsch-Fernandez) 1:34,28; 3. R.D.G. (Hempel-Kramer) 1:35,62;
 K4 500 m: 1. U.R.S.S. 1:26,79; 2. R.D.G. 1:27,76; 3. Polonia 1:28,11;
 C1 500 m: 1. Judin (URSS) 1:55,08; 2. F. Gurei (România) 1:56,55; 3. Lichtenberg (Ungaria) 1:56,76;

C2 500 m: 1. U.R.S.S. (Sidenko-Kracika) 1:45,03; 2. Ungaria (Farga-Takacs) 1:47,13; 3. Bulgaria (Gelkov-Lambey) 1:47,33;

K1 500 m(f): 1. Genăus (RDG) 2:00,32; 2. Riemer (URSS) 2:02,38; 3. Kuppertz (Belgia) 2:04,48;

K2 500 m(f): 1. R.D.G. (Genăus-Schlegel) 1:46,81; 2. U.R.S.S. (Belopordova-Ponomareva) 1:48,02; 3. Ungaria (Andrassi-Makadura) 1:49,11;

K4 500 m(f): 1. R.D. Germană 1:38,92; 2. Ungaria 1:39,36; 3. U.R.S.S. 1:39,91.

ATLETISM (juniori)

19—21.08. — DONETK

Masculin — 100 m: 1. Herman Panzo (Franța) 10,40; 2. Olaf Prenzler (RDG) 10,53; 3. Bernhard Hoff (RDG) 10,53; 200 m: 1. B. Hoff 20,59; 2. Bernd Sattler (RFG) 21,05; 3. Pascal Barre (Franța) 21,12; 400 m: 1. Roberto Tozzi (Italia) 47,18; 2. Viaceslav Dojenko (URSS) 47,32; 3. Steven Wymark (Anglia) 47,50; 800 m: 1. Andreas Busse (RDG) 1:47,8; 2. Detlef Wagenknecht (RDG) 1:48,2; 3. Guy Tondeur (Belgia) 1:48,6; ... 8. Adrian Miklos (România) 1:55,5 (Emil Grecescu-România 1:52,5, eliminat în semifinală); 1500 m: 1. Ari Paunonen (Finlanda) 3:41,6; 2. Christopher Sly (Anglia) 3:44,6; 3. Pierre Deleze (Elveția) 3:45,0; 3000 m: 1. Jose Abascal (Spania) 7:58,3; 2. Werner Schildhauer (RDG) 8:01,0; 3. Hansjorg Kunze (RDG) 8:01,2; 5000 m: 1. Nataniel Muir (Anglia) 13:49,1; 2. Volkmar Betz (RFG) 13:51,0; 3. Nicholas Lees (Anglia) 13:53,3; 110 m g: 1. Arto Bryggars (Finlanda) 13,84; 2. Mark Holtom (Anglia) 14,29; 3. Ingo Bruhn (RDG) 14,39; 400 m g: 1. Manfred Konov (RDG) 50,61; 2. Stefan Piecyk (Polonia) 51,23; 3. Gary Oakes (Anglia) 51,33; (Stefan Hari—România 53,88, eliminat în serie); 2000 m obstacole: 1. Vesa Laukkanen (Finlanda) 5:30,2; 2. Domingo Ramon (Spania) 5:34,1; 3. Paul Nothacker (RFG) 5:34,8; 4 × 100 m: 1. Franța 39,99; 2. R.D.G. 40,25; 3. Polonia 40,66; 4 × 400 m: 1. R.D.G. 3:07,8; 2. U.R.S.S. 3:08,5; 3. Anglia 3:09,5; 10 km marș: 1. Nikolai Vinicenco (URSS) 41:31,6; 2. Ronald Weigel (RDG) 42,56; 3. Bengt Simonsen (Suedia) 43:92,3; înălțime: 1. Vladimir Jascenko (URSS) 2,30 m; 2. Andre Schneider (RFG) 2,20 m; 3. Alessandro Brogini (Italia) 2,20m; ... 5. Adrian Proetasa (România) 2,10 m; prăjină: 1. Viktor Spasov (URSS) 5,30 m; 2. Felix Böhm (Elveția) 5,20 m; 3. Atanas Tirez (Bulgaria) 5,10 m; lungime: 1. Stanislav Jaskulka (Polonia) 7,77 m; 2. Ivan Tuparov (Bulgaria) 7,63 m; 3. Aleksandr Kozlov (URSS) 7,59 m; triplu salt: 1. Ghenadi Valiukevici (URSS) 16,60 m; 2. Vasilii Griscenco (URSS) 16,31 m; 3. Klaus Kubler (RDG) 16,22 m; ... 8. Mircea Mihail (România) 15,51 m; greutate: 1. Dietmar Krumm (RDG) 18,87 m; 2. Roland Steuk (RDG) 17,61 m; 3. Aleksandr Stepankov (URSS) 17,50 m; disc: 1. Iuri Dumsev (URSS) 53,30 m; 2. Alfons Sasko (Ungaria) 53,14 m; 3. Werner Hartmann (RFG) 52,24 m; ciocan: 1. Roland Steuk (RDG) 70,78 m; 2. Serghei Litvinov (URSS) 68,76 m; 3. Vladimir Nagurni (URSS) 67,60 m; suliță: 1. Klaus Tafelmeier (RFG) 84,14 m; 2. Arto Harkonen (Finlanda) 82,98 m; 3. Roman Zwierzchowski (Polonia) 82,56 m; decaton: 1. Daley Thompson (Anglia) 7647 p; 2. Roland Wiese (RDG) 7564 p; 3. Jurgen Hingsen (RFG) 7524 p;

Feminin — 100 m: 1. Barbel Lockhoff (RDG) 11,48; 2. Simone Naumann (RDG) 11,60; 3. Kathryn Smallwood (Anglia) 11,71; 200 m: 1. B. Lockhoff 23,12; 2. Karin Verguts (Belgia) 23,37; 3. K. Smallwood 23,53; 400 m: 1. Gaby Bussmann (RFG) 52,33; 2. Karin Wahren (RDG) 52,99; 3. Katrin Schulz (RDG) 53,29; ... 7. Elisabeta Baciu — România 55,17; 800 m: 1. Martina Kampfert (RDG) 2:01,7; 2. Hildgard Ullrich (RDG) 2:02,3; 3. Josephine White (Anglia) 2:03,4; (Cristina Cojocaru — România 2:10,6, eliminată în serie); 1500 m: 1. Dorte Rasmussen (Danemarca) 4:20,9; 2. Ulla Sauer (RDG) 4:21,7; 3. Nadejda Rodina (URSS) 4:22,6; 100 m g: 1. Kerstin Claus (RDG) 13,32; 2. Regina Beyer (RDG) 13,33; 3. Maria Klementhesi (URSS) 13,71; 4 × 100 m: 1. R.D.G. 44,17; 2. R.F.G. 44,63; 3. Anglia 44,71; 4 × 400 m: 1. R.F.G. 3:32,8; 2. R.D.G. 3:34,7; 3. U.R.S.S. 3:39,5; înălțime: 1. Christine Nitzsche (RDG) 1,88 m; 2. Marlies Wilken (RFG) 1,86 m; 3. Sabine Serk (RFG) și Danuta Bulkowska (Polonia) 1,81 m; lungime: 1. Nadejda Zueva (URSS) 6,35 m; 2. Astrid Beiersdorf (RFG) 6,34 m; 3. Heike Duwe (RDG) 6,30 m; ... 10. Margareta Fodor (România) 5,82 m; greutate: 1. Simone Michell (RDG) 18,10 m; 2. Cordula Schulze (RDG) 18,00 m; 3. Tatiana Scerbanos (URSS) 15,78 m; ... 6. Steluța Ducelescu (România) 14,60 m; disc: 1. Ines Reichenbach (RDG) 52,06 m; 2. Gisela Beyer (RDG) 51,36 m; 3. Ludmila Dievikaia

(URSS) 50,72 m; ...6. Elena Anghel (România) 47,60 m; suliță: 1. Heidi Repser (RFG) 61,96 m; 2. Petra Felke (RDG) 57,68 m; 3. Roswitha Potrek (RDG) 55,08 m; pentatlon: 1. C. Nitzsche 4409 m; 2. Iris Kunstner (RFG) 4152 p; 3. Ina Losch (RFG) 4116 p; ...17. Elena Marinescu (România) 3016 p.

TIR (juniori)

29.09. — 2.10. — ROMA

Pușcă standard 3 x 20 f: 1. Aleksandr Lisenko (URSS) 577 p; 2. Iuri Revučki (URSS) 574 p; 3. K. Hillenbrandt (RFG) 571 p; ...6. Gabriel Tătaru (România) 568 p; 12. Mircea Ilca (România) 565 p; 28. Florin Minișan (România) 557 p; Echipe: 1. U.R.S.S. 1712 p; 2. Ungaria 1693 p; 3. Iugoslavia 1692 p; 4. România 1690 p;

Pușcă standard 60 f culcat: 1. Krystof Stefański (Polonia) 594 p; 2. Wiesław Andruk (Polonia) 593 p; 3. H. Jankov (Bulgaria) 592 p;

Echipe: 1. Polonia 1773 p; 2. R.F.G. 1765 p; 3. Franța 1763 p;

Pistol viteză: 1. Andrzej Makur (Polonia) 594 p; 2. Serghei Schwartzuk (URSS) 593 p; 3. Schiller (RDG) 589 p;

Echipe: 1. U.R.S.S. 1765 p; 2. R.D.G. 1757 p; 3. Polonia 1757 p;

Pistol liber: 1. Slavomir Romanovski (Polonia) 382 p; 2. F. Szolossy (Ungaria) 371 p; 3. V. Torrika (Finlanda) 367 p;

Echipe: 1. Polonia 1106 p; 2. U.R.S.S. 1082 p; 3. R.F.G. 1064 p.

COMPETIȚII EUROPENE

SAH (junioare)

Cupa Europei: 1. Bozena Sikora (Polonia); 2. Rita Kas (Ungaria); 3. Viorica Ilie (România);

VOLEI

C.C.E. (f): 1. Dinamo Moscova; 2. N.I.M. Budapesta; 3. Traktor Schwerin;

C.C.E. (m): 1. T.S.K.A. Moscova; 2. Dinamo București; 3. T.S.K.A. Sofia;

Cupa cupelor (f): 1. Iskra Vorosilovgrad; 2. Dynamo Berlin; 3. Ujpest Dozsa;

Cupa cupelor (m): 1. Radiotekhnika Riga; 2. Steaua București; 3. Aero Odolena Voda (Cehoslovacia);

TENIS DE MASĂ

C.C.E. (m): 1. Sparta Praga; 2. B.T.K. Faljenberg (Suedia);

HOCHEI

1. Aripile Sovietelor Moscova; 2. Dukla Jihlava.

BASCHET

C.C.E. (m): Maccabi Tel Aviv; 2. Mobilgiri Varese; C.C.E. (f): 1. T.T.T. Daugava Riga; 2. U.C. Clermont-Ferrand;

Cupa cupelor: 1. Forst Birra Cantu; 2. Radnicki Belgrad; Cupa Korac: 1. Jugoplastika Split; 2. Alco Bologna;

Cupa Liliana Ronchetti: 1. Spartak Moscova; 2. Minior Pernik;

SCRIMĂ

C.C.E. floretă (f): 1. Dinamo Kazan; 2. Vasutas Budapesta; C.C.E. floretă (m): 1. C.E. Melun; 2. Dinamo Minsk;

C.C.E. spadă: 1. F.C. Tauberbischofsheim (RFG); 2. Steaua;

C.C.E. sabie: 1. T.S.K.A. Moscova; 2. Ujpest Dozsa; 3. Steaua;

HANDBAL

C.C.E. (m): 1. Steaua; 2. T.S.K.A. Moscova;

C.C.E. (f): 1. Spartak Kiev; 2. S.C. Leipzig;

Cupa cupelor (m): 1. M.A.I. Moscova; 2. S.C. Magdeburg;

Cupa cupelor (f): 1. T.S.C. Berlin; 2. Spartak Baku.

FOTBAL

C.C.E.: 1. F.C. Liverpool; 2. Borussia Monchengladbach; Cupa cupelor: 1. Hamburger SV; 2. Anderlecht Bruxelles;

Cupa U.E.F.A.: 1. Juventus Torino; 2. Atletico Bilbao;

Cupa U.E.F.A. (juniori): 1. Belgia; 2. Bulgaria; 3. U.R.S.S.

JUDO (juniori)

4—6.11. — BERLIN

juniori II — 53 kg: 1. Schmidt (RDG); 2. Kristiansson (Suedia); 3—4. Boianko (URSS) și Jankovski (Polonia);

57 kg: 1. Dausch (RDG); 2. Dyczkowski (Polonia); 3—4. Holliday (Anglia) și Schenker (RDG);

62 kg: 1. Demelas (Franța); 2. Brenner (RFG); 3—4. Obschernitzki (RDG) și Andersson (Suedia);

68 kg: 1. Fuchs (RDG); 2. Ciskarisvili (URSS); 3—4. Kramberg (Polonia) și Baruh (Israel);

75 kg: 1. Kunze (RDG); 2. Kurczynna (Polonia); 3—4. Canu (Franța) și Novorny (Cehoslovacia);

83 kg: 1. Auspert (Belgia); 2. Starosta (Polonia); 3—4. Tamas (Ungaria) și Rubio (Spania);

Open: 1. Korletian (URSS); 2. Maree (Belgia); 3—4. Kassten (RDG) și Szabot (Polonia);

juniori I — 60 kg: 1. Maraiiev (URSS); 2. Nolin (Franța); 3—4. Vukorepa (Iugoslavia) și Stepanek (Cehoslovacia);

65 kg: 1. Moller (RDG); 2. Rosati (Italia); 3—4. Kalas (Cehoslovacia) și Surabiani (URSS);

71 kg: 1. Adams (Anglia); 2. Gamba (Italia); 3—4. Dyot (Franța) și Lehmann (RDG);

78 kg: 1. Bowles (Anglia); 2. Berrian (Franța); 3—4. Lackevici (URSS) și Sadei (Polonia);

86 kg: 1. Gubanov (URSS); 2. Moch (RDG); 3—4. Vainio (Finlanda) și Kerkan (RFG);

95 kg: 1. Surov (URSS); 2. Kostenberger (Austria); 3—4. Szepesi (Ungaria) și Vachon (Franța);

Open: 1. Oszwari (Ungaria); 2. Efreimov (URSS); 3—4. Del Colombo (Franța) și Rodriguez (Spania).

CICLISM

Cursa Păcii

Individual: 1. Pikkus (URSS) 39 h. 27:40; 2. Osokin (URSS) la 28:10; 3. Mytnik (Polonia) la 32:40;

Echipe: 1. U.R.S.S. 118 h. 32:02; 2. R.D. Germană la 10:39; 3. Cehoslovacia la 11:31; ...6. România la 27:28.

PENTATLON

C.C.E. — individual:

Individual: 1. Janusz Peciak (Polonia) 5252p; 2. Caroly Syss (Ungaria) 5157 p; 3. Gorlov (URSS) 5135 p; ...6. I. Galovici (România) 5062 p;

Echipe: 1. T.S.K.A. Moscova 20 303 p; 2. Honved Budapesta 19 902 p; 3. Legia Varsovia 19 653 p; 4. Olimpia București 19 157 p.

TENIS

C.C.E.: R.C. Paris; 2. Real Club Barcelona.

ATLETISM

Cupa Europei.

Masculin: 1. R.D. Germană 123 p; 2. R.F. Germania 110 p; 3. U.R.S.S. 99 p (România pe locul III în grupa B);

Feminin: 1. R.D. Germană 114 p; 2. U.R.S.S. 93 p; 3. Mare Britanie 67 p; ...6. România 54 p.

SCHI . Cupa Europei

Masculin: 1. Petar Pangelov (Bulgaria) 115 p; 2. Arnold Senoner (Italia) 93 p; 3. Jean Luc Fournier (Elveția) 91 p;

Feminin: 1. Ursula Konzett (Liechtenstein) 131 p; 2. Sigrid Totschnig (Austria); 3. Regina Sackl (Austria).

ATLETISM

17—18.09 — LILLE

Decatlon — Cupa Europei: 1. U.R.S.S. 24 303 p; 2. R.F. Germania 24 049 p; 3. R.D. Germană 23 928 p;

Pentatlon — Cupa Europei: 1. U.R.S.S. 13 078 p; 2. R.F. Germania 12 835 p; 3. Franța 12 277 p.

POPICE

C.C.E. (f): 1. Vointa Tg. Mureș; 2. Carl Zeiss Jena (RDG); 3. Moravska Slavia Bron;

C.C.E. (m): 1. Ferencvaros Budapesta; 2. Constructorul Galați;

POLO

Cupa cupelor: 1. Ferencvaros Budapesta; 2. Primorac Kotor (Iugoslavia); 3. Pro Recco (Italia).

C.C.E.: 1. Canottieri Napoli; 2. T.S.K.A. Moscova; 3. Partizan Belgrad.

CAMPIONATELE BALCANICE

CROS

27.03. — TRIPOLIS

Junioare: 1. Maria Radu (R) 6:42,2; 2. Nedelceva (B) 6:49,6; 3. Maximovici (I) 6:50,8; echipe: 1. România 10 p; 2. Bulgaria 21 p; 3. Iugoslavia 22 p;

Senioare: 1. Natalia Mărășescu (R) 13:10,0; 2. Ceavdarova (B) 13:20,6; 3. M. Puică (R) 13:29,6; echipe: 1. România 8 p; 2. Bulgaria 13 p; 3. Iugoslavia 24 p;

Juniori: 1. Hristos Papahristos (G) 18:37,2; 2. Velikov (B) 18:38,6; 3. Kanev (B) 18:40,8; echipe: 1. Bulgaria 18 p; 2. Grecia 40 p; 3. Turcia 40 p;

Tineret: 1. Sadik Salman (T) 24:23,4; 2. E. Ionete (R) 25:09,6; 3. Vasiliev (B) 25:13,4; echipe: 1. Bulgaria 23 p; 2. România 27 p; 3. Turcia 28 p;

Seniori: 1. Ilie Floroiu (R) 36:46,4; 2. Vulovici (I) 37:19,0; 3. Iurdatov (B) 37:33,6; echipe: 1. România 22 p; 2. Iugoslavia 27 p; 3. Bulgaria 41 p.

JUDO

8—10.04. — BUCUREȘTI

Superușoară: 1. A. Szabo (R); 2. Gh. Bortos (R); 3—4. I. Cihî (I) și Gh. Bakirov (B);

Semișoară: 1. C. Nicolae (R); 2. H. Hristov (B); 3—4. M. Nuțu (R) și P. Pîrvanov (B);

Ușoară: 1. C. Roman (R); 2. L. Lazăr (R); 3—4. K. Gungor (T) și S. Saponija (I);

Semimijlocie: 1. M. Toma (R); 2. N. Todoro-
vici (I); 3—4. S. Yaselnur (T) și M. Fabian (I);

Mijlocie: 1. S. Lopaticin (I); 2. Gh. Nache (R); 3—4. B. Vujevici (I) și S. Velcev (B);

Semigrea: 1. G. Juvela (I); 2. T. Atanasov (B); 3—4. D. Udvari (R) și A. Leskovar (I);

Grea: 1. E. Petrunov (B); 2. V. Videnov (B); 3—4. I. Codrea (R) și I. Arsenoiu (R);

Open: 1. G. Juvela (I); 2. I. Codrea (R); 3—4. I. Arsenoiu (R) și Z. Dimitrie-
vici (I);

Echipe: 1. România; 2. Iugoslavia; 3—4. Bulgaria și Turcia.

TIR cu aer comprimat

26—29.04. — ATENA

Pistol 10 m seniori: 1. Ivan Nandov (B) 386 p; 2. Diakov (B) 385 p; 3. L. Stan (R) 383 p; echipe: 1. Bulgaria 1534 p; 2. România 1517 p; 3. Grecia 1505 p;

Juniori: 1. Vladimir Guervazov (B) 375 p; 2. Fr. Peternel (I) 375 p; 3. V. Vladimirov (B) 367 p; echipe: 1. Bulgaria 1107 p; 2. Iugoslavia 1095 p; 3. Grecia 1084 p;

Pușcă standard 60 f seniori: 1. Anka Pelova (B) 592 p; 2. Niculina Iosif (R) 591 p; 3. Dumitra Matei (R) 590 p; echipe: 1. România 1771 p; 2. Bulgaria 1764 p; 3. Iugoslavia 1752 p;

Juniori: 1. Andrei Nestern (B) 589 p; 2. E. Marinov (B) 589 p; 3. M. Melovic (I) 587 p; echipe: 1. Bulgaria 1762 p; 2. Iugoslavia 1752 p; 3. România 1742 p;

Seniori: 1. Ceavdar Borisov (B) 594 p; 2. M. Marin (R) 594 p; 3. M. Sipek (I) 593 p; echipe: 1. Iugoslavia 2366 p; 2. Bulgaria 2363 p; 3. România 2361 p;

Pistol liber seniori: 1. Liviu Stan (R) 565 p; 2. V. Knezevici (I) 558 p; 3. D. Denev (B) 555 p; echipe: 1. Iugoslavia 2196 p; 2. Bulgaria 2188 p; 3. România 2173 p;

Juniori: 1. Vladimir Pecatnik (I) 362 p; 2. F. Peternel (I) 357 p; 3. Vl. Guervazov (B) 356 p; echipe: 1. Iugoslavia 1055 p; 2. Bulgaria 1044 p; 3. Grecia 971 p;

Pistol viteză: 1. Corneliu Ion (R) 596 p; 2. D. Iuga (R) 596 p; 3. V. Atanasiu (R) 592 p; echipe: 1. România 2372 p; 2. Bulgaria 2339 p; 3. Grecia 2293 p;

Pușcă 10 m seniori: 1. Ilie Codreanu (R) 378 p; 2. C. Papahristos (G) 375 p; 3. J. Juhasz (I) 375 p; echipe: 1. România 1493 p; 2. Iugoslavia 1480 p; 3. Grecia 1463 p;

Senioare: 1. Mariana Feodot (R) 379 p; 2. Zoi Giali (G) 374 p; 3. A. Pelova (B) 373 p; echipe: 1. România 1117 p; 2. Iugoslavia 1108 p; 3. Bulgaria 1101 p;

Juniori: 1. Ana Vasilieva (B) 376 p; 2. M. Dumitrescu (R) 373 p; 3. Radislavlevici (I) 372 p; echipe: 1. Bulgaria 1111 p; 2. Iugoslavia 1111 p; 3. România 1108 p;

Pușcă standard 3 × 20 f seniori: 1. Ilka Lipovanska (I) 575 p; 2. A. Pelova (B) 571 p; 3. Val. Sabatka (I) 567 p; echipe: 1. Bulgaria 1711 p; 2. România 1688 p; 3. Iugoslavia 1683 p;

Juniori: 1. Emil Jankov (B) 578 p; 2. Fl. Minișan (R) 567 p; 3. A. Vasilieva (B) 560 p; echipe: 1. România 1679 p; 2. Iugoslavia 1667 p; 3. Bulgaria 1661 p;

Pușcă standard 3 × 40 f seniori: 1. Miroslav Sipek (I) 1154 p; 2. S. Pejovic (I) 1150 p; 3. A. Pelova (B) 1144 p; echipe: 1. Iugoslavia 4577 p; 2. Bulgaria 4556 p; 3. România 4548 p.

CAIAC-CANOE

6—7.05 — SNAGOV

K1 500 m: 1. V. Diba (R) 1:51,1; 2. M. Janic (I) 1:55,0; 3. I. Manev (B) 1:55,6; K2 500 m: 1. L. Serghei-P. Malihin (R) 1:40,0; 2. V. Cilinghirov-B. Borislav (B) 1:42,3; 3. D. Popovic-D. Grbic (I) 1:47,8; C1 500 m: 1. I. Patzaichin (R) 2:00,9; 2. M. Ljubek (I) 2:02,3; 3. B. Ananiev (B) 2:03,1; C2 500 m: 1. G. Munteanu-P. Marcov (R) 1:49,4; 2. K. Hristov-I. Burcin (B) 1:52,6; K1 500 m (f): 1. M. Cozma (R) 2:06,4; 2. I. Nikolova (B) 2:09,3; 3. Cl. Konc (I) 2:18,6; K2 500 m (f): 1. A. Orlov-M. Ivanov (R) 1:55,2; 2. V. Geseva-I. Nikolova (B) 1:56,0; 3. M. Nadrljanski-S. Nadrljanski (I) 2:16,1;

K1 1000 m: 1. V. Diba 3:55,3; 2. M. Janic 3:56,5; 3. G. Todorov (B) 4:02,5; K2 1000 m: 1. L. Serghei-P. Malihin 3:35,4; 2. S. Terjinski-B. Milencov (B) 3:41,1; 3. D. Popovic-D. Grbic (I) 3:48,8; C1 1000 m: 1. I. Patzaichin 4:12,2; 2. M. Ljubek 4:14,7; 3. B. Ananiev 4:19,0; C2 1000 m: 1. Gh. Danilov-Gh. Simionov (R) 3:46,9; 2. B. Ghenov-H. Bairamov (B) 3:53,6; K4 1000 m: 1. Bulgaria 3:07,7; 2. România 3:08,6; 3. Iugoslavia 3:23,0.

VOLEI (m)

21—25.05 — ADANA

1. România; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria.

TIR (talere)

2—3.07 — VARNA

Skeet seniori: 1. B. Marinescu (R) 187 p; 2. A. Oster (R) 185 p; 3. Papas (G) 183 p; echipe: 1. România 357 p; 2. Bulgaria 354 p; 3. Grecia 348 p;

Senioare: 1. Molova (B) 106 p; 2. Anghelova (B) 105 p;

Juniori: 1. Radoslavov (B) 121 p; 2. I. Dinu (R) 114 p; 3. Saikal (T) 109 p;

Trap seniori: 1. Vıcev (B) 175 p; 2. Mihailopoulos (G) 169 p; 3. Nenov (B) 168 p; echipe: 1. Bulgaria 341 p; 2. Grecia 310 p; 3. România 302 p;

Senioare: 1. Gheorghieva (B) 118 p; 2. Greskarova (B) 94 p;

Juniori: 1. Jozanci (T) 128 p; 2. Danev (B) 108 p; 3. A. Djokun (T) 92 p.

BASCHET (juniori)

5—7.07 — ATENA

1. Iugoslavia; 2. Grecia; 3. Bulgaria.

TENIS

13—20.07 — BUCUREȘTI

Masculin: 1—2. România și Bulgaria; 3. Iugoslavia;

Feminin: 1. România; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria

VOLEI (juniori)

14—17.07 — SALONIC

Masculin: 1. Iugoslavia; 2. Bulgaria; 3. România.

Feminin: 1. Bulgaria; 2. Iugoslavia; 3. România.

BASCHET (junioare)

15—17.07 — PLOIEȘTI

1. Iugoslavia; 2. România; 3. Bulgaria.

CICLISM

15—17.07 — ROMÂNIA

100 km. contracronometru: 1. Bulgaria 2h. 15:23; 2. Grecia 2h.18:06; 3. Iugoslavia 2h.19:14;

Fond individual: 1. Thomas Thimmamopoulos (G) 3h.48:54; 2. Boian Ropot (I) la 1:06; 3. Ivan Bobovcian (B) la 1:31.

ATLETISM (juniori)

30—31.07 — BUCUREȘTI

Masculin — 100 m: 1. I. Karaniotov (B) 10,73; 2. C. Ivan (R) 10,80; 3. J. Theodoropoulos (G) 10,91; 200 m: 1. I. Karaniotov 21,88; 2. R. Petrov (B) 22,00; 3. St. Floroiu (R) 22,10; 400 m: 1. S. Monoranu (R) 48,63; 2. D. Gabev (B) 48,66; 3. R. Kopitar (I) 48,68; 800 m: 1. A. Miklos (R) 1:50,04; 2. D. Thefylaktou (G) 1:50,20; 3. D. Gonev (B) 1:50,64; 1500 m: 1. V. Pokrajcici (I) 3:55,09; 2. C. Papachristou (G) 3:55,91; 3. E. Ignatov (B) 3:57,46; 5000 m: 1. V. Pokrajcici 14:32,72; 2. C. Papachristou 14:34,2; 3. A. Necdet (T) 14:34,88; 110 m g: 1. P. Krstev (B) 14,18; 2. P. Euripidou (G) 14,41; 3. St. Floroiu 14,70; 400 m g: 1. K. Rak (I) 52,93; 2. St. Hari (R) 53,14; 3. R. Tashev (B) 53,28; 2000 m obst.: 1. K. Sabev (B) 5:38,84; 2. H. Haradgiev (B) 5:42,59; 3. A. Anastassiou (G) 5:47,23; 10 km marș: 1. T. Grigore (R) 47:43,6; 2. D. Firica (R) 47:59,0; 3. A. Ibraimov (B) 48:19,4; 4x100 m: 1. Bulgaria 41,55; 2. România 41,64; 3. Grecia 42,21; 4x400 m: 1. Iugoslavia 3:15,6; 2. România 3:15,7; 3. Bulgaria 3:17,2; triplusalt: 1. M. Mihail (R) 15,56 m; 2. D. Mihail (G) 15,51 m; 3. I. Afthinos (G) 15,10 m; prajina: 1. A. Pasclev (B) 5,00 m; 2. I. Gavalas (G) 4,90 m; 3. A. Tarev (B) 4,70 m; lungime: 1. N. Salindrija (I) 7,31 m; 2. I. Pikulin (I) 7,31 m; 3. I. Tuparov (B) 7,26 m; înaltime: 1. Ad. Preoteasa (R) 2,15 m; 2. V. Guetov (B) 2,06 m; 3. N. Aron (R) 2,06 m; greutate: 1. B. Naidev (B) 16,53 m; 2. A. Hadgijianis (G) 16,09 m; 3. G. Teothanki (G) 14,91 m; sulita: 1. E. Nikolcirov (B) 70,30 m; 2. I. Anghelov (B) 67,90 m; 3. D. Văcaru (R) 63,74 m; disc: 1. Gh. Teușanski (B) 55,00 m; 2. I. Dudinski (B) 52,92 m; 3. E. Milanov (B) 52,54 m; ciocan: 1. D. Anghelov (B) 62,60 m; 2. Fl. Păun (R) 54,90 m; 3. M. Apro (R) 54,62 m; decatlon: 1. C. Halichias (R) 6834 p; 2. P. Dogoev (B) 6834 p; 3. A. Sarafov (B) 6794 p;

Feminin — 100 m: 1. Otilia Șomănescu (R) 12,01; 2. A. Gheorghieva (B) 12,10; 3. Al. Siouli (G) 12,23; 200 m: 1. Eugenia Baci (R) 24,72; 2. A. Gheorghieva 24,79; 3. O. Șomănescu 24,80; 400 m: 1. E. Baci (R) 54,11; 2. A. Mașeva (B) 54,91; 3. K. Mitova (B) 56,21; 800 m: 1. Cristina Cojocaru (R) 2:10,07; 2. M. Radu (R) 2:10,51; 3. P. Marivda (A) 2:11,0; 1500 m: 1. Maria Radu (R) 4:27,13; 2. P. Marivda 4:27,68;

3. C. Cătălinoiu (R) 4:31,99; 100 m g: 1. Emilia Kunova (B) 14,19; 2. M. Ștefănescu (R) 14,59; 3. M. Ianeva (B) 14,83; lungime: 1. Margareta Fodor (R) 6,20 m; 2. B. Karaivanova (B) 5,94 m; 3. Em. Kunova 5,93 m; înălțime: 1. Elena Marinescu (R) 1,76 m; 2. L. Benedictici (I) 1,76 m; 3. M. Hatzopolou (G) 1,73 m; disc: 1. Nadra Stoianova (B) 48,84 m; 2. El. Anghel (R) 48,46 m; 3. M. Badea (R) 44,94 m; greutate: 1. Steluța Duculescu (R) 15,08 m; 2. M. Panalotova (B) 14,82 m; 3. K. Bobecova (B) 14,35 m; sulită: 1. Tomenuga Popova (B) 58,02 m; 2. C. Gârbea (R) 51,16 m; 3. D. Maxim (R) 47,08 m; 4 × 100 m: 1. Bulgaria 47,06; 2. România 47,25; 3. Grecia 47,26; 4 × 400 m: 1. România 3:43,90; 2. Bulgaria 3:44,60; 3. Iugoslavia 3:48,80; pentathlon: 1. El. Marinescu 3794 p; 2. I. Datceva (B) 3662 p; 3. S. Tenkolovska (B) 3580 p.

NATAȚIE

21—24.07 — SANDANSKI

INOT. 100 m liber (f): 1. Radosveta Cinkova (B) 60,17; 2. Daniela Georgescu (R) 60,67; 3. Carmen Bunaci (R) 61,88; 100 m liber (b): 1. Ștefan Gheorghiev (B) 54,33; 2. Krasimir Enceve (B) 55,19; 3. Ion Miclăuș (R) 55,70; 200 m bras (f): 1. Camelia Hoțescu (R) 2:45,93; 2. Ligia Anastasescu (R) 2:49,78; 3. Daniela Vakareeva (B) 2:50,01; 200 m bras (b): 1. Gheorghe Dangelakov (B) 2:27,51; 2. Nikolaos Morfis (G) 2:32,16; 3. Dimitar Bobev (B) 2:33,20; 100 m delfin (f): 1. Anca Miclăuș (R) 65,47; 2. Neli Sankeva (B) 67,13; 3. Jasna Efendici (I) 68,94; 100 m delfin (b): 1. Evangelos Koskinas (G) 59,21; 2. Gheorghe Pandev (B) 59,44; 3. Horia Lucaci (R) 59,79; 4 × 100 m liber (f): 1. Bulgaria 4:03,44; 2. România 4:05,41; 3. Grecia 4:15,03; 4 × 200 m liber: 1. Bulgaria 7:59,81; 2. România 8:10,02; 3. Grecia 8:13,52; 100 m spate (b): 1. Krasimir Petkov (B) 60,42; 2. Adrian Horvat (R) 61,09; 3. Predrag Miloš (I) 62,13; 100 m spate (f): 1. Carmen Bunaci (R) 65,20; 2. Valeria Vlăsceanu (R) 69,24; 3. Tatiana Blazici (I) 72,04; 200 m liber (b): 1. Borut Petrici (I) 1:57,24; 2. Georgios Karpouzis (G) 1:58,27; 3. Petar Gheorghiev (B) 1:58,28; 200 m liber (f): 1. Neli Sankeva (B) 2:11,27; 2. Radosveta Cinkova (B) 2:12,80; 3. Suzana Tsanta (G) 2:14,63; 200 m mixt (b): 1. Evangelos Koskinas (G) 2:12,45; 2. Gheorghe Dangelakov (B) 2:12,78; 3. Emil Dimitrov (B) 2:15,39; 200 m mixt (f): 1. Sonia Dangelakova (B) 2:26,58; 2. Jordanka Penina (B) 2:27,39; 3. Mihaela Costea (R) 2:27,53; 4 × 100 m mixt (b): 1. Bulgaria 4:03,49; 2. România 4:06,77; 3. Iugoslavia 4:07,16; 400 m liber (f): 1. Sonia Dangelakova (B) 4:33,42; 2. Jordanka Penina (B) 4:34,61; 3. Sofia Dara (G) 4:35,32; 400 m liber (b): 1. Borut Petrici (I) 4:05,86; 2. Krasimir Tumanov (B) 4:07,20; 3. Georgios Karpouzis (G) 4:09,58; 100 m bras (f): 1. Camelia Hoțescu (R) 1:17,42; 2. Ligia Anastasescu (R) 1:19,28; 3. Daniela Vakareeva (B) 1:19,89; 100 m bras (b): 1. Zdravko Divjak (I) 69,63; 2. Plamen Donceve (B) 69,82; 3. Ionel Luca (R) 70,17; 200 m delfin (f): 1. Anca

Miclăuș (R) 2:20,05; 2. Neli Sankeva (B) 2:26,15; 3. Jasna Efendici (I) 2:29,98; 200 m delfin (b): 1. Ranghel Gavlacki (B) 2:08,65; 2. Evangelos Koskinas (G) 2:09,35; 3. Borut Petrici (I) 2:10,90; 4 × 100 m mixt (f): 1. România 4:29,14; 2. Bulgaria 4:42,78; 3. Iugoslavia 4:49,30; 800 m liber (f): 1. Sofia Dara (G) 9:18,87; 2. Irinel Pănuțescu (R) 9:30,60; 3. Jordanka Penina (B) 9:30,62; 1500 m liber: 1. Borut Petrici (I) 16:13,68; 2. Krasimir Tumanov (B) 16:14,93; 3. Georgios Karpouzis (G) 16:36,69; 400 m mixt (f): 1. Sonia Dangelakova (B) 5:09,05; 2. Anca Miclăuș (R) 5:13,64; 3. Daniela Vlaikova (B) 5:19,73; 400 m mixt (b): 1. Gheorghe Dangelakov (B) 4:40,61; 2. Evangelos Koskinas (G) 4:45,90; 3. Borut Petrici (I) 4:48,20; 200 m spate (f): 1. Carmen Bunaci (R) 2:19,80; 2. Valeria Vlăsceanu (R) 2:27,57; 3. Tatiana Blazici (I) 2:32,39; 200 m spate (b): 1. Adrian Horvat (R) 2:12,20; 2. Dimitar Demirov (B) 2:13,18; 3. Ladislau Szakadati (R) 2:13,59; 4 × 100 m liber (b): 1. Bulgaria 3:38,90; 2. România 3:43,77; 3. Iugoslavia 3:44,71.

Masculin: 1. Bulgaria 208; 2. România 144 p; 3. Iugoslavia 135 p; 4. Grecia 116 p; 5. Turcia 26 p; Feminin: 1. România 178 p; 2. Bulgaria 175 p; 3. Iugoslavia 110 p; 4. Grecia 89 p. 5. Turcia 0 p.

SĂRITURI. Trambulină (f): 1. Maria Aleksandrova (B) 420,40 p; 2. Mihaela Atanasii (R) 415,45 p; 3. Magdalena Toth (R) 402,75 p; trambulină (m): 1. Vasile Nedelcu (R) 542,65 p; platformă (m): 1. Alexandru Bagiu (R) 495,48 p; platformă (f): 1. Maria Aleksandrova (B) 362,40 p; 2. Anastasia Mitkova (B) 342,75 p; 3. Anca Făgețean (R) 329,50 p.

POLO

21—24.07. — SOFIA

1. Iugoslavia (B); 2. Bulgaria; 3. România tineret.

CĂLĂRIE

30.08—4.09. — SIBIU

Obstacole seniori: 1. Dumitru Velea (R) 6 p; 2. Oscar Recer (R) 7 p; 3. Constantin Vlad (R) 8 p;

Obstacole juniori: 1. Petre Fleischer (R) 4 p; 2. Liviu Matian (R) 6 p; 3. Mircea Neagu (R) 8 p;

Obstacole echipe seniori: 1. România 12 $\frac{1}{2}$ p; 2. Bulgaria 38 p; 3. Grecia 49 p;

Obstacole echipe juniori: 1. Bulgaria 4 p; 2. România 8 p; 3. Grecia 19 $\frac{1}{2}$ p;

Dresaj: 1. Sorin Soveja (R) 1575p; 2. Sika Ivanova (B) 1535 p; 3. Gheorghe Petzev (B) 1487 p; echipe: 1. Bulgaria 3022 p; 2. România 2988 p; 3. Iugoslavia 2732 p.

ATLETISM

9—11.09 — ANKARA

100 m(b): 1. Petar Petrov (B) 10,19; 2. Zaric (I) 10,32; 3. Papageorgopoulos (G) 10,38;

800 m(b): 1. Milovan Savic (I) 1:49,23; 2. Ghipu (R) 1:49,30; 3. Timurleng (T) 1:50,22; 10 000 m: 1. Slavko Kuzmanovici (I) 29:20,31; 2. Janicevici (I) 29:35,31; 3. Papagheorghiu (G) 29:37,21; 400 m g: 1. Georgios Paris (G) 50,79; 2. Ciorcic (G) 50,84; 3. Bratanov (B) 51,20; înălțime: 1. Dimitrios Patronis (G) 2,12 m; Papatolis (G) 2,12 m; 3. Komnenici (I) 2,12 m; 100 m (f): 1. Ivanka Valkova (B) 11,54; 2. Popova (B) 11,61; 3. Sokac (I) 11,72; 800 m(f): 1. Mariana Suman (R) 2:01,60; 2. F. Lovin (R) 2:02,70; 3. T. Petrova (B) 2:03,48; lungime: 1. Alina Gheorghiu (R) 6,63; 2. D. Anton (R) 6,59 m; 3. Guseva (B) 6,48 m; disc: 1. Maria Vergova (B) 67,78 m; 2. Argentina Menis (R) 62,44 m; 3. Boskova (B) 62,28 m; 4 × 100 m(b): 1. România 40,47; 2. Grecia 40,49; 3. Bulgaria 40,88;

1500 m(b): 1. Gheorghe Ghipu (R) 3:48,72; 2. Kanev (B) 3:49,58; 3. Kuortis (G) 3:50,06; 3000 m obstacole: 1. Gheorghe Cefan (R) 8:41,79; 2. Betini (R) 8:45,01; 3. Jordanov (B) 8:50,01; lungime (b): 1. Dumitru Iordache (R) 7,68 m; 2. Stekici (I) 7,43 m; 3. Lăzărescu (R) 7,39 m; greutate: 1. Nikolai Hristov (G) 19,88 m; 2. Stoev (B) 19,77 m; 3. Louka (G) 19,55 m; ciocan: 1. Emanuil Djulgerov (B) 72,36 m; 2. Bîndar (R) 67,18 m; 3. Mindov (B) 67,12 m; suliță: 1. Valentin Djonev (B) 78,84 m; 2. Anghelev (B) 77,34 m; 3. Peristeris (G) 75,66 m; 20 km marș: 1. Janco Kamenov (B) 1h. 32:46,0; 2. Samericev (B) 1h.33:19; 3. Batusin (R) 1h.34:08; 200 m(f): 1. Maria Stoianova (B) 23,76; 2. I. Valkova (B) 23,95; 3. J. Pavlicevici (I) 24,12; 400 m (f): 1. Mariana Suman (R) 52,11; 2. El. Târîță (R) 52,55; 3. Pavlicici (I) 54,04; 1500 m: 1. Ileana Silai (R) 4:04,17; 2. N. Mărășescu (R) 4:07,80; 3. Petrova (B) 4:12,47; greutate (f): 1. Elena Stoianova (B) 19,68 m; 2. I. Petrova (B) 18,93 m; 3. Loghin (R) 18,14 m; 4 × 100 m(f): 1. Bulgaria 44,24; 2. Iugoslavia 46,03; 3. România 46,35;

200 m(b): 1. P. Petrov (B) 21,25; 2. Zaric (I) 21,40; 3. T. Petrescu (R) 21,43; 400 m: 1. Josip Alebici (I) 45,86; 2. Tziortzis (G) 45,94; 3. Kotov (B) 47,12; 5000 m: 1. Paul Copu (R) 14:13,82; 2. Koussis (G) 14:14,84; 3. Zaharopoulos (G) 14:15,94; maraton: 1. Veli Ballis (T) 2h.22:55; 2. D. Nicolae (R) 2h.26:38; 3. Karagoz (T) 2h.27:21; 4 × 400 m: 1. Iugoslavia 3:07,98; 2. Bulgaria 3:08,80; 3. Grecia 3:09,19; prăjină 2. Christos Papanicolau (G) 5,30 m; 2. Ligor (R) 1,20 m; 3. Kytteas (G) 5,00 m; triplusalt: 5. Milan Spasojevic (I) 16,69 m; 2. C. Corbu (R) 16,67 m; 3. Hegedus (I) 15,75 m; disc: (1. Ion Zamfirache (R) 60,52 m; 2. Vladimirov (B) 59,92 m; 3. Naghi (R) 57,46 m; 100 m g (f): 1. Lidia Guseva (B) 14,00; 2. E. Mirza (R) 14,20; 3. Dimitrova (B) 14,26; 4 × 400 m(f): 1. România 3:33,47; 2. Bulgaria 3:35,63; 3. Iugoslavia 3:46,98; înălțime (f): 1. Cornelia Popa (R) 1,82 m; 2. Rosse (I) 1,82 m; 3. Valkova (B) 1,82 m; suliță: 1. Ivanka Vanceva (B) 61,52 m; 2. E. Zörgö (R) 60,24 m; 3. Peeva (B) 51,96 m; pentation: 1. Valentina Dimitrova (B) 4425 p; 2. Lorenc (I) 4243 p; 3. G. Ionescu (R) 4024 p;

decatlon: 1. Petrov (B) 7674 p; 2. Atanasov (B) 7659 p; 3. Bogdan (R) 7227 p.

Masculin: 1. România 141 p; 2. Bulgaria 126 p; 3. Iugoslavia 112 p;
Feminin: 1. Bulgaria 125 p; 2. România 114 p; 3. Iugoslavia 71 p.

BOX

22—25.09 — BURSA

Semimuscă: 1. Genek (T); 2. S. Adem (R); 3—4. Nikolov (B) și Agotici (I);
Muscă: 1. Erogul (T); 2. N. Robu (R); 3—4. Milicevici (I) și Fudzajiev (B);
Cocoș: 1. Sonunur (T); 2. N. Popa (R); 3—4. Filipov (B) și Peti (I);
Pănă: 1. I. Stoianov (B); 2. T. Tudor (R); 3—4. Bacrisionis (G) și Buzuglu (T);
Semișoară: 1. Tvetkov (B); 2. Gh. Vlad (R); 3—4. Ioanis (G) și Oztürk (T);
Ușoară: 1. Puzovici (I); 2. Doncev (B); 3—4. Buduşan (R) și Yorilmaz (T);
Semimijlocie: 1. Tanassis (G); 2. C. Hoduț (R); 3—4. Ozugluoz (T) și Perunovici (I);
Mijlocie mică: 1. Daglar (T); 2. Stefanov (B); 3—4. I. Miron (R) și Johovici (I);
Mijlocie: 1. Sl. Kacar (I); 2. C. Chiracu (R); 3—4. Karakule (T) și Lubenov (B);
Semigrea: 1. T. Kacar (I); 2. Mavritis (G); 3—4. Tir (T) și Petkov (B);
Grea: 1. Oztürk (R); 2. Radulovici (I); 3—4. N. Grigore (R) și Lefterov (B);

GIMNASTICĂ

29.09.—2.10 — ATENA

Modernă. Echipe: 1. Bulgaria 115,65 p; 2. România 111,60 p; 3. Iugoslavia 109,40 p; individual: 1. Valentina Ganeva (B) 38,90 p; 2. Cristina Ghiurova (B) 38,65 p; 3. Ileana Raeva (B) 38,00 p; Aparat-coardă: 1. Ghiurova 19,40 p; 2. Ganeva 19,40 p; 3. R. Mazilu (R) 19,10 p; cerc: 1. Ganeva 19,65 p; 2. Raeva 19,10 p; 3. Radoslavlevici (I) 19,00 p; minge: 1. Ghiurova 19,65 p; 2. Ganeva 19,50 p; 3. Mazilu 18,95 p; eșarfă: 1. Ghiurova 19,70 p; 2. Ganeva 19,60 p; 3. Mih. Tîrnoveanu (R) 19,05 p.

Masculin — echipe: 1. România 278,20 p; 2. Bulgaria 272,50 p; 3. Iugoslavia 270,15 p; individual: 1. Dan Grecu (R) 56,00 p; 2. Nicolae Oprescu (R) 55,40 p; 3. Andrei Keranov (B) 55,35 p;

Sol: 1. Checicheș (R) 19,10 p; 2. Iordanou (G) 18,90 p; 3. Keranov (B) 18,70 p; cal cu mîne: 1. Radancev (B) 18,50 p; 2—3. Grecu-Cepoi (R) 18,35 p; inele: 1. Grecu 19,50 p; 2. Oprescu 19,10 p; 3. Keranov 18,50 p; sărituri: 1. Checicheș și Radancev 18,750 p; 3. Keranov 18,650 p; paralele: 1. Oprescu și Kezunovici (I) 18,70 p; 3. Keranov 18,55 p; bară fixă: 1. Cepoi și Oprescu 19,15 p; 3. Bangiev (B) 19,05 p;

Feminin — echipe: 1. România 191,20 p; 2. Bulgaria 184,90 p; 3. Iugoslavia 179,75 p;

Individual: 1. Nadia Comăneci (R) 38,75 p; 2. Cristina Itu (R) 38,10 p; 3. Gabi Gheorghiu (R) 38,10 p;

Sărituri: 1. Emilia Eberle (R) 19,30 p; 2. G. Gheorghiu 19,00 p; 3. Satarova (B) 18,80 p; paralele: 1. Eberle 19,60 p; 2. Itu 19,30 p; 3. Raneva (B) 19,00 p; birnă: 1. N. Comăneci 19,75 p; 2. Neacșu (R) 19,20; 3. Zupancici (I) 18,90 p; sol: 1. N. Comăneci 19,80 p; 2. Itu 19,30 p; 3. Satarova 19,00 p.

ȘAH

1—9.10 — ALBENA

Seniori: 1. România 17 $\frac{1}{2}$ p; 2. Iugoslavia 16 p; 3. Bulgaria 15 p;

Senioare: 1. Iugoslavia 4 p; 2. România 3 $\frac{1}{2}$ p; 3. Bulgaria 3 p;

Juniori: 1. Bulgaria 10 p; 2. Iugoslavia 9 p; 3. Turcia 8 p;

TENIS DE MASĂ

7—9.10 — BRAȘOV

Echipe (f): 1. România; 2. Iugoslavia; 3. Bulgaria;

Echipe (m): 1. Iugoslavia; 2. România; 3. Bulgaria

Simplu (f): 1. Maria Alexandru (R); 2. Eva Ferenczi (R); 3—4. Batinici (I) și Palatinus (I); Simplu (b): 1. Kosanovici (I); 2. Kalinici (I); 3—4. Stoianov (B) și Gheorghe (R);

Dublu (f): 1. Batinici-Fabri (I); 2. Alexandru-L. Mihut (R); 3—4. Neikova-Ranghelova (B) și Leszay-Sava (R);

Dublu (b): 1. Kosanovici-Kurtes (I); 2. Kalinici-Jurcici (I); 3—4. Doboși-Gheorghe (R) și Mitev-Stoianov (B);

Dublu mixt: 1. Palatinus-Kosanovici (I); 2. Batinici-Kalinici (I); 3—4. Alexandru-Gheorghe (R) și Mihut-Doboși (R).

SCRIMĂ

16—20.11 — ANKARA

Floretă (b): 1. Petru Kuki (R); 2. Erdem (T); 3. Sener (T); echipe: 1. România; 2. Turcia; 3. Bulgaria;

Floretă (f): 1. Marcela Moldovan (R); 2. Violeta Turcan (R); 3. Bestler (T); echipe: 1. Bulgaria; 2. România; 3. Turcia;

Sabie: 1. Ion Pantelimonescu (R); 2. Hristov (B); 3. Fl. Păunescu (R); echipe: 1. Bulgaria; 2. România; 3. Turcia;

Spadă: 1. Liviu Angelescu (R); 2. Krastevici (B); 3. M. Popa (R); echipe: 1. Bulgaria; 2. România; 3. Iugoslavia.

HALTERE

17—20.11 — ANKARA

Muscă: 1. Gheorghe Maței (R) 197,5 kg; 2. M. Gül (T) 195 kg; 3. J. Sidoropoulos (G) 182,5 kg;

Cocoș: 1. Mustafa Mustafov (B) 232,5 kg; 2. D. Bilal (T) 217,5 kg; 3. M. Ostrogonat (I) 217,5 kg;

Pană: 1. Marian Grigoraș (R) 250 kg; 2. F. Bes (I) 215 kg; 3. N. Mehmed (T) 210 kg;

Ușoară: 1. Janko Rusev (B) 300 kg; 2. V. Docu (R) 285 kg; 3. Lespouridis (G) 272,5 kg;

Semimijlocie: 1. Zahar Todorov (B) 310 kg; 2. V. Zrnici (I) 292,5 kg; 3. Belcev (B) 287,5 kg;

Mijlocie: 1. Krasen Trandarov (B) 320 kg; 2. M. Purdilă (R) 300 kg; 3. A. Mzya (T) 295 kg;

Semigrea: 1. Nikos Iliadis (G) 342,5 kg; 2. S. Uzov (B) 332,5 kg; 3. V. Groapă (R) 325 kg;

Grea: 1. Christo Jacovou (G) 330 kg; 2. St. Tasnadi (R) 310 kg; 3. K. Shitmaci (T) 295 kg;

Grea-ușoară: 1. Rumen Milcev (B) 342,5 kg; 2. M. Parapancea (R) 317,5 kg; 3. E. Erol (T) 315 kg;

Super grea: 1. Ivan Gîrcev (B) 350 kg; 2. I. Popov (B) 332,5 kg; 3. St. Kreicik (R) 330 kg.

BASCHET (m)

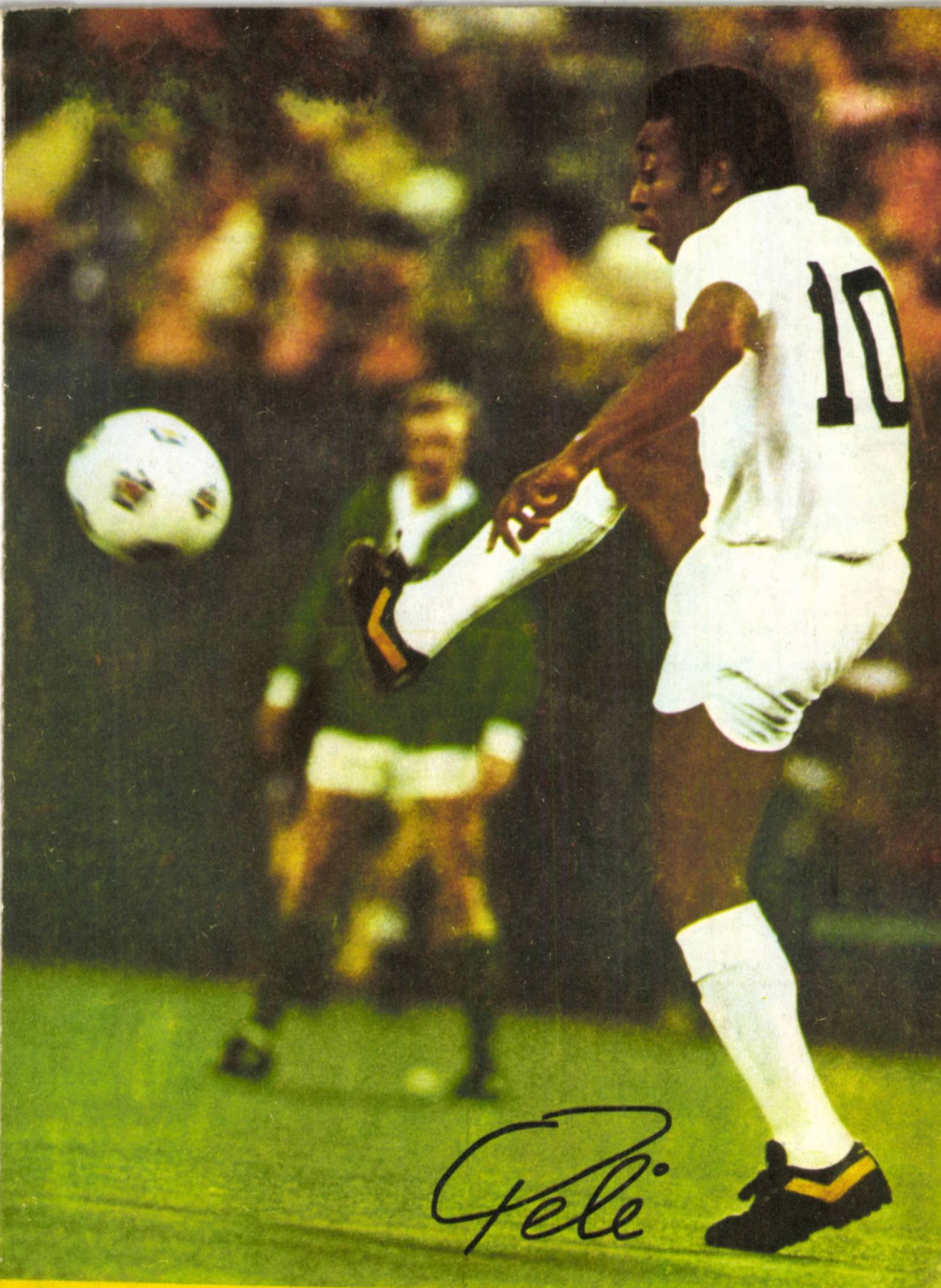
17—21.12 — SKOPJE

1. Iugoslavia; 2. România; 3. Grecia.

BASCHET (f)

22—24.11 — BELGRAD

1. Iugoslavia; 2. Bulgaria; 3. România.

Pelé

almanahui **Sportul'78**